آزادی انجمن

گزیده احکام داوری کمیته آزادی انجمن سازمان بین المللی کار (ILO)

ویرایش پنجم سال 2006

دفتر سازمان بین المللی کار ، ژنو

آزادی انجمن

گزیده احکام داوری کمیته آزادی انجمن

هیئت حکام سازمان بین المللی کار (ILO)

ویرایش و چاپ پنجم ۲۰۰۶

دفتر سازمان بین المللی کار

ژنو

حق نسخه برداری – سازمان بین المللی کار ۲۰۰۶

چاپ اول ۱۹۷۲

چاپ پنجم ۲۰۰۶

کلیه انتشارات دفتر سازمان بین المللی کار از حقوق مصروحه در پروتکل ۲ مقاوله نامه جهانی مربوط به ممنوعیت نسخه برداری برخوردار می باشند . لیکن چکیده برداری بدون اخذ مجوز به شرط این که نام منبع مربوطه ذکر گردیده باشد مجاز خواهد بود . در ارتباط با حق چاپ مجدد و یا ترجمه ، تقاضاهای مربوطه باید از طریق شعبه انتشارات (بخش حقوق و مجوزها) ، به دفتر سازمان بین المللی کار ، به آدرس ، CH -1211 ژنو ، 22 . سوئیس تسلیم گردد .

بدیهی است سازمان بین المللی کار از دریافت این گونه تقاضاها استقبال خواهد نمود .

کتابخانه ها ، موسسات و سایر کاربرانی که در بریتانیا ثبت شده اند باید جهت نسخه برداری ، نزد سازمان صدور مجوز به آدرس تاتنهام ۹۰ Court Road، لندن wlpqHE (به شماره نمابر ۴۴۱۷۱۴۳۶۳۹۸۶+)؛ و در ایالات متحده آمریکا نزد مرکز صدور مجوز نسخه برداری ، به آدرس Denver، , Rosewood Drive 222 MA 0 1923 (به شماره نمابر ۱۵۰۸۷۵۰۴۴۷۰+) ؛ و یا در سایر کشورها از طریق سازمان های مربوط به صدور مجوز نسخه برداری تقاضای خود را مطرح نمایند .

ILO

آزادی انجمن ، خلاصه تصمیمات و اصول مصوب کمیته آزادی انجمن شورای حکام ILO ژنو – دفتر سازمان بین المللی کار ، چاپ (ویرایش) پنجم ، ۲۰۰۶ /خلاصه آزادی انجمن/کمیته/هیئت حکام /۰۴۰۲۰۲

ISBN۹۲-۲-۱۱۹۰۳۱-۵(۱۰ رقمی)

ISBN۹۷۸-۹۲-۲-۱۱۹۰۳۱-۸(۱۳ رقمی)

نسخه فرانسوی :

La librerte syndicale . Recueil decisions et deprincipes du conite dela librerte N syndicale du conseil dadministration duIT(ISBN ۹-۲۱۹۰۳۱-۲-۹۲ et ۲۱۹۰۳۱-۲-۹۲-۹۷۸-۷ Geneva 2006.

نسخه اسپانیایی :

Libertad sindical : Recopilacion de decisions y principios del comite de libertad sindical del consejo de Adminis / acison dela OIT

ISBN(۲-۳۱۹۰۳۱-۲-۹۲ y ۳۱۹۳۱-۹۲۰۲-۹۷۸-۶ Geneva 2006.

کاتالوگ ILO در بخش اطلاعات انتشارات

موضوعات مورد استفاده در جزوه انتشاراتی ILO ، که براساس رویه مورد استفاده در سازمان ملل متحد مورد بهره برداری قرار گرفته اند ، و نیز کلیه مطالب ارائه شده ، بیان کننده ایده و نظریه خاص (به هر شکل) دفتر سازمان بین المللی کار در مورد وضعیت حقوقی هیچ کشور و یا قلمرو منطقه وابسته بدان و یا مقامات آن کشور و نیز تعیین حدود مرز کشورها نمی باشد . مسئولیت ایده ها و نظریات ابراز شده در مقالات و یا مطالعات ارسالی و یا سایر مساعدت های صورت گرفته صرفاً برعهده خود نویسندگان بوده و چاپ آنها از سوی سازمان انتشاراتی به معنای تأیید این نظرات و ایده ها از سوی دفتر سازمان بین المللی کار نمی باشد .

اسامی شرکت ها و یا محصولات تجاری و فرآیندهای مربوط به انتشارات آنها بر تأیید و یا تصویب آنها از سوی دفتر سازمان بین المللی کار دلالت نداشته و هرگونه قصور در ذکر اسامی شرکت ها ، محصولات تجاری و یا فرآیندهای خاص مربوطه نیز به همین شکل بر عدم تأیید آنها دلالت نخواهد داشت .

موضوعات انتشاراتی ILO از طریق مراجعه به کتاب فروشی های عمده و یا دفتر محلی ILO در بسیاری از کشورها و یا به طور مستقیم از طریق سازمان انتشاراتی دفتر سازمان بین المللی کار(ILO) به آدرس CH-1211 Geneva 22 ، سوئیس قابل دسترس می باشند .

همچنین قابل ذکر است که کاتالوگی جدید از آخرین موضوعات منتشر شده از سوی دفتر ILO در آدرس فوق الذکر به طور رایگان ، قابل ارسال به متقاضیان خواهد بود .

فهرست مندرجات

عنوان	صفحه
مقدمه	۱
نکات ابتدائی	۳

موضوع	شماره
۱- رویه مربوط به کمیته آزادی انجمن و شرکای اجتماعی	۱-۲۹
مأموریت سازمان بین المللی کار (ILO) و نقش کمیته آزادی انجمن	۱-۱۴
تعهدات بنیادین کشورهای عضو درخصوص حقوق بشر و حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی	۱۵-۲۳
تعهدات دولت ها درخصوص رویه های مربوط به کمیته آزادی انجمن	۲۴-۲۵
عملکردتشکل های کارگری و کارفرمایی	۲۶-۲۹
۲- حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی و آزادی های مدنی	۳۰ -۲۰۸
اصول کلی	۳۰-۴۱
حق زندگی ، برخورداری از امنیت و صیانت جسمی و اخلاقی	۴۲-۶۰
بازداشت و حبس اعضای تشکل های کارگری و کارفرمائی	۶۱-۷۵
بازداشت پیشگیرانه	۷۶-۸۲
بازداشت در هنگام برقراری وضعیت فوق العاده	۸۳-۸۶
نظام آموزشی اجباری	۸۷-۸۸
ارگان های ویژه و انجام رویه های قضائی شتاب زده.....	۸۹-۹۰
حبس افراد در بیمارستان های روانی	۹۱
اعلام جرم علیه اعضای تشکل های کارگری و محکومیت آنها به زندان	۹۲-۹۵
تضمین اجرای رویه های قانونی به نحو مطلوب	۹۶-۱۲۰
آزادی تردد	۱۲۱-۱۲۹
حق تشکیل گردهمائی و برگزاری تظاهرات صنفی	۱۳۰-۱۵۳
الف) تشکیل جلسه تشکل ها در مکان های مربوط به خود جهت بررسی و رفع اختلافات و مجادلات صنفی	۱۳۰-۱۳۲
ب) گردهمائی ها و تظاهرات عمومی	۱۳۳-۱۵۱
ج)گردهمائی های بین المللی تشکل های صنفی کارگری و کارفرمایی	۱۵۲-۱۵۳
آزادی عقیده و بیان	۱۵۴-۱۷۳
الف)اصول کلی	۱۵۴-۱۶۳
ب)صدور مجوز چاپ و سانسور نشریات	۱۶۴-۱۶۸
ج) نشریات با ماهیت سیاسی	۱۶۹-۱۷۱

د)توقیف نشریات ۱۷۲-۱۷۳
آزادی سخنرانی در کنفرانس بین المللی کار ۱۷۴
حفاظت در قبال نشر اطلاعات مربوط به عضویت و فعالیت های تشکل های کارگری و کارفرمایی ۱۷۵-۱۷۷
حفاظت از دارایی ها ، املاک و مستقلات تشکل های کارگری و کارفرمایی ۱۷۸-۱۹۲
برقراری وضعیت فوق العاده و اعمال حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی..... ۱۹۳-۲۰۴
موضوعات سیاسی تأثیرگذار برحقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی ۲۰۵-۲۰۸
۳-حق کارگران و کارفرمایان جهت تأسیس و عضویت در تشکل های کارگری و کارفرمایی بدون هرگونه تمایز ۲۰۹-۲۷۱
اصول کلی ۲۰۹
تمایز براساس نژاد ، نظرات سیاسی و یا ملیت ۲۱۰-۲۱۵
تمایز براساس گروه های صنفی ۲۱۶-۲۷۰
الف- اصول کلی ۲۱۶-۲۱۷
ب- کارکنان دولتی ۲۱۸-۲۳۸
(الف) اعضاء نیروهای مسلح و پلیس ۲۲۳-۲۲۶
(ب) کارکنان غیرنظامی نیروهای مسلح ۲۲۷-۲۲۹
(پ) کارمندان محلی خدمات عمومی ۲۳۰
(ت) آتش نشان ها ۲۳۱
(ث) کارکنان زندان ها ۲۳۲
(ج) کارکنان گمرک ۲۳۳
(چ)کارکنان بازرسی های کاری ۲۳۴
(ح) معلمان ۲۳۵-۲۳۷
(خ) کارکنان محلی سفارتخانه ها..... ۲۳۸
پ- عوامل امنیتی ۲۳۹-۲۴۰
ت- کارکنان بخش کشاورزی ۲۴۱-۲۴۲
ث- کارکنان بخش باغداری ۲۴۳
ج- کارکنان خطوط هوایی ۲۴۴
چ- کارکنان بنادر ۲۴۵
ح- کارکنان بیمارستان ها ۲۴۶
خ- کارکنان بخش مدیریت و نظارت..... ۲۴۷-۲۵۳
د- کارکنان خود اشتغال در مشاغل آزاد..... ۲۵۴
ذ- کارکنان موقت ۲۵۵
ر- کارکنان تحت دوره آزمایش کاری ۲۵۶-۲۵۷
ز- کارکنان استخدام شده براساس قراردادهای آموزشی ۲۵۸-۲۵۹
ژ- افرادی که براساس برنامه های مشارکت اجتماعی با هدف مبارزه با بیکاری به فعالیت و کار مشغولند. ۲۶۰
ص- کارکنان تعاونی ها ۲۶۱-۲۶۲
ض- نمایندگان فروش و توزیع کالا ۲۶۳
ط- کارگران مشغول به کار در مناطق مخصوص صدور کالا ۲۶۴-۲۶۶
ظ- کارگران محلی ۲۶۸-۲۶۹

ع- کارگران اخراجی ۲۷۰
غ- کارگران باز نشسته ۲۷۱
سایر گروه ها ۲۷۱
۴- حق کارگران و کارفرمایان جهت تأسیس تشکل های مربوطه ، بدون نیاز به اخذ مجوز قبلی ۳۰۸-۲۷۲
نیاز به اخذ مجوز قبلی ۲۷۴-۲۷۲
تشریفات حقوقی جهت تأسیس تشکل ها ۲۷۸-۲۷۵
ملزومات مربوط به تاسیس تشکل ها (حداقل تعداد اعضاء ، ...) ۲۹۳-۲۷۹
ثبت تشکل ها ۳۰۸-۲۹۴
۵- حق کارگران و کارفرمایان جهت تأسیس و عضویت در تشکل های مورد نظر خود ۳۶۸-۳۰۹
اصول کلی ۳۱۰-۳۰۹
همگرائی تشکل ها و تکثرگرایی ۳۳۲-۳۱۱
آزادی انتخاب ساختار تشکل ها ۳۳۷-۳۳۳
محدودیت های تحمیل شده جهت اقدام به تأسیس تشکل ها ۳۳۸
حمایت و یا اعمال تبعیض در ارتباط با تشکل های خاص ۳۴۵-۳۳۹
امتیازات مربوط به تشکل های عهده دار بیشترین نقش نمایندگی ۳۵۹-۳۴۶
حق آزادی عضویت در تشکل ها ۳۶۸-۳۶۰
تبصره های مربوط به امنیت تشکل های کارگری و کارفرمائی ۳۶۸-۳۶۳
۶- حق تشکل ها جهت تدوین اساسنامه و مقررات داخلی ۳۸۷-۳۶۹
قوانین مربوط به موضوعات مورد بحث و دخالت مقامات دولتی ۳۸۳-۳۶۹
اساسنامه های الگو ۳۸۴
تبعیض نژادی ۳۸۵
روابط بین تشکل های سطح یک و تشکل های سطوح بالاتر ۳۸۷-۳۸۶
۷- حق تشکل ها جهت انتخاب نمایندگان خود به طور کاملاً آزاد ۴۵۳-۳۸۸
اصول کلی ۳۹۱-۳۸۸
رویه های مربوط به برگزاری انتخابات ۴۰۴-۳۹۲
شرایط مربوط به نحوه عضویت در تشکل ها ۴۲۶-۴۰۵
الف- تبعیض نژادی ۴۰۶
ب- استخدام در حوزه های صنفی و یا شرکت های مربوطه ۴۱۲-۴۰۷
پ- دوره عضویت در تشکل ها ۴۱۴-۴۱۳
ت- عقاید شخصی و یا فعالیت های سیاسی ۴۱۸-۴۱۵
ث- جایگاه اخلاقی نامزدها جهت تصدی مناصب مربوطه ۴۱۹
ج- ملیت ۴۲۰
چ- سابقه کیفری ۴۲۴-۴۲۱
ح- انتخاب مجدد ۴۲۶- ۴۲۵
الزام به شرکت در رأی گیری ها ۴۲۸-۴۲۷
دخالت نهادها و مقامات دولتی در انتخابات تشکل ها ۴۳۹-۴۲۹
چالش های فراروی انتخابات تشکل ها ۴۴۳-۴۴۰

حذف کمیته های اجرایی و اعمال کنترل بر تشکل ها ۴۴۴-۴۵۳
۸- حق تشکل ها جهت سازمان دهی ساختار اجرایی مربوط به خود ۴۵۴-۴۹۴
اصول کلی ۴۵۴-۴۵۵
ساختار اجرایی داخلی تشکل ها ۴۵۶-۴۶۰
اعمال کنترل بر فعالیت های داخلی تشکل ها ۴۶۱-۴۶۵
ساختار و نظام مالی تشکل ها ۴۶۶-۴۹۴
الف- استقلال مالی در قبال نهادها و مقامات دولتی ۴۶۶-۴۷۲
ب- تعهدات مالی تشکل ها ۴۷۳-۴۸۴
پ- اعمال کنترل و محدودیت بر استفاده از سرمایه های تشکل ها ۴۸۵-۴۹۴
۹- حق تشکل ها جهت سازمان دهی آزادانه فعالیت ها و یکپارچه سازی برنامه های خود ۴۹۵-۵۱۹
اصول کلی ۴۹۵-۴۹۶
فعالیت ها و روابط سیاسی ۴۹۷-۵۰۷
سایر فعالیت های تشکل های کارگری و کارفرمایی (اعتراضات ، اعتصابات ، تظاهرات عمومی و ....) ۵۰۸-۵۱۹
۱۰- حق اقدام به اعتصاب ۵۲۰-۶۷۶
اهمیت حق اقدام به اعتصاب و نحوه اجرای قانونی آن ۵۲۰-۵۲۵
هدف از اقدام به اعتصاب (درخصوص موضوعات اقتصادی و اجتماعی ، سیاسی ، همبستگی و ...)... ۵۲۶-۵۴۴
انواع اعتصابات ۵۴۵-۵۴۶
پیش شرط ها ۵۴۷-۵۶۳
توسل به حکمیت و یا داوری اجباری ۵۶۴-۵۶۹
موارد امکان تحدید و یا منع اعتصابات و تضمین های جبرانی مربوطه ۵۷۰-۶۰۳
الف- شرایط حاد و اضطراری ملی ۵۷۰-۵۷۱
ب- خدمات عمومی (بخش دولتی) ۵۷۲-۵۸۰
پ- خدمات ضروری ۵۸۱-۵۹۴
ت- تضمین های جبرانی در صورت ممنوعیت اعتصابات در واحدهای مرتبط با خدمات ضروری بخش دولتی ... ۵۹۵-۶۰۳
وضعیت و شرایط مورد نظر جهت تحمیل حداقل خدمات به منظور تأمین امنیت افراد و تجهیزات (خدمات حداقل ایمنی).... ۶۰۴-۶۰۵
شرایط و وضعیت هایی که براساس آنها ارائه حداقل خدمات عملی و اجرایی امکان پذیر می باشد ۶۰۶-۶۱۴
مثال های مربوط به موارد مصداق تعیین شرایط ارائه حداقل خدمات قابل اجراء از سوی کمیته ۶۱۵-۶۲۶
عدم رعایت شرایط مربوط به ارائه حداقل خدمات ۶۲۷
مسئولیت اعلام غیرقانونی بودن اعتصابات ۶۲۸-۶۳۱
احکام بازگشت به کار، استخدام کارگران در طی برگزاری اعتصابات ، احکام استخدام ۶۳۲-۶۳۹
دخالت مقامات و نهادهای دولتی در طی روند اعتصابات ۶۴۰-۶۴۱
دخالت پلیس در طی برگزاری اعتصابات ۶۴۲-۶۴۷
دعوت کنندگان به اعتصابات ۶۴۸-۶۵۳
کسر دستمزدها ۶۵۴-۶۵۷
محدودیت ها و مجازات ها ۶۵۸-۶۷۴
الف)درصورت برگزاری اعتصابات قانونی ۶۵۸-۶۶۶
ب) در موارد سوء استفاده از اقدام به اعتصابات ۶۶۷-۶۷۰

پ) در موارد اعتصابات مصالحه جویانه ۶۷۱-۶۷۳
ت) تحدیدات با حجم و مقیاس بالا ۶۷۴
اعمال تبعیض در جهت منافع افرادی که از شرکت در اعتصابات خودداری نموده اند ۶۷۵
تعطیلی و بسته شدن شرکت ها و بنگاه ها در صورت وقوع اعتصابات ۶۷۶
۱۱- انحلال و تعلیق فعالیت تشکل ها ۶۷۷-۷۰۹
اصول کلی ۶۷۷-۶۷۸
انحلال داوطلبانه ۶۷۹
انحلال به دلیل عدم عضویت تعداد کافی اعضاء ۶۸۰-۶۸۲
انحلال و تعلیق توسط مقامات و نهادهای دولتی ۶۸۳-۶۸۴
فسخ وضعیت ثبت و یا انکار هویت تشکل های کارگری و کارفرمایی ۶۸۵-۶۸۹
اعلام انحلال با توسل به تدابیر قانونی ۶۹۰-۶۹۱
دلایل انحلال تشکل ها ۶۹۲-۶۹۸
دخالت مقامات و نهادهای قضایی ۶۹۹-۷۰۵
چگونگی استفاده از سرمایه های تشکل های منحل شده ۷۰۶-۷۰۹
الف- اصول کلی ۷۰۶-۷۰۷
ب- انتقال به شرایط تکثرگرایی در تشکل ها ۷۰۸-۷۰۹
۱۲- حق تشکل های کارگری و کارفرمایی جهت تأسیس فدراسیون ها و کنفدراسیون ها و نیز الحاق به
تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی ۷۱۰-۷۶۸
تأسیس فدراسیون ها و کنفدراسیون ها ۷۱۰-۷۲۱
الحاق به فدراسیون ها و کنفدراسیون ها ۷۲۲-۷۲۹
حقوق فدراسیون ها و کنفدراسیون ها ۷۳۰-۷۳۱
الحاق به تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی ۷۳۲-۷۵۹
الف- اصول کلی ۷۳۲-۷۳۶
ب- دخالت مقامات و نهادهای دولتی ۷۳۷-۷۳۸
پ- نتایج حاصل از الحاق به تشکل های بین المللی ۷۳۹-۷۵۹
شرکت در جلسات ILO ۷۶۰-۷۶۸
۱۳- حفاظت در قبال اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل های کارگری و کارفرمائی ۷۶۹-۸۵۴
اصول کلی ۷۶۹-۷۷۴
کارگران تحت حفاظت ۷۷۵-۷۷۸
اشکال مختلف تبعیض ۷۷۹-۷۹۸
الف)اصول کلی ۷۷۹-۷۸۱
ب) تبعیض در خصوص استخدام کارکنان ۷۸۲-۷۸۴
پ)تبعیض در طی اشتغال ۷۵۸-۷۸۸
ت)اخراج از کار براساس تبعیض ۷۸۹-۷۹۸
رهبران و نمایندگان تشکل ها ۷۹۹-۸۱۲
الف) اصول کلی ۷۹۹-۸۰۲
ب) فهرست سیاه انجمن ها ۸۰۳

پ)اخراج یا عزل رهبران تشکل ها ۸۰۴-۸۱۲
لزوم حفاظت و حمایت سریع و موثر ۸۱۳-۸۳۶
ابقاء اعضاء تشکل ها در مشاغل خویش ۸۳۷-۸۵۳
اعمال تبعیض علیه کارفرمایان ۸۵۴
۱۴- حفاظت در قبال اقدامات مداخله جویانه ۸۵۵-۸۷۹
اصول کلی ۸۵۵-۸۶۸
انجمن های همبستگی و ۸۶۹-۸۷۹
الف- تعریف ۸۶۹-۸۷۰
ب- پادمان های مربوط به جلوگیری از انجام وظایف مربوط به تشکل ها توسط انجمن های همبستگی ۸۷۱-۸۷۹
۱۵- چانه زنی جمعی ۸۸۰-۱۰۶۴
حق انجام چانه زنی های جمعی –اصول کلی ۸۸۰-۸۸۴
کارگران مشمول چانه زنی جمعی ۸۸۵-۹۱۱
موضوعات قابل طرح در چانه زنی های جمعی ۹۱۲-۹۲۴
اصل انجام مذاکرات آزاد و داوطلبانه ۹۲۵-۹۳۱
راهکارهای تسهیل چانه زنی های جمعی ۹۳۲-۹۳۳
اصل انجام چانه زنی جمعی با حسن نیت ۹۳۴-۹۴۳
چانه زنی جمعی با نمایندگان کارگران غیر عضو تشکل ها ۹۴۴-۹۴۸
شناسایی تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی ۹۴۹-۹۵۵
تعیین تشکل های کارگری و کارفرمایی محق به انجام مذاکرات ۹۵۶-۹۷۳
حقوق تشکل های اقلیت ۹۷۴-۹۸۰
تعیین تشکل های کارفرمایی صلاحیت دار جهت انجام مذاکرات ۹۸۱-۹۸۳
ایفای نقش نمایندگی تشکل ها در رویه های مربوط به چانه زنی جمعی ۹۸۴-۹۸۷
سطح چانه زنی ۹۸۸-۹۹۱
تحدیدات مربوط به اصل انجام چانه زنی جمعی داوطلبانه و آزاد..... ۹۹۲-۱۰۴۵
الف- حکمیت یا داوری اجباری ۹۹۲-۹۹۷
ب- دخالت مقامات و نهادهای دولتی در چانه زنی های جمعی ۹۹۸-۱۰۴۵
(الف) اصول کلی ۹۹۸-۱۰۰۰
(ب) تهیه پیش نویس مربوط به توافقات و تأیید آن ۱۰۰۱-۱۰۱۱
(پ) تصویب توافقات جمعی منعقده و سیاست ملی اقتصادی متخذه در فضایی آزاد از سوی مقامات و نهادهای دولتی..... ۱۰۱۲-۱۰۱۸
(ت) دخالت دولت در انجام مذاکرات مجدد و توافقات جمعی منعقده ۱۰۱۹-۱۰۲۲
(ث) تمدید اجباری دوره زمانی اجرای توافقات جمعی ۱۰۲۳
(ج) تحدیدهای تحمیل شده از سوی مقامات و نهادهای دولتی در خصوص چانه زنی های جمعی آتی ۱۰۲۴-۱۰۲۹
(چ) تحدیدهای تحمیل شده بر تبصره های مربوطه به شاخص دستمزدها در هزینه زندگی ۱۰۳۰-۱۰۳۲
(ح) اختیارات بودجه ای و چانه زنی های جمعی ۱۰۳۳-۱۰۴۳
(خ) سایر اشکال دخالت های اعمال شده از سوی مقامات دولتی ۱۰۴۴-۱۰۴۵
محدودیت های زمانی برای چانه زنی ها ۱۰۴۶
مدت زمان اعتبار توافقات جمعی ۱۰۴۷-۱۰۴۹

تمدید مدت زمان اجرای توافقات جمعی ۱۰۵۰-۱۰۵۳
رابطه بین قراردادهای استخدام فردی و توافقات جمعی ۱۰۵۴-۱۰۵۷
تدابیر تشویقی اندیشیده شده برای کارگران جهت چشم پوشی از حق انجام چانه زنی های جمعی ۱۰۵۸
تعطیلی بنگاه های کاری و اقتصادی و به کارگیری توافقات جمعی ۱۰۵۹-۱۰۶۰
رابطه بین مقاوله نامه های ILO ۱۰۶۱-۱۰۶۴
۱۶- رایزنی با تشکل های کارگری و کارفرمایی ۱۰۶۵-۱۰۸۸
اصول کلی ۱۰۶۵-۱۰۷۱
رایزنی در طی آماده سازی و به کار گیری قوانین ۱۰۷۲-۱۰۷۷
رایزنی و انعطاف پذیری در مورد موضوعات کاری ۱۰۷۸
رایزنی و روند های تعدیل ساختاری ، سهمیه بندی و کاهش تعداد کارکنان ۱۰۷۹-۱۰۸۵
رایزنی درخصوص فرایند چانه زنی ۱۰۸۶-۱۰۸۷
رایزنی درخصوص توزیع مجدد دارایی های تشکل های منحل شده ۱۰۸۸
۱۷- مشارکت تشکل های کارگری و کارفرمایی در ارگان ها و رویه های مربوطه ۱۰۸۹-۱۰۹۷
۱۸- تسهیلات در نظر گرفته شده برای نمایندگان کارگران ۱۰۹۸-۱۱۱۲
اصول کلی ۱۰۹۸-۱۰۹۹
جمع آوری بدهی ها ۱۱۰۰
دسترسی به مدیریت ۱۱۰۱
دسترسی به محل کار ۱۱۰۲-۱۱۰۹
اوقات آزاد در نظر گرفته شده برای فعالیت نمایندگان کارگران ۱۱۱۰-۱۱۱۱
تسهیلات مربوط به حضور در مکان های کاری و کارگری ۱۱۱۲
۱۹- اختلافات و مجادلات داخلی نهضت های کارگری و کارفرمائی ۱۱۱۳-۱۱۲۵

ضمایم :

صفحه
۱- رویه های خاص جهت بررسی شکایات طرح شده نزد سازمان بین المللی کار در ارتباط با موارد نقض آزادی انجمن ۱۶۸
۲- موضوعات و شکایات مطرح شده براساس تاریخ و زمان طرح آنها ۱۷۹

---

*

مقدمه :

اکنون ده سالی است که از زمان انتشار " گزیده احکام داوری کمیته آزادی انجمن " سازمان جهانی کار (ILO) سپری شده است . از آن زمان تاکنون تغییرات عمیق و شگرفی در ارتباط با مسائل کاری و صنفی در کل جهان حادث گردیده که بیشتر آنها ناشی از روند شکل گیری پدیده جهانی شدن می باشد . کمیته آزادی انجمن نیز که با حجم فزاینده ای از شکایات طرح شده روبرو بوده است و به همین علت در کوران تحولات مربوط به مشکلات فراروی تشکل های کارگری و کارفرمایی قرار دارد بر حجم گسترده مشکلات و مسائل جدید طرح شده ناشی از تکامل و تحول بخش روابط صنفی اذعان می نماید . در همین خصوص ، کمیته در طی ده سال گذشته تلاش نموده است تا از طریق تصویب شمار زیادی از اصول جدید ، نسبت به حل و فصل مشکلات فراروی کارگران و کارفرمایان اقدام نماید . لازم به ذکر است که هدف کمیته ، ارائه پاسخ های مناسب ، بی طرفانه و عملی به ادعاهای طرح شده در شکایات تشکل های کارگری و کارفرمایی بوده است .

کمیته ، ضمن اینکه همواره تلاش می نماید تا خود را با تحولات جهانی هماهنگ سازد اما هرگز ارزش های پایدار آزادی انجمن را به معامله نمی گذارد و پیوسته تلاش دارد تا از طریق تشویق به تأسیس تشکل های کارگری و کارفرمایی و اعطای اختیارات مناسب به آنها جهت دفاع از منافع اعضای خویش جایگاه مناسبی را برای تحقق عدالت اجتماعی از طریق ارائه پادمان های مورد نیاز با هدف حفظ صلح پایدار ایجاد نماید .

اصول آزادی انجمن درعین حال ، بخش لاینفک همکاری های سه جانبه میان کارفرمایان ، کارگران و دولت به شمار می رود که در اساسنامه سازمان بین المللی کار و در ساختارهای مربوط به آن نیز انعکاس یافته است .

بدیهی است که بدون رعایت اصول آزادی انجمن ، مفهوم همکاری های سه جانبه ، جایی برای اعراب نخواهد داشت . این امر در واقع به دلیل تأکید اساسنامه ILO بر اصول آزادی انجمن بوده که به مرور زمان منجر به تصویب بسیاری از مقاوله نامه ها ، توصیه نامه ها و قطعنامه های مختلف توسط سازمان بین المللی کار (ILO) شده و بدین ترتیب مهم ترین منبع حقوق بین الملل را در این خصوص بوجود آورده است که به طور قطع باید در قوانین کلیه کشورها منعکس و مورد ملاحظه و استناد قرار گیرد .

علاوه برچارچوب و معیارهای ذکر شده از سوی ILO که به طور حیاتی برآزادی انجمن دلالت دارند ، باید تأکید کرد که براساس مذاکرات و توافقات صورت گرفته در هیئت مدیره ILO و مطابق با سندهای اقتصادی اجتماعی سازمان ملل متحد ، رویه های خاصی در راستای حفاظت از آزادی انجمن در طی سال های ۱۹۵۰ و ۱۹۵۱ پیش بینی و تصویب شده است که مکمل رویه های کلی تعیین شده جهت اعمال نظارت بر کاربرد موثر معیارهای ILO توسط دو کمیته مسئول ، تحت عنوان : " کمیته حقیقت یاب و مصالحه آزادی انجمن " و نیز " کمیته آزادی انجمن هیئت حکام ILO " می باشد .

براساس رویه های مزبور تشکل های کارگری و کارفرمایی می توانند نسبت به تسلیم شکایات مربوط به نقض حقوق خود از سوی حکومت ها (صرف نظر از عضویت شاکیان در ILO و یا عدم عضویت دولت عضو سازمان ملل در ILO اقدام نمایند . این رویه حتی در صورت عدم پذیرش و تصویب مقاوله نامه های مرتبط و نیز عدم قبول چانه زنی های جمعی توسط کشور مورد نظر قابل استناد خواهد بود . کمیته حقیقت یاب و مصالحه آزادی انجمن در سال ۱۹۵۰ تشکیل گردید و اعضای آن اشخاصی مستقل می باشند . وظیفه این کمیته بررسی شکایات درخصوص ادعاهای مربوط به نقض حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی قابل ارجاع به هیئت حکام ILO می باشد . صرف نظر از ماهیت کمیته فوق به عنوان یک ارگان حقیقت یاب ، این کمیته مختار است جهت حل و فصل مشکلات موجود و حصول توافقات لازم با دولت ها به مذاکره بپردازد . کمیته مذکور که تاکنون نسبت به رسیدگی به شش مورد از شکایات وارده اقدام نموده است در صورت عدم

پذیرش و تصویب مقاوله نامه های مربوط به آزادی انجمن از سوی دولت ها صرفاً می تواند براساس موافقت اعلام شده از سوی دولت ها در موضوعات مختلف ، مشارکت نماید . لذا طبق رویه مذکور که براساس لایحه مربوطه به مورد اجرا گذاشته می شود اعضای این کمیته نسبت به بررسی موضوعات وارده به صورت موردی اقدام نموده و به منظور آگاهی از اظهارات شهود به کشورهای مورد نظر سفر می کنند . رویه فوق با توجه به تبعیت آن از روش های متعارف قضایی و اخذ ضمانت های شفاهی و مکتوب از طرفین دعوی ، از جمله رویه های پرهزینه و طولانی محسوب می شود که تنها درمواردی محدود مورد استفاده قرار می گیرد .

اگرچه این مقدمه مختصر قادر به معرفی چند و چون وظایف کمیته حقیقت یاب و مصالحه جو نمی باشد اما کمک مهمی به آگاه سازی تشکل های کارگری و کارفرمایی و ارتقاء حقوق انسانی در کشورهای مختلف فراهم می نماید .

لازم به ذکر است که کمیته آزادی انجمن ، ارگانی سه جانبه محسوب می شود که در سال ۱۹۵۱ براساس تصمیم هیئت مدیره ILO تأسیس شده است . اعضای این کمیته عبارتند از ۹ نفر عضو اصلی و ۹ نفر معاون از سوی دولت ها و گروه های کارگری و کارفرمایی کشورهای عضو دارای نماینده در هیئت حکام ILO و یک رئیس مستقل .

جلسات کمیته آزادی انجمن سه بار در سال تشکیل می گردد و کمیته ، ضمن طرح موضوعات مطرح شده از سوی دولت ها و تشکل های کارگری و کارفرمائی ، موظف به بررسی شکایات وارده در چارچوب رویه پیش بینی شده و انعکاس نظرات خود به نحو مطلوب به هیئت مدیره می باشد . نظراتی که بنابر لزوم و یا عدم لزوم طرح موارد مرتبط به منظور انعکاس مشکلات دولت مربوطه و درخواست حل آنها از طریق اتخاذ تدابیر مناسب ، و یا اخذ موافقت دولت مزبور جهت ارجاع موضوعات مطروحه به کمیته حقیقت یاب و مصالحه دلالت دارند . لازم به تأکید است که براساس تجربیات کمیته آزادی انجمن ، در ارتباط با ۲۵۰۰ پرونده مطروحه در طی ۵۰ سال گذشته ، این کمیته اکنون به ارگانی قابل اعتماد تبدیل گردیده که براساس اصول آزادی انجمن و چانه زنی های جمعی مطابق با مفاد مصروحه در اساسنامه ILO و مقاوله نامه ها و توصیه ها و قطعنامه های مربوط بدان به فعالیت می پردازد . این کمیته به واسطه تلاش های خود ، به عنوان یک سازمان تخصصی و بین المللی بی طرف ، شناخته شده و از طریق فعالیت های سه جانبه نسبت به بررسی عملی ادعاهای پیچیده و جدی مطروحه ، در رابطه با نقض حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی در سراسر جهان و اعمال نظر در مورد آنها اقدام می نماید . به دلیل اهمیت همین فعالیت ها است که این کمیته اکنون به ارگانی قابل اعتنا در سطوح ملی و بین المللی تبدیل گردیده و مستندات آن در جهت توسعه قوانین ملی از سوی دولت ها مورد استفاده قرار می گیرد . لازم به ذکر است که ارگان های مرتبط و مسئول به کارگیری قوانین آزادی انجمن ، از تجربیات این کمیته با هدف حل و فصل اختلافات و نیز چاپ مقالات حقوقی و قضایی استفاده می نمایند .

ارزش واقعی این جزوه در طرح تصمیمات و اصول متخذه توسط کمیته فوق است که (نوامبر ۲۰۰۵) در قالب سیصد و سی و نه گزارش مطرح گردیده است ؛ گزارشاتی از اقدامات انجام گرفته که به حل و فصل مشکلات مربوط به حقوق تشکل ها و رابطه آنها با آزادی های مدنی و قوانین مورد اشاره در پنجاه و چهارمین اجلاس کنفرانس بین المللی کار (ژنو ۱۹۷۰) مربوط می گردد . بنابر این چندان دور از ذهن نیست که از هیئت حکام ILO درخواست شده است تا به دبیرکل دستور دهد نسبت به چاپ و توزیع وسیع این کتابچه مفید اقدام نماید .

نکات ابتدائی

تألیف حاضر با هدف بیان و انعکاس سیاست ها و اقدامات انجام شده جهت تضمین اصول آزادی انجمن تهیه شده است . لازم به ذکر است که موارد مطروحه در این تألیف ، صرفاً مجموعه ای ملال آور از اصول متخذه از سوی کمیته آزادی انجمن نبوده و کلیه موارد ذکر شده با توجه به ماهیت آنها مواردی منحصر به فرد شناخته می شوند که باید با توجه به شرایط مربوط به هریک از آنها مورد توجه ویژه قرار گیرند . به کارگیری اصول مورد اشاره در تألیف حاضر از سوی کمیته ، امکان دستیابی به نتایج قطعی و مطلوب درخصوص کلیه موارد از جمله تعیین صحت ادعاهای مطرح شده را فراهم می سازد . بنابراین بکارگیری هر یک از اصول فوق در ارتباط با موارد مطروحه در یک کشور خاص لزوماً به معنای بی توجهی دولت و یا نهادهای دولتی آن کشور به اصل مورد نظر نمی باشد . تصمیمات و اصول متخذه از سوی کمیته براساس شکایات مطروحه از سوی تشکل های کارگری و کارفرمایی شکل گرفته و دراین خصوص قابل ذکر است که بیشترین موارد شکایات تسلیمی به این کمیته از سوی تشکل های کارگری ارائه شده است . درعین حال تعداد شکایات طرح شده از سوی تشکل های کارفرمایی نیز در طی سالیان اخیر از رشدی قابل توجه برخوردار گردیده است . شمار بیشتر شکایات مطرح شده از سوی تشکل های کارگری نسبت به شکایات کارفرمائی ، خود توجیه کننده تصمیمات و اصول متخذه از سوی این کمیته در راستای منافع کارگران می باشد . با این وجود ، بسیاری از اصول مورد اشاره از ماهیتی کلی برخوردار بوده و از سوی تشکل های کارفرمایی نیز قابل استفاده می باشد . لازم به ذکر است در جهت راهنمایی بیشتر خواننده برای توضیح هریک از اصول و تصمیمات متخذه از سوی کمیته ، در هر یک از موارد ارجاعی به مقاله منتشر شده ، (۳۳۹ گزارش ، شامل پرونده ها و بندهای مربوط) در سال ۱۹۹۶ اشاره شده است .

بخش اول

رویه مربوط به کمیته آزادی انجمن و شرکای اجتماعی

مأموریت سازمان بین المللی کار (ILO) و نقش کمیته آزادی انجمن

۱. مأموریت سازمان بین المللی کار (ILO) در ارتباط با آزادی تشکل ها و حفاظت از اشخاص ، کمک به اجرای موثر اصول عمومی آزادی انجمن که از جمله پادمان های بنیادین صلح و عدالت اجتماعی محسوب می گردد می باشد . سازمان بین المللی کار در اجرای این گونه وظایف باید با پیگیری و جدیت نسبت به طرح بحث و گفتگو جهت نیل به اهداف مزبور که در اساسنامه سازمان بین المللی کار ، اعلامیه فیلادلفیا و دیگر مقاوله نامه های مربوط به آزادی انجمن تصریح شده است در سطح بین المللی اقدام نماید .

۲. سازمان بین المللی کار (ILO) به منظور بهبود بخشیدن به شرایط کاری و ارتقاء آزادی تشکل های صنفی در کشورهای مختلف جهان تشکیل شد . موضوعاتی که از سوی این سازمان به آنها رسیدگی می شود خارج از دخالت انحصاری دولت ها قرار دارد و اقدامات صورت گرفته توسط این سازمان نیز تا زمانی که در چارچوب وظایف محوله از سوی اعضای آن جهت نیل به اهداف تعریف شده در اساسنامه آن سازمان قرارداشته باشد دخالت در امور داخلی کشورها محسوب نمی گردد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۲ ، گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۱۴ بند ۶۹ ، و گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۵۴۸ مراجعه شود .)

۳. هدف رویه های پیش بینی شده مربوط به کمیته آزادی انجمن ، ارتقاء احترام به حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی در قانون و در عمل می باشد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۴ ، و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۷۷۲ بند ۱۲۷ ، و گزارش ۲۰۰ پرونده شماره ۱۷۹۹ بند ۲۰۵ ؛ گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۸۷۰ بند ۱۴۰ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۸۳۷ بند ۱۰۶ ، ؛ گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۸۸ بند ۳۸۶ ؛ گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۱۸۸۸ بند ۲۳۰ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۵۲ بند ۴۰۷ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۲۵ بند ۳۷۳ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۱۱۱ بند ۱۱۶۹ و گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۲۱ بند ۴۹۱ مراجعه شود .)

۴. هدف رویه های خاص پیش بینی شده در مورد آزادی انجمن نه فقط تنبیه و یا مجازات افراد ، بلکه جلب مشارکت آنان در گفتگوهای سه جانبه سازنده جهت افزایش احترام به تشکل های کارگری و کارفرمایی در قانون و در عمل می باشد .

(به گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۱۸۸۸ بند ۱۹۹ مراجعه شود .)

۵. امکان طرح شکایات مربوطه نزد کمیته آزادی انجمن ، صرف نظر از پذیرش و تصویب و یا عدم تصویب مقاوله نامه های مربوط به آزادی انجمن از سوی کشورهای مربوطه فراهم می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵ ، گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۷ بند ۶۰۰ مراجعه شود .)

۶. وظیفه کمیته آزادی انجمن ، تعیین همخوانی قوانین و یا اعمال صورت گرفته با اصول آزادی انجمن و یا مفاهیم مقرره در مقاوله نامه های مربوطه می باشد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۶ ، گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۴۹۴ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۴۲ بند ۲۶۲؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۱۱۶ ؛ و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۵۸ بند ۸۳۶ مراجعه شود .)

۷. براساس شرایط مقرره در حوزه وظایف کمیته آزادی انجمن ، این کمیته از اختیار تحقیق راجع به میزان تاثیرات نقض آزادی های مدنی بر حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی در موارد طرح ادعاهای مربوط به این امر برخوردار است .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۷ مراجعه شود .)

۸. وظایف مربوط به کمیته در حیطه اعلامیه مصوب ILO مورخ ۱۹۹۸ درخصوص اصول و حقوق بنیادین کار که راهکارهای تقویتی و پیگری های مربوط به خود را دارا است قرار نگرفته بلکه مستقیماً از اهداف و مقاصد بنیادین مقرره در اساسنامه ILO ناشی می گردند .

(به گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۲۷ بند ۶۰۰ مراجعه شود .)

۹. بررسی میزان و اعتبار مدارک قابل قبول ارائه شده راجع به ادعاهای طرح شده ، در حوزه وظایف کمیته قرار دارد .

(به گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۱۰۶ بند ۴۷۷ مراجعه شود .)

۱۰. کمیته ، همواره ضمن توجه به شرایط ملی هر کشور ، از قبیل تاریخ ، روابط کاری و زمینه های اقتصادی و اجتماعی آنها ، بر لزوم کاربرد یکپارچه و مستمر اصول مربوط به آزادی انجمن در میان کشورهای جهان تأکید دارد .

(به گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۶۳۰ مراجعه شود .)

۱۱. در موارد نقض اصول آزادی تشکل ها توسط قوانین ملی و مراجع قضائی کشورها ، کمیته همواره بررسی و مطالعه قوانین ، ارائه راهکارها و مساعدت های فنی به منظور ایجاد مطابقت قوانین کشورها با اصول آزادی انجمن را ، براساس موارد مصروحه در اساسنامه ILO و سایر مقاوله نامه های مربوطه از جمله وظایف خود قلمداد می نمایند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۸ ، گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۴۹۴ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۵۴ بند ۵۰؛ گزارش ۳۳۹ ، پرونده شماره ۲۱۱۴ بند ۶۹ و پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۶۳۱ مراجعه شود .)

۱۲. در عین حال که تصمیم گیری درخصوص موضوعات مربوط به اشتغال و یا نحوه اداره قلمرو هر کشور برعهده کمیته نمی باشد اما هر دولت اشغالگر بعنوان عضوی از ILO ، موظف است نسبت به رعایت اصل آزادی انجمن مصروحه در اساسنامه ILO در قلمروهای اشغال شده که قوانین ملی آنها ماهیت کاربردی خود را از دست داده و در نتیجه تصویب قبلی مقاوله نامه های بین المللی مربوط به آزادی انجمن ، توسط قوانین ملی مذکور بخودی خود تعهدی را در قبال ILO ایجاد نمی نماید اقدام لازم را صورت دهد . در این خصوص کمیته خاطر نشان می سازد که در ارتباط با موارد این چنینی صلاحیت آن مستقل و فراتر از تصویب قبلی قوانین ملی فوق الذکر خواهد بود .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۹ مراجعه شود .)

۱۳. کمیته ، فاقد صلاحیت رسیدگی به ادعاهای سیاسی طرح شده می باشد ؛ علی رغم این امر ، کمیته می تواند نسبت به بررسی آن دسته از تدابیر متخذه توسط دولت ها که از جنبه های سیاسی برخوردار بوده و بر اعمال حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمای تاثیر گذار بوده اند اقدام نماید .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۹ مراجعه شود .)

۱۴. موضوع مربوط به ایفای نقش نمایندگی در کنفرانس بین المللی کار در حیطه وظایف کمیته اعتبارنامه های کنفرانس قرار می گیرد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۹ مراجعه شود .)

تعهدات بنیادین کشورهای عضو درخصوص حقوق بشر وحقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی

۱۵. درصورت تصمیم گیری یک کشور جهت الحاق به سازمان بین المللی کار ، آن کشور موظف به پذیرش اصول اساسی تجسم یافته در اساسنامه آن سازمان و اعلامیه فیلادلفیا که اصول آزادی انجمن نیز شامل آن می گردد می باشد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۱۰ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۶۳۰ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۶۶/۲۱۷۳/۲۱۸۰/۲۱۹۶ ، بند ۲۸۸ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۶۸ بند ۷۳۲ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۱۱۶ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۱۹۳۷/۲۰۲۷ بند ۱۴۱ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۱۸۹۰ بند ۱۷۹ و پرونده شماره ۲۲۵۲ بند ۳۰۶ مراجعه شود .)

۱۶. الحاق یک کشور به سازمان بین المللی کار همواره آن کشور را که با آزادی کامل نسبت به پذیرش اصول آزادی انجمن و مقاوله نامه های مربوطه اقدام نموده است متعهد به اجرای کامل اصول مزبور می نماید .

(به گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۷۹۳ بند ۲۶۳ مراجعه شود .)

۱۷. مسئولیت نهایی جهت تضمین احترام به اصول مربوط به آزادی انجمن برعهده دولت ها می باشد .

(به گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۵۲ بند ۴۹۳ مراجعه شود .)

۱۸. مسئولیت دولت عبارت است از تضمین به کارگیری مقاوله نامه های بین المللی کار در مورد آزادی انجمن که دولت ها در آزادی کامل نسبت به تصویب آنها اقدام نموده و باید توسط کلیه مقامات کشوری از جمله مقامات قضایی ، محترم انگاشته شوند .

(به گزارش ۳۱۳ پرونده شماره ۱۹۵۲ بند ۳۰۰ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۹۱ بند ۲۶۹ مراجعه شود .)

۱۹. حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی ، همانند سایر حقوق اساسی بشری ، باید صرف نظر از سطح توسعه هر کشور ، محترم انگاشته شوند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند های ۱۷و ۴۱ و گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۲۰۳۱ بند ۱۶۶ مراجعه شود .)

۲۰. کمیته بر اجرای مفاد اعلامیه سه جانبه درخصوص اصول مربوط به بنگاه های اقتصادی چند ملیتی و سیاست های اجتماعی مصوب ارگان حاکم ILO در نوامبر سال ۱۹۷۷ تاکید می نماید . این اعلامیه در بند ۴۶ خود که در نوامبر سال ۲۰۰۰ به نحو مقتضی مورد اصلاح قرار گرفت تصریح می دارد : " در شرایطی که دولت های میزبان تسهیلاتی خاص را برای جذب سرمایه گذاری خارجی به سرمایه گذاران خارجی ارائه می دهند ، تسهیلات مربوطه نباید به هیچ گونه محدودیت نسبت به اعمال حق آزادی انجمن و یا حق سازمان دهی و انجام مذاکرات جمعی کارگران منجر گردد ."

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۱۲ مراجعه شود .)

۲۱. کشورها مختار نمی باشند با استناد به مباحث انحرافی نسبت به انجام تعهدات خود در قبال اجرای موافقت نامه ها و مقاوله نامه های سازمان بین المللی کار اقدام نمایند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۱۳ ، گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۹۴ بند ۷۹۱ مراجعه شود .)

۲۲. میزان حمایت پیش بینی شده جهت اعمال حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی که از مفاد و اصول مربوط به مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ ناشی می گردد حداقل استاندارد معمول بوده و جای تکمیل دارد . در این خصوص ارائه سایر تضمین های مکمل ناشی از موارد مصروحه در قوانین اساسی و حقوقی هر کشور ، شامل آداب و رسوم و سنن قبلی مربوط به روابط کاری ، اقدامات تشکل های کارگری و کارفرمایی ، مباحثات و رایزنی های صورت گرفته میان احزاب نیز قابل لحاظ می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۱۴ مراجعه شود .)

۲۳. کمیته در مواجه با ادعاهای طرح شده علیه یکی از دولت ها درخصوص نقض حقوق مربوط به تشکل های کارگری ، خاطر نشان می سازد که یک دولت متعهد در محدوده قلمرو مربوط به خود ، مختار نیست به بهانه اقدامات و رویدادهای صورت گرفته در مدت تصدی دولت قبلی ، نسبت به انجام مسئولیت های خویش کوتاهی نماید . در هرصورت دولت جدید مسئولیت برخورد با عواقب حاصل از ضعف های گذشته و یا تغییر نظام سیاسی را بر عهده خواهد داشت . در هر صورت ، دولت جدید باید با اتخاذ سیاست های مورد لزوم جهت حذف تاثیرات و عواقب نامطلوب نسیت به رفع شکایات و پاسخگوئی به ادعاهای مربوطه اقدام نماید . در این ارتباط مسائل و مشکلات حاصل از اقدامات انجام شده در طی تصدی نظام سیاسی قبلی نیز باید مرتفع گردد .

تعهدات دولت ها درخصوص رویه های مربوط به کمیته آزادی انجمن

۲۴. دولت ها در راستای انجام وظایف خود موظفند به منظور یکپارچه سازی پاسخ های تفصیلی به ادعاهای طرح شده از سوی سازمان های شاکی با هدف ایجاد امکان بررسی های عینی از طرف کمیته آزادی انجمن اقدام نمایند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۲۰؛ و برای مثال گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۰ بند ۲۰۵ ؛ گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۶۴، بند ۴۲۷ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۸۷۳ بند ۱۰۶ ؛ گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۱۹۷۸ بند ۲۱۶ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۵۰/۲۰۱۷ بند ۳۰۱ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۳۵ بند ۵۷۰ ؛ گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۰۳، بند ۲۹۴ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۹۶/۲۱۸۰/۲۱۷۳/۲۱۶۶ بند ۲۸۹ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۰۰، بند ۷۵۶ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۱۱۶ مراجعه شود .)

۲۵. کمیته درخصوص کلیه موارد ارائه شده معتقد است که وظیفه دولت ها در قبال شکایات تسلیم شده از سوی تشکل ها نباید صرفاً به پاسخ گویی کلی محدود گردند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۲۱؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۲۹ بند ۴۲۴ مراجعه شود .)

عملکرد تشکل های کارگری و کارفرمایی

(به بند های ۳۶ و ۱۰۶۹ نیز مراجعه شود)

۲۶. توسعه تشکل های آزاد و مستقل و مذاکره با کلیه طرف های دخیل در گفتگوهای اجتماعی ، امری اجتناب ناپذیر بوده و دولت ها را قادر می سازد نسبت به برخورد با مشکلات اقتصادی و اجتماعی و حل آنها در راستای منافع عالیه کارگران و کلیه آحاد ملت اقدام نمایند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۲۴؛ گزارش ۳۰۸، پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۲۴ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۸۹، بند ۴۶۶ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۳۵۳ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۱۸۹ بند ۴۸۵ مراجعه شود .)

۲۷. هدف بنیادین نهضت ها و تشکل های کارگری ، تضمین توسعه رفاه اجتماعی و اقتصادی کلیه کارگران می باشد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۲۷؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۲۹ بند ۴۲۵ مراجعه شود .)

۲۸. آن دسته از منافع اقتصادی و صنفی که کارگران و تشکل های آنان نسبت به دفاع از آن اقدام می نمایند نه تنها شرایط مطلوبتر کاری و درخواست های جمعی با طبیعت صنفی ، بلکه راه حل های مربوط به مشکلات و مسائل پیش آمده درخصوص سیاست های اجتماعی و اقتصادی که به شکلی مستقیم ، منافع کارگران را تحت الشعاع خود قرار می دهد در بر می گیرند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۲۹؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۲۹ بند ۴۲۵ مراجعه شود .)

۲۹. فعالیت های مربوط به یک تشکل کارگری و کارفرمایی صرفاَ به موضوعات صنفی محدود نمی گردد . تصمیم گیری در مورد برخی مسائل ، از جمله اتخاذ یک سیاست کلی در رابطه با موضوعات اقتصادی نیز لزوماً بر وضعیت کلی کارگران (از جمله در ارتباط با درآمد ، تعطیلات و شرایط کاری آنان) تاثیر گذار می باشد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۳۰مراجعه شود .)

بخش دوم

حقوق تشکل های کارگری و کارفرمائی و آزادی های مدنی

" اصول کلی "

(به بندهای ۷ و ۱۹ مراجعه شود.)

۳۰ – کمیته مناسب دانست بر اهمیّت اصول اساسی مقرر در اعلامیّهٔ جهانی حقوق بشر که نقض آنهـا بـر اعمـال آزادانـهٔ حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی تأثیری منفی برجای خواهد گذاشت تأکید نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۲ ؛ و گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۴ ، بند ۱۳۵ مراجعه شود .)

۳۱ _ کمیته مکرراً بر اهمیّت اصل مؤکد در کنفرانس بین المللی کار ، ۱۹۷۰ ، و قطعنامهٔ مصوّب آن در خصوص حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و ارتباط آنها با آزادی های مدنی که خود رعایت حقوق کارگران و سازمان های کارفرمائی را پایه و اساس آزادی های مدنی مصروحه در اعلامیهٔ جهانی حقوق بشر و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی قلمداد می کند تأکید می نماید . آزادی های مدنی که عدم وجود آن ها فقدان مفهوم واقعی حقوق تشکل های صـنفی کـارگری و کارفرمائی را به همراه خواهد داشت.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۰ ، بند ۲۹۶ مراجعه شود .)

۳۲_ کمیته بر وجود یک نظام سیاسی مبتنی بر دموکراسی به عنوان پایه و اساس اعمال آزاد حقوق تـشکل هـای صـنفی کارگری و کارفرمائی تأکید می نماید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۴ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۴۶۹ ؛ و گزارش ۳۰۶ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۸۸۴ ، بنـد ۶۸۴ مراجعه شود .)

۳۳_ ظهور یک نهضت واقعی و مستقل مرتبط با تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، تنها به محتـرم انگاشـته شـدن حقوق بنیادین بشری منوط می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۶۸۲ / ۱۷۱۱ / ۱۷۱۶ ، بند ۱۷۳؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شـمارهٔ ۱۷۷۳، بند ۴۶۹ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۶۱۴ ، و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۷۸ بند ۱۱۵۳ مراجعه شود .)

۳۴_ دولت مورد نظر موظف است نسبت به دفاع از فضای اجتماعی که در آن اعمال قانون ، تنهـا راه تـضمین احتـرام بـه حقوق افراد و حفاظت از آنها محسوب می گردد اقدام نماید.

(به گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۷ بند ۱۷۶ مراجعه شود .)

۳۵_ صرف نظر از گرایشات تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، اتخاذ تدابیر مناسب جهـت تـضمین اعمـال حقـوق تشکل ها تحت شرایط عادی براساس رعایت حقوق اساسی بشر و در فضایی عاری از هر گونه خشونت ، فـشار ، ارعـاب و تهدید از هر نوع قابل تصور ، ضروری می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۴، بند ۶۸۴؛ گزارش ۳۰۸ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۹۳۴، بنـد ۱۳۵ ؛گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۶۱۴ ، و گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ بند ۶۱ و گزارش ۳۳۳ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۲۶۸ ، بند ۷۴۴ مراجعه شود .)

۳۶ _ به منظور بهینه ساختن فعالیت ها و ارتقای اعتبار تشکل های کارگری و سازمان های کارفرمایی انجام فعالیـت آنهـا در یک فضای آزاد و امن ضروری می باشد . این به این معناست که در صورت تشخیص نهادهـای فـوق در خـصوص عـدم وجود آزادی های اساسی جهت اجرای مستقیم وظایف ایشان تقاضاهای آنان در خصوص اعمال صحیح آزادی ها و حقـوق مورد نظر محترم انگاشته شده و در چارچوب فعالیت های مشروع تشکل های کارگری مورد شناسایی قرار گیرند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۲۸ , ۳۷, ۴۵۹ ؛ گـزارش ۳۳۴ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۲۵۴ ، بنـد ۱۰۸۲ ؛ و گـزارش ۳۳۷ ، پرونـدهٔ شمارهٔ ۲۲۵۸ ، بند ۸۵۲ مراجعه شود .)

۳۷_ ظهور نهضت های کارگری تنها تحت یک نظام سیاسی که متضمن حقوق بنیادین از جمله : حق اعضاءِ تـشکل هـای کارگری جهت تشکیل اجتماعات در مکان های متعلق به خود ، آزادی ابراز نظرات از طریق سخنرانی و انعکاس دادن آن در رسانه های گروهی و نیز حق اعضای بازداشت شدهٔ آنان نسبت به برخورداری از تضمین های مربوط به اعمـال روّیـه هـای قضایی عادی در خصوص آنها در کوتاه ترین زمان ممکن ، قابل تحقق می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۳۸ مراجعه شود.)

۳۸_ کنفرانس بین المللی کار بر حقّ تشکیل اجتماعات ، آزادی بیان و ابراز نظرات بدون دخالت غیر و پیگیری ، دریافت و پخش اطلاعات و نظرات از طریق رسانه ها صرف نظر از مرزبندی های مربوط به حقوق مدنی که برای اعمال عـادی حقـوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی امری ضروری قلمداد می گردند تأکید نموده است. (قطعنامهٔ مربوط به حقوق اتحادیه های کارگری و رابطهٔ آنها با آزادی های مدنی مصوب در پنجاه و چهارمین اجلاس در سال ۱۹۷۰)

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۳۹ مراجعه شود.)

۳۹_ سیاست کلیّهٔ دولت ها می بایست در راستای تضمین رعایت حقوق بشر تنظیم گردند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵ و ۴۰ مراجعه شود.)

۴۰ _ اگر چه دارندگان مجوز برپایی دفاتر تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به لحاظ موقعیت ایشان مجـاز بـه نقـض هیچیک از مفاد حقوقی مورد اجرا نمی باشند امّا مفاد حقوقی مورد اشاره نمی بایست موجبات نقض تضمین های اساسـی آزادی ارتباطات را فراهم کند . مفاد مربوطه همچنین نمی بایست موجبات تحدید فعالیت هایی را کـه بـر اسـاس اصـول آزادی ارتباطات از جمله فعالیت های مشروع تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی محسوب می گردند را فراهم آورند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۴۲ و ۷۲۶ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۷۰، بند ۱۴۵؛ گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۵ ، بند ۴۴۸ ؛گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۸ ، بند ۲۱۱ ، گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸ بند ۷۴۴، گـزارش ۳۳۵ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۲۷۶ بند ۴۰۸ مراجعه شود .)

۴۱ _ ادعاهای مطروحه در خصوص اقدامات جنایی ، نمی بایست به عنوان دستاویزی جهت اذیت وآزار اعضای تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به خاطر عضویت ویا فعالیت آنها در این تشکل ها مورد استناد قرار گیرند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۴۳ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳، بند ۳۶۵؛ گـزارش ۳۰۶ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۸۸۴ ، بنـد ۷۰۰ ؛ و گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۱۸ ، بند ۱۱۷ مراجعه شود .)

حق زندگی ، برخورداری از امنیت و صیانت جسمی و اخلاقی

(به بند های ۸۰ و ۱۱۲۵ مراجعه شود)

۴۲ _ حق زندگی پیش شرط بنیادین جهت اعمال حقوق مندرج در مقاوله نامه شمارهٔ ۸۷ محسوب مـی گـردد. (بـه نـشریهٔ Digest –۱۹۹۶ بند ۴۵ مراجعه شود .)

۴۳ _ آزادی اجتماعات تنها به تحقق و تضمین حقوق بنیادین به ویژه حقوق مربوط به زندگی ابناءِ بشر و امنیـت شخـصی منوط می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۴۶ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۶۴۹، بند ۴۵۳؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شـمارهٔ ۱۸۷۶ ، بند ۳۲۲ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۷۶ ، بند ۳۱۲ ، گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۲ بند ۴۰۱، گزارش ۳۱۶ ،پروندهٔ شـمارهٔ ۱۹۷۰ بند ۵۴۸ ، گزارش ۳۲۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۷ ، بنـد ۲۷۳ ؛ گـزارش ۳۲۹ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۲۰۱ ، بنـد ۵۰۸ ، گـزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۱ بند ۵۴۶ ، گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۷ بند ۴۵۰ ، و گزارش ۳۳۴ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۵۴ بنـد ۱۰۸۸ مراجعـه شود .)

۴۴ _ تحقق حقوق سازمان های کارگری و کارفرمایی تنها در فضایی عاری از خشونت ، فشار و تهدیـد از هـر نـوع قابـل تصور علیه رهبران و اعضاءِ این سازمان ها امکان پذیر بوده و این وظیفهٔ دولتهاست تا نهایت تلاش خود را جهت حراسـت از این اصل به عمل آورند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۴۷ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۵۱۲، بند ۴۰۷؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۲ ، بند ۸۱ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ ، بند ۳۴۲ ، گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۸ بند ۸۳ ، گـزارش ۳۳۴ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ

۲۲۵۴ بند ۱۰۸۸ ، گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۱ ، بند ۴۹۶ گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۷ بند ۵۳۵ ، گزارش ۳۳۸ ، پرونـدهٔ شمارهٔ ۲۲۹۸ ، بند ۸۸۶ مراجعه شود .)

۴۵ _ ظهور نهضت اتحادیه های کارگری مستقل و کاملاً آزاد در فضایی آغشته به خشونت و ناامنی امکان پذیر نمی باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۴۸ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۹، بند ۲۰۲؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۰ ، بنـد ۲۰۷ ؛ گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۷ ، بند ۱۷۶ و گزارش ۳۳۷ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۱۸ بند ۳۴۰ مراجعه شود .)

۴۶ _ حاکم شدن فضای خشونت از قبیل فضای حاکم نشأت گرفته از قتل و یا ناپدید شدن رهبران تشکل های کـارگری و کارفرمائی و یا حمله به مکان ها و یا دارایی های متعلق به کارگران و کارفرمایان ، مانعی جدی بـر سـر راه اعمـال حقـوق تشکل های کارگری و کارفرمائی محسوب می گردد ؛ حاکم شدن چنین وضعیتی به اتخاذ تدابیری جدی از سـوی مقامـات دولت مربوطه نیازمند می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۴۹ ؛ و گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸، بند ۶۵۷ مراجعه شود .)

۴۷ _ واقعیات مربوط به دادن نسبت های ناروا به افراد ، نقش و مسئولیت دولـت را در مقابـل تعهـدات خـود بـه منظـور پیشگیری از موارد نقض حقوق بشر بیش از پیش پر رنگ تر می سازد. نهایت این که دولت ها موظفند تمامی تلاش خود را نسبت به اجراءِ تعهدات خویش در خصوص احترام به آزادی ها و حقوق افراد مبذول دارند . تعهداتی که تضمین حق حیات و زندگی اعضای تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را نیز شامل می شود.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۱۹ و ۵۰ ؛ و گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۴، بند ۱۳۵مراجعه شود .)

۴۸ _ قتل ، ناپدید شدن و یا ایراد جرح جدّی به رهبران تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و اعضای آنها لزوم انجـام تحقیقات مستقل قضایی را در کوتاه ترین فرصت و به بهترین نحو ممکن جهت آشکار نمودن واقعیات و شرایطی که بـروز چنین حوادثی را باعث می گردند آشکار می سازد . در این خصوص بر اساس وظایف مـشخص شـده مجـازات مجـرمین و پیشگیری از تکرار حوادث مشابه قابل تحقق خواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۵۱ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۴، بند۶۹۹ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شـمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۴۶۲ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ ، بند ۳۹۳ ، گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۶ بند ۲۰۲، گزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شـمارهٔ ۱۷۸۷ بند ۱۱۴ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۸ ، بند ۳۸ گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شـمارهٔ ۲۲۶۸ بنـد ۷۴۸ ، گـزارش ۳۳۷ ، پرونـدهٔ شمارهٔ ۲۳۱۸ ، بند ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸ بند ۱۰۹۱ ، گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۸ ، بند ۱۸۵ مراجعه شود .)

۴۹ _ در خصوص مواردی که پراکنده ساختن اعضاءِ شرکت کننده در اجتماعات عمومی توسط نیروی پلـیس ، قتـل و یـا صدمات جدی وارده را به همراه داشته باشد ، کمیته اهمیت ویژه ای را نسبت به انجام فوری تحقیقات مربوطه با توسل بـه بررسی های مستقل بر اساس رویّهٔ قضایی جاری و متعاقب آن تعیین صحت توجیهات به عمل آمده در خـصوص اقـدامات انجام شده از سوی پلیس و نهایتاً تعیین مسئولیت های افراد دخیل قائل می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۵۲ و۱۴۸ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۰، بند۳۵۳ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۰ ، بند ۲۰۷ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۴ ، بند ۶۹۶ ، گـزارش ۳۳۱ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۲۱۷ بنـد ۲۰۰ ؛ و گـزارش ۳۳۷ ، پرونـدهٔ شمارهٔ ۲۳۲۳ بند ۱۰۳۰ مراجعه شود .)

۵۰ _ در صورت عدم رعایت حرمت های اخلاقی و حملات فیزیکی (جسمی) به افراد ، کمیته ، اجرای تحقیقـات قـضایی مستقل را در کوتاه ترین فرصت ممکن پیش بینی نموده است . هدف از انجام این اقدام تعیین و مشخص ساختن واقعیات و مسئولیت های مربوطه و نهایتاً مجازات افراد مسئول و پیشگیری از وقوع اقدامات مشابه در آینده می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۵۳ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۵۱۲، بند۴۰۶ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۱۹ ، بند ۴۰۹ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۷۶ ، بند ۳۲۴ ، گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۲ بند ۱۱۶، گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شـمارهٔ ۲۰۴۸ بند ۷۱۷ ، گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۸ ، بند ۳۱۴ گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۶ بند ۳۵۸ ؛ و گزارش ۳۳۷ ، پرونـدهٔ شمارهٔ ۲۳۱۸ ، بند ۳۴۰ مراجعه شود .)

۵۱ _ در صورتی که تحقیقات قضایی در خصوص قتل و یا ناپدید شدن اعضای تشکل های صنفی کارگری و کارفرمـائی بـا موفقیت کمتری همراه باشد ، کمیته نسبت به اتخاذ تدابیر اجتناب ناپذیر جهت شناسایی و محاکمهٔ مجرمین اقدام خواهد نمود . در این خصوص ، کمیته تأکید می نماید که عدم موفقیت تحقیقات قضائی در عمل ، مفهوم بخشودگی مجرمین را به همراه دارد که خود به ارتقاءِ فضای خشونت و ناامنی منجر گردیده که با اثرات بی نهایت تخریب آمیـز بـر اعمـال حقـوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی همراه خواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۵۴ ؛ و گزارش ۳۲۲ ،به شماره پروندهٔ ۱۷۸۷، بند۳۰ مراجعه شود .)

۵۲ _ فقدان اتّخاذ تدابیر قضایی بر علیه مجرمان در عمل می تواند به بخشودگی آنها منجر شود که خود موجبات ارتقاءِ فضای خشونت و نا امنی که بی نهایت جهت اعمال حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی تخریب آمیز است را باعث می گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۵۵ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۷، بند۱۷۲ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۳ ، بند ۶۱۶ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۷۰ ، بند ۵۴۸ ، گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۷ بند ۸۷۳، گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۳ بند ۶۲ ، گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۱۰ ، بند ۲۸ گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ بند ۶۵۷ ؛ گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۷ / ۲۰۲۷، بند ۱۰۶، و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۱۸ بند ۳۳۶ مراجعه شود .)

۵۳ _ کمیته در مواردی که تحقیقات قضایی مربوط به مرگ اعضائ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی بیش از حد به طول انجامد بر لزوم تسریع در روندهای مربوطه تا رسیدن به نتیجهٔ قطعی تأکید می نماید.

(به گزارش ۳۰۶ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۳ بند ۶۱۵ مراجعه شود .)

۵۴ _ کمیته ، بر حق برخورداری بازداشت شدگان عضو تشکل های کارگری و کارفرمائی ، همانند سایر افراد از تضمین های مطروحه در اعلامیه جهانی حقوق بشر و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی که بر طبق آنها کلیهٔ افراد محروم از آزادی ، از حقوق انسانی برخوردار بوده و شأن ذاتی انسانی آنها قابل لحاظ می باشد تأکید نموده است.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۰ ؛ و گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۰، بند۳۶۱ مراجعه شود .)

۵۵ _ در خصوص ادعاهای مربوط به اعمال رفتارهای نامناسب جسمی و شکنجهٔ اعضای تشکل های کارگری و کارفرمائی ، کمیته از کلیهٔ دولت ها درخواست می نماید نسبت به صدور دستورات مقتضی جهت توقف مؤثر اعمال رفتارهای اینچنینی اقدام نمایند تا احتمال اعمال اینگونه رفتارها علیه بازداشت شدگان از میان برداشته شود.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۵۹ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۳، بند۶۱۶ ؛ گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۰۵ ، بند۱۸۲ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۱ ، بند ۱۷۱ ، گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۳۱ بند ۴۹۵، وگزارش ۳۳۷ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۴۹ بند شمارهٔ ۱۴۹۵ مراجعه شود .)

۵۶ _ در خصوص ادّعاهای مربوط به اعمال شکنجه و یا رفتارهای نامناسب با بازداشت شدگان ، دولت ها موظف می باشند به منظور اتخاذ تدابیر مناسب ، از جمله جبران صدمات وارده و مجازات افراد مسئول نسبت به بررسی شکایات وارده ، اقدامات مورد نیاز را انجام دهند . هدف از اعمال این نوع اقدامات ، توقف چنین رفتارهای نامناسبی با بازداشت شدگان می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۵۷ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۳، بند۶۱۶ ؛ گزارش ۳۰۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۳ ، بند۳۸۴ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۰ ، بند ۳۵۳ ، گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۱ بند ۱۷۱، و پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۵ بند شمارهٔ ۳۸۳ ؛ گزارش ۳۲۸ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۸ بند ۱۱۴ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۵ بند ۳۸۳ ، گزارش ۳۲۸ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۷ بند ۱۱۴ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۶۹ بند ۶۴۰ و گزارش ۳۳۳ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸ بند ۷۵۵ مراجعه شود .)

۵۷ _ در خصوص ادّعاهای مربوط به اعمال رفتارهای نامناسب و یا اتخاذ هر گونه اقدامات تنبیهی علیه کارگران شرکت کننده در اعتصابات ، کمیته بر اهمیت حق برخورداری اعضاءِ اتحادیه های کارگری ، همانند سایر افراد ، از تضمین های فراهم شده توسط قانون بر اساس اصول مقرر در اعلامیهٔ جهانی حقوق بشر و میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی تأکید می نماید. (به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۵۸ مراجعه شود.)

۵۸ _ فضای آغشته به خشونت ، فشار و تهدید از هر نوع ، برعلیه رهبران تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و اعضاءِ خانوادهٔ آنها تأثیری منفی بر اعمال آزاد و برخورداری کامل از حقوق و آزادی های مقرر در مقاوله نامه های ۸۷ و ۹۸ بر جای می گذارد . بنابراین ، کلیهٔ دولت ها مؤکداً موظفند نسبت به ارتقاء و حفظ فضای اجتماعی مناسب که در آن حاکمیت قانون ، تنها راه قابل تصوِر جهت تضمین احترام به حفاظت از زندگی افراد خواهد بود اقدام نمایند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۶۱و۶۲ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۰۳، بند۴۸۹ ؛ گزارش ۳۳۱ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۷ / ۲۰۲۷ بند ۱۰۶ ، گزارش ۳۲۷ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۷ بند ۳۴۲ و گزارش ۳۳۳ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸ بند ۷۵۵ مراجعه شود .)

۵۹ _ انجام حملات علیه اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و مکان ها و دارایی های مربوط به آنها نقض جدی حقوق تشکل های کارگری و کارفرمائی محسوب می گردد . اقدامات مجرمانه ای از این دست ایجاد فضای رعب و وحشت که در تناقض شدید با فعالیت های تشکل های کارگری و کارفرمائی می باشد را فراهم می آورد.

(به گزارش ۳۰۶ پروندهٔ شمکارهٔ ۱۸۶۲ بند ۱۱۲ مراجعه شود.)

۶۰ _ محیطی مملو از ارعاب و وحشت که حاصل تهدیدات صورت گرفته علیه جان اعضاءِ تشکل های کارگری و کارفرمائی می باشد ، اقداماتی اجتناب ناپذیر را بر اعمال حقوق مربوط به فعالیت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی موجب می گردد ، فعالیت هایی که تنها به واسطهٔ احترام به حقوق اساسی بشر و در محیطی عاری از خشونت ، فشار و تهدید از هر نوع ، قابل اجرا می باشند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای۶۳ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۱۸، بند۳۳ مراجعه شود .)

بازداشت و حبس اعضای تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی

(به بندهای ۱۵۱ ، ۱۷۴ ، ۶۷۱ ، ۶۷۲ ، ۶۷۳ و ۶۷۴ نیز مراجعه شود.)

۶۱ _ بازداشت رهبران و اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به علت فعالیت های این تشکل ها ، با اصول مربوط به آزادی انجمن مغایر می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۶۹ و ۷۲ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۲۴، بند۱۵۵ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۹بند ۲۳۰ و پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ بند ۴۷۶ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۰ ، بند۲۱۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۵ ، بند ۲۴۵ ، گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳، بند ۳۶۹، گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۴ بند ۴۳۲، گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۰ بند ۵۲۴ و گزارش ۳۳۴ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۴۹ بند ۸۶۶ مراجعه شود .)

۶۲ _ دستگیری هرچند کوتاه مدت رهبران و اعضاءِ تشکل های کارگری و نیز رهبران سازمان های کارفرمایی به خاطر انجام فعالیت های مشروع در ارتباط با حق آنها جهت تأسیس انجمن های صنفی ، نقض اصول آزادی انجمن محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۷۰ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۲، بند۱۲۹ ؛گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۸ ، بند۳۶۳ ، گزارش ۳۰۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۲/۱۸۵۱/ بند ۲۳۶، گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۸۸ بند ۵۳، گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۶ بند ۳۵۷ ، گزارش ۳۲۸ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۳ بند ۵۹۴ ، گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹ ، بند۴۵۵ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۲۰ بند ۵۷۵، گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۰ بند ۶۵۱، و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۶۵ بند ۱۶۶۴مراجعه شود.)

۶۳ _ اقدامات منجر به محرومیت اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از حقوق ایشان به علت فعالیت آنها در تشکل های مزبور ولو به شکل احضار و بازجویی کوتاه مدت آنها ، مانعی جهت اعمال حقوق آنان محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۷ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۰۵، بند۲۲۴ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۳ ، بند۳۴۲ ، گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۴ بند ۱۳۱، گزارش ۳۱۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۹ بند ۱۴۷، گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۳ بند ۴۲۸ ، گزارش ۳۲۵ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۹ بند ۴۶۱ ،گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۶ ، بند۳۵۷ ، گزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۲۹ بند ۶۰۳، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۶۹ بند ۶۳۸مراجعه شود.)

۶۴ _ بازداشت اعضاءِ تشکل های کارگری به علت فعالیت های آنان در دفاع از منافع کارگران ، نقض جدی آزادی های مدنی ، به طور اعم و نقض حقوق تشکل های کارگری به طور اخص محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۱ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۲۶، بند۴۱۳ ؛گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند۶۰۹ ، گزارش۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۹۴ بند ۴۵۷ ، گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۵۲ بند۴۱۰ ، گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۱ بند ۷۴ ، گزارش ۳۳۲ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰ بند ۳۵۴ ،گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۱۳ ، بند۱۱۱۸ ، گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۰ بند ۶۵۱ ، گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹ بند ۴۸۳ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۶۵ بند ۱۶۶۴مراجعه شود.)

۶۵ _ اقداماتی که با هدف محروم ساختن رهبران و اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از آزادی های مشروع آنها صورت می پذیرد خطر جدی نقض آزادی فعالیت های آنان و در صورت اعمال ، نقض اصول آزادی انجمن را در پی خواهد داشت.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۴ ؛ گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۷۹، بند۵۴۱ ؛گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۳ ، بند۲۱۲ ، گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۱ بند ۴۹۴ مراجعه شود.)

۶۶_ بازداشت اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به علت فعالیت مرتبط صنفی ، مانعی جدی جهت اعمال حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و نقض آزادی انجمن محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بنـد ۷۵ ؛ گـزارش ۳۰۰ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۶۴۹، بنـد۴۵۴ و گـزارش ۳۰۵ پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۸۷۰ بنـد ۱۴۵مراجعه شود.)

۶۷ _ دستگیری اعضاءِ تشکل های کارگری و رهبران سازمان های کارفرمایی می تواند به بروز جوّ رعب و وحشت که خود مانعی جهت توسعهٔ عادی فعالیت تشکل ها محسوب می گردد منجر شود.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۶ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸، بند۳۴۴ ؛گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۲۰ ، بنـد ۵۷۵ ، گزارش۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰ بند ۳۵۵ ، و پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۳۸ بند۹۶۹، گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شـمارهٔ۲۳۱۳ بنـد ۱۱۱۸، گـزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۱۸۹ بند ۴۸۴ مراجعه شود.)

۶۸ _ توقیف و بازجویی سازمان یافته و یا خودسرانهٔ رهبران و اعضاءِ تشکل های صـنفی کـارگری و کارفرمـائی از سـوی پلیس ، خطر سوءِ استفاده از وضعیت موجود را بدنبال داشته و خطری جدّی علیه حقوق تشکل ها محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۸ مراجعه شود.)

۶۹ _ دستگیری و بازداشت اعضائِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، بدون اعلام هرگونه جرم و صرفا" با ارائهٔ حکم دادگاه ، نقض اساسی حقوق آنان را بدنبال دارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۷۹ و۸۲ ؛ گزارش ۲۹۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۰۳، بند ۳۳۸ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شـمارهٔ ۱۸۱۸ ، بند ۳۶۴ ، گزارش۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۶ بند ۲۶۶ ، و پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۳۳ بند۵۵۲ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۲۱۷ بند ۲۰۰ ، و پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۶۹ بند ۶۳۸ مراجعه شود.)

۷۰ _دستگیری اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، بدون اعلام جرم علیه آنها ، اعمال محـدودیت هـای غیـر قانونی بر آزادی انجمن را موجب گردیده و در این خصوص دولت ها موظفند نسبت به اتخاذ تدابیر مورد لزوم جهت صـدور دستورات مناسب به منظور پیشگیری از بروز خطرات احتمالی مربوط بـه جلـوگیری از فعالیـت تـشکل هـای کـارگری و کارفرمائی حاصل از این دستگیری اقدام نمایند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۸۰ و۸۱ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۶۴۹، بند ۳۹۱ ؛گزارش ۳۰۸ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۹۱۷ ، بند ۲۰۵ ، گزارش۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۸ بنـد ۲۱۲، گـزارش ۳۲۶ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ۲۰۵۰ / ۲۰۱۷ بنـد ۲۷۹ ؛ گـزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۸ بند ۳۲۲ ؛ و گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۲۲۰ بند ۵۷۵ مراجعه شود.)

۷۱ _ دستگیری مقامات سازمان های کارفرمایی به دلایل مربوط به طرح درخواست های مشروع از طرف آنهـا ، تحدیـدی جدی نسبت به حقوق آنها قلمداد شده و نقض آزادی انجمن محسوب می گردد .

(به گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۵۴ بند ۱۰۸۴ مراجعه شود.)

۷۲ _ همانگونه که افراد شرکت کننده در فعالیت های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و یا افراد مؤسس این گونـه تشکل ها از حق مصونیت در قبال قوانین کیفری عادی برخوردار نمی باشند ، فعالیت های اتحادیه هـای کـارگری نیـز بـا توجه به ماهیت آنها نباید دستاویز مقامات دولتی قرار گرفته و به بهانه ای برای دستگیری خودسرانه و یا بازداشت اعـضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی بدل گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۸۳ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۵، بنـد۲۴۶ ؛گـزارش ۳۱۸ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۰۰۵ ، بند ۱۷۹ ، گزارش۳۲۰ ،پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۸ بند ۷۱۶، گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۸ بنـد ۲۳۳ ؛ گـزارش ۳۲۳ ، پرونـدهٔ شمارهٔ ۲۰۷۴ بند ۱۴۹ گزارش ۳۲۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۱ ، بند ۴۷ ، گزارش ۳۲۷ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۱۴۸ بنـد ۸۰۲ ، گـزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۱۵۳ بند ۲۱۳ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹ بند ۴۷۵ وگزارش ۳۳۸ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۳۸۲ بنـد ۵۳۱ مراجعـه شود.)

۷۳ _ اعمال مجازات و یا برقراری هرگونه محدودیت به هیچ عنوان نمی بایست علیه آن دسـته از رهبـران تـشکل هـای صنفی کارگری و کارفرمائی که نزد کمیتهٔ آزادی انجمن اقامهٔ دعوی می نمایند بکار گرفته شود و کلیه اتهامات طرح شـده علیه آنان بدین علت باید بلافاصله کان لم یکن تلقی گردند.

(به گزارش ۳۰۸ ، پروندل شمارهٔ ۱۹۲۰ بند ۵۲۴ مراجعه شود .)

۷۴ _ رهبران اتحادیه های کارگری نباید در مواقع ضروری و هنگام طرح دعوی نزد کمیتهٔ آزادی انجمن به علت پی گیـری اعمال حقوق خود که از مصوبات سازمان بین المللی کار در خصوص آزادی انجمن هـا نـشأت گرفتـه ، در معـرض تـدابیر انتقامی ، از جمله دستگیری و بازداشت بدون محاکمه قرار گیرند.

(به گزارش ۳۳۸ ، پروندل شمارهٔ ۲۳۸۲ بند ۵۳۲ مراجعه شود .)

۷۵ _ دستگیری و بازداشت اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، حتی به علل مربوط به امنیت داخلی ، مگر براساس پادمان های صحیح قضایی ، نقض جدی حقوق تشکل ها قلمداد می گردد.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۸۴ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ ، بند۳۴۴ ؛گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸ ، بند ۷۵۵ مراجعه شود .)

بازداشت پیشگیرانه

۷۶ _ اقدام به بازداشت افراد به عنوان اقدام پیشگیرانه ، نقض جدی حقوق مربوط به فعالیت های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی محسوب می شود و انجام هرگونه بازداشت پیشگیرانه ، صرفا" در مواقع اضطرار و با رعایت پادمان های قضایی مورد لزوم و برای یک دورهٔ زمانی کوتاه مدت امکان پذیر است و بدون توجه به این موارد ، چنین اقداماتی در معرض انتقادات مشروع خواهد بود.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۸۵ ؛ و گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۴ ، بند ۱۰۱۳ ؛ مراجعه شود .)
۷۷ _ بازداشت پیشگیرانهٔ اعضاءِ تشکل های کارگری به بهانهٔ نقض موارد قانونی در طی برگزاری اعتصابات خطر جدی نقض حقوق آنان را به دنبال دارد.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۸۶ مراجعه شود .)
۷۸ _ بازداشت پیشگیرانه ، تنها به دوره های زمانی بسیار کوتاه و با هدف تسهیل در اجرای روندهای مربوط به تحقیقات قضایی محدود می گردد.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۸۷ ؛ گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۸ ، بند ۲۱۲ ؛ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۳ ، بند ۲۱۲ ؛ مراجعه شود .)
۷۹ _ کلیه موارد مربوط به بازداشت پیشگیرانه رهبران تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی می تواند نقض جدی اعمال حقوق این گونه تشکل ها را به همراه داشته باشند . در این خصوص کمیته ، همواره بر حق کلیه افراد نسبت به برخورداری از محاکمات عادلانه در اوّلین فرصت ممکن تأکید می کند .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۸۸ مراجعه شود .)
۸۰ _ بازداشت پیشگیرانه ، پادمان ها و محدودیت های قانونی مربوط به خود ، از جمله موارد مطروحه در زیر را دارا می باشد :
۱- تضمین اینکه علی الخصوص این نوع از بازداشت ها به هیچ عنوان از زمان مورد نیاز تجاوز ننموده و با اقدامات مرعوب کننده همراه نباشند .
۲- در جهت مقاصدی غیر از موارد تعیین و طرح شده قبلی بکار گرفته نشده و علی الخصوص اعمال شکنجه و برخوردهای نامناسب را شامل نگردند. در این ارتباط اتخاذ تدابیر حمایتی و حفاظتی در مواردی که سلامت افراد بازداشت شده در معرض تهدید قرار داشته و یا علیه آنها سختگیری های غیر ضروری اعمال می گردد و همچنین در مواردی که حق آنها در دفاع مشروع از خود نادیده انگاشته می شود امری ضروری خواهد بود .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۸۹ مراجعه شود .)
۸۱ _ بازداشت طولانی مدت و بدون انجام محاکمه افراد ، صرفاً به بهانه حفظ شواهد مربوطه تحت شرایط عادی اقدامی است که اصولاً با خطر سوءِ استفاده حقوقی همراه بوده که نهایتاً مستحق انتقادات قانونی می باشد .
(به نشریهٔ Digest – بند ۹۰ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۹، بند ۴۲۶ ؛ و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۸۶، بند ۸۶۴ مراجعه شود .)
۸۲_ اگر چه اعمال حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی در انجام فعالیت های مربوطه و یا تأسیس دفاتر مربوط به آنها ، مصونیت آنها را در قبال حقوق کیفری عام به همراه ندارد امّا ادامهٔ بازداشت اعضای آنها بدون انجام محاکمه ، نقض جدی رویه های اعمال حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی را باعث می گردد .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۹۱ ؛ و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۸۲، بند ۵۳۲ مراجعه شود .)

بازداشت ها در هنگام برقراری وضعیت فوق العاده

۸۳_ کمیته ، ضمن امتناع از تفسیر جنبه های سیاسی مربوط به برقراری وضعیت فوق العاده ، همواره تأکید دارد که اتخاذ اقدامات مربوط به انجام بازداشت ها باید با پادمان های قضایی مناسب و جهت یک دورهٔ زمانی منطقی همراه باشد . در این خصوص کلیه افراد بازداشت شده از حق برخورداری از محاکمات منصفانه در اولین فرصت ممکن بهره مند می باشند.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۹۹ مراجعه شود .)

۸۴_تحت شرایط نزدیک به وقوع جنگ داخلی ، کمیته بر اهمیت برگزاری محاکمات منصفانه جهت کلیهٔ افـراد بازداشـت شده در اولین فرصت ممکن تأکید می نماید.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۰۰ مراجعه شود .)

۸۵_ در صورتی که تحت قوانین داخلی ، بخاطر برقراری وضعیت فوق العاده ، دادگـاه مربوطـه ، فاقـد صـلاحیت بررسـی پرونده تشخیص داده شده و یا نتواند به وظایف خود عمل نماید . رویهٔ مناسب قضایی مربوطه درخصوص بازداشت شدگان قابل تأیید نخواهد بود.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۰۱ مراجعه شود .)

۸۶ _ ضمن بررسی پرونده های مربوط به بازداشت افراد ، در صورت برقراری شرایط وضعیت فوق العاده ، کمیته بر هر چـه کوتاه تر بودن بازداشت های پیشگیرانهٔ مربوطه با هدف صرفاً تسهیل در روند انجام بازجویی های قضایی تأکید می نمایند.

نظام آموزشی اجباری

۸۷_ بکارگیری نظام آموزشی مبتنی بر زور برای افرادی که از زندان آزاد گردیده اند ، شکلی از کار اجباری و حبس دولتی محسوب می شود . بازداشت و کار اجباری برای افرادی که پیش از این تحت محکومیت تعیین شده از سوی دادگاه ها قرار نداشته و در برخی موارد حتی احکام تنبیهی صادره از سوی مقامات قضایی شامل حال آنان نمی گردند بدون هیچ شـک و شبهه ای نقض معیارهای اساسی سازمان بین المللی کار که مسئولیت تطبیق قوانین مربوطه با قوانین حقوق بـشری را بـر عهده دارد محسوب می گردد . در این ارتباط در صورت اعمال چنین تدابیری درخصوص افراد فعال در تشکل های کارگری این امر ، نقض فاحش اصول مربوط به آزادی انجمن محسوب می گردد.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۷ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۰، بند ۳۵۸ ؛ گزارش ۲۰۳۱ بند ۱۶۸ و گزارش ۳۳۷ پرونـدهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹ بند ۴۸۰ مراجعه شود .)

۸۸_ مقید ساختن کارگران به طی دوره های آموزشی از طریق نظام آموزش اجباری بدون وجود احکام قضایی ، شـکلی از حبس دولتی محسوب می گردد که نقض فاحش حقوق اساسی بشر را بدنبال دارد . حقوقی که احترام به آنها بـرای اعمـال حقوق تشکل های صنفی کارگریکه در کنفرانس بین المللی کار سال ۱۹۷۰ تعیین شده امری اساسی محسوب می شود.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۸ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹، بند ۴۸۰ مراجعه شود .)

ارگان های ویژه و انجام رویه های قضایی شتاب زده

۸۹_ در مواردی که اعضاءِ فعّال تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی با احکام صادره از سوی ارگان هایی با وظایف ویژه روبرو می گردند ، کمیته بر اهمیت اجرای رویه های عادی قضایی تأکید می نماید.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۲۰ مراجعه شود .)

۹۰ _ در خصوص مواردی که اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی بـا احکـام صـادره شـتاب زده و بـدون انجـام تحقیقات کافی روبرو می شوند کمیته ، عدم برخورداری آنها از پادمان های مربوط به انجام رویه های عادی قضایی را لحاظ می نماید . بدین ترتیب کمیته ، پیشنهاد تجدید نظر در خصوص احکام صادره تحت شرایط فوق با هدف عـدم محرومیـت افراد از آزادی ها و حقوق خود و از جمله برخورداری آنها از رویّهٔ قضایی مناسب با حـضور مقامـات بـی طـرف و مـستقل قضایی را مطرح می نماید.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۲۱؛ گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹، بند ۴۷۶ مراجعه شود .)

حبس افراد در بیمارستان های روانی

۹۱ _ پیش بینی پادمان های مورد نیاز به منظور پیشگیری از اعزام و حبس افراد در بیمارستان های روانی به عنوان اقدامی تأدیبی و یا ابزاری جهت اعمال فشار علیه افرادی که مایل به ایجاد سازمان های جدید مستقل از ساختارهای موجود می باشند امری ضروری است.

(به گزارش ۲۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۹۰۵، بند ۱۲۹ ؛ و گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۰، بند ۳۵۲ مراجعه شود .)

اعلام جرم علیه اعضای تشکل های کارگری و محکومیت آنها به زندان

۹۲ _ کمیته بر خطر نقض اعمال آزادانهٔ حقوق تشکل های صنفی های کارگری به واسطهٔ احکام صادره علیه نمایندگان کارگران به علت انجام فعالیت های مربوط به دفاع از منافع کارگران تأکید می نماید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۴۴؛ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸، بند ۷۴۴ مراجعه شود .)

۹۳ _ دستگیری و محکومیت اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به زندان های طویل المدّت به اتّهام اخلال در نظم عمومی با توجه به طبیعت عام این دسته از اتهامات ، امکان سرکوبی فعالیت های مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی را فراهم می سازد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۴؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳، بند ۳۶۵ ، گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۰۵، بند ۱۸۰، گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۴۸ ، بند ۷۲۱ ، و گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹، بند ۴۵۶ مراجعه شود .)

۹۴ _ درخصوص مواردی که در بردارندهٔ دستگیری ، بازداشت و یا محکومیت یکی از مقامات تشکل های کارگری یا کارفرمائی می باشد کمیته ، ضمن اشاره به این اصل که تا هنگام اثبات نشدن جرم ، همگی افراد بی گناه محسوب می گردند مصرّانه از دولت ها می خواهد که به عنوان وظیفه اجتناب ناپذیر آنها نسبت به إرائهٔ تدابیر متخذه به منظور پیش گیری از وقوع موارد متناقض با اصل فوق اقدام نمایند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۵ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۷۰، بند ۱۴۵ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۶۹ ، بند ۶۳۸ ، گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸، بند ۱۰۹۲ ، و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۸۷، بند ۸۶۳ مراجعه شود .)

۹۵ _ هیچ یک از محکومیت های تعیین شده براساس قوانین عادی کیفری علیه اعضاءِ تشکل های کارگری و کارفرمائی نباید موجبات ایجاد دیدگاه های منفی مقامات مربوطه نسبت به سازمان هایی که این افراد و یا سایرین در آن عضویت دارند را فراهم نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۶؛ و گزارش ۳۳۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۴، بند ۱۰۱۶ مراجعه شود .)

تضمین اجرای رویه های قانونی به نحو مطلوب

۹۶ _ با توجه به نقض جدی حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی به واسطهٔ بازداشت های انجام شده و به علت توجه کمیته به اصل برگزاری محاکمات منصفانه ، کمیته مصرّانه از کلیّهٔ دولت ها می خواهد در ارتباط با کلیّهٔ موارد مطروحه ، صرف نظر از دلایل طرح شده جهت مطوّل نمودن دورهٔ بازداشت نسبت به انجام و برگزاری محاکمات منصفانه برای افراد بازداشت شده اقدام نمایند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۹۲ مراجعه شود .)

۹۷ _ از جمله حقوق بنیادین و اساسی که در اسنادی مانند میثاق بین المللی سازمان ملل متّحد و اعلامیّهٔ حقوق و وظایف انسانی آمریکا نیز انعکاس یافته ، عبارت است از حق افراد بازداشت شده جهت حضور نزد قضّات با صلاحیّت در اولین فرصت ممکن ، در صورتی که فرد بازداشت شده از جمله فعّالین و یا اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی باشد این حق مشمول آن دسته از آزادی های مدنی می گردد که باید اجرای آنها با هدف اطمینان از اعمال حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی توسط مقامات مربوطه قویاً تضمین گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۹۳؛ و گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸، بند ۳۴۴ مراجعه شود .)

۹۸ _ از جمله حقوق بنیادین افرادی که تحت بازداشت قرار می گیرند عبارت است از حق برخورداری از وکیل و امکان انجام محاکمه نزد قضّات صلاحیّت دار در اولین فرصت ممکن . همچنین درخصوص اعضاء تشکل های صنفی کارگری و

کارفرمائی نیز عدم دستگیری و بازداشت های خود سرانه و در صورت دستگیری و بازداشت غیر قابل گذشت ، برخورداری از انجام محاکمات منصفانه در اولین فرصت ممکن ، از جمله آزادی های مدنی محسوب میشوند که مقامات مربوطه باید اجرای آن را جهت اطمینان از اعمال عادی حقوق مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی تضمین نمایند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۹۴؛ گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۸، بند ۲۱۲ ؛ و گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۸۶، بند ۱۲۳ مراجعه شود .)

۹۹ _ کلیه افراد دستگیر شده هنگام دستگیری باید از دلائل مربوط به دستگیری خود و نیز اتهامات وارده بر آنها بلافاصله آگاهی یابند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۹۵؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸، بند ۳۴۴ مراجعه شود .)

۱۰۰ _ تضمین رعایت حقوق بشر و به ویژه حق کلیه افراد متهم و یا بازداشت شده جهت برخورداری از محاکمات عادلانه ، در اولین فرصت ممکن باید در سیاست های کلیه دُوَل گنجانده شوند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۹۶؛ و گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸، بند ۳۸۴ مراجعه شود .)

۱۰۱ _ کمیته بر اهمیت اصل برخورداری کلیه افراد دستگیر شده از رویه های قضایی عادی و اصول انعکاس یافته در اعلامیه جهانی حقوق بشر و نیز اصل مربوط به حق بنیادین افراد که پس از بازداشت باید بلافاصله نزد قضات صلاحیت دار حضور یابند تأکید می نماید . (این اصل در اسناد بین المللی از جمله میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی ، اعلامیه حقوق و وظایف انسانی امریکایی حقوق بشر مورد توجه قرار گرفته است .)

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۹۷؛ گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۸۸، بند ۳۸۹ مراجعه شود .)

۱۰۲ _ اعضای بازداشت شدهٔ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، همانند سایر افراد باید از حق برخورداری از رویه های عادی قضایی بهره مند شده و در موارد لازم ، بویژه از حقوق آگاهی از اتهامات وارده بر آنها و فرصت و تسهیلات کافی جهت تماس آزادانه با وکلای انتخابی خود و آماده سازی روند دفاع قضایی و نیز انجام محاکمات مناسب در اولین فرصت ممکن با حضور قضات بی طرف و مستقل برخوردار گردند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۰۲؛ گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۰۵، بند ۱۸۱ ، گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸، بند ۲۳۳، گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸، بند ۱۹۱۳ ، گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹، بند ۴۵۷ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۶۹، بند ۶۳۸ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹، بند ۳۸۲ مراجعه شود .)

۱۰۳ _ احترام به اجرای رویه های مورد نیاز قانونی نباید به دستاویزی جهت ایجاد مانع در انجام محاکمات عادلانه و منصفانه در اولین فرصت ممکن تبدیل گردد . در این خصوص لازم به ذکر است که هرگونه تأخیر در انجام رویه های قضایی مربوطه می تواند موجبات رعب و وحشت رهبران سازمان های کارفرمایی را فراهم ساخته که خود تأثیرات نامطلوبی را در انجام وظایف آنها در پی خواهد داشت.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۰۳ مراجعه شود .)

۱۰۴ _ با توجه به ادعاهای مطرح شده در خصوص مطوّل شدن اجرای رویه های مربوطه قضایی ، کمیته ، انجام رویه های مربوطه در کوتاه ترین زمان ممکن را خاطر نشان می نماید . در این خصوص باید متذکر گردید که تأخیر در اجرای عدالت خود عین بی عدالتی است .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۰۴؛ گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۲، بند ۴۰۴ مراجعه شود .)

۱۰۵ _ تأخیر در اجرای عدالت ، عین بی عدالتی است.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۰۵ و ۵۶ ؛ و برای مثال گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۰، بند ۵۶ ، گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸، بند ۳۹۲، گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۱۷ / ۲۰۵۰، بند ۲۸۴ ، گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۷، بند ۳۷۶ ، و پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۱، بند ۵۰۸ ، گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۴۶، بند ۴۴۵ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۶، بند ۳۵۰ ، و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۴۹، بند ۱۴۷۲ مراجعه شود .)

۱۰۶ _ فقدان تضمین های مربوط به انجام رویه های قضایی مناسب می تواند به سوءِ استفادهٔ مقامات مربوطه و مجازات مسئولان تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به دلایل واهی منجر گردد . این امر همچنین به ایجاد جوّ رعب و ناامنی دامن خواهد زد که خود تأثیرات نامطلوب در اعمال حقوق تشکل های کارگری و کارفرمائی را به همراه خواهد داشت .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۰۶؛ گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸، بند ۷۵۵ ؛ و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۳، بند ۱۰۴۱ مراجعه شود .)

۱۰۷ _ پادمان های مربوط به اجرای رویه های عادی قضایی نباید صرفاً به انعکاس در قوانین مربوطه محدود گردنـد ، بلکـه باید در عمل نیز به مورد اجرا گذاشته شوند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۰۷؛ گزارش ۳۰۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۲ / ۱۸۵۱، بند ۲۴۷ مراجعه شود .)

۱۰۸ _ اجرای رویه های صحیح قانونی کاربرد آن دسته از قوانین کیفری که عطف به ماسبق نمی گردند را نیـز در بـر مـی گیرد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۰۸؛ و گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۸۶ ، بند ۱۲۳ مراجعه شود .)

۱۰۹ _ کمیته ، همواره اهمیت زیادی را جهت رعایت اصل برگزاری سریع محاکمات منصفانه و عادلانه با حضور قـضات بـی طرف و مستقل در ارتباط با کلیه موارد طرح شده از جمله مواردی که در طی آنها اعضاءِ تشکل های کارگری و کارفرمـائی به ارتکاب جرائم کیفری یا سیاسی متهم می شوند قائل می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۰۹؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۴۴۳ ؛ و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شـمارهٔ ۲۱۸۹ ، بنـد ۴۷۶ مراجعه شود .)

۱۱۰ _ در صورتی که برای دولتی محرز گردد که افراد دستگیر شده ، در فعالیت های خرابکارانه مشارکت نموده انـد ، ایـن افراد باید در اولین فرصت با توجه به کلیه پادمان های مربوطه و بر طبق رویه های قضایی صحیح مورد محاکمه قرار گیرند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۱۰ مراجعه شود .)

۱۱۱ _ در بسیاری موارد ، شاکیان ادعا نموده اند ، رهبران تشکل های کارگری و یا کارگران عضو این تشکل هـا صـرفاً بـه دلیل فعالیت آنان در تشکل های مزبور ، دستگیر شده اند و دولت در مقام پاسخ به ردّ این ادِعا ، دستگیری انان را به انجام اقدامات و فعالیت های خرابکارانه نسبت می دهد و دلایل دستگیری آنان را حفظ امنیـت داخلـی و در چـارچوب قـوانین کیفری عام اعلام می نماید . کمیته ، همواره نزد دولت های مربوطه درخواسـت إرائِـهٔ اطّلاعـات دقیـق درخـصوص نحـوهٔ دستگیری ها و نیز انجام رویه های قانونی و قضایی دستگیر شدگان و نتایج حاصل از اجرای رویه های مربوطـه قـانونی را مطرح نموده تا قادر گردد نسبت به بررسی دقیق ادعاهای طرح شده تصمیم گیری نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۱۱۱ و۹۸ ؛ گـزارش ۱۱۰ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۹۲۹ ، بنـد ۴۲۸ ؛ و گـزارش ۳۳۷ ،پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۳۲۳، بند ۱۰۴۴ مراجعه شود.)

۱۱۲ _ در ارتباط با بسیاری از موارد ، کمیته از دولت های مربوط درخواست نموده است تا متون مربوط بـه تـصمیم گیـری های قضایی به عمل آمده را همراه با دلایل ذکر شده در اختیار آن قرار دهند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۱۲ مراجعه شود .)

۱۱۳ _ کمیته ، تأکید می نماید که صرف درخواست آن جهت دریافت متون مربوط به تصمیمات قـضایی اتخـاذ شـده ، بـر استقلال وتمامیت قوّهٔ قضائیّه تأثیرگذار نخواهد بود . بلکه جوهرهٔ امر قضا بر شفافیت ، إرائِهٔ نتایج حاصله و اطمینان از بـی طرفی سازمان های قضایی و افراد فعّال در امر قضا دلالت دارد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۲۳ و۱۱۳ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ ، بند ۵۸۳ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹، بند ۴۷۱ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۵۸، بند ۸۳۸ مراجعه شود.)

۱۱۴ _ کمیته ، خاطر نشان می کند ، در مواردی که افراد به دلایل نامربوط نسبت به فعالیت در تشکل های کـارگری مـتهم می گردند صرف نظر از اینکه موضوعات مطروحه در چارچوب قوانین کیفری قرار گرفته و یا به حقوق تشکل های کـارگری مربوط گردند تعیین صحّت آن به شکل یک طرفه از سوی دولت های مربوطه ممکن نمی باشد . ایـن سـؤال و مـسئله ای است که کمیته پس از بررسی کلیّهٔ اطلاعات قابل حصول و به ویژه متون مربوط به احکام قضایی صادره در مـورد آن ابـراز نظر خواهد نمود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۱۴ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ ، بنـد ۳۸۳ ؛ وپرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۹۲۹، بنـد ۴۲۸ مراجعـه شود.)

۱۱۵ _ در برخی از موارد ، کمیته پس از دریافت اطلاعات متقن از سوی دولت و بررسی دلایل ارائه شـده مبنـی بـر اتّخـاذ تدابیر قضایی مورد لزوم به منظور ممانعت از ایجاد اخلال در نظام عمومی و یا سیاسی کشور از سوی متهمان ، نتیجه گیری می نماید که ادعاهای مطروحه از سوی شاکیان مدعی مشارکت در فعالیت های مربوط به تشکل هـای کـارگری ، نیازمنـد بررسی بیشتر نمی باشند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۱۵ ؛ و گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۸ ، بند ۳۰۶ مراجعه شود.)

۱۱۶ _ تنها هنگامی که اطلاعات دریافت شده بر این امر دلالت داشته باشند که احکام قضایی متهمان مورد بحثی که از سوی مقامات صلاحیت دار قضایی صادر گردیده ، صرفا" به اعمال و رفتارهای شخصی آنان و نه به فعالیت عادی مربوط به تشکل های کارگری مرتبط بوده و خارج از حوزهٔ فعالیت های مربوطه تعریف می گردند ، کمیته ، پیگیری پروندهٔ مورد بحث را ضروری قلمداد نمی نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۱۱۶ مراجعه شود.)

۱۱۷ _ در صورت دستگیری اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی تا هنگام اثبات قطعی جرائم آنها در دادگاه عام که در عین حال کلیّهٔ تضمین های مورد نیاز نیز جهت دفاع مشروع برای آنان فراهم گردیده باشد ، افراد دستگیر شده ، بی گناه شناخته خواهند شد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۱۷ ؛ و گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۳۶۸ مراجعه شود.)

۱۱۸ _ کمیته خاطرنشان می کند که مادّهٔ ۱۴ میثاق بین المللی حقوق مدنی و سیاسی تصریح می نماید ، کلیهٔ افراد متهم به جرائم کیفری باید از حق برخورداری از مدت زمان کافی و تسهیلات مورد نیاز جهت آماده سازی دفاعیات خود در دادگاه ، از جمله امکان تماس با مشاور حقوقی منتخب خود بهره مند باشند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۱۸ ؛ و گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۴ ، بند ۶۹۸ مراجعه شود.)

۱۱۹ _ کمیته مایل نیست در خصوص صدور مجوز جهت تعیین مشاور حقوقی خارجی جهت دفاعیات مربوطه ابراز نظر نماید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۱۹ مراجعه شود.)

۱۲۰ _ آن دسته از قوانین قضایی که قاضی ارشد را مختار می سازد بنا به صلاحدید خویش و بدون برگزاری محاکمه ، نسبت به اعمال محدودیت بر تردد رهبران تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی برای یک دورهٔ ۹۰ روزه قابل تمدید اقدام نماید مغایر با حق اجرای فعالیت های مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی و نیز حق برخورداری از محاکمات عادلانه و منصفانه در اولین فرصت ممکن می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ،بند ۱۲۹ مراجعه شود.)

آزادی تردد

(به بندهای ۱۵۳ ، ۷۴۹ تا ۷۵۴ و ۷۵۶ مراجعه شود .)

۱۲۱ _ اعضاءِ تشکل های کارگری و کارفرمائی همانند سایر افراد از حق آزادی تردد برخوردارند . بویژه براساس حقوق ملی که ناقض اصول مربوط به آزادی انجمن نمی باشند افراد یاد شده حق دارند نسبت به مشارکت در آن دسته از فعالیت های صنفی که در خارج از کشور صورت می پذیرند اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۰۲ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۹ بند ۲۲۰ مراجعه شود.)

۱۲۲ _ کمیته ، اهمیت اصل مقرّر در اعلامیه جهانی حقوق بشر ، مبنی بر اینکه کلیه افراد از حق ترک هر کشور ، من جمله کشور خود و بازگشت به آن برخوردار می باشند را خاطرنشان می سازد .

(به گزارش ۳۳۷ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸ بند ۱۱۰۰ مراجعه شود.)

۱۲۳ _ تبعید قهرآمیز رهبران و اعضاءِ تشکل های کارگری ، نقض جدی حقوق بشر و حقوق مربوط به کارگران محسوب می گردد . در این خصوص یادآور می شود محرومیتِ رهبران تشکل های کارگری از تردد آزادانه ، موجبات تضعیف جنبش های کارگری را فراهم می آورد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۲۲ ؛ و گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۶۸۲ /۱۷۱۱/ ۱۷۱۶، بند ۱۷۶ مراجعه شود.)

۱۲۴ _ تحمل محدودیت ها از جمله تحدید تردد آزادانه ، محاصرهٔ محل اقامت و زندانی کردن اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی در منازل و یا تبعید آنها به دلایل مربوط به فعالیت صنفی در تشکل های مربوطه را ناقض اصول آزادی انجمن دانسته و اعمال محدودیت هایی این چنینی را از سوی نیروهای دولتی غیر قابل پذیرش ارزیابی می نماید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۱۲۳ مراجعه شود.)

۱۲۵ _ در خصوص تبعید و یا حبس اعضاءِ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی در منازل ایشان ، کمیته ضمن اذعان این امر که شرایط حادث شده می تواند به علت بحران های پیش آمده در کشور ایجاد شود بر انجام اقدامات قانونی

مربوطه با رعایت کلیه پادمان های مورد نیاز به منظور پیشگیری از نقض آزادی اعمال حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی تآکید می نماید.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۱۲۴ مراجعه شود.)
۱۲۶ _ تبعید اعضاءّ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به عنوان نقض صریح حقوق بشر ، بویژه از این جهت که افـراد را از انجام کار در کشور خود و یا حفظ تماس با اعضاءِ خانوادهٔ خود محروم می سازد ، تقبیح می گردد.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۱۲۵ مراجعه شود.)
۱۲۷ _ آزاد ساختن اعضاءّ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به شرط ترک کشور از سوی آنان با هیچ یـک از حقـوق مربوط به آنان هم خوانی ندارد .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۱۲۶ مراجعه شود.)
۱۲۸ _ اخراج رهبران تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از کشور خود به علت انجام فعالیت های مربوط به وظـایف و عملکرد ایشان نه تنها نقض حقوق بشر محسوب می گردد بلکه دخالت در کار آنان و نقض فعالیت های سازمان های تحـت رهبری ایشان قلمداد می گردد.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۱۲۷ مراجعه شود.)
۱۲۹ _ اعمال محدودیت تردد برای افراد عضو تشکل های صـنفی کـارگری و کارفرمـائی در یـک محـدودهٔ معـیّن و نیـز جلوگیری از ورود آنها به یک منطقه خاص که در محدوده فعالیت آنها واقع است با حق برخورداری از ایجـاد تـشکل هـا و تشکیل انجمن و اعمال حقوق مربوط به فعالیت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی مغایر است .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۱۲۵ مراجعه شود.)

حق تشکیل گردهمایی و برگزاری تظاهرات صنفی

(به بند ۵۱۱ نیز مراجعه شود .)

الف : تشکیل جلسه تشکل ها در مکان های مربوط به خود جهت بررسی و رفع اختلافات و مجادلات صنفی

(به بند ۴۵۶ مراجعه شود.)

۱۳۰ _ حق تشکل های صنفی جهت برگزاری گردهمایی در محل استقرار آنها به منظور بحث و مذاکره درخـصوص مـسائل شغلی ، بدون اخذ مجوز قبلی و دخالت مقامات مربوطه ، عنصر اساسی اصل آزادی انجمن محسوب شده و مقامات بایـد از اعمال هر گونه دخالت که موجبات تحدید شدن این حق و یا جلوگیری از اجرای آن را فراهم سازد امتناع نمایند . در همین ارتباط این امر در مواردی که نظم عمومی به مخاطره افتاده وحفظ آن بصورت جدّی مورد تهدید قرار گیرد مـورد اسـتناد نخواهد بود .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۱۳۰ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۳، بند۴۶۱ ؛گزارش ۳۰۷ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۸۵۰ ، بنـد ۱۱۶ ، گزارش۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۶ بند ۳۳۸ ؛ گزارش ۳۲۴ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۱۴ بند۹۲۳ ، گـزارش ۳۲۷ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ۲۱۵۳ بند ۱۵۸، گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۱۹۹ بند ۶۸۵ گزارش ۳۲۰ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۴ بند۷۱۵ و گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شـمارهٔ۲۲۲۲ بند ۲۱۹ مراجعه شود.)
۱۳۱ _ حق توسل به اعتصابات و یا برگزاری گردهمایی های مربوط به تشکل های کارگری از جنبه های اساسی حقوق آنـان محسوب گردیده و اقدامات متّخذه از سوی مقامات جهت تضمین رعایت قانون نباید مانعی جهت برگزاری گردهمایی هـای مربوط به فعالیت های کارگری محسوب گردد.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۱۳۱ مراجعه شود.)
۱۳۲ _ در مواردی که نمایندگان مقامات دولتی در گردهمایی های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی حضور یافته و در مباحث مطروحه و تصمیمات متّخذه تأثیرگزار باشند. (بخصوص اینکه نمایندگان مذکور از حق شرکت در مباحث نیز بهـره مند باشند) احتمال نقض اصل آزادی برگزاری گردهمایی های مزبور وجود خواهد داشت.
(به گزارش ۲۹۹ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۲ بند ۱۳۲ مراجعه شود .)

ب : گردهمایی ها و تظاهرات عمومی

(به بندهای ۴۹ و ۱۹۶ نیز مراجعه شود.)

۱۳۳ _ کارگران از حق دست زدن به تظاهرات آرام با هدف دفاع از منافع شخصی خود برخوردار می باشند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۲ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۴، بند۶۹۵ ؛گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۰۹ ، بند ۴۹۳ ، گزارش۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۳ بند ۴۲۵ ؛گزارش ۳۲۱ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۱ بند۱۷۴ ، گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۱۱۳ بند ۳۷۴ ، گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۱۸۹ بند ۴۵۳ گزارش ۳۳۵ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۰ بند ۶۶۴ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۳۴۰ بند ۶۵۰ ؛ گزارش ۳۳۷ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۱۸ بند ۳۳۸ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۳ بند ۱۰۴۳ مراجعه شود.)

۱۳۴ _ حق سازماندهی گردهمایی های عمومی ، از جمله جنبه های مهم حقوق مربوط به فعالیت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی می باشد . در این خصوص کمیته ، همواره تفاوت و تمایز مشخصی را بین تظاهرات با اهداف صرفاً صنفی که در چارچوب اعمال حقوق تشکل های کارگری و کارفرمائی قرار دارد و تظاهرات با اهداف غیر ، قائل می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۱۳۳ و ۴۶۴ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۸، بند ۳۶۴ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۴ ، بند ۱۳۱ ، گزارش ۳۰۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۲ بند ۳۴۰ ؛ گزارش ۳۱۱ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۹ بند۱۴۸ ، گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۳۸ بند ۹۶۸ ؛ و گزارش ۳۳۴ پروندهٔ شمارهٔ۲۲۲۲ بند ۲۱۹ مراجعه شود.)

۱۳۵ _ اعتراضات صورت گرفته در طی تظاهرات ، تنها در صورتی که توسط تشکل های کارگری سازماندهی گردیده و از جمله اقدامات قانونی تشکل های کارگری مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه ۸۷ محسوب گردند ، در چارچوب اصول آزادی انجمن قرار می گیرند .

(به گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۴ ، بند ۲۲۸ مراجعه شود.)

۱۳۶ _ حق سازماندهی گردهمایی ها و مراسم عمومی ، علی الخصوص در روز جهانی کارگر از جنبه های مهم حقوق مربوط به تشکل های کارگری محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۳۴ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۱، بند۳۳۹ ؛گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۰ ، بند ۳۵۰ ، گزارش ۳۱۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۲/ ۱۸۵۱ بند ۴۷۸ ؛ گزارش ۳۳۵ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۷۰ بند ۱۹۳۹ ، و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۳۲۳ بند ۱۰۳۹ مراجعه شود.)

۱۳۷ _ برگزاری اجتماعات عمومی و اعلام تقاضاهای اجتماعی و اقتصادی در روز جهانی کارگر ، از جمله روش های سنتی فعالیت مربوط به تشکل های کارگری محسوب می گردند . تشکل های کارگری ، ضمن احترام گذاردن به تدابیر متّخذه از سوی مقامات دولتی جهت حفظ نظم عمومی ، از حق سازماندهی آزادانهٔ گردهمایی ها جهت پاس داشتن روز جهانی کارگر برخوردارند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۳۵ ؛ گزارش ۳۰۸ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۴، بند ۵۳۹ ؛گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۷۴ ، بند ۱۴۸ ، گزارش ۳۲۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۵۵ بند ۶۸۳ مراجعه شود.)

۱۳۸ _ برگزاری تظاهرات با هدف پاس داشت سالگرد تدوین و تصویب مقاوله نامه ۸۷ در چارچوب اعمال حقوق تشکل های کارگری قرار می گیرد .

(به گزارش ۳۱۱ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۹ بند ۱۴۸ مراجعه شود .)

۱۳۹ _ حق سازماندهی تظاهرات عمومی ، از جمله حقوق تشکل های کارگری محسوب می گردد . در این خصوص منع برگزاری تظاهرات در بزرگراه های عمومی و یا بخش های پر ازدحام شهر که بیم بر هم خوردن نظم عمومی را به همراه دارد ، نقض حقوق مربوط به تشکل های کارگری محسوب نگردیده اما مقامات دولتی باید تلاش نمایند درخصوص برگزاری تظاهرات در مکان هایی که بیم برهم خوردن نظم عمومی را همراه ندارد با تشکل های کارگری به توافق دست یابند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۳۶ ؛ گزارش ۳۰۴ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۰، بند ۲۱۳ ؛ گزارش ۳۰۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۴۰ ، بند ۲۸۴ ، گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۹۴ بند ۴۶۰ گزارش ۳۲۷ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۸، بند ۸۰۲ ؛ و گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۰ ، بند ۶۵۰ مراجعه شود.)

۱۴۰ _ حق توسل به زور از سوی مقامات دولتی ، تنها در هنگام تهدید جدّی نظم و قانون قابل تصور می باشد . دخالت نیروهای انتظامی به عنوان مسئولین حفظ امنیت ، باید متناسب با میزان خطر نقض قانون و نظم عمومی باشد و دولت ها

مؤظفند با انجام اقدامات لازم ، احتمال خطر استفادهٔ بیش از حد خشونت توسط نیروهای انتظامی را در هنگـام برگـزاری تظاهرات ، محدود نمایند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۳۷ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۰ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۶ / ۱۸۱۱، بنـد ۳۱۱ ؛ گـزارش ۳۰۴ ، پرونـدهٔ شمارهٔ ۱۸۳۷ ، بند ۵۵ ، گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۱۴ بند ۶۷۰ گزارش ۳۱۱ ؛ پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۸۶۵، بنـد ۳۳۶ ؛ گـزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۷ ، بند ۸۷۲ گزارش ۳۲۸ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۳، بند ۵۹۳ ؛گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹ ، بند ۴۵۳ ، گـزارش ۳۲۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۱۸ بند ۴۲۲ گزارش ۳۳۶ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۰، بند ۶۵۱ ؛ و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۳ ، بنـد ۱۰۳۱ مراجعه شود.)

۱۴۱ _ از دیدگاه اصول مربوط به آزادی انجمن ، نیاز به اخذ مجوز دولتی جهت سـازماندهی و برگـزاری گردهمـایی هـای عمومی به خودی خود اقدامی فراقانونی محسوب نمی شود . حفظ نظم عمومی نیز با حـق برگـزاری تظـاهرات در تنـاقض نبوده و مقامات دولتی مسئول حفظ نظم عمومی ، موظفند با برگزار کنندگان تظاهرات درخصوص مکان و شـیوهٔ برگـزاری آن به توافق دست یابند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۳۸ ؛ گزارش ۳۳۴ ؛ پروندهٔ شـمارهٔ ۲۲۲۲، بنـد ۲۱۹ ؛گـزارش ۳۳۵ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۲۸۵ ، بنـد ۱۱۸۴ ، و گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۵۸ بند ۷۱۹ مراجعه شود.)

۱۴۲ _ امتناع خودسرانه از صدور مجوز جهت برگزاری گردهمایی هایی که جزء حقوق غیر قابل بحث تشکل هـای صـنفی کارگری و کارفرمائی قلمداد می شود قابل تصور نمی باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۳۹ ؛ گزارش ۳۱۶ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳، بند ۶۱۲ ؛ و گـزارش ۳۳۴ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۲۲۲ ، بنـد ۲۱۹ مراجعه شود.)

۱۴۳ _ اگر چه حق برگزاری گردهمایی های تشکل های کارگری از جنبه های اساسی حقوق آنان محسوب مـی گـردد امـا سازمان های مربوطه موظفند نسبت به رعایت شرایط و مفاد کلی مربوط بـه برگـزاری اجتماعـات عمـومی کـه بـه کلیـه اجتماعات برگزار شده تسری می یابند اقدام نمایند . در این خصوص اصل مربوطه در ماده ۸ مقاوله نامه ۸۷ که برگـزاری و سازماندهی فعالیت های جمعی را برای کارگران و تشکل هایشان پیش بینی نموده است صریحاً بر رعایـت قـوانین کـشور دلالت می نماید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۴۰ ؛ گزارش ۳۳۲ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۷، بند ۷۱۹ ؛ و گزارش ۳۳۴ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۲۲۲ ، بنـد ۲۱۹ مراجعه شود.)

۱۴۴ _ تشکل های کارگری موظفند نسبت به اخذ کلیه تدابیر مورد نیاز جهت رعایت مفاد و شرایط کلی مربـوط بـه کلیـه گردهمایی های عمومی و احترام به محدودیت های منطقی اعمال شده که از سوی مقامات دولتی به منظور جلوگیری از بـر هم خوردن نظم در مکان های عمومی پیش بینی شده اند اقدام نمایند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۴۱ ؛ گزارش ۳۰۰ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۱، بند ۳۳۹ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۵ ، بند ۲۴۷ ، گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۱۴ بند ۶۷۰ گزارش ۳۲۷ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۸، بند ۸۰۲ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۸۵ ، بند ۱۱۸۴ گزارش ۳۳۶ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۵۸، بند ۷۱۹ ؛ و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۱۸ ، بند ۳۳۹ مراجعه شود.)

۱۴۵ _ حق برگزاری گردهمایی ها از سوی تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به منزله مصونیت این تشکل ها در قبال تعهدات ایشان در خصوص رعایت تشریفات و موارد منطقی پیش بینی شده جهت استفاده از مکان های عمومی محـسوب نمی گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۴۲ مراجعه شود.)

۱۴۶ _ دولت که مسئولیت حفظ نظم عمومی را عهده دار می باشد موظف است درخصوص احتمـال تهدیـد نظـم وامنیـت عمومی حاصل از برگزاری گردهمایی های عمومی از جمله گردهمایی های مربوط به تشکل های کـارگری تـصمیم گیـری نموده و نسبت به اتخاذ تدابیر بازدارنده مناسب اقدام نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۴۳ ؛ گزارش ۳۰۰ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۱، بند ۳۳۹ مراجعه شود.)

۱۴۷ _ تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی موظفند نسبت به رعایت تمهیدات پیش بینی شده با هدف تـضمین حفـظ نظم عمومی اقدام نمایند ؛ در این خصوص ، مقامات دولتی به نوبه خود موظفند از انجام هرگونه اقدامی که نقض و تحدیـد حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی جهت سازماندهی کاملاً آزاد گردهمایی ها و جلسات عمومی ایشان را در پی داشته باشد خودداری ورزند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۴۴ ؛ گزارش ۳۲۶ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۳، بند ۳۷۲ ؛ گزارش ۳۳۵ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۰، بند ۶۶۹ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۳۰ بند ۸۷۸ مراجعه شود.)

۱۴۸ _ رعایت موارد و برنامه های پیش بینی شده درخصوص مراسم و یا جلسات مربوطه به معنای نقض حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی قلمداد نمی گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۴۵ مراجعه شود.)

۱۴۹ _ تحدیدات اعمال شده از سوی مقامات قضایی درخصوص حق برگزاری تظاهرات ، غیر قابل توجیه بوده و حق مربوطه را غیر قابل تحقق می سازد.

(به گزارش ۳۲۰ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۳ بند ۴۲۵ مراجعه شود.)

۱۵۰ _ بطور کلی ، توسل به نیروهای انتظامی در طی برگزاری تظاهرات تشکل های کارگری باید صرفاً به موارد حاد تشخیص داده شده محدود گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۴۶ ؛ گزارش ۳۲۷ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۸، بند ۸۰۲ ؛ و گزارش ۳۳۴ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۲۲، بند ۲۱۶ مراجعه شود.)

۱۵۱ _ مقامات مربوطه باید به فرماندهان نیروهای انتظامی ، دستور دهند که در زمان عدم تهدید جدی نظم عمومی در طی برگزاری تظاهرات ، مردم نباید صرفاً به علت سازماندهی و یا شرکت در تظاهرات دستگیر و یا بازداشت گردند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۴۷ ؛ گزارش ۳۰۰ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۸، بند ۳۶۴ ؛ و گزارش ۳۳۶ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۰، بند ۶۵۱ مراجعه شود.)

ج : گردهمایی های بین المللی تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی

(به بندهای ۷۴۸ ، ۷۵۴ و ۷۵۸ نیز مراجعه شود.)

۱۵۲ _ گردهمایی های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی در سطح بین المللی می تواند به بروز مشکلاتی چند منجر گردد . مشکلاتی که نه تنها به ملیت شرکت کنندگان ، بلکه به سیاست و تعهدات بین المللی کشور میزبان مربوط می شود . در نتیجه همین تعهدات است که دولت یک کشور خاص امکان می یابد بخاطر احتمال وقوع شرایطی ویژه در زمان های خاص ، محدودیت هایی را اعمال نماید . تدابیری اینچنینی می تواند در موارد استثنایی و در شرایطی خاص به شرط تطابق آنها با قوانین کشور ، قابل توجیه باشند . اگر چه کاربرد تدابیری با این رویکرد علیه تشکل های مزبور ، مگر در صورت وجود زمینه های منطقی قابل توجیه مانند احتمال تأثیرپذیری روابط بین المللی کشور میزبان و یا تهدید نظم و امنیت ملی ، جایی از اعراب نخواهد داشت ، لیکن حق تشکیل گردهمایی ها که اعمال آن مورد تأیید کلیه سازمان های بین المللی نیز میباشد به شدت محدود خواهد گردید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵۰ مراجعه شود.)

۱۵۳ _ مشارکت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی در گردهمایی های بین المللی مربوط ، جزئی از حقوق بنیادین آنها محسوب گردیده و بنابراین دولت ها باید از اتخاذ هر گونه اقدام بازدارنده از قبیل توقیف مدارک سفر که موجبات عدم اعمال آزادانهٔ وظایف و نیز نقض استقلال تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را موجب می گردد خودداری ورزند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵۱ و ۶۵۴ ، گزارش ۳۰۰ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۰۵، بند ۴۲۱ ؛ و گزارش ۳۳۶ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۸، بند ۸۸۵ مراجعه شود.)

آزادی عقیده و بیان

الف : اصول کلّی

(به بند ۷۴۵ نیز مراجعه شود.)

۱۵۴ _ اعمال حقوق مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به جریان آزاد اطلاعات و تبادل آزادانهٔ ایده ها و نظریات منوط می باشد . در این راستا کارگران و کارفرمایان و تشکل های آنان می بایست در گردهمایی ها و نشریات خود و نیز در جریان سایر فعالیت های مربوط به تشکل های خود از آزادی بیان و ابراز نظر برخوردار باشند. با این حال تشکل

های مربوطه باید در هنگام ابراز نظرات خود محدودیت های اخلاقی را رعایت نموده و از کـاربرد الفـاظ زشـت خـودداری ورزند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵۲ ؛ گزارش ۳۰۴ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۰، بند ۲۱۰ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۵ ، بند ۱۴۰ ، گزارش ۳۰۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۴۵ بند ۶۷ ، گزارش ۳۲۴ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۱۴، بند ۹۲۵ ؛ و گـزارش ۳۳۶ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۲۳۴۰ ، بند ۶۵۲ مراجعه شود.)

۱۵۵ _ ابراز آزادانهٔ نظرات در مطبوعات و یا از طُرق دیگر ، از جنبهٔ های اساسی حقوق مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی محسوب می شود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵۳ ؛ گزارش ۲۹۹ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۶۴۰ /۱۶۴۶ ، بند ۱۵۰ ، گزارش ۳۰۲ ، پرونـدهٔ شـمارهٔ ۱۸۱۷ بند ۳۲۴ ، گزارش ۳۲۴ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۵، بند ۱۳۱ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۷ ، بند ۸۶۵ ؛ گزارش ۳۲۸ ؛ پروندهٔ شـمارهٔ ۱۹۶۱، بند ۴۲ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰ بند ۳۵۴ ، و گزارش ۳۳۳ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۷۲، بند ۵۳۹ مراجعه شود.)

۱۵۶ _ حق آزادی بیان و ابراز نظرات در رسانه ها بدون کسب مجوز قبلی ، از جمله اصول اساسی مربـوط بـه آزادی هـای تشکل های صنفی محسوب می گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵۴ مراجعه شود.)

۱۵۷ _ حق آزادی بیان که تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و رهبرانشان از آن برخوردار هـستند هنگـام انتقـاد از سیاست های اجتماعی و اقتصادی دولت همچنان پا برجا بوده و باید تضمین گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵۵ مراجعه شود.)

حق آزادی بیان ، بدون اعمال سانسور از طریق رسانه های مستقل به هیچ عنوان با حق ابـراز نظـرات در نـشریات صـرفاً صنفی مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی تفاوت نخواهد داشت.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵۶ ؛ و گزارش ۳۲۸ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۱ ، بند ۴۲ مراجعه شود.)

۱۵۹ _ درخصوص بسته شدن رسانه های ارتباطی به مدت چندین ماه ، کمیته بر حق کارگران و کارفرمایـان جهـت ابـراز نظرات خود در مطبوعات و یا سایر ابزارهای رسانه ای به عنوان عناصر اساسی اصل آزادی انجمن تأکید می نماید ؛ بنابراین ، مقامات دولتی می بایست نسبت به ایجاد مانع در اعمال این حق خودداری ورزند .

(به نشریهٔ Digest بند ۱۵۷ مراجعه شود.)

۱۶۰ _ علی رقم وجود قوانین مربوط به توقیف موقت و یا قطعی نشریات و یا سایر مکتوبات منتـشره کـه ثبـات اقتـصادی کشور را زیر سؤال می برند ، کمیته معتقد است : تهدیداتی اینچنینی که به مثابه تهدید دائم جهت توقیف نـشریات مـی باشند حق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را جهت ابراز نظرات خود در مطبوعات و در نشریات وابسته بدان ها و یا سایر رسانه ها ، که یکی از اصول اساسی حقوق مربوط به فعالیت آنان محسوب می گردد نادیده می انگارد . کمیته اعتقـاد دارد که به همین دلیل دولت ها می بایست نسبت به ایجاد هر نوع مانع در اعمال این حق مشروع خودداری ورزند .

(به نشریهٔ Digest بند ۱۵۸ مراجعه شود.)

۱۶۱ _ انتخاب علائم و نشانه های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، از جمله موارد مربوط به آزادی بیان که احتـرام به آن جهت اعمال طبیعی حقوق مربوط به تشکل های مزبور ضروری می باشد محسوب می گردد . لذا این انتخاب ، اصـولاً از جمله امور صرفاً داخلی تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی قلمداد می گردد.

(به گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۵ بند ۱۴۰ مراجعه شود .)

۱۶۲ _ به نمایش درآوردن پرچم های مربوط به تشکل های کارگری در گردهمایی های برپا شـده در محـل کـار ، مـستقر نمودن پلاکاردهای مربوط به آنها و توزیع خبرنامه ها و اخبار مرتبط و نیز امضاءِ طومارها و مشارکت در تظاهرات مربوطه از جمله فعالیت های مشروع تشکل های کارگری محسوب می گردند.

(به گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۷ بند ۴۷۵ مراجعه شود .)

۱۶۳ _ ممانعت از نصب پوسترهای حاوی نظریات تشکل های کارگری ، محدودیتی غیر قابل پذیرش بر فعالیت هـای آنـان محسوب می شود.

(به نشریهٔ Digest بند ۴۶۷ مراجعه شود.)

ب : صدور مجوز چاپ و سانسور نشریات

(به بندهای ۱۹۷ – ۱۹۸ نیز مراجعه شود .)

۱۶۴ _ در صورتی که انتشار روزنامه های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به إرائِهٔ تضمین های بیش از حد متعارف منوط گردد این اقدام ، بخصوص در ارتباط با تشکل های کوچک تر ، شرطی غیر منطقی و متناقض با رویه های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی جهت ابراز نظرات خود از طریق مطبوعات محسوب می گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۵۹ ؛ و گزارش ۳۲۸ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۶۰ ، بند ۶۵۸ مراجعه شود.)

۱۶۵ _ بیم و یا تصور مقامات دولتی از قصد انتشار روزنامه های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی با اهداف خاص سیاسی غیر مرتبط با فعالیت های صنفی و یا حداقل خارج از حوزهٔ معمول فعالیت آنها ، دلیل کافی جهت جلوگیری از انتشار این نشریات قلمداد نمی گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۶۰ ؛ و گزارش ۳۰۲ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۷ ، بند ۳۲۴ مراجعه شود.)

۱۶۶ _ انتشار و توزیع اخبار و اطلاعات عمومی و یا خاص مورد نظر تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و اعضاءِ آنها ، جزئی از فعالیت های مشروع آنان محسوب گردیده و هرگونه کنترل و یا ایجاد محدودیت در انتشار و اطلاع رسانی به مخاطبان از سوی دولت ، نقض جدی حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی محسوب خواهد شد . در این گونه موارد ، مقام اجرایی دولتی می بایست در اولین فرصت ممکن مورد تحقیق و بررسی قضایی قرار گیرد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۶۱ ؛ گزارش ۳۲۰ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۱ ، بند ۱۷۲ و گزارش ۳۲۷ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۷ ، بند ۳۴۱ مراجعه شود.)

۱۶۷ _ اختیار خودسرانه مقامات دولتی در فسخ مجوز اعطاء شده به روزنامه های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی بدون امکان طرح استیناف ، با مفاد مقاوله نامه ۸۷ که حق سازماندهی فعالیت های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را بدون دخالت مقامات دولتی محترم می شمارد مغایرت دارد .

(به نشریهٔ Digest بند ۱۶۲ مراجعه شود.)

۱۶۸ _ تحمیل سانسور عمومی بیش از اینکه به حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی مربوط گردد به آزادی های مدنی مربوط می شود ، سانسور مطبوعات در محدوده زمانی انجام مذاکرات تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی می تواند منجر به تأثیر منفی بر روند انجام مذاکرات گردد به طوری که طرف های شرکت کننده در گفتگوها را بخاطر عدم اطلاع از مسائل جاری تحت تأثیر قرار دهد .

(به نشریهٔ Digest بند ۱۶۳ مراجعه شود.)

ج : نشریات با ماهیت سیاسی

(به بند ۱۵۵ نیز مراجعه شود .)

۱۶۹ _ هنگام اقدام به نشر مطالب مختلف ، تشکل های کارگری باید منافع مربوط به ارتقاءِ جنبش کارگری که اصول مربوط به آنها در سی و پنجمین اجلاس کنفرانس بین المللی کار با هدف حفاظت از وظایف بنیادین آن مبنی بر تضمین سعادت اجتماعی و اقتصادی کلیه کارگران انعکاس یافته است را ملحوظ دارند.

(به نشریهٔ Digest بند ۱۶۵ مراجعه شود.)

۱۷۰ _ در مواردی که یک روزنامهٔ وابسته به یک تشکل های صنفی کارگری یا کارفرمائی در انتقادات و اتهامات خود علیه دولت ، رعایت آداب و نزاکت لازم را نمی کند ، کمیته بر رعایت زبان و ادبیات مناسب در این خصوص تأکید می نماید . در واقع کمیته معتقد است نقش اولیه نشریات منتشره با محتوا و موضوعات متنوع صنفی ، دفاع و تقویت منافع اعضاء تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، بویژه در ارتباط با موضوعات کلی صنفی می باشد . با این وجود کمیته تأکید می نماید که قائل شدن یک مرزبندی دقیق بین موضوعات سیاسی و موضوعات مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، امری پیچیده محسوب می شود . کمیته همچنین متذکر می شود که دو موضوع فوق اغلب موضوعاتی در هم تنیده بوده و موضع گیری نشریات صنفی درخصوص مسائل سیاسی و حتی مسائل اقتصادی و اجتماعی گاهاً غیر قابل اجتناب و شاید عادی قلمداد شود .

(به نشریهٔ Digest بند ۱۶۶ مراجعه شود.)

۱۷۱ _ در ارتباط با مواردی که توزیع نشریات یکی از تشکل های صنفی کارگری یا کارفرمائی تحت ممنوعیت قرار می گیرد ، کمیته پیشنهاد بررسی بیشتر موضوع را با توجه به اصل برخورداری تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از حق توزیع نشریات که منعکس کنندهٔ برنامه های این سازمان ها می باشد را مطرح می نماید . این کار با هدف تمایز گذاری بین نشریاتی که مستقیماً و یا به شکل غیر مستقیم به حوزهٔ موضوعات مرتبط با تشکل های کارگری و کارفرمائی مربوط می شوند و نشریاتی که مشخصاً از طبیعتی سیاسی و ضد ملی برخوردارند صورت می پذیرد .
(به نشریهٔ Digest بند ۱۶۷ مراجعه شود.)

د : توقیف نشریات

۱۷۲ _ توقیف مواد تبلیغاتی مربوط به روز جهانی کارگر و یا سایر نشریات مربوط به تشکل های کارگری می تواند دخالت مقامات دولتی در فعالیت های مربوط به آنان محسوب گردد .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ؛ بند ۱۶۸ مراجعه شود.)
۱۷۳ _ رویکرد مقامات دولتی در توقیف سازمان یافته روزنامه های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، به اصل آزادی حق بیان از طریق مطبوعات و جنبه های اساسی حقوق آنان مربوط می شود.

آزادی سخنرانی در کنفرانس های بین المللی کار

۱۷۴ _ کمیته خاطر نشان می نماید که هیئت های نمایندگی سازمان های کارگری و کارفرمایی اعزامی به کنفرانس بین المللی کار در سخنرانی های خود مواردی که به طور مستقیم و یا غیر مستقیم به سازمان بین المللی کار مربوط می گردند را طرح خواهند نمود . بنابراین در صورت جلوگیری از آزادی سخنرانی هیئت های نمایندگی های کارگری و کارفرمایی و تهدید مستقیم و یا غیر مستقیم آنها به مجازات به دلیل بیان موارد ارائه شده در سخنرانی های آنها ، آزادی آنان با مخاطرهٔ جدی مواجه می گردد . ماده ۱۴۰ اساسنامه سازمان بین المللی کار (ILO) تصریح می نماید که هیئت های نمایندگی شرکت کننده در کنفرانس این سازمان از مصونیت های مورد لزوم جهت انجام فعالیت های مستقلانه خود در ارتباط با کنفرانس برخوردار می باشند . حق هیئت های نمایندگی حاضر در کنفرانس جهت ابراز آزادانه نقطه نظرات خود راجع به موضوعاتی که سازمان ، صلاحیت رسیدگی به آنان را داراست بر حق هیئت های نمایندگی سازمان های کارگری و کارفرمایی جهت مطلع ساختن اعضای خود در کشور متبوعشان نسبت به سخنرانی های انجام شده از طرف ایشان دلالت دارد . دستگیری و محکومیت هر یک از اعضای هیئت های نمایندگی به خاطر انجام سخنرانی در کنفرانس ، آزادی بیان هیئت های نمایندگی و به ویژه مصونیت هایی که در این ارتباط از آن برخوردار می باشند را به مخاطره خواهد افکند .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ؛ بند ۱۷۰ مراجعه شود.)

حفاظت در قبال نشر اطلاعات مربوط به عضویت و فعالیت های تشکل های کارگری و کارفرمائی

(به بندهای ۷۸۲ و۸۰۳ نیز مراجعه شود.)

۱۷۵ _ دست بردن به اسناد و یا مکاتبات مربوط به تشکل های کارگری نوعی جرم محسوب می شود که با اصل آزادی حقوق مربوط به تشکل های کارگری و حقوق مدنی آنان مغایرت دارد ؛ در همین خصوص کنفرانس بین المللی کار در قطعنامه مصوب سال ۱۹۷۰ خود در ارتباط با حقوق تشکل های کارگری و رابطه آنها با آزادی های مدنی ، بر حق نقض ناپذیر انجام آزاد مکاتبات و مکالمات تلفنی تشکل های کارگری تأکید می نماید .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ؛ بند ۱۷۱ مراجعه شود.)
۱۷۶ _ در ارتباط با یک مورد ادعا شده مبنی بر ارسال پرسش نامه از سوی نیروی انتظامی به مسئولین یک تشکل کارگری و کنکاش راجع به وجود رهبران غیر رسمی در میان کارمندان ، هیئت های نمایندگی تشکل های کارگری و کمیته تأکید نمودند که انجام چنین اقدامی ، خطر دامن زدن به وقوع یک منازعه کارگری توسط مقامات نظامی و یا پلیس را به همراه

خواهد داشت . برای مثال می توان به احتمال توقیف کارگران براساس فهرست مزبور ، علیرغم عدم ارتکاب آنان به هیچگونه جرمی اشاره نمود. کمیته ، همچنین درخصوص این مورد تأکید نمود که به علت وجود جوّ بی اعتمادی حاصله ، انجام رویه ای اینچنینی در جهت توسعه روابط صنعتی و صنفی ، مؤثر نخواهد بود .

(به گزارش ۳۲۶ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۷ بند ۵۱۲ مراجعه شود .)

۱۷۷ _ برقراری سیستم ثبت اطلاعات برای اعضای تشکل های کارگری ، نقض حقوق افراد (از جمله حقوق مربوط به حریم خصوصی افراد) را باعث گردیده و اسامی موجود در سیستم مذکور می تواند به عنوان فهرست سیاه کارگران ، مورد سوءِ استفاده قرار گیرد .

(به گزارش ۳۲۶ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۷ بند ۵۱۲ مراجعه شود .)

حفاظت از دارایی ها ، املاک و مستقلات تشکل های کارگری و کارفرمائی

(به بند ۳۴۵ نیز مراجعه شود.)

۱۷۸ _ نقض ناپذیری حقوق مربوط به مالکیت املاک و اماکن تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، امری اساسی قلمداد می گردد .

(به گزارش ۳۰۰ پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۵ بند ۱۸۹ و پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۱ بند ۳۴۲ مراجعه شود .)

۱۷۹ _ اشغال املاک و ساختمان های متعلق به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی توسط نیروهای امنیتی ، بدون وجود حکم قضایی مربوطه ، دخالت غیر قانونی جدی مقامات دولتی در فعالیت های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۷۴؛ گزارش ۳۰۰ ،پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۱، بند ۳۴۲،گزارش ۳۲۱ ،پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۵۲،بند ۲۴۹، گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۵۲، بند ۴۱۱ ، گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۶۴، بند ۹۸۰ مراجعه شود .)

۱۸۰ _ حق نقض ناپذیری حریم اماکن و ساختمان های متعلق به کارگران و کارفرمایان ، بر عدم اختیار مقامات دولتی جهت ورود به حریم این املاک و ساختمان ها بدون اجازهٔ قبلی و بدون همراه داشتن حکم مربوطه تأکید می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۱۷۵ ؛و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۲، بند۱۳۱ ؛گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۰ ، بند ۲۹۶ ، گزارش۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۸ بند ۳۰۸ ؛ گزارش ۳۰۸ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۰ بند۵۵۲ ، گزارش ۳۱۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۵۴ بند ۴۰۹، گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ بند ۴۹۷ گزارش ۳۲۰ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۱ بند ۶۱۵ ، گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۰ بند ۴۸ گزارش ۳۹۲ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۴ بند ۸۲۸ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۸۱ بند ۱۰۹ مراجعه شود.)

۱۸۱ _ ورود نیروهای پلیس و نظامی ، بدون إرائهٔ حکم قضایی به اماکن و ساختمان های متعلق به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، نقض جدی و غیر قابل توجیه فعالیت های آنان محسوب می شود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۱۷۶ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۹، بند۲۱۱ ؛گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۹ ، بند ۲۱۴ ، گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۷۴ بند ۲۷۱ ؛ گزارش ۳۱۱ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۵۴ بند ۴۰۹ ، گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۰۵ بند ۱۸۵ ، گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۴ بند ۸۲۸ گزارش ۳۳۶ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۱ بند ۴۹۳ ، مراجعه شود.)

۱۸۲ _ انجام هرگونه تفحص و جستجو در اماکن و ساختمان های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و یا منازل اعضای آنها ، بدون إرائه حکم دادگاه ، نقص جدی اصل آزادی انجمن را به دنبال دارد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۷۷ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۶۴۹، بند۴۵۵ ؛گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۱ ، بند ۲۸۴ ، گزارش ۳۰۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۲/۱۸۵۱ بند ۲۴۵ ؛ گزارش ۳۲۰ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۱ بند ۶۱۵ ، گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۸۱ بند ۵۶۸ ، گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰ بند ۲۳۹ گزارش ۳۳۱ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۸۰ بند ۱۰۹ و گزارش ۳۳۷ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۸۸ بند ۱۳۴۴ مراجعه شود.)

۱۸۳ _ درخصوص تفحص و جستجوی اماکن و ساختمان های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، قطعنامه مصوب در پنجاه و چهارمین اجلاس کنفرانس بین المللی کار (۱۹۷۰) بر حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و

آزادی های مدنی آنان نسبت به برخورداری از حفاظت کامل و مکفی اماکن و ساختمان های مربوط به آنان به عنوان یکی از آزادی های مدنی ضروری جهت اعمال عادی حقوق آنها تأکید شده است .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۷۸ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۹۹، بند۲۱۱ ؛ و پروندهٔ شمارهٔ ۱۶۴۹ ، بند ۴۵۵ ، و گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۹ بند ۲۱۴ مراجعه شود.)

۱۸۴ _ پس از بررسی ادعاهای به عمل آمده درخصوص انجام حمله علیه اماکن و ساختمان های متعلق به تشکل های کارگری و تهدیدهای صورت گرفته علیه اعضای برخی دیگر از تشکل ها ، کمیته خاطر نشان نمود که فعالیت هایی از این دست موجبات ایجاد جوّ رعب و وحشت را در میان اعضا باعث گردیده که این امر شدیداً بر اعمال آزادی های مربوط به فعالیت های تشکل های کارگری تأثیرگزار می باشد . در صورت وقوع چنین امری مقامات مربوطه پس از آگاهی از موضوع ، موظفند نسبت به دستگیری افراد مسئول و مجازات گناهکاران جهت انجام تحقیقات فوری در این خصوص اقدام نمایند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۷۹ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۰۸، بند۴۵۸ ؛ گزارش ۳۰۸ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۰۸ ، بند ۳۵۹ ، گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۹۴ بند ۴۶۱ ، و گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۷ بند ۸۷۴ مراجعه شود.)

۱۸۵ _ تفحص و جستجوی اماکن مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، تنها پس از صدور حکم مربوطه توسط مقام قضایی مسئول و به شرط اطمینان مقام مربوطه از وجود زمینه های منطقی جهت امکان دست یابی به شواهد قابل استفاده در یک پرونده قضایی مربوط به وقوع جرائم کیفری و به شرط محدودیت آن به موضوع مورد اشاره در حکم صادره امکان پذیر خواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۸۰ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۸۳، بند ۲۸۶ ؛ گزارش ۳۰۴ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۰ ، بند ۲۱۲ ، گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۸۱ ، بند ۵۶۸ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۸۱ بند ۱۰۹ و گزارش ۳۳۳ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۴۶ ، بند ۹۳۵ مراجعه شود.)

۱۸۶ _ در صورت استفاده از مکان ها و یا ساختمان های متعلق به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به عنوان محل اختفای مجرمین جرایم جدی و یا به عنوان محل برگزاری جلسات سازمان های سیاسی ، تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از حق برخورداری از مصونیت در قبال ورود مقامات به داخل ساختمان های مورد بحث محروم خواهند بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۸۱ مراجعه شود.)

۱۸۷ _ حتی در صورت موجه بودن ورود نیروهای پلیس به ساختمان ها و مکان های متعلق به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به بهانه وقوع شرایط خاص ، این امر به هیچ عنوان حق جستجوی کامل و تفحص در بایگانی های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را برای نیروهای پلیس ایجاد نخواهد نمود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۸۲ ؛ و گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۰، بند ۲۱۲ مراجعه شود.)

۱۸۸ _ اقدام به اشغال و یا مهروموم کردن املاک و ساختمان ها و اماکن متعلق به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی قبل از انجام آن توسط مقامات باید از سوی قضات مستقل بررسی شده و مورد تأیید قرار گیرد چرا که در این خصوص ، خطر توقف فعالیت های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی قابل پیش بینی خواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۸۳ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۱، بند۲۸۴ ؛گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ ، بند ۴۹۷ ، و پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۷۲ بند ۷۰۷ ؛ گزارش ۳۲۶ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰ بند ۲۳۹ ، گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۹۹ بند ۱۶۲ ، گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۳ بند ۲۰۵ گزارش ۳۳۴ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۷ بند ۶۵۹ ،و گزارش ۳۳۸ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۶۲ بند ۹۸۰ مراجعه شود.)

۱۸۹ _ کمیته بر اهمیت اصل برخورداری املاک و مکان های متعلق به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از حفاظت کافی تأکید می نماید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۸۴ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۰، بند۲۱۲ ؛گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۱ ، بند ۲۶۸ ، گزارش ۳۰۸ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۰ بند ۵۲۲ ، گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۷۲ بند ۷۰۷ ، گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۸ بند

۶۴۳ گزارش ۳۳۰ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۴ بند ۷۰۸ ،و گزارش ۳۳۱ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۹۹ بند ۷۰۴ ؛گزارش ۳۳۳ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۳ بند ۲۰۵ ،و گزارش ۳۳۵ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۴ بند ۱۰۱۶مراجعه شود.)

۱۹۰ _ توقیف اماکن و ساختمان های متعلق به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی توسط مقامات دولتی ، بدون إرائهٔ حکم دادگاه ، بمنزله نقض حق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی نسبت به مالکیت املاک و ساختمان های آنان محسوب گردیده و نوعی دخالت غیر ضروری در فعالیت های آنان قلمداد می شود .

(به گزارش ۳۱۰ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۵۷ بند ۱۳۲ مراجعه شود.)

۱۹۱ _ حاکم شدن فضای آغشته به خشونت که در آن املاک و دارایی های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی در معرض حملات قرار گیرند موجبات نقض جدی اعمال حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را فراهم می آورد ؛ وقوع چنین شرایطی اتخاذ شرایط جدی توسط مقامات و علی الخصوص احضار قضایی افرادی که احتمال قصور آنها در این مورد وجود دارد را می طلبد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۸۵ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۱، بند۲۶۸ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۰ ، بند ۵۲۲ ، و گزارش ۳۱۸ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۲۰ بند ۳۲۰ مراجعه شود.)

۱۹۲ _ دسترسی اعضای تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به اماکن و ساختمان های متعلق به آنان توسط مقامات دولتی ، غیر قابل محدود کردن می باشد .

(به گزارش ۳۲۶ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰ بند ۲۳۹ مراجعه شود.)

برقراری وضعیت فوق العاده و اعمال حقوق تشکل های کارگری و کارفرمائی

۱۹۳ _ کمیته آزادی انجمن ها خاطر نشان می کند که کمیته کارشناسی کاربرد مقاوله نامه ها و توصیه ها تأکید نموده است که هیچ یک از مقاوله نامه های مربوط به آزادی انجمن ها ، مفادی را مبنی بر نقض تعهدات پیش بینی شده در این مقاوله نامه و یا کان لم یکن ساختن کاربرد و استفاده آنها با توجیه وجود شرایط فوق العاده شامل نمی گردند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۸۶ ؛ گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۰۶، بند۳۴۷ ؛ گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۰۶ ، بند ۴۲۷ ، و گزارش ۳۲۶ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۶ بند ۴۲۸ مراجعه شود.)

۱۹۴ _ در ارتباط با موارد تمدید مکرر وضعیت فوق العاده ، کمیته ، قطعنامه مربوط به حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و ارتباط آنها با آزادی های مدنی مصوب در کنفرانس بین المللی کار ۱۹۷۰ را یاد آور می گردد. قطعنامه مذکور تصریح می نماید که حقوق مربوط به سازمان های کارگری و کارفرمایی باید بر اساس حقوق پیش بینی شده در آزادی های مدنی با توجه به اینکه عدم تحقق آزادی های مدنی ، مفهوم حقوق مربوط به اتحادیه های کارگری را زیر سؤال خواهد برد محترم انگاشته شوند.

۱۹۵ _ در خصوص مواردی که به موجب آنها برقراری وضعیت فوق العاده به شکل مستمر برای مدت چند سال تمدید شود و نقض و تهدید جدی حقوق مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و آزادی های مدنی مورد نیاز جهت تحقق این حقوق فراهم گردد ، کمیته بر لزوم حمایت از اعمال حقوق تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از جمله ایجاد سازمان های کارگری و کارفرمایی ، برگزاری اجتماعات مربوط به اتحادیه های کارگری در مکان ها و املاک متعلق به اتحادیه های کارگری و نیز اعتصاب در حوزه خدمات غیر اساسی تأکید می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۸۹ مراجعه شود.)

۱۹۶ _ تصویب قوانین مربوط به وضعیت و شرایط فوق العاده که دولت را مختار می سازد نسبت به اعمال محدودیت بر سازماندهی گردهمایی های عمومی ، اعم از گردهمایی های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و یا سایر گردهمایی ها برحسب شرایط حاد پیش آمده ناشی از برقراری وضعیت فوق العاده اقدام نماید به خودی خود ناقض حقوق مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی محسوب می گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای۱۴۹و۱۹۰؛ و گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۷۹، بند۶۹۷ مراجعه شود.)

۱۹۷ _ در ارتباط با مواردی که تحدیدات و محدودیت های اعمال شده توسط یک دولت انقلابی بر برخی از نشریات در مدت برقراری وضعیت فوق العاده به دلیل نگرش های کلی سیاسی ، امری لازم تشخیص داده شود کمیته ، ضمن شناسایی طبیعت خاص تدابیری اینچنینی ، اهمیت توجه دولت مذکور نسبت به تضمین احترام به آزادی چاپ نشریات توسط تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را متذکر می گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۹۱ مراجعه شود.)

۱۹۸ _ اعمال محدودیت بر حق اعتصاب و آزادی بیان ، تحت شرایط اقدام به کودتا علیه یک دولت قانونی که بر اساس قانون اساسی ، برقراری وضعیت فوق العاده را به همراه خواهد داشت ، با توجه به اینکه تحت شرایط فوق العاده ملی و کشوری قابل توجیه می باشند نقض آزادی انجمن محسوب نخواهد شد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای۱۹۲و۵۲۹ مراجعه شود.)

۱۹۹ _ اتخاذ اقدامات مربوط به لغو فعالیت و یا انحلال سازمان ها از سوی مقامات دولتی در طی وضعیت فوق العاده برقرار شده ، تنها از طریق فراهم گردیدن پادمان های قضایی مناسب از جمله حق إرائهٔ درخواست تجدید نظر یا پژوهش در این خصوص امکان پذیر می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۹۳ مراجعه شود.)

۲۰۰ _ درخصوص مواردی که اتخاذ اقدامات فوق العاده ، برقرار گردیده و سالیان سال نیز تمدید شده باشند کمیته بر عدم تطابق اعمال کاملاً آزادانه حقوق مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی با شرایط حکومت نظامی تأکید می نماید

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۹۴ مراجعه شود.)

۲۰۱ _ قوانین مصوب مرتبط با اعمال وضعیت فوق العاده که با هدف مبارزه با عناصر بر هم زننده نظم عمومی اتخاذ گردیده اند نباید علیه کارگران ، صرفاً به علت اعمال حقوق مشروع مربوط به تشکل های کارگری ایشان مورد استفاده قرار گیرند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۹۶ مراجعه شود.)

۲۰۲ _ درخصوص کشورهایی که وضعیت بحرانی سیاسی بر آنها حاکم بوده و یا شرایط بحرانی حادی را پشت سر گذاشته باشند (مانند جنگ داخلی ، انقلابات و...) ، کمیته در هنگام بررسی شکایات و ادعاهای طرح شده و بررسی اقدامات متخذه از سوی دولت علیه سازمان ها ، منجمله تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، توجه به وجود شرایط استثنایی و فوق العاده حاکم منتج به اتخاذ اقدامات فوق را ضروری قلمداد می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۹۷ مراجعه شود.)

۲۰۳_ در ارتباط با شرایطی که در طی آنها حکومت نظامی اعلام گردیده و قوانین و اقدامات ویژه ای علیه تروریسم پیش بینی شده باشد ، کمیته ، علی رغم آگاهی از وضعیت خشونت بار حاکم که می تواند شرایط موجود در کشور را تحت تأثیر قرار دهد ، توسل هرچه بیشتر به مفاد قوانین عادی و معمول از سوی دولت به جای توسل به اقدامات فوق العاده که طبعاً محدودیت هایی را بر حقوق بنیادین تشکل ها به وجود می آورد ، مورد تأکید قرار میدهد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۱۹۸و ۱۸۸ مراجعه شود.)

۲۰۴ _ تعلیق پادمان های قانونی از سوی یک دولت انقلابی می تواند دخالت جدی مقامات دولتی در امور مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را همراه داشته باشد . این اقدام ، ناقض موارد مطروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ که در آن اتخاذ این گونه اقدامات را صرفاً در زمان انحراف تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از اهداف خود و سرپیچی آنها از قوانین ، مشروع می شمارند قلمداد می گردد. در هر صورت ، اتخاذ تدابیر این چنینی ، به فراهم شدن ضمانت های قضایی مناسب که در صورت نیاز بدون هرگونه تأخیر فراهم خواهند گردید منوط می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۱۹۹ مراجعه شود.)

موضوعات سیاسی تأثیر گذار بر حقوق تشکل های کارگری و کارفرمائی

۲۰۵ _ تمایز گذاری بین تکامل نهادهای سیاسی یک کشور و موضوعات مربوط به اعمال آزادی انجمن ها که براساس تأکید صورت گرفته در طی کنفرانس بین المللی کار سال ۱۹۷۰ و قطعنامه مصوب آن درخصوص حقوق مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و رابطه آنها با آزادی های مدنی و احترام به آزادی انجمن ها که در هماهنگی کامل با آزادی های مدنی صورت گرفته است از اهمیت وافری برخوردار می باشد . در این ارتباط به طور اصولی سازمان های کارگری و کارفرمایی ، صرف نظر از نظام سیاسی حاکم بر کشور هر یک ، عملکردهای اجرایی خود را به مورد اجرا خواهند گذاشت.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۰۱ مراجعه شود.)

۲۰۶ _ اقداماتی که صرفاً با ماهیت سیاسی و نه با هدف محدود ساختن حقوق مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به مورد اجرا گذاشته می شوند ممکن است به نحوی به اجرا درآیند که بر این حقوق ، تأثیر منفی گذارند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۰۲ مراجعه شود.)

۲۰۷ _ براساس موارد مصوب در کنفرانس بین المللی کار (۱۹۷۰) اگرچه احترام به آزادی انجمن ها در هماهنگی کامل با آزادی های مدنی می باشند اما تمایز گذاری بین شناسایی آزادی انجمن ها و موضوعات مربوط به تکامل سیاسی کشور از اهمیت زیادی برخوردار می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۰۳؛ و گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰، بند۲۴۰ مراجعه شود.)

۲۰۸ _ موضوعات سیاسی غیر قابل تأثیر بر اعمال آزادی انجمن ها ، خارج از حوزه صلاحیت کمیته تشخیص داده می شوند. در این خصوص کمیته از صلاحیت رسیدگی به شکایاتی که بر مبنای اقدامات خرابکارانه و نیز رسیدگی به موضوعات سیاسی که در پاسخ های إرائه شده از سوی دولت منعکس خواهند گردید برخوردار نمی باشند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند۲۰۴ مراجعه شود.)

بخش سوم

حق کارگران و کارفرمایان جهت تأسیس و عضویت در تشکل های کارگری و کارفرمائی بدون هر گونه تمایز

اصول کلی

۲۰۹- ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ بر اصل عدم وجود تبعیض در ارتباط با مسائل مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی دلالت نموده و عبارت" بدون هرگونه تمایز گذاری از هر نوع " مصروحه در آن به مفهوم تضمین آزادی انجمن بدون هرگونه تبعیض درخصوص نوع ، شکل ، جنس ، رنگ ، نژاد ، عقاید ، ملیت ، نظرات سیاسی و ... افراد در راستای منافع نه فقط کارگران شاغل در بخش خصوصی و اقتصادی و بلکه کارمندان دولت و کارکنان بخش های دولتی در مفهوم عام آن تفسیر می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۰۵ و گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۰۰ بند ۱۸۲ مراجعه شود .)

تمایز براساس نژاد ، نظرات سیاسی و یا ملیت

۲۱۰- قانونی که براساس آن کارگران آفریقایی از تأسیس تشکل های کارگری قابل ثبت و مجاز به مشارکت در شوراهای صنفی با هدف انجام مذاکرات جهت رسیدن به توافقات و حل و فصل اختلافات منع گردند ، تبعیض آمیز قلمداد گردیده و با اصل پذیرفته شده در اکثریت کشورها و نیز مواد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ مبنی بر اینکه کارگران بدون مواجهه با هرگونه تبعیض ، بدون کسب مجوز قبلی دولت و صرفا" براساس قوانین داخلی تشکل مربوطه از حق عضویت

در تشکل های مورد نظر خود برخوردارند مغایرت دارد . قانون فوق هم چنین با اصل برخورداری تشکل هـای کـارگری از حق مشارکت در چانه زنی های جمعی نیز در تناقض می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۰۸ مراجعه شود .)

۲۱۱- ممنوعیت ثبت تشکل های کارگری از سوی افراد با نژادهای مختلف با این اصل کلی پذیرفته شـده مبنـی براینکـه کارگران بدون هرگونه تمایز ، از حق ایجاد تشکل و براساس قوانین و مقررات داخلی تشکل هـای مربوطـه ؛ عـضویت در تشکل های مورد نظر خود بدون کسب مجوز قبلی از نهادهای دولتی برخوردارند مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۰۹ مراجعه شود .)

۲۱۲- کارگران بدون هرگونه تمایز گذاری ، علی الخصوص بدون اعمال تبعیض براساس نظرات سیاسی ، از حق عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردار می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۱۰ مراجعه شود .)

۲۱۳- کارگران از حق ایجاد تشکل های مورد نیاز خود در فضایی کاملاً امن ، صرف نظر از حمایت آنها از الگوهای اقتصادی و اجتماعی دولتی و از جمله الگوهای سیاسی کشور برخوردار می باشند .

(به گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۳۵۸ بند ۵۱۵ مراجعه شود .)

۲۱۴- با توجه به عدم پذیرش حق کارگران مهاجر جهت سازمان دهی خود تحت شرایط غیر معمول ، کمیته خـاطر نـشان می سازد که صرف نظر از پرسنل نیروهای مسلح و پلیس کلیه کارکنان و کارگران ، مشمول مقاوله نامه شماره ۸۷ بـوده و بنابراین کلیه دولت ها را دعوت می نماید نسبت به رعایت شرایط ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ و انعکـاس آن در قـوانین مربوطه اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۲۱ بند ۵۶۱ مراجعه شود .)

۲۱۵- درخصوص اعطای حقوق مربوط به تشکل ها به اتباع خارجی ، موضوع اقدام مقابله به مثل ، مـشمول مفـاد مـاده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ نخواهد گردید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۱۱ مراجعه شود .)

تمایزات براساس گروه های صنفی

الف – اصول کلی

۲۱۶- کلیه کارگران بدون هرگونه تمایز و از جمله تبعیض درخصوص نوع شغل آنان از حق تأسیس و عـضویت در تـشکل های مورد نظر خود برخوردارند .

(به گزارش ۳۲۶ ، پرونده شماره ۲۱۱۳ بند ۳۷۲ مراجعه شود .)

۲۱۷- تهیه فهرستی از مشاغل و صنوف خاص با توجه به حق انجمن با این اصل که کارگران بدون هرگونـه تمـایز از حـق تأسیس و یا عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردارند مغایر خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۷۸ مراجعه شود .)

ب– کارکنان دولتی

۲۱۸- معیارهای مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ بدون هرگونه تمایز کلیه کارگران را شامل گردیده و بنابراین درخصوص کارکنان دولت نیز صدق می نماید . در واقع قائل شدن هرگونه تمـایز در ارتبـاط بـا موضـوعات تـشکل هـای کـارگری و کارفرمایی بین کارگران بخش خصوصی و کارکنان بخش دولتی ، با توجه به این امر که هر دو دسته از حق سـازمان دهـی تشکل های مورد نظر موثر جهت دفاع از منافع خویش برخوردارند اقدامی نابرابر و ناعادلانه به شمار می رود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۱۲ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۴۴ بند۲۲۰ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۲۲ بند۲۰۶ مراجعه شود .)

۲۱۹- کارکنان بخش دولتی مانند سایر کارگران بدون هرگونه تمایز از حق تأسیس و عضویت در تشکل های مربوط به خود بدون کسب مجوز قبلی و در راستای ارتقاء و دفاع از منافع صنفی خود برخوردارند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۱۳ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۲۳ بند ۳۳۸ ؛ گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۶ بند ۳۵۸ ؛ گزارش ۲۱۲ ؛ گزارش ۳۱۶ ؛ پرونده شماره ۱۷۷۳ بند ۶۱۶ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۲۲ بند ۲۰۴ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۸۰۶ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۹ مراجعه شود .)

۲۲۰- کارکنان بخش دولتی(تنها به استثناء نیروهای مسلح و پلیس ، براساس ماده ۲ مقاوله نامه شماره۷۸) باید مانند کارگران بخش خصوصی از اختیار تشکل های مورد نظر با حذف ارتقاء و دفاع منافع از اعضائ ایشان برخوردار می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۲۰۶ و ۲۱۴ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۰۲ بند ۷۰۱ ؛ گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۱۴۴ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۵۰۹ ؛ گزارش ۳۳۱ ؛ پرونده شماره ۲۰۶۶ بند ۳۳۲ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۱۸۷۴ بند ۶۰ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۴۸۸ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۸۳/۲۱۷۷ بند ۶۳۳ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۰۰ بند ۱۰۹۶ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۱۰۸ ؛ گزارش۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۹ مراجعه شود .)

۲۲۱- با توجه به اهمیت حق کارکنان بخش دولتی و مقامات محلی جهت تأسیس و ثبت تشکل های مربوط به خود ، ممنوعیت حق انجمن برای کارگران بخش دولتی با اصل کلی پذیرفته شده مبنی براینکه ، کارگران بدون هرگونه تمایز ، از حق تأسیس تشکل های مورد نظر خود بدون اخذ مجوز قبلی برخوردارند مغایرت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۱۵ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۱۹۸۷/۲۰۸۵ بند۴۷ مراجعه شود .)

۲۲۲- عدم اعمال حق کارگران در بخش دولتی جهت تأسیس تشکل های مورد نظر ایشان در مواردی که این حق جهت کارگران بخش خصوصی محترم شمرده می شود با این استنتاج که "انجمن مربوط به ایشان از همان مزایا و امتیازات درنظر گرفته شده برای تشکل ها برخوردار نمی باشد" ، تبعیض علیه کارگران و کارکنان بخش دولتی در مقایسه با کارگران بخش خصوصی و تشکل های مربوط به آنان محسوب می شود . ایجاد چنین وضعیتی موضوع انطباق این تمایز را با موارد مصروحه در ماده ۲ که براساس آن کارگران ، بدون هیچگونه تمایز از حق تأسیس و عضویت در تشکل های مورد نظر خود بدون اخذ مجوز قبلی برخوردار می باشند و نیز موارد مصروحه در مواد ۳ و ۸ بند ۲ مقاوله نامه مذکور مطرح می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۱۶ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند۲۱۲ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۸۳ بند۲۵۳ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۴۸۵ مراجعه شود .)

(الف) اعضاء نیروهای مسلح و پلیس

۲۲۳- اعضای نیروهای مسلح که خارج از موارد مشمول مقاوله نامه شماره ۸۷ قرار می گیرند باید به شیوه ای محدود معرفی و تعریف گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۱۹ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۴۱ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۵۷ بند ۴۵۹ مراجعه شود .)

۲۲۴- بند۱ ماده ۹ مقاوله نامه شماره ۸۷ چنین تصریح می دارد که" محدوده اعمال تضمین های ارائه شده در چهارچوب مقاوله نامه حاضر قابل استفاده جهت اعضاء نیروهای مسلح و پلیس باید از سوی قوانین و مقررات ملی تعیین شود ." ؛ براساس موارد مصروحه در بند فوق تعیین محدوده اعمال حقوق مشمول مقاوله نامه فوق از سوی کنفرانس بین المللی کار برعهده دولت های هر کشور گذاشته شده است که این بدین معنی است که کشورهای تصویب کننده مقاوله نامه فوق لزوماً نباید این حقوق را درخصوص افراد یاد شده به کار گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۳۰ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۴۰ بند۲۶۴ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۲۵ بند۱۲۵۷ ؛ مراجعه شود .)

۲۲۵- این واقعیت که تعیین محدوده اعمال حقوق مشمول مقاوله نامه فوق جهت اعضای نیروهای مسلح و نیروهای پلیس برعهده قوانین و مقررات داخلی هرکشور گذاشته شده است . لزوماً براین فرض دلالت نخواهد نمود که هرگونه تهدید و یا محدودیت اعمال شده از سوی قوانین کشوری در ارتباط با حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی مربوط به نیروهای مسلح و پلیس ناقض مقاوله نامه مذکور خواهد بود ؛ تعیین صحت این امر اصولاً برعهده کشورهای عضو سازمان بین المللی کار می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۲۱ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۹۸ بند۳۳۳ مراجعه شود .)

۲۲۶- ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ تصریح می دارد که کارگران و کارفرمایان بدون اعمال هرگونه تمایز از حق تأسیس و عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردارند . در عین حال که ماده ۹ مقاوله نامه استثنائات مربوط به حوزه کاربرد این مقاوله نامه درخصوص اعضاء نیروهای مسلح و پلیس را شناسایی می نماید کمیته خاطرنشان می سازد تعاریف صورت گرفته از نیروهای مسلح باید به شیوه ای محدود ارائه گردند . علاوه براین ، کمیته کارشناسی کاربرد مقاوله نامه ها و توصیه نامه ها چنین تصریح می دارد که از آن جائیکه ماده حاضر این مقاوله نامه تنها استثنائات مربوط به اصول کلی را شامل می گردد ، درصورت وجود هرگونه ابهام ، کارگران مورد بحث باید به عنوان اعضاء غیر نظامی محسوب گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۲۲ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۲۰۶۶ بند۳۳۲ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۸ بند۸۳۹ ؛ مراجعه شود .)

(ب) کارکنان غیر نظامی نیروهای مسلح

۲۲۷- کارگران غیرنظامی در کارخانه های تولیدی نیروهای مسلح نیز براساس موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ از حق ایجاد تشکل های مورد نظر خود بدون اخذ مجوز قبلی از دولت برخوردار می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۲۳ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۳۹ بند۹۴۱ مراجعه شود .)

۲۲۸- کارکنان غیرنظامی مشغول به کار در نیروهای نظامی از حق تأسیس و یا عضویت در تشکل های کارگری برخوردار بوده و نیز از حق حفاظت در برابر تبعیضات ضد تشکل ها به مانند اعضاء و رهبران عادی تشکل ها برخوردار دارند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۲۴ مراجعه شود .)

۲۲۹- کارکنان غیر نظامی مشغول به کار در بخش خدماتی نیروهای مسلح از حق ایجاد تشکل های مربوط به خود برخوردارند .

(به گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۸۷ بند ۸۶۸ مراجعه شود .)

(پ) کارکنان محلی خدمات عمومی

۲۳۰- کارکنان محلی خدمات عمومی از حق تأسیس تشکل های مورد نظر خود برخوردار بوده و این تشکل ها باید از حق کامل دفاع از منافع کارگرانی که نمایندگی آنها را برعهده دارند بهره مند باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۱۷ مراجعه شود .)

(ت)آتش نشان ها

۲۳۱- عملکرد آتش نشانان ، توجیه کننده عدم برخورداری آنها از حق تأسیس تشکل مورد نظر خود نمی باشد . بنابراین آنها نیز از این حق برخوردارند .

(به گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۰۲ بند۷۰۱ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند۶۳۳ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۱۷۰ مراجعه شود .)

(ث) کارکنان زندان ها

۲۳۲- کارکنان زندان ها از حق ایجاد تشکل های خود برخوردارند .

(به گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند۶۲۳ مراجعه شود .)

(ج) کارکنان گمرک

۲۳۳- مقامات گمرک نیز مشمول مقاوله نامه شماره ۸۷ بوده و از حق ایجاد تشکل های خود برخوردارند .

(به گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۸۸ بند ۸۳۹ مراجعه شود .)

(چ) کارکنان بازرسی های کاری

۲۳۴- محروم ساختن کارگران در اداره بازرسی کار جهت ایجاد تشکل های خود موجبات نقض ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ را فراهم می آورد .

(به گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۲۳ بند ۴۴۴ مراجعه شود .)

(ح) معلمان

۲۳۵- معلمان از حق ایجاد و یا پیوستن به تشکل های مورد نظر بدون کسب مجوز قبلی و در راستای ارتقاء و دفاع از منافع صنفی خود برخوردارند .

(به گزارش ۳۰۹ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۱۴۳ مراجعه شود .)

۲۳۶- تعلیم دهندگانی که براساس قرارداد در راستای ارائه خدمات استخدام می گردند باید از حق ایجاد و عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردار باشند .

(به گزارش ۳۲۶ ، پرونده شماره ۲۰۱۳ بند ۴۱۶ مراجعه شود .)

۲۳۷- کمیته از یکی از دولت ها درخواست می نماید تا درخصوص تجدید نظر در مورد قانون دانشگاه ها که بر مبنای آن کارفرما از حق تعیین اعضاء انجمن های کارکنان دانشگاه ها برخوردار گردیده بود اقدامات لازم را اتخاذ نمایند . کمیته همچنین توصیه می نماید که توجه لازم درخصوص امکان معرفی یک نظام مستقل در شرایط ضروری ، برای تعیین اعضاء کارکنان علمی دانشگاهی یا از طریق توسل به داوری طرف سوم و یا از طریق ابزارهای غیر رسمی مبذول گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۴۳ مراجعه شود .)

(خ) کارمندان محلی سفارتخانه ها

۲۳۸- مفاد مقاوله نامه شماره ۸۷ کلیه کارمندان محلی سفارتخانه ها را نیز شامل می گردد .

(به گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۱۹۷ بند ۱۳۰ مراجعه شود .)

پ – عوامل امنیتی

۲۳۹- عوامل امنیتی خصوصی باید آزادانه نسبت به ایجاد تشکل های مورد نظر خود اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۹۹ بند ۵۶۲ مراجعه شود .)

۲۴۰- قانون اساسی کشور نباید حق تأسیس تشکل توسط کارکنانی که بنا به ماهیت مشاغل خویش موظف به حمل سلاح می باشند را نقض نمایند .

(به گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۹۹ بند ۵۶۱ مراجعه شود .)

ت– کارکنان بخش کشاورزی

۲۴۱- کارکنان بخش کشاورزی باید از حق ایجاد تشکل مورد نظر خود بهره مند باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۲۵ مراجعه شود .)

۲۴۲- قوانینی که تاکید نمایند حداقل ۶۰٪ اعضاء تشکل ها باید از سواد برخوردار باشند با اصل مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ مبنی بر اینکه کارگران ، بدون هرگونه تمایز ، باید از حق تشکل های مورد نظر خود برخوردار باشند مغایر می باشند . دراین خصوص ماده یک مقاوله نامه شماره ۱۱ ضمن تأیید اصل مذکور متذکر می شود که هریک از اعضاء سازمان بین المللی کار که مقاوله نامه مذکور را مورد تصویب خود قرار میدهند باید نسبت به تضمین برخورداری کلیه کارکنان بخش کشاورزی از همان حقوق مشابه کارکنان بخش صنعت اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۳۶ مراجعه شود .)

ث– کارکنان بخش باغداری

۲۴۳- در قطعنامه مصوب کمیته باغداری که در طی اولین اجلاس مربوطه در سال ۱۹۵۰ به تصویب رسیده است ، تـصریح گردیده که کارفرمایان باید نسبت به حذف موانع احتمالی جهت سازماندهی تشکل هـای آزاد ، مـستقل و دمکراتیـک از سوی کارکنان بخش کشاورزی اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۳۷ مراجعه شود .)

ج- کارکنان خطوط هوایی

۲۴۴- جلوگیری از فعالیت های تشکل های بخش خطوط هوایی بین المللی نقض جدی آزادی انجمن محسوب می شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۳۸ مراجعه شود .)

چ- کارکنان بنادر

۲۴۵- در یک مورد که کارکنان بندر یک کشور به واسطه عرف و توافق قبلی به عنوان مقامات و کارکنـان دولـت قلمـداد شده و بنابراین خارج از شمول ماده مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی قرار می گرفتند و بر همـین اسـاس دولـت کاربرد مقاوله نامه شماره ۸۷ (تصویب شده توسط همان کشور) را در مورد آنها شناسایی نمی نمود ، کمیتـه متـذکر مـی گردد که دولت مذکور با تصویب مقاوله نامه مربوطه بر تعهد بین المللی خود جهت به کارگیری مقاوله نامـه مـذکور بـدون اعمال هرگونه تمایز تأکید نموده و شرایط مورد بحث در مفاد مقاوله نامه مربوطه درخصوص دسته و یـا گروهـی خـاص از کارگران صرفاً به لحاظ توافقات خاص و یا ملی ، عرف و یا سایر ترتیبات در نظر گرفته شده بین گروه معینی از کـارگران و دولت قابل تغییر و یا تعدیل نمی باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۱۸ مراجعه شود .)

ح- کارکنان بیمارستان ها

۲۴۶- حق ایجاد و یا عضویت در تشکل ها با هدف ارتقاء و دفاع از منافع کارگران بدون کسب مجوز قبلی حقـی بنیـادین محسوب می شود که کلیه کارگران و از جمله کارکنان بیمارستان ها را شامل می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۲۹ مراجعه شود .)

خ- کارکنان بخش مدیریت و نظارت

۲۴۷- محروم کردن کارکنان بخش مدیریت از عضویت در تشکل هایی که سایر کارگران و کارکنان در آن عضو می باشند به شرط فراهم آوردن دو شرط ذیل با ملزومات مطروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر نخواهد بود . اول اینکه این کارکنان از حق ایجاد انجمن های خود جهت دفاع از منافع خویش برخوردار باشند ؛ دوم اینکه گروه های مربوط به این کارکنان باید به نحوی تعریف گردند که تشکل آنها به تضعیف تشکل های سایر کارگران حاضر در بنگاه های دیگر و یا شعبات مربوط بدانها و نیز محرومیت آنها از حق برخورداری از امتیاز اکثریت آراء و یا عضویت بالقوه آنها در یک تشکل نیانجامد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۳۱ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۷۸ بند ۴۵۳ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۲۲ ؛ گزارش ۳۱۳ پرونده شماره ۱۹۵۹ بند ۲۱۷ ؛ گزارش ۳۲۵ ؛ پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۱۰ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۶۳۸ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۰۰ بند ۱۰۹۶ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۴۲ بند ۸۲۳ ؛ گزارش۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۷۵ بند ۴۶۰ ؛ و پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۸۱۶ مراجعه شود .)

۲۴۸- درخصوص مواردی که عضویت کارکنان دارای مسئولیت نظارتی را در تشکل های کارگری ممنوع می سازند ، کمیته اعتقاد دارد که عنوان " ناظرین " باید تنها افرادی را شامل گردد که اساساً حافظ منافع کارکنان باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۳۲ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۲۲ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۱۰ مراجعه شود .)

۲۴۹- محدود کردن تعریف کارکنان بخش مدیریت به افرادی که از اختیار نصب و یا خلع افراد برخوردارند تعریف جامعی از این افراد نخواهد بود .

(به گزارش ۳۱۳ ، پرونده شماره ۱۹۵۹ بند ۲۱۷ مراجعه شود .)

۲۵۰- معرفی کردن کارکنان بخش مدیریت به عنوان افراد دارای اختیار جهت اعمال کنترل بر کارگران ، تفسیر وسیعی را از این افراد به دست می دهد که لاجرم به محرومیت بخش عظیمی از کارگران از حقوق مربوط به خود منجر خواهد گردید.

(به گزارش ۳۱۳ ، پرونده شماره ۱۹۵۹ بند ۲۱۷ مراجعه شود .)

۲۵۱- تفسیر بیش از حد وسیع ارائه شده در خصوص "کارگر معتمد" ، حق ایجاد انجمن برای کارگران را زیر سوال خواهد برد و نهایت به شکل جدی حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی و حتی برخی بنگاه های کوچک را جهت ایجاد تشکل های مورد نظر خود در معرض تهدید قرار می دهد که این موضوع ، نقض اصل آزادی انجمن را در پی خواهد داشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۳۲ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۷۸ بند ۴۵۳ ؛ گزارش ۳۲۴ ، پرونده شماره ۱۸۸۰ بند ۸۵۹ مراجعه شود .)

۲۵۲- آن دسته از مواد قانونی که به کارفرمایان اختیار می دهند حق تشکل های کارگری را از طریق ارتقاء غیر واقعی وضعیت کارگران نادیده انگارند موجب نقض اصل آزادی انجمن می شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۳۴ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۷۸ بند ۴۵۳ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۶۳۸ مراجعه شود .)

۲۵۳- درخصوص افرادی که به عنوان مدیریت ارشد نسبت به سیاست گذاری اقدام می نمایند ، کمیته اعتقاد دارد در عین اینکه امکان محرومیت این دسته از کارکنان بخش دولتی جهت عضویت در تشکل های کارگری و یا کارفرمایی که عهده دار نمایندگی سایر کارگران می باشند وجود دارد این چنین محدودیت هایی که صرفاً به این دسته از کارکنان بخش مدیریت محدود شده آنها را در عین حال باید از حق ایجاد تشکل های مورد نظر خود همچنان برخوردار سازد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ ۲۳۰ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۴۸۴ مراجعه شود .)

د- کارکنان خود اشتغال در مشاغل آزاد

۲۵۴- براساس اصول آزادی انجمن کلیه کارگران به استثنا اعضاء نیروهای مسلح و پلیس باید از حق ایجاد و یا عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردار باشند ، بنابراین معیار تعیین افراد مشمول این حق براساس وجود روابط کاری صورت می پذیرد . برای مثال کلیه کارگران بخش کشاورزی و کارگران خود اشتغال و یا به طور کل افراد دارای مشاغل آزاد به هرحال از حق ایجاد تشکل های خود برخوردارند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۳۵ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۷۸۶ بند ۴۶۴ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۵۹ بند ۴۷۵ ؛ گزارش ۲۲۶ پرونده شماره ۲۰۱۴ بند ۴۱۶ ؛ گزارش ۳۳۲ ؛ پرونده شماره ۲۲۲۱ بند ۲۲۲ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۴۷ بند ۶۲۸ ؛ مراجعه شود .)

ذ- کارکنان موقت

۲۵۵- کلیه کارکنان ، بدون هرگونه تمایز ، چه تحت استخدام دائم و یا موقت ، باید از حق ایجاد عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۳۶ ؛ گزارش ۳۲۴ ، پرونده شماره ۲۰۸۳ بند ۲۵۳ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۵۸ بند ۸۴۶ مراجعه شود .)

ر- کارکنان تحت دوره آزمایش کاری

۲۵۶- کارگران مشغول به کار تحت دوره آزمایشی (کار) در صورت تمایل باید از حق ایجاد و عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۳۷ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۷۹۶ بند ۴۶۷ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۳۸ بند ۵۴۴ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۵۸ بند ۸۴۶ مراجعه شود .)

۲۵۷- جلوگیری از اعمال حق ایجاد تشکل های کارگرانی که در حال طی دوره آزمایشی (کار) خود می باشند می تواند به بروز مشکلاتی درخصوص کاربرد مقاوله نامه شماره ۸۷ منجر گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۳۸ مراجعه شود .)

ز- کارکنان استخدام شده براساس قراردادهای آموزشی

۲۵۸- افرادی که براساس موافقت نامه های آموزشی استخدام می گردند از حق ایجاد تشکل های مورد نظر خود برخوردارند .

(به گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۷۹۶ بند ۴۶۷ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۵۹ بند ۴۷۵ مراجعه شود .)

۲۵۹- شرایطی که تحت آنها کارگران به عنوان کارآموز و یا سایر موضوعات مرتبط با کارفرمایان خود از لحاظ کاری در تماس می باشند نباید مانع حق آنها جهت عضویت در تشکل های کارگری و شرکت در فعالیت های مربوط گردد .

(به گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۵۸ بند ۸۴۶ مراجعه شود .)

ژ- افرادی که براساس برنامه های مشارکت اجتماعی با هدف مبارزه با بیکاری به فعالیت و کار مشغولند

۲۶۰- افرادی که براساس برنامه های مشارکت اجتماعی با هدف مبارزه با بیکاری به فعالیت و کار مشغول می باشند از جمله کارکنانی قلمداد می شوند که مفاهیم مطروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ مشمول آنها گردیده و باید از حق ایجاد تشکل های مورد نظر خود جهت دفاع از منافع جمعی خویش برخوردار باشند .

(به گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۵ بند ۲۷۰ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۲۳ بند ۷۶۵ مراجعه شود .)

ص- کارکنان تعاونی ها

۲۶۱- توصیه نامه ارتقاء تعاونی ها ، مورخ ۲۰۰۲ (شماره ۱۹۳) از دولت ها دعوت می نماید نسبت به تضمین این امر که تعاونی ها در جهت پوشش روابط کاری خاص و نیز کلیه موارد مرتبط مشمول قانون کار قرار گیرند اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۲۳۹ بند ۲۴۴ مراجعه شود .)

۲۶۲- کمیته ضمن توجه به مشخصه های خاص مربوط به تعاونی ها ، متذکر می گردد که تعاونی های کاری مرتبط با یکدیگر را (که اعضاء آنها در واقع رؤساء خود آن تعاونی ها نیز می باشند) نمی توان براساس قانون و یا سایر مشخصه های واقعی طبق مفاهیم مورد اشاره در مقاوله نامه شماره ۸۷ " در چهارچوب تشکل های کارگری تعریف نمود" . بر همین اساس عطف به ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ ، کمیته ضمن خاطرنشان نمودن این امر که مفهوم لغت " کارگر" نه تنها کارگران مزد بگیر ، بلکه کارگران خوداشتغال و مستقل را نیز شامل می گردد ، معتقد است که کارگران فعال مرتبط با تعاونی ها نیز باید از حق ایجاد و عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردار باشند .

(به گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۲۳۷ بند ۷۲ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۲۳۹ بند ۳۵۳ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۶۳ بند ۷۵۷ ؛ گزارش ۳۳۸ ؛ پرونده شماره ۲۲۳۹ بند ۱۴۴ مراجعه شود .)

ض- نمایندگان فروش و توزیع کالا

۲۶۳- کمیته جهت ابراز نظر در مورد روابط حقوقی (تجاری و یا کاری) بخش معینی از نمایندگان فروش و توزیع یک بنگاه و این که فقدان روابط کاری شناخته شده درخصوص این افراد موجبات خارج ساختن آنها از موارد شمول قانون کار را

فراهم می نماید و یا خیر ، فاقد صلاحیت می باشد . با این وجود با توجه به این واقعیت که مقاوله نامه شماره ۸۷ تنها کارکنان نیروهای مسلح و پلیس را از موارد مشمول خود مستثنی می سازد ، نمایندگان فروش مورد بحث باید از حق ایجاد تشکل های مورد نظر برخوردار گردند (مقاوله نامه شماره ۸۷)

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۳۹ مراجعه شود .)

ط– کارگران مشغول به کار در مناطق مخصوص صدور کالا

۲۶۴- کارگران مشغول به کار در مناطق مخصوص صادرات کالا علی رغم مباحث طرح شده دراین خصوص همانند سایر کارگران باید صرف نظر از هرگونه تمایز از حق برخورداری از حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی مصروحه در مقاوله نامه های مربوط به آزادی انجمن بهرمند می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۴۰ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۲۶ بند ۴۱۱ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۲۷ بند ۱۹۵ مراجعه شود .)

۲۶۵- درخصوص یک مورد مربوط به نقض حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی در مناطق مخصوص صادرات کالا ، کمیته خاطرنشان می سازد که معیارهای مورد اشاره در مقاوله نامه شماره ۸۷ بدون هرگونه تمایز ، کلیه کارگران را شامل گردد . کمیته همچنین از دولت ها تقاضا می نماید نسبت به اعمال اصلاحات مورد نیاز قوانین خود به منظور تضمین حق برخورداری کارگران از حق تأسیس انجمن و مشارکت در چانه زنی های جمعی براساس مقاوله نامه های شماره ۸۷ و ۹۸ اقدامات لازم را اتخاذ نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۲۴۱ ؛ گزارش ۳۳۵، پرونده شماره ۲۳۳۸ بند ۹۰۵ مراجعه شود .)

۲۶۶- بیانیه سه جانبه اصول مربوط به بنگاه های چند ملیتی و سیاست اجتماعی تصریح می دارد که تشویق های ویژه مورد نظر جهت جلب سرمایه گذاری های خارجی نباید موجب تحدید آزادی انجمن کارگران و نیز حق ایجاد تشکل ها و مشارکت در چانه زنی های جمعی گردد . دراین خصوص کمیته معتقد است که مواد قانونی مربوط به مناطق مخصوص صادرات کالا باید حق ایجاد تشکل ها و مشارکت در چانه زنی های جمعی را برای کارگران تضمین نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۸۰۱ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۸۱ بند ۶۳۶ مراجعه شود .)

ظ– کارگران محلی

۲۶۷- کارگران محلی نباید از موارد مشمول مقاوله نامه شماره ۸۷ مستثنی شده و بنابراین باید ضمن برخورداری از تضمین های مربوطه از حق ایجاد و عضویت در تشکل های صنفی مورد نظر خود برخوردار گردند .

(به گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۰۰ بند ۱۸۲ مراجعه شود .)

ع– کارگران اخراجی

۲۶۸- ماده قانونی محروم کننده کارگران اخراجی و معزول از حق عضویت در تشکل ها با اصول آزادی انجمن مغایر می باشد . علت این امر در این واقعیت قراردارد که این ماده قانونی افراد را از عضویت در تشکل های مورد نظر خود منع می سازد بنابراین چنین ماده ای خطر اعمال اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها را به همراه داشته و اخراج فعالین تشکل های کارگری امکان ادامه مشارکت آنها در فعالیت های این تشکل ها را ازمیان خواهد برد .

(به گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۳ مراجعه شود .)

۲۶۹- محرومیت افراد از عضویت در یک تشکل کارگری به دلیل اخراج آنان بابت مشارکت در اعتصابات با اصول آزادی انجمن مغایر می باشد .

(به گزارش ۳۰۹ ، پرونده شماره ۱۸۵۱/۱۹۲۲ بند ۲۳۸ مراجعه شود .)

غ– کارگران بازنشسته

۲۷۰- حق تصمیم درخصوص این که یک تشکل کارگری و یا کارفرمایی قادر است نمایندگی کارگران بازنشسته را جهت دفاع از منافع خاص آن عهده دار گردد توسط خود تشکل ها و براساس استقلال آنها تعیین می گردد .

(به گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۴۷ بند ۶۲۷ مراجعه شود .)

سایر گروه ها

۲۷۱- شرط ایجاد یک تشکل مبنی بر این که کارگران حاضر در آن کارکنان تحت استخدام یک کارفرما باشند نقض اصول آزادی انجمن قلمداد می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۲۳۳ مراجعه شود .)

بخش چهارم

حق کارگران و کارفرمایان جهت تأسیس تشکل های مربوطه بدون نیاز به کسب مجوز قبلی

(به بند ۳۷۷ نیز مراجعه شود.)

نیاز به اخذ مجوز قبلی

۲۷۲ _ در صورتی که کارگران و کارفرمایان به منظور ایجاد و تأسیس تشکل های مربوط به خود ملزم به کسب مجوز قبلی باشند اصل آزادی انجمن ها صرفاً به نوشته ای بی اعتبار تبدیل خواهد شد. در واقع مجوز مورد اشاره می تواند کل موارد مربوط به ایجاد انجمن ها و تشکل های کارگری ، از جمله ، موارد مطروحه در اساسنامه و قوانین داخلی سازمان ها و یا اقدامات مقدماتی مربوط به تأسیس آنها را شامل گردد . این بدان معنی نخواهد بود که مؤسسان تشکل های مذکور از وظیفه رعایت تشریفات مربوط به اعلام آگهی و یا سایر تشریفات اداری توصیه شده توسط قانون معاف می باشند. اگرچه لزوم انجام اقداماتی اینچنین نباید با کسب مجوز قبلی و یا عدم صدور مجوز ایجاد تشکل هایی اینچنین که به منزله اعمال ممنوعیت کامل در این خصوص می باشد همسان فرض گردند.

حتی در مواردی که ثبت سازمان اختیاری باشد نیز ثبت آن می تواند سازمان را از حقوق اساسی جهت پیگیری و دفاع از منافع اعضای آن بهره مند سازد . این واقعیت که مقامات صلاحیت دار جهت به اجرا گذاشتن مورد ثبت تشکل از قدرت قانونی جهت امتناع از انجام تشریفات مربوطه برخوردار باشند با مواردی که تأسیس تشکل به صدور مجوز قبلی منوط باشد تفاوتی نخواهد داشت .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۲۰۷ و ۲۴۴ ؛ و برای مثال گزارش ۲۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۴، بند۵۳۶ ؛ گزارش ۳۱۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۸۷ ، بند ۱۱۱ ، گزارش۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۸ بند ۵۳۰ ؛ گزارش ۳۲۴ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰ بند ۲۰۰ ، و پروندهٔ شمارهٔ۲۰۵۳ بند ۲۳۱، گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۱۴۰ بند ۲۹۵ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۳ بند ۵۴۵ و گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۲۲۵ بند ۳۷۷ گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۸ ، بند ۷۳۳ ، و گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۸۲ بند ۶۳۸ مراجعه شود.)

۲۷۳ _ کلیه قوانین مصروحه در این خصوص که بر مبنای آنها اعمال حق تشکیل انجمن ها ، به صدور مجوز ادارات مرتبط دولتی و صرفاً بنا به صلاحدید آنها منوط باشد با اصل آزادی انجمن در تناقض خواهند بود.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۸۰ مراجعه شود.)

۲۷۴ _ عدم أرائِه دلائل مربوط به امتناع از اعطای مجوز از سوی وزارتخانه مربوطه جهت تأسیس تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به مقامات قضایی ، نقض اصول مربوط به آزادی انجمن محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۴۶؛ و گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۴، بند۵۳۷ مراجعه شود.)

تشریفات حقوقی جهت تأسیس تشکل ها

۲۷۵ _ کمیته آزادی انجمن و روابط صنعتی در گزارش إرائه شده خود به کنفرانس بین المللی کار در سال ۱۹۴۸ تصریح می نماید کلیه کشورها درخصوص پیش بینی چگونگی تشریفات مربوطه در قوانین خود به شرط تضمین عملکرد عادی تشکل های صنفی مختار می باشند . نهایتاً تشریفات مقرر در قوانین و مقررات ملی درخصوص اساسنامه و نحوه فعالیت تشکل های کارگری و کارفرمایی باید با مفاد مورد اشاره در مقاوله نامه شماره ۸۷ همخوانی داشته باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۴۷؛ و گزارش ۳۱۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۷۷، بند۲۳۷ مراجعه شود.)

۲۷۶ _ اگرچه مؤسسین تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی موظفند قوانین و نحوه فعالیت خود را با تشریفات قانونی تعیین شده همخوان نمایند ، لیکن این تشریفات نباید نهایتاً با آزادی تأسیس این قبیل تشکل ها مغایرت داشته باشند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۴۸ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۴، بند۵۳۶ ؛گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۶۱۵ ، گزارش۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۸۵ بند ۱۷۲ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۷۹ بند ۵۴۰ ، گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۰۷۵ بند ۱۵۱؛ گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ۲۲۲۲ بند ۲۰۸ گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۴۶ ، بند ۳۱۲ ، گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۷ بند ۲۰۰ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۶ ، بند ۱۰۵۶ ، و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۴۶ بند ۱۰۶ مراجعه شود.)

۲۷۷ _ شرط پیش بینی شده در این خصوص که کارگران تا سپری شدن حداقل سه ماه از شروع تولیدات تجاری در واحدهای مربوطه خود مجاز به تشکیل تشکل های کارگری نخواهند بود با ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر بوده و این موضوع باید در جهت تضمین امکان تأسیس انجمن های کارگری توسط کارگران مزبور از زمان آغاز به کار آنها در فعالیت های پیمانی خود اصلاح گردد.

(به گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۷ بند ۱۹۷ مراجعه شود.)

۲۷۸ _ در صورت وجود احتمال قوی مبنی بر انجام اقدامات غیر قانونی از سوی رهبران تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، ابتدا باید به منظور تعیین مسئولیت های احتمالی ایشان در ارتکاب جرایم مزبور اقدامات صحیح و عادی قضایی صورت گیرد . در این ارتباط بازداشت این افراد به منزله نقض اعطاءِ شخصیت حقوقی تشکل های مربوطه آنها نخواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۰ مراجعه شود.)

ملزومات مربوط به تأسیس تشکل ها (حداقل تعداد اعضاء . . .)

۲۷۹ _ تشریفات پیش بینی شده در قانون برای تأسیس تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی نباید به نحوی بکار گرفته شوند که موجبات تأخیر و یا جلوگیری از تأسیس تشکل های مربوطه را فراهم نماید . هرگونه تأخیر ایجاد شده توسط مقام های دولتی در ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، نقض ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ را به همراه دارد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۲۴۹ و ۲۵۱ ؛گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۴، بند۵۳۶ ؛گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۶۱۵ ، گزارش۳۲۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۵۳ بند ۲۳۱ گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۲۵ ، بند ۳۷۷ ، و گزارش۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۸۲ بند ۶۳۸ مراجعه شود.)

۲۸۰ _ مفاد مورد اشاره در قوانین ملی مبنی بر اینکه کلیه تشکل ها باید قوانین و مقررات خود را همگون با ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ تنظیم نمایند صرفاً اقدامی تشریفاتی به منظور تضمین اشاعه عمومی این قوانین قلمداد می گردد . در این خصوص لازم به ذکر است در صورتی که مقامات دولتی براساس قانون ، موظف باشند مؤسسین تشکل های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی را مجبور سازند شماری از مفاد قانون و مقرراتی که با اصول مربوط به آزادی انجمن مغایر می باشند را در قوانین تشکل های خود لحاظ نمایند ، بروز مشکلاتی چند بسیار محتمل خواهد بود .

(به گزارش۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۸ بند ۵۳۰ مراجعه شود.)

۲۸۱ _ تأسیس انجمن های صنفی کارفرمایی نباید با توسل به جزئیات بیش از حد مفاد قانونی که تأسیس چنین تشکل هایی را با مشکل مواجه می سازند تحدید گردند . این موضوع با ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ که حق کارفرمایان و نیز

کارگران را نسبت به تأسیس تشکل های مربوط به خود به شیوه مورد نظر آنها و بدون کسب مجوزهای قبلی محترم می شمارد در تضاد می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۲ ؛ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۳، بند۵۹ مراجعه شود.)

۲۸۲ _ لزوم برخورداری تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از دفاتر و نمایندگی های ثبت شده خود ، از جمله موارد مورد نیاز معمول در بسیاری از کشورها محسوب می گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۳ ؛ و گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۸ ، بند ۵۳۰ مراجعه شود.)

۲۸۳ _ تعیین حدنصاب و حداقل تعداد معینی کارگر و یا شخصیت حقوقی کارفرمائی جهت تأسیس تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی براساس نوع فعالیت صنفی آنان ، با توجه به سایر رشته های کاری ، باید از طریق انجام مشاوره و مذاکره با تشکل های کارگری و کارفرمایی انجام گیرد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۴ ؛ و گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۸ ، بند ۵۴۳ مراجعه شود.)

۲۸۴ _ درصورتی که رقم تعیین شده توسط قانون در مورد حداقل تعداد اعضاء مورد نیاز جهت تأسیس تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، بیش از حد معمول تعیین شده باشد (برای مثال در یک مورد مشاهده شده ،وجود حداقل ۵۰ نفر به عنوان مؤسسین یک تشکل کارگری ضروری اعلام گردیده بود.)، تأسیس تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی با مانعی عمده مواجه و در مواردی نیز تشکیل آنها غیرممکن خواهد بود.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۵ ؛ و گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۹۶ ، بند ۶۶۲ ؛ و گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۳ ، بند ۱۶۶ مراجعه شود.)

۲۸۵ _ اگرچه تعدادی بالغ بر حداقل ۳۰ نفر برای تشکیل یک تشکل کارگری بخشی قابل قبول خواهد بود لیکن این حداقل تعداد باید در مورد کارهای شورائی که نباید به تأخیر افتند کاهش یابد به نحوی که تعداد تعیین شده کنونی مانعی برای تأسیس چنین ارگان هایی محسوب نگردد ، علی الخصوص هنگامی که در کشور حجم بالایی از شرکت های کوچک در حال فعالیت بوده و ساختار تشکل های کارگری براساس انجمن های صنفی مربوط به شرکت ها شکل گرفته است .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۷ مراجعه شود.)

۲۸۶ _ به منظور جلوگیری از ایجاد مانع در تأسیس تشکل های کارگری در شرکت ها ، بویژه با توجه به وجود تعداد بالایی از شرکت های با حجم کوچک در کشورهای مختلف ، حداقل تعداد اعضاءِ مورد نیاز جهت تأسیس تشکل های کارگری مصروحه در قانون کار باید به تعداد ۳۰ نفر کارگر کاهش یابد .

۲۸۷ _ علی رغم اینکه تعیین حداقل اعضای مورد نیاز به خودی خود ناقض مقاوله نامه شماره ۸۷ نمی باشد اما تعداد مورد نظر می بایست به نحوی تعیین گردد که تأسیس تشکل های کارگری با وقفه و مانع روبرو نگردد . در این خصوص ارقام منطقی إرائه شده براساس شرایط خاص که در بردارنده محدودیت هایی خواهد بود تغییر می یابند .

(به گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۳۲ ، بند ۷۰۳ مراجعه شود.)

۲۸۸ _ حداقل حد نصاب تعیین شده مبنی بر لزوم حداقل ۳۰٪ از کارگران جهت تأسیس تشکل های کارگری ، رقمی بسیار بالا ارزیابی می شود .

(به گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۲ ، بند ۱۰۲ ، و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۷ ، بند ۲۰۰ مراجعه شود.)

۲۸۹ _ مواد قانونی تعیین شده مبنی بر عضویت حداقل ۳۰٪ از کل کارگران مشغول به کار جهت ثبت تشکل های کارگری و صدور مجوز انحلال این اتحادیه ها در صورت کاهش تعداد اعضا ، نسبت به درصد تعیین شده فوق ، با ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایرت دارد .

(به گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۲ ، بند ۱۰۲ مراجعه شود.)

۲۹۰ _ کمیته اعلام می دارد موارد تعیین شده قانونی درخصوص حداقل تعداد افراد مورد نیاز عضو جهت تأسیس تشکل ها و انجمن های صنفی کارگری و کارمندی و تعیین میزان حداقل ۵۰٪ کارگران جهت تأسیس تشکل های کارگری ؛ بیش از

۵۰٪ کارمندان حقوق بگیر جهت تشکل های کارمندی و بیش از ۵۰٪ از هر دو گروه جهت ایجاد اتحادیه های مشترک کارگری و کارمندی ، با ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایرت داشته و مانعی عمده جهت تأسیس و توسعه تشکل های کارگری که مسئول دفاع از حقوق و پیشبرد منافع کارگران می باشند محسوب می گردد ؛ علاوه براین ، محدودیت های قائل شده درخصوص ارقام فوق ، تشکل های تأسیس شده قبلی را با مشکلاتی مواجه ساخته که این امر نیز به طور غیر مستقیم تأثیر نامطلوبی را بر ایجاد تشکل های جدید کارگری برجای خواهد گذاشت .

۲۹۱ _ تعیین حداقل میزان حق عضویت مورد نیاز برای ثبت نام ۱۰/۰۰۰ عضو کانون های کارگری در سطح استان ها/ ایالت ها میتواند بر حق انتخاب آزاد کارگرانی که مایل به عضویت در اتحادیه می باشند بخصوص در مواقعی که ثبت نام استانی تنها انتخاب برای حفاظت از حقوق آنها می باشد .تأثیر گذارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۷۰ مراجعه شود.)

۲۹۲ _ بنظر می رسد مواد قانونی موجود درخصوص تأسیس یک انجمن صنفی با عضویت حداقل ۲۰ نفر از کارگران ، امری معقول بوده و مانعی در جهت تشکیل این گونه تشکل ها به وجود نخواهد آورد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۶ ؛ و گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۹۶ ، بند ۶۶۲ مراجعه شود.)

۲۹۳ _ مواد قانونی تعیین شده مبنی بر مشارکت حداقل ۱۰ نفر از کارفرمایان در یک حرفه و یا صنعت مشخص و یا رشته ها و صنایع مشابه ، جهت تأسیس انجمن های کارفرمایی که بیش از میزان مورد لزوم تشخیص داده شده است ، موجبات نقض حقوق کارفرمایان جهت تأسیس تشکل های مربوط به خود را فراهم می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۸ مراجعه شود.)

ثبت تشکل ها

۲۹۴ _ آن دسته از شروط تعیین شده جهت ثبت تشکل ها که به مثابه کسب مجوز قبلی جهت تأسیس و یا فعالیت تشکل های کارگری و کارفرمائی از طرف مقامات دولتی می باشند بدون شک نقض مقاوله نامه شماره ۸۷ را موجب می گردند. این امر درخصوص مواردی که ثبت تشکل ها صرفاً به انجام تشریفاتی قانونی ، محدود شده که شرایط مطروحه در آنها تضمین های پیش بینی شده در مقاوله نامه را مورد ملاحظه قرار نمی دهند صدق نمی نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۵۹ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۱۸ ، بند ۲۵۰ و گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۰ ، بند ۴۲۹ مراجعه شود.)

۲۹۵ _ حق شناسایی رسمی تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی از طریق ثبت قانونی آنها حق اساسی در جهت تأسیس این تشکل ها قلمداد گردیده و اولین گامی محسوب می شود که تشکل های کارگری و کارفرمایی باید به منظور فعالیت مؤثر و کافی جهت حفظ منافع کارگران بردارند .

(گزارش ۳۲۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۵۳ ، بند ۲۳۲ مراجعه شود.)

۲۹۶ _ اگرچه رویه مربوط به ثبت تشکل های کارگری و کارفرمایی ، اغلب به انجام تشریفات صرف محدود می گردد اما در تعدادی از کشورها با توجه به قوانین مصوب در آنها ، مقامات با محدوده مختلف اختیارات ، می توانند درخصوص صلاحیت تشکل های تقاضا کننده و نیز مثبت و مکفی بودن شرایط مورد لزوم در این خصوص تصمیم گیری کنند که این خود ، شرایطی مشابه با موارد مربوط به کسب مجوزهای قبلی را در پی خواهد داشت . مشابه همین وضعیت با مطول و یا پیچیده شدن شرایط ثبت و یا سهل انگاری مقامات مربوطه در این خصوص حادث خواهد شد ؛ این عوامل ، موانع جدی بر تأسیس اتحادیه های کارگری و تأسیس این تشکل ها محسوب می شوند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۰ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۵۸۱ ، بند ۱۱۰ و گزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۸ ، بند ۳۲۱ مراجعه شود.)

۲۹۷ _ مقامات دولتی از حق عدم ثبت تشکل های درخواست کننده ، صرفاً به علت تشخیص خود مبنی بر فراتر رفتن این تشکل ها از حدود فعالیت های معمول مربوط به فعالیت های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و عدم توانایی آنها جهت اجرای وظایف خود برخوردار نمی باشند . این حق در واقع به مثابه منوط نمودن ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به کسب مجوز قبلی از مقامات دولتی می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۱ مراجعه شود.)

۲۹۸ _ موارد قانونی درخصوص امکان رد تقاضاهای ثبت در صورت احتمال ورود تشکل ها به فعالیت های منجر به تهدید جدی نظم و امنیت عمومی ، امکان سوءِ استفاده از شرایط را فراهم نموده و بنابراین می باید با احتیاط بسیار لحاظ گردند. رد تقاضاهای مربوطه تنها تحت نظارت مقامات صلاحیت دار قضایی و با توجه به انجام اعمال تهدیدآمیز پس از تحقیق و تأیید و اثبات موضوعات مورد ادعا امکان پذیر می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۲ مراجعه شود.)

۲۹۹ _ اجبار تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی جهت کسب رضایت و تأیید کانون های عالی کارگری و کارفرمائی مبنی بر انجام اقدامات مربوط به ثبت آنها ، غیر قابل قبول بوده و می بایست از میان برداشته شود.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۳ مراجعه شود.)

۳۰۰ _ حق پژوهش خواهی (استیناف) نزد دادگاه درخصوص تصمیمات متخذه در ارتباط با ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی محفوظ می باشد . این حق درواقع پادمان مورد نیاز علیه تصمیمات بی اساس و غیر قانونی مقامات مسئول ثبت را فراهم می نماید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۴ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۱۸ ، بند ۲۵۱ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۹۴ ، بند ۵۳۷ ؛ و گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۲۲ ، بند ۲۰۸ مراجعه شود.)

۳۰۱ _ هیچ یک از تصمیمات متخذه قضایی درخصوص اعمال ممنوعیت بر ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی نباید تا اتمام دوره قانونی جهت طرح درخواست پژوهش مطروحه به مورد اجرا گذاشته شوند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۵ ؛ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱ ، بند ۵۹۴ مراجعه شود.)

۳۰۲ _ در ارتباط با مواردی که علیرغم درخواست پژوهش إرائِه شده به دادگاه ، عوامل مرتبط در حال بررسی و تکمیل قضاوت خویش درخصوص صحت فراهم شدن شرایط مورد نیاز جهت ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی می باشند ، کمیته بر عدم وجود تضمین های مورد لزوم در این خصوص و عدم کفایت درخواست پژوهش طرح شده تأکید می نماید ؛ نیاز به توضیح نیست که درخواست مذکور ماهیت اختیارات اعطا شده به مقامات دولتی جهت انجام امور ثبت را تغییر نداده و صرفاً اجرا و نظارت بهتر بر اجرای موارد مطروحه در قانون توسط قضات را امکان پذیر می نماید . بنابراین کمیته بر إرائِه شفاف موارد قانونی درخصوص شرایطی که تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی جهت ثبت تشکل خود موظف به رعایت آن می باشند و نیز شرایط مربوط به رد درخواست مجوز جهت ثبت و یا فسخ مجوز صادره از سوی مراجع ثبت و نیز قوانین و یا معیارهای مشخصی که براساس آنها صحت رعایت شرایط فوق تعیین می گردد تأکید می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۶ ؛ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱ ، بند ۵۹۴ مراجعه شود.)

۳۰۳ _ در شرایطی که مشکلات مربوط به تفسیر معیارهای پذیرش ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی در نظام ثبت کشور به استفاده بیش از حد مقامات از اختیارات خود منجر می گردد ، امکان طرح موضوع نقض موارد مطروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ فراهم شده است .

(به گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۸ ، بند ۱۵۶ مراجعه شود.)

۳۰۴ _ به منظور امکان تعیین عدم مغایرت اقدامات اجرایی متخذه توسط مقامات دولتی با حقوق مربوط به تشکل های صنفی مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ قضات می بایست از اختیار بررسی دقیق تقاضاهای رد شده برای ثبت برخوردار گردند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۷ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۱۸ ، بند ۲۵۱ ؛ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱ ، بند ۵۹۴ مراجعه شود.)

۳۰۵ _ کنترل و نظارت عادی بر فعالیت های تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به شکل استنتاجی توسط مقامات قضایی قابل اعمال می باشد ، این واقعیت که تشکل هایی که در پی برخورداری از شرایط مشابه تشکل های صنفی می باشند ممکن است در برخی از موارد در فعالیت های غیر مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی وارد شوند ، دلیل کافی جهت اعمال کنترل بر ترکیب آنها نمی شود . لذا هرگونه دخالت دولت در ترکیب کمیته های مدیریت مربوط به آنها با بهانه و پیش فرض دخالت آنان در فعالیت های نامطلوب سیاسی ، به مثابه مجبور ساختن تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به اخذ مجوزهای قبلی از مقامات می باشد که با اصول آزادی انجمن همخوانی ندارد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۸ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۱۸ ، بند ۲۵۱ ؛ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱ ، بند ۵۹۱ مراجعه شود.)

۳۰۶ _ در نظام های حقوقی که ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی در آنها اختیاری تعیین گردیده است ، اقدام به ثبت از سوی یک تشکل می تواند شماری از مزایا را برای آن تشکل به همراه داشته باشد . مزایایی از قبیل برخی مصونیت های خاص ، معافیت مالیاتی ، حق شناسایی به عنوان یک طرف اصلی درمذاکرات و .... در نظام های حقوقی مذکور به منظور کسب و تحقق این شرایط ، یک تشکل می بایست به اجرای برخی موارد تشریفاتی اقدام نماید که به هیچ عنوان به مثابه کسب مجوز قبلی قلمداد نگردیده و به الزامات مقاوله نامه شماره ۸۷ خللی وارد نمی نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۶۹ مراجعه شود.)

۳۰۷ _ رویه مطول ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، مانعی عمده جهت ایجاد این نهادها محسوب گردیده و به مثابه نفی حق کارگران و کارفرمایان جهت تأسیس تشکل های مربوط به خود بدون نیاز به کسب مجوز قبلی محسوب می شود .

(به گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۳۷ ، بند ۲۹۴ مراجعه شود.)

۳۰۸ _ مهلت یک ماهه پیش بینی شده در قانون جهت ثبت تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی منطقی به نظر می رسد .

(به گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۴۴ ، بند ۱۲۶۱ مراجعه شود.)

بخش پنجم

حق کارگران و کارفرمایان جهت تأسیس و عضویت در تشکل های مورد نظر خود

اصول کلی

۳۰۹ _ حق کارگران جهت تأسیس تشکل ها و یا عضویت کاملاً آزاد در تشکل های مورد نظر خود ، تنها در صورتی تحقق می یابد که ضمن انعکاس کامل در قوانین مربوطه به نحو صحیح به مورد اجرا گذاشته شود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۷۱ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۲۵، بند ۴۹۱ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۱۲ ، بند ۳۷۶ ، گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۷۸ بند ۲۱۷ ؛ گزارش ۳۲۵ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۹ بند۴۶۰ ، گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۳ بند ۵۹ ؛ و پروندهٔ شمارهٔ۲۳۰۱ بند ۵۹۲ ، و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۸۸ بند ۱۳۵۳ مراجعه شود.)

۳۱۰ _ کمیته بر اهمیت عملی شدن خواست کارگران و کارفرمایان جهت تأسیس و عضویت کاملاً آزاد در تشکل های مورد نظر خود تأیید می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۷۴ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۰، بند ۳۵۱ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۹ ، بند ۱۵۶ ، گزارش ۳۱۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۸۹ بند ۱۹۴ ؛ گزارش ۳۲۵ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۹ بند۴۶۰ ، گزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۶۰ بند ۶۵۸ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۶۲ بند ۳۹۸و پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۳۳ بند ۶۳۸ مراجعه شود.)

همگرایی تشکل ها و تکثرگرایی

۳۱۱ _ حق کارگران جهت تأسیس تشکل های مربوط به خود علی الخصوص بر حق اتخاذ اقدامات مؤثر جهت تأسیس تشکل هایی مستقل از تشکل های موجود و یا احزاب سیاسی در فضایی امن دلالت می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۷۳ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۹، بند ۱۵۶ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۰ ، بند ۳۶۶ ، گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۳۱ بند ۱۶۹ ؛ گزارش ۳۲۵ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ بند۳۹۷ ، گزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۱ بند ۴۱ ؛ و گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۹ بند ۴۶۵ مراجعه شود.)

۳۱۲ _ انتخاب آزادانه کارگران جهت تأسیس و عضویت در تشکل های مربوط به خود از جمله آزادی های بنیادین انجمن قلمداد شده که اعمال هرگونه تأخیر در تحقق آن غیر قابل پذیرش می باشد.

(به گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۵ بند ۳۲۹ مراجعه شود.)

۳۱۳ _ وجود یک تشکل با رشته کاری مشخصِ مربوط به خود ، مانعی برخواست کارگران جهت تأسیس تشکلی دیگر محسوب نمی شود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۷۶ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۴، بند ۶۹۱ ؛ و گزارش ۳۱۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۵ ، بند ۲۱ مراجعه شود.)

۳۱۴ _ مفاد مصروحه در قانون اساسی ملی درخصوص ممنوعیت ایجاد بیش از یک تشکل صنفی کارگری و یا کارفرمائی برای یک گروه اقتصادی و یا صنفی ، صرف نظر از سطح فعالیت تشکل مربوطه ، در محدوده ای حداقل همتراز با محدودیت فعالیت یک سازمان شهری (شهرداری) ، با اصول مربوط به آزادی انجمن مغایرت خواهد داشت .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۷۷ مراجعه شود.)

۳۱۵ _ حق کارگران نسبت به تأسیس تشکل های مربوط به خود ، بویژه براجرای مؤثر اقدامات مورد لزوم جهت تحقق خواست آنها مبنی بر تأسیس بیش از یک تشکل کارگری در محدوده بنگاه های بزرگ کاری و اقتصادی دلالت می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۰ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۰، بند ۳۵۱ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۵۸۱ ، بند ۱۰۹ ، و گزارش **۳۳۷** ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۷ بند ۱۹۸ مراجعه شود.)

۳۱۶ _ آن دسته از مواد قانونی که تأسیس دومین تشکل کارگری را در یک شرکت معظم مجاز نمی شمارند با موارد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ که حق کارگران را جهت تأسیس و عضویت در تشکل های مورد نظر ایشان بدون کسب مجوز قبلی محفوظ می شمارند درتناقض می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۱ ؛ گزارش ۳۳۷ ، و پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۷، بند ۱۹۸ مراجعه شود.)

۳۱۷ _ آن دسته از مواد قانونی که وجود صرفاً یک تشکل کارگری را برای هر شرکت و هر گروه کاری و یا صنفی ملحوظ می دارند با مواد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایرت خواهند داشت .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۲ ؛ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱، بند ۵۹۲ مراجعه شود.)

۳۱۸ _ کمیته ، متذکر می گردد که کنفرانس بین المللی کار با درج عبارت " تشکل های مورد نظر خود " در مقاوله نامه شماره ۸۷ ، بر این واقعیت اذعان داشته است که در برخی از کشورها تعدادی از تشکل های مختلف کارگری و کارفرمایی به فعالیت مشغولند که افراد ، مختارند با اهداف صنفی ، سیاسی یا عقیدتی خود به عضویت آنها درآیند ؛ در همین خصوص در مقاوله نامه فوق الذکر هیچگونه اشاره ای مبنی بر محقق ساختن بیشتر حقوق کارگران و کارفرمایان تنها با یک تشکل صنفی کارگری و یا کارفرمائی واحد و نه بیشتر از آن قابل مشاهده نمی باشد . بدین ترتیب کنفرانس فوق حق کلیه

گروه های کارگری (و کارفرمایی) را جهت تأسیس تشکل های مربوط به آنها ، صرف نظر از تشکل های موجود ، در راستای تأمین و حفظ منافع مادی و معنوی آنان محترم می شمارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۶ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۴۶، بند ۴۵۳ ؛ و گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۵۸ ، بند ۴۴۸ مراجعه شود.)

۳۱۹ _ در عین اینکه به طور کلی وجود چند تشکل و یا انجمن صنفی کارگری در یک شرکت و یا گروه کاری واحد در راستای منافع کارگران ارزیابی نمی گردد اما سیاست یکپارچه نمودن تشکل های کارگری تحمیل شده از سوی دولت نیز با توسل به ابزارهای قانونی با اصل مقرّر در مواد ۲ و ۱۱ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر می باشد . کمیته کارشناسی سازمان بین المللی کار درخصوص کاربرد مقاوله نامه ها و توصیه ها بر این امر تأکید می نماید که با توجه به تضمین های مربوط به آزادی انجمن ها و حمایت از حق تشکیل تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، بین دو حالت ممکن ، یکی در شرایطی که یکپارچگی تشکل های انحصاری به واسطه دخالت مستقیم و یا غیر مستقیم با پشتوانه مواد قانونی تحقق یافته باشد و دیگر در شرایطی که در آن کلیه تشکل های کارگری و کارفرمائی بنا به خواست خود و بدون اعمال شرایط قانونی مربوط به طور مستقل و انفعالی و یا در قالب فدراسیون و یا کنفدراسیونی واحد گرد هم آیند ، تفاوتی اصولی موجود است . این واقعیت که کارگران و کارفرمایان با هدف تضمین بیشتر منافع مادی و معنوی خود از روند تکثر تشکل های کارگری و کارفرمائی مشابه یکدیگر پشتیبانی ننمایند به هیچ عنوان توجیه کننده دخالت مستقیم و یا غیر مستقیم دولت به ویژه با توسل به ابزارهای قانونی در این خصوص نخواهد بود . کمیته در عین تقدیر از علاقه دولت ها جهت ارتقاء و تحقق جنبش کارگری با احتراز از تکثر گرایی و ایجاد تشکل های کوچک و رقیب که استقلال آن ها به واسطه ضعف هایشان مورد تهدید قرار دارند ، توجه دولت ها را به این امر معطوف می نماید که اقدامات خود را صرفاً به تشویق تشکل های کارگری به منظور الحاق داوطلبانه به روند همگرایی که خود موجبات تأسیس تشکل هایی واقعاً واحد و قدرتمند را فراهم می سازد محدود نموده و از تحمیل قوانین لازم الاجرا در این خصوص که کارگران و کارفرمایان را از اعمال آزادانه حق خویش محروم ساخته و با اصول مقرر در مقاوله نامه های بین المللی کار ، مربوط به آزادی انجمن ، مغایرت دارند احتراز نمایند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۷ مراجعه شود.)

۳۲۰ _ علیرغم اینکه امتناع از تکثر گرائی تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی و خودداری از تشکیل تشکل های کوچکتر رقیب در جهت منافع آنان ارزیابی می گردد اما اقدامات انحصاری اعمال شده از سوی قانون با اصل آزادی انتخاب تشکل های کارگری و کارفرمایی در تضاد می باشند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۸ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۸، بند ۹۹۵ مراجعه شود.)

۳۲۱ _ایجاد اختلال در اتحاد و همگرایی داخلی جنبش ها و تشکل های کارگری از سوی دولت با توسل به ابزارهای قضایی ، با اصول آزادی انجمن مغایرت دارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۹ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۳، بند ۲۲۰ ؛ و گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۷ ، بند ۹۸۸ مراجعه شود.)

۳۲۲ _ دولت نباید جهت حمایت و یا جلوگیری از فعالیت های قانونی تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به منظور حمایت از یک تشکل خاص و فعال اقدامی اتخاذ نماید. در این خصوص کارگران باید جهت انتخاب تشکلی که بنا به نظر خود منافع صنفی آن ها را به بهترین نحو تأمین می نماید بدون دخالت هیچ یک از مقامات دولتی از آزادی کامل برخوردار باشند . قابل ذکر است که علیرغم وابستگی منافع کارگران به خودداری از مشارکت آنها در روند تکثرگرایی تشکل های کارگری ، اخذ تصمیمات مربوط در این خصوص توسط کارگران باید به شکلی آزاد و داوطلبانه صورت پذیرد . در واقع با اضافه کردن عبارت " تشکل های مورد نظر " در مقاوله نامه شماره ۸۷ ، حق افراد جهت انتخاب بین چندین تشکل کارگری و کارفرمایی با اهداف صنفی ، عقیدتی و یا سیاسی محترم شمرده شده و به این امر اشاره نشده است که منافع کارگران و کارفرمایان در یکپارچگی و نه بر تکثرگرایی آنان قرار دارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۹۰ مراجعه شود.)

۳۲۳ _ در ارتباط با مواردی که دولت ها صریحاً بر عدم آمادگی آنها جهت پذیرش تقسیم جنبش کارگری به چندین گرایش مختلف تأکید نموده و قصد خود را مبنی بر حفظ یکپارچگی این نهضت اعلام می نمایند کمیته ، موارد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ را خاطرنشان می گردد که بر مبنای آن کارگران و کارفرمایان از حق تأسیس و عضویت در تشکل های" مورد نظر خود" بهره مند می باشند . در واقع این بخش از مقاوله نامه به هیچ عنوان نه بر حمایت و نه بر رد نظریات مربوط به یکپارچگی تشکل های کارگری و یا تکثر آنها دلالت ندارد . در اینجا قصد مقاوله نامه از یک طرف اشاره به این واقعیت دارد که در بسیاری از کشورها تشکل های مختلف کارگری و کارفرمایی به فعالیت مشغول بوده و کارگران و کارفرمایان بر مبنای انتخاب خود به آنها ملحق می شوند و از طرف دیگر اشاره به این امر دارد که در کشورهایی که تکثر تشکل های کارگری تحقق نیافته است ، کارگران و کارفرمایان مختارند نسبت به تأسیس تشکل های جدید کارگری و کارفرمایی مورد نظر خود اقدام نمایند . به عبارت دیگر اگر چه مقاوله نامه ۸۷ صریحاً به اجرای سیاست تکثر گرایی به عنوان یک وظیفه نمی نگرد اما بر امکان تحقق آزادانه آن در کلیه موارد مربوطه تأکید می نماید . بنابراین دیدگاه دولت ها مبنی بر تحمیل یکپارچگی در تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی نقض موارد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ تلقی می گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۹۱ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۵۸، بند ۸۳۶ ؛ و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۸ ، بند ۹۹۵ مراجعه شود.)

۳۲۴ _ وجود شرایطی که تحت آنها افراد از امکان انتخاب از میان تشکل های مختلف صرفاً به این دلیل که قوانین موجود تنها عضویت در یک تشکل مرتبط را در منطقه و حوزه اشتغال به کار آنها امکان پذیر می سازد ، نقض اصول مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ قلمداد می گردد ؛ در واقع شرایط اینچنینی صرفاً بر وجود انحصار در فعالیت های صنفی کارگری دلالت داشته و ما باید بین قوانین و اقدامات امنیتی و حراستی و انتخاب آزاد کارگران جهت تشکیل تشکل مورد نظر خویش تمایز قائل شویم .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶، بند ۲۹۲ ؛ و گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۳، بند ۲۲۰ مراجعه شود.)

۳۲۵ _ قدرت تحمیل تعهد بر کلیه کارگران در گروه های کاری مربوطه جهت پرداخت مساعدت ها و کمک های خود به یک تشکل کارگری ملی واحد که تأسیس آن به صدور مجوز شعبه صنعتی و یا منطقه ای مربوط منوط باشد ، با اصل مربوط به برخورداری کارگران از حق عضویت در تشکل های " مورد نظر خود " مغایرت دارد و تحت چنین شرایطی وجود تعهدی حقوقی و الزام آور جهت پرداخت کمک ها و مساعدت ها به یک تشکل کارگری انحصاری از سوی کارگران عضو و یا غیر عضو در آن تشکل تنها به تقویت و ارتقاءِ انحصار اعمال شده منجر می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۹۳ مراجعه شود.)

۳۲۶ _ در صورتی که اعضای یک تشکل کارگری فعال به دنبال درخواست ثبت و یا در پی ایجاد تشکلی جدید باشند حتی اگر سازمانی که در حال حاضر در آن عضویت دارند در حال انجام مراحل ثبت خود باشد ، کمیته با توجه به اینکه این امر ، توجیهی را برای مرجع ثبت کننده جهت امتناع از ثبت سازمان جدید بوجود نمی آورد ، پیشنهاد اصلاح قوانین مربوطه توسط دولت های مورد نظر را مطرح می نماید.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۹۵ مراجعه شود.)

۳۲۷ _ کمیته ، موضع کمیته کارشناسی کاربرد مقاوله نامه ها و توصیه ها درخصوص مستثنی نمودن مواد قانونی مربوط به تأسیس و حفظ نظام تشکل کارگری واحد را با اشاره صریح به کنفدراسیون ملی تشکل های کارگری ، مورد پذیرش قرار می دهد. در این خصوص کمیته کارشناسی خاطر نشان می سازد که موضع فوق الذکر در عین حال مانعی در جهت تحقق خواست کارگران به منظور تأسیس کنفدراسیونی دیگر محسوب می شود.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۹۶ مراجعه شود.)

۳۲۸ _ کمیته ، ماده قانونی مربوط به امکان رد درخواست ثبت یک تشکل جدید به بهانه وجود تشکلی مشابه را به دلیل دفاع از منافع کارگری یا کارفرمائی از سوی دولت ، بر خلاف اصول مربوط به آزادی انجمن دانسته و معتقد است بدین ترتیب در بعضی از موارد کارگران و کارفرمایان از حق پیوستن به تشکل های کارگری و کارفرمائی مورد نظر خود محروم خواهند شد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۹۷ ؛ و گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۵، بند ۲۴۹ و گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۳، بند ۳۹۳ مراجعه شود.)

۳۲۹ _ درخصوص مواردی که تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، خود درخواست همگرایی و یکپارچگی تشکل های خود را مطرح نموده و این تمایل به شکلی مورد تأکید قرار می گیرد که همطراز با تعهدات حقوقی محسوب می گردد ، کمیته متذکر می شود که تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی صرفاً براساس خواست کارگران و کارفرمایان ، مبنی بر همگرایی و یکپارچگی ، دیگر نیازی به تنظیم و انعکاس این خواست با بکارگیری متون حقوقی ندارند چرا که وجود چنین متونی چنین القا می نماید که یکپارگی جنبش های کارگری و کارفرمائی ، صرفاً براساس موارد قانونی موجود در سطح ملی و از طریق توسل بدین مواد تحقق یافته است.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۹۸ مراجعه شود.)

۳۳۰ _ حتی از جنبه تاریخی آن در وضعیتی که نهضت های کارگری با یک چشم انداز واحد و براساس خواست اعضای آن شکل گرفته باشد قانون نباید نسبت به نهادینه ساختن این حرکت که انعکاس متون حقوقی را به همراه خواهد داشت اقدام نماید . در این خصوص ، قانون نباید برای مثال به نام یک فدراسیون خاص حتی اگر خواست اعضا نیز در این جهت در آن قید گردیده باشد اشاره نماید . در واقع حق کارگران نسبت به عدم عضویت در فدراسیون و یا تشکل های کارگری موجود باید محترم انگاشته شده و آنان باید از حق تشکیل تشکل های مورد نظر خود که مشمول نظام های تحمیل کننده تشکل کارگری واحد و یکپارچه نمی باشد برخوردار گردند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۹۹ ؛ و گزارش ۳۱۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۵، بند ۲۱ مراجعه شود.)

۳۳۱ _ منوط ساختن شناسایی تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی به نظر یک سازمان مرکزی خاص ، مانعی عمده جهت تأسیس آزادانه تشکل های مورد نظر از سوی کارگران و کارفرمایان محسوب گردیده و بنابراین با اصل آزادی انجمن مغایرت دارد.

(به گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۷۳ ، بند ۴۷۲ مراجعه شود.)

۳۳۲ _ فعالیت آن دسته از واحدهای یکپارچه کارگری که شکل گیری آنها بنا به خواست کارگران صورت پذیرفته باشد نباید از سوی مقامات دولتی مورد ممنوعیت قرارگرفته و فعالیت آزاد آنها باید محترم انگاشته شود .

(به گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۳ ، بند ۲۲۰ مراجعه شود.)

آزادی انتخاب ساختار تشکل ها

۳۳۳ _ اعمال آزاد حق تأسیس و عضویت در تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، تعیین آزاد ساختار و ترکیب آنها را نیز شامل می گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۷۵ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۲، بند ۱۰۳ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۷۸ ، بند ۳۴ ، گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۰ بند ۴۳۰ ؛ گزارش ۳۲۷ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۵ بند۶۸۱ ، گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۷ بند ۹۰۷ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۵ بند ۱۱۴ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۷ ، بند۱۱۹ ، گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱ بند ۵۹۲ ؛ و گزارش ۳۳۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۸ بند ۱۰۴۱ مراجعه شود.)

۳۳۴ _ کارگران باید از همان ابتدا نسبت به تصمیم گیری درمورد تأسیس تشکل های کارگری و یا سایر اشکال تشکل های پایه مانند انجمن های حرفه ای و صنعتی از استقلال و آزادی کامل برخوردار باشند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۷۹ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۷۴، بند ۲۶۸ ؛ و گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۰ ، بند ۴۳۰ مراجعه شود.)

۳۳۵ _ براساس ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ ، کارگران از حق تأسیس تشکل های مورد نظر خود از جمله تشکل های متشکل از گروه های کارگری ، از محل های کاری و شهرهای مختلف برخوردارند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۳ ؛ و گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۲، بند ۱۰۳ مراجعه شود.)

۳۳۶ _ محدودیت اعمال شده براساس مفاد قانونی خدمات عمومی محلی مبنی براینکه مذاکرات مربوط به تأسیس تشکل های کارگری باید در سطح منطقه ای برگزار شده و یا تشکل های مذاکره کننده باید تنها در سطح منطقه ای فعالیت داشته باشند محدودیت اعمال شده بر علیه حق کارگران نسبت به تأسیس و عضویت در تشکل های مورد نظر خود و نیز انتخاب آزاد نمایندگان خود محسوب می گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۴ مراجعه شود.)

۳۳۷ _ در خصوص محدودیت های مربوط به کارمندان دولت مبنی بر لزوم عضویت صرف آنها ، در تشکل های مربوط به گروه های کارگری همطراز آنان توصیه می شود که این محدودیت در مورد کارمندان تشکل های سطح یک مربوط به کارمندان دولت به شرط آن که تشکل های آنان تنها به حضور کارمندان از هر وزارتخانه ، اداره و یا بخش خدمات خاص محدود نگردد و اعضای آنها نسبت به انتخاب آزادانه فدراسیون ها و کنفدراسیون های مورد نظر خود مختار باشند تغییر یافته و اصلاح گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۲۸۵ مراجعه شود.)

محدودیت های تحمیل شده جهت اقدام به تأسیس تشکل ها

۳۳۸ _ تدابیر اتخاذ شده علیه کارگران ، صرفاً به دلیل اقدام آنها در جهت تأسیس و یا تشکیل مجدد تشکل های کارگری خارج از تشکل های مرتبط با کانون های کارگری رسمی موجود با اصل برخورداری کارگران از حق تأسیس و یا عضویت در تشکل های مورد نظر آنها ، بدون کسب مجوز قبلی مغایر می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۰۱ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۵۸۱، بند ۱۰۹ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۶۰ ، بند ۶۵۸ گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۴۶، بند ۴۵۴ ؛ و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۴۸ ، بند ۹۹۵ مراجعه شود.)

حمایت و یا اعمال تبعیض در ارتباط با تشکل های خاص

۳۳۹ _ درخصوص عملکردهای محدود کننده ای که در موارد خاص براساس قانون در ارتباط با بعضی گروه ها و تشکل های کارگری اعمال می گردد ، کمیته ، چنین تصور می کند که تمایزگذاری بین تشکل های کارگری براساس قوانین ملی از عواقب غیرمستقیم تحدید آزادی کارگران جهت عضویت در تشکل های مورد نظر آنها محسوب می گردد . دلایل موضع گیری کمیته به شرح زیر می باشد :

به عنوان یک قاعده کلی هنگامی که یک دولت نسبت به اعطای امتیازی به یک تشکل خاص و یا محروم نمودن تشکلی از برخورداری از همان امتیاز به نفع تشکل رقیب اقدام می نماید ، حتی اگر قصد اصلی دولت نیز تحقق این امر نباشد خطر برخورد ناصحیح و تبعیض آمیز بین یک تشکل نسبت به تشکل های دیگر وجود خواهد داشت . بدیهی است هر دولت با ارجحیت قائل شدن برای یک تشکل نسبت به یک تشکل دیگر و یا عدم حمایت از یک تشکل نسبت به تشکل های دیگر ، مستقیم و یا غیر مستقیم زمینه نقض انتخاب آزاد کارگران مبنی بر عضویت در تشکل مورد نظر آنها را فراهم می نماید . این امر حتی اگر عضویت کارگران را در سایر تشکل ها به دلایل شخصی ، مذهبی ، سیاسی و یا غیر بدنبال داشته باشد صادق خواهد بود . آزادی احزاب جهت انتخاب تشکل و یا افراد مورد نظر ، حقی محسوب می شود که به صراحت در مقاوله نامه شماره ۸۷ به آن اشاره شده است .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۰۳ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۹ ، بند ۴۴۵ مراجعه شود.)

۳۴۰ _ اعمال طرفداری از یک تشکل و یا مخالفت با یک تشکل نسبت به سایر تشکل ها از سوی دولت امکان نفوذ بر تصمیم گیری کارگران و کارفرمایان جهت عضویت در تشکل مورد نظر آنها را فراهم می نماید . علاوه بر این اقدام عامدانه دولت جهت اعمال اقدامات فوق الذکر نقض اصل مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ را به همراه خواهد داشت . اصلی که بر مبنای آن مقامات دولتی باید از دخالت در اموری که به تحدید حقوق پیش بینی شده در مقاوله نامه و یا اجرای قانونی آنها خواهد انجامید خودداری ورزند ؛ علاوه بر این ، اقدام در این جهت نقض غیر مستقیم این اصل که قوانین کشور نباید موجبات نقض مفاد مقاوله نامه را فراهم نموده و یا در جهت نقض مفاد مقاوله نامه مورد استفاده قرار گیرد را موجب خواهد گشت . درواقع ارجح آن خواهد بود که دولت هایی که مایل به فراهم آوردن تسهیلاتی جهت انجمن های مربوط به تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی می باشند این تسهیلات را به شکل برابر میان این نوع تشکل ها توزیع نمایند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۰۴ ؛ گزارش ۳۲۴ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۷، بند ۹۸۸ ، گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ بند ۳۹۷ ، گزارش ۳۲۸ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۹، بند ۴۴۵ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۰ ، بند ۱۱۰۰ ؛ گزارش ۳۳۱ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰، بند ۱۶۴ ؛ گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۰ بند ۷۵۰ ، گزارش ۳۳۷ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۴۴ ، بند ۱۲۷۲ گزارش ۳۳۸ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۰ ، بند شماره ۳۲۵ مراجعه شود.)

۳۴۱ _ در ارتباط با مواردی که در آنها روابط بسیار نزدیکی بین یک انجمن و یا تشکل کارگری با مقامات دولتی وجود دارد کمیته بر اهمیت موارد مصروحه در قطعنامه مورخ ۱۹۵۲ درخصوص استقلال جنبش های کارگری تأکید نموده و بر امتناع دولت نسبت به طرفداری از یک تشکل و یا تبعیض علیه تشکل دیگر اصرار می ورزد . در همین خصوص کمیته تقاضا می کند اقدامات لازم در جهت اتخاذ موضع بی طرفانه در برخورد با تشکل های کارگری و کارفرمایی به نحوی که با همگی آنها براساس شرایطی برابر برخورد گردد صورت پذیرد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۰۵ ؛ گزارش ۳۰۹ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۵۱/۱۹۲۲ ، بند ۲۴۲ ، و گزارش ۳۲۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۸ بند ۱۹۲ مراجعه شود.)

۳۴۲ _ کمیته در چندین مورد مطرح شده که در آنها ادعاهایی درخصوص رفتارهای نامناسب مقامات دولتی به شکل طرفداری و یا تبعیض اعمال شده در رابطه با تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی مشاهده می گردد بررسی هایی را به عمل آورده که نمونه های مربوط به شرح ذیل ارائه می شود :

۱- اعمال فشار بر کارگران از طریق صدور بیانیه هایی از سوی مقامات دولتی ؛

۲- توزیع نابرابر یارانه در میان تشکل های کارگری و نیز تخصیص بیشتر این یارانه ها به تشکل های مورد نظر نسبت به سایر آنها و همچنین تهیه اماکن مورد لزوم برای فعالیت بعضی از تشکل های کارگری ؛

۳- امتناع از شناسایی رهبران بعضی تشکل های کارگری یا کارفرمائی درروند اجرای فعالیت های قانونی آنان؛

اعمال تبعیض هایی اینچنین از جمله راه های غیر مستقیم تأثیرگذاری بر عضویت در تشکل های کارگری قلمداد می شود . البته قابل ذکر است که اثبات این ادعاها گاهاً بسیار مشکل خواهد بود .علیرغم این امر ، واقعیت موجود این است که هرگونه تبعیض از این نوع ، حق کارگران را درخصوص تأسیس و یا عضویت در تشکل های مورد نظر آنها که در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ نیز بدان ها اشاره گردیده است به مخاطره می اندازد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۰۶ ؛ گزارش ۳۱۱ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۹ ، بند ۱۴۶ ، گزارش ۳۳۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۰ بند ۷۵۰ ، و پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۴۹، بند ۸۷۱ ؛ و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۰ ، بند ۳۲۵ مراجعه شود.)

۳۴۳ _ کلیه مقامات دولتی و کارفرمایان باید از اعمال هرگونه تبعیض میان تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی ، بویژه درخصوص رهبران آنها که در پی اجرای فعالیت های قانونی خود می باشند خودداری ورزند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۰۷ ؛ گزارش ۳۱۱ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۹ ، بند ۱۴۶ ، گزارش ۳۲۴، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۵۵ بند ۶۸۳ ، و گزارش ۳۳۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۷۴ ، بند ۵۰۹ مراجعه شود.)

۳۴۴ _ هنگامی که مقامات و یا نهادهای محلی به منظور تضعیف فعالیت های آزاد تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی با توسل به ابزارهای غیر منصفانه ، با هدف تضعیف آنها دخالت کرده و از اراده کارگران و کارفرمایان نسبت به تأسیس تشکل های کارگری و کارفرمائی جانشین ، ممانعت به عمل می آورند موجبات نقض صریح حق آنان نسبت به تأسیس تشکل های کارگری و کارفرمائی مورد نظر خود را فراهم می آورند .

(به گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۴۴ ، بند ۷۱۹ مراجعه شود.)

۳۴۵ _ در صورتی که دولتی با إرائه مکانی جهت استفاده تشکل خاص و یا با اخراج تشکلی از ساختمان و یا محل استقرار آن با هدف إرائه آن به تشکلی دیگر برآید ، هر چند این امر عمداً و به قصد خاصی صورت نپذیرفته باشد ولی می تواند شبهه طرفداری از یک تشکل و یا مخالفت علیه یک تشکل دیگر را که اقدام به اعمال تبعیض تعبیر خواهد شد به همراه داشته باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۰۸ مراجعه شود.)

امتیازات مربوط به تشکل های عهده دار بیشترین نقش نمایندگی

(به بندهای ۳۳۹ و ۹۴۹ تا ۹۸۰ نیز مراجعه شود.)

۳۴۶ – در موارد متعدد و از جمله در طی انجام مباحث مربوط به تهیه پیش نویس" مقاوله نامه حق سازماندهی و انجام مذاکرات و گفتگوهای جمعی" کمیته ، اقدام کنفرانس بین المللی کار را جهت بررسی مسئله شخصیت نمایندگی تشکل های کارگری و کارفرمائی و تصمیم گیری به عمل آمده در آن راجع به شناسایی و تمایزگذاری میان تشکل های مختلف کارگری و کارفرمائی مربوطه براساس چگونگی ایفای نقش نمایندگی آنها ، در ارتباط با بعضی موارد مورد نظر ، یادآوری نموده است . در این خصوص بند ۵ ماده ۳ اساسنامه سازمان بین المللی کار به مفهوم تشکل هایی که بیشترین حق نمایندگی را دارا هستند اشاره می نماید . بنابراین ، کمیته معتقد است که این واقعیت صرف ، که قانون یک کشور تمایزی را بین تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی و سایر تشکل های مربوطه قائل گردد به خودی خود جایی برای انتقاد برجای نمی گذارد . البته قائل شدن چنین تمایزی نباید به اعطای امتیازاتی بیش از موارد مقرر شده برای این تشکل ها براساس بیشترین میزان عضویت آنها و با هدف انجام مذاکرات و یا رایزنی های جمعی با دولت و یا نامزدی نمایندگی جهت تشکل های بین المللی منجر گردد . به عبارت دیگر تمایز قائل شده نباید به محرومیت سایر تشکل های کارگری و کارفرمائی که به عنوان تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی درجهت دفاع از منافع صنفی اعضای خود و نیز سازماندهی فعالیت ها و اقدامات مربوطه و نیز یکپارچه سازی برنامه هایشان براساس موارد مطروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ شناسایی نگردیده اند منجر گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۰۹ ؛ گزارش ۳۳۲ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۱۶ ، بند ۹۰۸ ، و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۳۴ بند ۱۲۱۹ مراجعه شود.)

۳۴۷ _ تعیین تشکل های مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی با بیشترین حق نمایندگی براساس هدف مورد نظر و معیارهای از پیش تعیین شده جهت اجتناب از امکان سوءِ استفاده و یا جهت گیری بی مورد لَه و یا علیه تشکل های مزبور صورت می پذیرد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۱۴ ؛ گزارش ۳۰۵ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۷۱ ، بند ۷۹ ، و پروندهٔ شمارهٔ ۱۷۶۵ بند ۹۸ ، گزارش ۳۲۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۲ ، بند ۶۶۱ گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۲ بند ۵۸۸ ، و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۸۸ ، بند ۸۲۷ مراجعه شود.)

۳۴۸ _ معیارهای دقیق ، هدفمند و از پیش تعیین شده جهت تعیین برخورداری صلاحیت ایفای نمایندگی تشکل های کارگری و کارفرمایی باید در قوانین مربوطه منعکس گردیده و تعیین آن نباید صرفاً به ملاحظات صورت گرفته از سوی دولت ها محدود گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۱۵ ؛ گزارش ۳۰۲ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۷ ، بند ۳۲۵ ، گزارش ۳۳۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۲ ، بند ۵۸۸ گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۸۸ بند ۸۲۷ ، و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۳۴ ، بند ۱۲۲۰ مراجعه شود.)

۳۴۹ _ مقاوله نامه های شماره ۸۷ و ۹۸ با نظام های مربوط به تعیین نمایندگی تشکل های کارگری جهت اعمال حقوق جمعی تشکل های کارگری براساس سطح عضویت واقعی آنان و نیز براساس انتخاب کارگران یا مقامات و یا تلفیقی از این دو مطابقت دارد .

(به گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۴۰ ، بند ۶۶۹ مراجعه شود.)

۳۵۰ _ نظامی که در آن تقسیم بندی و سهمیه بندی تعداد نمایندگان جهت تشکل های مشترک توسط کمیته مسئول نظارت بر عضویت تشکل های کارگری و کارفرمائی در تشکل های مربوطه صورت می پذیرد تا زمان إرائِه تضمین های خاصی در این خصوص با اصول مصروحه در ارتباط با آزادی انجمن همخوان می باشد . لازم به توضیح است که حفاظت از اطلاعات مربوط به عضویت اعضا در تشکل های کارگری و کارفرمائی از جنبه های بنیادین حقوق بشر و بویژه حق حفظ حریم خصوصی افراد قلمداد می شود . گرچه تا زمانی که نظارت مربوطه تحت تضمین های سخت مورد نظر قرارداشته باشد إرائه دلیل درخصوص عدم تطابق این نظارت با موارد مربوط به رعایت این حقوق و یا تضمین محرمانه ماندن اطلاعات مربوط به هویت اعضا ضروری نمی باشد. در این خصوص همچنین اعتماد و اطمینان تشکل های مربوطه بر اجرای فعالیت ارگان های مسئول نظارت بر سطح عضویت تشکل های کارگری و کارفرمائی از اهمیت وافری برخوردار خواهد بود .

(به گزارش ۳۲۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۴۰ ، بند ۶۶۹ مراجعه شود.)

۳۵۱ _ تعیین صحت توانایی ایفای نقش نمایندگی تشکل های کارگری و کارفرمائی هنگامی قابل اجرا می باشد که تضمین های قابل اطمینان درخصوص حفظ اسرار اعضا و بی طرفی تشکل های مربوطه قابل إرائه باشند . بدین ترتیب انجام اقدامات مربوط به تعیین صحت توانایی ایفای نقش نمایندگی تشکل های مزبور ترجیحاً از سوی یک ارگان بی طرف و مستقل صورت خواهد پذیرفت .

(به گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۷ ، بند ۳۲۵ مراجعه شود.)

۳۵۲ _ تهیه فهرستی از اسامی اعضای تشکل های کارگری و کارفرمائی به منظور تعیین تعداد اعضا ضروری نمی باشد ؛ اطلاعات مربوطه در این خصوص با مراجعه به سوابق پرداخت های حق عضویت اعضا قابل حصول بوده و تهیه فهرست اسامی اعضا که می تواند در جهت اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل های کارگری مورد سوء استفاده قرار گیرد ضروری نخواهد بود.

(به گزارش۳۲۷، پروندهٔ شمارهٔ۲۱۳۲، بند۶۶۱ مراجعه شود.)

۳۵۳ _ اقدام مقامات دولتی در تهیه فهرست اسامی کلیه اعضای یک تشکل و یا تصویر کارت عضویت آنها به عنوان مدارک مورد لزوم جهت تعیین و شناسایی تشکل های برخوردار از بیشترین حق نمایندگی ، مشکلاتی را درخصوص تحقق اصول آزادی انجمن فراهم می نماید . در این خصوص خطر تدابیر انتقامی و یا تبعیض آمیز علیه تشکل های کارگری و کارفرمائی از جمله مواردی است که می تواند با اقدام در این خصوص همراه گردد .

(به گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۳ ، بند ۱۶۶ مراجعه شود.)

۳۵۴ _ شناسایی امکان تحقق روند تکثرگرایی ، موجبات جلوگیری از اعطای برخی حقوق و مزایای ویژه به تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی را فراهم می نماید . اگرچه تعیین تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی باید براساس معیارهای هدفمند ، از پیش تعیین شده و دقیق به منظور اجتناب از امکان اجرای اقدامات یکسویه و سوءِ استفاده از موقعیت به اجرا درآمده صورت گیرد ، تمایز قائل شده نیز باید کلاً به شناسایی برخی حقوق و امتیازات محدود گردد . در این رابطه می توان به پیشنهاداتی از قبیل مذاکرات جمعی ، مذاکره و رایزنی با مقامات دولتی و یا تعیین اعضای نمایندگی در نمایندگی های بین المللی اشاره کرد.

(به گزارش ۳۰۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۴۴ ، بند ۲۴۱ مراجعه شود.)

۳۵۵ _ کمیته بر این عقیده می باشد که برخی مزایا به خصوص در ارتباط با ایفای نقش نمایندگی می تواند بدلیل گسترش حوزه نمایندگی تشکل های کارگری بدان ها اعطا گردد . البته کمیته متذکر می گردد که دخالت مقامات دولتی در ارتباط با اعطای چنین امتیازاتی نباید به صرف و با ماهیت تأثیرگذاری بر قصد کارگران نسبت به انتخاب تشکل های مورد علاقه آنها جهت عضویت در آنها صورت پذیرد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۱۱ ؛ گزارش ۳۲۷ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۲ ، بند ۶۶۱ ، گزارش ۳۳۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۱۷ بند ۱۰۸۴ مراجعه شود.)

۳۵۶ _ تعیین درصدی به منظور سنجش آستانه قابلیت ایفای نقش نمایندگی تشکل های کارگری و اعطای برخی امتیازات به تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی (علی الخصوص جهت انجام رایزنی ها و مذاکرات) به شرط این که معیارهای در نظر گرفته شده هدفمند ، دقیق و از پیش تعیین شده باشند مشکلی را بوجود نخواهند آورد . لازم به تذکر است که تعیین معیارهای مربوطه به منظور احتراز از هرگونه اقدامات یکسویه و نامناسب صورت می پذیرد .

(به گزارش ۳۳۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۳ ، بند ۱۶۶ مراجعه شود.)

۳۵۷ _ با توجه به قوانین مربوطه به منظور ایجاد نظام مرتبط با تعیین توانایی ایفای نمایندگی از سوی تشکل ها ، کمیته تأکید می نماید که اعطای حق حضور در شوراهای اقتصادی و اجتماعی به تشکل های دارای بیشترین حق ایفای نمایندگی ، اعمال نفوذ بی مورد بر کارگران جهت انتخاب تشکل های مورد نظر آنان و عضویت در آنها را در بر نداشته و همچنین حق دفاع تشکل های با تعداد اعضای کمتر را نسبت به حق ایفای نمایندگی جهت دفاع از منافع اعضای خود و سازماندهی فعالیت ها و یکپارچه سازی برنامه هایشان را از آنان سلب نمی نماید .

(به گزارش ۳۱۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۸ ، بند ۵۰۲ مراجعه شود.)

۳۵۸ _ کمیته تأکید می نماید که نظام ثبت تشکل های کارگری و کارفرمائی مصوب قانون که حق انحصاری انجام مذاکرات را صرفاً به تشکل های مزبور ثبت شده اعطا می نماید به شرط انجام مراحل ثبت براساس معیارهای هدفمند و از پیش تعیین شده با اصول آزادی انجمن مغایر نخواهد بود . اگرچه اعطای حقوق انحصاری مربوط به تشکل های دارای بیشترین حق ایفای نقش نمایندگی بدین معنا نخواهد بود که فعالیت سایر تشکل های کارگری و کارفرمائی که کارگران و کارفرمایان مایل به عضویت در آنها می باشند ممنوع است .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۱۲ مراجعه شود.)

۳۵۹ _ تشکل های کارگری و کارفرمائی اقلیت که حق انجام مذاکرات جمعی از آنان سلب گردیده است باید اجازه یابند نسبت به انجام این گونه فعالیت ها با اظهار نظر از طرف اعضای خود و نیز ایفای نقش نمایندگی آنان در ارتباط با پرونده های موردی اقدام لازم را اتخاذ نمایند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۱۳ ؛ گزارش ۳۳۶ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۵۳ ، بند ۱۶۸ مراجعه شود.)

حق آزادی عضویت در تشکل ها

۳۶۰ _ کلیه کارگران و کارفرمایان در صورت تمایل باید از حق عضویت آزادانه در تشکل های کارگری و کارفرمائی بخشی و منطقه ای و کانون های آنها برخوردار باشند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۱۷ ؛ و گزارش ۳۲۵ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۰ ، بند ۴۳۰ مراجعه شود.)

۳۶۱ _ در مواردی که استعفا ویا خروج یکی از اعضای تشکل های کارگری یا کارفرمائی از تشکل خود به حضور محضردار جهت تأیید صحت هویت و امضای وی منوط باشد به شرط اینکه تشریفات مربوطه در عمل به سادگی و بدون تأخیر قابل اجرا باشند کمیته شرط یاد شده را ناقض حقوق مربوط به تشکل های مزبور قلمداد نمی نماید. البته در صورتی که تحقق شرط مربوطه در برخی موارد ، مشکلات و موانعی را برای خروج اعضای مربوطه فراهم نماید . این امر امکان محدود سازی فعالیت آزادانه آنها جهت پیوستن به تشکل های مورد نظرشان را فراهم می کند . به منظور اجتناب از وقوع چنین

وضعیتی کمیته از کلیه دولت ها درخواست می نماید نسبت به بررسی و إرائه روش های جایگزین به منظور خروج اعضاء از تشکل های مربوطه بدون مواجهه با مشکلات مالی و یا عملی اقدام نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۱۹ مراجعه شود.)

۳۶۲ _ درخصوص یکی از موارد مربوطه ، کمیته از یکی از دولت ها تقاضا نموده که نسبت به حذف شرط تعیین شده توسط اداره نظارت بر استخدام دریانوردان مبنی بر اینکه دریانوردان ، قبل از خروج از کشور موظف به امضای یک سوگند نامه باشند اقدام نماید . نظر کمیته در ارتباط با این مورد این بود که شرط تعیین شده ، حق کارگران جهت عضویت و یا تماس با سازمان های بین المللی مربوط به تشکل های کارگری جهت جلب مساعدت آنان به منظور حفاظت از منافع صنفی ایشان را نادیده می انگارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۲۰ مراجعه شود.)

تبصره های مربوط به امنیت تشکل های کارگری و کارفرمائی

(به بندهای ۳۲۴ و ۴۸۰ نیز مراجعه شود.)

۳۶۳ _ اعمال تمایز بین تبصره های قانونی قابل اجرا جهت تأمین امنیت تشکل های کارگری و مواد قانونی تحمیل شده ، امری ضروری است. در این ارتباط مواد تحمیل شده توسط قانون ، احتمال ایجاد انحصار در ارتباط با فعالیت های مربوط به تشکل های کارگری را فراهم نموده و نهایتاً با اصول آزادی انجمن مغایر می باشند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۲۱ ؛ و گزارش ۳۲۰ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۶۳ ، بند ۲۲۰ مراجعه شود.)

۳۶۴ _ قابلیت اجرای تبصره های مربوط به امنیت تشکل های کارگری و کارفرمائی باید برمبنای توافق جمعی مشابه اقدامات مقدماتی درخصوص مقاوله نامه شماره ۹۸ به تصویب کشورها منوط گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۲۲ مراجعه شود.)

۳۶۵ _ مشکلات ناشی از تبصره های مربوط به امنیت تشکل های کارگریو کارفرمائی باید در سطح ملی و براساس اقدامات ملی و نظام روابط صنعتی در هر کشور حل و فصل گردد . به عبارت دیگر چه در زمانی که تبصره های مربوط مجاز شمرده شده و چه زمانی که غیر مجاز ارزیابی گردند با اصول و معیارهای سازمان بین المللی کار درخصوص آزادی انجمن ، همخوان محسوب می شوند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۲۳ ؛ گزارش ۳۲۹ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۳۶ ، بند ۱۰۲ ، و گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۸۷ بند ۷۲۱ مراجعه شود.)

۳۶۶ _ درخصوص کاهش کمک های مالی و سایر اشکال حمایتی إرائِه شده به تشکل های کارگری که نه براساس قوانین قابل اجرا ، بلکه در نتیجه توافق جمعی و یا اقدامات پیش بینی شده بین دو طرف تحقق می یابند ، کمیته براساس استنتاج خود از بیانیّهٔ صادره مصوب کمیته روابط صنعتی کنفرانس بین المللی کار در سال ۱۹۴۹ انجام بررسی درمورد ادعاهای به عمل آمده در این خصوص را لازم و ضروری ارزیابی نمی کند . براساس بیانیه مذکور با توسل به مقاوله نامه شماره ۸۷ امکان تفسیر اجرا و یا ممنوعیت اجرای ترتیبات امنیتی مربوط به تشکل ها فراهم نگردیده و موضوعاتی از این دست ، تنها با توسل به اقدامات ملی مصروحه در قوانین ملی هر کشور به مورد اجرا گذاشته خواهند شد . براساس بیانیه مذکور کشورهای مورد بحث ، علی الخصوص کشورهایی که در آن ها سیاست تکثر گرایی تشکل های کارگری تحقق یافته است چه براساس قانون و چه براساس عرف ، در چارچوب مفاد مقاوله نامه مربوط ، به صدور مجوز مرتبط با تبصره های مربوط به امنیت تشکل های کارگری قرار نخواهند گرفت . این درحالی است که کشورهایی که تبصره های فوق را مورد پذیرش خود قرار نداده اند نباید در موضعی قرار داده شوند که قادر به تصویب مقاوله نامه فوق نگردند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۲۴ مراجعه شود.)

۳۶۷ _ کمیته روابط صنعتی کنفرانس بین المللی کار براساس استنتاج خود درخصوص اعلامیه صادره در سال ۱۹۴۹ معتقد است : مواد مطروحه در قوانینی که افراد را جهت عضویت و یا عدم عضویت در تشکل های کارگری ملزم نمی سازند به خودی خود ناقض مقاوله نامه های شماره ۸۷ و ۹۸ نمی باشند.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۲۹ مراجعه شود.)

۳۶۸ _ در مواردی که ترتیبات امنیتی موجود در تشکل های کارگری ، متضمن عضویت افراد جویای کار در یک تشکل خاص به عنوان شرط استخدام آنها باشد در صورت اعمال شرایط غیر منطقی بر افراد داوطلب عضویت در تشکل خاص بحث اعمال تبعیض برعلیه این افراد قابل طرح خواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳۰ مراجعه شود.)

بخش ششم

حق تشکل ها جهت تدوین اساسنامه و مقررات داخلی

قوانین مربوط به موضوعات مورد بحث و دخالت مقامات دولتی

۳۶۹ _ وجود آن دسته از قوانین دولتی که به تنظیم جزئیات فعالیت و عملکرد داخلی تشکل های کارگری و کارفرمایی می پردازند خطر جدی دخالت مقامات دولتی در فعالیت های این تشکل ها را به همراه دارد . در ارتباط با مواردی که وجود مقررات و شرایط قانونی ، ضروری تشخیص داده می شود کافی است با تدوین یک چارچوب کلی از سوی نهادهای دولتی ، استقلال اداری و اجرائی این تشکل ها بیش از پیش محترم انگاشته شود . همچنین تحدیدات در نظر گرفته شده در این خصوص ، صرفاً باید با هدف حفاظت از منافع اعضا و تضمین عملکرد دمکراتیک این تشکل ها ، تدوین و پیش بینی گردند. علاوه براین در این خصوص باید رویه ای نیز جهت امکان مراجعه به نهادها و مقامات قضایی مورد نیاز در نظر گرفته شود تا احتمال و خطر دخالت خودسرانه و بیش از حد دولت در فعالیت ها و عملکرد آزاد تشکل ها از میان برود.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۱۳۱ ؛ و گزارش ۳۲۱ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۱۱ ، بند ۲۱۵ مراجعه شود.)

۳۷۰ _ کمیته ، معتقد است که صرف وجود قوانین و مقررات دولتی در مورد تشکل های کارگری و کارفرمائی ، به خودی خود نقض حقوق مربوط به آنها را فراهم نمی نماید . علت این امر نیز در حق مشروع دولت ها نسبت به اتخاذ تدابیر مورد لزوم جهت تضمین عدم نقض قوانین مربوطه به واسطه اساسنامه ها و مقررات داخلی تشکل های مذکور نهفته است . از طرف دیگر هیچ یک از قوانین دولتی مصوب در این خصوص نباید براساس اصول مربوط به آزادی انجمن ، ناقض حقوق کارگران و کارفرمایان باشد . در این ارتباط کنکاش و دخالت بیش از حد بر جزئیات قوانین داخلی تشکل ها می تواند در عمل ، موجبات بروز موانع در ایجاد و توسعه فعالیت های تشکل های کارگری و کارفرمائی را به همراه داشته باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳۲ ؛ گزارش ۳۰۳ ؛ پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۷ ، بند ۳۲۶ مراجعه شود.)

۳۷۱ _ به منظور تضمین حق تشکل های کارگری و کارفرمائی جهت تدوین اساسنامه و مقررات داخلی خود به شکل کاملاً آزاد ، قوانین ملی ، تنها نسبت به تعیین ملزومات رسمی مربوط به فعالیت های این تشکل ها در اساسنامه های آنان پرداخته وتصریح نموده که تدوین اساسنامه ها و مقررات داخلی تشکل ها نباید به تصویب قبلی مقام های دولتی منوط گردد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳۳ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۷ ، بند۳۲۳ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۱۱ ، بند ۲۱۱۵ ، گزارش ۳۲۷ پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۵ بند ۶۸۱ ، گزارش ۳۳۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۷ بند ۹۰۷ ، گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۱۵ بند ۱۱۴ و پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۰۷ بند ۱۱۹ ،و گزارش ۳۳۵ پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۸ بند ۱۰۴۱ مراجعه شود.)

۳۷۲ _ شرایط مورد نیاز درخصوص تعیین صلاحیت مربوط به قلمرو فعالیت و تعداد اعضای تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی باید صرفاً در قوانین داخلی تشکل ها انعکاس یابند . درواقع هرنوع قوانین دولتی مربوط که فراتر از شرایط

رسمی مورد نیاز تشخیص داده شود مانعی جهت تأسیس و توسعه تشکل های ذکر شده محسوب شده و نقض بند ۲ ماده ۳ مقاوله نامه مربوطه را به همراه خواهد داشت .

(به گزارش ۳۱۸ پروندۀ شمارۀ ۲۰۳۸ بند ۵۳۹ مراجعه شود.)

۳۷۳ _ تعیین برخی شرایط در قوانین کشوری ، مبنی بر اینکه قوانین داخلی تشکل های کارگری و کارفرمائی باید با نیازها و ملزومات ذکر شده در قوانین ملی همخوان باشند به عنوان نقض اصل مربوط به حق این گونه تشکل ها جهت تدوین آزادانه اساسنامه های داخلی آنها محسوب نخواهد شد به شرط اینکه شرایط ذکرشده در ملزومات قانونی نقض اصل آزادی انجمن را به همراه نداشته باشد و نیز قوانین و مقررات مصوب توسط نهادهای ذیصلاح در راستای اعمال خودسرانه قدرت این نهادها تدوین نگردیده باشند .

(به نشریۀ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳۴ مراجعه شود.)

۳۷۴ _ پاراف و تأیید اساسنامه تشکل های کارگری و کارفرمائی از سوی مقامات دولتی ، نقض اصول مربوط به آزادی انجمن را به همراه خواهد داشت .

(به نشریۀ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳۵ ؛ گزارش ۲۹۹ ، پروندۀ شمارۀ ۱۷۷۲ ، بند۱۳۲ مراجعه شود.)

۳۷۵ _ درصورتی که تصویب قوانین داخلی تشکل ها در حوزه اختیارات خودسرانه مقامات صلاحیت دار تحقق یابد ، این امر نقض اصل کلی و پذیرفته شده مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی نسبت به حق آنها جهت تدوین آزادانه اساسنامه ها و قوانین داخلی آنان را باعث خواهد گشت .

(به نشریۀ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳۶ مراجعه شود.)

۳۷۶ _ وجود حق پژوهش و فرجام خواهی نزد دادگاه ها در ارتباط با تصویب قوانین داخلی ، به خودی خود تضمین های مربوط در این خصوص را به همراه نخواهد داشت . این اقدام در واقع ، ماهیت قدرت اعطا شده به مقامات و نهادهای دولتی را تغییر نداده و تنها کاربرد صحیح موارد مطروحه در قوانین دولتی و ملی را موجب می گردد . بنابراین دادگاه ها باید از حق بررسی مجدد ماهیت قوانین و نیز زمینه ها و علل تصمیمات مصوب دولتی بهره مند گردند .

(به نشریۀ Digest بند ۳۳۷ مراجعه شود.)

۳۷۷ _ آن دسته از مفاد قانونی که دولت را مختار می سازد درخصوص برخی از موارد ، طی یک دوره زمانی سه ماهه پس از تاریخ ثبت قوانین داخلی تشکل ها نسبت به تأسیس تشکل های مربوطه اعتراض خود را اعلام نمایند با اصل اساسی برخورداری تشکل های کارگری و کارفرمایی از حق تأسیس تشکل های مورد نظرخود بدون کسب مجوز قبلی مغایر می باشند.

(به نشریۀ Digest –۱۹۹۶، بند۳۳۸ مراجعه شود.)

۳۷۸ _ وجود قوانین ملی و دولتی که با هدف ارتقای اصول دمکراتیک در داخل تشکل های کارگری و کارفرمائی تدوین گردیده اند کاملاً قابل پذیرش می باشد . در همین ارتباط ، رأی گیری مستقیم و مخفی ، از جمله اقدامات دموکراتیک محسوب می گردد که هیچ انتقاد و یا اعتراضی به آن وارد نخواهد بود .

(به نشریۀ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳۹ مراجعه شود.)

۳۷۹ _ إرائِه فهرستی از قوانین ملی درخصوص موارد ویژه ای که باید در اساسنامه تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی لحاظ گردند به خودی خود نقض آزادی و حق تشکل های مزبور جهت تدوین قوانین داخلی خود را به همراه نخواهد داشت .

(به نشریۀ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۴۰ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندۀ شمارۀ ۱۸۸۴ ، بند ۶۹۰ مراجعه شود.)

۳۸۰ _ إرائِه فهرستی از اهداف و عملکرد انجمن ها که اجرای آن ها الزامی اعلام گردد ، در عمل می تواند به مانعی جهت تأسیس و توسعه تشکل های مربوطه تبدیل گردد .

(به نشریۀ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۴۱ مراجعه شود.)

۳۸۱ _ اعمال اصلاحات بر اساسنامه یک تشکل کارگری یا کارفرمائی باید توسط خود اعضا طرح و تصویب گردد .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۴۲ و گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۷ ، بند ۳۲۳ مراجعه شود.)
۳۸۲ _ در تعدادی از کشورها براساس قوانین مصوب آنها تصمیم گیری درخصوص برخی از موضوعات که بر موجودیت و ساختار تشکل مربوطه (تصویب یا اعمال اصلاحات بر اساسنامه و یا انحلال و ...) تأثیرگذار می باشند به رأی اکثریت اعضاء در دور اول رأی گیری در هنگام برگزاری مجع عمومی منوط می باشد . در ارتباط با چنین مواردی که موضوعات اساسی مربوط به ساختار و موجودیت تشکل ها و یا حقوق بنیادین اعضاء مطرح می گردند ، منوط نمودن رأی گیری به اکثریت آرای اعضاء ، مفهوم دخالت در امور داخلی تشکل ها را دربر نداشته و نقض مقاوله نامه ۸۷ محسوب نمی گردد . این امر البته با این شرط همراه خواهد بود که قوانین ملی مورد اشاره ، مشکلی جدی بر اداره تشکل های کارگری و کارفرمائی ایجاد نکرده و در روند تصمیم گیری های مربوط به آنها نیز خللی وارد ننموده و صرفاً با هدف تضمین حق اعضا جهت مشارکت دمکراتیک در تشکل مربوطه تدوین شده باشند .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۴۲ مراجعه شود.)
۳۸۳ _ درج تبصره ای در اساسنامه داخلی تشکل های کارگری و کارفرمائی براساس تصمیم مقامات و نهادهای دولتی مبنی بر این که تشکل های مورد اشاره موظفند هر ساله تعدادی از اسناد و مدارک خود را به وزارتخانه مربوطه تسلیم نمایند (مدارکی شامل : تصویر متون مربوط به آخرین اجلاس عمومی که دربردارنده اسامی دقیق اعضای حاضر باشد ، تصویر گزارش مجمع عمومی مورد تصویب این مجمع ، تصویر گزارش خزانه دار تشکل ، ...) و اینکه عدم تحقق و انجام این امر به معنای پایان فعالیت تشکل ها خواهد بود با اصول آزادی انجمن ها درتناقض می باشد .
(به نشریهٔ Digest –۱۹۹۶،بند۳۴۵مراجعه شود.)

اساسنامه های الگو

۳۸۴ _ هرگونه تعهد اعمال شده بر یک تشکل های کارگری یا کارفرمائی جهت شکل دهی اساسنامه داخلی خود براساس یک الگوی اجباری و تحمیل شده (صرف نظر از برخی تبصره های رسمی) ، نقض قوانین مربوط به تضمین آزادی انجمن را به همراه خواهد داشت . البته درصورتی که دولت ، بدون اعمال هرگونه اجبار بر تشکل ها صرفاً الگوهایی خاص را جهت تنظیم اساسنامه به آنان إرائِه نماید ، موضوع کاملاً متفاوت خواهد بود . آماده سازی الگوهای مربوطه صرفاً در جهت هدایت تشکل ها و به شرط عدم اعمال فشار و یا اجبار بر آنها به منظور پذیرش موارد مذکور ، لزوماً در بردارنده نقض حقوق تشکل ها جهت تدوین آزادانه اساسنامه ها و قوانین داخلی مربوط به آنها محسوب نخواهد گشت.
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۳۶ مراجعه شود.)

تبعیض نژادی

۳۸۵ _ قوانین ملی إرائِه شده به تشکل های کارگری در ارتباط با حقوق قانونی آنها که تلفیقی از انجمن های مختلف بوده و در آنها کارگرانی با نژادهای مختلف عضویت دارند که شعبات موجود در آن ، هر یک گردهمایی های مربوط به خود را برگزار می کنند با اصل عمومی پذیرفته شده درخصوص حقوق تشکل های کارگری و یا کارفرمایی جهت تدوین اساسنامه ها و مقررات مربوط به خود به منظور سازمان دهی فعالیت های اجرایی و ساختاری ایشان مغایر می باشد .
(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۴۷ مراجعه شود.)

روابط بین تشکل های سطح یک و تشکل های سطوح بالاتر

۳۸۶ _ استقلال سازمان های کارگری و تشکل های طبقات مختلف هرم تشکیلاتی آنها و نیز روابط آنها با یکدیگر باید از سوی مقامات دولتی به عنوان یک قاعده ، محترم انگاشته شود . آن دسته از قوانین و مقررات قانونی که استقلال این

تشکل ها را خدشه دار می سازند و عمدتاً در موارد غیر عادی و اضطراری اعمال می گردند باید با کلیه تضمین های ممکن جهت پیشگیری از هرگونه موارد نقض این حق همراه گردند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۴۸ مراجعه شود.)

۳۸۷ _ تبعیت تشکل های سطح پائین از اعمال کنترل تشکل های کارگری سطوح بالاتر و نیز تصویب و تأیید تأسیس تشکل های سطوح پایین تر ، با نظر تشکل های سطوح بالاتر و برگزاری مجمع عمومی اعضای تشکل های کارگری با این روش ، حق تشکل های کارگری سطوح پایین تر را جهت تنظیم اساسنامه های مربوط به خود و سازماندهی فعالیت ها و نیز یکپارچه سازی برنامه هایشان نقض می نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۴۹ ؛ و گزارش ۳۱۰ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۳۰ ، بند۳۴۳ مراجعه شود.)

بخش هفتم

حق تشکل ها جهت انتخاب نمایندگان خود به طور کاملاً آزاد

اصول کلی

۳۸۸ _اصل آزادی انجمن ، بر حق کارگران و کارفرمایان جهت انتخاب نمایندگان خود با آزادی کامل دلالت دارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۰ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۷۴ ، بند۲۶۸ گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۷۷/۲۱۸۳ ، بند۶۳۹ و گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱ ، بند۵۹۱ مراجعه شود.)

۳۸۹ _ کارگران و کارفرمایان و تشکل های آنان در انتخاب نمایندگان خود از آزادی کامل برخوردار بوده و تشکل های مزبور نیز از حق طرح ادعا و دعاوی اعضای خود در مراجع مختلف برخوردارند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۲ مراجعه شود.)

۳۹۰ _ تعیین شرایط جهت انتخاب رهبران تشکل های کارگری و کارفرمایی ، حق غیر قابل نقض اعضای این تشکل ها بوده و مقامات و نهاد های دولتی باید از دخالت در مسائل داخلی از جمله ، انتخاب آزاد نمایندگان آنان که براساس نصّ صریح مقاوله نامه شماره ۸۷ تضمین گردیده است خودداری نماید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۱ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۸۴ ، بند ۶۹۲ گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱ ، بند ۵۹۱ ؛ و گزارش ۳۳۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۷۶ ، بند ۴۰۴ مراجعه شود.)

۳۹۱ _ حق تشکل های کارگری و کارفرمائی در رابطه با انتخاب نمایندگان خود به شکلی کاملاً آزاد ، شرطی اجتناب ناپذیر جهت امکان اتخاذ تدابیر مورد نیاز از سوی این تشکل ها برای حفاظت از منافع اعضای آنها محسوب می گردد که جهت تحقق کامل این حق ، امتناع مقامات دولتی از هرگونه دخالت که موجبات نقض این حق را به دنبال داشته باشد چه در ارتباط با تعیین شرایط شایستگی رهبران آنها و یا درخصوص رویه های مربوط به انتخاب آنان کاملاً ضروری می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۳ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۱۷ ، بند ۳۲۲ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۵ ، بند ۲۵۶ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۲۸ ، بند ۲۶۲ گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۰ ، بند ۲۷۳ گزارش ۳۳۳ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۰۱ ، بند ۵۹۱ ؛ و گزارش ۳۳۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۳۲۷ ، بند ۲۱۰ مراجعه شود.)

رویه های مربوط به برگزاری انتخابات

۳۹۲ _ قوانین مربوط و رویه ها و روش های انتخاب رهبران تشکل های کارگری و کارفرمائی ، عمدتاً براساس قوانین داخلی خود این تشکل ها تنظیم می گردند . نگرش بنیادین مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ نیز به این امر دلالت دارد که کارگران و کارفرمایان ، خود باید برای قواعد حاکم بر اجرای امور مربوط به سازمان های خود و رویه های انتخاباتی مربوطه در آنها تصمیم گیری نمایند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۴ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۰۵ ، بند ۱۵۴ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۰ ، بند ۵۲۰ ؛ گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۷ ، بند ۵۱۲ ؛ و گزارش ۳۳۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۷۶ ، بند ۴۰۴ مراجعه شود.)

۳۹۳ _ اعمال تمهیدات بیش از حد و تأکید بیش از حد بر جزئیات قانونی و رویه های مربوط به برگزاری انتخابات در تشکل های کارگری و کارفرمائی ، در واقع نقض حق چنین سازمان هایی را جهت انتخاب نمایندگان مورد نظر خود در شرایط آزادی کامل و براساس موارد مطروحه در ماده ۳ مقاوله نامه ۸۷ به دنبال دارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۵ مراجعه شود.)

۳۹۴ _ آن دسته از قوانین که دقیقاً به تنظیم رویه های داخلی مربوط به برگزاری انتخابات تشکل های کارگری و کارفرمائی پرداخته و حتی چگونگی ترکیب کمیته های اجرایی ، تعیین روزهای برگزاری گردهمایی های مربوطه ، تاریخ دقیق مجمع عمومی و تاریخ دقیق پایان کار مسئولین مربوطه را شامل می گردد ، با حقوق تشکل های کارگری و کارفرمائی مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایرت دارند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۶ مراجعه شود.)

۳۹۵ _ هر یک از مواد قانونی که اختیارات وسیعی را به وزیر مربوطه جهت تنظیم دقیق رویه های انتخاباتی مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی ، تعیین ترکیب و تاریخ برگزاری انتخابات کمیته های مختلف و حتی شیوه عملکرد کمیته ها اعطا می نماید در واقع با اصول آزادی انجمن ها مغایر می باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۷ مراجعه شود.)

۳۹۶ _ اقدام دولت جهت تنظیم دقیق برنامه های انتخاباتی تشکل های کارگری و کارفرمائی ، نوعی اعمال محدودیت بر حق تشکل های ذکر شده جهت انتخاب نمایندگان خود ، به شکلی کاملاً آزاد ارزیابی می گردد . البته به طور کلی قوانین حاکم درخصوص تعداد انتخابات مربوطه و تعیین حداکثر دوره زمانی جهت تصدی پست های مربوطه از سوی ارگان های اجرایی دولتی، ناقض اصول آزادی انجمن ارزیابی نمی گردد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۸ ؛ و گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۰ ، بند ۵۲۰ مراجعه شود.)

۳۹۷ _ تعیین مدت زمان تصدی پست های مربوطه بر عهده خود تشکل های کارگری و کارفرمائی خواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۵۹ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۲۰ ، بند ۵۲۰ و گزارش ۳۲۹ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۷۷/۲۱۸۳۶ ، بند ۶۳۹ مراجعه شود.)

۳۹۸ _ تحمیل موارد قانونی درخصوص انجام رأی گیری علنی یا مخفی ، مستقیم و عمومی از سوی دستگاه های قانونی جهت انتخاب رهبران تشکل های کارگری و کارفرمائی مشکلاتی را نسبت به اصول آزادی انجمن به وجود نمی آورد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶۰ مراجعه شود.)

۳۹۹ _ در مواردی که برخی از قواعد مربوطه در قوانین کشوری ، إرتقاءِ دمکراتیک اصول داخلی تشکل های کارگری و کارفرمائی را به همراه داشته و یا اجرای رویه های انتخاباتی را به شیوه معمول که در آن احترام به حقوق اعضاء با هدف اجتناب از بروز هرگونه تنش مرتبط با نتایج انتخابات را تضمین نمایند ، طرح موضوع نقض اصول آزادی انجمن ، بی مورد خواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶۱ مراجعه شود.)

۴۰۰ _ مواد قانونی مربوط به انتخاب نمایندگان تشکل های ثبت شده جهت انجام امور مربوط به رأی گیری از طریق پست ، ناقض آزادی انتخاب رهبران تشکل های کارگری و کارفرمائی نخواهد بود .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶۲ مراجعه شود.)

۴۰۱ _ تصمیم گیری راجع به تمهیدات مورد نیاز در قوانین و مقررات داخلی تشکل های کارگری و کارفرمائی در ارتباط با حداکثر آرای مورد نیاز جهت انتخاب رهبران تشکل های ذکر شده ، بر عهده خود آنان می باشد .

(به نشریهٔ Digest –۱۹۹۶، بند ۳۶۳ مراجعه شود.)

۴۰۲ _ تصمیم گیری جهت تعیین تعداد رهبران تشکل های کارگری و کارفرمائی باید توسط اعضای خود تشکل مربوطه به عمل آید .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶۴ مراجعه شود.)

۴۰۳ _ ثبت نام اعضای هیئت های اجرایی تشکل های کارگری و کارفرمائی به شکل خودکار صورت پذیرفته و تنها می تواند از سوی اعضای تشکل ها ی مزبور ، مورد بحث و سؤال قرار گیرد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶۵ ؛ گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۰۳ ، بند ۳۹۰ و گزارش ۳۲۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۶۸ ، بند ۳۱۱ مراجعه شود.)

۴۰۴ _ از آنجایی که مشارکت در شوراهای سه جانبه و دفاع از حقوق اعضاء ، انگیزه اصلی جهت تأسیس تشکل های کارگری و کارفرمائی آزاد و مستقل محسوب می گردد ، کلیه مناصب رسمی موجود در این شوراها نیز باید بدون استثناء توسط افرادی که آزادانه از سوی کارفرمایان و یا کارگران تشکل های مرتبط انتخاب گردیده اند اشغال شوند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶۷ ؛ و گزارش ۳۳۲ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۲۵۵ ، بند ۹۴۷ مراجعه شود.)

شرایط مربوط به نحوه عضویت در تشکل ها

۴۰۵ _ تعیین شرایط مورد نیاز جهت عضویت در تشکل های کارگری و کارفرمائی و یا نمایندگی ها و دفاتر مربوطه تنها با استفاده از مقررات داخلی تشکل ها تعیین گردیده و مقامات و نهادهای دولتی باید از اعمال هرگونه دخالت در این خصوص که اعمال این حق را با مشکل مواجه می سازد اجتناب نمایند .

(به گزارش۳۰۹، پروندهٔ شمارهٔ۱۸۶۵، بند۱۵۳؛و گزارش۳۱۱ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۴۲ ، بند ۲۶۳ مراجعه شود.)

الف : تبعیض نژادی

۴۰۶ _ آن دسته از مواد قانونی که حق خاصی را برای اروپائیان جهت عضویت در کمیته های اجرایی تشکل های کارگری ادغام شده (شامل کارگران از نژادهای مختلف) قائل گردیده اند با اصل حق تشکل های کارگری و کارفرمایی جهت انتخاب کاملاً آزاد نمایندگان خود مغایرت دارد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶۸ مراجعه شود.)

ب : استخدام در حوزه های صنفی و یا شرکت های مربوطه

۴۰۷ _ شرط استخدام در مشاغل و یا شرکت های مرتبط با تشکل های کارگری به عنوان شرط مورد لزوم جهت عضویت در دفاتر مربوطه ، با حق کارگران جهت انتخاب آزادانه نمایندگانشان مغایرت دارد .

(به گزارش ۳۱۸ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۰۳ ، بند ۳۹۰ مراجعه شود.)

۴۰۸ _ تعیین شروط از سوی قوانین ملی مبنی بر لزوم اشتغال به کار رهبران تشکل های کارگری در حوزه کاری مربوط به تشکل تحت رهبری آنها ، امکان نقض تضمین های پیش بینی شده در مقاوله نامه شماره ۸۷ را فراهم می نماید . در واقع در ارتباط با مواردی این چنین ، اخراج کارگرانی که در تشکل های کارگری دارای مناصبی می باشند ، امکان سوءِ استفاده و جعل آنها از موقعیت خویش را فراهم ساخته که این امر ، خود بر آزادی فعالیت تشکل ها و حق اعضا نسبت به انتخاب آزادانه نمایندگان خود تأثیرگذار بوده و حتی امکان دخالت کارفرمایان را در این خصوص فراهم می سازد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۶۹ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۹۰۵ ، بند ۱۵۴ ؛ و گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۶ ، بند ۴۲۷ مراجعه شود.)

۴۰۹ _ به منظور رعایت اصل آزادی انتخاب نمایندگان و همگون ساختن مواد قانونی محدود کننده ، ضروری است امکان انعطاف پذیری موارد مربوطه جهت واگذاری مناصب خاص به افرادی که عملاً در رشته و حوزه مربوط به فعالیت خود مشغول می باشند تا حد ممکن فراهم آید. در این خصوص لازم است مجوزهای مربوط برای افرادی که قبلاً در مشاغل

مورد بحث اشتغال داشته نیز صادرگردیده و اصولاً درصد مناسبی از مناصب موجود ، از شرط اشتغال به کار اعضاءِ اشغال کننده آنها معاف گردند .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۷۱ ؛ گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۰۹۶ ، بند ۴۲۷ و گزارش ۳۳۵ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۵ ، بند ۸۲۹ مراجعه شود.)

۴۱۰ _ شرایط قانونی که به موجب آنها کلیه رهبران تشکل های کارگری باید در زمان انتخاب خویش حداقل یک سال در مشاغل مربوطه به کار اشتغال داشته باشند با مفاد مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر می باشد.

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۷۲ مراجعه شود.)

۴۱۱ _ با توجه به اختیار تشکل های کارگری و کارفرمائی جهت انتخاب کاملاً آزاد نمایندگان خود ، کناره گیری یک مقام کارگری یا کارفرمائی از مقام رهبری آن تشکل ، مگر در مواردی که اساسنامه تشکل مورد بحث به نحو دیگری پیش بینی شده باشد ، نباید بر وضعیت وی در اتحادیه و یا عملکرد وی تأثیرگذار باشد .

(به نشریهٔ Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۳۷۳ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پروندهٔ شمارهٔ ۱۸۶۵ ، بند ۲۵۱ و گزارش ۳۲۶ ، پروندهٔ شمارهٔ ۲۱۰۵ ، بند ۴۴۷ مراجعه شود.)

۴۱۲ _ انجام وظیفه تمام وقت رهبران تشکل های کارگری در محل اشتغال به کار و حوزه انتخابیشان منجر به عدم کارائی لازم و ایفای نقشِ خود جهت دفاع از حقوق اعضای تشکل مزبور ، به خصوص در محل فعالیت صنفی آنان که نیاز به صرف زمان قابل توجهی از طرف هیئت رئیسه دارد می گردد . بدیهی است که امکان ادامه چنین وضعیتی می تواند موجب بروز تأثیراتی بسیار مخرب در اداره امور تشکل کارگری گردد . این امر ، بخصوص در ارتباط با آن دسته از اموری که رسیدگی به آنها صرف مدت زمانی طولانی را می طلبد بیشتر قابل مشاهده است . نهایتاً چنین وضعیتی عملکرد آزاد تشکل های کارگری را زیر سؤال برده و با مفاد و شرایط مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شمارهٔ ۸۷ مغایر می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۷۴ مراجعه شود .)

پ : دوره عضویت در تشکل ها

۴۱۳ _ وجود قید مربوط به لزوم عضویت نامزدهای تشکل های کارگری در تشکل های مربوطه ایشان برای مدت زمان حداقل یک سال به عنوان پیش شرط لازم جهت اعلام نامزدی در انتخابات ، بر اشتغال به کار آنان در حوزهٔ مربوطه در آن دسته از تشکل های کارگری که آنها درصدد ایفای نقش نمایندگی و راهبری آن می باشند دلالت دارد . در این ارتباط در صورت به کارگیری این قید برای کلیه مسئولین تشکل های کارگری ، این اقدام با اصول آزادی انجمن مغایر خواهد بود.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۷۵ مراجعه شود .)

۴۱۴ _ وجود این شرط که کلیه رهبران کارگری باید حداقل ۶ ماه در تشکل های مربوط به خود عضویت داشته باشند تحدیدی عمده بر حق تشکل های کارگری جهت انتخاب نمایندگان خود در فضایی کاملاً آزاد به شمار می رود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۷۵ مراجعه شود .)

ت : عقاید شخصی و یا فعالیت های سیاسی

۴۱۵ _ آن دسته از مواد قانونی که مسئولین تشکل های کارگری یا کارفرمائی را صرفاً به خاطر دیدگاه ها و یا گرایشات سیاسی آنها رد صلاحیت می کنند با حق اعضاءِ تشکل های مزبور جهت انتخاب آزادانه نمایندگانشان در تضاد می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۷۷ مراجعه شود .)

۴۱۶ _ درصورتی که تعدادی از اعضای یک ارگان دارای هویت نمایندگی کارگران ، صرفاً به خاطر نظرات سیاسی ایشان برای شرکت در جلسات مربوط به حل اختلاف از سوی دولت فاقد صلاحیت اعلام گردند ، حق کارگران نسبت به انتخاب آزادانهٔ نمایندگانشان نقض خواهد گردید . در وضعیتی که قوانین کشوری بر این امر دلالت داشته باشند که دولت مختار است تنها با افرادی به مذاکره بپردازد که خود ، آنها را به عنوان نماینده کارگران شناسایی و انتخاب نموده است ، هر نوع

گزینش اعمال شده براساس نظرات سیاسی افراد به گونه ای که به راهی جهت حذف (حتی غیر مستقیم) رهبران تشکل های کارگری دارنده نمایندگی گروه های کارگری تبدیل شود ناقض حق کارگران برای انتخاب آزادانه نمایندگانشان محسوب می گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۷۸ مراجعه شود .)

۴۱۷ _ آن دسته از مواد قانونی که بر تعطیلی دفاتر تشکل های کارگری به بهانه مشارکت افراد در فعالیت های سیاسی با گرایش کمونیستی دلالت نموده و إرائه دهنده فهرستی از پیش فرض های قضایی می باشند که به واسطه آنها می توان کلیه افراد را مسئول انجام چنین فعالیت هایی قلمداد نمود ، با اصل مقرر شده در مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایرت دارند . براساس مقاوله نامه شماره ۸۷ تشکل های کارگری و کارفرمایی باید از حق انتخاب نمایندگان خود در کمال آزادی و نیز سازمان دهی فعالیت های اجرایی آنان برخوردار بوده و نهادها و مقامات دولتی باید از هرگونه اعمال دخالت در این گونه موارد که اعمال این حق را تحدید نموده و تحقق آنرا با مشکل مواجه می سازد خودداری نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۷۹ مراجعه شود .)

۴۱۸ _ کمیته ، اعمال هرگونه محدودیت جهت دسترسی اعضای تشکل های کارگری به دفاتر نمایندگی خود و یا عضویت در آنها را تنها به صرف نظر وزیر مربوطه مبنی بر احتمال انجام فعالیت های اعضاء در جهت منافع کمونیستی را با اصول آزادی انجمن ، متناقض تشخیص می دهد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۸۰ مراجعه شود .)

ث : جایگاه اخلاقی نامزدها جهت تصدی مناصب مربوطه

۴۱۹ _ پیش بینی هرنوع ماده قانونی جهت انجام تحقیقات درخصوص سابقه افراد توسط وزارت کشور و ادارات مربوطه قضایی به مثابه تأیید قبلی افراد و نامزدها توسط مقامات و یا نهادهای دولتی خواهد بود که با مفاد مقاوله نامه شماره ۸۷ در تناقض می باشد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۸۱ مراجعه شود .)

ج : ملیت

۴۲۰ _ قوانین متخذه باید به نحوی تنظیم گردند که تشکل های کارگری قادر باشند نسبت به انتخاب رهبران خود به شکلی کاملاً آزاد و بدون مواجهه با هرگونه مانع اقدام نمایند . در همین خصوص کارگران خارجی نیز باید از امکان دسترسی و اشغال مناصب مربوطه در تشکل های کارگری ، حداقل پس از گذشتن یک دورهٔ منطقی از زمان شروع اقامت آنها در کشور میزبان برخوردار باشند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۸۲ مراجعه شود .)

چ : سابقه کیفری

۴۲۱ _ آن دسته از مواد قانونی که دسترسی افراد را به کسب مقام ها و مناصب تشکل های کارگری به دلیل ارتکاب به جرمی ، ممنوع می سازند ، درصورتی که اقدام مجرمانه مربوطه توانایی و تمامیت تشکل های کارگری را تحت الشعاع خود قرار ندهد با اصول آزادی انجمن مغایر تشخیص داده می شود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۷۴ مراجعه شود .)

۴۲۲ _ اقدامات مجرمانه ای که براساس ماهیت جرم ، تمامیت و کل شخصیت فرد مربوطه را زیر سؤال نبرده و نیز در روند اعمال وظایف تشکل های کارگری یا کارفرمائی خللی وارد نیاورند نباید به محملی جهت رد صلاحیت افراد و یا کسب مقام های مربوطه تبدیل گردند و هر دسته از مواد قانونی که براساس جرم صورت گرفته مسئله رد صلاحیت را اعلام می نمایند با اصول آزادی انجمن مغایر خواهند بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۸۴ مراجعه شود .)

۴۲۳ _ درخصوص آن دسته از مواد قانونی که به جز در ارتباط با جرائم سیاسی ، محکومیت به حبس بیش از یک ماه افراد را به جرم و جرائمی که با زمینه های مربوط به فعالیت های تشکل های کارگری همخوان نباشند محملی جهت اعلام عـدم صلاحیت آنها از کسب مناصب اجرایی در تشکل های کارگری قلمداد نموده انـد ، کمیتـه اعتقـاد دارد ، شـروطی کلـی و اینچنینی ، زمینه را برای جلوگیری از فعالیت صنفی افرادی نیز که ممکن است به جرم دخالت در فعالیت های مربـوط بـه حقوق تشکل های کارگری از جمله مثلاً به جرم نقض قوانین حاکم بر مطبوعات محکوم گردیده باشند فراهم نموده و نهایتاً موجبات تحدید غیرضروری اعضای تشکل های کارگری جهت انتخاب نمایندگان مورد نظر ایشان در شرایط آزادی کامل را فراهم آورند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۸۵ مراجعه شود .)

۴۲۴ _ اعلام عدم صلاحیت جهت کسب مناصب و مقام های مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی به خاطر ارتکاب به هرگونه جرایم مربوط به کلاهبرداری ، عدم صداقت و یا اخاذی می تواند نقـض حقـوق اعـضاء جهـت انتخـاب کـاملاً آزاد نمایندگان خویش را به همراه داشته باشد . علت این امر در این واقعیت نهفته است که صرف کلمه جرم مربـوط بـه عـدم صداقت افراد به رفتارهای بی شماری قابل تسری است که لزوماً صلاحیت این افراد را جهت کسب مناصب مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی زیر سئوال نخواهد برد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۸۷ مراجعه شود .)

ح : انتخاب مجدد

۴۲۵ _ منع انتخاب مجدد مسئولان تشکل های کارگری و کارفرمائی با موارد مصروحه در مقاوله نامـه شـماره ۸۷ مغـایر است . چنین ممنوعیتی حتی می تواند عواقب خطرناکی را در رابطه با توسعه عادی فعالیت ها و تنظیم عملکـرد برخـی از جنبش های کارگری به دلیل فقدان شمار کافی افرادِ حائز شرایط جهت ادامه فعالیت آنها به دنبال داشته باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۸۸ مراجعه شود .)

۴۲۶ _ آن دسته از مواد قانونی که نسبت به تعیین حداکثر طول مدت حفظ مناصب تـشکل هـای کـارگری و کارفرمـائی توسط رهبران آنها اقدام نموده و در عین حال حق انتخاب مجدد آنها را محدود می سازند ، نقض حق تشکل های مزبور را جهت انتخاب کاملاً آزاد نمایندگان ایشان به همراه دارد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۸۹ مراجعه شود .)

الزام به شرکت در رأی گیری ها

۴۲۷ _ الزام اعضای تشکل های کارگری به شرکت در رأی گیری ها تنها در چارچوب مقررات داخلـی تـشکل هـا صـورت پذیرفته و نباید توسط قانون بر اعضاء تحمیل گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۹۰ مراجعه شود .)

۴۲۸ _ هرگونه قوانینی که صرفاً به دلیل عدم مشارکت کارگران در انتخابات تشکل های کارگری جرایمی را بر آنها تحمیل نمایند با مفاد مقاوله نامه شماره ۸۷ هم خوان نمی باشند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۹۱ مراجعه شود .)

دخالت نهادها و مقامات دولتی در انتخابات تشکل ها

۴۲۹ _ هرنوع دخالتی از سوی نهادهای دولتی در انتخابات تشکل های کارگری و کارفرمائی ، نوعی دخالت در عملکرد آنها محسوب می شود و بیم انجام اقدامات خودسرانه از سوی این نهادها را به همراه خواهد داشت. این نوع از دخالت بـا مفـاد

مادۀ ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ که حق کارگران و کارفرمایان را جهت انتخاب نمایندگان ایشان در فضایی کاملاً آزاد به رسمیت می شناسد مغایر خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۹۲ مراجعه شود .)

۴۳۰ _ حق کارگران جهت انتخاب نمایندگان خویش در فضایی کاملاً آزاد باید براساس اساسنامه های انجمن های صنفی مربوط به کارگران اعمال شده و نباید تصمیمات مرتبط ، جهت برگزاری انتخابات ، از سوی وزارت خانه های مربوطه اتخاذ گردند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۹۱ ؛ و گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۱۵ بند ۲۷۱ مراجعه شود .)

۴۳۱ _ درخصوص مناقشات داخلی بین دو بخش از یک تشکل کارگری ، کمیته با هدف تضمین حفظ بی طرفی و واقع نگری در روند مربوطه بر واگذاری نظارت اعمال شده بر انتخابات به مقامات قضایی صلاحیت دار تأکید می نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۹۴ ؛ و گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۰ بند ۵۲۴ مراجعه شود .)

۴۳۲ _ هرگونه دخالت مقامات و نهادهای دولتی و نیز احزاب سیاسی حاکم در ارتباط با تعیین رهبری و نحوۀ ادارۀ سازمان مرکزی تشکل های کارگری و کارفرمائی در یک کشور ، نقض اصل مربوط به لزوم برخورداری تشکل ها از امکان انتخاب نمایندگان خود در فضایی کاملاً آزاد را در پی دارد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۹۵ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۰۳ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۷۱؛ و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۴۴ بند ۷۱۱ مراجعه شود .)

۴۳۳ _ اعلام نامزدی اعضای کمیته های اجرایی تشکل های کارگری و کارفرمائی از سوی مقامات دولتی ، دخالت مستقیم در امور داخلی این تشکل ها محسوب شده و با مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۹۶ ؛ و گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۹۰۸ بند ۴۵۹ مراجعه شود .)

۴۳۴ _ درصورت دخالت مقامات و نهادهای دولتی در امور مربوط به اجرای انتخابات تشکل های کارگری و کارفرمائی و تحمیل نظر درخصوص نامزدها و نیز نتیجه انتخابات آنها ، اصل حق تشکل ها جهت انتخاب آزادانه نمایندگان خویش شدیداً در معرض تهدید قرار می گیرد .

(به نشریه Digest–۱۹۹۶بند۳۹۷؛گزارش۳۲۴پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۰۳ ؛گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۷۱ مراجعه شود.)

۴۳۵ _ در ارتباط با مواردی که رهبران تشکل های کارگری نه با تصمیم اعضای خود و نه به دلیل نقض مندرجات اساسنامه تشکل های کارگری و یا قانون ، بلکه صرفاً بر اساس تصمیم متخذه از سوی نهاد اجرایی دولتی و صرفاً به خاطر تشخیص آنها مبنی بر عدم توانایی مسئولان کارگری جهت حفظ نظم در تشکل های خویش از مقام خود خلع گردند ، کمیته بر این عقیده است که اتخاذ اقداماتی اینچنینی ، به طور آشکار با اصل مربوط به حق تشکل ها جهت انتخاب نمایندگان خویش در فضایی کاملاً آزاد و سازمان دهی فعالیت ها و ساختارهای مربوط به خود درتناقض می باشد.

(به نشریه Digest–۱۹۹۶ بند ۳۹۸ مراجعه شود)

۴۳۶ _ آن دسته از مواد قانونی که نامزدها را ملزم می سازد جهت شرکت در انتخابات ، تأییدیۀ استانداری را که خود براساس گزارش پلیس صادر می گردد إرائه دهند با اصل اعمال حق تشکل های کارگری و کارفرمایی جهت انتخاب نمایندگان خویش در فضایی کاملاً آزاد مغایرت دارد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۳۹۹ مراجعه شود .)

۴۳۷ _ اعمال قیود و شرایط زیر با حق برگزاری آزاد انتخابات منافات دارد :

۱ - دخالت مقام ها و نهادهای دولتی در مراحل مختلف فعالیت های انتخاباتی .

۲ - الزام تسلیم قبلی اسامی و مشخصات فردی نامزدها به وزارت کار .

۳ - حضور نماینده وزارت کار و یا مقامات نظامی و مدنی در انتخابات .

۴ – تصویب نتایج نهایی انتخابات مجمع عمومی توسط وزارتخانه های مربوطه .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۰ ؛ و گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۰ بند ۵۲۳ مراجعه شود .)

۴۳۸ _ حضور مقامات دولتی در طی انتخابات مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی ، نقض آزادی انجمن و علی الخصوص نقض اعمال حقوق تشکل های کارگری و کارفرمائی نسبت به انتخاب آزاد نمایندگان خویش محسوب می گردد. در این خصوص مقامات دولتی موظفند نسبت به اعمال هرگونه دخالت در این ارتباط که تحقق این حق را ناممکن ساخته و یا نسبت به اجرای قانونی آن ایجاد مانع می نماید خودداری ورزند.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۱ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۴۴ بند ۷۱۱ مراجعه شود .)

۴۳۹ _ کمیته در ارتباط با قوانین تعدادی از کشورها ، مواردی را مشاهده نموده است که با توسل به آنها یک مقام رسمی مستقل از مقامات دولتی (مانند یک ثبّات تشکل های کارگری و کارفرمائی) می تواند به دادگاه شکایت و یا در صورت وجود زمینه های منطقی درخصوص تخلفات صورت گرفته در طی انتخابات تشکل های مزبور ، برخلاف موارد مطروحه در قانون و یا اساسنامه سازمان مربوطه ، نسبت به اتخاذ اقدامات حقوقی مربوطه اقدام نماید . این وضعیت البته با منوط ساختن تأیید نتیجه انتخابات به تصویب مقامات اجرایی تفاوت خواهد داشت . به هر حال در این خصوص کمیته معتقد است منوط ساختن تأیید نتیجه انتخابات تشکل های کارگری و کارفرمائی به تصویب مقامات و نهادهای دولتی با اصل آزادی انتخابات مغایر می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۲ مراجعه شود .)

چالش های فراروی انتخابات تشکل ها

۴۴۰ _ تدابیر اتخاذ شده از سوی نهادهای اجرایی در مواردی که نتایج مربوط به انتخابات با ابهاماتی روبرو می گردند خطر اتخاذ تدابیر خودسرانه از سوی این نهاد ها را به دنبال دارد . بنابراین به منظور تضمین اتخاذ رویّهٔ بی طرفانه و واقع گرایانه در برخورد با این شرایط ، تصمیم گیری در این خصوص بر عهده نهادهای قضایی گذاشته می شود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۳ مراجعه شود .)

۴۴۱ _ به منظور اجتناب از خطر تحدید جدی حق کارگران و کارفرمایان جهت انتخاب آزادانه نمایندگان خویش ، شکایات تسلیم شده از سوی مقامات نهادهای اجرایی به دادگاه های صنفی درخصوص نتایج انتخابات ، نباید تا زمان اعلام نتیجه نهائی رویه های قضائی مربوطه در این خصوص ، اعتبار انتخابات انجام شده را زیر سؤال برد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۴ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۰۶۷ بند ۱۷۳ و پرونده شماره ۲۰۴۶ بند ۵۲۶ مراجعه شود .)

۴۴۲ _ در مواردی که نتایج انتخابات تشکل های کارگری و کارفرمائی به چالش کشیده می شوند موارد مطروحه دراین خصوص ، با هدف تضمین اجرای بی طرفانه ، هدفمند و بهینهٔ رویه های مربوطه ، به مقامات قضایی ارجاع داده می شوند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۵ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۹۰۸ بند ۴۵۹ ؛ و گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۹۴ بند ۳۸۳مراجعه شود .)

۴۴۳ _ به منظور اجتناب از خطر تحمیل محدودیت های جدی بر حق کارگران جهت انتخاب نمایندگان خویش در فضایی کاملاً آزاد ، موارد مطروحه از سوی نهادهای اجرایی نزد دادگاه ها که نتایج انتخابات تشکل های کارگری و کارفرمائی را به چالش می کشند نباید تا اجرای کامل رویه های قضایی مربوط بر انجام فعالیت های تشکل های مزبور تأثیرگذار باشند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۶ مراجعه شود .)

حذف کمیته های اجرایی و اعمال کنترل بر تشکل های کارگری و کارفرمائی

۴۴۴ _ خلع رهبران تشکل های کارگری و کارفرمائی از مناصب خود از سوی دولت ، نقض جدی اعمال حقوق تشکل های مذکور محسوب می شود .

(به گزارش ۲۹۹پرونده شماره ۱۷۷۲ بند ۱۳۱ مراجعه شود .)

۴۴۵ _ انتصاب افرادی جهت ادارهٔ تشکل عالی کارگری از سوی دولت با این بهانه که چنین اقدامی به لحاظ وجـود فـساد اداری در تشکل ها ضروری به نظر می رسد با اصل آزادی انجمن تحت شرایط عادی مغایر خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۷ مراجعه شود .)

۴۴۶ _ در ارتباط با مواردی که یکی از کارگزاران امور مربوط به تشکل های کارگری به منظور اطمینان از عملکرد مطلـوب تشکل عالی کارگری از سوی دولت منصوب گردیده باشد کمیته معتقد است هرگونه سازمان دهی مجدد تشکیلات جنبش کارگری صرفاً باید از سوی خود تشکل های مربوطه صورت گرفته و کارگزار منصوب شده از طرف دولت باید تنها نسبت به ایجاد هماهنگی در تلاش های صورت گرفته جهت تحقق اهداف مورد نظر اقدام نماید . اختیارات اعطاء شـده بـه کـارگزار نباید موجبات تحدید حقوق تضمین شده در بند ۱ ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ را فراهم سازند.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۸ مراجعه شود .)

۴۴۷ _ آن دسته از مواد قانونی که نهادها و مقامات دولتی را مختار می سازند تا براساس تشخیص خود نـسبت بـه حـذف کمیتهٔ مدیریت یک تشکل کارگری با ذکر جدی بودن و قابل توجیه بودن دلائل خود مبادرت ورزند و نیز آن دسته از مـواد قانونی که به دولت اجازه دهند نسبت به نصب کمیته های اجرایی جدید جهت جایگزینی کمیته های انتخابی تشکل هـای کارگری اقدام نماید با اصل آزادی انجمن مغایر خواهند بود . چنین قوانینی به هیچ عنوان با آن دسـته از قـوانینی کـه در تعدادی از کشورها دادگاه ها را مجاز می سازند نسبت به اعلام عدم اعتبار نتایج انتخابات براسـاس دلائـل خـاص قـانونی اقدام نمایند قابل قیاس نمی باشند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۰۹ مراجعه شود .)

۴۴۸ _ تشکیل کمیته مشورتی موقت یک کنفدراسیون(کانون عالی) کارگری یا کارفرمائی از سوی دولت ، متعاقب تغییر نظام سیاسی در یک کشور و نیز امتناع دولت از به رسمیت شناختن کمیته اجرایی منتخب کنگره تشکل مذکور ، موجبات نقض اصل عدم دخالت مقامات و نهادهای دولتی در امور تشکل های کارگری و کارفرمائی که به تحدید حق تـشکل هـای مزبور جهت انتخاب نمایندگان خود در فضایی کاملاً آزاد و نیز سازماندهی ساختارهای اداری و فعالیت های مربوط به خـود بدون دخالت نهادهای دولتی می انجامد را فراهم خواهد نمود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۱۰ مراجعه شود .)

۴۴۹ _درخصوص اعمال کنترل بر برخی تشکل های کارگری و کارفرمائی ، کمیته بر اهمیت اصل مربوط به امتناع مقام های دولتی از دخالت در امور مربوط به آنها که حق تشکل های کارگری و کارفرمائی را جهت انتخـاب نماینـدگان خـود و نیـز سازمان دهی ساختار و فعالیت های این تشکل ها در فضایی کاملاً آزاد نقض می کند تأکید می نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۱۱ ؛ و گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۷۹۳ بند ۲۷۰ مراجعه شود .)

۴۵۰ _ اعمال کنترل بر تشکل های کارگری موجبات تحدید جدی حقوق آنان جهت انتخاب نمایندگان خـویش در فـضایی کاملاً آزاد و سازمان دهی ساختار و فعالیت های آنها را فراهم می آورد.

(به نشریه Digest–۱۹۹۶ بند ۴۱۲ مراجعه شود .)

۴۵۱ _ کمیته ، ضمن اذعان به این امر که برخی حوادث پیش آمده که از وضعیتی استثنایی برخوردارند توجیه دخالت مقام ها و نهادهای دولتی را قابل پذیرش خواهند ساخت این شکل از دخالت ها را به اتخاذ اقدامات مربوطـه تنهـا بـه صـورت موقت و در جهت تحقق آزادی انتخابات منوط می داند.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۱۳ مراجعه شود .)

۴۵۲ _ اقدامات اتخاذ شده توسط مقامات اجرایی ، از جمله اعمال کنترل بر تشکل ها حتی به صورت موقت و قابل توجیه نزد دادگاه ها ، اقداماتی خودسرانه تفسیر می گردند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۱۴ مراجعه شود .)

۴۵۳ _ قدرتی که جهت تسهیل عملکرد عادی تشکل های کارگری و کارفرمائی به یک فرد اعطاء می گردد نباید به ابزاری جهت تحدید حق تشکل های مربوطه جهت تدوین اساسنامه و انتخاب نمایندگان آنان و یا سازمان دهی ساختار و یک پارچه سازی برنامه هایشان تبدیل گردد .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۱۵ مراجعه شود .)

بخش هشتم

حق تشکل ها جهت سازماندهی ساختار اجرایی مربوط به خود

اصول کلی

۴۵۴- آزادی انجمن بر حق کارگران و کارفرمایان جهت انتخاب نمایندگان خود در فضایی کاملاً آزاد و نیز سازماندهی ساختار اجرایی مربوط به خود و انجام فعالیت های مربوطه بدون هرگونه دخالت مقامات دولتی دلالت دارد .
(به نشریه Digest- ۱۸۹۶ بند ۴۱۶ ؛ گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۱۳۳ بند ۵۸۹ مراجعه شود .)
۴۵۵- ایده اساسی مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ این است که کارگران و کارفرمایان از اختیار تصمیم گیری درخصوص قواعد حاکم بر ساختار مربوط به تشکل های خویش و نیز انتخابات مربوط به این تشکل ها برخوردار می باشند .
(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۱۷ مراجعه شود .)

ساختار اجرایی داخلی تشکل ها

۴۵۶- نظر به این که در هر جنبش دمکراتیک مربوط به تشکل های کارگری ، مجمع عمومی ، عالیترین نهاد آن تشکل محسوب می شود که از اختیار تعیین قوانین حاکم بر ساختار اداری و فعالیت ها و نیز برنامه های اجرایی آن برخوردار می باشد هرگونه ممانعت در ایجاد و تشکیل مجمع مزبور نقض حقوق تشکل ها محسوب می شود .
(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۱۸ مراجعه شود .)
۴۵۷- هنگامی که مواد قانونی به شکلی مورد استفاده قرار گیرند که از بهره مندی تشکل های کارگری و کارفرمایی از خدمات کارشناسانی که لزوماً از جمله افراد منتخب محسوب نمی گردند (از قبیل مشاورین صنفی ، حقوق دانان ، و یا نمایندگانی که نمایندگی تشکل ها را در دعاوی و یا جلسات اجرایی برعهده دارند) جلوگیری نمایند ، درخصوص هم خوانی مواد قانونی فوق با موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ که براساس آنها تشکل های کارگری از حق ایجاد ساختاری اداری و نیز انجام فعالیت های مربوط به خود برخوردارند ، سوالات و ابهامات زیادی مطرح می گردد .
(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۲۰ مراجعه شود .)
۴۵۸- ماده قانونی منع کننده دریافت هرگونه درآمد از سوی راهبران تشکل های کارگری و کارفرمایی با ملزومات مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ هم خوان نمی باشد .
(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۲۱ مراجعه شود .)
۴۵۹- درخصوص مواد قانونی متخذه جهت اعمال ممنوعیت بر پرداخت دستمزد کارکنان تمام وقت به مقامات تشکل ها از سوی کارفرمایان ، کمیته متذکر می گردد که چنین اقدامی به صورت جامع و وسیع می تواند به بروز مشکلات مالی و محدودیت فعالیت تشکل ها منجر گردیده و خطر جلوگیری از عملکرد عادی آنان را به دنبال داشته باشد .
(به گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۲۲۵ مراجعه شود .)
۴۶۰- آزادی انجمن بر حق تشکل های کارگری و کارفرمایی درخصوص حل و فصل اختلافات موجود در آنها از سوی اعضاء بدون دخالت مقامات و نهادهای دولتی دلالت می نماید ؛ بنابراین برعهده دولت ها است که در جهت ایجاد فضایی مناسب جهت حل و فصل این گونه اختلافات اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۳۳ مراجعه شود .)

اعمال کنترل بر فعالیت های داخلی تشکل ها

۴۶۱- آن دسته از مواد قانونی که به وزیر مربوطه اختیار می دهد نسبت به بررسی امور داخلی یک تشکل صرفاً بنا به تشخیص خود در راستای منافع عمومی اقدام نماید با اصول مربوط به برخورداری کارگران و کارفرمایان از حق تشکیل ساختار اجرایی مربوطه و انجام فعالیت در چهارچوب آن ، بدون دخالت مقامات و نهادهای دولتی ، مغایر بوده و موجبات تهدید این حق و ممانعت از اجرای موارد قانونی مربوطه را فراهم می آورند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۲۳ مراجعه شود .)

۴۶۲- رویدادهایی با ماهیت استثنایی می توانند صرفاً با هدف حفظ حرمت و احترام حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی دخالت دولت ها در امور داخلی تشکل ها را به همراه داشته باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۲۴ مراجعه شود .)

۴۶۳- تنها محدودیت قابل اعمال برحقوق مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ صرفاً با هدف تضمین حفظ حرمت و احترام به قوانین دمکراتیک مورد اشاره در چهارچوب جنبش تشکل های کارگری و کارفرمایی قابل تصور می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۲۵مراجعه شود .)

۴۶۴- اصول مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ اعمال کنترل بر فعالیت های داخلی تشکل ها را تنها در صورتی که این فعالیت ها موجبات نقض مواد و یا قوانین حقوقی را فراهم آورند مجاز شمرده می شوند . با وجود این اعمال کنترل بر فعالیت های داخلی تشکل ها و اعمال قدرت جهت اتخاذ تدابیر مربوط به تعلیق و یا انحلال باید صرفاً از سوی مقامات قضایی صورت پذیرد . این کار با هدف تضمین بی طرفی و واقع نگری رویه مربوطه و نیز حق فرصت دفاع مناسب (که تنها رویه معمول قضایی تضمین کننده آن می باشد) و نیز اجتناب از خطر یک جانبه گرایی تدابیر متخذه از سوی مقامات دولتی صورت می پذیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۲۶مراجعه شود .)

۴۶۵- اعمال کنترل نهادهای حکومتی بر نحوه فعالیت تشکل ها تنها در موارد استثنایی و در شرایط جدی ، توجیه کننده و قابل تحقق می باشد . علت این امر آن است که این گونه اقدامات ، خطر تحدید حق تشکل های کارگری جهت ایجاد ساختار و مقررات مورد نظر خود و انجام فعالیت ها در چهارچوب آن را بدون دخالت مقامات دولتی ، که خود تحدید کننده این حق و یا منافع اجرایی آن خواهد بود را مطابق با موارد مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ به همراه دارد . کمیته بر این عقیده است که اعتراض به آراء مقامات قضایی و درخواست تجدید نظر به دیوان عالی ، صرفا" با حمایت اکثریت افراد مشغول به کار در گروه کاری مربوطه امکان پذیر است و ناقض اصول مورد نظر نمی باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۲۷ مراجعه شود .)

ساختار و نظام مالی تشکل ها

الف – استقلال مالی در قبال نهاد ها و مقامات دولتی

۴۶۶- حق کارگران جهت ایجاد تشکل های مورد نظر خود و حق چنین تشکل هایی جهت تدوین اساسنامه ، قوانین و مقررات داخلی مربوط به خود و نیز شکل دهی ساختار و نیز انجام فعالیت ها براستقلال اقتصادی آنها مفروض می باشد . چنین استقلالی براین امر دلالت دارد که تشکل های کارگری نباید ساختار مالی خود را به نحوی تنظیم نمایند که موجبات اعمال قدرت نامحدود مقامات دولتی را بر علیه آنها فراهم نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۲۸ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۹۳ بند ۲۶۷ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۲۴۸ مراجعه شود .)

۴۶۷- درخصوص نظام های مالی که نهضت تشکل های کارگری و کارفرمایی را از لحاظ مالی به ارگان های دولتی وابسته می سازند کمیته معتقد است که هر شکل از اعمال کنترل دولتی بر تشکل ها با اصول آزادی انجمن مغایرت داشته و باید از میان برداشته شود . علت این امر ، این است که این وابستگی امکان دخالت مقامات دولتی در مدیریت مالی این تشکل ها را فراهم خواهد ساخت .

۴۶۸- مواد قانونی حاکم بر عملیات مالی تشکل های کارگری نباید موجبات اعمال قدرت نامحدود مالی مقامات دولتی بر این تشکل ها را فراهم سازد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۳۰ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۲۴۸ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند **۳۳۶ مراجعه شود .)**

۴۶۹- آن دسته از مواد قانونی که آزادی تشکل های کارگری و کارفرمایی را در اداره و استفاده از سرمایه های آنها در راستای مقاصد معمول و قانونی تشکل ها محدود می سازند با اصول آزادی انجمن مغایر می باشند .

(به گزارش ۳۲۴ ، پرونده شماره ۱۹۴۲ بند ۴۱ مراجعه شود .)

۴۷۰- نظامی که در آن کارگران موظف به پرداخت کمک های نقدی ، به سازمان های دولتی که خود تأمین کننده مالی تشکل های کارگری محسوب می شو ند می باشد ، نظامی است که در آن استقلال مالی این تشکل ها مورد تهدید جدی قرار دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۳۲ مراجعه شود .)

۴۷۱- درحالی که آموزش تشکل های کارگری و کارفرمایی باید ارتقاء یافته و این برخود تشکل هاست که نسبت به این امر اقدام نمایند اما استفاده از مساعدت های مادی و معنوی فراهم شده از سوی دولت در این جهت امری مغتنم خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۳۲ مراجعه شود .)

۴۷۲- نظام های مختلف فراهم کننده یارانه جهت تشکل های کارگری با توجه به شکل و ماهیت خود نتایج مختلفی را به همراه دارند . این نظام ها با توجه به ماهیت ، نحوه به کارگیری و محدوده یارانه های اعطاء شده براساس مواد قانونی مربوطه و یا با توجه به اختیار مقامات دولتی دراین خصوص می توانند در شرایط مختلف تأثیرات منفی یا مثبتی را با اهدای کمک های مالی خود در رابطه با استقلال تشکل ها به وجود آورند . این مسئله موجب بروز سوالاتی می گردد که باید با توجه به شرایط مربوط ، هر مورد تحت بررسی و تحلیل قرار گیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۳۳ مراجعه شود .)

ب– تعهدات مالی تشکل ها

(به بند ۳۲۵ مراجعه می شود)

۴۷۳- مسائل مربوط به تامین مالی تشکل های کارگری و کارفرمای باید با توجه به بودجه های هر یک از آنها براساس قوانین داخلی خود این تشکل ها تنظیم گردند و مسائل آنها نیز باید با اتخاذ سیاست های داخلی مربوط به خود آنها حل و فصل گردد ، لذا هرگونه پیش بینی مواد قانونی مربوط به این امر از سوی مقامات و نهادهای دولتی غیر قابل دفاع و با اصول آزادی انجمن مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۳۴ ؛ گزارش ۳۲۶ ، پرونده شماره ۲۰۹ بند ۲۳۷ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۴۴۶ بند ۸۹۵ مراجعه شود .)

۴۷۴- تنظیم و دسته بندی مجدد تعهدات مالی تشکل ها در میان ساختارهای داخلی مربوط به آنها صرفاً از سوی خود این تشکل ها صورت خواهد پذیرفت .

(به گزارش ۳۲۶ ، پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۳۷ مراجعه شود .)

۴۷۵- حذف حسابرسی و عدم بازبینی مالی ، می تواند به ایجاد مشکلات مالی در داخل تشکل ها منجر گردد که این امر ، شایسته وضعیت توسعه هماهنگ روابط صنفی نبوده و در نتیجه باید از اقدام دراین جهت اجتناب شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۳۵ ؛ و برای مثال گزارش ۳۱۵ ، پرونده شماره ۱۹۳۵ بند ۲۳ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۱۶ بند ۱۰۱ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۵۵ بند ۶۸۳ ؛ گزارش ۳۲۵ ؛ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۱۶۵ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۶۳ بند ۷۰۵ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۰۶ بند ۹۱۵ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۳ ؛ گزارش ۳۳۵ ؛ پرونده شماره ۲۳۳۰ بند ۸۷۶ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۹۵ بند ۱۱۸۸ ؛ گزارش ۳۳۸ ؛ پرونده شماره ۲۳۸۶ بند ۱۲۵۳ مراجعه شود .)

۴۷۶- لزوم تایید عضویت کارگران در تشکل های مربوط به خود بصورت کتبی با هدف کسر تعهدات مالی تشکل ها از دستمزد های آنان لزوماً نقض اصول آزادی انجمن را به دنبال نخواهد داشت .

(به گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۳۲ بند ۳۶ مراجعه شود .)

۴۷۷- کمیته از دولت مورد نظر ، درخواست می نماید با هدف اصلاح قوانین به نحوی که کارگران را قادر سازد در قالب نظام حسابرسی و بازبینی مالی نسبت به کسر مبالغی از دستمزدهای ایشان و واریز آن به تشکل های مورد نظر ، صرفنظر از این که تشکل های مورد نظر دارای بیشترین نقش نمایندگی باشند و یا خیر ، اقدام نمایند اقدام لازم را صورت دهند .

(به گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۳۲ بند ۳۸ مراجعه شود .)

۴۷۸- درارتباط با یک مورد طرح شده که در آن کسر طلب های تشکل ها از دستمزد های کارگران منوط به فراهم شدن مدارک هویت کارگران و کارت عضویت آنها و نیز فهرست اعضاء و گواهینامه ارائه شده از سوی دبیرکل تشکل مبنی بر تایید صحت فهرست اعلام شده اعضاء و ارسال فهرست مربوط به سایت مربوط به کارفرمایان اعلام گردیده بود ، کمیته ضمن اذعان این امر که کلیه موارد اعلام شده ، نقض اصول آزادی انجمن را همراه خواهد داشت ، تاکید می نماید که در راستای کسر طلب های تشکل ها از دستمزد های کارگران ، بنگاه های مربوطه باید اقدامات خود را صرفاً به تأیید وابستگی و یا عدم وابستگی کارگران به تشکل های مورد نظر محدود نمایند . علاوه بر این انتشار سالیانه فهرست اعضاء و تشکل ها در سایت مربوط به کارفرمایان به خاطر این که این فهرست به کسر مبالغ مربوطه ارتباطی نداشته و این عمل ناقض حفظ اطلاعات خصوصی اعضاء می باشد امری غیر قابل پذیرش ارزیابی می گردد .

(به گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۲۹۳ بند ۱۱۳۵ مراجعه شود .)

۴۷۹- در ارتباط با موردی که در آن مقامات مربوطه نسبت به انتقال مبالغ کسر شده از دستمزدهای مقامات رسمی بابت بدهی آنها به تشکل های مربوط به آنها اقدام ننموده بودند ، کمیته معتقد است مبالغ مربوط به طلب تشکل ها به مقامات تعلق نگرفته و از جمله سرمایه های دولتی محسوب نمی گردند . در واقع این مبالغ ، مبالغی محسوب می شوند که مقامات مربوطه مجاز به هزینه آنها نبوده و باید سریعاً و بدون هرگونه تأخیر به تشکل ها تحویل گردند .

(به گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۲۴ بند ۱۴۳ مراجعه شود .)

۴۸۰- درصورتی که مواد قانونی مربوطه بر اجرای تبصره های مالی از قبیل منع کسر دستمزدهای افراد غیر عضو تشکل ها که از منافع حاصل از انعقاد توافقات جمعی بهرمند گردیده اند بابت طلب مالی تشکل ها دلالت نمایند ، تبصره های مربوطه تنها در چهارچوب توافقات جمعی مربوطه قابل اجرا خواهند بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۳۲۵ مراجعه شود .)

۴۸۱- کسر طلب مالی تشکل ها از سوی کارفرمایان و انتقال آنها به تشکل ها موضوعی است که صرفاً باید در چهارچوب انجام چانه زنی های جمعی این کارفرمایان و تشکل های کارگری بدون ایجاد هیچ گونه مانع قانونی در مورد آن تصمیم گیری به عمل آید.

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۳۲۶ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۴۴ بند ۹۹ ؛ گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۲۰۴۳ بند ۵۰۲ مراجعه شود .)

۴۸۲- تاخیر عمده در ارتباط با ارسال مبالغ مربوط به طلب مالی تشکل ها از سوی یک بنگاه اقتصادی به مثابه نقض اجراء عدالت در این خصوص می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۳۲۸ ؛ گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۲۰۴۳ بند ۵۰۴ ؛ مراجعه شود .)

۴۸۳- اعمال محدودیت قانونی بر مبالغی که یک فدراسیون از سوی تشکل های وابسته بدان دریافت می نماید با این اصل پذیرفته شده که تشکل های کارگری باید از حق ایجاد ساختارهای مربوط به خود و انجام فعالیت ها در چارچوب آنها و نیز فدراسیون های مربوط به خود برخوردار باشند مغایرت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۳۷ مراجعه شود .)

۴۸۴- علی الخصوص در کشورهایی که در حال گذر از دوره انتقال می باشند ، اتخاذ تدابیر خاص از جمله کسر مالیات های مربوط به طلب تشکل ها و هزینه های عضویت تشکل های کارفرمایی باید با هدف تسهیل توسعه تشکل های کارگری و کارفرمایی مورد لحاظ قرار گیرند .

(به گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۵۰ بند ۱۰۸۴ مراجعه شود .)

پ– اعمال کنترل و محدودیت بر استفاده از سرمایه های تشکل های کارگری و کارفرمایی

۴۸۵- آن دسته از مواد قانونی که مقامات دولتی را قادر می سازند نسبت به تحدید آزادی تشکل های کارگری و کارفرمایی جهت مدیریت و استفاده از صندوق های مربوط به تشکل ها در راستای فعالیت های عادی و قانونی این تشکل ها اقدام نمایند با اصول آزادی انجمن مغایر می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۳۸ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۴۳ بند ۲۶۴ مراجعه شود .)

۴۸۶- توقیف حساب های بانکی تشکل های کارگری و کارفرمایی ، دخالت جدی مقامات دولتی در فعالیت های مربوط به این تشکل ها محسوب می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۳۹ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۸۸۸ بند ۳۴۱ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۷۵ بند ۵۲۲ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۰۷ ؛ گزارش ۳۳۲ ؛ پرونده شماره ۲۲۲۶ بند ۹۳۷ مراجعه شود .)

۴۸۷- درحالی که مواد قانونی در بسیاری از کشورها بر ممیزی حساب های تشکل های کارگری و کارفرمایی تاکید دارند . (توسط ممیز های تعیین شده از سوی تشکل ها و یا در برخی موارد توسط مرجع ثبت کننده تشکل ها) این امر که فرد تعیین شده باید از قابلیت های حرفه های مربوطه برخوردار بوده و از لحاظ حقوقی مستقل باشد امری پذیرفته شده و کلی خواهد بود . در همین خصوص ماده قانونی که حق ممیزی سرمایه های تشکل ها را برای دولت محترم می شمارد ، مغایر با اصل کلی پذیرفته شده مربوط به تشکل ها ، مبنی بر ایجاد و تنظیم ساختارهای مربوط به آنها از سوی خود تشکل ها و نیز این اصل که مقامات دولتی باید از اعمال هرگونه دخالت که موجبات تحدید حق مذکور را فراهم ساخته و از اجرای وظایف قانونی تشکل ها جلوگیری می نماید خودداری کنند می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۴۰ مراجعه شود .)

۴۸۸- آن دسته از مواد قانونی که تشکل های کارگری و کارفرمایی را مجاب سازند جهت جلوگیری از سوء استفاده های مالی پیش از استفاده از آنها نسبت به مهر و موم اسناد حساب های خود اقدام نموده و آنها را نزد وزارت خانه مربوطه شماره گذاری نمایند موجبات نقض حقوق تشکل ها را فراهم نمی آورند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۴۱ مراجعه شود .)

۴۸۹- کمیته معتقد است که بطور کلی آن دسته از مواد قانونی ، مانند لزوم ارائه اعلامیه های سالانه بانکی به مقامات دولتی (به شکل توجیه شده) که با موافقت تشکل های کارگری و کارفرمایی تهیه شده است و نیز ارائه سایر اطلاعات اضافی که در اعلامیه مربوطه صریحاً بدانها اشاره نگردیده است نقض استقلال تشکل ها را به همراه نخواهد داشت ، تدابیر مربوط به اعمال نظارت بر مدیریت و فعالیت تشکل های کارگری و کارفرمایی تنها هنگامی مثمرثمر خواهد بود که به منظور جلوگیری از سوء استفاده و نیز در جهت حفاظت از اعضاء تشکل ها در قبال مدیریت نامطلوب ، سرمایه های آنها مورد استفاده قرار گیرد . اگرچه به نظر می رسد تدابیر این چنینی در برخی موارد خطر دخالت مقامات دولتی در مدیریت تشکل های کارگری و کارفرمایی را بدنبال داشته و این دخالت تحدید کننده حقوق تشکل ها و یا مانع اجرای فعالیت های

قانونی مربوطه ، برخلاف موارد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ را باعث می گردد . علیرغم این امر به نظر می رسد در مواردی که مقام تعیین شده جهت اعمال نظارت تاحدی در قبال مقامات دولتی از استقلال برخوردار بوده و مقامات دولتی مربوطه نیز تحت نظر مقامات قضایی اقدام به فعالیت می نمایند ، تضمین در قبال جلوگیری از این گونه دخالت ها قابل ارائه می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۴۲ گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۲۰۸۱ بند ۸۷۳ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۵۹ بند ۵۶۴ مراجعه شود .)

۴۹۰- کنترل اعمال شده از سوی مقامات دولتی بر امور مالی تشکل های کارگری و کارفرمایی نباید به شکل معمول از ارائه گزارشات دوره ای مالی فراتر رود . دراین خصوص لازم به ذکر است که حق نامحدود مقامات دولتی جهت انجام بازرسی های مورد نظر ایشان و اختیار طرح درخواست و دریافت اطلاعات مالی در هر زمان ، خطر دخالت مقامات دولتی در مدیریت داخلی تشکل ها را به همراه دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۴۳ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۱۱ بند ۲۵۴ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۸۱ بند ۵۶۹ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۵۸۱ بند ۱۱۰ ؛ گزارش ۳۳۰ ؛ پرونده شماره ۲۲۳۹ بند ۹۴۴ ؛ گزارش ۳۳۱ ؛ پرونده شماره ۲۰۸۱ بند ۱۱۰ مراجعه شود .)

۴۹۱- درخصوص برخی تدابیر مربوط به اعمال کنترل بر سرمایه های تشکل های کارگری و کارفرمایی ، از جمله انجام ممیزی ها و بررسی های مالی ، کمیته اعتقاد دارد امکان اتخاذ این گونه تدابیر تنها در موارد استثنایی و با توجیهات کامل (برای مثال ، بی نظمی در اعلامیه های بانکی سالیانه و یا بی نظمی های گزارش شده از سوی اعضاء تشکل ها) ، با هدف اجتناب از هرگونه تبعیض بین یک تشکل و تشکل دیگر و جلوگیری از بروز خطر دخالت بیش از حد مقامات دولتی که حق تشکل ها را جهت انجام امور خود به شکلی آزاد محدود می سازد و نیز به منظور جلوگیری از انتشار و فاش شدن اطلاعات بعضاً محرمانه مربوطه وجود خواهد داشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۴۴ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۱۱ بند ۵۲۴ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۸۱ بند ۵۶۹ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۴۴ ؛ گزارش ۳۳۱ ؛ پرونده شماره ۲۰۸۱ بند ۱۱۰ ؛ گزارش ۳۳۸ ؛ پرونده شماره ۲۳۸۷ بند ۸۶۵ مراجـعه شود .)

۴۹۲- درخصوص مدیریت مایملک و نیز منابع مالی تشکل های کارگری و کارفرمایی وجود این اصل کلی که اعمال کنترل قضایی بر مدیریت یک تشکل صنفی با هدف تضمین رویه واقعی و بی طرفانه مربوطه صورت خواهد پذیرفت از اهمیتی خاص برخوردار می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۴۵ مراجعه شود .)

۴۹۳- درخصوص موارد مربوط به توقیف حساب های بانکی رهبران تشکل های کارگری و کارفرمایی متهم به اختلاس از سرمایه های تشکل ها ، کمیته بر این عقیده است در صورتی که پس از انجام بررسی ها مدارکی دال بر سوء استفاده از سرمایه های تشکل ها بدست نیاید ، ادامه توقیف حساب های فوق چه در خارج و چه در داخل کشور امری غیر منطقی خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۴۶ مراجعه شود .)

۴۹۴- این بر عهده خود تشکل ها است که درخصوص دریافت سرمایه های ارائه شده جهت انجام فعالیت های قانونی با هدف ارتقاء و دفاع از حقوق تشکل ها تصمیم گیری نمایند .

(به گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۵۸ بند ۵۱۵ مراجعه شود .)

بخش نهم

حق تشکل ها جهت سازمان دهی آزادانه فعالیت ها و یکپارچه سازی برنامه های مربوط به خود

اصول کلی

۴۹۵ _ آزادی انجمن نه فقط حق کارگران و کارفرمایان را نسبت به تشکیل آزادانه تشکل های مورد نظر ایشان ، بلکه حق آنها جهت پیگیری فعالیت های حقوقی به منظور دفاع از منافع صنفی خویش را نیز در بر می گیرد .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۴۷ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۲۷ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۴۰ بند ۲۹۵؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۱۸۸۸ بند ۳۳۴/۶۵۸ پرونده شماره ۲۳۱۳ بند ۱۱۱۹ ؛ و گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۳۶ بند ۹۷۰ مراجعه شود .)

۴۹۶ _ هر ماده قانونی که مقامات و یا نهادهای دولتی را مجاز سازد فعالیت ها و اهداف مورد نظر تشکل های کارگری را که در جهت ارتقاء و دفاع از منافع اعضاء طراحی و تنظیم می گردند تحدید نماید با اصول آزادی انجمن در تناقض می باشد .
(به نشریه Digest–۱۹۹۶بند۴۴۸ مراجعه شود .)

فعالیت ها و روابط سیاسی

(به بندهای ۱۶۹،۱۶۵،۱۵۷،۲۹،۱۳تا۲۰۸،۱۷۱،۲۰۵، ۳۰۵، ۵۲۸ و ۵۲۹ مراجعه شود.)

۴۹۷ _ به منظور حفاظت از تشکل های کارگری و کارفرمائی در قبال تحولات سیاسی و به منظور عدم وابستگی آنها به نهادهای دولتی ، مناسب است آنها بدون تأثیرگذاری بر اصل آزادی عقاید اعضاءِ خود ، حوزه فعالیت های خود را به حوزه های صنفی و اهداف تشکل های کارگری و کارفرمائی محدود سازند ؛ در همین خصوص از طرف دیگر دولت ها نیز باید از دخالت در عملکرد آنها اجتناب ورزند .
(به نشریه Digest–۱۹۹۶بند۴۴۹ مراجعه شود .)

۴۹۸ _ در راستای توسعه عادی جنبش کارگری ، مناسب است اصول مصروحه درخصوص استقلال جنبش کارگری مصوب در اجلاس سی و پنجم (۱۹۵۲) کنفرانس بین المللی کار مورد توجه قرار گیرد. اصولی که بر مأموریت دائمی و اساسی این جنبش جهت پیشرفت اقتصادی و اجتماعی کارگران ، دلالت داشته و در آن قید گردیده زمانی که تشکل های کارگری ، براساس قوانین ملی و عملکرد کشورهای متبوع آنان و بنا به تصمیم اعضاءِ خود نسبت به برقراری روابط با یک حزب سیاسی و یا پذیرش عملکرد سیاسی براساس قانون اساسی به عنوان ابزاری جهت پیشرفت اهداف اقتصادی و اجتماعی اقدام می نمایند ، روابط و یا اقدامات سیاسی مزبور ، بر ادامه نهضت تشکل های کارگری و یا عملکرد اقتصادی و اجتماعی آنها صرف نظر از تغییرات سیاسی موجود در کشور تأثیرگذار نخواهد بود .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۵۰ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۵ بند ۱۸۰ ؛ و گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۲۹ بند ۶۰۴ مراجعه شود .)

۴۹۹ _ کمیته ، بر اصل مصروحه در قطعنامه کنفرانس بین المللی کار راجع به استقلال جنبش کارگری و اینکه دولت ها نباید نسبت به تغییر شکل این جنبش و تبدیل آن به ابزاری جهت تعقیب اهداف سیاسی خاص و نیز بخاطر رابطه آن با احزاب سیاسی در عملکردهای عادی نهضت های کارگری اقدام و یا دخالتی صورت دهند تأکید می نماید.
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۵۱ ؛ گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۷۷۲ بند ۱۳۳ ؛گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۵ بند۱۸۰؛ و گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۸۱ بند ۵۷۲ مراجعه شود .)

۵۰۰_ آن دسته از مواد قانونی که با اهداف خاص بر فعالیت های سیاسی تشکل های کارگری ممنوعیت کلی اعمال می نماید با اصول آزادی انجمن ، مغایر می باشند . (به نشریه Digest –بند ۴۵۲ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۴۲ بند ۲۷۴ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۰۳۱ بند۱۶۷و گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۸۱ بند ۵۷۲ مراجعه شود .)

۵۰۱ _ درصورت ممنوعیت کلی تشکل های کارگری از وارد شدن به فعالیت های سیاسی ، با توجه به این واقعیت که تفسیرهای إرائه شده درخصوص مفاد قانونی مربوطه در عمل ، درمعرض همه گونه تغییرات قرارداشته که خود به تحدید فعالیت تشکل های مربوطه خواهد انجامید ، بروز مشکلاتی چند قابل پیش بینی خواهد بود . بنابراین به نظر می رسد

ارجح است که کشورها بدون اعمال ممنوعیت کلی بر فعالیت های سیاسی تشکل های صنفی ، وظیفه جلوگیری از هر گونه سوءِ استفاده که در بعضی موارد توسط سازمان هایی که اهداف اساسی خود را از جمله پیشرفت اقتصادی و اجتماعی اعضاءِ خود به فراموشی سپرده اند به مقامات قضایی مربوطه محول نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۵۳ مراجعه شود .)

۵۰۲ _ تشکل های کارگری باید از ورود به فعالیت های سیاسی با اغراض خاص اجتناب نموده و جهت کسب منافع خود ، از حوزه عملکردهای مناسب تعیین شده فراتر نروند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۵۴ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۴۲ بند ۲۶۴ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۳۸ بند۹۶۷؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۱۳ بند ۱۱۱۶ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۹۱۰ ؛ وگزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۱۶۶۱ مراجعه شود .)

۵۰۳ _ منع کلی ورود تشکل های کارگری در فعالیت های سیاسی نه تنها با اصول آزادی انجمن مغایرت دارد بلکه اقدامی غیرمنطقی محسوب می شود . در این خصوص تشکل های مربوطه مختارند ، برای مثال ، نظریات خود درمورد سیاست های اقتصادی و اجتماعی دولت ها را نزد عموم مطرح نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۵۵ ؛ گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۲۰۳۳ بند ۱۶۷ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۲۹ بند ۶۰۴؛ گزارش ۳۲۲ پرونده شماره ۲۲۳۸ بند ۹۶۷ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۱۳ بند ۱۱۱۶ ؛ وگزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۹۱۰ وگزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۱۶۶۱ مراجعه شود .)

۵۰۴ _ تمایز بین اجرای وظایف تشکل های کارگری و کارفرمایی از جمله دفاع از ارتقاءِ منافع صنفی کارگران و کارفرمایان ، و انجام و اجرای فعالیت های غیر مربوط به عملکردهای تشکل های کارگری و کارفرمائی ازسوی تعدادی از اعضاء ضروری است . در این خصوص ، مسئولیت کیفری افرادی که به انجام چنین فعالیت هایی مبادرت می نمایند به هیچ عنوان نباید به اتخاذ تدابیری جهت محروم ساختن خود تشکل های مربوطه و یا رهبران آنها از ابزار مورد نیاز برای اجرای فعالیت هایشان منجر گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۵۶ ؛ و گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۵۴ بند ۱۰۸۳ مراجعه شود .)

۵۰۵ _ تشکل های کارگری درصورتی می توانند قانوناً درخواست عدم اعمال دخالت در فعالیت هایشان را اعلام نمایند که تقاضاهای صنفی آنها جنبه سیاسی به خود نگیرد . ازطرف دیگر تمایز گذاری بین گرایش های سیاسی و یا صنفی تشکل های کارگری نیز به خودی خود امری مشکل محسوب می شود . در واقع این دو گرایش ، معمولاً در یکدیکرتلفیق گردیده و برای تشکل های کارگری مشکل خواهد بود که درخصوص مسائل مربوط به موضوعات سیاسی و نیز مسائل اجتماعی و اقتصادی به شکل صریح موضع گیری نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۱۶۴ و ۴۵۷ ؛ گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۸۹۳ بند ۴۵۸ ، و گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۴ بند ۶۸۴ مراجعه شود .)

۵۰۶ _ درخصوص آن دسته ازمواد قانونی که مفاد ذیل را شامل گردند : " تشکل های کارگری باید نسبت به بسیج و آموزش کارگران و کارفرمایان به نحوی عمل کنند . . . تا آنان ترغیب شوند که احترام به نظم را در دستور کار خود قرار دهند. " ، " تشکل ها موظفند با الهام از روش های سوسیالیستی ، نسبت به سازماندهی کارگران و کارمندان در محل کار آنان اقدام نمایند. " و " تشکل های مزبور باید نسبت به آموزش کارگران و کارمندان . . . با هدف تقویت اعتقادات ایدئولوژیک آنها اقدام نمایند ." ، کمیته اعتقاد دارد که سازوکارهای تعیین شده از سوی مجریان دولتی ، تحدید حق تشکل ها جهت سازماندهی فعالیت هایشان را به همراه دارد که این امر ، نهایتاً نقض اصول آزادی انجمن را به دنبال خواهد داشت . کمیته همچنین معتقد است که برخی از تعهدات و الزامات تعریف شده از سوی دولت که باید از سوی تشکل ها رعایت گردند مانعی بزرگ جهت استمرار فعالیت تشکل های کارگری مستقل که وظیفه آنها دفاع از منافع اعضای خود و نه تقویت نظام های سیاسی و اقتصادی و نهادهای دولتی و حزب حاکم در کشور می باشد محسوب خواهد شد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۳۰۰ مراجعه شود .)

۵۰۷ _ هر یک از مواد قانونی که رهبران انجمن های صنفی را مجاب سازد تا نسبت به صدور بیانیه جهت "لزوم اعمال دموکراسی " اقدام نمایند با توجه به اینکه مواد قانونی مربوطه معیارهای دقیقی را که براساس آنها تصمیمات قضایی در مورد اتهامات مطرح شده علیه رهبران آنها به جهت عدم رعایت شرایط مصروحه در اعلامیه مربوطه اتخاذ می گردند به دست نمی دهد ، می تواند به سوءِ استفاده افراد منجر گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۴۵۸ مراجعه شود .)

سایر فعالیت های تشکل های کارگری و کارفرمائی (اقدامات اعتراض آمیز ، اعتصابات ، تظاهرات عمومی و...)

۵۰۸ _ حق اعتراض ، از جمله حقوق عادی تشکل های کارگری و کارفرمائی بوده و افرادی که نامه های اعتراض آمیز را به نمایندگی از طرف تشکل های مزبور امضاء می نمایند نباید در معرض سرزنش و یا مجازات های قانونی قرارگیرند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۴۶۰ و ۷۱۹ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۸۶ بند ۳۱۹ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۸۸ بند ۲۱۵ ، و گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۲۱۷ بند ۲۱۰ مراجعه شود .)

۵۰۹ _ تنظیم و إرائه فهرست اعتراضات مورد نظر تشکل های کارگری و کارفرمائی ، حق مسلم آنها محسوب می شود.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۶۱ مراجعه شود .)

۵۱۰ _ تعیین رویه های مربوط به تسلیم اعتراضات و شکایات از سوی تشکل های کارگری به کارفرمایان باید در فضایی آزاد صورت پذیرفته و قانون نباید موجبات تحدید عملکرد آنان را در هنگام برگزاری جلسات عمومی در مواردی که شکایاتی علیه کارفرمایان مطرح گردیده است فراهم سازد .

(به گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۱۶ بند ۹۱۱ مراجعه شود .)

۵۱۱ _ در صورتی که دولتی به طور مستقیم و یا غیر مستقیم علیه رهبران تشکل های کارگری یا کارفرمایی ، صرفاً به دلیل اعتراض آنان نسبت به انتصاب و تعیین نمایندگان کارگران و یا کارفرمایان از سوی دولت جهت شرکت در اجلاس های ملی و یا بین المللی تدابیری انتقام جویانه اتخاذ نماید ، این امر ناقض حقوق تشکل های کارگری محسوب خواهد شد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۶۲ مراجعه شود .)

۵۱۲ _ آن دسته از مواد قانونی که مقامات صلاحیت دار را مختار سازند نسبت به ممنوعیت فعالیت تشکل های کارگری (از جمله تلاش جهت افزایش حداقل دستمزد کارگران) اقدام نمایند ، ناقض اصول کلی پذیرفته شده ای می باشند که به موجب آنها مقامات و نهادهای دولتی باید از هرگونه دخالت که موجب تحدید حق تشکل های کارگری جهت سازمان دهی فعالیت های خود و یکپارچه ساختن برنامه هایشان را فراهم می نماید خودداری ورزند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۶۳ مراجعه شود .)

۵۱۳ _ بیان نظریات از سوی تشکل های کارگری نسبت به تصمیم دادگاه ها راجع به قتل اعضای تشکل های کارگری ، درواقع از جمله فعالیت های مشروع آنان محسوب می شود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۶۵ مراجعه شود .)

۵۱۴ _ تهدید کارگران از سوی کارفرمایان نسبت به اتخاذ تدابیر انتقام جویانه صرفاً به دلیل ابراز نیت آنها در مورد برگزاری اعتصابات در راستای تحقق منافع اقتصادی و اجتماعی ایشان ، نقض حقوق اساسی کارگران جهت سازمان دهی فعالیت ها و امور ساختاری خود و نیز یکپارچه ساختن برنامه های مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ محسوب می شود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۶۶ مراجعه شود .)

۵۱۵ _ محدوده عملکرد تشکل های کارگری در سازمان دهی فعالیت های مربوط به رقابت با سایر شرکت ها و تشکل ها و نیز تبلیغ تولیدات آنها و یا اجرای برنامه های اقتصادی با اجرای وظایف این تشکل ها جهت حفاظت از منافع کارگران ، براساس حدود تعیین شده در مورد آزادی فعالیت این تشکل ها در سایر زمینه ها همگون می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۶۸ مراجعه شود .)

۵۱۶ _ کمیته متذکر می گردد درصورتی که راجع به واگذاری وظیفه اجرای امور مربوط به بیمه های اجتماعی و نظارت بر اعمال قوانین اجتماعی به انجمن های صنفی به جای سازمان های اجرایی دولتی ، نظر و دیدگاه تشکل ها جویا نگردیده باشد ، این امر ، نوعی محدودیت بر اعمال آزادانه حقوق مربوط به تشکل های کارگری محسوب شده و امکان بروز شرایط زیر را به همراه خواهد داشت .

۱- اعمال اقدامات تبعیض آمیز و یا فشارهای مختلف بر کارگران غیر عضو تشکل ها از سوی آنها در هنگام اعمال مدیریت بر امور مربوط به صندوق های بیمه های اجتماعی .

۲- نقض استقلال تشکل های کارگری .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۶۹ مراجعه شود .)

۵۱۷ _ حق کارگران جهت برخورداری از خدمات مقامات و رهبران تشکل های کارگری مربوط به خود به عنوان نمایندگان آنها در کلیه امور مربوط به ارتقای شرایط صنفی آنان براساس موارد مصروحه در قوانین و یا مقررات مربوطه ، از سوی بسیاری از کشورها به عنوان یک حق اصولی ، مورد شناسائی قرار گرفته است . این حق ، به خصوص در ارتباط با کارگرانی که از تحصیلات کافی برخوردار نبوده و از امکان برخورداری از مساعدت افراد با تجربه تر و یا مشاورین حقوقی محروم بوده و تنها به مساعدت نمایندگان تشکل های کارگری خود وابسته می باشند از اهمیتی دوچندان برخوردار می گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۷۰ مراجعه شود .)

۵۱۸ _ تحریم ، از جمله اقدامات ویژه ای محسوب می شود که بعضا" از سوی تشکل های کارگری نیز که اعضای آنها همچنان در حال انجام فعالیت های معمول کاری خود بوده و به صورت مستند در منازعات موجود با کارفرمایانی که این تحریم ها علیه آنان اعمال می گردند دخیل نمی باشند به کار گرفته می شوند ، تحت این شرایط ، منع اعمال تحریم توسط قانون ، لزوما" بر نقض حقوق تشکل های کارگری دلالت نخواهد داشت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۷۱ مراجعه شود .)

۵۱۹ _ انتخاب اعضای تشکل های کارگری جهت شرکت در دوره های آموزشی برگزار شده از سوی تشکل ها ، صرف نظر از محل برگزاری آنها ، تنها بر عهده مؤسسات تحصیلی و آموزشی مربوطه بوده و نباید از سوی احزاب سیاسی در این خصوص اعمال نفوذ گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۷۲ مراجعه شود .)

بخش دهم

حق اقدام به اعتصاب

اهمیت حق اقدام به اعتصاب و نحوه اجرای قانونی آن

(به بند ۱۳۱ نیز مراجعه شود)

۵۲۰- کمیته ضمن اذعان حق اقدام به اعتصابات به عنوان حق اساسی کارگران و تشکل های مربوط بدان ها ، اقدام در این جهت را تنها با هدف دفاع از منافع اقتصادی کارگران شناسایی می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۷۳ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۲۴ بند ۲۸۲ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۴۰۷ بند ۴۹۱ مراجعه شود .)

۵۲۱- کمیته همواره حق اقدام به اعتصابات از سوی کارگران و تشکل های مربوط بدانها را به عنوان ابزاری برای دفاع از منافع اقتصادی و اجتماعی آنان شناسایی می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۷۴ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۰۹ بند ۳۸۱ ؛ گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۶۳ بند ۳۵۶ ؛ گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۵۰ بند ۱۲۰ ؛ گزارش ۳۰۸ ؛ پرونده شماره ۱۹۰۰ بند ۱۸۳ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۲۶ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۷۲ بند ۵۸۷ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۵۸۱ بند ۱۱۱ ؛ گزارش ۳۲۸ ؛ پرونده شماره ۲۱۱۶ بند ۳۶۸ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۵۸ بند ۵۲۲ ؛ گزارش ۳۳۵ ؛ پرونده شماره ۲۳۰۵ بند ۵۰۵ مراجعه شود .)

۵۲۲- حق اقدام به اعتصابات از جمله ابزارهای اساسی محسوب می گردد که با توسل بدان کارگران و تشکل های مربوط به آنان از توانایی ارتقاء و دفاع از منافع اجتماعی و اقتصادی خود برخوردار می گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۷۵ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۶۸۷ بند ۴۵۷ ؛ گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۷۹۹ بند ۲۰۷ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۴ بند ۶۹۴ ؛ گزارش ۳۰۸ ؛ پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۳۱ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۲۸ بند ۱۷۶ ؛ گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۳۰ بند ۳۶۵ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۵۸۱ بند ۱۱۱ ؛ گزارش ۳۳۰ ؛ پرونده شماره ۲۱۹۶ بند ۳۰۴ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۵۷ بند ۴۶۶ ؛ گزارش ۳۳۶ ؛ پرونده شماره ۲۳۴۰ بند ۶۴۵ ؛ گزارش ۳۳۷ ؛ پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۱۶۶۵ مراجعه شود .)

۵۲۳- حق اقدام به اعتصابات از جمله نتایج اصلی حق حفاظت شده ایجاد تشکل ها از سوی مقاوله نامه شماره ۸۷ محسوب می شـــود .

(به گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۵۴ بند ۴۰۵ مراجعه شود .)

۵۲۴- چنین به نظر نمی رسد که حق دعوت به اعتصابات به عنوان تنها راه حفاظت از تشکل های کارگری ، با معیارهای مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر باشد . کارگران و بخصوص رهبران آنها باید در قبال هرگونه تبعیض که به خاطر اعتصابات علیه آنها اعمال خواهد شد حفاظت شده و آنها باید از توانایی ایجاد تشکل های کارگری بدون مواجهه با تبعیضات ضد تشکلی برخوردار گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۷۷ گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۵۸ بند ۴۵۴ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۱۷۳ مراجـعه شود .)

۵۲۵- منع دعوت به اعتصابات از سوی فدراسیون ها و کنفدراسیون ها با موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۷۸ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۸۴ بند ۶۸۶ مراجـعه شود .)

هدف از اقدام به اعتصابات (درخصوص مسائل اقتصادی و اجتماعی، اعتصابات سیاسی، اعتصابات انفرادی، ...)

۵۲۶- منافع اقتصادی و صنفی که کارگران در طی اعتصابات خود نسبت به دفاع از آنها اقدام می نمایند نه تنها در جهت بهبود شرایط کار و یا ارتقاء تقاضاهای جمعی با ماهیت صنفی و بلکه در راستای دستیابی به راه حل های مربوط به مسائل اقتصادی و اجتماعی و مشکلات فراروی کارگران مد نظر قرار می گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۷۹ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۱ بند ۲۸۰ ؛ گزارش ۳۱۴ پرونده شماره ۱۷۸۷ بند ۳۱ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۵۲۶ ؛ گزارش ۳۲۶ ؛ پرونده شماره ۲۰۹۴ بند ۴۹۱ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۰۹۴ بند ۱۳۵ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۱۹۳۷/۲۰۲۷ بند ۱۰۴ مراجعه شود .)

۵۲۷- تشکل های مشمول دفاع از منافع اجتماعی – اقتصادی و صنفی کارگران از توانایی استفاده از اعتصابات جهت حمایت از مواضع خود در راستای جستجوی راه حلی جهت مشکلات مربوط به سیاست های اقتصادی و اجتماعی عمده که بر اعضاء آنها و کل کارگران تاثیرات مستقیم برجای می گذارند (از جمله موضوعات مربوط به کار ، حمایت اجتماعی و معیارهای مناسب زندگی) برخوردار می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۰ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۱۸۷۰ بند ۱۴۳ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۵۲۶ ؛ و پرونده شماره ۲۰۲۷ بند ۸۷۶ ؛ گزارش ۳۳۶ ؛ پرونده شماره ۲۳۵۴ بند ۶۸۲ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۲۳ بند ۱۰۳۹ مراجعه شود .)

۵۲۸- اعتصابات دارای ماهیت صرف سیاسی و اعتصاباتی که به صورت نظام مند قبل از انجام مذاکرات مربوطه برپاشده باشند در چهارچوب اصول آزادی انجمن قرار نمی گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۴۸۱ ؛ گزارش ۳۰۳ ، پرونده شماره ۱۸۱۰/۱۸۳۰ بند ۶۱ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۰۹۴ بند ۱۳۵ مراجـعه شود .)

۵۲۹- درحالی که اعتصابات سیاسی صرف در چهارچوب اصول آزادی انجمن قرار نمی گیرند ، تشکل ها باید از حق توسل به اعتصابات اعتراض آمیز ، علی الخصوص در ارتباط با انتقاد از سیاست های اقتصادی و اجتماعی دولت برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۲ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۷۷ بند ۷۱ ؛ گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۵۱ بند ۲۸۰ و پرونده شماره ۱۸۶۳ بند ۳۵۶ ؛ گزارش ۳۴۴ ؛ پرونده شماره ۱۷۸۷ بند ۳۱ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۵۲۶ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۵۱ بند ۹۸۵ مراجعه شود .)

۵۳۰- در رابطه با یک مورد اعتصاب که علیه حکم صادره در مورد مصالحه و حکمیت و نیز علیه سیاست های دولت برگزار گردیده بود کمیته تردید خود را درخصوص صحت ادعاهای طرح شده با توجه به ارتباط موضوع با زمینه مطروحه ابراز می نماید . این تردید با توجه به این واقعیت بیان می گردد که تشکل های دارای اختلاف با دولت (که نقش یک کارفرمای عمده را برعهده دارد) بر این عقیده بوده اند که دولت در زمینه ی روابط صنعتی محدودیت هایی را علیه حقوق مربوط به تشکل های کارگری اعمال نموده است .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۳ مراجعه شود .)

۵۳۱- حق اقدام به اعتصاب نباید صرفاً به مجادلات صنفی که از طریق انعقاد توافقات جمعی قابل حل و فصل می باشند محدود گردد ؛ در این خصوص کارگران و تشکل های مربوط به آنها باید درصورت ضرورت از اختیار ابراز نظرات خود در شکلی وسیع تر و ابراز نارضایتی درخصوص موضوعات اجتماعی و اقتصادی تاثیر گذار بر منافع اعضاء تشکل ها برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۴ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۷۷ بند ۷۱ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۵۲۶ مراجعه شود .)

۵۳۲- حل و فصل یک اختلاف حقوقی در نتیجه اختلاف در تفسیر یک متن حقوقی باید بر عهده دادگاه های صلاحیت دار گذاشته شوند . ممانعت از برگزاری اعتصابات تحت چنین شرایطی نقض آزادی انجمن قلمداد نمی گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۵ مراجعه شود .)

۵۳۳- درصورتی که در طی اجرای یک توافقنامه جمعی برگزاری اعتصابات ، ممنوع اعلام گردد این ممنوعیت باید از طریق حق توسل به مکانیسم های سریع و بی طرفانه که در چارچوب آنها شکایات جمعی و یا انفرادی امکان تفسیر و یا کاربرد توافقات جمعی ، قابل بررسی باشند جبران گردد . لازم به ذکر است چنین مکانیسمی نه تنها امکان حل و فصل مشکلات اجتناب ناپذیر ناشی از تفسیرهای احتمالی که ممکن است در توافقات جمعی ظاهر گردد را فراهم می نماید بلکه زمینه را برای برگزاری دوره های آتی مذاکرات آماده نموده و امکان شناسایی مشکلات را در طی دوره اعتبار توافقات جمعی تسهیل می نماید .

(به گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۰۸ بند ۶۰۱ مراجعه شود .)

۵۳۴- منع کلی طرفداری از برگزاری اعتصابات ممکن است به سوء استفاده از شرایط ، منجر شده و کارگران باید از توانایی اقدام به اعتصاب به شرط قانونی بودن شرایط مربوط بدان برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۶ ؛ گزارش ۳۰۳ ، پرونده شماره ۱۸۱۰/۱۸۳۰ بند ۶۱ ؛ گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۹۸ بند ۳۲۵ ؛ گزارش۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۳۵ ؛ گزارش ۳۳۳ ؛ پرونده شماره ۲۲۵۱ بند ۹۸۵ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۲۶ بند ۴۴۵ ؛ مراجعه شود .)

۵۳۵- برگزاری اعتصابات در راستای شناسایی یک تشکل از جمله منافع مشروعی قلمداد می گردد که باید از سوی کارگران و تشکل های مربوط به آنها اقدام لازم جهت دفاع از آن صورت پذیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۷ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۲۰۶۶ بند ۳۳۶ مراجعه شود .)

۵۳۶- ممنوعیت اقدام به اعتصاب درخصوص مباحث صورت گرفته در ارتباط با شناسایی تشکل ها (جهت چانه زنی های جمعی) با اصول آزادی انجمن همگون نمی باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۸ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۲۰۶۶ بند ۳۳۶ مراجعه شود .)

۵۳۷- برگزاری اعتصابات اعتراض آمیز به علت خودداری چند ماهه دولت از پرداخت دستمزد کارگران از جمله اقدامات مشروع و قانونی قابل اجرا از طرف تشکل ها قلمداد می شود .

(به گزارش ۴۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۰ بند ۲۱۶ مراجعه شود .)

۵۳۸- ممنوعیت اقدام به اعتصاباتی که تشکل ها نیز در آن ها مشارکت دارند ولی به مجادلات جمعی ، مرتبط نمی باشد با اصول آزادی انجمن مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۸۹ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۹۸ بند ۳۲۵ مراجعه شود .)

۵۳۹- آن دسته از مواد قانونی که در ارتباط با موضوع انعقاد قراردادهای جمعی کاری با بیش از یک کارفرما ، اقدام به اعتصابات را ممنوع می سازند با اصول آزادی انجمن و حق اقدام به اعتصاب مغایر می باشند ؛ در این ارتباط کارگران و تشکل های آنان باید از توانایی اقدام به حمایت از قراردادهای منعقده با بیش از یک کارفرما برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۹۰ مراجعه شود .)

۵۴۰- کارگران و تشکل های آنان باید از اختیار دعوت به اقدامات صنفی (اعتصابات) در حمایت از قراردادهای دارای بیش از یک کارفرما (توافقات جمعی) برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۹۱ مراجعه شود .)

۵۴۱- کمیته در موارد متعددی اظهار نموده است که اقدام به اعتصابات در سطح ملی تا زمانی که با اهداف اجتماعی و اقتصادی و نه صرفاً سیاسی همراه باشد اقدامی قانونی و مشروع محسوب می شود ؛ ممنوعیت اقدام به اعتصابات تنها زمانی قابل پذیرش است که این امر از سوی کارکنان دولتی دارای اختیارات دولتی و یا کارکنان دولتی مشغول به کار در بخش خدمات اساسی در بالاترین مفهوم آن که هرگونه اختلال در آن جان مردم را به مخاطره خواهد انداخت و یا امنیت و سلامت فرد در بخش و یا کل جامعه را با تهدید مواجه خواهد نمود صورت پذیرفته باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۹۲ مراجعه شود .)

۵۴۲- اعلام غیر قانونی بودن یک اعتصاب ملی برگزار شده علیه عواقب کاری و اجتماعی و نیز سیاست های اقتصادی دولت و منع اقدام به اعتصاب بدین علت ، نقض جدی آزادی انجمن محسوب می شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۹۳ مراجعه شود .)

۵۴۳- در ارتباط با اعتصابات عمومی ، کمیته متذکر می گردد که دعوت و اقدام به اعتصاب از جمله ابزارهایی است که باید اختیار آن به تشکل های کارگری داده شود . در این خصوص لازم به ذکر است برگزاری اعتصابات عمومی ۲۴ ساعته با هدف تقاضای افزایش حداقل دستمزدها ، احترام به توافقات جمعی اجرا شده و نیز ایجاد تغییر در سیاست اقتصادی (جهت کاهش قیمت ها و بیکاری) اموری کاملاً مشروع بوده و در چهارچوب حوزه وظایف و فعالیت تشکل ها قرار دارند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۹۴ مراجعه شود .)

۵۴۴- اعتصابات عمومی اعتراض آمیز در جهت پایان بخشیدن به روند قتل صدها نفر از رهبران تشکل های کارگری و کارفرمایی و اعضاء این تشکل ها در طی سالیان اخیر از جمله فعالیت های قانونی و مشروع مربوط به تشکل ها قلمداد شده و بنابراین هرگونه ممنوعیت قائل شده جهت آنها نقض جدی آزادی انجمن محسوب می شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۹۵ مراجعه شود .)

انواع اعتصابات

۵۴۵- درخصوص انواع اعتصاباتی که اقدام بدانها برای کارگران ممنوع گردیده است (اعتصابات ناگهانی و اعلام شده ، اعتصابات قطعی ، کم کاری ، اصرار بیش از حد بر رعایت قوانین کاری منتج به کم کاری ، تحصن) کمیته اعتقاد دارد اعمال محدودیت های این چنینی تنها در صورتی که اعتراضات از حالت مصالحه آمیز خارج گردند قابل توجیه می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۵۹۶ و ۴۹۷ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۷ مراجعه شود .)

۵۴۶- کمیته اعتقاد دارد که اشغال زمین یا ساختمان ها از سوی کارگران و یا سایر افراد علی الخصوص هنگامی که با خشونت همراه باشد با ماده ۸ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر خواهد بود . بنابراین کمیته از کلیه دولت ها درخواست می نماید در آینده نسبت به اجرای احکام علیه زمین ها و ساختمان ها صارده از سوی مقامات قضایی در صورت انجام اقدامات جنایتکارانه در این اماکن و یا محل کار کارگران در ارتباط با موضوعات مورد اختلاف اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۲۰۲۱ بند ۳۲۴ و ۳۳۵ مراجعه شود .)

پیش شرط ها

۵۴۷- شرایط پیش بینی شده جهت قانونی بودن اعتصابات باید منطقی بوده و در هر صورت نباید تحدید عمده ای را بر اقدامات تشکل های کارگری و کارفرمایی اعمال نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۴۹۸ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۹۹ بند ۲۰۷ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۱۸ بند ۵۱۴ ؛ گزارش۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۴۹ بند ۵۲۰ ؛ گزارش ۳۲۷ ؛ پرونده شماره ۲۱۱۸ بند ۶۳۵ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۵۱ بند ۹۹۵ مراجعه شود .)

۵۴۸- رویه های قانونی برای اعلام یک اعتصاب نباید به نحوی پیچیده تعیین شوند که عملاً اقدام به اعتصاب را غیر ممکن سازند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۴۹۹ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۸۹ بند ۱۸۹ مراجعه شود .)

۵۴۹- آن دسته از مواد قانونی که امکان انجام حکمیت و یا مصالحه داوطلبانه را درخصوص اختلافات طرح شده قبل از اقدام به اعتصابات فراهم می نمایند با این شرط که موضوع حکمیت اجباری و الزام آور محسوب نگردیده و مانعی جهت اقدام به اعتصاب قلمداد نگردند ، ناقض آزادی انجمن محسوب نمی گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۰۰ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۹۹ بند ۸۳ و پرونده شماره ۱۸۹۸ بند ۳۲۴ ؛ گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۱۲ بند ۳۶۴ ؛ گزارش ۳۲۴ ؛ پرونده شماره ۲۰۹۲/۲۱۰۱ بند ۷۳۱ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۶۹ بند ۲۱۲ مراجعه شود .)

۵۵۰- به طورکلی تصمیمات متخذه درخصوص تعلیق یک اعتصاب برای یک دوره منطقی با هدف امکان فراهم ساختن انجام مذاکرات و حل و فصل اختلافات از طریق تلاش های میانجی گرایانه و یا مصالحه آمیز به خودی خود موجبات نقض اصول آزادی انجمن را فراهم نخواهد نمود .

(به گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۲۹ بند ۱۲۷۴ مراجعه شود .)

۵۵۱- کمیته تأکید می نماید علی رغم این که اعتصابات مورد نظر تا مرحله انجام مذاکرات و یا کسب حکمیت و تحقق توافقات مصالحه جویانه براساس مواد قانونی پیش بینی شده قابل تعلیق می باشند ، اما در راستای این اقدام ، پیش بینی کلیه روندهای بی طرفانه و بدون تأخیر مربوطه جهت انجام امور مرتبط با حکمیت و یا صلح که ضامن مشارکت کلیه طرف ها در کلیه مراحل مربوط بدان می باشند امری الزام آور می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۰۱ مراجعه شود .)

۵۵۲- الزام دادن اطلاع قبلی به کارفرما جهت اقدام به اعتصاب امری قابل پذیرش محسوب می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۰۲ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۴۹ بند ۵۲۰ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۵۱ بند ۹۹۶ ؛ مراجعه شود .)

۵۵۳- الزام پیش بینی یک مهلت ۲۰ روزه در ارتباط با خدمات اجتماعی و یا عمومی درخصوص اقدام به اعتصابات ، موجبات نقض اصول آزادی انجمن را فراهم نمی آورد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۵۰۴ ؛ گزارش ۳۹ ، پرونده شماره ۱۹۱۲ بند ۳۶۵ مراجعه شود .)

۵۵۴- الزام قانونی درخصوص پیش بینی یک دوره ۴۰ روزه قبل از اقدام به اعتصاب در یک بخش خدمات اساسی با هدف فراهم آوردن یک دوره معقول اقدام برای طرف های اختلاف جهت انعکاس نظرات خویش با اصول آزادی انجمن مغایر نمی باشد . این اقدام در عین حال می تواند فرصتی را برای طرف ها فراهم آورده تا ضمن بازگشت به میز مذاکره به توافقات احتمالی دست یابند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۰۵ مراجعه شود .)

۵۵۵- درخصوص یکی از مواد قانونی که لزوم ارائه اکثریت آراء جهت اقدام به اعتصابات قانونی یادآوری گردیده است . (دوسوم کل آراء اعضاء تشکل و یا شعبات مربوط بدان) و تخطی از آن با اعمال مجازات هایی از جمله انحلال تشکل همراه می باشد ، کمیته ضمن خاطر نشان ساختن موارد قید شده از سوی کمیته تخصصی کاربرد مقاوله نامه و توصیه نامه ها معتقد است مواد قانونی از این دست موجبات دخالت مقامات دولتی در فعالیت های مرتبط به تشکل ها را فراهم نموده و حقوق آنها را تحدید می نماید که این خود با موارد مصروحه در ماده ۳ مقاوله نامه فوق مغایر خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۰۶ مراجعه شود .)

۵۵۶- الزام تصمیم گیری حداقل بیش از نیمی از کارگران جهت اقدام به اعتصاب ، اقدامی غیر ضروری است که می تواند موجبات ممانعت از برگزاری اعتصابات ، علی الخصوص در بنگاه های اقتصادی بزرگ را فراهم آورد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۰۷ مراجعه شود .)

۵۵۷- الزام وجود اکثریت مطلق آراء کارگران جهت اقدام به اعتصاب بخصوص درمواردی که چندین تشکل کارگری تعداد زیادی از افراد را تحت پوشش خود قرار می دهند امری مشکل به نظر می رسد . دراین خصوص مواد قانونی مرتبط نسبت به خطر تحدید جدی حق انجام اعتصابات تأکید دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۰۸ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۸۹ بند ۴۹۰ مراجعه شود .)

۵۵۸- کمیته از یکی از دولت ها درخواست نمود نسبت به اصلاح الزامات قانونی مربوط به مشروط نمودن تصمیم گیری اقدام به اعتصاب ، به کسب آراء بیش از نیمی از کارگران یک تشکل ، علی الخصوص در بنگاه هایی که از تعداد بالای اعضاء برخوردار می باشند اقدام نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۰۹ مراجعه شود .)

۵۵۹- الزام رعایت یک حد نصاب تعیین شده جهت اتخاذ تصمیمات مربوط به اقدام به اعتصابات از طریق رأی گیری مخفی امری قابل پذیرش محسوب می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۱۰ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۸۹ بند ۱۹۰ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۱۶ بند ۹۱۲ مراجعه شود .)

۵۶۰- رعایت حدنصاب کسب آراء دوسوم تعداد اعضاء ، علی الخصوص هنگامی که تشکل های کارگری از تعداد اعضاء پرشمار برخوردار بوده و مناطق وسیعی را تحت پوشش خود قرار می دهند امری مشکل به نظر می رسد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۱۱ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۱۶ بند ۹۱۲ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۵۱ بند ۹۸۷ مراجعه شود .)

۵۶۱- ماده قانونی که برگزاری اعتصابات را به موافقت اکثریت اعضاء فدراسیون ها و کنفدراسیون ها و یا تصویب اکثریت مطلق کارگران مربوط به یک حوزه صنفی منوط می سازد می تواند تحدید جدی را بر فعالیت های تشکل های کارگری به همراه داشته باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۱۲ مراجعه شود .)

۵۶۲- کمیته ، تصمیم گیری از سوی مجمع عمومی شعبات تشکل های کارگری را درخصوص اقدام به اعتصاب در وضعیتی که دلیل برگزاری اعتصاب از ماهیت محلی برخوردار باشد و نیز تصمیم گیری سطوح بالایی تشکل ها در خصوص اقدام به برگزاری اعتصابات از سوی کمیته اجرایی تشکل ها با توجه به اکثریت مطلق آراء اعضاء کمیته فوق را با اصول آزادی انجمن مغایر قلمداد نمی نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۱۳ مراجعه شود .)

۵۶۳- الزام به رأی گیری نوبت دوم درخصوص اقدام به اعتصابات درصورت عدم برگزاری اعتصاب ظرف ۳ ماه پس از رأی گیری دور اول ، نقض آزادی انجمن قلمداد نمی گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۱۴ مراجعه شود .)

توسل به حکمیت و یا داوری اجباری

۵۶۴- توسل به حکمیت یا داوری اجباری جهت پایان دادن به مجادلات کارگری و اعتصابات مربوطه تنها زمانی قابل پذیرش قلمداد می گردد که این امر براساس تقاضای طرفین حاضر در مجادلات فوق صورت پذیرفته باشد و یا اعتصاب بدلیل مشارکت کارمندان بخش دولتی دارای اختیارات دولتی و یا کارمندان فعال در بخش خدمات اساسی در بالاترین مفهوم آن و یا به عبارتی خدماتی که اختلال در آنها موجبات تهدید امنیتی و یا جانبی یک بخش و یا کل جمعیت را فراهم می آورد مورد تحدید و یا حتی ممنوعیت قرار گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۵۱۵ و ۵۵۳ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۵۴ بند ۵۱۲ ؛ گزارش ۳۰۳ پرونده شماره ۱۸۱۰/۱۸۳۰ بند ۶۲ ؛ گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۹۰ بند ۳۷۲ ؛ گزارش ۳۱۰ ؛ پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۵۰۶ ؛ گزارش ۳۱۴ پرونده شماره ۱۹۴۸/۱۹۵۵ بند ۷۵۰ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۱ بند ۶۳۱ ؛ گزارش ۳۳۵ ؛ پرونده شماره ۲۳۰۳ بند ۱۳۷۶ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۲۵ بند ۱۲۷۵ مراجعه شو د .)

۵۶۵- جلوگیری از اقدام به اعتصاب به واسطه حکمیت و یا داوری اجباری با حق تشکل ها جهت انجام فعالیت های خویش در فضایی آزاد مغایر بوده و این امر تنها درخصوص بخش های دولتی و یا خدمات اساسی ، در بالاترین مفهوم آن ، قابل توجیه می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۱۸ مراجعه شود .)

۵۶۶- ماده قانونی که به یکی از طرف های دخیل در مجادلات اختیار می دهد نسبت به ارائه درخواست مداخله مقامات کارگری دولتی جهت حل و فصل مجادلات مربوطه اقدام نمایند حق کارگران جهت اقدام به اعتصابات را نادیده انگاشته و کمکی جهت ارتقاء داوطلبانه چانه زنی های جمعی محسوب نمی گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۵۱۹ و ۸۶۳ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۳۹ بند ۸۶ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۳۰ بند ۳۴۸ مراجعه شود .)

۵۶۷- پیش بینی ماده ای قانونی جهت اعطای اختیار به کارفرمایان به منظور ارائه درخواست انجام حکمیت یا داوری اجباری جهت کلیه موارد مطروحه به دلیل عدم نیل به توافق در طی چانه زنی های جمعی حق اقدام به اعتصابات را تحت الشعاع قرار داده و در واقع از اجرای این حق جلوگیری خواهد نمود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۲۰ مراجعه شود .)

۵۶۸- کمیته معتقد است که به اجرا گذاشته شدن نظام حکمیت اجباری از سوی مقامات کاری دولتی ، به دنبال عدم حل و فصل مجادلات مربوطه از طرق دیگر ، برخلاف اصول آزادی انجمن به تحدید عمده حق تشکل های کارگری جهت انجام فعالیت های قانونی خویش و یا حتی ممنوعیت برگزاری اعتصابات منجر می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۵۲۱ مراجعه شود .)

۵۶۹- به منظور کسب و اعاده اعتماد و اطمینان طرف های حاضر در مجادلات ، نظام های مربوطه به حکمیت و داوری مورد نظر باید از استقلال واقعی برخوردار بوده و نتایج مربوط به حکمیت مربوطه نباید با توسل و مواد قانونی از پیش تعیین شده باشند .

(به گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۷۶۸ بند ۱۱۰ مراجعه شود .)

موارد امکان تحدید و یا منع اعتصابات و تضمین های جبرانی مربوطه

الف) شرایط حاد و اضطراری ملی

(به بندهای ۱۹۸/۶۰۶/۶۰۹/۶۲۰/۶۳۹/۶۳۷ نیز مراجعه شود .

۵۷۰- اعمال ممنوعیت کلی بر اعتصابات تنها درصورت موارد حاد اضطراری ملی ، جهت یک دوره محدود زمانی قابل توجیه می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۵۷۷ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۸۵ بند ۳۳۰ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۵۸۱ بند ۱۱۱ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۳۸۸ بند ۸۷۹ و پرونده شماره ۲۳۵۱ بند ۹۹۳ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۴۰ بند ۶۴۵ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۲۴۴ بند ۱۲۶۸ مراجعه شو د .)

۵۷۱- مسئولیت تعلیق یک اعتصاب به بهانه حفظ امنیت و یا سلامت ملی نه بر عهده دولت و بلکه بر عهده یک ارگان مستقل که اعتماد و اطمینان کلیه طرف ها را به همراه داشته باشد خواهد بود .

(به گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۰۳ بند ۱۳۷۷ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۶۶ بند ۱۲۷۹ مراجعه شود .)

ب : خدمات عمومی (بخش عمومی)

(به بندهای ۵۸۸ و ۵۸۹ و ۵۹۰ نیز مراجعه شود .)

۵۷۲ _ شناسایی اصل آزادی انجمن برای کارمندان دولت لزوماً بر حق آنها نسبت به اقدام به اعتصابات دلالت نمی نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۳۱ ؛ و گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۷۱۹ بند ۴۱۳ مراجعه شود .)

۵۷۳ _ کمیته اذعان می دارد که محدودیت و یا حتی ممنوعیت اقدام به اعتصابات در بخش خدمات عمومی و یا حتی خدمات فوق العاده ضروری با توجه به این که موجبات سختی و مشکلات بسیار را برای آحاد جامعه فراهم می نماید ولی به شرط این که محدودیت های قید شده با برخی تضمین های جبرانی همراه باشد قابل توجیه خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۳۳ ؛ گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۷۹۱ بند ۳۴۵ ، گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۰۳ ، و گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۲۰ بند ۳۱۸ مراجعه شود .)

۵۷۴ _ حق اقدام به اعتصاب ، تنها در ارتباط با کارمندان دولت که از طرف نهادهای کشوری انجام وظیفه می نمایند قابل تحدید و یا منع خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۳۴ ؛ گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۷۱۹ بند ۴۱۳ ، گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۳ بند ۷۳۱ و پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۵ مراجعه شود .)

۵۷۵ _ تعریف وسیع مفهوم کارمند دولت احتمالاً به تحدید وسیع و یا حتی ممنوعیت حق اقدام به اعتصاب از سوی کارگران منجر می گردد . ممنوعیت حق اقدام به اعتصاب در حوزه خدمات عمومی باید به آن دسته از کارمندان دولت محدود گردد که از طرف نهادهای کشوری انجام وظیفه می نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۳۵ مراجعه شود .)

۵۷۶ _ حق اقدام به اعتصاب در ارتباط با موارد زیر قابل تحدید و منع می باشد :
۱- در حوزه خدمات عمومی تنها جهت آن دسته از کارمندان دولت که از طرف نهادهای کشوری انجام وظیفه می نمایند .
۲- در حوزه خدمات اساسی در مفهوم غائی آن (به معنای خدماتی که قطع و یا اختلال در آنها از بین رفتن جان افراد را به دنبال داشته باشد و یا امنیت و سلامتی کل افراد و یا بخشی از افراد را مورد تهدید قرار می دهد.)
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۵۳۶ و ۵۲۶ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۲ بند ۴۲۷ ، گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۱۳ بند ۳۰۵ ، گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۲۱۰ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۲۵ بند ۴۰۵ ، گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۳۵ بند ۲۲۶ ،گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۵۷ بند ۱۹۱ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۱۲ بند ۷۴۹ ، گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۱۲۲۵۱ بند ۹۹۳ ،گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۵۷ بند ۴۶۶ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۸۳ بند ۷۵۹ ؛ و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۲۴۴ بند ۱۲۶۸ مراجعه شود .)
۵۷۷ _ کارمندان دولت مشغول به کار در بنگاه های صنعتی و بازرگانی دولتی از حق انجام مذاکرات جهت کسب توافقات جمعی و نیز حق برخورداری از حفاظت در قبال تبعیضات به عمل آمده علیه تشکل های کارگری و حق اقدام به اعتصابات به شرط آنکه اختلال در خدمات مربوطه موجبات تهدید جانی و یا تهدید امنیت و سلامت شخصی یک بخش و یا کل جمعیت را به همراه نداشته باشد برخوردار هستند .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۳۲ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۴۸ بند ۹۹۷ مراجعه شود .)
۵۷۸ _ مقامات وزارت دادگستری و قوه قضائیه از جمله مقاماتی محسوب می شوند که اجرای وظایف قضایی را از سوی دولت برعهده داشته و حق آنان جهت اقدام به اعتصاب ، تابع محدودیت هایی است که عواقبی مانند تعلیق از کار و یا حتی ممنوعیت کامل اشتغال مجدد آنها را به دنبال دارد .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۵۳۷ و ۵۳۸ ؛ و گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۸۳ بند ۷۶۳ مراجعه شود .)
۵۷۹ _ ممنوعیت حق اقدام به اعتصابات از سوی مأمورین گمرک که از جمله کارکنان دولت با حق انجام وظیفه از طرف دولت محسوب می شوند نقض اصول آزادی انجمن قلمداد نخواهد شد .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۴۱۳ مراجعه شود .)
۵۸۰ _ اقدام دولت در جهت کسب حکم قضایی به منظور توقف موقت اعتصابات در بخش دولتی ، ناقض حقوق تشکل های کارگری محسوب نمی گردد .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۳۹ مراجعه شود .)

ج : خدمات ضروری

(به بند ۵۷۶ نیز مراجعه شود .)

۵۸۱ _ به منظور تعیین شرایطی که تحت آنها انجام اعتصاب با ممنوعیت روبرو گردد می توان به وجود تحدید کاملاً مشخص و قریب الوقوع علیه جان افراد و یا تهدید امنیت و یا سلامت بخشی از جمعیت و یا کل آن اشاره نمود .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۰ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۸۹ بند ۳۲۴ ، گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۶۰ بند ۵۱۷ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۹۵ بند ۷۳۷ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۵۲ بند ۸۸۳ ، گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۸۳ بند ۷۳۶ ،گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۲۶ بند ۴۴۶ ؛ وپرونده شماره ۲۳۲۹ بند ۱۲۷۵ مراجعه شود .)
۵۸۲ _ مفهوم خدمات ضروری در مفهوم غائی آن تا حدود زیادی به شرایط خاصی که در کشور وقوع می یابند بستگی دارد و دارای مفهومی مطلق نمی باشد. همچنین برخی از خدمات غیر ضروری نیز که گاهاً به خاطر رویدادهای مختلف مانند به طول انجامیدن بیش از حد اعتصابات و یا فراگیر شدن بیش از حد آنها نهایتاً به بروز تهدیدات جدی علیه جان افراد و امنیت و سلامتی یک بخش و یا کل جامعه می انجامد می تواند خدمات ضروری قلمداد شود ، لیکن از مفهومی مطلق برخوردار نمی باشد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۱ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۶۳ بنـد ۲۲۹ ، گـزارش ۳۲۱ پرونـده شـماره ۲۰۶۶ بنـد ۳۴۰ ، گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۱۲ بند ۷۴۹ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۰۵ بنـد ۵۰۵ ، و گـزارش ۳۳۸ پرونـده شـماره ۲۳۷۳ بنـد ۳۸۲ مراجعه شود .)

۵۸۳ _ اعلام غیرقانونی بودن اعتصابات برگزارشده در ارتباط با یک و یا بیش از یک وظیفه شغلی که در مفهوم غـائی آن جزءِ خدمات ضروری قابل إرائه بوده و اختلال در انجام آنها موجبات به خطر افتادن جان افراد و سلامت و امنیت یک بخش و یا کل یک محدوده جمعیتی را به دنبال خواهد داشت به کم رنگ شدن مفهوم اصل مربوط به منع اقدام بـه اعتـصاب در حوزه خدمات ضروری منجر خواهد گردید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۲ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شـماره ۱۹۲۳ بنـد ۲۲۱ ، گـزارش ۳۱۴ پرونـده شـماره ۱۷۸۸ بنـد ۳۲ ، گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۲۹ ؛ گزارش ۳۳۹ پرونده شماره ۲۱۲۰ بند ۵۴۰ ، و گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۴۰ بند ۶۴۵ مراجعه شود .)

۵۸۴ _ در ارتباط با محدودیت های اعمال شده جهت برگزاری اعتصابات مربوط به حوزه مشاغل دولتی ، به نظر می رسـد برخورد یکسان با این مشاغل قبل از اعمال تمایز در قوانین مربوطه بین مشاغل حاوی مفهوم خدمات ضـروری و مـشاغل حاوی مفهوم خدمات غیر ضروری اقدامی ناصحیح خواهد بود .

۵۸۵ _ خدمات ذیل را می توان از جمله خدمات ضروری لحاظ نمود :

الف – خدمات بخش بیمارستانی

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۴۴ ؛ گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۸۱۸ بند ۳۶۶ ، گـزارش ۳۰۶ پرونـده شـماره ۱۸۸۲ بنـد ۴۲۷ ، گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۸۹۷ بند ۴۷۷ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۶۰ بنـد ۵۱۷ و پرونـده شـماره ۲۰۷۷ بنـد ۵۵۱ ؛ گـزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۷۴ بند ۷۹۵ ، گزارش ۳۳۰ پرونده شـماره ۲۱۶۶ بنـد ۲۹۳ ، و گـزارش ۳۳۸ پرونـده شـماره ۲۳۹۹ بنـد ۱۱۷۱ مراجعه شود .)

ب – خدمات بخش برق

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۴ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۱ بند ۵۷۳ ، گـزارش ۳۰۹ پرونـده شـماره ۱۹۱۲ بنـد ۳۶۵ ، گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۹۹ بند ۱۶۵ ؛ و پرونده شماره ۱۹۹۴ بند ۴۵۸ مراجعه شود .)

ج – خدمات بخش آب رسانی

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۲ ؛ گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۳۵ بند ۲۶۷ مراجعه شود .)

د – خدمات بخش تلفن

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۴ ؛ گزارش ۳۱۴ پرونده شماره ۱۹۵۵ / ۱۹۴۸ بند ۷۲ ، و گزارش ۳۱۸ پرونـده شـماره ۲۰۲۰ بنـد ۳۱۸ مراجعه شود .)

ه - خدمات بخش پلیس و نیروهای نظامی

(به گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۹۸ بند ۳۲۳ مراجعه شود .)

و – خدمات بخش اطفاءِ حریق (آتش نشانی)

(به گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۱۴۵ ، و گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۲۰۶۶ بند ۳۶۶ مراجعه شود .)

ح – خدمات بخش زندان های عمومی و خاص

(به گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۸۴ بند ۷۶۷ مراجعه شود .)

ت – خدمات بخش إرائه غذا به دانش آموزان و نظافت مدارس

(به گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۳۷ بند ۱۰۲ مراجعه شود .)

ی – خدمات بخش ترافیک هوایی

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۴ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۲۷ بند ۱۹۱ مراجعه شود .)

۵۸۶ _ این اصل که خدمات قابل إرائه توسط بخش کنترل ترافیک هوایی جزو خدمات ضروری قلمداد می گردند هر شکل از اعتصاب در این بخش را از کم کاری و عدم همکاری گرفته تا تمارض که موجبات تهدید جدی جان افراد را فراهم ساخته و امنیت و سلامت آنها را زیر سؤال می برد شامل خواهد گردید .

(به گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۲۷ بند ۱۹۱ مراجعه شود .)

۵۸۷ _ خدمات ذیل را می توان در مفهوم خاص آن از جمله خدمات غیر ضروری لحاظ نمود :

۱ – خدمات بخش رادیو و تلویزیون

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۹۴ بند ۲۰۴ ، گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۲ و پرونده شماره ۱۸۸۴ بند ۶۸۸ مراجعه شود .)

۲ – خدمات بخش نفت

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۰۴ ، گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۲ ، گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۵۵ بند ۶۳۰ و پرونده شماره ۲۲۴۹ بند ۱۴۷۸ مراجعه شود .)

۳ – خدمات بخش بنادر

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۱۸ بند ۵۱۲ ، گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۲۹ ، و گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۲۰۶۶ بند ۳۴۰ مراجعه شود .)

۴ – خدمات بخش بانک داری

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ گزارش ۳۰۳ پرونده شماره ۱۸۳۰/ ۱۸۱۰ بند ۶۲ ، و گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۳۷ بند ۴۵۰ مراجعه شود .)

۵ – خدمات بخش رایانه ای برای برآورد مالیات های مستقیم و غیر مستقیم

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ مراجعه شود .)

۶ – خدمات بخش فروشگاه های بزرگ و پارک های تفریحی

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ مراجعه شود .)

۷ – خدمات بخش های معادن و فلزات

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ مراجعه شود .)

۸ – خدمات بخش حمل و نقل

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۴۵ ؛ گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۰۳ و پرونده شماره ۱۶۹۵ بند ۲۴۸ ، گزارش ۳۰۳ پرونده شماره ۱۸۱۰ / ۱۸۳۰ بند ۶۲ ؛ گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۸۹ بند ۱۹۱ ، گزارش ۳۱۷ پرونده شماره ۱۹۷۱ بند ۵۶ مراجعه شود .)

۹ – خدمات بخش خلبانان خطوط هوایی

(به گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۹۵ بند ۷۳۷ مراجعه شود .)

۱۰ – خدمات بخش تولید ، حمل و نقل و توزیع سوخت

(به گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۹۸ بند ۳۲۵ مراجعه شود .)

۱۱ – خدمات بخش راه آهن

(به گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۳ بند ۲۲۱ مراجعه شود .)

۱۲ – خدمات بخش حمل و نقل شهری

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ مراجعه شود .)

۱۳ – خدمات بخش پست

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۹۸ بند ۳۲۵ ، گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۸۵ بند ۳۲۱ ، و گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۲۰ بند ۳۱۸ مراجعه شود .)

۱۴ – خدمات بخش جمع آوری زباله

(به گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۱۶ بند ۱۰۰ ، و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۷۳ بند ۳۸۲ مراجعه شود .)

۱۵ – خدمات بخش مربوط به شرکت های تولیدی یخچال و . . .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ مراجعه شود .)

۱۶ – خدمات بخش هتل داری

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۱۸۹۰ بند ۵۸ ، گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۱۶ بند ۳۵۶ ، و گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۲۰ بند ۵۴۰ مراجعه شود .)

۱۷ – خدمات بخش ساخت و ساز

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۲۶ بند ۴۴۶ مراجعه شود .)

۱۸ – خدمات بخش تولید خودرو

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ مراجعه شود .)

۱۹- خدمات بخش فعالیت های کشاورزی و تهیه و توزیع مواد غذایی

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ و گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۰۰ بند ۱۸۳ مراجعه شود .)

۲۰ – خدمات بخش ضرب سکه

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ و گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۲ مراجعه شود .)

۲۱ – خدمات بخش چاپ دولتی و امور انحصاری دولتی مربوط به تولید الکل ، نمک و تنباکو

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ مراجعه شود .)

۲۲ – خدمات بخش آموزش

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۵ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۲۸ بند ۱۷۲ و پرونده شماره ۱۹۴۳ بند ۲۲۶ ، گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۰ بند ۴۵۷ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۲۵ بند ۴۰۵ ، گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۴۵ بند ۳۰۲ و پرونده شماره ۲۱۴۸ بند ۸۰۰ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۵۷ بند ۱۹۱ ، و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۷۳ بند ۲۹۷ مراجعه شود .)

۲۳ – خدمات بخش شرکت های تولیدی آب معدنی

(به گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۰۲۸ بند ۴۷۵ مراجعه شود .)

۵۸۸ _ علی رغم اینکه کمیته ، خدمات إرائه شده در بخش آموزش را از جمله خدمات ضروری محسوب نمی نماید حق مدیران و ناظمین مدارس را نسبت به اعمال محدودیت و یا ممنوعیت کامل برای اعتصاب معلمین مدارس را محترم می شمارد.

(به گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۲۷ مراجعه شود .)

۵۸۹ _ درخصوص یکی از موارد طرح شده ، با توجه به این که دولت به عنوان کارفرمای کارمندان خویش ، وظیفه حفاظت از منافع آنان را بر عهده دارد به نظر کمیته ، حق معلمین نسبت به اقدام به اعتصابات مربوطه غیر موجه نمی باشد .

(به گزارش ۲۷۷ پرونده شماره ۱۵۲۸ بند ۲۸۸ ، و گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۰ بند ۴۵۸ مراجعه شود .)

۵۹۰ _ عواقب تحمل بلند مدت اعتصابات در بخش آموزش ، توجیه کننده اعمال ممنوعیت در این خصوص نخواهد بود .

(به گزارش ۲۶۲ پرونده شماره ۱۴۴۸ بند ۱۱۷ ، و گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۴۵ بند ۳۰۳ مراجعه شود .)

۵۹۱ _ درصورتی که اعتصابات مربوط به بخش جمع آوری زباله ، بیش از زمان مقرر به طول انجامیده و زندگی افراد و امنیت و سلامتی مردم را به مخاطره اندازد جزو خدمات ضروری محسوب خواهد گشت .

(به گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۱۶ بند ۱۰۰ مراجعه شود .)

۵۹۲ _ با قائل شدن ارتباط بین ممنوعیت های اعمال شده بر اعتصابات و دخالت و نقض امور تجاری و بازرگانی ، امکان اعمال ممنوعیت بر طیف وسیعی از اعتصابات قانونی فراهم می گردد . در عین اینکه اقدامات صنعتی و صنفی می توانند با

تأثیرات نامطلوبی بر بخش بازرگانی و تجارت همراه شوند ، اما خدمات إرائه شـده توسـط ایـن بخـش ، ضـروری ارزیـابی نگردیده و نهایتاً موجبات ممنوعیت حق اعتصاب در این حوزه را فراهم نخواهد نمود.

(به گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۳۰ مراجعه شود .)

۵۹۳ _ در حوزه برخی خدمات ضروری از جمله بخش های بیمارستانی ، افرادی که مثلاً به عنوان کارگر و یا باغبان مشغول به کار می باشند نباید از حق اعتصاب محروم گردند .

(به گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۷۷ بند ۲۷۴ ، و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۴۰۳ بند ۶۰۱ مراجعه شود .)

۵۹۴ _ عدم شناسایی حق اعتصاب برای آن دسته از دستمزد بگیرانی که در حال طی دوره های آزمایشی ، شغلی خود در بخش خصوصی می باشند با اصول آزادی انجمن مغایر می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۴۷۶ مراجعه شود .)

د – تضمین های جبرانی در صورت ممنوعیت اعتصابات در واحدهای مرتبط با خدمات ضروری بخش دولتی

۵۹۵ _ در مواردی که اعمال حق اعتصاب در برخی بخش ها و مشاغل مربـوط بـه خـدمات ضـروری بـا محـدودیت و یـا ممنوعیت روبرو باشد باید به منظور جبران محدودیت های قائل شده بر آزادی عملکرد کارگران و کارمندان مزبـور ، بـرای برخی موارد که بر مشاغل و خدمات مربوط به آنها تأثیرگذار می باشند نسبت به اتخاذ اقدامات حمایتی مورد لزوم تـدابیر لازم صورت گیرد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۶ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۸۱۸ بند ۳۶۷ ، گـزارش ۳۰۶ پرونـده شـماره ۱۸۸۲ بند ۴۲۹ ، گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۴۳ بند ۲۲۷ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۹۹ بند ۱۶۶ ، گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۶۰ بند ۵۱۸ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۲۷ بند ۱۹۲ ، گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۶۶ بند ۲۹۲ ، گزارش ۳۳۳ پرونـده شـماره ۲۲۷۷ بند ۲۷۴ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۴۰ بند ۶۴۹ ، و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۲۴۴ بند ۱۲۶۹ مراجعه شود .)

۵۹۶ _ با توجه به ماهیت تصمیم های مناسب قابل إرائه درخصوص ممنوعیت های اعمال شده بر حق اقدام به اعتـصاب در بخش خدمات ضروری و نیز خدمات عمومی ، محدودیت ها و ممنوعیت های اعمال شده باید با رویه های مناسب مـصالحه جویانه و داوری عادلانه که براساس آنها ، طرف های دخیل از امکان مشارکت در کلیه مراحل شروع تا صدور احکام مربوطه و امتیاز اجرای فوری و صحیح آنها برخوردار گردند همراه کردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۷ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۸۱۸ بند ۳۶۷ ، گـزارش ۳۰۶ پرونـده شـماره ۱۸۸۲ بند ۴۲۹ ، گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۸۹۷ بند ۴۷۸ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۴۳ بند ۲۲۷ ، گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۲۰ بند بند۳۱۸ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۶۰ بند ۵۱۸ ، گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۶۶ بند ۲۹۲ ، گـزارش ۳۳۳ پرونـده شـماره ۲۲۷۷ بند ۲۷۴ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۴۰ بند ۶۴۹ ، و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۲۴۴ بند ۱۲۶۹ مراجعه شود .)

۵۹۷ _ اعطای اختیارات مالی و بودجه ای به مقام قانون گذار نباید موجبات عدم اجرا و یا عدم رعایت شرایط احکام صادره از سوی دیوان داوری را فراهم نماید . هرگونه تعلل در اجرای این امر با تأثیر منفی برکـاربرد اصـل مربـوط بـه الـزام بـه کارگیری و اجرای ممنوعیت های اعمال شده براساس داوری و حکمیت بی طرفانه و مصالحه جویانه ، همراه خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۸ مراجعه شود .)

۵۹۸ _ در طی انجام اقدامات میانجی گرایانه ، اجرای حکمیت و داوری ، ضروری است . کلیه اعضای ارگان های مسئول که از اختیار رسیدگی به این گونه امور برخوردار بوده و موفقیت آنان حتی در طی جلسات دیـوان داوری بـه جلـب و حفـظ اعتماد طرفین دعوی بستگی دارد ، باید ، ضمن حفظ بی طرفی خود هم کارفرمایان و هم کارگران را از این بابـت مطمـئن سازند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۴۹ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۲۸ بند ۱۸۲ و پرونـده شـماره ۱۹۴۳ بنـد ۲۴۰ ، گـزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۴۳ بند ۱۱۷ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۱۹۴۳ بند ۲۶ ، گزارش ۳۲۷ پرونده شـماره ۲۱۴۵ بنـد ۳۰۶ گـزارش ۳۲۸

پرونده شماره ۲۱۱۴ بند ۴۰۶ ، گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۸ بند ۸۲۹ ، گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۰۵ بند ۵۰۷ ؛ و گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۸۳ بند ۷۷۳ مراجعه شود .)

۵۹۹ _ تعیین و انتصاب کلیه ۵ عضو دیوان داوری مربوط به امور خدمات ضروری از سوی وزیر مربوطه ، استقلال و بی طرفی این دیوان و نیز اعتماد طرف های ذینفع را زیر سؤال برده و در این خصوص نمایندگان کلیه تشکل های کارگری و کارفرمایی باید از اختیار انتخاب اعضاءِ دیوان داوری خدمات ضروری که وظیفه ایفای نمایندگی آنها را در این دیوان برعهده خواهد داشت برخوردار باشند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۰ ؛ و گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۱۴ بند ۴۰۶ مراجعه شود .)

۶۰۰ _ آن دسته از کارمندانی که به خاطر انجام خدمات ضروری از حق اقدام به اعتصاب محروم می باشند می بایست از ضمانت های مناسب جهت تأمین و حفاظت از منافع خویش برخوردار گردند ؛ برای مثال : دفاع از حقوق آنها در هنگام قطع مزایای استخدامی ، برخورداری از تمهیدات مربوط به دستیابی به توافقات مشترک با کارفرمایان و درصورت عدم حصول به توافق مورد نظر ، تمهیدات مربوط به رویه های داوری مشترک .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۱ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۲ بند ۴۲۸ ، گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۰۲ بند ۷۰۳ ، گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۱۳ بند ۳۰۶ مراجعه شود .)

۶۰۱ _ کمیته ضمن اشاره به توصیه های مربوط درخصوص همراهی محدودیت های اعمال شده بر حق اقدام به اعتصابات با رویه ها و روش های پیش بینی شده جهت کسب توافق و داوری متذکر می شود که توصیه های این چنینی لزوماً نه به منع قطعی حق اقدام به اعتصابات به طور عام ، بلکه بر اعمال محدودیت بر اقدام به اعتصاب در حوزه خدمات ضروری و یا خدمات دولتی که در آن خصوص نیز تضمین های مربوط به تأمین منافع کارگران پیش بینی خواهند شد دلالت دارد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۲ مراجعه شود .)

۶۰۲ _ درخصوص لزوم تأمین هزینه های مربوط به برخورداری از خدمات مربوط به اقدامات مصالحه جویانه ، میانجی گرانه و موارد مربوط به داوری از سوی طرف های پرونده ، کمیته معتقد است که به شرط منطقی بودن هزینه های مربوطه و فراتر نرفتن آنها از توانایی مالی طرف های پرونده به خصوص طرف هایی که با کمبود منابع مالی روبرو می باشند برخورداری از این خدمات نقض آزادی انجمن را در پی نخواهد داشت .

(به گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۲۸ بند ۱۸۲ مراجعه شود .)

۶۰۳ _ با توجه به اینکه اقدامات مصالحه جویانه و توافقی و نیز اقدامات میانجی گرایانه هر دو از ابزارهای مساعدت به طرف های درگیر جهت نیل به توافق محسوب می گردند کمیته درخصوص ارجحیت یکی از این دو بر دیگری موضع گیری نخواهد نمود . همچنین تا زمانی که اعضای ارگان هایی که جهت برقراری مصالحه و یا انجام امر داوری تعیین می گردند دارای موضعی بی طرفانه بوده و بی طرفی خود را همچنان در قبال موارد اختلاف بین طرفین حفظ نمایند کمیته در قبال تعیین ارجحیت اقدامات به عمل آمده درخصوص کسب توافق و یا اقدامات مربوط به برقراری داوری موضع گیری نخواهد نمود .

(به گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۲۸ بند ۱۸۲ مراجعه شود .)

وضعیت و شرایط مورد نظر جهت تحمیل حداقل خدمات به منظور تأمین امنیت افراد و تجهیزات

(خدمات تأمینی حداقل)

(به بند ۶۰۷ نیز مراجعه شود .)

۶۰۴ _ محدودیت های اعمال شده بر حق اقدام به اعتصاب در ارتباط با شماری از بخش های مورد نظر ، با هدف دستیابی به شرایط تأمینی پیش بینی شده در قانون ، محدودیت هایی عادی و بدون مشکل ارزیابی می گردند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۴ ؛ و گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۴۹۶ مراجعه شود .)

۶۰۵ _ در ارتباط با یکی از موارد مطرح شده ، با استناد به قوانین مربوطه چنین حکم داده اند که تشکل های صنفی فعال در کلیه رشته ها موظفند نسبت به تضمین تأمین کارکنان مورد نیاز جهت حفظ امنیت تجهیزات و ماشین آلات و جلوگیری از بروز حوادث و نیز کسب توافق درخصوص تعریف إرائه شده از عبارت " کارکنان مورد نیاز " از طریق دیوان داوری اداری اقدام نمایند . در این خصوص محدودیت هایی اینچنینی درخصوص حق اقدام به اعتصاب قابل پذیرش به نظر می رسد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۵ مراجعه شود .)

شرایط و موقعیت هائی که براساس آنها ارائه حداقل خدمات عملی و اجرائی امکان پذیر می باشد

۶۰۶ _ برگزاری اعتصابات درصورتی امکان پذیر است که حداقل خدمات مورد اشاره در زیر تأمین گردند :

۱- خدماتی که اختلال در آنها زندگی افراد و یا سلامتی یک بخش و یا کل یک جمعیت را به مخاطره می اندازد . (خدمات ضروری در مفهوم غائی آن)

۲- خدماتی که در مفهوم غائی خدمات ضروری قرار نگرفته اما به خاطر تمدید و یا طولانی مدت شدن دوره اعتصابات موجبات بروز بحران های ملی حاد که شرایط عادی زندگی مردم را به مخاطره می اندازند را فراهم می آورند .

۳- آن دسته از خدمات عمومی که از اهمیت بسیار بالا برخوردارند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۶ ؛ گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۸۵ بند ۳۲۴ ، گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۵۷ بند ۷۸۰ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۷۴ بند ۷۹۵ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۵۱ بند ۹۹۰ ، گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۰۳۰۰ بند ۳۸۳ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۵۵ بند ۶۳۰ ، و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۵ مراجعه شود .)

۶۰۷ _ تأمین حداقل خدمات بهترین راه حل در شرایطی محسوب می شود که اعمال محدودیت های عمده و یا ویژه و یا اعمال ممنوعیت کامل بر انجام اعتصابات قابل توجیه نبوده و یا بدون مورد سؤال قرار دادن حق اکثریت کارگران به اقدام به اعتصابات ، تضمین تأمین نیازها و تسهیلات اساسی با امنیت کامل و بدون هرگونه اخلال از جمله موارد نیاز اساسی محسوب گردد .

(به گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۷۸۲ بند ۳۲۴ ، و گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۷۹۱ بند ۳۴۶ مراجعه شود .)

۶۰۸ _ تضمین إرائه حداقل خدمات مورد نیاز به منظور اجتناب از ایجاد هرگونه خطر و تهدید علیه سلامت و امنیت عمومی امری ضروری محسوب می شود .

(به گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۱۶ بند ۱۰۰ مراجعه شود .)

۶۰۹ _ در صورتی که حوزه و مدت اعتصابات صورت گرفته ، موجبات بروز بحران های ملی حاد را فراهم نمایند ، نیاز به تأمین حداقل خدمات ضروری بوده اما در این خصوص مشارکت تشکل های مربوط به اتحادیه های کارگری به همراه کارفرمایان و مقامات دولتی جهت بحث و إرائه تعریف مناسب برای عبارت " حداقل خدمات " نیز ضروری خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۷ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۳ بند ۲۲۲ ، گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۸۵ بند ۳۲۴ ، گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۲۴۹ بند ۱۴۷۸ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۵ مراجعه شود .)

۶۱۰ _ پیش بینی تأمین حداقل خدمات مورد نیاز در مواردی که حوزه و مدت زمان اعتصابات به وقوع بحران های ملی حاد که زندگی عادی افراد جامعه را در معرض خطر قرار می دهد منجر گردد ضروری خواهد بود . خدمات یاد شده باید به اقداماتی محدود گردند که صرفاً خطرات و تهدیدات محتمل بر زندگی عادی یک بخش و یا کل افراد جامعه را از میان ببرند ؛ علاوه بر این ، تشکل های کارگری همانند تشکل های کارفرمایی و مقامات دولتی باید از توانایی و اختیار مشارکت در روند مربوط به إرائه تعریف مناسب از عبارت " حداقل خدمات " برخوردار گردند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۹ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۳ بند ۲۲۳ ، گزارش ۳۱۷ پرونده شماره ۱۹۷۱ بند ۵۷ ، و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۱۲ بند ۷۵۱ مراجعه شود .)

۶۱۱ _ کمیته خاطرنشان می نماید که مفاد و مواد قانونی مربوط به " حداقل خدمات " باید در صورت وقـوع اعتـصابات در حوزه خدمات ضروری به نحوی کاملاً مشخص تعریف گردیده ، به نحوی صحیح در زمان مناسب خود به کارگرفته شده و به اجرا درآیند.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۵۹ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۵۷۳ ، و گـزارش ۳۳۰ پرونـده شـماره ۲۳۱۲ بنـد ۷۵۱ مراجعه شود .)

۶۱۲ _ در إرائه تعریف مربوط به " حداقل خدمات " و نیز تعیین حداقل تعداد کارگران مورد نیاز جهت ارائه آنهـا مقامـات دولتی به همراه تشکل های کارگری و کارفرمایی مشارکت خواهند نمود . این امر نه تنها امکان تبادل نظریات را در ارتباط با شرایط مورد نظر جهت تأمین و تعیین حداقل خدمات مورد نیاز فراهم نموده و تأثیرات اعتصابات صورت گرفته را تحـت الشعاع قرار نمی دهد بلکه تفکر و نگرش ایجاد شده در بی تأثیر بودن اعتصابات به خاطر إرائه سخاوتمندانه و یک جانبـه حداقل خدمات مورد نیاز را بیش از پیش کم رنگ می سازد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۰ ؛ گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۷۸۲ بنـد ۳۲۵ ، گـزارش ۳۰۲ پرونـده شـماره ۱۸۵۶ بنـد ۴۳۶ ، گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۳ بند ۲۲۲ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۶۳ بنـد ۲۳۱ و پرونـده شـماره ۲۰۴۴ بنـد ۴۵۳ ؛ گـزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۷۸ بند ۶۱۷ ، گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۰۱۸ بند ۸۸ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۷۳ مراجعه شود .)

۶۱۳ _ درخصوص مواد قانونی مربوط به اجرای حداقل خدمات مورد نیاز درصورت وقوع اعتصابات بخش خـدمات عمـومی ضروری و اینکه کلیه اختلافات موجود در مورد تعداد وظایف کارگران در این خصوص باید از سوی نهادهای کـاری دولتـی حل و فصل گردند ، کمیته بر این عقیده است که اختلافات مطروحه نه از سوی وزارت کار و یـا وزارت خانـه ویـا شـرکت دولتی مربوطه ، بلکه از طریق یک ارگان مستقل قابل حل و فصل می باشند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۱ ؛ گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۷۸۲ بنـد ۳۲۵ ، گـزارش ۳۰۸ پرونـده شـماره ۱۹۲۳ بنـد ۲۲۲ ، گزارش ۲۲۰ پرونده شماره ۲۰۴۴ بند ۴۵۳ ؛ و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۱۲ بند ۷۵۱ مراجعه شود .)

۶۱۴ _ صدور حکم قاطع درخصوص غیر قابل اجتناب بودن إرائه حداقل خدمات مورد نیاز (که دربردارنده اطلاعات کامل از واقعیات مربوطه خواهد بود) تنها از سوی مقامات قضایی امکان پذیر بوده و صرفاً براسـاس اطلاعـات کامـل درخـصوص ساختار و عملکرد شرکت های مورد بحث و نهادهای مربوطه و نیز تأثیرات واقعی اعتصابات انجام شده صورت می پذیرد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۲ ؛ گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۵۶ بند ۴۳۷ ، و گزارش پرونده شماره ۱۸۶۶ بنـد ۱۱۴ مراجعـه شود .)

مثال های مربوط به موارد مصداق تعیین شرایط أرائه حداقل خدمات قابل اجرا از سوی کمیته

۶۱۵ _ خدمات مربوط به بخش کشتی های مسافری از جمله خدمات ضروری محسوب نمی گردنـد . اگرچـه بـا توجـه بـه مشکلات و مصائبی که به واسطه توقف خدمات این کشتی ها برای ساکنین جزایر در حوزه سواحل هر کـشور ایجـاد مـی گردند امکان حصول توافقی درخصوص إرائه حداقل خدمات در این زمینه نیز فراهم می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۳ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۱۲ بنـد ۷۴۹ ، و گـزارش ۳۳۶ پرونـده شـماره ۲۳۳۴ بنـد ۲۸۲ مراجعه شود .)

۶۱۶ _ علی رغم اینکه خدمات قابل إرائه توسط شرکت ملی بنادر و خود بنادر از جمله خـدمات ضـروری محـسوب نمـی گردند اما با توجه به اهمیت خدمات مربوطه جهت عموم مردم امکان إرائه حداقل خدمات در زمینه مربوط فراهم می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۴ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۱۸ بند ۵۱۴ ، گزارش ۳۳۰ پرونـده شـماره ۱۹۶۳ بنـد ۲۳۱ ، و گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۲۰۶۶ بند ۳۴۰ مراجعه شود .)

۶۱۷ _ احترام به تعهد مربوط به حفظ حداقل خدمات بخش راه آهن زیرزمینی به منظور رفع نیازهای اساسی جوامع محلی، نقض اصول آزادی انجمن محسوب نمی گردد .

(به گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۵۷ بند ۷۸۰ مراجعه شود .)

۶۱۸ _ درخصوص اعتصابات صورت گرفته توسط کارگران شرکت حمل و نقل قطارهای زیرزمینی ، إرائـه حـداقل خـدمات مربوطه در نبود موافقت نامه امضاء شده بین طرف های درگیر صرفاً توسط یک ارگان مستقل به اجرا گذاشته می شود.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۵ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۵۷ بند ۷۸۰ مراجعه شود .)

۶۱۹ _ إرائه و حفظ حداقل خدمات إرائه شده در بخش حمل و نقل ریلی درصورت وقوع هرگونه اعتصاب ، امـری قـانونی و مشروع محسوب می گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۷ مراجعه شود .)

۶۲۰ _ درخصوص وقوع وضعیت های خاص در خدمات مربوط به بخش حمل و نقل ریلـی کـشور توقـف کامـل و طـولانی خدمات مربوطه می تواند به بروز وضعیت های اضطراری و حادّ در سطح ملی منجر گردد کـه رفـاه جمعیـت حاضـر را بـه مخاطره خواهد افکند . به همین علت تحت شرایطی خاص دخالت دولت در این خصوص مثلاً در مـورد تعیـین و برقـراری حداقل خدمات مورد نیاز قابل توجیه خواهد بود .

(به گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۳ بند ۲۲۱ مراجعه شود .)

۶۲۱ _ حمل و نقل مسافرین و کالاهای تجاری از جمله خدمات اضطراری درمفهوم غایی آن محسوب نمی گـردد ؛ اگرچـه لازم به ذکر است با توجه به اینکه این بخش از خدمات از اهمیتی بسیار برخوردار می باشد پیش بینـی درخـصوص إرائـه حداقل خدمات مربوطه درصورت وقوع اعتصابات کاملاً قابل توجیه خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۶ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۴۴ بنـد ۴۵۳ ، گـزارش ۳۲۴ پرونـده شـماره ۲۰۷۸ بنـد ۶۱۶ ، گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۱۸ بند ۸۸ و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۱۲ بند ۷۴۹ مراجعه شود .)

۶۲۲ _ حفظ حداقل خدمات مورد نیاز در امور پستی ، قابل پیش بینی می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۸ ؛ گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۶۶ بنـد ۱۱۳ ، و گـزارش ۳۱۶ پرونـده شـماره ۱۹۸۵ بنـد ۳۲۴ مراجعه شود .)

۶۲۳ _ برقراری و استمرار إرائه حداقل خدمات مورد نیاز در بخش جمع آوری زباله و ضایعات کاملا مجاز می باشد .

(به گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۱۶ بند ۱۰۰ مراجعه شود .)

۶۲۴ _ خدمات مربوط به چاپ پول و ضرب سکه ، امور بانکی و نیز خدمات مربوط به بخش نفت ، از جمله خدماتی محسوب می شوند که درصورت وقوع اعتصابات به منظور تضمین پاسخ گویی به نیازهای اساسی اسـتفاده کننـدگان از ایـن نـوع خدمات ، إرائه حداقل آنها کاملاً قابل توجیه است .

(به گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۱۴۹ ، و گزارش ۳۷۷ پرونده شماره ۲۳۵۵ بند ۶۳۰ مراجعه شود .)

۶۲۵ _ در ارتباط با بخش آموزش نیز درصورت وقوع اعتصابات طولانی ، مشورت کامل با شـرکای امـور اجتمـاعی جهـت تعیین حداقل خدمات قابل إرائه امکان پذیر می باشد .

(به گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۷۳ بند ۲۹۷ مراجعه شود .)

۶۲۶ _ تصمیمات متخذه توسط دولت درخصوص إرائه حداقل خدمات از سوی اداره بهداشت حیوانـات درصـورت شـیوع بیماری های واگیردار ، نقض اصول آزادی انجمن محسوب نمی گردد .

(به گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۲۰۹ بند ۷۳۴ مراجعه شود .)

عدم رعایت شرایط مربوط به إرائه حداقل خدمات

۶۲۷ _ علی رغم اینکه تصمیمات نهایی درخصوص تعلیق ویا فسخ وضعیت حقوقی تشکل های کارگری از سوی ارگان های قضایی مستقل اتخاذ می گردد ، اتخاذ تدابیری اینچنینی نباید به صرف عدم رعایت إرائه حداقل خدمات از سـوی تـشکل های کارگری صورت پذیرد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۶۹ مراجعه شود .)

مسئولیت اعلام غیرقانونی بودن اعتصابات

۶۲۸ _ مسئولیت اعلام غیرقانونی بودن اعتصابات نه برعهده دولت ، بلکه برعهده یک ارگان مستقل که مورد اعتماد طرف های در گیر می باشد خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۲۲ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۵۱ بند ۲۸۰ ، گـزارش ۳۰۹ پرونـده شـماره ۱۹۱۶ بند ۱۰۲ ، گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۴ بند ۴۰۵ ؛ گزارش ۳۱۴ پرونده شماره ۱۹۵۵/۱۹۴۸ بند ۷۲ ، گزارش ۳۲۰ پرونـده شـماره ۲۰۰۷ بند ۲۸۲ ؛ گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۱۱ بند ۴۷۴ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۹۵ بند ۷۳۶ ، گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۰۸ بند ۵۹۹ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۱ بند ۶۳۴ ، و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۵۵ بند ۶۳۱ مراجعه شود .)

۶۲۹ _ تصمیم گیری نهایی درخصوص غیر قانونی بودن اعتصابات ، به خصوص در مواردی که دولـت یکـی از طـرف هـای دخیل موضوعات مطروحه در آن ها محسوب می شود برعهده دولت نخواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۲۳ ؛ گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۸۷۰ بند ۱۴۳ ، گزارش ۳۰۷ پرونـده شـماره ۱۸۹۹ بنـد ۸۰۳ ، و گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۲۱۰ مراجعه شود .)

۶۳۰ _ حق اعلام غیرقانونی بودن اعتصابات در بخش های دولتی از سوی رؤسای سازمان های دولتی با اصل آزادی انجمـن مغایر می باشد . دراین خصوص باید متذکر گردید که در غیر این صورت قضات ، خود نیز از جمله یکی از طرف های دعوی به شمار خواهند رفت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۲۴ مراجعه شود .)

۶۳۱ _ ضمن اشاره به بخشنامه های رسمی صادره از سوی دولت درخصوص غیر قانونی بـودن اعتـصابات در بخـش هـای دولتی کمیته متذکر می گردد که رسیدگی به این موضوعات درحوزه صلاحیت نهادهای اجرایی قرار نمی گیرد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۲۵ مراجعه شود .)

احکام بازگشت به کار، استخدام کارگران در طی برگزاری اعتصابات ، احکام استخدام

۶۳۲ _ استخدام کارگران جهت به شکست کشیدن اعتصابات در یک بخش که در مفهوم غایی آن نمی توان آن را ضروری مفروض نمود و نیز بخشی که در آن انجام اعتصابات ممنوع اعلام گردیده است ، نقض جـدی آزادی انجمـن را بـه همـراه خواهد داشت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۷۰ ؛ گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بنـد ۲۱۷ ، گـزارش ۳۰۶ پرونـده شـماره ۱۸۶۵ بنـد ۳۳۶ ، گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۹۹ بند ۸۱ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۴۵ بند ۴۰۶ ، گزارش ۳۲۷ پرونـده شـماره ۲۱۴۱ بنـد ۳۲۲ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۵۱ بند ۹۹۸ ، و گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۸۲۶ مراجعه شود .)

۶۳۳ _ درصورت انجام اعتصابات قانونی ، اقدام به استفاده از نیروی کار خارج از حوزه مربوطه ای که درآن اعتصاب صورت پذیرفته است ، با هدف جایگزینی اعتصاب کنندگان برای یک دوره زمانی نامعلوم ، خطر نقض حق اقدام به اعتصاب که بـر اعمال آزادانه حقوق تشکل های کارگری تأثیرات نامطلوب برجای خواهد گذاشت وجود خواهد داشت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۷۱ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۶ ، گزارش ۳۱۸ پرونـده شـماره ۲۰۰۵ بنـد ۱۸۳ ، و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۵۱ بند ۹۹۸ مراجعه شود .)

۶۳۴ _ درصورتی که وقوع یک اعتصاب بلند مدت و سراسری در یک بخش حیاتی اقتـصادی موجبـات بـروز وضـعیتی را فراهم آورد که در آن جان ، سلامت و یا امنیت افراد یک جمعیت به مخاطره افتد ، صدور حکم بازگشت بـه کـار کارکنـان اعتصابی بخش فوق ، غیر قانونی محسوب نخواهد شد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۷۲ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۴۴ بنـد ۴۵۳ ، گـزارش ۳۳۹ پرونـده شـماره ۲۱۹۵ بنـد ۷۳۷ ، گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۳۵۲ بند ۸۸۳ ؛ و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۸۱ بند ۶۳۴ مراجعه شود .)

۶۳۵ _ توسل به نیروی نظامی و صدور احکام استخدام برای شکستن اعتصابات برگزار شده در ارتباط بـا خواسـته هـای صنفی ، مگر با هدف حفظ روند إرائه خدمات ضروری ، نقض جدی آزادی انجمن را به همراه خواهد داشت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۷۳ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۱ بند ۵۷۵ ، گزارش ۳۲۰ پرونـده شـماره ۲۰۴۴ بنـد ۴۵۳ ، و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۸ بند ۸۳۱ مراجعه شود .)

۶۳۶ _ به کارگیری پرسنل نیروهای نظامی و سایر گروه ها جهت انجام وظایف مربوط به مـشاغلی کـه بـه واسـطه انجـام اعتصابات ، فعالیتی در آنها صورت نمی پذیرد ، درصورت قانونی بودن اعتصابات تنها در ارتباط با خدمات و یا صنایعی کـه اختلال در روند انجام آنها به بحران های حادّ خواهد انجامید قابل توجیه است .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۵۳۸ و ۵۴۷ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۰۶۶ بند ۳۴۰ ، گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۰۷۷ بند ۵۵۱ ، و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۰۸۳ بند ۴۷۵ مراجعه شود .)

۶۳۷ _ اگرچه توقف انجام خدمات و یا وظایف در بخش هایی مانند حمل و نقل ، راه آهن و نفت می توانـد زنـدگی عـادی افراد جامعه را تحت تأثیر خود قرار دهد اما اینکه توقف إرائه چنین خدماتی موجبات بروز شرایط حاد ملی را فـراهم مـی آورند جای سؤال خواهد داشت . بنابراین ، کمیته معتقد است که اقدامات متخذه جهت بـسیج کـارگران در زمـان انجـام اعتصابات در این گونه بخش ها به مثابه تحدید حقوق کارگران جهت اقدام به اعتصاب به عنوان ابزاری برای دفاع از منافع صنفی و اقتصادی آنان خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۵۳۰ و ۵۷۵ ؛ گزارش ۳۱۷ پرونده شماره ۱۹۷۱ بند ۵۶ ، گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۱۸۶۵ بنـد ۸۳۶ ، و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۳۳۴۹ بند ۱۴۷۸ مراجعه شود .)

۶۳۸ _ صدور دستورات به کارگران راه آهن در طی اعتصابات ، تهدید به اخراج از کار کارکنان اعتصاب کننده ، اسـتخدام کارگران جدید جایگزین کارگران اعتصابی با مزد پایین تر و منع عضویت در تـشکل هـای کـارگری بـا هـدف شکـستن اعتصابات قانونی و مصالحه جویانه در ارتباط با خدمات بخش های غیر ضروری در مفهوم غایی آن بـا حقـوق مربـوط بـه آزادی انجمن مغایر می باشند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۷۵ مراجعه شود .)

۶۳۹ _درصورت اختلال در روند إرائه خدمات در بخش های ضروری مانند خـدمات مربـوط بـه تلفـن ، در نتیجـه انجـام اعتصابات غیرقانونی ، دولت با توجه به مسئولیت خویش جهت تضمین ادامه إرائه خدمات مربوطه در جهت رفـاه و منـافع جامعه مختار است از نیروهای نظامی درخواست نماید پرسنل مورد نیاز در این خصوص را فـراهم آورده و در مکـان هـای مورد نظر جهت ادامه روند اجرای خدمات مربوطه مستقر سازد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۷۷ مراجعه شود .)

دخالت مقامات و نهادهای دولتی در طی روند اعتصابات

۶۴۰ _ در ارتباط با مواردی که دولت با هدف آگاهی از قصد کارگران جهت ادامه و یا توقف اعتصاب ایشان با کـارگران بـه رایزنی پرداخته و نیز در مواردی که سازمان دهی مربوط به رویه های رأی گیری در داخل تشکل ها به یک ارگان مستقل و دائمی سپرده شود تا حق دادن آراءِ مخفی کارگران به نحو مطلوب اعمال گردد ، کمیته بر انجـام رایزنـی هـا و مـذاکرات نمایندگان تشکل های کارگری با نیت تضمین آزادی کارگران و اجتناب از اعمال هرگونه نفوذ و یا فشار در این خـصوص از سوی مقامات و نهادهای دولتی که می تواند بر حق اقدام به اعتصاب کارگران تأثیر نامطلوب برجای گذارد تأکید می نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۷۸ مراجعه شود .)

۶۴۱ _ دخالت نیروهای نظامی در مجادلات و مباحث صنفی ، با فضای آزاد و عاری از هرگونه خشونت ، فشار و یا تهدیـد و ارعاب که برای اعمال آزادانه حق انجمن ضروری است مغایر می باشد .

(به گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۳۶۸ بند ۷۶۵ مراجعه شود .)

دخالت پلیس در طی برگزاری اعتصابات

۶۴۲ _ کمیته بر رد ادعاهای طرح شده راجع به دخالت غیر قانونی نیروهای پلیس در تظاهرات و مواردی که براساس شواهد ، دخالت های مورد اشاره تنها با هدف حفظ نظم عمومی و بدون تحدید اعمال حق اقدام به اعتصابات کارکنان صورت پذیرفته باشند تأکید می نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۷۹ مراجعه شود .)

۶۴۳ _ استفاده از نیروی پلیس جهت شکستن اعتصابات ، نقض صریح حقوق تشکل های کارگری محسوب می شود .

(به گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۶۳ بند ۳۶۱ مراجعه شود .)

۶۴۴ _ در هنگام برگزاری اعتصابات ، توسل به نیروی قهریه از سوی مقامات دولتی تنها در مواردی مجاز است که نظم و قانون در معرض تهدید جدی قرار گیرند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۰ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۶۸۷ بند ۴۵۶ ، گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۳۵ بند ۴۹۲ ، گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۶۳ بند ۳۶۱ ؛ گزارش ۳۰۶ و پرونده شماره ۱۸۸۴ بند ۶۹۵ ، گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۷۷۳ بند ۴۴۶ و پرونده شماره ۱۹۱۴ بند ۶۶۹ ، گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۴ بند ۴۰۷ ، گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۴۱۳ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۵۳ بند ۸۸۸ ، و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۲۱۱ مراجعه شود .)

۶۴۵ _ در حالی که کارگران و تشکل های ایشان موظف به رعایت قوانین کشوری می باشند دخالت نیروهای امنیتی درجریان اعتصابات باید به جد صرفاً به حفظ نظم عمومی محدود گردد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۱ ؛ گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۱۱ ، و گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۰۹۳ بند ۴۳۷ مراجعه شود .)

۶۴۶ _ در حالی که کارگران و تشکل های ایشان به رعایت قوانین کشوری موظف می باشند دخالت نیروهای پلیس جهت اجرای تصمیمات محاکم قضایی راجع به اعتصابات باید با رعایت تضمین های اساسی قابل اجرا در هر نظام سیاسی که آزادی های بنیادین عمومی در آن محترم انگاشته می شوند همراه گردد .

(به گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۹۱ بند ۵۷۱ مراجعه شود .)

۶۴۷ _ تنها درصورت وجود تهدید واقعی نسبت به نظم عمومی است که مقامات مختارند با توسل به نیروی پلیس جهت دخالت این نیروها در اعتصابات اقدام نمایند . دخالت نیروهای پلیس باید با تهدید صورت گرفته علیه نظم عمومی متناسب بوده و دولت ها باید جهت تضمین دریافت دستورات مقتضی از سوی مقامات ذیصلاح به منظور اجتناب از خطر اعمال بیش از حد خشونت با هدف کنترل تظاهراتی که می تواند به بر هم خوردن نظم عمومی منجر شود اقدامات لازم را صورت دهند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۳ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۵۳۴ ، گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۰۹۳ بند ۴۳۷ ، گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۳۱۴ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۲۸ بند ۹۰۱ ، گزارش ۳۴۶ پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۱۷۵ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۶ مراجعه شود .)

تحریک کنندگان و عوامل دعوت به برگزاری اعتصابات

۶۴۸ _ اقدامات تحریک کنندگان و عوامل دعوت به برگزاری اعتصاب در صورتی که براساس قانون صورت پذیرفته باشد نباید موجبات دخالت مقامات دولتی را فراهم آورند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۳ مراجعه شود .)

۶۴۹ _ جلوگیری و ممانعت از فعالیت تحریک کنندگان و عوامل دعوت به برگزاری اعتصابات تنها در صورتی امکان پذیر است که اعتصابات از سوی اعتصاب کنندگان به خشونت کشیده شوند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۴ مراجعه شود .)

۶۵۰ _ کمیته ، آن دسته از مواد قانونی را که از سوی تحریک کنندگان و عوامل دعوت به برگزاری اعتصابات تنظیم گردیده و جهت جلوگیری از اعمال خشونت در طی اعتصابات و جلوگیری از تهدید کارگرانی که در اعتصابات شرکت نمی کنند را مشروع و قانونی تلقی می نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۵ ؛ و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۳۲ مراجعه شود .)

۶۵۱ _ مشارکت در تشویق مصالحه جویانه کارگران جهت انجام اعتصابات و ادامه اعتصابات از سوی آنان ، امری قانونی محسوب می گردد . در این ارتباط اگر اقدامات فوق با خشونت و اعمال زور بر علیه کارکنانی که در اعتصابات شرکت نمی کنند همراه باشد و نقض آزادی این دسته از کارکنان را به دنبال داشته باشد ، موضوع تفاوت خواهد نمود . چنانچه در بسیاری از کشورها این گونه اقدامات اقداماتی مجرمانه محسوب می گردند.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۶ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۶۴۶ / ۱۶۴۰ بند ۱۵۲ و پرونده شماره ۱۶۸۷ بند ۴۵۶ ، گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۵۱ بند ۳۸۳ ؛ گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۸۷۹ بند ۲۰۴ ، گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۷ ، گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۶۳ بند ۳۴۴ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۳۸ بند ۴۹۶ ، گزارش ۳۱۴ پرونده شماره ۱۷۸۷ بند ۳۳ ، گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۲۰۰۰ ، و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۳۲ مراجعه شود .)

۶۵۲ _ اعمال حق اقدام به اعتصابات باید ، چنانچه در قوانین نیز پیش بینی شده است ، با احترام به حق فعالیت و کار آزادانه آن دسته از کارگرانی که در اعتصابات مشارکت نمی نمایند و نیز رفت و آمد آزاد مدیران به محل شرکت و محل کار کارگران همراه باشد .

(به گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۸۱۶ / ۱۸۱۱ بند ۳۰۷ مراجعه شود .)

۶۵۳ _ لزوم انجام اقدامات و فعالیت های تحریک کننده به انجام اعتصابات و استقرار عوامل دعوت به ادامه اعتصابات در محل نزدیک شرکت مربوطه ، با اصول آزادی انجمن مغایر نمی باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۷ مراجعه شود .)

کسر دستمزدها

۶۵۴ _ کسر دستمزد کارگران در طی روزهای مشارکت آنها در اعتصابات از منظر اصول آزادی انجمن ، ناقض این اصول قلمداد نمی گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۸۸ ؛ گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۶۳ بند ۳۶۳ ، و گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۹۹ بند ۸۳ مراجعه شود .)

۶۵۵ _ درخصوص مواردی که میزان کسورات از مبالغ متعلقه به دوره اعتصابات فراتر رود کمیته خاطرنشان می سازد که تحمیل ها و محدودیت های پیش بینی شده با روابط معمول کاری و صنفی متناقض می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۵۸۹ و ۵۹۵ مراجعه شود .)

۶۵۶ _ در مواردی که کارفرمایان مسئول برگزاری اعتصابات معرفی می گردند ، مجبور ساختن آنها به پرداخت دستمزدهای کارگران در طی روزهای اعتصاب ، صرف نظر از اینکه این امر موازنه موجود در روابط صنعتی و صنفی را تحت الشعاع قرار داده و هزینه فوق العاده ای را بر کارفرمایان تحمیل می نماید ، با توجه به این که پرداخت این مبالغ نه ضروری بوده و نه باید در مورد آنها ممنوعیت اعمال گردد مشکلاتی را در ارتباط با رعایت اصول آزادی انجمن به دنبال خواهد داشت . نهایتاً به نظر می رسد این موضوع بر عهده خود طرف های دخیل است که در این خصوص به توافق دست یابند .

(به گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۳۶۶ مراجعه شود .)

۶۵۷ _ عدم پاسخ گویی به شکایات ، اقدامی ناعادلانه محسوب می گردد که با اصل صداقت در چانه زنی های (رایزنی های) جمعی متناقض بوده و می تواند جرائم و مجازات هایی را براساس قانون به دنبال داشته باشد . مجازات های مورد اشاره البته مجبور ساختن کارفرمایان به پرداخت دستمزدهای کارگران در طی روزهای اعتصاب را که موضوعی است که باید میان طرف های درگیر حل و فصل گردد شامل نمی شود.

(به گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۳۶۹ مراجعه شود .)

محدودیت ها و مجازات ها

الف) درصورت برگزاری اعتصابات قانونی

(به بندهای ۵۷ و ۷۷ و ۲۶۹ و ۸۵۳ نیز مراجعه شود .)

۶۵۸_ تحمیل مجازات و محدودیت ها علیه تشکل های کارگری به جرم راهبری اعتصابات قانونی نقض جدی اصول آزادی انجمن محسوب خواهد شد .

(به گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۰۷مراجعه شود .)

۶۵۹ _ تعطیلی دفاتر تشکل های کارگری ، به خاطر اقدام به اعتصابات قانونی ، نقض صریح اصول آزادی انجمن محسوب می گردد .

(به گزارش ۳۰۳ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۱۵مراجعه شود .)

۶۶۰ _ هیچ فردی نباید به جرم انجام و یا اقدام به برگزاری اعتصابات قانونی مجازات گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۵۹۰ ؛ و برابر مثال ، گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۳۱۱ ، گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۹۰ بند ۳۷۲ ، گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۳۲ بند ۵۴۵ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۲۷ ، گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۲۱۱ و گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۷۸ بند ۲۱۸ ؛ گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۲۰۵۶ بند ۱۳۷ ، گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۷۲ بند ۵۸۷ ، گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۰۹۱ بند ۱۵۴ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۰۲۷ / ۱۹۳۷ بند ۱۰۵ ، و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۶۴ بند ۶۰۸ مراجعه شود .)

۶۶۱ _ اخراج کارگران به علت انجام اعتصابات درخصوص فعالیت های قانونی تشکل های کارگری ، تبعیض جدی در امور استخدامی محسوب شده و با مفاد مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایرت دارد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۹۱ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۹۰۴ بند ۵۹۶ ، گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۳۱۱۶ بند ۳۵۶ ، گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۶۴ بند ۶۰۸ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۳۳۶۷ بند ۶۵۸ و پرونده شماره ۲۲۱۱ بند ۶۷۸ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۰۴۶ بند ۱۰۴ مراجعه شود .)

۶۶۲ _ اخراج اعضاء و رهبران تشکل های کارگری به خاطر اقدام آنها به تحقق حق قانونی ایشان جهت برگزاری اعتصابات در حوزه تشکل های کارگری مربوط به ایشان خلاف قانون محسوب شده و نوعی تبعیض به شمار می رود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۹۲ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۹۰۴ بند ۵۹۶ ، گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۷۸ بند ۲۱۸ ، گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۱۶ بند ۳۵۶ ؛ و گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۶۷ بند ۶۵۸ مراجعه شود .)

۶۶۳ _ احترام به اصول آزادی انجمن برعدم اخراج کارگران و یا عدم جلوگیری از استخدام مجدد آنها به خاطر مشارکت ایشان در اعتصابات و یا سایر فعالیت های صنعتی و صنفی دلالت می نماید . در این خصوص طرح موضوع اخراج کارگران در طی این فعالیت ها و یا پس از اتمام آنها نامربوط خواهد بود . در همین ارتباط اقدام به این امر پیش از برگزاری اعتصابات با هدف ایجاد مانع در انجام آنها و یا مجازات افراد به خاطر توسل به حق مشروع برگزاری اعتصابات نیز جای اعراب نخواهد داشت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۹۳ ؛ گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۸۷۰ بند ۱۴۴ ، گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۳۲ ، و گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۴۱ بند ۳۲۴ مراجعه شود .)

۶۶۴ _ کمیته آن دسته از مواد قانونی که شرایط زیر را در بر داشته باشد منصفانه و عادلانه ارزیابی نمی نماید :

الف) برخورد عملی با کلیه اقدامات صنعتی و صنفی متخذه توسط کارکنان به عنوان اقداماتی که ناقض شرایط قراردادهای کاری آنها می باشد.

ب) مسئول دانستن اعضاء و یا مقامات تشکل های کارگریِ تحریک کننده کارکنان به نقض تعهدات ایشان در قبال هزینه ها و زیان های تحمیل شده به کارفرمایان.

ج) تسهیل در فراهم ساختن امکان کسب حکم قانونی جهت پیشگیری از (ویا ادامه) رفتارهای خلاف قانون . در این جا متذکر می گردد که تأثیرات مربوط به چنین موادی معمولاً به محروم ساختن کارگران از برخورداری از امکان دست یازیدن به اعتصابات درجهت ارتقاء و منافع اقتصادی و اجتماعی خویش منجر می گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۹۴ مراجعه شود .)

۶۶۵ _ اعلام این امر از سوی دولت که کارگران موظفند جهت جبران ساعات تعطیل شده کاری ایشان در طی برگزاری انتخابات نسبت به انجام اضافه کاری و جبران زمان از دست رفته اقدام نمایند ، نوعی اعمال نفوذ بی مورد در روند انجام اعتصابات محسوب می گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۹۶ مراجعه شود .)

۶۶۶ _ دست یازیدن به تدابیر جدی و بیش از حد نیاز و اخراج کارگران به خاطر مشارکت آنها در اعتصابات و یا امتناع از استخدام مجدد ایشان ، خطر جدی سوءِ استفاده از شرایط را فراهم آورده که با آزادی انجمن در تناقض کامل می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۹۷ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۴ بند ۴۰۶ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۹۵ بند ۷۳۸ ، و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۳۲۸۱ بند ۶۳۳ مراجعه شود .)

ب) در موارد سوءِ استفاده از اقدام به اعتصابات

۶۶۷ _ اصول مربوط به آزادی انجمن ، سوءِ استفاده های به عمل آمده منجر به اعمال کیفری و جنایی را در طی اعمال حق اقدام به اعتصابات مشمول خود نمی سازند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۹۸ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۰۰۷ بند ۲۸۱ ، گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۱۹ ، و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۳ بند ۷۳۴ مراجعه شود .)

۶۶۸ _ مجازات ها و محدودیت های کیفری تنها درخصوص آن دسته از اعتصاباتی که در آنها ممنوعیت های قانونی مربوط به اعتصابات که خود با اصول آزادی انجمن همگون می باشند نقض می گردند قابل اجراخواهند بود . در این خصوص کلیه مجازات های مربوط به اقدامات غیر قانونی مربوط به اعتصابات باید با جرایم و یا قصور مرتکبه متناسب بوده و مقامات دولتی نباید صرفاً به خاطر سازمان دهی و یا مشارکت در اعتصابات مصالحه جویانه به بازداشت افراد اقدام نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۵۹۹ ؛ و برای مثال ؛ گزارش ۳۰۳ پرونده شماره ۱۸۳۰ / ۱۸۱۰ بند ۶۲ ، گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۵۱ بند ۲۸۱ ، گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۲۱۹۳۰ بند ۳۵۴ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۰ بند ۴۶۰ ، گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۴۸ بند ۷۱۸ ؛گزارش ۳۳۹ پرونده شماره ۲۱۹۵ بند ۷۳۸ بند۳۳۱ پرونده شماره ۲۰۲۷ / ۱۹۳۷ بند ۱۰۵ ، گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۳۵۲ بند ۸۸۶ ، گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۱۷۴ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۳ بند ۷۳۴ مراجعه شود .)

۶۶۹ _ کمیته متذکر می گردد که برخی تدابیر موقتی متخذه توسط مقامات دولتی به علت اعتصابات صورت گرفته در بخش های ضروری (ممنوعیت فعالیت های مربوط به تشکل های کارگری ، توقف روند حذف بدهی های تشکل های کارگری و ...) با تضمین های مصروحه در ماده۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ متناقض می باشند . کمیته توجه دولت را به این واقعیت جلب می نماید که اقدامات متخذه توسط مقامات و نهادهای دولتی جهت تضمین ادامه اجرای خدمات ضروری نباید در راستای اهداف مورد نظر از حد متناسب و مورد نیاز تجاوز نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۰۰ مراجعه شود .)

۶۷۰ _ جرایم تعیین شده معادل حداکثر ۵۰۰ و یا حداقل ۱۰۰۰ واحد دستمزد روزانه به ازای هر روز اعتصاب برگزار شده با نیت سوءِ ، تأثیری نگران کننده بر فعالیت تشکل های کارگری برجای گذاشته و به خصوص در مواردی که فسخ جریمه هایی از این دست به عدم برگزاری اعتصاباتی با نیت سوء منوط باشد از فعالیت قانونی و عادی آنها جلوگیری می نمایند .

(به گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۹ بند ۱۷۵مراجعه شود .)

پ) در موارد اعتصابات مصالحه جویانه

(به بند ۶۶ نیز مراجعه شود.)

۶۷۱ _ مقامات دولتی نباید به بازداشت و حبس کارگران ، تنها به علت سازمان دهی و مشارکت در اعتصابات مصالحه جویانه اقدام نمایند . در این خصوص اقداماتی از این دست می توانند خطر سوءِ استفاده و نیز تهدید جدی را نسبت به آزادی انجمن به همراه داشته باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۰۱؛ گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۶۸۷ بند ۴۵۷ ، گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۳۵ بند ۴۹۳ ، گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۷۱۲ بند ۳۷۸ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۰۴۸ بند ۷۱۶ ، و گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۵۸۱ بند ۱۱۱ مراجعه شود .)

۶۷۲ _ هیچ فردی را نمی توان صرفاً به خاطر سازمان دهی و یا مشارکت در اعتصابات مصالحه جویانه از آزادی های مقرره محروم نموده و یا در معرض محکومیت های کیفری قرار داد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۰۲ ؛ گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۲۵ بند ۴۹۳ ، گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۷۱۲ بند ۳۷۸ ، گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۴ بند ۶۸۶ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۷۷۳ بند ۴۴۶ ، گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۰۷ بند ۲۸۳ و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۳۴ بند ۷۸۲ و پرونده شماره ۲۲۵۲ بند ۸۸۶ مراجعه شود .)

۶۷۳ _ فعالیت های مصالحه جویانه در راستای اعمال حقوق تشکل های کارگری (اعتصابات و تظاهرات) از سوی کارگران نباید به بازداشت و تبعید آنها منجر شود.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۰۳ مراجعه شود .)

ت) تحدیدات با حجم و مقیاس بالا

۶۷۴ _ بازداشت و اخراج اعتصابیون درمقیاس وسیع ، خطر جدی سوءِ استفاده و تهدید آزادی انجمن را به دنبال خواهد داشت . در این خصوص باید دستورات مقتضی جهت مقامات صلاحیت دار به منظور کاهش دستگیری ها و اخراج ها و خطرات مربوط به نقض آزادی انجمن ، به نحو مطلوب صادر گردند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۰۴ ؛ گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۷۱۹ بند ۴۱۴ ، گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۰۵ بند ۴۴۵ ، و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۷ مراجعه شود .)

اعمال تبعیض در جهت منافع افرادی که از شرکت در اعتصابات خودداری نموده اند

۶۷۵ _ درخصوص تدابیر متخذه جهت پرداخت پاداش به کارگرانی که از شرکت در اعتصابات امتناع نموده و در محل کار خود حاضر می شوند کمیته انجام اینگونه اقدامات تبعیض آمیز را مانعی عمده جهت اعمال حقوق اعضاءِ تشکل های کارگری جهت سازمان دهی فعالیت هایشان قلمداد می نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۰۵ ؛ گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۰۵ بند ۴۴۶ مراجعه شود .)

تعطیلی و بسته شدن شرکت ها و بنگاه های اقتصادی در صورت وقوع اعتصابات

۶۷۶ _ تعطیل شدن بنگاه های صنفی و کاری درصورت وقوع اعتصابات براساس موارد مصروحه در قانون ، نقض صریح آزادی کاری افرادی که در اعتصابات مشارکت ندارند محسوب شده و نیازهای اساسی این بنگاه ها را (حفظ و رسیدگی به تجهیزات ، پیشگیری از تصادفات و حق ورود کارفرمایان و کارمندان بخش مدیریت به محوطه تأسیسات مربوطه و انجام فعالیت های عادی خویش) به شکل نامطلوب تحت الشعاع خود قرار می دهد .

(به گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۴۹۷ مراجعه شود .)

بخش یازدهم

انحلال و تعلیق فعالیت تشکل ها

اصول کلی

۶۷۷ _ در ارتباط با موارد انحلال و یا تعلیق فعالیت تشکل های مربوط به تشکل های کارگری اعتقاد راسخ کمیته این است که حل و فصل مشکلات اجتماعی و اقتصادی گریبان گیر یک کشور به هیچ عنوان با منزوی ساختن تشکل های کارگری و تعلیق فعالیت های آن ها قابل تحقق نبوده و بر عکس تنها از طریق توسعه آزادانه و مستقل سازمان های کارگری و انجام مذاکرات و تبادل نظرات با این سازمان ها است که یک دولت می تواند جهت برخورد با مشکلات و اقدام در جهت حل و فصل آنها به شکلی که به بهترین نحو منافع کارگران و کل جمعیت کشور را حفظ نماید تدابیر لازم را اتخاذ کند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۳۱ و ۶۷۳ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۰۰۶ بند ۲۶۶ مراجعه شود .)

۶۷۸ _ با توجه به عواقب جدی انحلال تشکل های کارگری برای ایفای نقش نمایندگی کارگران جهت حفظ منافع صنفی آنان ، کمیته تصور می کند که به منظور حفظ روابط کارگری و صنفی، شایسته است اتخاذ چنین اقداماتی به عنوان آخرین راه حل و تنها پس از بی حاصل بودن سایر راه ها در نظر گرفته شود تا از بروز تأثیرات جدی نامطلوب بر کل تشکل های کارگری جلوگیری شود.

انحلال داوطلبانه

۶۷۹ _ در صورت اتخاذ هرگونه تصمیم مبنی بر انحلال تشکل های کارگری و کارفرمائی از سوی مجمع عمومی آنها که براساس روش معمول و قانونی انجام می گیرد کمیته ، این نوع اقدام به انحلال و عواقب حاصله آن را با حقوق مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمائی مغایر نخواهد دانست .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۶۶۰ مراجعه شود .)

انحلال به دلیل عدم عضویت تعداد کافی اعضاء

(به بند ۲۸۹ نیز مراجعه شود .)

۶۸۰ _ وجود ماده قانونی مربوط به انحلال تشکل های کارگری و کارفرمائی وجود حداقل تعداد اعضاء مورد نیاز جهت ادامه فعالیت این تشکل ها به میزان کمتر از ۲۰ یا ۴۰ نفر (به ترتیب برای تشکل های صنفی کارگری و کارفرمائی) به خودی خود به شرط فراهم بودن کلیه تضمین های حقوقی مورد نیاز به منظور اجتناب از تفسیر و برداشت از ماده مذکور درخصوص جرائم مربوط به اقدام به سوءِ استفاده و نیز رعایت حق طرح درخواست تجدید نظر نزد دادگاه ، موجبات نقض حقوق مربوط به تشکل کارگری و کارفرمائی را فراهم نخواهد نمود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۶۶۱ مراجعه شود .)

۶۸۱ _ در ارتباط با یکی از مواردی که درخصوص آن به مواد قانونی مربوط به وجود حداقل تعداد ۲۰ نفر برای تأسیس تشکل کارگری استناد گردیده و نهایتاً دادگاه دستور انحلال تشکل مورد بحث را که شامل متخصصان رشته هامیوپتی می گردیدند (به خاطر عدم وجود تعداد کافی کارشناسان این رشته جهت ایجاد تشکل کارگری مربوطه) صادر نموده است ، کمیته اعلام می نماید که حکم انحلال صادره نقض آزادی انجمن را به همراه نمی آورد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۶۶۲ مراجعه شود .)

۶۸۲ _ در ارتباط با یکی از شکایات طرح شده نسبت به حکم انحلال صادره از سوی دادگاه ، صرفاً به دلیل کاهش تعداد اعضاءِ یک تشکل کارگری به کمتر از حداقل ۲۵ نفر که در آن اقدام داد گاه از جمله اقدامات تحدید آمیز با هدف انحلال تشکل های کارگری ارزیابی گردیده است ، کمیته از دولت درخواست نمود درصورتی که اقدامات مذکور که به انحلال و لغو عضویت اجباری رهبران تشکل های کارگری به واسطه فشارها و تهدیدات کارفرمایان صورت پذیرفته باشد جرائم مورد لزوم را براساس موارد مصروحه در قانون برعلیه کارفرمایان به اجرا گذاشته و ضمن استخدام مجدد کارگران اخراجی ، تمهیدات مربوطه را جهت شکل گیری مجدد تشکل کارگری منحل شده فراهم نماید .

انحلال و تعلیق توسط مقامات و نهادهای دولتی

(به بند ۱۹۹ نیز مراجعه شود .)

۶۸۳ _ اقدامات متخذه جهت تعلیق فعالیت ها و یا انحلال تشکل های کارگری و کارفرمائی از سوی مقامات و نهادهای دولتی ، نقض جدی اصول آزادی انجمن را به همراه دارد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۶۴ ؛ گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۰۹ ، گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۵۰ بند ۲۱۴ ، گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۱۶۶ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۵۸۱ بند ۱۱۰ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۸۱ بند ۷۶۰ ، و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۹ مراجعه شود .)

۶۸۴_ انحلال تشکل های کارگری و کارفرمائی از سوی دولت ، نقض فاحش مفاد ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۸۷ را به دنبال دارد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۶۵ ؛ گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۵۰ بند ۲۱۴ ، گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۸۹۲ بند ۴۵۹ ؛ و گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۱۸۸۰ بند ۸۵۷ مراجعه شود .)

فسخ وضعیت ثبت و یا انکار هویت تشکل های کارگری و کارفرمائی

۶۸۵_ کمیته تأکید می نماید که فسخ ثبت یک تشکل از سوی سازمان ثبت تشکل های کارگری و کارفرمائی و یا حذف عنوان آنها از مدارک ثبتی به مثابه انحلال آن تشکل از سوی مقامات و نهادهای دولتی محسوب می شود .

(به نشریه Digest بند۶۶۹ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۶ بند ۳۸۴ ، گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۵۳ بند ۱۲۰ ، گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۷۵ بند ۵۱۸ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۰۹۸ بند ۷۵۹ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۸۱ بند ۷۶۰ ، و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۶۴ بند ۹۷۹ مراجعه شود .)

۶۸۶ _ فسخ ثبت تشکل های کارگری یا کارفرمائی از سوی مقامات دولتی به خاطر مجادلات داخلی (که در واقع بر تعلیق فعالیت های آن دلالت می نماید) نقض جدی اصول آزادی انجمن و علی الخصوص موارد مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۸۷ را به همراه دارد . در مقاوله نامه شماره ۸۷ به صراحت به این امر اشاره گردیده که انحلال تشکل های کارگری و کارفرمایی از سوی مقامات دولتی امکان پذیر نمی باشد .

(به گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۸۲۱ بند ۱۵۳ مراجعه شود .)

۶۸۷ _ فسخ ثبت تشکل های کارگری تنها از طریق مجاری قضایی امکان پذیر می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۷۰ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۸۸۸ بند ۳۸۲ ، گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۶ بند ۳۴۸ ، و گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۱۸۸۰ بند ۸۵۷ مراجعه شود .)

۶۸۸ _ اقدامات مربوط به ثبت مجدد تشکل ها حتی اگر قابل توجیه نیز باشند نباید احتمال طرح درخواست یک تشکل را جهت ثبت آن به محض برقراری وضعیت عادی از نظر دور داشت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۷۱ ؛ و گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۸۱ بند ۷۶۰ مراجعه شود .)

۶۸۹ _ آن دسته از مواد قانونی که اختیارات نامحدودی را در اختیار یک وزیر جهت فسخ ثبت یک تشکل کارگری ، بدون هیچ گونه حق اعتراض و پژوهش قرار می دهند ناقض اصول آزادی انجمن می باشند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۷۲ ؛ و گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۸۱ بند ۷۶۰ مراجعه شود .)

اعلام انحلال با توسل به تدابیر قانونی

۶۹۰ _ انحلال تشکل های کارگری و کارفرمائی توسط بخش های مختلف اجرایی دولتی براساس قانون واگذاری اختیارات تام به مقامات مربوطه و یا براساس عملکردهای قانونی مرتبط با انحلال تشکل ها از سوی نهادهای اجرایی ، ناقض حق دفاع تشکل ها از حقوق خود که از جمله رویه های معمول قضایی و ضامن منافع تشکل ها بوده و کمیته نیز بر وجود آن به عنوان یک حق اساسی تأکید می نماید ، خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۷۵ ؛ و گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۰۹مراجعه شود .)

۶۹۱ _ کمیته ضمن اشاره به فسخ ثبت تشکل های کارگری و کارفرمائی با توسل به یکی از مواد قانونی ، بر اجرای رویه انحلال تشکل های کارگری و کارفرمایی براساس نظر و تصمیم نهادهای قضایی که حق دفاع تشکل ها از خود را ملحوظ می دارد تأکید می نماید . کمیته همچنین متذکر می گردد که این اصل در شرایط برقراری وضعیت فوق العاده نیز قابل اجرا خواهد بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۷۶ مراجعه شود .)

دلایل انحلال تشکل ها

۶۹۲ _ محروم ساختن هزاران کارگر از حفظ تشکل های مربوطه به خاطر صدور احکام قضایی مبنی بر انجام اقدامات غیر قانونی توسط تعدادی از رهبران و اعضاءِ آنها ، نقض صریح اصول آزادی انجمن را در پی خواهد داشت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۶۷ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۸۸۸ بند ۳۸۲ ، گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۶ بند ۳۴۷ ، و گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۰۶ بند ۴۲۷ مراجعه شود .)

۶۹۳ _ درصورتی که مشارکت تعدادی از اعضاءِ تشکل های کارگری در اموری خارج از حیطه معمول فعالیت های مربوط به این تشکل ها محرز گردد ، این افراد براساس مواد حقوقی خاص و نیز مطابق با رویه های قضایی جاری تحت محاکمات قضایی قرار می گیرند . در این خصوص متذکر می شود که رسیدگی به جرائم و برگزاری محاکمات این افراد نباید تعلیق فعالیت و یا انحلال متعاقب کل جنبش کارگری مربوطه را به همراه داشته باشد .

(به گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۶ بند ۳۴۷ ، و گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۰۶ بند ۴۲۷ مراجعه شود .)

۶۹۴ _ درخصوص مواردی که موقعیت و امتیازات یک تشکل کارگری عمدتاً به خاطر اعمال تخلفات از سوی مدیریت مالی آنها فسخ می گردد . کمیته معتقد است که مقام های مربوطه در صورت دسترسی به شواهدی مبنی بر وجود تخلفاتی که ممکن است بر سرمایه و میزان وجوه نقدی تشکل مربوطه تأثیر نامطلوب بر جای گذارد موظفند نسبت به اتخاذ اقدامات قانونی تنها بر علیه افراد مسئول مبادرت نموده و نباید کل تشکل را به خاطر تخلفات صورت گرفته متأثر سازند.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۶۸ مراجعه شود .)

۶۹۵ _ ملزومات امر توسعه در یک کشور نباید به دستاویزی جهت ایجاد وضعیت حقوقی مبهم در ساختار تشکل های کارگری و کارفرمائی تبدیل گردد. چرا که این اقدام ، ضمن ایجاد مانع در اعمال حقوق تشکل های مزبور ، فعالیت های عادی این تشکل ها را نیز تحت الشعاع خود قرار می دهد . درواقع تحقق موازنه اقتصادی و توسعه اجتماعی ، به وجود تشکل های کارگری و کارفرمائی مستقل و قدرتمند که از عهده مشارکت در این امر برآیند بستگی خواهد داشت .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای۲۵ و ۶۷۴ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۸۹ بند ۴۶۶ ، و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۱۸۹ بند ۴۸۵ مراجعه شود .)

۶۹۶ _ با توجه به عواقب بی نهایت جدی انحلال تشکل های کارگری برای ایفای حق نمایندگی صنفی کارگران ، کمیته خاطرنشان می سازد که نامزدی نماینده یک فدراسیون به عنوان کاندیدای ریاست جمهوری یک کشور به هیچ عنوان توجیه کننده انحلال کل آن فدراسیون نخواهد بود .

(به گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۱۶۶مراجعه شود .)

۶۹۷ _ اقدام به انحلال یک تشکل کارگری ، اقدامی غایی محسوب گردیده و اتخاذ آن صرفاً به دلیل رفتارها و اقدامات برخی تحریک کنندگان و مشوقین به اعتصاب با این بهانه که به فعالیت های عادی عمومی خلل وارد شده و موجب توقف موقتی فعالیت های سازمان های مختلف و یا خدمات حمل و نقل عمومی شده است ، مشخصاً با اصول آزادی انجمن مغایر خواهد بود .

(به گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۴۲مراجعه شود .)

۶۹۸ _ با توجه به عواقب منفی فسخ ثبت تشکل های کارگری برایفای حق نمایندگی صنفی کارگران ، کمیته اعتقاد دارد که استفاده از نام یک شرکت جهت عنوان یک تشکل کارگری نباید به فسخ ثبت آن منجر گردد .

(به گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۸۸ بند ۱۳۷۱ مراجعه شود .)

دخالت مقامات و نهادهای قضایی

(به بند ۴۶۴ نیز مراجعه شود .)

۶۹۹ _ کمیته ، متذکر می گردد که انحلال تشکل های کارگری و کارفرمائی اقدامی است که تنها در موارد بی نهایت امنیتی می بایست اعمال گردد . اقداماتی اینچنینی ، تنها درپی صدور حکم قضایی که برمبنای آن حق دفاع اشخاص مرتبط نیز تضمین شده باشد امکان پذیر است .

(به گزارش ۱۹۹۶ بند۶۶۶ ؛ گزارش ۳۱۵ پرونده شماره ۱۶۳۵ بند ۲۲۲ ، گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۵۸۱ بند ۲۱۰ ، و گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۸۱ بند ۷۶۰ مراجعه شود .)

۷۰۰ _ تعلیق شخصیت حقوقی تشکل های کارگری با توجه به اینکه ماهیت حق دفاع آنها از خود تنها از طریق تضمین های قانونی تحقق می یابد تحدیدی جدی بر حقوق آنها قلمداد می شود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۷۸ مراجعه شود .)

۷۰۱ _ اتخاذ هرگونه تدابیر جهت تعلیق فعالیت ها و یا انحلال تشکل های کارگری یا کارفرمائی از سوی مقامات دولتی تحت شرایط برقراری وضعیت فوق العاده در کشور ، تنها با لحاظ نمودن پادمان های عادی قضایی از جمله شناسایی حق درخواست استیناف یا پژوهش امکان پذیر است .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۷۹ ؛ و گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۷۹۹ بند ۲۱۲ مراجعه شود .)

۷۰۲ _ حتی درصورتی که تحت شرایط خاص اقدام در جهت فسخ شخصیت حقوق تشکل های کارگری و بلوکه کردن صندوق های مالی آنها قابل توجیه باشد اقدامات متخذه در این جهت با هدف اجتناب از خطر اتخاذ تصمیمات خودسرانه ، تنها از سوی مقامات قضایی و نه مقامات اجرایی امکان پذیر می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۸۰ مراجعه شود .)

۷۰۳ _ در صورتی که اصل مربوط به عدم تعلیق فعالیت ها و انحلال تشکل های صنفی ، صرفاً براساس تصمیم مقامات و نهادهای دولتی به مورد اجرا گذاشته شوند ، اعطایِ حق استیناف و یا پژوهش نیز در قبال این تصمیمات جائی از اعراب نخواهد داشت . در همین خصوص هیچ یک از تصمیمات متخذه نباید تا انقضاءِ دوره قانونی جهت إرائه درخواست پژوهش و یا تأیید آنها از سوی مقامات قضایی به مورد اجرا گذارده شوند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۸۱ ؛ و گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۴ بند ۶۹۰ مراجعه شود .)

۷۰۴ _ اتخاذ تدابیر لازم جهت از میان بردن هرگونه احتمال تعلیق فعالیت ها و یا انحلال تشکل های کارگری از سوی مقامات دولتی ، ضروری است . در این ارتباط لازم است حداقل در صورت اتخاذ تدابیری اینچنینی از سوی مقامات دولتی ، تصمیمات متخذه تا سپری شدن یک دوره زمانی منطقی برای إرائه درخواست پژوهش و یا در صورت اقدام به پژوهش تا تأیید نهایی مقامات قضایی به مورد اجرا گذاشته نشوند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۸۲ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۷۵ بند ۵۱۸ ، و گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۵۸۱ بند ۱۱۰مراجعه شود .)

۷۰۵ _ قضات باید از اختیار رسیدگی دقیق به موضوعات طرح شده در هر مورد برخوردار باشند . بدین ترتیب آنها خواهند توانست درخصوص همخوان بودن مواد قانونی مورد استفاده در تصمیم گیری مقامات دولتی با موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ درخصوص حقوق تشکل های صنفی تصمیم گیری های لازم را به عمل آورند . در این خصوص درصورت برخورداری نهادها و مقام های دولتی از حقوق تام جهت ثبت و یا فسخ ثبت یک تشکل کارگری ، امکان إرائه درخواست پژوهش در مورد حکم صادره ، إرائه کننده تضمین های مورد لزوم جهت احقاق حق تشکل ها در این خصوص محسوب نخواهد گردید . در واقع قضات تنها خواهند توانست در مورد کاربرد صحیح مواد قانونی تصمیم گیری نمایند و نه بیشتر . همین مشکل در مورد تعلیق فعالیت و یا انحلال تشکل های صنفی کارفرمائی نیز قابل مشاهده می باشد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۸۳ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۰۸ بند ۲۲ مراجعه شود .)

چگونگی استفاده از سرمایه های تشکل های منحل شده

الف– اصول کلی

۷۰۶ _ کمیته این معیار را مورد پذیرش قرار می دهد که پس از انحلال تشکل ها سرمایه های آنان موقتاً نگهداری شده و نهایتاً میان اعضای سابق آنها توزیع شود . در این خصوص درصورت وجود تشکل جایگزین سرمایه های مذکور به آن تشکل تحویل خواهد گردید . تشکل جانشین ، تشکلی است که اهدافی را دنبال نماید که تشکل قبلی به دلیل عدم تحقق آن منحل گردیده است .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۸۴ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۸۶۹ بند ۸۹۷ ، گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۹۳۸ بند ۱۸۱ ، و گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۱۸۸۸ بند ۳۹۹ مراجعه شود .)

۷۰۷ _ در صورت انحلال یک تشکل کارگری ، سرمایه های آن را می توان به تشکل جانشین آن تسلیم کرده و یا براساس قوانین مربوطه توزیع نمود ؛ درصورت عدم وجود قوانینی دراین خصوص سرمایه های مذکور در اختیار اعضای تشکل منحل شده قرار خواهد گرفت.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۸۵ مراجعه شود .)

ب – انتقال به شرایط تکثر گرایی در تشکل ها

(به بند ۱۰۸۸ نیز مراجعه شود .)

۷۰۸ _ درخصوص موضوع توزیع سرمایه های اتحادیه های کارگری در میان تشکل های مختلف کارگری متعاقب تغییر شرایط از انحصار گرایی به تکثرگرایی ، کمیته بر اهمیت این اصل تأکید می نماید که درصورت دسترسی دولت به دارایی های مزبور ، انتقال سرمایه های تشکل های کارگری (از جمله املاک متعلقه) جهت توزیع مجدد در بین تشکل های جدید باید با هدف تضمین برخورداری یکسان تشکل های کارگری جدید و براساس اصل برابری و در راستای امکان انجام فعالیت های مستقل آنها صورت پذیرد. بنابراین مناسب خواهد بود دولت و کلیه تشکل های کارگری مربوطه نسبت به تلاش در جهت نیل به توافقی به منظور تنظیم نحوه توزیع سرمایه های تشکل قبلی کارگری در کوتاه ترین زمان ممکن اقدام نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۸۷ مراجعه شود .)

۷۰۹ _ در هنگام بررسی یک مورد واگذاری سرمایه های یک تشکل کارگری در یکی از کشورهای کمونیستی سابق ، که در حال پیاده کردن اصول و سیاست مبتنی بر دموکراسی در قلمرو خود می باشد ، کمیته از دولت و کلیه تشکل های کارگری ذینفع درخواست نمود تا نسبت به تهیه هرچه سریع تر فرمولی جهت حل و فصل مسئله مربوط به تعیین سرنوشت

سرمایه های مورد سؤال به شیوه ای که نهایتاً دولت را قادر سازد تا نسبت به اعاده سرمایه های مربوط به اجرای آن دسته از عملکردهای اجتماعی که درحال اجرا بوده در راستای اجرای مؤثرتر و مستقل تر آنها بـه کلیـه تـشکل هـای کـارگری تضمین های لازم را إرائه نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۶۸۸ مراجعه شود .)

بخش دوازدهم

حق تشکل های کارگری و کارفرمایی جهت تأسیس فدراسیون و کنفدراسیون ها و الحاق به تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی

تأسیس فدراسیون ها و کنفدراسیون ها

۷۱۰- اصل مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۸۷ مبنی بر اینکه کارگران و کارفرمایان باید از حق تأسیس و عضویت در تشکل های مورد نظر خود برخوردار باشند برحق تشکل ها جهت تاسیس و عضویت در فدراسیون ها و کنفدراسیون هـای مورد نظر خود نیز دلالت می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۰۶ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۱۵۵ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۴۰ بند ۲۹۵ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۴۲ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۲۵ بند ۳۷۸ ؛ گزارش ۲۳۳ پرونده شماره ۲۳۰۱ بند ۵۹۲ ؛ گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۱۷۰ مراجعه شو د .)

۷۱۱- کسب شخصیت حقوقی از سوی تشکل های کارگری ، فدراسیون ها و کنفدراسیون ها نباید به شرایطی منجر گردد که ماهیت تحدید اعمال حق مذکور در بند قبلی را به دنبال داشته باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۰۷ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۴۰ بند ۲۹۵ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۲۵ بند ۳۷۸ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۱۷۱ مراجعه شو د .)

۷۱۲- ماده قانونی که براساس آن وزیر مربوطه ، بنا به تشخیص خود ؛ از اختیار تصویب و یا رد تأسیس یک فدراسیون عمومی برخوردار است ، با اصول آزادی انجمن مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۰۹ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۲۵ بند ۳۸۰ مراجعه شود .)

۷۱۳- موضوع لزوم و یا عدم لزوم تشکیل فدراسیون ها و یا کنفدراسیون ها صرفاً از سوی کارگران و تشکل های مربوط به آنها براساس حق قانونی و پذیرفته شده در این خصوص تعیین خواهد گردید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۰ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۴۲ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۳۰۱ بند ۵۹۲ مراجعه شود .)

۷۱۴- لزوم وجود حداقل تعداد تشکل های کارگری جهت تأسیس تشکل هایی در سطح بالا با موارد مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ و نیز اصول آزادی انجمن مغایرت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۱ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۳۲۹ بند ۹۴۵ مراجعه شود .)

۷۱۵- آن دسته از مواد قانونی که از تاسیس فدراسیون ها و کنفدراسیون ها ، الحاق تشکل ها و فدراسیون های دارای فعالیت های متفاوت در یک محدوده و یا منطقه خاص جلوگیری می نمایند با موارد مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۲ مراجعه شود .)

۷۱۶- هنگامی که تنها کنفدراسیون کارگری در یک کشور مشغول به فعالیت بوده و حق تاسیس فدراسیون ها از سوی تشکل ها براساس قانون با محدودیت بسیار همراه باشد و امکان فعالیت تشکل های جدید تنها براساس نظر وزیر مربوطه امکان پذیر باشد ، موارد مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ نقض خواهد گشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۳ مراجعه شود .)

۷۱۷- کمیته ، اهمیت زیادی را جهت حق تشکیل فدراسیون های مشتمل بر گروه های کاری فعال در صنوف و مشاغل مختلف قائل می گردد . در همین ارتباط کمیته کارشناسی کاربرد مقاوله نامه ها و توصیه ها متذکر می گردد که ماده قانونی منع کننده الحاق تشکل های مربوط به مقامات دولتی به فدراسیون ها و یا کنفدراسیون های مربوط به صنوف صنعتی و کشاورزی با مواد مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ مغایر می باشد .

همین کمیته تاکید می نماید که موادی نیز که براساس آنها تشکل های مربوط به مقامات دولتی تنها با صدور مجوز دولت از حق ایجاد فدراسیون ها در میان خود بهره مند می گردند با موارد مصروحه در ماده ۶ مقاوله نامه که موارد تأسیس فدراسیون ها و الحاق به این تشکل های سطح بالاتر را به ماده ۲ همین مقاوله نامه عطف می نماید مغایر می باشند . براساس مواد قانونی مقاوله نامه فوق الذکر ، تشکل های کارگری باید از حق تأسیس و الحاق به فدراسیون ها و کنفدراسیون های مورد نظر خود بدون اخذ مجوز قبلی برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۵ ؛ گزارش ۳۱۳ ، پرونده شماره ۲۹۶۷ بند ۱۴۸ مراجعه شود .)

۷۱۸- ماده منع کننده تاسیس فدراسیون ها از سوی تشکل های فعال در بخش های مختلف در واقع حق تشکل های کارگری را جهت تاسیس فدراسیون ها و کنفدراسیون ها مطابق با موارد مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ تحدید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۶ مراجعه شود .)

۷۱۹- شرایط مصروحه در قانون جهت تأسیس فدراسیون ها و علی الخصوص اینکه تشکل های داوطلب تاسیس مستقر در استان های مختلف باید ابتدا مجوز مورد نظر را از وزیر مربوطه استعلام نمایند (که احتمال مخالفت با آن نیز می رود) با اصول کلی پذیرفته شده مربوط به آزادی انجمن که حق تشکل ها را جهت تأسیس و عضویت در فدراسیون های مورد نظر آنان را نیز شامل می گردد ، مغایر می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۷ مراجعه شود .)

۷۲۰- اعمال هر نوع محدودیت مستقیم یا غیر مستقیم بر حق تشکل ها جهت تأسیس و یا عضویت در انجمن های مربوط به تشکل های متعلق به رشته های صنفی مختلف یا مشابه در مناطق مختلف ، با اصول آزادی انجمن مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۸ مراجعه شود .)

۷۲۱- حقوق ترجیحی اعطا شده به تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی نباید در بردارنده حقوق انحصاری جهت تأسیس و عضویت در فدراسیون ها باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۹ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۵۳بند ۴۵۵ مراجعه شود .)

الحاق به فدراسیون ها و کنفدراسیون ها

۷۲۲- یک تشکل کارگری باید از حق الحاق به فدراسیون ها و یا کنفدراسیون های مورد نظر خود براساس قواعد تشکل های مربوطه ، بدون لزوم کسب مجوز قبلی برخوردار باشند . تصمیم درخصوص پذیرش و یا عدم پذیرش الحاق یک تشکل به فدراسیون ها و یا کنفدراسیون ها براساس اساسنامه و مقررات مربوط به خود فدراسیون ها و یا کنفدراسیون ها خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۰۸ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۴۹۳۰ بند ۵۲۱ مراجعه شود .)

۷۲۳- درخصوص یک مورد طرح شده که در آن ، یک کنفدراسیون جهت پذیرش اعضاء جدید از سوی دولت تحت فشار قرار گرفته بود کمیته متذکر می گردد که اقداماتی از این دست امکان اعمال نفوذ و تاثیرگذاری مقامات دولتی را در نتایج انتخابات و یا فعالیت های مربوط به تشکل ها از طریق دخالت مستقیم در ترکیب کنفدراسیون ها فراهم می نماید .

(به گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۲۰ بند ۵۲۱ مراجعه شود .)

۷۲۴- کلیه کارگران باید از حق وارد شدن در فعالیت های مربوط به دفاع و یا ارتقاء منافع اقتصادی و اجتماعی خود از طریق تشکل های مرکزی مورد نظر خود برخوردار گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۴ مراجعه شود .)

۷۲۵- تشکل های مربوط به کارکنان بخش دولتی باید درصورت تمایل ، از اختیار الحاق به فدراسیون ها و کنفدراسیون ها کارگران در بخش خصوصی ، درصورت وجود مجوز مربوطه در قوانین و مقررات بخش فوق ، برخوردار باشند .

(به گزارش ۳۱۳ ، پرونده شماره ۱۹۶۷ بند ۱۴۷ مراجعه شود .)

۷۲۶- موارد مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ منع تشکل های مربوط به مقامات دولتی از الحاق به فدراسیون ها و کنفدراسیون های مربوط به تشکل های صنفی را مورد تقبیح قرار می دهند .

(به گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۴۷۰ مراجعه شود .)

۷۲۷- امتناع دولت از صدور اجازه جهت تشکل های کشاورزی به منظور الحاق به تشکل های ملی مرکزی کارگران که تشکل های صنفی را نیز شامل می گردند با موارد مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه ۸۷ مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۰ مراجعه شود .)

۷۲۸- ممنوعیت عضویت مستقیم بعضی افراد در فدراسیون ها و کنفدراسیون ها با اصول آزادی انجمن مغایرت دارد . این برعهده خود فدراسیون ها و یا کنفدراسیون ها است که نسبت به تعیین قواعد مربوط به عضویت در آنها اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۷۷ بند ۷۰ مراجعه شود .)

۷۲۹- تعیین تعداد و نوع تشکل های قابل عضویت در فدراسیون مربوط به یک صنف خاص بر عهده خود آن فدراسیون می باشد .

(به گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۱۹۵۳ بند ۱۲۰ مراجعه شود .)

حقوق فدراسیون ها و کنفدراسیون ها

(به بندهای ۳۸۶ و ۳۸۷ و ۴۷۳ و ۴۸۳ و ۵۲۵ و ۵۶۱ و ۵۶۲ نیز مراجعه شود .)

۷۳۰- تشکل های کارگری و کارفرمایی با هدف دفاع موثر از منافع اعضاء خود ، باید از حق تشکیل فدراسیون ها و کنفدراسیون های مورد نظر خود ، که خود باید از کلیه حقوق مربوط به این تشکل های سطح یک ، علی الخصوص در ارتباط با آزادی فعالیت ها و تنظیم و اجرای برنامه ها برخوردار باشند ، بهره مند گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۱ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۸۴ بند ۶۸۶ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۲۷ بند ۲۰۹ مراجعه شود .)

۷۳۱- تعیین شرایط مربوط به انتخاب مقامات فدراسیون ها و یا کنفدراسیون ها از طریق قوانین داخلی تشکل ها صورت می پذیرد .

(به گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۰۷ بند ۲۸۴ مراجعه شود .)

الحاق به تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی

الف– اصول کلی

۷۳۲- همبستگی بین المللی تشکل های کارگری و کارفرمایی از جمله اهداف اساسی هر جنبش کارگری و کارفرمایی محسوب شده که بر اصل مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ مبنی بر اینکه کلیه تشکل ها ، فدراسیون ها و یا کنفدراسیون ها از حق الحاق و عضویت در تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی برخوردارند دلالت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۲ مراجعه شود .)

۷۳۳- تشکل ها و کنفدراسیون ها باید جهت الحاق و عضویت در فدراسیون ها و یا کنفدراسیون های بین المللی مورد نظر خود ، بدون دخالت مقامت دولتی ، از آزادی کامل برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۳ مراجعه شود .)

۷۳۴- ماده ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ براساس اسناد مربوطه و کارهای مقدماتی صورت گرفته صرفاً بر این واقعیت دلالت می نماید که کارگران یا کارفرمایان به واسطه وابستگی منافع خود به یکدیگر از نوعی همبستگی و اتحاد برخوردار می باشند . اتحادی که تنها به یک گروه صنفی و یا حتی یک رشته صنفی و کاری (و یا حتی اقتصادی ملی) خاص محدود نگردیده و کل اقتصاد بین المللی را در بر می گیرد . علاوه بر این حق ، ایجاد تشکل ها براساس اقدامات مورد نظر سازمان ملل متحد و سازمان بین المللی کار ، که خود نسبت به شناسایی سازمان های بین المللی کارگری و کارفرمایی بواسطه نوع فعالیت های آنان اقدام نموده اند محقق می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۴ مراجعه شود .)

۷۳۵- کمیته بر اهمیت این واقعیت که هیچ گونه مانعی بر سر راه الحاق و یا عضویت کاملاً آزادانه تشکل ها در سازمان های بین المللی کارگری مورد نظر خود قابل تصور نمی باشد تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۵ مراجعه شود .)

۷۳۶- کمیته اذعان می دارد ادعاهای طرح شده در یک مورد شکایت طرح شده در این خصوص که حق الحاق به تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی ، حق خروج آزادانه از این تشکل ها را نیز شامل می گردد کاملاً قابل توجیه می باشد.

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۵ مراجعه شود .)

ب- دخالت مقامات و نهادهای دولتی

(به بند ۳۶۲ نیز مراجعه شود .)

۷۳۷- آن دسته از مواد قانونی که بر لزوم اخذ مجوز دولتی جهت الحاق تشکل های کارگری و کارفرمایی به تشکل های بین المللی مربوطه دلالت دارند با اصل الحاق آزاد و داوطلبانه تشکل ها به تشکل های بین المللی مغایر می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۷ ؛ گزارش ۳۱۵ ، پرونده شماره ۱۹۳۵ بند ۲۴ مراجعه شود .)

۷۳۸- هنگامی که یک تشکل ملی تصمیم به الحاق به یک تشکل بین المللی را اتخاذ می نماید ، تصمیم گیری درخصوص شرایط مورد نظر که تشکل ملی جهت این امر و نیز تصمیم گیری در این خصوص که آیا رفتارهای سیاسی تشکل بین المللی مربوطه با اهداف تشکل ملی همگون می باشد و یا خیر تنها از سوی خود تشکل های داوطلب الحاق به تشکل های بین المللی قابل اتخاذ می باشد ؛ دراین خصوص هرگونه تفاوت دراین زمینه ها بر تصمیم گیری تشکل های ملی جهت الحاق و یا خروج خود از تشکل بین المللی مورد نظر تاثیر گذار بوده و این امر نباید به محملی جهت دخالت دولت در این امر تبدیل شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۸ مراجعه شود .)

پ- نتایج حاصل از الحاق به تشکل های بین المللی

۷۳۹- ارائه هرگونه مساعدت و حمایت از یک تشکل بین المللی در راستای ایجاد یا توسعه تشکل های موجود در سطح ملی از جمله فعالیت های قانونی و مشروع حتی اگر جهت گیری مربوط به این امر با جهت گیری های موجود در داخل کشور همگون نباشد از جمله فعالیت های مشروع و قانونی مربوط به تشکل ها قلمداد می شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۲۹ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۳۱ بند ۳۹۷؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۱۶ بند ۳۶۸ مراجعه شود .)

۷۴۰- آن دسته از مواد قانونی که بواسطه وجود شواهدی مبنی بر اعمال نفوذ و یا سیاست گذاری و یا ارائه کمک های مالی و یا سایر امتیازات از سوی منابع خارجی (صرفنظر از کمک های مالی دریافت شده مورد تأیید دولت از مجراهای قانونی

مربوطه) نسبت به ممنوعیت فعالیت های تشکل ها اقدام می نمایند با اصول مصروحه در ماده ۵ مقاوله نامه ۸۷ مغایرت دارند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۰ مراجعه شود .)

۷۴۱- اعطاء هرگونه امتیازات حاصل از الحاق در تشکل های بین المللی نباید با موارد قانونی مربوطه مغایرت داشته و قانون نیز نباید به نوبه خود موجبات تحدید فعالیت دراین خصوص را فراهم نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۱ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۳۹ مراجعه شود .)

۷۴۲- آن دسته از مواد قانونی که دریافت و پذیرش کمک های مالی ارائه شده از سوی تشکل های بین المللی به تشکل های ملی و داخلی کارگری عضو تشکل های بین المللی را ممنوع اعلام می نمایند موجبات نقض اصول مربوط به حق عضویت تشکل های داخلی در تشکل های بین المللی را فراهم می آورند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۲ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۱۸۳۴ بند ۳۸۰ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۱۶۸ مراجعه شود .)

۷۴۳- تشکل های کارگری و کارفرمایی نباید جهت دریافت کمک های مالی بین المللی در ارتباط با فعالیت های قانونی خود به اخذ مجوز قبلی از سوی مقامات دولتی موظف گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۳ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۱۶۸ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۲۷ بند ۲۰۵ مراجعه شود .)

۷۴۴- کلیه تشکل های کارگری و کارفرمایی ملی باید از حق دریافت کمک های مالی از سوی تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی ، صرفنظر از عضویت دراین تشکل های بین المللی ، برخوردار گردند .

(به گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۱۸۳۴ بند ۳۸۰ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۲۰۳۱ بند ۱۷۳ مراجعه شود .)

۷۴۵- اصل مربوط به حق تشکل های کارگری نسبت به عضویت در و یا الحاق به تشکل های بین المللی هم چنین برحق آنها جهت ایجاد تماس با یکدیگر علی الخصوص جهت تبادل مطالب منتشر شده از سوی آنها نیز دلالت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۴ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۱۷ بند ۳۲۴ ؛ مراجعه شود .)

۷۴۶- حق عضویت در تشکل های بین المللی کارگری جهت نمایندگان تشکل های ملی ، برحق برقراری و حفظ تماس با تشکل های بین المللی مربوطه و نیز مشارکت در فعالیت های آنها در راستای بهره مندی از خدمات و امتیازات قابل ارائه از سوی تشکل های بین المللی بواسطه عضویت در آنها دلالت می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۵ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۳۶ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۱۰۸ بند ۳۶۵ مراجعه شود .)

۷۴۷- اقدام درخصوص دریافت توصیه نامه ها و حمایت های قابل ارائه از سوی نهضت های کارگری و کارفرمایی شناخته شده در منطقه با هدف دفاع و یا توسعه تشکل های ملی مربوطه ، حتی در صورتی که اهداف مربوط به تشکل ها با جهت گیری های داخلی در کشور همگون نباشند ، امری کاملاً قانونی و مشروع قلمداد می شود و کلیه دیدارها و ملاقات های برگزار شده در این راستا از جمله فعالیت های عادی و کاملاً قانونی محسوب می گردند .

(به گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۱۶۶۷ مراجعه شود .)

۷۴۸- حق تشکل های کارگری و کارفرمایی ملی جهت اعزام نمایندگان خود به کنگره های مربوط به تشکل های بین المللی از جمله فعالیت های عادی تشکل های داخلی به منظور عضویت و یا الحاق در تشکل های بین المللی محسوب می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۶ مراجعه شود .)

۷۴۹- رهبران تشکل های کارگری و کارفرمایی باید جهت اجرای فعالیت های خود از تسهیلات مناسب مورد نیاز در این خصوص برخوردار گردند . از جمله این تسهیلات می توان به حق ترک کشور به منظور ایفای نقش نمایندگی افراد و یا تشکل های مربوط به خود اشاره نمود ؛ دراین زمینه آزادی تردد این نمایندگان باید از سوی مقامات دولتی تضمین گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۷ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۱۹۹۸ بند ۲۵۳ مراجعه شود .)

۷۵۰- دیدار از تشکل های کارگری و کارفرمایی و شرکت در کنگره های مربوط بدان ، از جمله فعالیت های عادی تشکل های بین المللی محسوب شده و دراین خصوص رعایت قوانین عادی مربوط به مجوز ورود اتباع خارجی امری اجتناب ناپذیر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۸ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۲۳۴ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۷۷۳ بند ۶۱۱ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۱۶۶۷ مراجعه شود .)

۷۵۱- نتیجه مستقیم اصل فوق الذکر این خواهد بود که تشریفات قانونی که رهبران و اعضاء تشکل ها جهت ورود به کشورهای دیگر موظف به انجام آن می باشند باید براساس اهداف مورد نظر تنظیم گردیده و عاری از هرگونه تبعیضات احتمالی باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۳۹ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۸۵ بند ۱۳۷ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۱۶۶۷ ؛ مراجعه شود .)

۷۵۲- کمیته خاطرنشان می سازد که امتناع صدور گذرنامه و یا روادید برای اتباع خارجی و یا به طور کلی تر حق جلوگیری از ورود اتباع خارجی به سرزمین یک کشور ، از جمله حقوق مربوط به حاکمیت کشور میزبان خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۰ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۲۳۴ مراجعه شود .)

۷۵۳- کمیته ضمن شناسایی حق کشورهای میزبان جهت امتناع از صدور روادید برای اتباع خارجی در راستای حق حاکمیت خود ، در عین حال از دولت ها درخواست می نماید نسبت به تضمین انجام تشریفات مربوطه براساس معیارهای موجود ، صرفنظر از مواضع مخالف با تشکل ها اقدامات لازم را صورت دهند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۱ مراجعه شود .)

۷۵۴- تشریفات در نظر گرفته شده برای اعضای تشکل ها به منظور ترک کشور جهت شرکت در اجلاس های بین المللی مربوط به آنان باید براساس معیارهای واقعی و صرفنظر از جهت گیری های مخالف با این تشکل ها پیش بینی گردد . لازم به ذکر است تشریفات فوق الذکر نباید به نحوی تنظیم و پیش بینی گردند که موجبات نقض حقوق مربوط به تشکل ها جهت اعزام نمایندگان خویش به کنگره های بین المللی مربوط به آنان را فراهم سازد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۲ مراجعه شود .)

۷۵۵- بطورکلی مقامات دولتی مجاز به توقیف و نگهداری اسناد رسمی افراد صرفاً به خاطر عضویت ایشان در تشکل های کارگری و یا کارفرمایی نمی باشند . این امر با توجه به اینکه بعضی از این اسناد و مدارک برای انجام فعالیت های مربوطه در صورت انتخاب افراد یاد شده در مقامی خاص به فعالیت مشغول بوده و توقیف مدارک آنها موجبات ایجاد مانع در انجام وظایف مهم ایشان را فراهم می آورد از اهمیتی دو چندان برخوردار می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۳ مراجعه شود .)

۷۵۶- تحمیل تحریم ها و از جمله تبعید و یا اعمال کنترل بر مسافرت های خارجی اعضاء تشکل ها نقض صریح آزادی انجمن محسوب می شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۴ مراجعه شود .)

۷۵۷- مشارکت در تشکل های بین المللی کاری باید براساس اصل استقلال نهضت تشکل های کارگری و کارفرمایی صورت پذیرد . درچهارچوب همین اصل نمایندگان تشکل ها باید جهت شرکت در تشکل های بین المللی کاری از سوی تشکل هایی که نمایندگی آنان را برعهده دارند از آزادی کامل برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۶ مراجعه شود .)

۷۵۸- درخصوص ممنوعیت تعیین شده علیه نمایندگان خارجی تشکل های بین المللی جهت شرکت در جلسات تشکل های کاری ، کمیته بر اهمیت حفاظت از حق مجمع تشکل های مربوطه و نیز حق تشکل های کارگری و کارفرمایی ملی جهت حفظ روابط با تشکل های صنفی بین المللی تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۷ مراجعه شود .)

۷۵۹- در ارتباط با کلیه موارد دولت ها از حق اتخاذ تدابیر مورد لزوم جهت تضمین حفظ نظم عمومی و امنیت ملی برخوردارند ، این امر به منظور اطمینان از انجام مسافرت از سوی افراد مختلف در این زمینه صورت می گیرد . در این خصوص مقامات دولتی باید ضمن انجام بررسی های مورد نیاز در کوتاه ترین زمان ممکن (براساس معیارهای واقعی) نسبت به تعیین صحت وجود زمینه مناسب جهت اتخاذ اقدامات احتیاطی برای حفظ نظم و امنیت عمومی اقدام نمایند . در همین خصوص همچنین مناسب خواهد بود مقامات دولتی و رهبران تشکل های مربوطه با انعقاد یک موافقت نامه از طریق انجام مذاکرات مواضع خود را در این زمینه شفاف سازند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۸ مراجعه شود .)

شرکت در جلسات سازمان بین المللی کار (ILO)

۷۶۰- کمیته تأسف عمیق خود را درخصوص دستگیری یکی از اعضاء تشکل های کارگری درنتیجه وقوع حادثه مستقیم انجام یک اعتصاب و در نتیجه جلوگیری از حضور یکی از اعضای تشکل های کارگری در جلسه ارگان تصمیم گیرنده ابراز می نماید . کمیته در این خصوص تأکید می نماید که با شروع جلسات قضایی در این ارتباط استقلال قوه قضائیه در جریان رسیدگی به این پرونده نباید صرف درخواست دولت و اقدامات صورت گرفته از سوی آن زیر سوال قرار گیرد . بنابراین کمیته بر اهمیت قائل شده از سوی ارگان تصمیم گیرنده درخصوص موارد مصروحه در ماده ۴۰ اساسنامه که بر مبنای آن اعضای ارگان تصمیم گیرنده باید از امتیازات و مصونیت های مورد نیاز جهت حفظ استقلال عملکرد آنان برخوردار گردند تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۴۹ مراجعه شود .)

۷۶۱- عدم ایجاد مانع و جلوگیری از انجام وظایف و فعالیت های اعضاء ارگان ها ، اعضاء حاضر در کنفرانس بین المللی کار و اعضاء ارگان تصمیم گیرنده از اهمیت ویژه ای برخوردار می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۰ مراجعه شود .)

۷۶۲- از جمله وظایف دولت ها عبارت است از عدم اتخاذ تدابیر جهت جلوگیری از حضور هیئت ها در کنفرانس بین المللی کار در راستای انجام وظایف و فعالیت های اعضاء این هیئت ها و نیز اتخاذ همه گونه اقدام جهت جلوگیری از هرگونه تاثیر پذیری نامطلوب در نتیجه حضور آنها در هیئت های فوق الذکر ؛ دراین خصوص اتخاذ تدابیر علیه این افراد به دلایل غیر باید تا زمان بازگشت آنها و فراهم آمدن فرصت جهت ارائه دفاعیات ایشان به تأخیر افتد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۱ مراجعه شود .)

۷۶۳- تصمیم متخذه از سوی دولت درخصوص الزام کسب مجوز خروج از کشور از مقامات دولتی جهت حضور نمایندگان کارگران در اجلاس های بین المللی برگزار شده در خارج از کشور ، در ارتباط با اعضای ارگان تصمیم گیرنده ، با اصول مصروحه در ماده ۴۰ اساسنامه سازمان بین المللی کار مغایر نمی باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۲ مراجعه شود .)

۷۶۴- بطورکلی امتناع دولت از صدور مجوز خروج برای یکی از مقامات دولتی دارای مقام در یکی از تشکل ها به منظور حضور در یک اجلاس مشاوره ای برگزار شده از سوی سازمان بین المللی کار به شرط اینکه اساساً این ممانعت به خاطر فعالیت ها و عملکرد مقام مذکور در تشکل فوق صورت نپذیرفته باشد ، ناقض اصول آزادی انجمن نخواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۳ مراجعه شود .)

۷۶۵- شرکت در سمپوزیوم های برگزار شده از سوی سازمان بین المللی کار از جمله فعالیت های مشروع و قانونی تشکل ها محسوب شده و دولت ها موظفند نسبت به صدور مجوزهای خروج مربوطه بدون ایجاد مانع اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۴ مراجعه شود .)

۷۶۶- کمیته بر اهمیت حق نمایندگان کارگران و کارفرمایان جهت حضور و مشارکت در جلسات مربوط به تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی و نیز سازمان بین المللی کار تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۵ مراجعه شود .)

۷۶۷- صرفنظر از حفاظت های ویژه ارائه شده براساس موارد مصروحه در ماده ۴۰ اساسنامه سازمان بین المللی کار جهت اعضاء ارگان تصمیم گیرنده به منظور مساعدت آنها در انجام وظایف خویش در قبال سازمان بین المللی کار ، به شکلی کاملاً مستقل ، شرکت اعضاء تشکل ها در جلسات برگزار شده از سوی سازمان بین المللی کار ، از جمله حقوق اساسی تشکل ها محسوب می گردد . بنابراین بر دولت های عضو سازمان بین المللی کار واجب است تا از اتخاذ اقداماتی که به جلوگیری از اجرای وظایف نمایندگان تشکل های کارگری و کارفرمایی در فضایی کاملاً آزاد و به شکلی مستقل می انجامد خودداری نمایند . دراین خصوص دولت ها بویژه نباید نسبت به توقیف افراد بدون ارائه مدارک مورد نیاز در این ارتباط اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۷ مراجعه شود .)

۷۶۸- کمیته متذکر می گردد که اعمال ممنوعیت جهت شرکت بیش از یک بار هر فرد ، اعم از کارگر یا کارفرما به عنوان نماینده و یا مشاور در کنفرانس های بین المللی کار نقض اصول آزادی انجمن و علی الخصوص مواد ۳ و ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ را به همراه دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۵۸ مراجعه شود .)

۷۶۸ _ کمیته اعمال ممنوعیت جهت شرکت کارگران و یا کارفرمایان در بیش از یک هیئت نمایندگی با هدف مشارکت در همایش های بین المللی کارگری را نقض اصول آزادی انجمن بویژه مواد ۳ و ۵ مقاوله نامه شماره ۸۷ محسوب می نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۶۵۸ مراجعه شود .)

بخش سیزدهم

حفاظت در قبال اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل های کارگری و کارفرمایی

اصول کلی

۷۶۹ - تبعیضات اعمال شده علیه تشکل ها از جمله جدی ترین موارد نقض آزادی انجمن محصوب شده که می تواند وجود تشکل ها را به مخاطره اندازد .

(به گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۱۶۹ بند ۶۳۹ مراجعه شود .)

۷۷۰ - موضوع کار و یا استخدام هیچ فردی نباید تحت تأثیر عضویت و یا فعالیت قانونی وی در تشکل ها در گذشته و یا حال قرار گیرد .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۹۰ ، برای مثال گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۲۳ ، بند ۴۴۰ ، گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۱۹ ، بند ۱۵۵۰ ، گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۶۷ ، بند ۶۷ ،گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۳۰ بند ۳۶۴ ، گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۱۹۶۳ ، بند ۲۲۶ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۰۶۸ ، بند ۳۱۶ ؛ گزارش۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۰۹۸ ،بند ۷۵۷ ،گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ ، بند ۴۴۱ ، گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۸۰ ، بند ۷۹۴ ؛ و گزارش ۳۸۸ ، پرونده شماره ۲۲۰۰ ، بند ۳۲۵ مراجعه شود .)

۷۷۱ - هیچ فردی نباید به دلیل عضویت و یا مشارکت در فعالیت های مشروع و قانونی یک تشکل از کار اخراج شده و یا وضعیت شغلی وی در مخاطره قرار گیرد . در این خصوص ممنوعیت و پیش بینی مجازات برای کلیه اقدامات متخذه تبعیض آمیز علیه تشکل ها در ارتباط با موضوع استخدام و شغل از اهمیت وافری برخوردار است .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۸۶ و ۷۴۸ ، و برای مثال گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۱۸۷۴ ، بند ۲۷۰ ، گزارش ۳۰۹ ، پرونده شماره ۱۹۳۵ ، بند ۹۱۶ ، گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۲ ، بند ۷۰۸ ،گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۱۹۹۸ بند ۲۵۴ ، گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۲۰۵۵ ، بند ۳۵۵ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۳۵ ، بند ۷۷۸ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۳۰۴ ،بند ۸۰۸ ،گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۰۹۷ ، بند ۲۷۷ ، گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۲۹ ، بند ۱۰۸ ؛ گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۳۹ ، بند ۳۹۴ مراجعه شود .)

۷۷۲ - هیچ فردی نباید در معرض تبعیض قرار گرفته و یا شغل وی به خاطر عضویت و یا فعالیت های قانونی اش در تشکل ها در معرض خطر قرار گیرد و نباید تحت هیچگونه مجازاتی واقع شود .

(به گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۸۰۸ بند ۳۷۷ مراجعه شود .)

۷۷۳ - از آنجایی که عدم وجود پادمان های مناسب در قبال اقدامات تبعیض آمیز ضد اتحادیه ای علی الخصوص در قبال اخراج کارکنان ، عملاً به حذف تشکل های مشتمل بر تنها کارگران یک صنف خاص می انجامد ، اتخاذ تدابیری به منظور إرائه حفاظت ها و حمایت های کامل تر جهت رهبران کلیه تشکل ها و نمایندگان و اعضاء آنها در قبال هرگونه اقداماتی از این دست ضروری می باشد .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۰۰ ، گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۳ ، بند ۲۹۹ ، گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۰ ، بند ۵۵۶ ، گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۱۶ ، بند ۵۵ ، و گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۲۹۱ ، بند ۱۳۱۱ مراجعه شود .)

۷۷۴ - کمیته معتقد است که نقش آن بر تعیین قابلیت کاربرد معیارهای کلی درنظر گرفته شده و یا معیارهای مربوط به هر استان مربوطه در کشورهای دارای نظامهای فدرالی برخوردار از معیارهای تنظیم کننده حفاظت ها و حمایت های ضد تشکلی دلالت نمی نماید . با این وجود صرف نظر از قوانین و رویه های به اجرا گذاشته شده جهت مقامات و یا کارکنان رسمی در استان ها و یا کشورهای فدرال ، کمیته وظیفه خود می داند نسبت به بررسی تدابیر تبعیض آمیز اعمال شده ناقض مفاد مقاوله نامه های سازمان بین المللی کار و اصول اساسی انجمن اقدام نماید .

(به گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۶۷ بندهای ۶۳ و ۶۴ مراجعه شود .)

کارگران تحت حفاظت

۷۷۵ - اقدامات حفاظتی و حمایتی ضد تبعیض جهت کلیه اعضاء و مقامات اسبق و فعلی تشکل ها به شکلی برابر به کار گرفته می شود .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۹۱ ، گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۰۹۸ ، بند ۷۵۷ مراجعه شود .)

۷۷۶ - موقعیت شغلی هیچ فردی نباید به دلیل عضویت وی در یک تشکل کارگری حتی اگر موجودیت تشکل مربوطه به عنوان نماینده اکثریت کارگران از سوی کارفرمایان مورد شناسایی قرار نداشته باشد در معرض تهدید قرار گیرد .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۶۹۳ و ۷۰۱ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۸۹ ، بند ۱۹۴ ، گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۳۹۱ ، بند ۹۱۷ ، گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۳۱۶ ، بند ۵۰۶ ، و گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۲۴۱ ، بند ۹۱۴ مراجعه شود .)

۷۷۷ - کمیته با اشاره به یک مورد طرح شده تحت شرایط نزدیک به جنگ داخلی متذکر می گردد که تدابیر خاص تهدید آمیز با هدف مبارزه با خرابکاری در ارتباط با خدمات عمومی نباید تحت هیچ عنوان موجبات ارتقاء موارد تبعیض علیه تشکلها را فراهم آورد .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۱۴ مراجعه شود .)

۷۷۸ - کمیته خاطرنشان می سازد که ماده ۸ مقاوله نامه شماره ۱۵۱ موارد قابل انعطافی را در ارتباط با گزینش رویه های مربوط به حل و فصل اختلافات کارمندان بخش دولتی به شرط جلب اعتماد و اطمینان طرفهای درگیر پیش بینی می نماید

. دراین خصوص کمیته متذکر می گردد که در ارتباط با نگرانی های مربوط به اعمال اقدامات علیه تشکلها هم در بخش های خصوصی و هم عمومی ، شکایات طرح شده باید به شکل معمول از سوی دستگاه ملی مربوطه که باید ضمن اجرای سریع رویه مربوط از بی طرفی کامل برخوردار باشد مورد بررسی قرار گیرند .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۹۱۸ مراجعه شود .)

اشکال مختلف تبعیض

الف) اصول کلی

(به بندهای ۳۳۸ و ۳۵۲ و ۳۵۳ و ۵۲۴ و ۶۶۰ نیز مراجعه شود .)

۷۷۹ - کمیته درخصوص هیچ یک از موارد مربوط به موضوع نقض قراردادهای کاری با توسل به اخراج کارکنان مگر درمواردی که در آنها مفاد قانونی مربوط به اخراج کارکنان با تبعض ضد تشکلی همراه باشد ارائه نظر نخواهد نمود .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۹۳ مراجعه شود .)

۷۸۰ - اعمال حفاظت و یا حمایت در قبال تبعیض های ضد تشکلی علی الخصوص باید در مواردی صورت پذیرند که در آنها اقدامات صورت گرفته و نیز اخراج کارکنان بواسطه عضویت آنها در یک تشکل و یا مشارکت در فعالیت های مربوط به یک تشکل خارج از ساعات کاری و یا با رضایت کارفرمایان در طی ساعات کاری اعمال گردیده باشند .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۹۴ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۷۸۷ ، بند ۱۷۴ ، گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۲ ، بند ۳۵۱ ، پرونده شماره ۲۰۶۸ ، بند ۴۳۶ ، و گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ ، بند ۳۷۹ مراجعه شود .)

۷۸۱ - حفاظت در قبال اقدامات تبعیض آمیز صورت گرفته علیه تشکل های کارگری باید نه تنها موارد استخدام و اخراج کارکنان و بلکه اقدامات تبعیض آمیز در طی کار و علی الخصوص درمورد انتقال کارکنان ، تنزل مقام آنها و سایر اقداماتی که کارگران را متأثر می سازند دلالت نمایند .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بند ۶۹۵ ، و برای مثال گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۶۷ ، بند ۶۷ ، گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۹۰ ، بند ۳۷۲ ، گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۴۲ ، بند ۲۶۶ ،گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۱۹۹۸ بند ۲۵۴ ، گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۱۸۷۴ ، بند ۶۰ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۸۷ ، بند ۵۷۳ ؛ گزارش۳۲۶ ، پرونده شماره ۱۱۰۳ ،بند ۲۹۵ ،گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۰۶۸ ، بند ۲۰۸ ، گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۰۰ ، بند ۱۱۰۱ ؛ و گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۲۲ ، بند ۲۱۰ مراجعه شود .)

ب) تبعیض درخصوص استخدام کارکنان

۷۸۲ - کارگران همواره با بسیاری از مشکلات عملی در جهت اثبات ماهیت واقعی ، علت اخراج و یا عدم استخدام آنها بخصوص هنگامیکه موضوع تهیه فهرست سیاه مطرح گردیده باشد (که خود لزوم حفظ اسرار و عدم افشای اطلاعات مربوط بدان را به دنبال دارد) روبرو می باشند . در عین حال به همان میزان که کسب اطلاعات در مورد نظرات کارکنان برای کارفرمایان مهم است به همان میزان نیز دستیابی به اطلاعات جهت کارکنان دارای سایقه عضویت در تشکل ها درخصوص مطالب جمع آوری شده در ارتباط با آنان جهت فرصت مقابله با آنها بویژه درصورت وجود اشتباه در آنها و نیز وجود منابع اطلاعاتی غیر قابل اعتماد از اهمیت برخوردار است . علاوه براین تحت شرایط اینچنینی کارکنان مربوطه از تمایل بیشتری جهت اتخاذ رویه های قضایی مربوطه برخوردار می باشند . علت این امر این است که بدین ترتیب آنها از فرصت و موقعیت بهتری جهت اطلاع از علت واقعی اخراج و یا عدم استخدام خود برخوردار می گردند .

(به نشریهDigest – ۱۹۹۶ ، بندهای ۱۷۳ و ۷۱۰ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۷۲ ، بند ۱۰۵ ، گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ ، بند ۳۷۲ و گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۷۰ ، بند ۱۳۹۴ مراجعه شود .)

۷۸۳ - درخصوص کمیته های ویژه ایجاد شده براساس قانون ، با هدف اعطاء و یا عدم اعطاء گواهی های مربوط به خدمات عمومی جهت ابقاء و یا دعوت به کار کارگران و یا کارکنان در بخش های مربوطه ، کمیته خاطرنشان می سازد فعالیت کمیته های ویژه نباید موجبات ارتقاء تبعیضات علیه تشکلها را فراهم نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۱۳ مراجعه شود .)

۷۸۴ - مواد قانونی مصوب باید امکان درخواست بررسی مجدد تصمیمات متخذه را ، درصورتی که این تصمیمات با تبعیض در استخدام افراد حتی قبل از شناخته شدن آنها بعنوان کارکنان همراه باشد فراهم نماید .

(به گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۱۵۸ ، بند ۱۸۶ مراجعه شود .)

ج) تبعیض در طی اشتغال

(به بندهای ۶۷۵ / ۱۰۵۴ / ۱۰۵۸ مراجعه شود .)

۷۸۵ - عدم تمدید یک قرارداد کاری صرفاً به دلیل مخالفت با تشکلها موجبات نقض ماهیت موارد مصروحه در ماده یک مقاوله نامه شماره ۹۸ را فراهم سازد .

(به گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۴۷ ، بند ۸۶۶ مراجعه شود .)

۷۸۶ - آزار و ارعاب کارگران به خاطر عضویت آنها در تشکلها و یا مشارکت در فعالیت های قانونی مربوط به آنها ، حتی در صورت عدم تأثیرگذاری بر وضعیت کاری آنان ، آنها را جهت عضویت در تشکلهای مورد نظر خود با تردید روبرو می سازد که این خود نقض حق آنها در این راستا را به همراه خواهد داشت .

(به گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۲۶ ، بند ۴۱۱ مراجعه شود .)

۷۸۷ - اعطاء پاداش به کارکنان غیر عضو تشکلها – حتی اگر کلیه کارگران غیر عضو را شامل نگردد - و کنارگذاشتن کارگران غیر عضو از فهرست دریافت پاداش درطی مجادلات و اختلافات جمعی ، تبعیض علیه تشکلها محسوب شده و با مفاد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر می باشد .

(به گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۸۶ ، بند ۴۶۶ مراجعه شود .)

۷۸۸ - تعهدات دولتها براساس مقاوله نامه شماره ۹۸ و اصول مربوط به حمایت و محافظت درقبال تبعیض علیه تشکلها ، اعمال تبعیض مستقیم (از قبیل تنزل مقام ، اخراج ، انتقال محل کار و ...) و نیز اقدامات ظریف تر صورت گرفته که نهایتاً به اخراج کارکنان از محل کار خود منجر می گردد را شامل می شود . در این خصوص تغییرات صورت گرفته در سطوح بالا و در خصوص مالکین بنگاه ها نباید کارکنان را از حق انجام چانه زنی های جمعی محروم ساخته و بصورت مستقیم و یا غیر مستقیم کارگران عضو تشکلها و یا تشکلهای آنان را با تهدید مواجه سازد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۱۵ ؛ و گزارش ۳۱۳ پرونده شماره ۱۹۸۷ بند ۱۱۵ مراجعه شود .)

د) اخراج از کار براساس تبعیض

(به بندهای ۲۶۸ ، ۲۶۹ ، ۴۰۸ ، ۶۶۱ تا ۶۶۴ ، ۶۶۶ ، ۶۷۴ ، ۶۸۲ نیز مراجعه شود .)

۷۸۹ – اخراج کارگران به خاطر عضویت آنان در تشکلها و یا مشارکت در فعالیت های مربوط به آنان نقض اصول آزادی انجمن محسوب می شود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۰۲ ، و برای مثال گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۸۰ ، بند ۱۴۲ ، گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۸۴ ، بند ۷۰۳ ، گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۸۸۸ ، بند ۳۸۹ ،گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۰ بند ۵۵۵ ، گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۱۹۷۹ ، بند ۳۹۱ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۶۸ ، بند ۳۴۶ ؛ گزارش۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۶۱ ، بند ۶۷۴ ،گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۰۸۷ ، بند ۱۰۱۰ ، گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۳۶ ، بند ۵۳۵ و گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۸۸ ، بند ۱۳۵۹ مراجعه شود .)

۷۹۰ - تأثیرگذاری بر قراردادهای منعقده ازطریق اخراج رهبران تشکلهای کارگری نقض اصل موکد مبتنی بر این که " وضعیت شغلی هیچ فردی نباید تحت تأثیر عضویت و یا فعالیت های وی در تشکل های کارگری قرار گیرد " را نقض می سازد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۰۵ مراجعه شود .)

۷۹۱ - کمیته اعتقاد دارد برخلاف موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ ، مواد قانونی جاری در قبال تبعیض های اعمال شده درخصوص مواردی که کارفرمایان به شرط پرداخت موارد جبرانی تعیین شده توسط قانون نسبت به اخراج های غیرقابل توجیه که دلیل اصلی آن عضویت و یا شرکت کارکنان و یا کارکنان در فعالیت های تشکل های کارگری می باشد حمایت و حفاظت های مورد نیاز جهت کارگران را پیش بینی نمی نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ ، بند ۷۰۷ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۹۳۴ ، بند ۱۳۴ ، گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۷۷۳ ، بند ۴۵۹ ، گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۳۴ ، بند ۲۱۱ ،گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۲۰۰۴ بند ۴۰۰ ، گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۱۹۷۸ ، بند ۳۵ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۶۲ ، بند ۳۹۴ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ ، بند ۳۵۱ ،گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۲۶۵ ، بند ۱۳۵۱ ، گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۳۶ ، بند ۵۳۵ و گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۲۶۲ ، بند ۲۶۲ مراجعه شود .)

۷۹۲- در ارتباط با مواردی که کارکنان بخش دولتی براساس شرط اختیار نصب و یا عزل آزاد آنها از سوی کارفرمایان به استخدام درمی آیندااعمال حق فوق جهت کارفرمایان به هیچ عنوان نباید صرفاً به دلیل عضویت کارکنان در تشکل های کارگری و یا فعالیت آنها در این تشکل ها صورت پذیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۰۸ ، گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۵ مراجعه شود .)

۷۹۳- نه تنها عزل و بلکه بازنشستگی اجباری کارکنان در نتیجه انجام فعالیت های قانونی مربوط به تشکل های کارگری با این اصل که موقعیت شغلی هیچ فردی نباید تحت تاثیر فعالیت ها و یا عضویت وی در تشکل های کارگری قرار گیرد در تناقض می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۱۶ مراجعه شود .)

۷۹۴- درارتباط با بعضی موارد طرح شده درخصوص تصمیم گیری روسای بخش های مختلف جهت تشکیل هیئت انضباطی بلافاصله پس از انجام اعتصابات با هدف بررسی سوابق کاری کارکنان و تصمیم گیری در مورد اخراج شرکت کنندگان در اعتصابات و نیز اعضاء تشکل های کارگری ، کمیته انجام این گونه اقدامات را صرفاً تصادفی قلمداد ننموده و اتخاذ این گونه اقدامات را در ارتباط با فعالیت های مربوط به تشکل های کارگری محسوب می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۱۷ ، گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۵۳ مراجعه شود .)

۷۹۵- اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل های کارگری نباید به بهانه اخراج افراد صرفاً به لحاظ مشکلات اقتصادی به مورد اجرا گذاشته شوند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۱۸ ، گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۳ بند ۲۹۹ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۵؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۰۳ بند ۱۳۷۱ مراجعه شود .)

۷۹۶- به کارگیری برنامه های کاهش تعداد کارمندان نباید در راستای اقدامات طراحی شده علیه تشکل ها به مورد اجرا گذاشته شوند .

(به گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۷۹۶ بند ۴۵۸ ؛ گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۸۵۵ بند ۴۳۱ ؛ مراجعه شود .)

۷۹۷- تعدیل ساختاری بنگاه های کاری و اقتصادی نباید به شکل مستقیم و یا غیر مستقیم تهدیدی جهت تشکل های کارگری و سازمان های مربوط بدانها محسوب گردند .

(به گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۱۹۶۳ بند ۲۲۶ مراجعه شود .)

۷۹۸- در شرایطی که قوانین جاری این امکان را جهت کارفرمایان فراهم می سازند تا با سوء استفاده از فقدان هماهنگی در روابط کاری موجود نسبت به توجیه اخراج کارگرانی که صرفاً مایلند براساس اصول آزادی انجمن اعمال حقوق خود را پی گیری نمایند . انجام مذاکرات دو جانبه و رویه های اداری مربوطه به صدور مجوز جهت اخراج کارکنان تضمین کننده حفاظت های به عمل آمده در قبال اقدامات تبعیض آمیز طراحی شده علیه تشکل ها محسوب می گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۲۳ مراجعه شود .)

رهبران و نمایندگان تشکل های کارگری و کارفرمایی

الف) اصول کلی

۷۹۹- یکی از اصول بنیادین آزادی انجمن حق برخورداری کارگران از حفاظت و حمایت کامل در قبال کلیه اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها از جمله اخراج ، تنزل مقام ، انتقال و سایر تدابیر تاثیر گذار می باشد . این حمایت و حفاظت علی الخصوص در ارتباط با مقامات رسمی تشکل ها با توجه به اینکه جهت انجام وظایف خویش در استقلال کامل وضعیت کاری آنها صرفاً به خاطر فعالیت های ایشان نباید متاثر گردد از اهمیتی ویژه برخوردار می باشد . کمیته هم چنین معتقد است که تضمین های مربوط به این امر هم چنین از نظر این اصل که کارگران باید جهت انتخاب نمایندگان خود از آزادی کامل برخوردار باشند اهمیتی دو چندان می یابند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۲۴ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۰۹ بند ۳۸۱ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۷۹۶ بند ۵۰۶ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۲۲۶۲ بند ۳۹۴ ؛ و گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۲۲ بند ۲۱۰ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۲۶۲ بند ۷۵۶ ؛ و گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۳۶ بند ۵۳۸ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۲۶۲ بند ۲۶۰ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۴۰۲ بند ۴۶۷ مراجعه شود .)

۸۰۰- کمیته توجه خود را نسبت به مقاوله نامه مربوط به نمایندگان کارگران و توصیه های مربوطه به شماره ۱۴۳ مورخ ۱۹۷۱ معطوف می دارد ، مقاوله نامه و توصیه های فوق صریحاً بر این امر که نمایندگان کارگران در یک صنف خاص باید از حمایت ها و حفاظت های مورد نیاز علیه اقدامات تاثیر گذار بر وضعیت شغلی آنها از جمله موارد اخراج و یا عزل ، براساس وضعیت ایشان و یا فعالیت های آنها در تشکل های دارای نمایندگی کارگران و یا عضویت آنها در این تشکل ها تا جایی که این امر در محدوده قوانین موجود و یا توافقات جمعی حاصله و یا هرگونه توافقات مشترک دیگر قرار داشته باشد تأکید می نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۲ ، گزارش ۳۲۴ ، پرونده شماره ۲۰۹۱ بند ۸۹۴ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۷۶ بند ۴۰۹؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۹۵ بند ۱۱۹۱ مراجعه شود .)

۸۰۱- این اصل که وضعیت شغلی کارگران و یا مقامات رسمی تشکل ها نباید به دلیل فعالیت های آنها در ارتباط با تشکل ها متأثر گردد بر این امر که انها صرف نظر از شرایط مربوطه و به دلایل دیگر از مصونیت در این خصوص برخوردارند دلالت نمی نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۲۵ ، گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۲ بند ۷۰۶ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۳۶ بند ۹۳۶ مراجعه شود .)

۸۰۲- انتقال برنامه ریزی شده و مکرر افراد دارای مقام در تشکل های کارگری بر کیفیت و کارائی فعالیت های مربوط به تشکل ها تاثیرات غیرقابل جبران بر جای خواهد گذاشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۳ مراجعه شود .)

ب) فهرست سیاه انجمن ها

۸۰۳- کلیه اقدامات دربردارنده تهیه فهرست سیاه از مقامات و یا اعضای تشکل ها ، تهدیدی جدی جهت اعمال آزادانه حقوق مربوط به تشکل ها برجای گذاشته و دراین خصوص بطور کلی دولت ها باید جهت مبارزه با اینگونه اقدامات اتخاذ تدابیر جدی را مورد لحاظ قرار دهند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۷۰۹ ، ۷۱۱ ، ۷۳۴ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۰ بند ۲۱۷ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۷۴ بند ۱۱۲۵ ؛ و پرونده شماره ۲۲۷۰ بند ۱۳۹۳ مراجعه شود .)

پ) اخراج و یا عزل رهبران تشکل های کارگری

۸۰۴- کمیته بر عدم اخراج و یا عزل مقامات رسمی تشکل های کارگری مگر به دلایل سوء استفاده آنها از مقام خود چه در طی دوره تصدی مقام مربوطه از سوی آنها و یا پس از طی یک دوره زمانی مشخص از زمان ترک مقام مربوطه بعنوان یکی از راههای تضمین کننده حفاظت و یا حمایت از مقامات رسمی تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۲۷ ، گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۲۹ ؛ گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۷۲ بند ۷۰۶ ؛ گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۰۴۶ بند ۲۵۰ مراجعه شود .)

۸۰۵- اخراج و یا عزل اعضاء تشکل ها به خاطر غیبت از کار بدون اخذ مجوز از سوی کارفرمایان برای مثال جهت حضور در دوره های آموزشی کارگران بخودی خود نقض آزادی انجمن محسوب نمی گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۲۸ ، گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۲۸ بند ۸۸۵ مراجعه شود .)

۸۰۶- کمیته عدم حضور در محل کار در طی روزهای غیرکاری را نقض قوانین کاری و دلیل موجه جت اخراج از کار رهبران تشکل های کارگری ارزیابی نمی نماید .

(به گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۱۷۶ مراجعه شود .)

۸۰۷- درخصوص اخراج و یا عزل رهبران تشکل ها بدون اشاره به انگیزه این اقدام ، کمیته از دولت ها تقاضا می نماید جهت مجازات مرتکبین به اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها و اعاده حقوق قربانیان نسبت به اتخاذ تدابیر مناسب اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۰۶ ، گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۲۰۰۴ بند ۴۰۰ مراجعه شود .)

۸۰۸- تحت هیچ شرایطی اخراج یک مقام تشکل کارگری صرفاً به خاطر ارائه فهرست موارد اختلافات جدی قابل پذیرش نبوده و این اقدام امکان اعمال تبعیض جدی علیه تشکل ها را فراهم می سازد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۲۰ ، گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۵۸ بند ۸۴۸ مراجعه شود .)

۸۰۹- در یک مورد براساس یافته های یک دادگاه از جمله دلایل اصلی اخراج یکی از مقامات یک اتحادیه کارگری انجام اقدامات مربوط به تشکل های کارگری در طی زمان متعلق به کارفرما ، استفاده از پرسنل استخدام شده توسط کارفرما در راستای فعالیت های مربوطه و استفاده موقعیت شغلی جهت اعمال نامناسب فشار بر سایر کارمندان (کلیه این اقدامات بدون اطلاع و رضایت کارفرما صورت پذیرفته بود) ذکر گردیده بود . در این خصوص کمیته معتقد است که در صورت انجام فعالیت های مربوط به تشکل ها تحت شرایط فوق در صورت اخراج وی امکان برخورداری فرد یاد شده از حمایت و حفاظت های ارائه شده از سوی مقاوله نامه شماره ۹۸ فراهم نبوده و حقوق قانونی وی قابل نقض می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۹ مراجعه شود .)

۸۱۰- در ارتباط با یک مورد اخراج و نصب یکی از مقامات تشکل های کارگری چند روز پس از اخراج وی کمیته خاطر نشان می سازد که اخراج رهبران تشکل های کارگری به علت عضویت و یا فعالیت آنها در تشکل ها با موارد مصروحه در ماده ۱ مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر بوده و می تواند به ارعاب رهبران و اعضاء منجر گردد که این خود تهدید عملکرد آنان در فضایی آزاد را به دنبال خواهد داشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۰ ، گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۷۱ مراجعه شود .)

۸۱۱- درخصوص دلایل مربوط به اخراج و عزل افراد ، فعالیت های مقامات تشکل ها باید با توجه به وضعیت های پیش آمده مشکل زا در ارتباط با مجادلات کاری و اعتصابات واقع شده ، مورد بررسی قرار گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۱ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۱۴ بند ۸۱۵ ؛ گزارش ۳۲۴ ، پرونده شماره ۲۰۱۹ بند ۸۹۲ مراجعه شود .)

۸۱۲- در ارتباط با موارد متعدد اخراج رهبران و سایر اعضاء تشکل ها ، کمیته متذکر می گردد که مناسب است دولت نسبت به بررسی وجود دلائل مقنن جهت اتخاذ موارد این چنینی اقدام نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۵ مراجعه شود .)

لزوم حفاظت و حمایت سریع و موثر

۸۱۳- مواد قانونی مصوب باید صریحاً بر موارد جبرانی و مجازات های مورد لزوم در قبال تبعیضات به عمل آمده علیه تشکل ها با هدف به کارگیری موثر ماده یک مقاوله نامه شماره ۹۸ دلالت داشته باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۹۷ ، گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۹۹ بند ۲۰۹ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۷۲ بند ۳۵۱ و پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۴۳۶ ؛ گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۲۲ بند ۲۱۰؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۲۶۵ بند ۱۳۴۷ مراجعه شود .)

۸۱۴- درجائی که دولتی تقبل نموده تا نسبت به تضمین رعایت حق انجمن از طریق اتخاذ تدابیر مناسب اقدام نماید ، تدابیر مربوطه به جهت اطمینان از تاثیر گذاری بیشتر آنها باید با تدابیر حمایتی و حفاظتی جهت کارگران در قبال تبعیضات احتمالی همراه گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۹۸ ، گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۵۴ بند ۸۱۳ مراجعه شود .)

۸۱۵- براساس موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ ، دولت ها باید در صورت لزوم ، با هدف تضمین اجرا موثرتر تدابیر حمایتی که بر امتناع مقامات دولتی از تحریک کارگران و نیز اتخاذ اقدامات در تقابل با اعمال تبعیض علیه آنها درخصوص مشاغل ایشان دلالت می نمایند ، نسبت به انجام تدابیر مورد نیاز موارد مورد لزوم را صورت دهند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۶۱۹ مراجعه شود .)

۸۱۶- تا زمانی که تدابیر حمایتی در قبال انجام تبعیضات علیه تشکل های کارگری تضمین شده و برقرار باقی بماند اختلاف در روش های متخذه جهت حمایت از کارگران در برابر چنین تبعیضاتی از اهمیت چندانی برخوردار نمی باشد ، در این خصوص درصورت وقوع اقدامات تبعیض آمیز دولت ها صرف نظر از روش های مورد نظر خود موظفند نسبت به توقف آنها به هر روش ممکن اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۷ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۷۷ بند ۴۰۳ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۵۰ مراجعه شود .)

۸۱۷- دولت ها موظفند نسبت به جلوگیری از وقوع اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها اقدام نموده در این راستا رسیدگی به شکایات وارده دراین خصوص را در چهارچوب روش های قانونی ملی که باید به شکلی سریع ، بی طرفانه و با حفظ منافع طرفین صورت پذیرند ، تضمین نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۸ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۷۷ بند ۴۰۳ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۸۸۰ بند ۵۳۹ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۱۹۷۲ بند ۷۷ ؛ و گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۹۹۵ بند ۲۱۱ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۳۶ بند ۱۵۲ ؛ و گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۱۲۶ بند ۷۳ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۲۲۸ بند ۸۹۷ ؛ و گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۳۶ بند ۵۳۶ ؛ و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۹۵ بند ۱۲۰۰ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۴۰۲ بند ۴۶۷ مراجعه شود .)

۸۱۸- قوانین و مقررات اساسی موجود در قوانین ملی منع کننده اعمال اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها در صورت عدم همراهی با رویه های مربوط به تضمین اعمال حفاظت های مورد نیاز در قبال چنین اقداماتی ناکافی ارزیابی می گردند.

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۷۳۹ ، ۷۴۰ ، ۷۴۲ ؛ و برای مثال گـزارش ۳۳۰ ، پرونـده شـماره ۲۰۳۴ بنـد ۷۴۵ ؛ گـزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۳۵ بند ۵۷۵ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۷۲ ؛ و گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۲۱۵ بنـد ۱۷۸ ؛ گـزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۲۷ بند ۶۰۸ ؛ و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۵۰ ؛ گزارش ۳۳۴ ، پرونـده شـماره ۲۲۲۲ بنـد ۲۱۰ و پرونده شماره ۲۲۱۵ بند۲۳۶ ؛ و گزارش ۳۳۵ پرونـده شـماره ۲۲۳۶ بنـد ۹۶۷ ؛ و گـزارش ۳۳۷ پرونـده شـماره ۲۳۹۱ بنـد ۱۲۰۰ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۱۸۶ مراجعه شود.)

۸۱۹- اقدام کارگران جهت اثبات اعمال اقدامات تبعیض آمیز علیه آنها اگرنه غیرممکن اما اغلب بسیار مشکل می باشـد . این امر اهمیت موارد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ را که در صورت نیاز رویـه هـای مناسـب جهـت برقـراری شرایط ملی را جهت حمایت و تضمین اعمال حق تشکل ها پیش بینی می نمایند مشخص می سازد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۱۲۷ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۰ بند ۵۵۶ ؛ گـزارش ۳۳۰ پرونـده شـماره ۲۱۸۶ بنـد ۳۷۲ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۷۲ ؛ و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۵۴ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شـماره ۲۲۶۵ بنـد ۱۳۴۸ مراجعه شود .)

۸۲۰- احترام به اصول آزادی انجمن صریحاً بر این امر دلالت می نماید که کارگرانی که در معرض اقدامات تبعیض آمیز قرار گرفته اند باید به ابزار مربوط به احیاء حقوق خود به سریع ترین مشکل ، با کمترین هزینه تحت شرایطی کـاملاً بیطرفانـه دسترسی داشته باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۴۱ ؛ و برای مثال گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۸۸۰ بند ۵۳۹ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونـده شـماره ۲۰۹۸ بند ۷۵۷ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۵۸ بند ۳۱۹ ؛ و گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۷۲ بند ۳۵۱ و پرونده شماره ۲۱۷۶ بند ۵۶۵ ؛ و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۷۲ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۸۱ بند ۶۳۳ ؛ و گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۳۶ بند ۹۶۷ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۷۸ بند ۱۱۴۵ مراجعه شود .)

۸۲۱- با اطاله تکمیل رویه های مربوط ، اتخاذ اقدامات مناسب و عادلانه جهت جبران منصفانه موارد تبعیضات اعمال شده علیه کارگران از سوی ارگان مسئول مشکلتر خواهد گردید . این امر به خاطر این واقعیت است که افراد یاد شـده ممکـن است به محل دیگری منتقل گردند که این امکان انجام اقدامات جبرانی جهت آنها و اعاده وضعیت و شرایط قبلی ایشان را غیر ممکن خواهد نمود .

(به گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۶ بند ۵۶۵ مراجعه شود .)

۸۲۲- قوانین مقرره باید مواردی را شامل گردند که صریحاً بر امکان اعاده حقوق افراد و توقف اقدامات تبعیض آمیز علیـه تشکل ها و تضمین کاربرد و اجراء موارد مصروحه در مواد ۱ و ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ تاکید نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۴۳ ؛ گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۶۸۷ بند ۴۵۵ ؛ گـزارش ۳۰۷ پرونـده شـماره ۱۸۷۷ بنـد ۴۰۱ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۲۱۱ ؛ و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۰۳ بند ۸۰۸ ؛ و گزارش ۳۳۵ پرونده شـماره ۲۲۳۶ بنـد ۹۶۷ و پرونده شماره ۲۲۶۵ بند ۱۳۸ مراجعه شود .)

۸۲۳- در مواردی که دولت ها متعهد گردیده باشند نسبت به تضمین اعمال آزادانه حقوق تشکل ها از طریق اتخاذ تـدابیر مورد لزوم اقدام نمایند ، ارائه تضمین این چنینی با هدف تاثیر گذاری آن باید با اقداماتی همراه گردند که حفاظت کارگران در قبال اقدامات تبعیض آمیز درخصوص وضعیت کاری ایشان را در برداشته باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۴۴ مراجعه شود .)

۸۲۴- کمیته بر لزوم پیش بینی مواد قانونی جهت تضمین ارائه موارد جبرانی و مجازات های مربوطه بـا هـدف حفاظـت از کارگران در قبال اقدامات تبعیض آمیز اعمال شده علیه کارفرمایان تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۴۶ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۵۴ بند ۸۱۵ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونـده شـماره ۲۱۸۶ بنـد ۳۷۴ مراجعه شود .)

۸۲۵- وجود نظام حفاظتی در قبال اقدامات تبعیض امیز اعمال شده علیه تشکل ها شامل پیش بینی جـرائم سـنگین در موارد اخراج کارگران ، صدور احکام اجرایی جهت ابقاء کارگران اخراجی در پست خود و امکان تعطیل ساختن بنگاه ها بـا موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر نمی باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۴۷ مراجعه شود .)

۸۲۶- موارد مربوط به تبعیضات اعمال شده علیه تشکل ها برخلاف موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ باید در اسرع وقت مورد بررسی قرار گرفته و موارد جبرانی به نحوی موثر پیش بینی گردند . در همین خصوص تـاخیر بـیش از حـد در ارتباط با مقابله با تبعیضات به عمل آمده و علی الخصوص تاخیر در اجرا رویه های مربوط به ابقاء رهبران تشکل ها از سوی بنگاه های اقتصادی نقض اجراء عدالت و حقوق تشکل ها و افراد مرتبط به آنها را به دنبال دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۴۹ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۷۱۹ بند ۴۱۵ ؛ گزارش ۳۰۹ پرونـده شـماره ۱۹۴۵ بند ۶۶ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۱۹۳۷ بند ۹۵ ؛ و گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۱۹۴۸/۱۹۵۵ بند ۳۹۶ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۱۹۵۵ بند ۱۸ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۹۱ بند ۹۱۵ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونـده شـماره ۲۲۲۸ بنـد ۸۹۷ ؛ و گـزارش ۳۳۶ پرونـده شماره ۲۲۰۳ بند ۴۲۸ ؛ و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۹۵ بند ۱۱۹۴ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۱۸۹۰ بند ۱۷۹ مراجعه شود .)

۸۲۷- در ارتباط با مواردی که اجرا رویه های مربوط به رسیدگی به اخراج و یا عزل افراد به بیش از ۱۴ مـاه بـالغ گردیـده است ، کمیته از مقامات قضایی درخواست می نماید به منظور تحقق اجراء عدالت نظر خود را در خصوص موارد طرح شـده در ارتباط با اخراج و یا عزل افراد بدون هرگونه تأخیر اعلام نمایند . (با تأکید بر این امر که تأخیر در این امر به خودی خود ابقاء آنها در مقام خود دلالت خواهد داشت) .

(به گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۲۰۵۹ بند ۴۷۶ مراجعه شود .)

۸۲۸- شکایات طرح شده در قبال اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها و کارگران به شکل عادی بایـد از سـوی نهادهـای ملی مربوطه مورد بررسی قرار گرفته و این نهادها باید ضمن انجام امور مربوطه در کمترین زمان ممکن بی طرفـی خـود را نزد طرفین دعاوی حفظ نمایند تا بدین ترتیب زمینه مشارکت فعال و سازنده طـرف هـای مربوطـه جهـت حـل و فـصل اختلافات فراهم گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۵۰ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۵۸ بند ۸۵۳ ؛ گـزارش ۳۳۱ پرونـده شـماره ۲۱۸۷ بنـد ۴۴۳ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۶۲ بند ۳۹۷ ؛ و گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۱۲۶ بند ۷۳ مراجعه شود .)

۸۲۹- کمیته بر اهمیت قائل شده از سوی کمیته مصالحه و حقیقت یاب آزادی انجمن را درخصوص روش های سریع ، کـم هزینه و بی طرفانه در قبال اقدامات تبعیض آمیز اعمال شده تاکید می نماید ؛ دراین خصوص کمیته هم چنـین ارجحیـت حل و فصل موضوعات طرح شده بواسطه انجام مذاکرات بر حل و فصل آنها با استفاده از ابزارهای قضایی یادآور می گردد . درعین حال کمیته اذعان می دارد در مواردی که اختلافات و تفاوت دیدگاه ها صرف نظر از گرایش های خاص و صـرفاً بـه خاطر تفاوت و آراء و نظرات بروز می یابند توسل به نهادها و افراد جهت اعمال بی طرفانه در این خصوص بعنوان آخرین راه حل باید در نظر قرار گیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۵۱ مراجعه شود .)

۸۳۰- کمیته بر موارد مصروحه در توصیه نامه مربوط به نمایندگان کارگران ، ۱۹۷۱ ، (شماره ۱۴۳) تاکید می نماید . در این توصیه نامه به اتخاذ تدابیری در قبال اقدامات صورت گرفته از سوی کارفرمایان در ارتباط با موارد اخراج و عزل و یا اعمال تغییراتی که در شرایط کاری و استخدامی نمایندگان و کارگران تاثیر گذار می باشند با هدف تعیین صحت و قابـل توجیـه بودن این اقدامات اشاره گردیده است .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۶ مراجعه شود .)

۸۳۱- لازم است علاوه بر اتخاذ تدابیر پیشگیرانه جهت جلوگیری از اعمال تبعیـضات علیـه تـشکل هـا (از قبیـل طـرح درخواست جهت کسب مجوز قبلی از بازرسین کار قبل از عزل و یا اخراج رهبران تشکل های کارگری) راههـای بیـشتری

جهت تضمین اعمال حفاظت ها و حمایت های مربوطه از جمله لزوم اثبات ادعاهای کارفرمایان از سوی آنها درخصوص مرتبط بودن اقدامات آنها جهت عزل کارگران به فعالیت های مربوط به تشکل های کارگری مد نظر قرار گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۵۲ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۲۶۵ بند ۱۳۴۸ مراجعه شود .)

۸۳۲- در ارتباط با موارد تعدیل کارکنان ، کمیته بر اصل مصروحه در توصیه نامه مربوط به نمایندگان کارگران ، ۱۹۷۱ ، (شماره ۱۴۳)مبنی بر اینکه علاوه بر سایر موارد پیش بینی شده جهت فراهم آمدن حمایت های لازم از کارگران ، شناسایی الویت دهی به وضعیت نمایندگان کارگران در ارتباط با موارد کاهش و تعدیل کارگران و ابقاء آنها در مشاغل ایشان از اهمیت خاصی برخوردار می باشد تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۶۰ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۳۸ بند ۱۲۱ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۴ ؛ گزارش ۳۱۳ ، پرونده شماره ۱۹۸۷ بند ۱۱۵ ؛ و گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۶۵ بند ۲۴۶ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۴۲ بند ۵۸ و پرونده شماره ۲۱۵۱ بند ۵۳۶ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۵۶ بند ۷۰۰ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۲۲۶ بند ۱۳۲ مراجعه شود .)

۸۳۳- کمیته تاکید می نماید که توصیه به قائل شدن الویت به نمایندگان کارگران جهت ابقاء آنها در طی روندهای تعدیل و یا کاهش نیروی کار در جهت اعمال حفاظت های مناسب جهت آنها امری مناسب ارزیابی می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۶۱ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۱۸۷۵ بند ۱۸۰ ؛ گزارش ۳۱۳ پرونده شماره ۱۹۸۷ بند ۱۱۵ ؛ گزارش ۳۲۲ ، پرونده شماره ۱۹۶۲ بند ۶۶ ؛ و گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۳۳۴ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۲۰۷ ؛ گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۲۲۶ بند ۳۰۲ ؛ و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۵۶ بند ۷۰۰ مراجعه شود .)

۸۳۴- کمیته براین عقیده است که به منظور کمک به بازرسان کاری جهت ورود آزاد و بدون نیاز به اخذ مجوز قبلی به محل های کار و انجام بررسی ها و آزمایشات مربوطه مورد نیاز جهت اعمال جدی موارد قانونی پیش بینی شده از جمله در ارتباط با تبعیضات به عمل آمده ، دولت ها موظف به اتخاذ تدابیر موثر دراین خصوص می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۵۳ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۱۶ بند ۵۵ مراجعه شود .)

۸۳۵- در ارتباط با مواردی که در بردارنده های ادعاهای مربوط به اعمال تبعیض ها علیه تشکل ها و کارگران آنها می باشند ، مقامات صلاحیت دار مسئول امور کاری باید نسبت به آغاز بررسی های مربوطه در اولین فرصت ممکن و نیز اتخاذ تدابیر جبرانی در قبال اقدامات تبعیض آمیز اعمال شده اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۵۴ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۸۹۷ بند ۴۷۶ ؛ گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۸۵۲ بند ۳۳۵ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۸۸۰ بند ۵۳۹ ؛ و گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۸۷ بند ۵۶ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۸۹ بند ۳۲۷ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۱۶ بند ۳۶۴ ؛ و گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۲۶۵ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۰۰ بند ۷۵۷ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۷۱ بند ۲۳۸ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۴۰۷ بند ۴۹۲ مراجعه شود .)

۸۳۶- درارتباط با مورد طرح شده که در آن تدابیر جبرانی جهت اخراج بدون ارائه مدرک کارگران تنها به خاطر مشارکت آنها در فعالیت های مربوط به تشکل ها موارد زیر را شامل گردیده است :

۱) توقف روند نقض قانون

۲) ارسال یادداشت به کارکنان و مطلع ساختن آنها درخصوص حقوق ایشان براساس قانون و توضیح تفضیلی درخصوص اقدامات غیرقانونی اعمال شده علیه آنان ، کمیته تاکید می نماید اتخاذ تدابیر فوق به هیچ عنوان موجبات تحدید اقدامات تبعیض آمیز صورت گرفته در قبل و انجام اقدامات جبرانی را شامل نگردیده ، بلکه صرفاً اقدامی بازدارنده جهت جلوگیری از اعمال آنها در آینده محسوب می شود .در واقع اقدامات فوق متضمن حفاظت های محدودی است که کارگران اخراج شده از کار به خاطر صرفاً فعالیت های صورت گرفته از سوی آنان در چهارچوب آزادی انجمن از آنها برخوردار بوده و بنابراین تدابیر جبرانی پیش بینی شده جهت تضمین فراهم آوردن حمایت های کافی از کارگران و تشکل های آنان ، ناکافی به نظر می رسد .

(به گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۲۷ بند ۶۰۹ و ۶۱۰ مراجعه شود .)

ابقاء اعضای تشکل ها در مشاغل خویش

(به بند ۶۸۲ نیز مراجعه شود)

۸۳۷- هیچ فردی نباید به خاطر مشارکت در فعالیت های مربوط به تشکل های کارگری با هرگونه تبعیض مواجه شده و انجام اقدامات جبرانی از جمله ابقا در مشاغل درخصوص قربانیان اینگونه تبعیضات اجتناب ناپذیر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۵۵ ؛ گزارش ۳۶ ، پرونده شماره ۱۸۶۷ بند ۶۷ ؛ گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۷۰ بند ۵۵۵ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۰۴۶ بند ۴۳۳ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۲۷۴ مراجعه شود .)

۸۳۸- در ارتباط با مورد طرح شده در کشوری که در آن هیچ قانونی درخصوص ابقا کارگران اخراج شده بدون ارائه هیچ گونه دلیل مدون ، پیش بینی نگردیده بود ، کمیته از دولت آن کشور درخواست نمود نسبت به اتخاذ تدابیر مورد لزوم جهت اصلاح قوانین مربوطه به نحوی که کارگران اخراجی در چارچوب حقوق مربوط به فعالیت های کارگری از حق ابقا در مشاغل خود بهرمند گردند اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۰۱ بند ۵۴۸ مراجعه شود .)

۸۳۹- درخصوص موارد اخراج اعضای تشکل های کارگری صرفاً به خاطر عضویت و فعالیت آنها در این گونه تشکل ها کمیته از دولت ها درخواست می نماید نسبت به اتخاذ تدابیر مورد لزوم جهت ابقاء رهبران و اعضاء تشکل های کارگری در راستای فعالیت های قانونی آنها در این گونه تشکل ها اقدام نموده و محدودیت های قانونی پیش بینی شده را درخصوص شرکت ها و یا بنگاه های اقتصادی خاطی به مورد اجرا گذارند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۵۶ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۱۹۹۵ بند ۳۷۲ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۳۴ بند ۴۰۳ مراجعه شود .)

۸۴۰- در موارد متعددی کمیته از دولت ها درخواست نموده است که افراد اخراج شده از کار براساس دلایل فوق الذکر بدون تحمل هیچ گونه ضرر و زیان در مشاغل مربوط به خود ابقاء گردند .

(برای مثال گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۱۹۷۴ بند ۳۰۶ و پرونده شماره ۲۰۰۴ بند ۴۰۱ ؛ گزارش ۳۱۹ ، پرونده شماره ۱۹۶۲ بند ۱۵۲ ؛ و گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۸۹ بند ۳۲۵ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۰۳۴ بند ۴۰۶ ؛ گزارش ۳۲۴ ، پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۱۲ ؛ و گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۱۰۳ بند ۲۹۶ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۲۵ بند ۷۷۸ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۲۰۶ مراجعه شود .)

۸۴۱- در ارتباط با مواردی که با توجه به گذشت زمان طولانی از اخراج و عزل غیر قانونی مغایر با اصول آزادی انجمن رهبران و یا کارگران عضو تشکل های کارگری ابقاء آنها در مشاغل خود غیر عملی می باشد ، کمیته از دولت هادرخواست می نماید نسبت به اتخاذ تدابیر مورد نیاز جهت جبران کامل ضرر و زیان های متوجه شده جهت افراد اخراجی بدون هرگونه تعلل اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۱۹ ، پرونده شماره ۱۹۶۲ بند های ۱۵۲ و ۱۵۳ مراجعه شود .)

۸۴۲- در ارتباط با برخی موارد اخراج و عزل کارکنان که در آنها رویه های قضایی در حال پیگیری است در صورتی که تصمیمات نهایی بر وجود اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها دلالت داشته باشند ، کمیته ابقاء کلیه کارکنان مورد بحث را خواستار می گردد .

(به گزارش ۳۲۴ ، پرونده شماره ۱۸۸۰ بند ۸۵۳ و پرونده شماره ۲۱۵۸ بند ۳۲۰ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۸۸ بند ۲۱۴ ؛ و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۷۴ پرونده شماره ۲۳۰۸ بند ۶۰۰ ؛ پرونده شماره ۲۱۹۲ بند ۱۰۷۲ ؛ و گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۴ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۶ بند ۸۷۴ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۸۳ بند ۲۲۵ مراجعه شود .)

۸۴۳- درصورت تشخیص مقام قضایی مبنی بر اینکه ابقاء کارگران اخراج شده (مغایر با آزادی انجمن) غیر ممکن می باشد و تدابیری باید جهت جبران کامل ضرر و زیان های متوجه شده جهت این کارگران اتخاذ گردند .

(به گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۲۷۴ بند ۱۱۱۸ مراجعه شود .)

۸۴۴- انجام موارد جبرانی باید کافی بوده و هم خسارات وارد شده و هم اقدامات پیگیری کننده جهت جلوگیری تکرار اقدامات مشابه در آینده را شامل می گردد .

(به گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۳۶ بند ۵۳۷ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۴۰۴ بند ۱۰۵۳ و پرونده شماره ۲۲۴۸ بند ۱۲۰۰ مراجعه شود .)

۸۴۵- درصورتیکه ابقاء کارکنان اخراجی امکان پذیر نباشد دولت ها باید نسبت به جبران کامل ضرر و زیان های وارده که در بردارنده جلوگیری از اقدامات مشابه در آینده باشد اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۸۰ بند ۷۹۵ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۷۱ بند ۲۳۹ و پرونده شماره ۲۲۶۲ بند ۲۶۰ پرونده شماره ۲۲۶۸ بند های ۱۱۰۴ و۱۱۰۷ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۹۹ بند ۱۱۷۲ مراجعه شود .)

۸۴۶- در برخی موارد ، کمیته از دولت ها درخواست نموده تا نسبت به انجام بررسی های مستقل درخصوص موارد اخراج و عزل کارکنان اقدام نموده و در صورت اثبات انجام اقدامات تبعیض آمیز نسبت به اتخاذ اقدامات مقتضی جهت ابقاء کارکنان فوق اقدام نمایند .

(برای مثال گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۰۹۸ بند ۷۵۷ و پرونده شماره ۲۱۲۶ بند ۸۴۵ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۰۹۸ بند ۱۲۵ ؛ و گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۰۳ بند ۷۶۶ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۱۶۹ بند ۶۳۹ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۵ ؛ و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۶ بند ۸۷۶ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۳۹ بند ۳۹۴ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۷۱ بند ۲۳۹؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۰۹۲ بند ۲۷۴ و پرونده شماره ۲۳۰۳ بند ۳۴۴ مراجعه شود .)

۸۴۷- در موارد تبعیضات اعمال شده در صورتیکه مشاغل قبلی کارگران اخراجی از فهرست مشاغل موجود حذف گردیده باشند ، آنها باید در مشاغل مشابه و همطراز با مشاغل قبلی خود به کار گمارده می شوند .

(به گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۵۰ بند ۳۱۴ مراجعه شود .)

۸۴۸- درصورتیکه فعالیت شرکت و یا بنگاه های اقتصادی به طور کامل تعطیل گردیده باشند اتخاذ تدابیر مورد نیاز جهت جبران کامل ضرر و زیان های کامل افراد اخراجی اجتناب ناپذیر می باشد .

(به گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۰۹۷ بند ۴۷۰ مراجعه شود .)

۸۴۹- اعلام وفاداری و پذیرش سایر تعهدات مربوطه نباید به عنوان شرطی جهت ابقاء کارکنان اخراجی اعمال گردند .

(به گزارش ۳۰۹ ، پرونده شماره ۱۸۵۱/۱۹۲۲ بند ۲۳۱ مراجعه شود .)

۸۵۰- در ارتباط با یک مورد طرح شده در جریان اعتصاب کارکنان برج مراقبت ترافیک هوایی که امنیت عمومی را به مخاطره افکنده بود ، کمیته تشخیص می دهد که به خاطر شرایط موجود و با توجه به شکایات طرح شده امکان طرح درخواست جهت بازگشت به کار ، کارکنان اخراجی فوق وجود ندارد.

(به گزارش ۳۰۹ ، پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۳۰۶ مراجعه شود .)

۸۵۱- در ارتباط با یک مورد طرح شده درخصوص یک مقام تشکل کارگری که به اتهام دزدی از کار برکنار شده اما ادعای طرح شده در دادگاه اثبات نگردیده بود کمیته درخواست برگشت به کار فرد متهم را بدون تحمل هیچ گونه ضرر و زیان و نیز مشارکت آزاد وی در فعالیت های مربوط به تشکل ها خواستار گردید .

(به گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۳۹۹ بند ۵۹۰ مراجعه شود .)

۸۵۲- اتخاذ تدابیر ضروری جهت ابقاء افرادی که به خاطر فعالیت های مربوط به تاسیس تشکل های کارگری از کار برکنار شده اند در صورت تمایل خود آنها اجتناب ناپذیر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند های ۳۰۲ ، ۷۰۳ و ۷۵۷ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۷۸۷ بند ۱۷۴ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۶۰ بند ۶۵۸ ؛ و گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۸۳ بند ۲۲۵ و پرونده شماره ۲۲۶۵ بند ۱۳۵۱ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۳۶ بند ۵۳۵ ؛ و پرونده شماره ۲۳۸۰ بند ۷۹۴ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۶۲ بند ۲۶۰ مراجعه شود .)

۸۵۳- صدور مجوز جهت کارفرمایان به منظور امتناع از ابقاء تعداد و یا کل کارکنان شرکت کننده در اعتصابات با حق برگزاری اعتصابات مغایر بوده و کارکنان فوق باید از امکان احقاق حق خویش نزدیک دادگاه و یا محکمه بی طرف برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۳۲ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۸۱ بند ۶۳۳ مراجعه شود .)

اعمال تبعیض علیه کارفرمایان

۸۵۴- در ارتباط با ادعاهای طرح شده در مورد اعمال تبعیض علیه رهبران تشکل های کارفرمایی با توجه به اجراء اصلاحات کشاورزی ، کمیته اعتقاد دارد که مواد قانونی مربوط به تخصیص زمین های کشاورزی باید جهت اتخاذ اقدامات جبرانی واقعی و عادلانه برای ضرر و زیان دیدگان که همان مالکان زمین ها می باشند مورد بررسی و تجدید نظر قرار گیرند . در همین خصوص دولت های مربوطه موظفند نسبت به گشایش پرونده جبران ضرر و زیان ها جهت رسیدگی به شکایات افراد مدعی ضرر و زیان های حاصل از اجرای برنامه اصلاحات کشاورزی اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۵۸ مراجعه شود .)

بخش چهاردهم

حفاظت درقبال اقدامات مداخله جویانه

اصول کلی

۸۵۵ _ ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ براستقلال کامل تشکل های کارگری از کارفرمایان در انجام فعالیت ها و امور مربوط به خود دلالت دارد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۵۹ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۳۳۱ ، گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۹۸ بند ۶۸۳ ،گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۷۹ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۱۸۵ بند ۶۷۶ ، گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۱۶ بند ۵۰۶ ،گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۸۸ بند ۱۳۵۵ ؛ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۷۴ بند ۵۰۹ مراجعه شود .)

۸۵۶ _ تعطیلی دفاتر تشکل های کارگری در مواجهه با برگزاری اعتصابات قانونی ، نقض اصول آزادی انجمن محسوب شده و درصورت اجرای آن از سوی مدیریت ، طبق ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ این امر به عنوان دخالت کارفرمایان در عملکرد تشکل های کارگری محسوب می گردد .

(به گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۸۴۹ بند ۲۱۵مراجعه شود .)

۸۵۷ _ دخالت کارفرمایان با هدف ارتقاءِ اساسنامه هیئت های اجرایی تشکل های کارگری و دخالت در سایر فعالیت های مربوطه ، از جمله اقداماتی محسوب می گردند که نقض فاحش اصول آزادی انجمن را به دنبال دارند .

(به گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۶۶ بند ۳۶۰ مراجعه شود .)

۸۵۸ _ درخصوص ادعاهای مطرح شده درمورد طرح های مبارزه با جنبش های کارگری و اقداماتی مانند پرداخت رشوه به اعضای تشکل های کارگری به منظور تشویق آنها به کناره گیری و إرائه استعفا نامه خود به کارگران و نیز ادعاهای مربوط به تلاش های به عمل آمده جهت ایجاد تشکل های دست نشانده ، کمیته معتقد است اقداماتی از این دست با موارد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ مبنی بر اینکه تشکل های کارگری و کارفرمایی باید در قبال هرنوع اقدامات منجر به دخالت در امور نمایندگان خود در ارتباط با ساختار و عملکردهای اجرایی یکدیگر محافظت گردند مغایرت دارد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۰ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۰۹ ، گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۰۳ بند ۸۱۰ ؛ و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۸۸ بند ۱۳۵۴ مراجعه شود .)

۸۵۹ _ از جمله ملزومات احترام به اصل آزادی انجمن این است که مقامات و نهادهای دولتی ، نهایت خویشتن داری را در قبال تشکل های کارگری از خود نشان داده و از دخالت در اموراداخلی آنها خودداری ورزند . در ایـن خـصوص خویـشتن داری کارفرمایان نیز از اهمیت بسیاری برخوردار بوده و آنها برای مثال نباید اقداماتی صورت دهند که ظن طرفداری آنها از یک گروه در مقایسه با سایر گروه های کارگری آن تشکل را ایجاد نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۱ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونـده شـماره ۲۱۱۸ بنـد ۶۴۱ ، گـزارش ۳۲۸ پرونـده شـماره ۲۱۲۴ بنـد ۴۶۰ ،گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۹۸ بند ۶۸۵ ؛ و پرونده شماره ۲۱۸۴ بند ۸۲۸ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شـماره ۲۱۱۸ بنـد ۱۱۶ و گـزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۱۳۲ بند ۵۸۹ مراجعه شود .)

۸۶۰ _ در صورتی که قوانین ، فاقد مواد قانونی خاص جهت حفاظت از تشکل های کارگری در قبال اقدامات مداخله جویانه از سوی کارفرمایان و تشکل های مربوط به آنها باشد (و رسیدگی به موارد اینچنینی را براساس مفاد و مندرجات مصروحه در مقاوله نامه ها و توصیه نامه های مصوب سازمان بین المللی کار با شرط عدم مغایرت با قوانین داخلـی کـشورها و نیـز مقاوله نامه شماره ۹۸ ، با توجه به موارد مصوب در آن پیش بینی نماید) شایسته خواهد بود دولت نسبت به امکان اتخاذ و تصویب مفاد قانونی مشخص و دقیق که متضمن حفاظت از تشکل های کارگری در قبال اینگونه اقدامات دخالـت جویانـه باشد اقدام نماید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۲ ؛ و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۵۸ مراجعه شود .)

۸۶۱ _ وجود مواد قانونی منع کننده اقدامات مداخله جویانه از سوی مقامات و نهادهای دولتی و یا دخالـت تـشکل هـای کارگری و کارفرمایی در امور داخلی یکدیگر در قوانین و مقررات داخلی کشورها در صورتی که با تضمین های مـورد نظـر جهت اجرای دقیق و صحیح آنها همراه نباشند پاسخ گوی مشکلات مبتلا به نخواهند بود .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۳ ؛ و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۶۸ بند ۳۵۸ مراجعه شود .)

۸۶۲ _ قوانین موجود در هر کشور باید موادی را شامل گردند که حق استیناف و پژوهش را برای تشکل ها فراهم سـاخته و نیز اقداماتی مؤثر را جهت مقابله با اقدامات دخالت جویانه کارفرمایان علیه کارگران و تشکل هـای کـارگری بـا هـدف تضمین اجرای عملی مفاد مصروحه در مواد ۱ و ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ پیش بینی نمایند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۴ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۰۳ بنـد ۸۱۰ ، و گـزارش ۳۳۳ پرونـده شـماره ۲۱۸۶ بنـد ۳۵۸ مراجعه شود .)

۸۶۳ _ هرگونه اقدام جهت تشویق اعضاء و مسئولان به صرف نظر کردن از اختیارات اعطا شده به یک تشکل کارگری می تواند موجبات اعمال نفوذ بر گزینش های مورد نظر کارگران را فراهم ساخته و امکان موفقیت تشکل کارگری آنـان را کـم رنگ نماید . بدین ترتیب توانایی تشکل جهت انجام چانه زنی ها و رایزنی های جمعی کاهش یافته که ایـن امـر بـا اصـل ارتقای توانایی های رایزنی های جمعی مغایر می باشد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۶ ؛ گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۵۲ بند ۴۹۴ مراجعه شود .)

۸۶۴ _ آن دسته از مواد قانونی که کارفرمایان را مجاز می سازند با انجام اقدامات صوری مربوط به ارتقای کارگران نـسبت به تضعیف تشکل های کارگری اقدام نمایند نقض کننده صریح اصول مربوط به آزادی انجمن محسوب می گردند.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۷ مراجعه شود .)

۸۶۵ _ کمیته در تأیید موضوع مورد اشاره توسط کمیته کارشناسی کاربرد مقاوله نامه ها و توصیه ها درخصوص قـوانین ، متذکر می شود برای کارگرانی که به واسطه تحریکات کارفرمایان (برای مثال اعلام عدم انجام وظایف) از محل کار اخراج شده اند بی نهایت مشکل خواهد بود اثبات نمایند که دلیل و انگیزه اصلی اخراج آنها از محل کار خود را بایـد در فعالیـت های ایشان در تشکل های کارگری و نه عدم انجام وظایف جستجو نمود. علاوه براین از آنجایی که إرائه درخواست پژوهش موجبات کان لم یکن نمودن حکم اخراج را فراهم نمی آورد ، رهبر تشکل کارگری اخراج شده براساس قانون مقـرره بایـد پس از اخراج بلافاصله نسبت به تسلیم استعفانامه خود از رهبری تشکل کارگری اقدام نمایـد . بنـابراین ، کمیتـه چنـین

نتیجه گیری می کند که با توجه به موارد فوق مدیریت موفق خواهد شد از فعالیت های تشکل هـای کـارگری جلـوگیری نماید که این خود با موارد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایرت دارد . براساس موارد مصروحه در ماده ۲ کلیه تشکل های کارگری و کارفرمایی باید در قبال اقدامات دخالت جویانه نمایندگان و یا مأمورین آنهـا در امـور عملکـردی و ساختاری یکدیگر از حفاظت کافی برخوردار گردند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۷ ؛ و گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۵۷ مراجعه شود .)

۸۶۶ _ موضوع بخش نامه های صادره از سوی یک شرکت راجع به درخواست از کارکنان خود جهت اعلام اسـامی تـشکل هایی که آنها در آن عضویت دارند علی رغم اینکه به قصد دخالت در اعمال حقوق تشکل های کارگری صـورت نپذیرفتـه باشد می تواند به عنوان اقدام دخالت جویانه در این خصوص ارزیابی گردد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۶۹ مراجعه شود .)

۸۶۷ _ رهبری تشکل های کارگری توسط افرادی که در عین اینکه از اعضای دولت به شمار می روند، مسئولیت نمایندگی گروه های مختلف کارگری را نیز بر عهده دارند امکان دخالت و نقض موارد مصروحه در ماده ۲ مقاولـه نامـه شـماره ۹۸ را فراهم می سازد

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۷۰ مراجعه شود .)

۸۶۸ _ کمیته ضمن خاطر نشان ساختن اهمیت استقلال احزاب در چانه زنی ها و رایزنی های جمعی متذکر می گـردد کـه نمایندگان تشکل های کارفرمایی نباید در مذاکرات مربوطه ، نمایندگی تشکل های کـارگری و یـا کارکنـان و کـارگران را عهده دار گردند .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۷۷۱ و ۷۸۹ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۹۸ بند ۶۸۳ ، گـزارش ۳۳۱ پرونـده شـماره ۳۳۱۷ بند ۲۰۵ ، و پرونده شماره ۲۱۸۵ بند ۶۷۶ ؛ و گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۳۳۸۸ بند ۱۳۵۴ مراجعه شود .)

انجمن های همبستگی و . . .

الف– تعریف

۸۶۹ _ قانون مربوط به انجمن های همبستگی تصریح می نماید که این گونه انجمن ها را می توان توسط حداقل ۱۲ نفـر از کارگران عضو تشکیل داد و تعریف زیر را در مورد آنها به کار برد :

انجمن های همبستگی ارگان هایی بدون عمر مشخص محسوب می شوند که شخصیت حقوقی مربوط به خود را دارا بوده و به منظور نیل به اهداف خود (ارتقاءِ عدالت و صلح اجتماعی و هماهنگی بین کارفرمایان و کارگران و نیـز پیـشرفت کلـی اعضاءِ آنها) از کلیه امکانات موجود بهره برده و نسبت به عقد هرگونه قرارداد جهت انجام عملیات حقوقی از هـر نـوع در راستای بهبود وضعیت اقتصادی و اجتماعی اعضاء خویش و افزایش استانداردهای زندگی آنها اقدام مـی نماینـد . در ایـن راستا این انجمن ها می توانند نسبت به انجام عملیات سپرده گذاری ، اعتباری و سرمایه گذاری در سایر رشته هـای مهـم مالی اقدام نمایند . این انجمن ها همچنین مجازند نسبت به برنامه ریزی جهت سازمان دهی طرح های قانونی در راسـتای ارتقاءِ همکاری بین کارگران و کارفرمایانشان اقدام نمایند . در همین ارتباط لازم به ذکر اسـت کـه درآمـد انجمـن هـای همبستگی از طریق پس اندازهای صورت گرفته مربوط به حقوق ماهانه اعضاء (که درصد آن در اجلاس عمومی تعیین مـی گردد) و کمک ماهیانه کارفرمایان ، پرداخت شده از طرف کارگران ، که میزان آن براساس موافقت نامه مشترک دو جانبـه تعیین می شود تأمین خواهد شد .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۷۲ مراجعه شود .)

۸۷۰ _ انجمن های همبستگی انجمن هایی کارگری می باشند که براساس مساعدت های مالی از طرف کارفرمایان مربوطـه شکل گرفته و براساس اصول منافع دوجانبه در جوامع هم توسط کارگران و هم کارفرمایان با اهداف اقتصادی و اجتمـاعی در راستای فراهم ساختن رفاه مادی (برنامه ها ، سپرده گذاری ها ، اعتباری ، سرمایه گذاری ، مسکن و ....) تأمین مالی می

گردند . از اهداف دیگر این انجمن ها باید به إرتقاءِ وحدت و همکاری بین کارگران و کارفرمایان اشاره کرد و در این راستا ارگان های مشورتی در گروه فوق باید از نمایندگان کارگران و نماینده های کارفرمایان تشکیل گردند که در این میان نماینده کارفرمایان احتمالاً از حق رای برخوردار نخواهد بود . در این خصوص کمیته اعتقاد دارد که اگرچه براساس اصول مصروحه در مقاوله نامه های شماره ۸۷ و ۹۸ کارگران و کارفرمایان مختارند نسبت به تشکیل گروه های همکاری با ماهیت دو جانبه و با هدف پیگیری اهداف اجتماعی مورد نظر اقدام نمایند ، تعیین اینگونه همکاری ها در شکل ساختارهایی دائمی و نیز تضمین عدم مداخله در فعالیت های این انجمن ها براساس مواد مصروحه قانون بر عهده این کمیته خواهد بود.
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۷۳ مراجعه شود .)

ب – پادمان های مربوط به جلوگیری از انجام وظایف مربوط به تشکل ها توسط انجمن های همبستگی

۸۷۱ _ براساس مواد قانونی حاکم بر انجمن های همبستگی ، این انجمن ها باید فعالیت های تشکل های صنفی کارگری را که براساس مقاوله نامه شماره ۹۸ مورد تأکید قرار گرفته اند محترم شمارند .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۷۴ مراجعه شود .)

۸۷۲ _ به منظور تضمین عدم دخالت انجمن های همبستگی در فعالیت های تشکل های کارگری و نیز فراهم آوردن حفاظت مورد نیاز در قبال هرگونه تبعیض علیه تشکل ها و با هدف حذف نابرابری های اعمال شده علیه انجمن ها اتخاذ تدابیر مناسب ضروری به نظر می رسد.
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۷۵ ؛ و گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۱۹۸۴ بند ۵۴۳ مراجعه شود .)

۸۷۳ _ درخصوص ادعاهای طرح شده مربوط به انجمن های همبستگی ، کمیته براساس موارد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ بر اهمیت حفاظت تشکل های صنفی کارگری درقبال دخالت کارفرمایان با هدف ارتقای این تشکل ها تحت نظارت و حاکمیت آنها تأکید می نماید .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۷۶ مراجعه شود .)

۸۷۴ _ درخصوص ادعاهای طرح شده در ارتباط با فعالیت های انجمن های همبستگی با هدف خنثی سازی قعالیت تشکل های کارگری ، کمیته توجه دولت را به مفاد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ جلب می نماید . براساس این مفاد ، کلیه تشکل های کارگری و کارفرمایی باید از حفاظت کافی نسبت به هرگونه اقدامات دخالت جویانه علیه یکدیگر برخوردار بوده و هر گونه اقدامی به بهانه و یا تحت عنوان ارتقاءِ ساختار تشکل های کارگری از سوی کارفرمایان و یا تشکل های کارفرمایی از طریق فراهم نمودن حمایت های مالی و غیره جهت تحت کنترل کنترل درآوردن تشکل های صنفی کارگری به مثابه دخالت آشکار در تشکل های کارگری و امور کارگران قلمداد خواهد شد .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند۷۷۷ مراجعه شود .)

۸۷۵ _ هرگونه دخالت انجمن های همبستگی در فعالیت های تشکل های صنفی کارگری از جمله در چانه زنی ها و رایزنی های جمعی از طریق توافق نامه مستقیم امضاء شده بین یک کارفرما و یک گروه نامنظم کارگری حتی درصورت وجود تشکل مربوطه در همان رشته کاری به ارتقای رایزنی ها و گفتگوهای مربوطه مورد اشاره در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ منجر نخواهد گردید . در این خصوص مفاد مقاوله نامه مذکور بر توسعه مذاکرات و رایزنی ها بین کارفرمایان و یا تشکل های آنها با تشکل های صنفی کارگری تأکید می نماید .
(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای ۷۷۸ و ۷۹۰ مراجعه شود .)

۸۷۶ _ از آنجایی که بخشی از منابع مالی انجمن های همبستگی از طریق کارکنان که خود کارگران و تعدادی از مقامات ارشدی را که مورد وثوق کارفرمایان می باشند تأمین می شود ، نمی توان این گونه انجمن ها را تشکل هایی مستقل در روند انجام مذاکرات بین کارفرمایان (و یا یک تشکل کارفرمایی) و تشکل های کارگری مستقل قلمداد نمود . این امر

نهایتاً به بروز مشکلاتی در بکارگیری مواد مصروحه در ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ که صریحاً براساس استقلال کامل تشکل های کارگری در اجرای وظایف ایشان دلالت دارد منجر خواهد گردید .

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بندهای۷۷۹ – ۷۹۰ مراجعه شود .)

۸۷۷ _ درخصوص انجمن های همبستگی ، کمیته براساس اصل سه جانبه گرائی مورد حمایت سازمان بین المللی کار تأکید می کند . این اصل پیشنهادی را درخصوص تشکیل گروه سه جانبه مشتمل بر تشکل های کارگری و کارفرمایی مستقل از یکدیگر و نیز مقامات دولتی مطرح می نماید . در این خصوص کمیته از دولت تقاضا می کند ، ضمن مشاوره با کنفدراسیون های کارگری ، شرایط مورد نیاز را جهت تقویت استقلال جنبش کارگری در راستای توسعه فعالیتشان در امور اجتماعی فراهم آورد.

(به نشریه Digest – ۱۹۹۶ بند ۷۸۰ مراجعه شود .)

۸۷۸ _ انجمن های رفاهی کارگری تا زمانی که قادر نباشند درخصوص استقلال ساختاری و عملکردی خویش تضمین های مورد لزوم را إرائه دهند از توانایی عهده دار شدن نقش مستقل و آزاد مشابه نقش تشکل های کارگری برخوردار نخواهند بود .

(به گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۶۸ بند ۷۴۲ مراجعه شود .)

۸۷۹ _ کمیته ، تأکید می کند که به منظور تضمین عدم ایفای نقش مشابه تشکل های صنفی کارگری از سوی سایر تشکل ها و نیز إرائه تضمین های مورد نیاز درقبال کلیه اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها تحت هر عنوان ، اتخاذ مواد قانونی مورد لزوم را به شکل جدی پیگیری نماید .

(به گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۹۵ بند ۵۹۶ مراجعه شود .)

بخش پانزدهم

چانه زنی جمعی (مذاکرات دسته جمعی)

حق انجام چانه زنی های جمعی

اصول کلی

۸۸۰- با هدف تنظیم شرایط مربوط به استخدام و کار براساس توافقات جمعی اتخاذ تدابیر مورد لزوم جهت پیش برد ، ارتقاء و بکارگیری ابزارهای مورد نیاز جهت مذاکرات داوطلبانه بین کارفرمایان و یا تشکل های کارفرمایی و تشکل های کارگری ضروری می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۸۱؛ و برای مثال گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۲۷ ؛ گزارش ۳۲۲ پرونده شماره ۲۰۱۵، بند ۱۰۲ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۸۲ ؛ گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۲۲۸ بند ۴۶۹ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۲۲۵۵ بند ۹۴۵ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۱۷۲ بند ۳۱۸ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۲۲، بند ۲۱۱ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره۲۳۳۶ بند ۵۲۸ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۴۹، بند ۴۰۴ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۲۵۳ بند ۸۲ مراجعه شود .)

۸۸۱- حق چانه زنی با کارفرمایان درخصوص شرایط کاری در فضایی آزاد یکی از عناصر اساسی آزادی تشکل ها محسوب گردیده و تشکل های کارگری و کارفرمایی از طریق انجام مذاکرات جمعی و یا سایر ابزارهای قانونی از حق تلاش جهت بهبود شرایط کاری و رفاهی افرادی که نمایندگی آنها را بر عهده گرفته اند برخوردار می باشند ، در این خصوص مقامات و نهادهای دولتی موظفند از ایجاد هرگونه تداخل در این امر که این حق را تحت الشعاع خود قرار داده و یا اجرای قانونی آن را با مشکل مواجه سازد اجتناب ورزند . دخالت های این چنینی ، نقض اصل مربوط به برخورداری تشکل های کارگری و یا کارفرمایی نسبت به سازمان دهی فعالیت ها و یکپارچه سازی برنامه های خویش محسوب می گردند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۷۸۲؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۲۸ بند ۱۷۵ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۱، بند ۲۲۰ ؛ پرونده شماره ۱۹۴۰ بند ۲۶۹ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۲۰۱۹ بند ۴۱۲ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۱۹ بند ۲۵۳ و گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۲۶ بند ۴۵۰ مراجعه شود .)

۸۸۲- اقدامات ابتدایی انجام شده جهت تصویب مقاوله نامه شماره ۸۷ مشخصاً بر این امر دلالت می نماید که یکی از اهداف عمده تضمین آزادی تشکل ها ، توانمند سازی کارگران و کارفرمایان جهت تشکیل تشکل هایی مستقل از دستگاه های دولتی و توانمند سازی آنها جهت تعیین دستمزدها و سایر شرایط کاری با توسل به انعقاد آزادانه توافقات جمعی می باشد . (آزادی انجمن و روابط صنفی گزارش شماره ۷ ، کنفرانس بین المللی کار ، نشست سی ام – ژنو- ۱۹۴۷ صفحه ۵۲)

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۷۹۹؛ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۰۰ بند ۱۸۶ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۲۵ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۱۹۵۱، بند ۲۱۱ مراجعه شود .)

۸۸۳- فدراسیون ها و کنفدراسیون های مربوطه باید از توانایی انعقاد توافقات جمعی برخوردار گردند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۷۸۳؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۱۷ بند ۳۲۰ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۱۶ بند ۹۱۰ مراجعه شود .)

۸۸۴- کمیته بر اهمیت حق تشکل های دارای نمایندگی کارگران و کارفرمایان جهت انجام مذاکرات ، صرف نظر از ثبت و یا عدم ثبت این تشکل ها در مراجع مرتبط تاکید می نماید .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۷۸۴؛ گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۲۰۱۲ بند ۴۲۳ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۴۰ بند ۲۹۶ ؛ پرونده شماره ۲۱۳۳، بند ۵۴۶ و گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۱۳۳ بند ۶۰ مراجعه شود .)

کارگران مشمول چانه زنی های جمعی

(به بند ۵۷۷ نیز مراجعه شود)

۸۸۵- مقاوله نامه شماره ۹۸ و علی الخصوص ماده ۴ مصروحه در آن راجع به پیش برد و ارتقاء چانه زنی های جمعی هم بر بخش خصوصی و هم بر سازمان های ملی شده و نیز ارگان های دولتی دلالت دارد.

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۷۹۲؛ گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۲۲ بند ۲۱۱ مراجعه شود .)

۸۸۶- کلیه کارگران شاغل در بخش های خدمات عمومی ، صرف نظر از شاغلین سازمان های دولتی و کشوری از حق مشارکت در چانه زنی های جمعی برخوردار می باشند . در این خصوص چانه زنی جمعی بعنوان ابزاری جهت حل و فصل اختلافات مربوط به تعیین شرایط کاری در بخش خدمات عمومی از اولویت برخوردار است .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۷۹۳ و ۸۹۳ ؛ وبرای مثال گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۰۲ بند ۷۰۲ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۲۰۱۹ بند ۴۱۲ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۱۱۰، بند ۲۶۵ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۳۸ بند ۵۴۱ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۱۴ بند ۴۱۴ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۱۴ بند ۷۲ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۰۳ بند ۱۰۹۷ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۶۹، بند ۷۹۲ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده ۲۲۵۳ بند ۸۴ مراجعه شود .)

۸۸۷- قائل شدن تمایز بین آن دسته از کارمندان بخش خدمات که مستقیماً با ساختار های دولتی و کشوری (مانند کارمندان وزارتخانه ها و سایر ارگان های مشابه) در ارتباط می باشند و نیز مقاماتی که به عنوان رهبران و حامیان این بخش ها مشغول به فعالیت هستند از یک طرف و افرادی که با هدف انجام خدمات عمومی از سوی دولت و یا سایر موسسات عمومی مستقل استخدام می گردند امری ضروری است . در این خصوص کارمندان ذکر شده در دسته بندی بخش اول را می توان مشمول مقاوله نامه شماره ۹۸ ندانست .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۷۹۴ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۸۲ بند ۴۳۳ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۱۴ بند ۷۲ و پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳، بند ۶۴۴ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۲۲ بند ۲۰۹ ؛ و گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۲۵۳ بند ۸۴ مراجعه شود .)

۸۸۸- کمیته لازم می داند خاطرنشان سازد که براساس شرایط مصروحه در مقاوله نامه روابط کاری (خدمات عمومی)، مورخ ۱۹۷۸ (شماره ۱۵۱) (ماده ۷) " در صورت نیاز به اتخاذ اقدامات مناسب همگون با شرایط ملی و یا برای پیشبرد و ارتقاء توسعه کامل و استفاده مقتضی از ابزار مورد نیاز جهت مذاکره درخصوص شرایط کاری و استخدامی بین مقامات دولتی ذیربط و تشکل های مربوط به کارمندان بخش خدمات عمومی و یا اتخاذ هر نوع راه حل در راستای فراهم ساختن امکان مشارکت نمایندگان کارمندان بخش خدمات عمومی جهت تصمیم گیری در موارد فوق ضروری به نظر می رسد."

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۱۶ مراجعه شود .)

۸۸۹- کمیته ضمن خاطرنشان ساختن شرایط مصروحه در ماده هفت مقاوله نامه شماره ۱۵۱ تاکید می نماید در هنگام تصریح قوانین ملی و کاربرد ابزارهای مورد نیاز جهت انجام مذاکرات و گفتگوها ، دولت موظف است جهت کاربرد صحیح ابزارهای این چنینی تضمین های مورد لزوم را ارائه نماید .

(به گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۱۹ بند ۳۲۲ مراجعه شود .)

۸۹۰- کمیته ضمن اشاره به ماده ۸ مقاوله نامه شماره ۱۵۱ درخصوص حل و فصل اختلافات ، تصریح می نماید با توجه به اقدامات مقدماتی متخذه جهت تصویب این مقاوله نامه ، ماده فوق امکان گزینش مذاکره و گفتگو و یا سایر رویه های مربوط جهت حل و فصل اختلافات (از قبیل میانجگری ، مصالحه و یا حکمیت) را فراهم می نماید . کمیته همچنین بر اهمیت اصل مصروحه در ماده ۸ مقاوله نامه شماره ۱۵۱ تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۱۷ مراجعه شود .)

۸۹۱- کمیته اذعان می نماید که ماده ۷ مقاوله نامه شماره ۱۵۱ درخصوص گزینش رویه مورد استفاده در تعیین شرایط کاری انعطاف پذیر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۲۳ مراجعه شود .)

۸۹۲- این واقعیت صرف که شاغلین بخش خدمات عمومی ، کارمند محسوب می گردند به خودی خود تعیین کننده کیفیت و مشخصه شغلی آنان بعنوان کارمندان دولت محسوب نمی گردد ؛ درصورت عدم صدق این امر مقاوله نامه شماره ۹۸ بخش اعظم موارد مصروحه در این مقاوله نامه را شامل نمی گردد . به طور اجمالی کلیه شاغلین بخش خدمات عمومی صرف نظر از شاغلینی به کار در نیروهای مسلح ، پلیس و شاغلین که مستقیماً تحت نظارت دولت مشغول به کار می باشند از حق گفتگو و چانه زنی برای تأمین بهتر حقوق صنفی خود برخوردار هستند .

(به گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۸۳/۲۱۷۷ بند ۶۴۴ مراجعه شود .)

۸۹۳- قوانین مربوطه باید مفاد ویژه ای را شامل گردند که مشخصاً و صریحاً حق تشکل های کارمندان و یا مقامات بخش خدمات عمومی را که در مقام مأموران دولتی به کار مشغول نمی باشند جهت انعقاد موافقت نامه های جمعی ، شناسایی نمایند . از جنبه اصول تعیین شده از سوی ارگان های نظارتی ILO درخصوص مقاوله نامه شماره ۹۸ چنین حقی تنها به برخی مقامات مشغول به کار در وزارتخانه ها و یا سایر ارگان های دولتی مشابه ، به استثناء افراد شاغل در برخی خدمات عمومی و یا نهادهای عمومی مستقل تعلق نمی گیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۹۵ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۰۴ بند ۵۲۰ ؛ گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۵۳ بند ۳۱۲ .)

۸۹۴- کارگران شاغل به کار در شرکت های صنعتی و یا تجاری تحت تملک دولت از حق انجام مذاکرات جمعی جهت حصول توافقات مورد نظر برخوردار می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۹۶ مراجعه شود .)

۸۹۵- مقاوله نامه شماره ۹۸ ، کارمندان بخش خدمات پستی و مخابرات را نیز شامل می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۹۷ مراجعه شود .)

۸۹۶- در مورد وضعیت اشتغال شاغلین بانک های ملی در بخش خصوصی کمیته اذعان می دارد که تعیین وضعیت شاغلین فوق در این خصوص و ارائه نظر در ارتباط با پوشش آنان توسط بخش دولتی و یا خصوصی درچهارچوب وظایف آن

قرار نمی گیرد . با توجه به این که مقاوله نامه های شماره ۸۷ و ۹۸ کلیه شاغلین در بخش بانکداری را شامل می گردند کمیته ابراز امیدواری می نماید که حق کارمندان بانک جهت انجام توافقات جمعی و الحاق آنان به فدراسیون های مورد نظر محترم انگاشته شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۹۸ مراجعه شود .)

۸۹۷- کارکنان رادیو و تلویزیون ملی که یک بخش مربوط به خدمات عمومی محسوب می گردند با توجه به وظایف ایشان باید مشمول اصل مربوط به ارتقاء چانه زنی های جمعی انگاشته شوند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۰۰ مراجعه شود .)

۸۹۸- هیچ یک از مفاد مقاوله نامه شماره ۹۸ مستثنی ساختن کارکنان پیمانی را از حق مورد بحث ملحوظ نمی دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۰۲ ؛ گزارش ۳۲۴ ، پرونده شماره ۲۰۸۳ بند ۲۵۴ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۳۸ بند ۵۴۴ و گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۰۳، بند ۱۳۷۲ مراجعه شود .)

۸۹۹- کمیته پس از بررسی قانونی که امکان کنار گذاشتن ملوانان غیر مقیم در آلمان را از مشارکت در رویه انجام توافقات جمعی فراهم نمود از آن دولت درخواست کرد نسبت به اصلاح قانون مربوطه و تضمین امکان مشارکت جمعی آنان در چانه زنی ها و مذاکرات جمعی براساس تابعیت ایشان اقدام نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۰۳ مراجعه شود .)

۹۰۰- کمیته ، اهمیت ارتقاء چانه زنی های جمعی براساس موارد مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ در بخش آموزش و تحصیل را یادآور می نماید .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۸۰۴ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۲۰ بند ۱۰۹ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۳۸ بند ۱۷۵ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۱۹، بند ۲۵۳ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۱۴ بند ۴۱۴ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۶۴۵ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۲۲۲ بند ۲۱۲ مراجعه شود .)

۹۰۱- کمیته اعتقاد دارد معلمین و آموزگاران دارای شغلی می باشند که از ارتباط مستقیم با بخش دولتی برخوردار نمی باشد تحت این شرایط لازم است معلمین و آموزگارانی که از هویت مستخدم دولت برخوردار هستند از کلیه تضمین های مقرر در مقاوله نامه شماره ۹۸ برخوردار شوند .

(به گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۲۰ بند ۱۰۹ مراجعه شود .)

۹۰۲- پرسنل کنترل ترافیک هوایی باید از حق مشارکت در چانه زنی های جمعی براساس شرایط کاری خود بهره مند گردند .

(به گزارش ۳۰۴ پرونده شماره ۱۸۲۷ بند ۵۲۹ مراجعه شود .)

۹۰۳- افراد مستخدم در بیمارستان های دولتی باید از حق مشارکت در چانه زنی های جمعی برخوردار گردند .

(به گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۲ بند ۴۳۳ مراجعه شود .)

۹۰۴- تکنسین های بخش هواپیمایی کشوری براساس رعایت موارد نظامی و براساس طبیعت شغلی آنان جزء نیروهای نظامی قلمداد نگردیده و نباید از تضمین های فراهم شده در مقاوله نامه شماره ۹۸ مستثنی گردند ؛ بنابراین کلیه استانداردهای پیش بینی شده درماده ۴ مقاوله نامه در خصوص چانه زنی های جمعی درمورد آنان نیز کاربرد خواهد داشت.

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۰۵ مراجعه شود .)

۹۰۵- موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ درخصوص کارمندان محلی نمایندگی های خارجی نیز صدق می نماید .

(به گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۱۹۷ بند ۱۳۰ مراجعه شود .)

۹۰۶- کارکنانی که بصورت موقت نیز شاغل می باشند ازحق مشارکت در انجام مذاکرات جمعی برخوردارند .

(به گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۸۳۹ بند ۱۳۰ مراجعه شود .)

۹۰۷- درخصوص مشاغلی که با هدف مبارزه با بیکاری در بخش دولتی ارائه گردیده است و درآمدهای مربوط به آنان براساس شرایط حاصل از توافقات جمعی مربوط به درآمدهای عادی کارکنان تعیین می شوند ، کمیته امیدوار است که

دولت ها در عمل نسبت به تضمین موقتی بودن شرایط مربوطه بدون توجه به تبدیل این مشاغل به مشاغل دائمی با توجه به برخورداری این مشاغل از شرایط مشاغل موقتی که در آنها حتی انجام مذاکرات جمعی جهت تعیین میزان دستمزدها و شرایط کاری ملحوظ نمی گردد اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۱۲ مراجعه شود .)

۹۰۸- افرادی که با هدف مبارزه با بیکاری در فعالیت های اجتماعی مشارکت می نمایند و مشارکت آنها به مدت زمان شش ماه بالغ می گردد جزء کارکنان رسمی تشکل مربوطه محسوب نگردیده و از لحاظ قانونی مشمول توافقات جمعی به اجرا در آمده حداقل در ارتباط با دستمزد ها نمی باشند .

(به گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۷۵ بند ۲۶۹ ؛ و گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۲۲ بند ۷۶۳ مراجعه شود .)

۹۰۹- کمیته با اشاره به اصل فوق در عین حال معتقد است افرادی که نسبت به اجرای فعالیت ها و ارائه خدمات در راستای منافع تشکل های مورد بحث فعالیت می نمایند از برخی تضمین های کاری و استخدامی برخوردار می باشند .

(به گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۷۵ بند ۲۷۰ ؛ و گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۲۲ بند ۷۶۴ مراجعه شود .)

۹۱۰- کمیته درخصوص تدابیر مورد نظر جهت مبارزه با بیکاری و نیز ارائه طرح های اشتغال زا که تحمیل کننده سقف مشخص دستمزد به ازای ساعت کار می باشد تأکید می نماید که دولت ها در عمل باید تضمین نمایند که این امر به بهانه ای جهت پرکردن مشاغل عادی موجود با افراد بیکاری که درخصوص دستمزدهای خود از حق چانه زنی جمعی برخوردار نمی باشند تبدیل نگردد . کمیته همچنین از دولت ها می خواهد نسبت به پیش بینی رویه های سه جانبه به منظور پیشگیری از هرگونه سوء استفاده دراین خصوص اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۱۲ پرونده شماره ۱۹۵۸ بند ۷۵ مراجعه شود .)

۹۱۱- درخصوص مواردی که توافقات جمعی تنها در ارتباط با طرف های امضاء کننده توافقات و اعضاء مربوطه و نه کلیه کارکنان به کار گرفته می شوند کمیته معتقد است این اقدام اقدامی قانونی (که در مورد عکس آن نیز صادق است) محسوب گردیده و نقض اصول آزادی انجمن را به دنبال نخواهد داشت . این اقدام هم اکنون در بسیاری از کشورها به کار گرفته می شود .

(به گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۷۶۵بند ۱۰۰ مراجعه شود .)

موضوعات قابل طرح در چانه زنی های جمعی

(بند های ۴۸۰ و ۴۸۱ نیز مراجعه شود .)

۹۱۲- اقداماتی که بصورت یک جانبه از سوی مقامات و نهادهای دولتی با هدف تحدید حوزه موضوعات مورد مذاکره اتخاذ می گردند اغلب با موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر می باشد ؛ در این خصوص انجام مباحث سه جانبه داوطلبانه جهت اتخاذ سیاست های مناسب از طریق چانه زنی های جمعی روش مناسب و ویژه ای جهت حل و فصل مشکلات موجود محسوب می گردد .

(به گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۸۹۷ بند ۴۷۳ مراجعه شود .)

۹۱۳- موضوعاتی که در چانه زنی های جمعی قابل طرح می باشند عبارتند از : میزان تولید ، نوع موضوعات صنفی مورد بحث ، دستمزدها ، مستمری ها و پاداش ها ، ساعات کاری ، مرخصی سالیانه ، تعیین معیارهای مورد نیاز درصورت وقوع موارد و مشکلات مشابه ، ارائه تسهیلات مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی از جمله دسترسی به دفتر کار خارج از موارد پیش بینی شده توسط قانون و ... ؛ موضوعات فوق نباید براساس قانون از حوزه موضوعاتی قابل طرح در چانه زنی های جمعی مستثنی گردند . هم چنین طرح موضوعات فوق در چانه زنی های جمعی نباید با تحدیدات مالی و مجازات های پیش بینی شده در مواقع عدم اجرای قانون و راه کارهای مربوطه همراه باشد .

(به گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۲۶ بند ۴۵۰ مراجعه شود .)

۹۱۴- آن دسته از موارد قانونی ای که ساعت کاری را از حوزه موضوعات قابل طرح در چانه زنی های جمعی مستثنی می سازند درصورت عدم وجود مجوزهای دولتی ، نقض حق تشکل های کارگری جهت انجام مذاکرات مربوط به شرایط کاری با کارفرمایان که براساس ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ مورد تاکید قرار گرفته است محسوب می گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۰۶ مراجعه شود .)

۹۱۵- درخصوص منع قانونی مربوط به گنجانیدن تبصره های تحریم های نوع دوم در توافقات جمعی ، کمیته اعتقاد دارد که محدودیت های پیش بینی شده درخصوص تبصره های فوق نباید در مواد قانونی منعکس گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۰۷ مراجعه شود .)

۹۱۶- امکان این امر باید فراهم گردد که در جهت توافقات جمعی سیستمی به منظور جمع آوری هزینه های مربوط به تشکل ها بدون اعمال هرگونه دخالت از سوی نهادها و مقامات دولتی پیش بینی گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند های ۳۲۷ و ۸۰۰ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۲ مراجعه شود .)

۹۱۷- درخصوص مواردی که توزیع مشاغل با تحدید های قانونی روبرو می گردد کمیته اعتقاد دارد که موارد قانونی تحدید کننده ، منجر به منع مذاکرات و توافقات جمعی در جهت ایجاد شرایط بهتر کاری ، از جمله دسترسی به انواع مشاغل خاص گردیده و نهایتاً حقوق کارگران شرکت کننده در چانه زنی های جمعی را که با هدف بهبود شرایط کاری آنان انجام می گردند نقض خواهند نمود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۰۹ مراجعه شود .)

۹۱۸- آن دسته از موارد قانونی ای که نسبت به اصلاح توافقات جمعی به اجرا گذاشته شده ، ممانعت نموده و از انعقاد توافقات جمعی مربوط به کشتیرانی در آینده جلوگیری می نمایند با مفاد ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر می باشند.

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۱۰ مراجعه شود .)

۹۱۹- آن دسته از موارد قانونی که وزارت کار را قادر می سازد نسبت به تنظیم دسمزدها ، تعیین ساعات کاری و استراحت ، تعیین مرخصی ها و شرایط کاری که در واقع باید براساس توافقات جمعی در مورد آنها تصمیم گیری بعمل آید ، دخالت نماید و نهایتاً تصمیم گیری درمورد این گونه موارد را خارج از حوزه توافقات جمعی انجام دهد ناقض موارد مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ محسوب می گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۱۱ مراجعه شود .)

۹۲۰- درخصوص ادعاهای طرح شده مربوط به امتناع از چانه زنی های جمعی در مورد برخی از موضوعات طرح شده در بخش دولتی ، کمیته بر نظر کمیته حقیقت یاب و مصالحه در مورد آزادی انجمن تاکید می نماید : « موضوعاتی وجود دارد که عمدتاً و یا اساساً به مدیریت و عملکرد بخش دولتی مربوط می شود ؛ موضوعاتی این چنینی منطقاً خارج از حوزه مذاکرات جمعی قرار می گیرد .» که برخی موضوعات دیگر نیز عمدتاً و یا اساساً به شرایط استخدام و کار مربوط می گردد ولی خارج از چهارچوب چانه زنی های جمعی در فضایی مناسب و توأم با اعتماد انجام نمی شوند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۱۲ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۵۹ بند ۲۴۲ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۲۸ بند ۱۷۵ و گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۱، بند ۲۲۰؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۱۹ بند ۲۵۳ و گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۸۳/۲۱۷۷ بند ۶۴۶ مراجعه شود .)

۹۲۱- درعین حالی که موضوع تاثیر پذیری تعداد کارکنان و یا بخش ها از مشکلات مالی می تواند از جمله موضوعاتی قلمداد شود که عمدتاً و یا اساساً به مدیریت و عملکرد بخش دولتی مربوط شده و بنابراین خارج از حوزه و چهارچوب مذاکرات جمعی واقع گردند اما در طیفی وسیع تر ، موضوع امنیت شغلی ، مواردی را شامل می گردد که عمدتاً و یا اساساً به شرایط کاری مربوط می شوند . از جمله آن موضوعات می توان به حقوق پیش از اخراج ، پرداخت غرامات و ... اشاره نمود که لزوماً در چهارچوب چانه زنی جمعی قرار می گیرند .

(به گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۵۹ بند ۲۴۲ ؛ و گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۲۰ مراجعه شود .)

۹۲۲- تعیین حد و مرز سیاست های آموزشی از جمله موضوعات مشمول چانه زنی جمعی بین مقامات ذی نفع و تشکل های معلمین قرار نمی گیرند . اگر چه رایزنی میان این تشکل ها درخصوص موضوعات مربوطه طبیعی محسوب می شود .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۸۱۳ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۲۸ بند ۱۷۵ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۲۰ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۷۳، بند ۳۰۰ مراجعه شود .)

۹۲۳- انجام چانه زنی های جمعی در فضایی آزاد راجع به شرایط کار و تصمیمات متخذه درخصوص سیاست های آموزشی ، لزوماً مجاز می باشد .

(به گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۱۹۵۱ بند ۲۰۶ ؛ و گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۱۹ بند ۲۵۳ مراجعه شود .)

۹۲۴- طرف های شرکت کننده در چانه زنی ها بهترین معیار جهت سنجش توجیهات ارائه شده و نحوه اجرای برنامه های مربوط (و تا آن جا که به کارکنان مربوط می شود عمل گرایی مالی) به تبصره های لازم الاجرای مورد مذاکره درخصوص بازنشستگی پیش از موعد محسوب می شوند . لازم به ذکر است که این امر به دلیل طبیعت مشکل آفرین مشاغل مربوطه یا حفظ امنیت و سلامت افراد پیش بینی گردیده است .

(به گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۷۱ بند ۱۰۴۸ مراجعه شود .)

اصل انجام مذاکرات آزاد و داوطلبانه

۹۲۵- انجام مذاکرات داوطلبانه درخصوص توافقات جمعی و استقلال طرف های شرکت کننده در این مذاکرات از جنبه های اساسی اصول آزادی انجمن محسوب می گردد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۸۴۴؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۱۹۷۵ بند ۱۱۷ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۴۴، بند ۸۹۶ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۹۶ بند ۳۰۴ و پرونده شماره ۲۱۷۱ بند ۱۰۴۸ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۱۳۲ بند ۵۹۰ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۳۳ بند ۶۳۹ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۴۹، بند ۴۰۴ مراجعه شود .)

۹۲۶- چانه زنی جمعی در صورتی موثر خواهد بود که براساس خواست و اراده افراد انجام گردیده و هیچ گونه اجباری که ماهیت داوطلبانه آن را زیر سوال ببرد برآن اعمال نگردد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۸۴۵ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۴۹ بند ۴۰۴ مراجعه شود .)

۹۲۷- هیچ یک از موارد مطروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ دولت را مجاز نمی سازد تا نسبت به تحمیل اجباری انجام چانه زنی های جمعی با تشکل مورد نظر اقدام نماید . دخالت این چنینی مشخصاً ماهیت این چانه زنی ها را تغییر خواهد داد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۴۶؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۴۲ بند ۲۶۹ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۵۹، بند ۲۱۷ ؛ گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۹۶ بند ۶۶۷ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۴۹ بند ۵۷۹ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۵۲ بند ۸۸۰ مراجعه شود .)

۹۲۸- هیچ یک از موارد مطروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ دولت را مجاز نمی سازد تا نسبت به تحمیل انجام چانه زنی های جمعی برتشکل ها اقدام نموده و نیز برخلاف مفاد مصروحه در آن ، طرف های مختلف را مجبور نماید در چارچوب ابزارهای مربوط به چانه زنی های جمعی جهت تشویق و ارتقاء این امر آنها را وادار به تمکین نماید . در عین حال مقامات و نهاد های دولتی باید از هرگونه دخالت بی مورد در رویه های مربوطه خودداری ورزند .

(به گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۴۹ بند ۵۸۱ مراجعه شود .)

۹۲۹- هیچ یک از موارد مطروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ دولت را مجاز نمی سازد تا نسبت به تحمیل انجام چانه زنی های جمعی بر تشکل ها اقدام نموده و اعمال هرگونه دخالت در این خصوص از سوی دولت ماهیت داوطلبانه چانه زنی را زیر سوال خواهد برد اما این امر بدان معنا نخواهد بود که دولت ها از اتخاذ هرگونه تدابیر با هدف برقراری مکانیسم های مربوطه خودداری نمایند .

(به گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۲۵۳ بند ۸۲ مراجعه شود .)

۹۳۰- آن دسته از قوانینی که انجام مصالحه اجباری را پیش بینی نموده و صرف نظر از شرایط مربوطه و خطر پرداخت دستمزدها در طی دوران اعتصابات ، از عقب نشینی کارفرمایان از مواضع خود جلوگیری نمایند . علاوه بر نامتناسب بودن شرایط مطروحه در آنها با اصل انجام مذاکرات داوطلبانه مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر خواهند بود .

(به گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۳۶۹ مراجعه شود .)

۹۳۱- براساس مواد قانونی ، امکان ارایه پیشنهادات ازسوی کارفرمایان جهت انجام چانه زنی های جمعی (به شرط اینکه پیشنهادات فوق صرفاً براساس موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ جهت انجام مذاکرات داوطلبانه شکل گرفته باشند) نقض اصول قابل اجرا در این خصوص قلمداد نمی گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۴۹؛ وگزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۳۱ بند ۵۹۲ مراجعه شود .)

راه کارهای تسهیل چانه زنی های جمعی

۹۳۲- ارگان های تعیین شده جهت حل و فصل اختلافات میان طرف های شرکت کننده در چانه زنی های جمعی باید مستقل بوده و دستیازی بدان ها نیز داوطلبانه صورت پذیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۵۸؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۲۵ بند ۴۰۷ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۴۵، بند ۳۰۵ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۰۵ بند ۵۰۶ مراجعه شود .)

۹۳۳- پیش بینی برخی قوانین و عملکردها می تواند انجام مذاکرات را تسهیل نموده و انجام چانه های جمعی را ارتقاء دهد و همچنین پیش بینی ترتیباتی در این خصوص می تواند دسترسی طرف های شرکت کننده در مذاکرات را به اطلاعات مورد نیاز تسهیل نماید . در همین خصوص همچنین برای مثال می توان به وضعیت اقتصادی بنگاه های شرکت کننده در مذاکرات ، دستمزدها و شرایط کاری در واحدهای مربوطه ، و یا وضعیت کلی اقتصادی آنها اشاره نمود ؛ اگرچه کلیه مواد قانونی پیش بینی کننده ابزار و رویه های مربوط به حکمیت و مصالحه با هدف تسهیل رویه مذاکرات بین طرف های صنفی طراحی گردیده اند اما این مواد باید استقلال طرف های حاضر در مذاکرات را تضمین نمایند :
در نتیجه اصلح آن است که کلیه طرف ها به جای توسل به مقامات و نهادهای دولتی جهت ارائه کمک های دولتی و فراهم آوردن امکان دخالت و پیشبرد نظرات آنها نسبت به توجه به اصل داوطلبانه بودن مشارکت در مذاکرات انجام شده درخصوص موضوعات مطروحه از سوی دولت در راستای سیاست های اقتصادی و اجتماعی اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۵۹؛ گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۲۰۱۲ بند ۴۲۴ مراجعه شود .)

اصل انجام چانه زنی جمعی با حسن نیت

۹۳۴- کمیته بر اهمیت تعهد انجام مذاکرات با حسن نیت در حفظ توسعه هماهنگ روابط کاری تاکید می نماید .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند۸۱۴ ؛ و برای مثال گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۷۳ بند ۹۸ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۴۴ بند ۵۴۶ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۵، بند ۱۸۴ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۱۰۶ بند ۴۸۵ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۸۰ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۶۳ بند ۲۹۸ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۸ بند ۸۲۶ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۷۴، بند ۱۱۲۱ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده ۲۲۴۴ بند ۱۲۵۸ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۴۰۴ بند ۱۰۴۷ مراجعه شود .)

۹۳۶- کارفرمایان و تشکل های کارگری موظفند در فضایی توأم با حسن نیت با یکدیگر مذاکره نموده و نهایت تلاش خویش را جهت نیل به توافق صورت دهند . در این خصوص لازم به تذکر است روابط کاری مناسب در درجه اول به نحوه برخورد طرف ها با یکدیگر در جلب اعتماد ایشان بستگی دارد .

(به گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۷۶۸ بند ۱۰۷ مراجعه شود .)

۹۳۷- اصل مربوط به انجام مذاکرات بین کارفرمایان و تشکل های کارگری در فضایی توام با حسن نیت و نهایت تلاش جهت نیل به توافق برحذف هرگونه تاخیر درانجام مذاکرات دلالت دارد .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند۸۱۶ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۰۴ بند ۳۲۲ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۰ بند ۵۶۴۶ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۹، بند ۲۹۵ و پرونده شماره ۱۹۹۴ بند ۴۵۵ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۸۰ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۵۲ بند ۸۸۰ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۱۱ بند ۱۱۴۸ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۴۰۴، بند ۱۰۴۷ مراجعه شود .)

۹۳۸- علی رغم اینکه آغاز شیوه های برخورد سازش ناپذیر و یا سازش پذیر ، به طرف های شرکت کننده در مذاکرات بستگی دارد در عین حال هم کارفرمایان و هم تشکل های کارگری باید در طی انجام مذاکرات هم حسن نیت و هم تلاش جدی خود را جهت نیل به توافق به منصفه ظهور گذارند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند۸۱۷ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۷۳ بند ۹۹ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۴۸ بند ۷۲۰ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۹۳، بند ۴۳۶ پرونده شماره ۲۰۹۱ بند ۸۹۰ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۳۲۶ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۲۷ بند ۱۹۵ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۴۹ بند ۵۸۰ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۳۷، بند ۴۴۳ مراجعه شود .)

۹۳۹- توافقات حاصله برای کلیه طرف ها الزام آور می باشند .

(به نشریهDigest- ۱۹۹۶ بند ۸۱۸ ؛ وبرای مثال گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۴۴ بند ۵۴۶ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۴۸ بند ۷۲۰ ؛ گزارش ۳۲۳ پرونده شماره ۱۹۶۰، بند ۲۴۴ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۱۹۶۵ بند ۸۰۱ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۱۰۶ بند ۴۸۱ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۳۸ بند ۵۴۰ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۱۲ بند ۷۴۵ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۱۸۷، بند ۴۳۷ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده ۲۲۸۸ بند ۸۲۶ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۶۲ بند ۷۶۰ مراجعه شود .)

۹۴۰- احترام دوجانبه درخصوص تعهدات مورد پذیرش در توافقنامه های جمعی اصل مهم حق انجام چانه زنی های جمعی به شمار رفته و این حق باید بمنظور ایجاد روابط کاری با ثبات و قابل اطمینان حفظ گردد .

(به گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۱۹ بند ۳۲۵ ؛ گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۱۹۶۰ بند ۲۴۴ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۶۸، بند ۳۲۹ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۶۵ بند ۲۴۸ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۳۶۲ بند ۷۶۰ مراجعه شود .)

۹۴۱- چانه زنی های جمعی بر رویه های داد و ستدی دلالت داشته و در آن اطمینان به انجام تعهدات صورت گرفته نقش اساسی ایفا می نماید . تعهداتی که در طی دوره توافق باید رعایت گردند حاصل سازش میان دو طرف مذاکره درخصوص برخی موضوعات می باشند . در همین راستا لازم به ذکر است توافقات صورت گرفته ، در واقع حاصل توافق درخصوص تقاضای هایی است که از سوی تشکل های کارگری و کارفرمایی و اعضاء آنها از اولویت برخوردار می باشند . درصورت لغو یک جانبه این توافقات نیز تضمین برای تحقق حفظ روابط باثبات صنفی قابل تحقق نبوده و اطمینان به اجرای هر چه بیشتر توافقات کمرنگ تر خواهد شد .

(به گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۷۱ بند ۱۰۴۸ مراجعه شود .)

۹۴۲- آن دسته از مواد قانونی که امکان اصلاح یا تعدیل یک جانبه موارد مورد توافق در طول مذاکرات جمعی را از سوی کارفرمایان فراهم ساخته و یا اجازه انجام مذاکره مجدد درخصوص آنها را فراهم می نمایند با اصول مربوط به انجام چانه زنی های جمعی مغایر می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۴۸ ؛ وبرای مثال گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۷۱ بند ۱۰۴۷ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۴۲ بند ۸۲۴ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۲۴، بند ۲۷۸ مراجعه شود .)

۹۴۳- قصور در اجرای توافقات جمعی حتی برای یک دوره زمانی موقت ، ناقض حق انجام مذاکرات و چانه زنی های جمعی و نیز اصل انجام چانه زنی در فضایی توام با حسن نیت می باشد .

(به گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۱۸ بند ۶۳۹ مراجعه شود .)

انجام چانه زنی های جمعی با نمایندگان کارگران غیر عضو تشکل ها

۹۴۴- توصیه های به عمل آمده درخصوص توافقات جمعی مورخ ۱۹۵۱ (شماره ۹۱) بر نقش تشکل های کارگری بعنوان یکی از طرف های حاضر در چانه زنی های جمعی تأکید می نمایند . در این خصوص توصیه های فوق تنها در صورت عدم وجود تشکل های کارگری بر نمایندگان کارگران غیر عضو تشکل های کارگری دلالت می نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۸۵ ؛ گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۵۱۲ بند ۴۲۴ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۷۸۱ بند ۲۵۳ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۶، بند ۶۲۸ ؛ گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۱۹۲۶ بند ۶۵ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۳۸ بند ۵۴۵ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۲۴۳ بند ۶۱۸ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۱۶ بند ۹۰۹ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۵۱، بند ۹۷۷ مراجعه شود .)

۹۴۵- توصیه های بعمل آمده درخصوص توافقات جمعی مورخ ۱۹۵۱ (شماره ۹۱) تصریح می دارند : " در راستای اهداف توصیه های حاضر عبارت << توافقات جمعی >> کلیه توافقات به عمل آمده و مکتوب درخصوص شرایط کار و شرایط استخدام منعقده بین یک کارفرما و یا مجموعه ای از کارفرمایان و یا تشکل های کارفرمایی را از یک طرف و یک یا بیش از یک تشکل کارگری و یا درصورت نبود چنین تشکل هایی نمایندگان انتخابی کارگران که از سوی آنان براساس قوانین و مقررات ملی گزینش شده اند را از طرف دیگر شامل می گردد ." در این راستا کمیته ، تأکید می نماید که توصیه های فوق بر نقش تشکل های کارگری به عنوان یکی از طرف های حاضر در چانه زنی های جمعی تاکید نموده اند . دراین خصوص همچنین لازم به تذکر است که انجام مذاکرات مستقیم بین سازمان های مورد نظر و کارکنان آنها و یا در صورت وجود تشکل هایی که نمایندگی کارکنان را بر عهده دارند می تواند در بعضی موارد این اصل را که مذاکرات بین تشکل های کارگری و کارفرمایی باید ارتقاء یافته و تشویق گردند را تحت الشعاع خود قرار دهد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۸۶ ؛ گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۲۰۱۸ بند ۵۱۲ ؛ گزارش ۳۲۲ ، پرونده شماره ۲۰۴۶ بند ۱۳۸ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۱۰۷، بند ۲۳۴ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۰۴۶ بند ۳۴۵ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۶۲ بند ۷۶۲ ؛ گزارش۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۸۶ بند ۱۲۴۹ مراجعه شود .)

۹۴۶- مقاوله نامه مربوط به نمایندگان کارگران مورخ ۱۹۷۱ (شماره ۱۳۵) و مقاوله نامه چانه زنی های جمعی مورخ ۱۹۸۱ (شماره ۱۵۴) نیز مفادی را در بر می گیرند که تضمین می نمایند در مواردی که هم تشکل های کارگری و هم نمایندگان انتخابی کارگران ، حاضرند اقداماتی مناسب جهت تضمین این امر که وجود نمایندگان انتخاب شده موجبات کم رنگ شدن وضعیت تشکل های کارگری را فراهم نمی آورد لزوماً قابل اتخاذ می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۸۷؛ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۲۷ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۸۸۷ بند ۱۰۴ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۹۰، بند ۱۶۲ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۵۵ بند ۹۴۴ مراجعه شود .)

۹۴۷- امکان انعقاد توافقات جمعی از سوی نمایندگانی که نمایندگی ۱۰٪ از تعداد کارگران را برعهده دارند حتی در مواردی که یک و یا بیش از یک تشکل کارگری نیز به فعالیت مشغول می باشند در جهت توسعه و ارتقاء چانه زنی های جمعی مطابق با موارد مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ شناخته نمی شود . علاوه براین با توجه به حداقل درصد مورد نیاز جهت کسب نمایندگی کارگران امکان انجام چنین امری موضع تشکل های کارگری را تحت الشعاع قرار خواهد داد که این امر با مفاد بند ۲ ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۱۵۴ مغایر خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۸۸مراجعه شود .)

۹۴۸- در ارتباط با مواردی که پیشنهادی به طور مستقیم از سوی یک شرکت به کارگران ارائه گردیده و این پیشنهاد مشابه پیشنهادات قبلی رد شده ارزیابی گردد و در مواردی که مذاکرات مربوطه بین شرکت و تشکل کارگری از سرگرفته شوند ، کمیته اعتقاد دارد که شکایات مربوط به نقض حقوق تشکل های کارگری قابل طرح نمی باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۷۹۱مراجعه شود .)

شناسایی تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی

(به بندهای ۳۵۶ و ۳۵۸ نیز مراجعه شود)

۹۴۹- توصیه های به عمل آمده درخصوص توافقات جمعی مورخ ۱۹۸۱ (شماره ۱۶۳) شماری از ابزارهای مورد نیاز جهت ارتقاء چانه زنی های جمعی را ارائه می نمایند که از جمله شناسایی تشکل های کارگری و کارفرمایی دارای بیشترین حق نمایندگی را در بر می گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۱۹ شود .)

۹۵۰- وجود نظام های مربوط به چانه زنی های جمعی که حقوق ویژه ای را برای تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی پیش بینی می نمایند و نیز نظام هایی که در آن ها امکان انعقاد توافقات جمعی از سوی تشکل های موجود در یک شرکت امکان پذیر می باشد با اصول آزادی انجمن همگون می باشند .

(به گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۳۶ بند ۵۲۶ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۳۶ بند ۹۹ مراجعه شود .)

۹۵۱- درخصوص مواردی که حق نمایندگی کلیه کارکنان یک بخش به تشکل هایی که نمایندگی تنها مجموعه محدودی از سازمان ها را در سطح ملی بر عهده دارند اعطاء می گردد کمیته اعتقاد دارد درصورت وجود ابزارهای مربوط به حق نمایندگی ، منافع صنفی کل یک گروه صنفی براساس قوانین ملی ، این نمایندگی تنها به تشکل هایی اعطا می گردد که از بیشترین تعداد اعضاء در گروه یا رشته صنفی مربوطه برخوردار باشند و مقامات دولتی باید از اعمال هرگونه دخالت در این خصوص که اساس این اصل را زیر سوال می برد خودداری نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۲۰ مراجعه شود .)

۹۵۲- کارفرمایان و از جمله آن دسته از مقامات دولتی که به عنوان مجموعه کارفرمایان به فعالیت می پردازند موظفند در راستای اهداف چانه زنی های جمعی نسبت به شناسایی تشکل های دارای نمایندگی کارگران تحت استخدام آنها مبادرت ورزند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۲۱ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۸۶۱ بند ۲۵۱ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۴۲ بند ۲۶۹ ؛ گزارش ۳۱۶ پرونده شماره ۱۹۹۶، بند ۶۶۷ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۷۸ بند ۲۱۷ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۳۰۱ بند ۵۹۵ و پرونده شماره ۲۲۹۱ بند ۹۱۶ و گزارش ۳۳۶ پرونده شماره۱۹۹۶ بند ۹۳ مراجعه شود .)

۹۵۳- شناسایی تشکل های عمده دارای نمایندگی در یک بنگاه و یا تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی از سوی کارفرمایان اصل اساسی انجام چانه زنی های جمعی درخصوص شرایط کاری در آن بنگاه محسوب می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۸۲۲ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۹۰ بند ۳۷۳ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۳۰۱ بند ۵۹۵ ؛ پرونده شماره ۲۲۸۱، بند ۶۳۵ ؛ و پرونده شماره ۲۲۹۱ بند ۹۱۶ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۷۸ بند ۱۱۴۱ ۹۳ مراجعه شود .)

۹۵۴- در راستای اهداف چانه زنی های جمعی کارفرمایان موظف به شناسایی تشکل هایی که نمایندگی کارگران در یک صنف خاص را برعهده دارند می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۸۲۳ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۱۹۹۶ بند ۹۸ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۱۹۹۶ بند ۹۳ مراجعه شود .)

۹۵۵- در مواردی که تفسیر قوانین حاکم بر انتخابات تشکل های کارگری و کارفرمایی وضعیتی را ایجاد می نماید که کارفرمایان از انجام مذاکرات با تشکل های کارگری مربوط امتناع ورزیده و یا از شناسایی آنها خودداری نمایند مشکل عدم هم خوانی با مقاوله نامه شماره ۸۷ پیش خواهد آمد .

(به گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۰۹۶ بند ۲۷۳ مراجعه شود .)

تعیین تشکل های کارگری و کارفرمایی محق به انجام مذاکرات

۹۵۶- لزوم وجود حضور اکثریت کارگران و نیز شرکت ها و بنگاه های مربوطه جهت انعقاد توافقات جمعی درخصوص موضوعات صنفی از سوی شاخه های مربوطه مشکلاتی را در رابطه با رعایت مفاد مقاوله نامه شماره ۹۸ فراهم می آورد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۸۵۴ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۴۵ بند ۵۱۴ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۹۰۶ بند ۵۵۳ مراجعه شود .)

۹۵۷- شرط توانایی شاخه تشکل کارگری و کارفرمایی جهت مشارکت در انعقاد توافقنامه های جمعی توانایی آن جهت ایفای نقش نمایندگی کل یک شرکت و یا بنگاه خواهد بود .

(به گزارش ۳۰۲ پرونده شماره ۱۸۴۵ بند ۵۱۶ مراجعه شود .)

۹۵۸- در ارتباط با موادی که براساس آنها تشکل های کارگری و کارفرمایی دارای اکثریت در صورت عدم وابستگی به یک فدراسیون دارای حق نمایندگی از توانایی مشارکت در انجام چانه زنی های جمعی برخوردار نمی باشند کمیته اهمیت حق انجام چانه زنی های جمعی تشکل های کارگری و کارفرمایی دارای اکثریت در یک بنگاه را یادآور می شود .

(به گزارش ۳۰۵ پرونده شماره ۱۷۶۵ بند ۹۹ مراجعه شود .)

۹۵۹- مقامات و نهادهای صلاحیت دار باید در کلیه موارد از قدرت تعیین صحت ادعاهای طرح شده از سوی یک تشکل مبنی بر دارا بودن حق نمایندگی اکثریت کارگران در یک شرکت و یا بنگاه مربوطه به شرط منطقی بودن ادعاهای طرح شده برخوردار باشند .

درصورتی که ادعاهای طرح شده از سوی یک تشکل ، مورد تایید قرار گیرد ، مقامات و یا نهادهای مربوطه موظفند نسبت به اتخاذ تدابیر مصالحه جویانه در راستای کسب شناسایی تشکل از سوی کارفرمایان جهت انجام چانه زنی های جمعی اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۲۴ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۱۸۷۳ بند ۱۰۸ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۹۶ بند ۶۶۷ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۵۰، بند ۲۸۱ و پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۶ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۸۱ بند ۶۳۵ ؛ گزارش۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۱۶ بند ۵۰۴ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۷۸ بند ۱۱۴۱ مراجعه شود .)

۹۶۰- درصورتی که تشکلی جدید به غیر از تشکلی که قبلاً نسبت به انعقاد یک توافقنامه با کارفرمایان اقدام نموده حائز اکثریت گردیده و تقاضای فسخ توافقنامه قبلی را طرح نماید ، مقامات مربوطه علی رغم موضوع توافقنامه مربوطه باید نسبت به اتخاذ تدابیر مناسب جهت فراهم ساختن امکان شناسایی این تشکل از سوی کارفرمایان اقدام نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۲۵ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۵۵ مراجعه شود .)

۹۶۱- در صورتی که مقامات مربوطه از قدرت اجرای رأی گیری به منظور تعیین تشکل های دارای اکثریت جهت ایفای نمایندگی کارگران در چانه زنی جمعی برخوردار باشند انجام چنین اقدامی همواره در مواردی که کارگران نسبت به ایفای نقش نمایندگی خود کوتاهی نمایند امکان پذیر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند های ۸۲۶ و۸۳۷ ؛ گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۲۰۰۶ بند ۴۲۸ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۵ بند ۶۹۷ مراجعه شود .)

۹۶۲- در ارتباط با مواردی که تحت نظام مقرر شده تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی از حقوق انحصاری و یا ترجیحی چانه زنی برخوردار باشند ، تصمیمات مربوط به تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی باید به نحوی اتخاذ گردند که از ایجاد هرگونه امکان طرفداری و یا سوء استفاده از موارد پیش بینی شده جلوگیری گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۲۷ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۹۰ بند ۳۷۳ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۳۶ بند ۵۲۵ مراجعه شود .)

۹۶۳- در حالی که مقامات دولتی از حق تصمیم گیری در انجام مذاکرات و یا عدم انجام آن در سطوح منطقه ای و یا ملی برخوردار می باشند کارگران نیز صرفنظر از سطح منطقه ای و یا ملی مذاکرات از حق انتخاب تشکل های نماینده خود در مذاکرات برخوردار می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۲۸ مراجعه شود .)

۹۶۴- درخصوص مواردی که با هدف طرح ادعاهای مربوط به دارا بودن حق نمایندگی و برخورداری ازتوانایی ایفای نقش امضا کننده توافقات جمعی ، تشکل های مورد نظر باید صحت برخورداری از این حق در سطوح ملی و در ارتباط با بخش های مختلف را به اثبات رسانند ، کمیته معتقد است فراهم ساختن کلیه شواهد مربوط بدین امر به بروز مشکلاتی در

ارتباط با اصول آزادی انجمن بر حسب شرایط مربوطه منجر خواهد گردید . این امر در واقع می تواند موجبات پیشگیری از ایفای نقش نمایندگی یک تشکل به عنوان تنها نماینده امضاء کننده موافقت نامه های حاصل از انجام مذاکرات جمعی که در آنها مشارکت نموده است را فراهم نماید .

(به گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۱۹۸۰ بند ۶۷۹ مراجعه شود .)

۹۶۶- مشارکت در چانه زنی های جمعی و امضاء توافقنامه های حاصله توسط نمایندگان کارگران لزوماً بر استقلال امضاء کنندگان از تشکل های کارفرمایی و یا کارفرمایان و نیز مقامات دولتی دلالت دارد . در این خصوص استقلال طرف های امضاء کننده ، تنها هنگامی شکل واقعی به خود می گیرد که تشکل ها مختار باشند در چانه زنی های مربوطه مشارکت نمایند .

(به گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۱۹۸۰ بند ۶۷۱ مراجعه شود .)

۹۶۷- به منظور تعیین صحت دارا بودن یک تشکل از صلاحیت ایفای نقش نمایندگی و امضاء کننده توافقات جمعی ، دو معیار ، قابل استفاده می باشند : ۱- توانایی تشکل جهت ایفای نقش نمایندگی ۲- استقلال آن . دراین خصوص رویه مربوط به این امر باید از سوی ارگانی انجام شود که ارائه دهنده تضمین های مربوط به استقلال و توانایی های مربوط در این ارتباط باشد .

(به گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۱۹۸۰ بند ۶۷۲ مراجعه شود .)

۹۶۸- رقم تعیین شده ۱۰۰۰ در قوانین مربوطه جهت حداقل تعداد اعضاء جهت صحت ایفای نقش تنها نماینده شرکت کننده در مذاکرات توسط یک تشکل می تواند حق کارگران شاغل به کار در واحدهای کوچکتر و یا کارگرانی که در یک محدوده جغرافیایی وسیع پراکنده می باشند را جهت تشکیل تشکل های دارای صلاحیت جهت انجام کامل فعالیت های مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی تحت الشعاع خود قرار دهد که این امر ناقض اصول آزادی انجمن خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۳۲ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۹۶ بند ۶۶۲ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۷۸ بند ۱۱۴۹ مراجعه شود .)

۹۶۹- فراهم ساختن گواهی مربوطه درخصوص دارا بودن یک واحد صنفی از بیشترین حق ایفای نقش نمایندگی جهت مشارکت در مذاکرات به عنوان تنها نماینده تشکل مربوطه لزوماً ناقض مقاوله نامه شماره ۸۷ نخواهد بود . این امر همچنان در صورت ارائه برخی پادمان های حقوقی ، همچنان صدق خواهد نمود . دراین خصوص کمیته متذکر می گردد که در بسیاری از کشورها که در آنها رویه تایید تشکل ها بعنوان نماینده انحصاری شرکت کننده در چانه زنی های جمعی به کار گرفته می شوند ، پادمان های مورد اشاره باید موارد زیر را بعنوان یک اقدام اساسی و ضروری فراهم آورند : الف) گواهی مربوطه از سوی یک ارگان مستقل صادر گردد . ب) تشکل های دارای ایفای نقش نمایندگی بواقع از سوی آراء اکثریت کارکنان حاضر در یک واحد صنفی انتخاب شده باشند ؛ ج) حق تشکل هایی که از توانایی جمع آوری آراء کافی درخصوص نقش نمایندگی برخوردار نگردیده اند جهت شرکت در انتخابات جدید با توجه به دوره زمانی تعیین شده محترم انگاشته شود ؛ د) حق تشکل های فاقد گواهی مربوطه جهت طرح درخواست شرکت و برگزاری انتخابات جدید پس از طی یک دوره زمانی پیش بینی شده (اغلب ۱۲ ماه) پس از انتخابات پیشین محترم انگاشته شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۳۴ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۷۴۱ بند ۵۵ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۲۶ بند ۴۰۷ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۳۶، بند ۵۲۵ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۵۲ بند ۸۷۹ ؛ مراجعه شود .)

۹۷۰- درصورت ایجاد تغییر در توانایی نسبی تشکل های رقیب جهت کسب حق و امتیاز ویژه ترجیحی و یا کاهش توانایی جهت ایفای انحصاری نمایندگی کارگران در چانه زنی های جمعی ، مناسب خواهد بود که امکان بررسی مجدد و تجدید نظر در مورد اعطای حقوق ویژه و ترجیحی براساس موارد و شواهد واقعی فراهم گردد . درصورت فقدان چنین امکانی احتمال ایفای نقش نمایندگی اکثریت کارگران مربوطه از سوی تشکل هایی که برای یک دوره طولانی غیر لزوم قادر نباشند (چه از

لحاظ قانونی و چه از لحاظ عملی) نسبت به سامان دهی و اجرای فعالیت های خویش جهت دفاع از منافع کارکنان اقدام نمایند فراهم می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۳۶ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۵ بند ۶۹۶ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۵۵ مراجعه شود .)

۹۷۱- به منظور تشویق توسعه هماهنگ چانه زنی های جمعی و اجتناب از مجادلات مربوطه ، اصل آن است که ، درصورت وجود نسبت به پیگیری رویه های پیش بینی شده جهت تعیین تشکل های دارای بیشترین حق ایفای نقش نمایندگی در چانه زنی های جمعی در ارتباط با مواردی که تمایل کارگران جهت انتخاب تشکل های مورد نظر خویش قابل تمیز نمی باشند اقدام گردد .

درصورت فقدان رویه های مربوطه مقامات دولتی می توانند نسبت به بررسی امکان تعیین قوانین و مقررات قابل اجرا دراین خصوص اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۳۸ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۴۲ بند ۲۶۹ مراجعه شود .)

۹۷۲- در مورد لایحه ای درخصوص کمیته های مذاکره کننده جهت بخش خدمات عمومی که با هدف شمارش میزان پرداخت حق عضویت های مربوط به تشکل ها با هدف تعیین میزان نقش نمایندگی آنها و نیز تعیین صحت نقش نمایندگی مذکور از سوی یک دادگاه (هرشش سال در هر زمان بنا به خواست تشکل) طرح گردید ، کمیته اعتقاد دارد که رویه رأی گیری به عنوان ابزاری جهت تعیین نقش نمایندگی تشکل ها بهترین راه حل مربوط بوده و موارد مطروحه در لایحه مذکور به شرط تضمین جدی حفظ اسرار و بی طرفی که تحقق آنها در این جهت اجتناب ناپذیر خواهد بود قابل اجرا می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۳۹ مراجعه شود .)

۹۷۳- در ارتباط با یک مورد که دولتی در راستای شرایط ملی مربوطه ، حق مشارکت در چانه زنی های جمعی جهت دو تشکل کارگری دارای بیشترین حق نمایندگی را تحدید نموده بود کمیته معتقد است که اقدامات مربوطه نباید امکان جلوگیری از ایفای نقش نمایندگی اکثریت کارگران یک گروه صنفی را از سوی یک تشکل جهت حفظ و ارتقاء منافع آنها فراهم نماید . کمیته توصیه می نماید از دولت درخواست شود تا نسبت به بررسی تدابیری که می توانند براساس شرایط ملی اتخاذ گردیده و امکان مشارکت تشکل مربوطه در روند چانه زنی های جمعی را فراهم نمایند اقدام کند . بدین ترتیب تشکل فوق خواهد توانست در جهت منافع جمعی اعضای آن اقدام نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۴۳ مراجعه شود .)

حقوق تشکل های اقلیت

(به بندهای ۳۵۹/۳۵۸/۳۲۶ نیز مراجعه شود .)

۹۷۴- کمیته خاطر نشان می سازد که موضع کمیته کارشناسی در رابطه با کاربرد مقاوله نامه ها و توجیه این که برخی کشورها در مواردی بین یک تشکل دارای بیشترین حق نمایندگی و سایر تشکل ها تمایز قائل می گردند این است که وجود چنین نظام تفاوت گذاری نباید از عملکرد تشکل های اقلیت جلوگیری نموده و این تشکل ها باید حداقل از حق ایفای نقش نمایندگی اعضای خود و نیز حق نمایندگی در ارتباط با امور مربوط به اعضای خود برخوردار باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۲۹ مراجعه شود .)

۹۷۵- اعطای حقوق انحصاری به تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی بدان معنی نیست که پیوستن کارگران علاقمند به سایر تشکل ها ممنوع می باشد . دراین راستا تشکل های اقلیت باید اجازه یابند نسبت به انجام فعالیت و دفاع از اعضای خود و ایفای نقش نمایندگی آنها اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۰۰ پرونده شماره ۱۷۴۱ بند ۵۵ مراجعه شود .)

۹۷۶- درمواردی که تحت سیستم پیش بینی شده جهت تعیین نحوه نامزدی انحصاری برای انجام چانه زنی ، هیچ تشکلی دارای حداقل درصد آراء مورد نیاز نباشد حقوق مربوط به چانه زنی جمعی باید به کلیه تشکل های موجود در واحد مربوطه و یا نمایندگان کارگران اعطاء گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۳۰ مراجعه شود .)

۹۷۷- درصورت عدم وجود تشکلی در واحد مربوطه که دارای حداقل آراء پنجاه درصدی اعضاء باشد حقوق چانه زنی جمعی باید به کلیه تشکل های موجود در آن واحد اعطا گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۳۳ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۱۷ بند ۳۲۱ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۹۶ بند ۶۶۳ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۳۰۱، بند ۵۹۵ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۱۱۸ بند ۸۵ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۰۳ بند ۳۳۷ مراجعه شود .)

۹۷۸- با توجه به مواد قانونی مصروحه در این خصوص که انجام مذاکرات در ارتباط با توافقات جمعی ، تنها از سوی تشکل هایی که دارای اکثریت مطلق آراء کارگران در یک بنگاه و یا شرکت می باشند امکان پذیر است کمیته اعتقاد دارد که مواد مربوطه در جهت ارتقاء انجام چانه زنی های جمعی مطابق با موارد مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ قابل استفاده نمی باشند . در این خصوص کمیته از دولت ها درخواست می نماید تا با انجام رایزنی با تشکل های مربوطه نسبت به اصلاح مواد فوق به نحوی عمل کنند که درصورت عدم وجود تشکل های صنفی دارای اکثریت مطلق ، کارگران این تشکل ها قادر باشند نسبت به انجام مذاکره و نیل به توافقات جمعی مناسب برای بنگاه ها و یا واحدهای شرکت کننده در مذاکرات و یا حداقل انعقاد توافق نامه های جمعی از طرف اعضاء خود اقدام و تصمیمات لازم را اتخاذ نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۳۱ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۹۶ بند ۶۶۳ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۰۳ بند ۱۳۷۳ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۸۶، بند ۱۲۴۸ مراجعه شود .)

۹۷۹- شرط تعیین شده از سوی قانون در این خصوص که حوزه تشکل های کارگری و کارفرمائی ، باید تنها به آن دسته از اشخاصی که این تشکل ها نمایندگی آنها را در مذاکرات جمعی مربوط به قراردادهای جمعی کار برعهده دارند محدود گردد ، با اصول آزادی انجمن مغایر بوده و مانعی جدی جهت اعمال حق تشکل های کارگری و کارفرمائی و ایفای مطلوب نقش نمایندگی آنها محسوب می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۴۰ مراجعه شود .)

۹۸۰- از آنجائیکه افرادی که نسبت به انعقاد توافقنامه های جمعی اقدام می نمایند ، نمایندگان تشکل های کارگری محسوب می گردند ، این شرط که آنان باید لزوماً با آراء اکثریت مطلق کارگران انتخاب گردیده باشند مانع انجام چانه زنی های جمعی محسوب گردیده و با مفاد ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایرت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۴۱ مراجعه شود .)

تعیین تشکل های کارفرمایی صلاحیت دار جهت انجام مذاکره

۹۸۱- کارفرمایان از حق انتخاب تشکلی که مایلند نقش نمایندگی ایشان را در رویه های مربوط به چانه زنی های جمعی برعهده داشته باشند برخوردار هستند .

(به گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۴۶ بند ۸۹۷ مراجعه شود .)

۹۸۲- اصل ایفای نقش نمایندگی در چانه زنی های جمعی در صورتی که عضویت در اتاق بازرگانی الزامی بوده و اتاق های بازرگانی از قدرت انجام چانه زنی های جمعی با تشکل های کارگری برخوردار باشند به شیوه برابر و قابل قبول قابل اجرا نخواهند بود .

(به گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۴۶ بند ۸۹۶ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۳۳ بند ۶۴۱ مراجعه شود .)

۹۸۳- اعطای حق نمایندگی به اتاق بازرگانی براساس موارد مطروحه در قانون که اجرای آن الزامی می باشد آزادی کارفرمایان جهت انتخاب تشکل های مورد نظر ایشان به منظور ایفای نقش نمایندگی در چانه زنی های جمعی را تحت الشعاع خود قرار خواهد داد .

(به گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۲۱۴۶ بند ۸۹۷ مراجعه شود .)

ایفای نقش نمایندگی تشکل ها در رویه های مربوط به چانه زنی های جمعی (مذاکرات دسته جمعی)

۹۸۴- تشکل های کارگری باید بدون دخالت نهادها و مقامات دولتی از توانایی انتخاب نمایندگان خویش در چانه زنی های جمعی برخوردار باشند .

(به گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۹۱۰ بند ۱۷۴ مراجعه شود .)

۹۸۵- اعمال محدودیت های شدید بر موضوعاتی مانند ترکیب نمایندگان طرف های حاضر در جریان چانه زنی های جمعی می تواند تاثیر انجام این گفتگو ها را محدود نماید ، لذا تعیین ترکیب نمایندگان باید از سوی خود طرف های حاضر صورت پذیرد .

(به گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۳۱ بند ۵۰۴ مراجعه شود .)

۹۸۶- تشکل های کارگری و کارفرمایی باید از حق انتخاب (بدون هیچ گونه مانع) افرادی که می توانند آنها را در جریان رویه های چانه زنی های جمعی و روند های مربوط به حل و فصل اختلافات یاری رسانند برخوردار باشند .

(به گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۳۳۱ مراجعه شود .)

۹۸۷- درخصوص منع دخالت ثالث در حل و فصل اختلافات ، کمیته معتقد است با توجه به اینکه چنین منعی می تواند آنها را از کمک برخورداری مشاورین مربوطه محروم سازد لذا این امر نوعی اعمال جدی تحدید بر عملکرد آزاد تشکل های کارگری محسوب می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۵۰ مراجعه شود .)

سطح چانه زنی

(به بندهای ۳۳۶ و ۹۶۳ مراجعه شود .)

۹۸۸- براساس اصل انجام چانه زنی های جمعی آزاد و داوطلبانه مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ تعیین سطح چانه زنی اساساً برعهده طرف های شرکت کننده در این امر بوده و در نتیجه ، مذاکرات مربوطه نباید براساس دستور و تصمیم مقامات و نهادهای دولتی و یا قوانین موردی مقامات وزارت کار دگرگون گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۵۱ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۴۵ بند ۵۱۴ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۹۰۶ بند ۵۰۳ ؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۲۹، بند ۶۲۹ ؛ گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۱۹۷۵ بند ۱۱۷ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۹۹ بند ۱۹۳ ؛ گزارش۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۲۶ بند ۴۴۸ پرونده شماره ۲۴۰۳ بند ۶۰۰ و پرونده شماره ۲۳۷۵ بند ۱۲۲۶ مراجعه شود .)

۹۸۹- تعیین سطح مذاکرات اساساً برعهده طرف های شرکت کننده در آن می باشد . لذا کمیته ، سماجت کارفرمایان نسبت به چانه زنی در یک سطح خاص را بعنوان نقض آزادی انجمن قلمداد نمی نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۵۲ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۱۹۷۵ بند ۱۱۷ مراجعه شود .)

۹۹۰- قوانین حاضر نباید مانعی جهت انجام چانه زنی های جمعی در سطح صنفی محسوب گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۵۳ مراجعه شود .)

۹۹۱- بهترین راه برای صیانت از استقلال طرف های دخیل در مذاکرات جمعی مجاز نمودن طرفین به اتخاذ تصمیمات مربوطه و انجام توافقات دو جانبه در سطوح مورد نظر آنها می باشد ، با این وجود به نظر می رسد که در بسیاری از کشورها این امر از سوی ارگانی تعیین می شود که نسبت به طرف های شرکت کننده مستقل می باشد . دراین خصوص کمیته براین نظر است که در ارتباط با مواردی این چنینی ارگان فوق باید از استقلال واقعی برخوردار باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۵۵ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۷۵ بند ۱۲۲۶ مراجعه شود .)

تحدیدات مربوط به اصل انجام چانه زنی های جمعی داوطلبانه و آزاد

(به بندهای ۵۶۶ و ۵۶۷ نیز مراجعه شود .)

الف– حکمیت یا داوری اجباری

۹۹۲- تحمیل رویه مبتنی بر حکمیت اجباری درصورت عدم کسب توافق درخصوص پیش نویس موافقت نامه های جمعی ، بروز مشکلاتی را در ارتباط با کاربرد مقاوله نامه شماره ۹۸ باعث خواهد گردید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۶۱ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۶۱ بند ۶۶۵ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۲۸۱ بند ۶۳۱ مراجعه شود .)

۹۹۳- آن دسته از مواد قانونی که با توجه به عدم نیل به توافق بین طرف ها در جریان چانه زنی های جمعی بر لزوم حل و فصل موضوعات طرح شده از طریق حکمیت مقامات و نهادهای مربوطه تاکید می نمایند با اصل انجام مذاکرات داوطلبانه مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای۵۱۸ و ۸۶۲ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۲۹ بند ۱۲۷۶ مراجعه شود .)

۹۹۴- توسل به حکمیت فقط در مواردی که طرف های شرکت کننده در مذاکرات جمعی به توافق دست نمی یابند و تنها در ارتباط با خدمات اساسی در بالاترین مفهوم مورد نظر (برای مثال خدماتی که اختلال در آنها موجبات خطر جانی و یا تهدید سلامت کل و یا بخشی از جمعیت را به دنبال خواهد داشت) مجاز خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۶۰ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۳۵ بند ۴۰۸ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۴۵ بند ۳۰۵ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۶۱، بند ۶۶۵ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۰۵ بند ۵۰۶ مراجعه شود .)

۹۹۵- به منظور کسب و حفظ اعتماد طرف ها کلیه نظام های مربوط به حکمیت و داوری باید واقعاً مستقل بوده و نتایج حکمیت نباید براساس دسته بندی های قانونی از قبل تعیین گردیده باشند .

(به گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۷۶۸ بند ۱۱۰ مراجعه شود .)

۹۹۶- در ارتباط با برخی موارد ، کمیته از این بابت که دولت ها جهت چانه زنی های جمعی به عنوان ابزاری به منظور تنظیم شرایط کاری و استخدامی در حوزه خدمات غیراساسی اولویت قائل نگردیده و خود را ملزم به اعمال حکمیت در اختلافات موجود می دانند تأسف خود را ابراز می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۶۴ مراجعه شود .)

۹۹۷- استفاده از چانه زنی های جمعی جهت حل و فصل مشکلات حاصل از اعمال تغییرات و تحولات در بنگاه ها و مسئولیت های مربوطه و بهبود کیفی آنها می تواند نتایج ارزشمندی را هم برای کارگران و هم برای بنگاه های مربوطه به همراه داشته باشد . با این وجود درصورتی که تشکل های کارگری در این نوع از چانه زنی جمعی ، مطابق با سلایق مورد نظر مقامات دولتی مجبور به تعقیب الگویی ویژه که تحمیل کننده نحوه و نوع مذاکرات و گنجاندن آن در یک محدوده زمانی مشخص باشند و جهت انجام توافقات حاصل شده از سوی مقام های مزبور موضوع حکمیت نیز مطرح گردد قانون مورد استناد با اصل انجام مذاکرات داوطلبانه که مورد تأکید ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ نیز می باشد در تضاد خواهد بود.

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۸۴۷ و ۸۶۵ مراجعه شود .)

ب– دخالت مقامات و نهادهای دولتی در چانه زنی های جمعی

(به بندهای ۹۱۹، ۱۰۸۶، ۱۰۸۷ مراجعه شود)

(الف) اصول کلی

۹۹۸- درخصوص مواردی که در آنها دخالت دولت با هدف تحدید چانه زنی ها صورت می پذیرد کمیته معتقد است که اظهار نظر درخصوص صحت و سقم مباحث اقتصادی مورد استفاده از سوی دولت جهت توجیه موضع آن و یا تدابیر متخذه توسط دولت دراین خصوص در حوزه وظیفه این کمیته قرار ندارد . اگرچه وظیفه کمیته آن خواهد بود که نظرات خود را درخصوص اقدامات متخذه از سوی دولت درصورتی که این اقدامات از موارد تحدید کننده مورد پذیرش از سوی کمیته فراتر رفته و بر آزادی انجام چانه زنی های جمعی به صورت موقتی نیز تاثیر گذار باشند ابراز نماید .

(به گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۸۰۰ بند ۱۸۰ پرونده شماره ۱۷۳۳ بند ۲۴۱ و پرونده شماره ۱۸۰۲ بند ۲۷۵ ؛ و گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۰۹ بند ۱۲۰ مراجعه شود .)

۹۹۹- در هر صورت باید پیش از اعمال هرگونه تحدید علیه چانه زنی های جمعی از سوی مقامات و نهادهای دولتی ، تشکل های کارگری و کارفرمایی با هدف کسب توافقات مربوطه دراین خصوص مورد مشاوره قرار گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۴ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۹۴ بند ۷۹۱ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۹۳ بند ۱۲۳۷ مراجعه شود .)

۱۰۰۰- در مورد بسیاری از موارد در طی دهه گذشته که دولت درخصوص چانه زنی های جمعی به اعمال تحدیدات مقرر در قانون متوسل شده است کمیته خاطر نشان می سازد که بهره گیری از تحدیدات مقرره در قانون درخصوص چانه زنی های جمعی ممکن است در طولانی مدت بر روابط کاری ، تاثیرات سوء برجای گذاشته و این روابط را بی ثبات نماید به گونه ای که کارگران را از حقوق بنیادین خویش محروم ساخته و نیز امکان ارتقاء و دفاع از منافع اجتماعی و اقتصادی آنها را از میان ببرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۵ مراجعه شود .)

(ب) تهیه پیش نویس مربوط به توافقات جمعی و تأیید آن

۱۰۰۱- ارگان های کشوری و دولتی باید از اعمال هرگونه دخالت در جهت تغییر مفاد توافقاتی که به شکل آزادانه در طی انجام چانه زنی های جمعی حاصل گردیده است خودداری نمایند .

(به گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۷۳۳ بند ۲۴۳ مراجعه شود .)

۱۰۰۲- دخالت نماینده نهادهای دولتی در تهیه پیش نویس توافقات جمعی ، مگر با هدف صرفاً ارائه مساعدت های فنی ، با روح ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۶۶ مراجعه شود .)

۱۰۰۳- کمیته اذعان می دارد زمانی که چانه زنی ها پس از انجام مذاکرات بی حاصل و طولانی مدت به نتیجه نمی رسد مقامات دولتی می توانند درصورت تعیین صحت این امر که بدون دخالت آنان امکان خارج شدن از بن بست بوجود آمده در مذاکرات وجود نخواهد داشت در آن مشارکت نمایند .

(به گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۷۶۸ بند ۱۰۹ ۵ ؛ و گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۷۰ بند ۸۸۸ مراجعه شود .)

۱۰۰۴- عطف به اصل فوق ، کمیته در عین حال این نظر خود را که صرف وجود بن بست در روند چانه زنی های جمعی به خودی خود توجیه کننده اعمال دخالت از سوی مقامات جهت تحمیل حکمیت ایشان بر طرف های حاضر در مباحث کاری می باشد ابراز می دارد . دراین خصوص لازم به ذکر است که هر نوع دخالت مقامات دولتی در مجادلات جمعی باید با اصل مذاکرات آزادانه و داوطلبانه همگون باشد ، این امر بر این دلالت خواهد داشت که ارگان های تعیین شده جهت حل و فصل اختلافات بین اعضای حاضر در مذاکرات جمعی باید از هویتی مستقل برخوردار بوده و توسل بدانها نیز جز در بحران های حاد ملی باید صرفاً براساس خواست طرف های حاضر در مذاکرات صورت پذیرد .

(به گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۷۰ بند ۸۸۸ مراجعه شود .)

۱۰۰۵- درخصوص مواردی که دخالت مقامات دولتی برای تضمین تبعیت موضوعات و منافع مورد مذاکره از سوی طرفین با سیاست های اقتصادی کشور ، صرف نظر از پذیرش و یا عدم پذیرش آنها از سوی طرف های مذاکره کننده ، ضروری اعلام

می گردد کمیته اعلام می نماید که این امر با این اصل پذیرفته شده مبنی بر اینکه تشکل های کارگری و کارفرمایی از حق سازماندهی آزادانه فعالیت ها و یکپارچه سازی برنامه های خویش برخوردار بوده و نیز این اصل که مقامات دولتی باید از هرگونه دخالت منجر به تحدید این حق و یا منع اعمال قانونی فعالیت های مربوطه و نیز این که قوانین کشوری نباید موجبات چنین حقی را تحت الشعاع خود قرار دهند مغایر خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۶۷ مراجعه شود .)

۱۰۰۶- آن دسته از قوانینی که موجبات عدم تصویب موافقت نامه های جمعی را به دلیل وجود اشتباهات شکلی آنها فراهم می سازند با اصل انجام مذاکرات داوطلبانه مغایر نمی باشند . البته در صورتی که این قوانین ، ناهمگونی توافقات را با سیاست های کلی دولت دلیل عدم تصویب آنها ذکر نمایند این امر به منزله لزوم تأیید قبلی توافقات توسط دولت پس از تصویب نهایی آنها به شمار می رود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۶۸ مراجعه شود .)

۱۰۰۷- در مواردی که در راستای سیاست تثبیت سازی دولت مفاد توافقنامه های به دست آمده در طی مذاکرات جمعی درخصوص درآمدها به حالت تعلیق درآیند (در بخش های دولتی و خصوصی) ، کمیته تاکید می نماید که توافقات جمعی به اجرا گذاشته شده باید به صورت کامل همچنان جاری باشند (مگر در مواردی که به نحوی دیگر درخصوص آنها توافق شده باشد).

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۳ ؛ گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۱۹۷۶ بند ۶۱۳ مراجعه شود .)

۱۰۰۸- تعلیق و یا ابطال توافقات حاصله براساس احکام صادره (بدون کسب موافقت طرفین) با اصل انجام چانه زنی های داوطلبانه و آزاد مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر می باشد . دراین رابطه اگر دولت قصد داشته باشد بندهای توافقات جمعی را با سیاست های اقتصادی خود همگون سازد ، صرفا" موظف است طرف ها را تشویق نماید تا ملاحظات مربوطه را بصورت داوطلبانه و بدون اعمال هرگونه فشار ، مجددا" مورد ملاحظه قرار داده و توافقات به اجرا گذاشته شده قبلی مورد تجدید نظر قرار دهند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۶ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۹۹ بند ۸۴ ؛ گزارش ۳۲۳ ، پرونده شماره ۲۰۸۹ بند ۴۹۱ مراجعه شود .)

۱۰۰۹- کمیته ضمن تأکید بر این امر که اعمال تدابیر تحدید کننده بر دستمزدها باید به منظور برخورداری از بالاترین میزان تاثیر بر وضعیت اقتصادی از نظر شرایط زمانی مورد توجه قرار گیرند ، معتقد است که ایجاد اختلال در روند قراردادهای منعقد شده قبلی با اصول انجام چانه زنی های آزاد مغایر بوده و مفاد قراردادهای فوق باید محترم انگاشته شوند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۷ ؛ گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۸۰۲ بند ۲۷۹ و پرونده شماره ۱۸۰۷ بند ۳۵۶ مراجعه شود .)

۱۰۱۰- توسعه هماهنگ روابط کاری و کارگری درصورتی تسهیل خواهد شد که مقامات دولتی هنگام رسیدگی به مشکلات مربوط به کاهش قدرت خرید کارگران نسبت به اتخاذ راه حل هایی اقدام نمایند که تنها در صورت کسب موافقت قبلی طرف ها ، اعمال تعدیل های مورد نیاز صورت گیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۱ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۰ مراجعه شود .)

۱۰۱۱- مقامات دولتی باید نسبت به ارتقاء انجام چانه زنی های آزادانه جمعی اقدام نمایند و از بکارگیری آزادانه توافقات منعقده علی الخصوص هنگامی که این مقامات به عنوان کارفرما عمل نموده یا مسئولیت به کارگیری توافقات را با امضاء خود به عهده می گیرند جلوگیری نمایند .

(به گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۸۰۷ بند ۳۵۶ مراجعه شود .)

(پ) تصویب توافقات جمعی منعقده و سیاست های ملی اقتصادی متخذه در فضائی آزاد از سوی مقامات و نهادهای دولتی

۱۰۱۲- منوط ساختن تنفیذ اعتبار توافقات جمعی منعقده بین طرف های مذاکره کننده به تصویب مقامات و نهادهای دولتی نقض اصول مربوط به انجام مذاکرات جمعی و نیز مقاوله نامه شماره ۹۸ محسوب می گردد .

(به گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۳۰ بند ۵۹۶ مراجعه شود .)

۱۰۱۳- آن دسته از مواد قانونی که به مورد اجرا گذاشته شدن توافقات جمعی را به سیاست های اقتصادی و تایید و تصویب وزارت کار منوط می سازند و نهایتاً تشکل های کارگری و کارفرمایی را جهت تعیین آزادانه دستمزد ها با مشکل مواجه می سازند با مفاد ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ که بر ارتقاء و توسعه کامل رویه های مربوط به انجام مذاکرات جمعی داوطلبانه تاکید می نماید مغایر خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۶۹ مراجعه شود .)

۱۰۱۴- شرط تصویب توافقات حاصله از سوی هیئت وزیران جهت به اجرا گذاشته شدن آنها و لزوم همگونی این توافقات با سیاست ها و خط مشی های بخش دولتی ، با اصول آزادی انجمن که بر کلیه کارگران مشمول مقاوله نامه شماره ۹۸ دلالت دارد همگون نمی باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۰ مراجعه شود .)

۱۰۱۵- شرط تصویب قبلی مقامات دولتی جهت به اجرا گذاشته شدن توافقات حاصله می تواند موجبات کمرنگ شدن استفاده از روش چانه زنی جمعی داوطلبانه بین کارفرمایان و کارگران جهت حل و فصل شرایط مربوط به استخدام و کار را فراهم آورد . در این خصوص اگرچه امتناع مقامات دولتی از تصویب و یا تاکید توافقات در برخی موارد به دادگاه ارجاع داده می شود اما نظام مربوط به تایید و یا تصویب قبلی مذاکرات به خودی خود با کل قاعده انجام مذاکرات داوطلبانه مغایر خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۱ ؛ گزارش ۳۱۰ ، پرونده شماره ۱۹۳۰ بند ۳۴۶ ؛ مراجعه شود .)

۱۰۱۶- اعتراضات کمیته به شرط تصویب و یا تأیید قبلی توافقات جمعی از سوی دولت بدین معنی نخواهد بود که راه های تشویق طرف های شرکت کننده در چانه زنی های جمعی داوطلبانه جهت توجه به ملاحظات مربوط به سیاست های اقتصادی و یا اجتماعی دولت و پادمان های مربوط به حفظ منافع عمومی ، غیر قابل دسترس می باشند . دراین خصوص لازم است که در وهله اول کلیه اهداف مورد نظر با توجه به منافع عمومی آنها شناسایی گردند و به شکلی گسترده توسط کلیه طرف ها در یک مقیاس کلی از طریق یک ارگان مشورتی براساس اصول مصروحه در توصیه های (سطوح ملی و صنفی) مشورتی (شماره ۱۱۳) مصوب سال ۱۹۶۰ مورد بحث و بررسی قرار گیرند . در برخی موارد نیز اتخاذ رویه های مناسب جهت جلب توجه کلیه طرف ها به اهمیت موضوع حفظ منافع کلی که بعضاً به بررسی بیشتر شرایط توافقنامه ها منجر خواهد گردید امکانپذیر خواهد بود . البته دراین خصوص ، تشویق همواره باید بر تحدید مقدم قرار گیرد . دراین ارتباط ابتدا به جای قائل شدن شرط تأیید و تصویب قبلی دولت جهت اجراء ، کلیه توافقات منعقده ثبت شده نزد وزارت کار باید پس از یک دوره زمانی منطقی به مورد اجرا درآیند و درصورت وجود برخی شرایط ناقض اهداف سیاست های اقتصادی همگون با منافع کلی ، موضوع جهت بررسی و کسب توصیه های مورد نیاز به یک ارگان مشورتی مناسب احاله گردد ؛ دراین خصوص لازم به ذکر است که در هر شرایطی طرف های امضاء کننده توافقات ، تصمیم گیرندگان نهایی دراین ارتباط خواهند بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۲ مراجعه شود .)

۱۰۱۷- شرط به اجرا گذاشتن توافقات جمعی ، پس از تایید و یا تصویب وزارتخانه مربوطه کاملاً با اصول انجام مذاکرات داوطلبانه مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر می باشد . در مواردی که برخی توافقات ، در برگیرنده شرایطی باشند که با ملاحظات مربوط به منافع کلی کشور مغایر ارزیابی گردند ، اتخاذ رویه های مناسب جهت جلب توجه طرف های شرکت کننده در مذاکرات به این ملاحظات و انجام بررسی بیشتر درخصوص توافقات حاصله امکان پذیر بوده اما در نهایت اتخاذ تصمیم اصلی بر عهده طرف های مذاکره خواهد بود . پیش بینی و برقراری نظامی از این نوع با اصل برخورداری

تشکل های کارگری از حق تلاش جهت بهبودی شرایط معاش و کار اعضاء خود از طریق انجام چانه زنی های جمعی همخوان بوده و مقامات دولتی باید از اعمال هرگونه دخالت که می تواند به تحدید این حق بیانجامد خودداری نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۳ مراجعه شود .)

۱۰۱۸- آن دسته از مواد قانونی که زمینه را جهت امتناع از تصویب توافقات جمعی منعقده و تبصره مربوطه درخصوص شناسایی حق دولت جهت هماهنگی و اعمال کنترل کامل بر زندگی اقتصادی یک ملت فراهم می سازند خطر جدی تحدید انجام مذاکرات داوطلبانه را در جهت کسب توافقات جمعی فراهم می سازند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۴ مراجعه شود .)

(ت) دخالت دولت نسبت به انجام مذاکرات مجدد مرتبط با توافقات جمعی منعقده

۱۰۱۹- توسل مکرر به تحدیدات قانونی در مورد چانه زنی های جمعی و در مواردی که قانون گذاران به صورت مکرر در جهت تعلیق و یا فسخ اعمال حقوق شناخته شده تشکل های کارگری و اعضاء آنها اقدام نمایند می تواند در بلند مدت بر روابط کارگری تاثیر نامطلوب بر جای گذارده و آنها را بی ثبات سازند . علاوه بر این ، این اقدامات با تاثیرات زیان آور بر منافع کارگران و تشکل های آنان همراه خواهد بود چرا که درصورت فسخ مکرر نتایج گفتگوها و توافقات مربوطه توسط دولت ، اعضا و یا اعضاء بالقوه تشکل ها ممکن است عضویت در یک تشکل را که هدف عمده آن ایفای نقش نمایندگی اعضاء در چانه زنی های جمعی می باشد بی فایده و خالی از اعراب فرض نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۵ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۹۶ بند ۳۰۴ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۲۴ بند ۲۸۳ مراجعه شود .)

۱۰۲۰- آن دسته از مواد قانونی که طرف های شرکت کننده در مذاکرات جمعی را مجبور سازند جهت اخذ حقوق تشکل های کارگری به انجام مذاکرات مجدد بپردازند با اصول مربوط به چانه زنی های جمعی مغایر می باشند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۸ مراجعه شود .)

۱۰۲۱- در ارتباط با بررسی ادعاهای صورت پذیرفته درخصوص فسخ و یا انجام اجباری مذاکرات مجدد درخصوص توافقات جمعی حاصله به دلایل اقتصادی ، کمیته بر این عقیده و نظر می باشد که آن دسته از مواد قانونی که انجام مذاکرات اجباری را صحه می گذارند با اصول چانه زنی های جمعی داوطلبانه و آزاد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر بوده و از دولت ها می خواهد که نسبت به تضمین انجام مذاکرات مجدد تنها براساس توافق قبلی حاصله بین طرف های مذاکره اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۷۹ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۸۷ بند ۶۷ مراجعه شود .)

۱۰۲۲- درصورت احراز عدم امکان اجرای موافقت نامه مربوط به صندوق های مستمری وابسته به بودجه دولتی و تنها پس از انجام تلاش های نهایی در جهت اجرای توافقات مربوطه ، دولت با هدف یافتن راه حلی که مورد پذیرش کلیه طرف ها نیز باشد ، مختار است نسبت به انجام تلاش در جهت انجام مذاکرات مجدد درخصوص توافقات حاصله اقدام نماید .

(به گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۱۲ بند ۷۴۶ مراجعه شود .)

(ث) تمدید اجباری دوره زمانی اجرای توافقات جمعی

۱۰۲۳- با اشاره به ماده مربوط به تحدید توافقات جمعی که پیرو اعمال دخالت های دولتی درچانه زنی های جمعی تدوین گردیده است ، کمیته متذکر می گردد که اقداماتی از این دست در واقع دخالت قانون در رویه چانه زنی های جمعی محسوب شده و تنها در موارد اضطراری برای دوره های بسیار کوتاه ، قابل اجرا می باشد . کمیته ابراز امیدواری می نماید که در آینده اقداماتی مشابه در راستای دخالت در انجام چانه زنی های آزادانه و تحدید حق کارگران جهت دفاع از منافع اقتصادی و اجتماعی خویش از طریق عملکردهای صنفی مربوطه اتخاذ نگردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۱ مراجعه شود .)

(ج) تحدیدات اعمال شده توسط مقامات و نهادهای دولتی درخصوص چانه زنی های جمعی آتی

(به بند ۹۱۸ نیز مراجعه فرمایید .)

۱۰۲۴- در صورتی که دولتی در راستای سیاست تثبیت گرایی تشخیص دهد که مسئله تعیین نرخ دستمزدها از طریق انجام چانه زنی های جمعی قابل حل و فصل نمی باشد اعمال محدودیت در این خصوص به عنوان موردی استثنایی تنها در موارد فراتر رفتن مذاکرات از دوره مورد نظر ، منطقی و قابل اجرا بوده و باید با تخفیفات کافی دراین خصوص جهت حفاظت از استانداردهای زندگی و معیشتی کارگران همراه گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۲ ؛ گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۷۳۳ بند ۲۴۲ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۰۶ بند ۱۲۱ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۱۸۸۲، بند ۴۳۲ ؛ گزارش ۳۲۴ پرونده شماره ۲۰۶۰ بند ۵۲۴ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۹۴ بند ۷۸۹ ؛ گزارش۳۳۲ پرونده شماره ۲۱۳۳ بند ۱۰۴ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۲۹۳ بند ۱۲۳۵ مراجعه شود .)

۱۰۲۵- دوره تعیین شده ۳ ساله جهت محدود سازی چانه زنی های جمعی درخصوص درآمدها در حوزه سیاست تثبیت اقتصادی ، محدودیتی عمده محسوب گردیده و اجرای مواد قانونی مربوطه باید در اولین فرصت با توجه به تاریخ های یاد شده در قانون و در صورت بهبود وضعیت اقتصادی و مالی در اولین زمان تعیین شده متوقف گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۶ مراجعه شود .)

۱۰۲۶- اعمال تحدیدات بر چانه زنی های جمعی برای یک دوره زمانی سه ساله ، بیش از مدت زمان لازم ، منطقی محسوب می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۲۶ بند ۲۹۳ مراجعه شود .)

۱۰۲۷- در مواردی که تحدیدات مورد نظر بر دستمزدها با هدف اعمال کنترل بر اوضاع مالی از سوی دولت اعمال می گردند ، تضمین اینکه چانه زنی های جمعی درخصوص موضوعات غیر پولی ادامه یافته و حق تشکل ها و اعضاء آنها جهت انجام فعالیت های عادی حفظ گردد از اهمیت زیادی برخوردار می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۸ مراجعه شود .)

۱۰۲۸- اگرچه وظیفه کمیته تصمیم گیری درخصوص مبالغ قابل پذیرش تعیین شده در راستای تحدیدات مالی نمی باشد اما کمیته معتقد است اتخاذ تدابیر این چنینی در موارد اضطراری و تنها درخصوص بخش های مورد نظر قابل اجرا است .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۹ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۱۰۶ بند ۴۷۹ مراجعه شود .)

۱۰۲۹- درخصوص تعهد به انعقاد توافقنامه های آتی جهت رعایت معیار بهره وری ، کمیته خاطر نشان می سازد ، در صورتی که در چهار چوب سیاست تثبیت سازی اقتصادی ، دولتی بنابه دلایل ضروری تشخیص دهد که میزان دستمزدها با توسل به انجام چانه زنی های جمعی به شکلی آزادانه قابل تعیین نمی باشند (در مورد حاضر تعیین نرخ دستمزد و مکانیسم های شاخص را شامل نگردیده و باید با افزایش بهره وری متناسب باشد) چنین تحدیدی به عنوان یک اقدام استثنایی تنها تا حد مورد نیاز که از یک دوره زمانی منطقی نیز تجاوز نخواهد کرد و در عین حال از طریق حمایت پادمان های مرتبط نیز با هدف حفاظت از شرایط مناسب زندگی کارگران همراه گردد قابل اعمال می باشد . این اصل ، اصلی با اهمیت تلقی می شود چرا که تحدیدات آتی می تواند به تعلیق بلند مدت مذاکرات مربوط به دستمزدها منجر شده که با اصل تشویق انجام مذاکرات جمعی داوطلبانه مغایر می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۹۰ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۲۵۰ بند ۹۴۹ مراجعه شود .)

(چ) تحدیدات اعمال شده بر تبصره های مربوط به شاخص درآمدها به هزینه زندگی

۱۰۳۰- آن دسته از مواد قانونی که انجام مذاکرات درخصوص افزایش دستمزدها خارج از سطوح افزایش هزینه های زندگی را ممنوع می سازند با اصل مربوط به چانه زنی های جمعی داوطلبانه مصروحه در مقاوله نامه شماره ۹۸ مغایر می باشد ؛

اعمال چنین محدودیتی تنها در صورتی که در چهارچوب سیاست تثبیت سازی اقتصادی قرار داشته امکان پذیر بوده و به عنوان یک اقدام استثنایی و تنها با توجه به نیاز و به شرط اعمال در طی یک محدوده زمانی منطقی مجاز می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۹۱ مراجعه شود .)

۱۰۳۱- در صورتی که اقدامات صورت گرفته توسط دولت ، زمینه مرجع را برای شاخص درآمدها فراهم نموده باشد ، (علیرغم این که طرف های حاضر در مذاکرات درخصوص نظام شاخص دیگری تصمیم گیری کرده باشد) کمیته اعتقاد دارد که دخالت دولت ها در محدوده هایی که موضوعات در آنها به شکل سنتی از طریق انجام مذاکرات آزاد حل و فصل می گردند در صورت عدم همراهی با برخی تضمین ها و فراتر رفتن مدت زمان اجرا ، آن را از زمان منطقی مشخص شده اصل انجام آزادانه چانه زنی مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ به زیر سوال خواهد برد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۹۲ مراجعه شود .)

۱۰۳۲- تعیین معیار مورد استفاده توسط طرف های حاضر در مذاکرات در تعیین دستمزدها (افزایش هزینه های زندگی ، بهره وری و ...) موضوعی است که باید طی مذاکرات تعیین گردیده و کمیته نباید در مورد آن با هدف تعیین میزان دستمزدها اظهار نظر نماید .

(به گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۴۶ بند ۲۶۸ مراجعه شود .)

(ح) اختیارات بودجه ای و چانه زنی های جمعی

۱۰۳۳- اعطاء اختیارات بودجه ای به مقامات قانون گزار نباید با موارد مورد توافق در طی چانه زنی های جمعی که بر عهده آن مقام گذاشته شده مغایر باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۹۴ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۱۲ بند ۷۵۴ مراجعه شود .)

۱۰۳۴- کمیته معتقد است که اعمال قدرت مالی از سوی مقامات و نهادهای دولتی به نحوی که موارد توافق شده در طی چانه زنی های جمعی را مورد تحدید قرار داده و یا از اجرای آنها از سوی ارگان های دولتی جلوگیری نماید با اصل انجام آزادانه چانه زنی های جمعی مغایرت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۹۵ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۱۰۶ بند ۴۸۱ مراجعه شود .)

۱۰۳۵- حفاظت از (تا حداکثر میزان ممکن) استقلال طرف های شرکت کننده در چانه زنی ها از یک طرف و اتخاذ تدابیر مورد نظر از سوی دولت جهت غلبه بر مشکلات بودجه ای از طرف دیگر باید به نحوی منطقی و عادلانه صورت پذیرند که این دو ناقض یکدیگر محسوب نگردند .

(به گزارش ۲۹۷ ، پرونده شماره ۱۷۵۸ بند ۲۲۹ ؛ گزارش ۲۲۹ ؛ گزارش ۲۹۹ پرونده شماره ۱۸۰۰ بند ۱۸۴ مراجعه شود .)

۱۰۳۶- با توجه به وجود وابستگی درآمدهای ارگان ها و شرکت های دولتی به بودجه دولتی (پس از انجام مذاکرات و رایزنی های گسترده بین تشکل های کارفرمایی و کارگری تحت نظام برقرار شده قابل قبول) تثبیت سقف دستمزدها در قوانین دولتی مربوط به بودجه ، جای اعتراض نداشته و هیچ گونه انتقاد و یا اعتراضی به وزارت دارایی جهت آماده سازی و ارائه گزارش مربوطه پیش از آغاز چانه زنی های جمعی با هدف لحاظ ساختن سقف دستمزدها در چانه زنی های جمعی جای طرح نخواهد داشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۸۹۶ و ۸۹۸ ؛ گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۱۹۹۳ بند ۵۹۰ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۰۶۸ بند و پرونده شماره ۲۱۰۶، بند ۴۸۶ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۵۰۸ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۹۶/۲۱۸۰/۲۱۷۳/۲۱۶۶ بند ۲۹۰ مراجعه شود .)

۱۰۳۷- با توجه به لزوم همراهی پیش نویس توافقات جمعی در بخش دولتی و ملاحظات مالی اعمال شده از سوی مقامات مالی و نه هیچ ارگان دیگر و یا شرکت های مربوطه دولتی ، کمیته متذکر می گردد که طرف های شرکت کننده در چانه زنی های جمعی در ارتباط با بخش عمومی ، با توجه به اینکه منابع مالی مربوطه به وجود بودجه های دولتی وابسته می باشند لزوماً باید از وجود منابع قابل دسترس در ارگان ها و سازمان های مختلف دولتی مطمئن گردیده باشند (منابعی که

به بودجه های دولتی وابسته هستند) . در این خصوص کمیته هم چنین متذکر می گردد که با توجه به اینکه دوره مورد توافق در توافق نامه های جمعی در بخش دولتی لزوماً و همواره با دوره مورد اشاره در قوانین دولتی مطابقت ندارد ، این امر خود به بروز مشکلاتی منجر خواهد گشت .

در این خصوص ارگان های مربوطه باید هم خوان با سیاست های اقتصادی دولت نسبت به یکپارچه سازی توصیه های مربوطه با هدف عدم ایجاد تبعیض در ارتباط با شرایط کاری کارکنان در نهادها و یا سازمان های مختلف اقدام نمایند . در همین راستا همچنین تمهیداتی باید پیش بینی و مکانیسمی فراهم گردد تا براساس آن در طی انجام رویه های مربوط به توافقات جمعی در بخش دولتی ، هم تشکل های کارگری و هم کارفرمایی و هم نهادهای وابسته به آنها نظرات خود را با مقامات مسئول ارزیابی مطرح کرده و عواقب مالی توافقات جمعی پیشنهاد شده را بررسی نمایند . با این وجود و علی رغم نظرات پیشنهاد شده از سوی مقامات عالی دولتی ، طرف های حاضر در چانه زنی های جمعی باید قادر گردند نسبت به انعقاد آزادانه توافقات مربوطه اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۸۹۷ و۸۹۸ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۷۸ بند ۵۳۷ ؛ گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۱۹۹۳ بند ۵۹۰ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۱۰۶، بند ۴۸۲ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۸۶۵ بند ۵۰۱ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۹۶/۲۱۸۰/۲۱۷۳/۲۱۶۶ بند ۲۹ مراجعه شود .)

۱۰۳۸- کمیته نسبت به تایید و تصویب نقطه نظر کمیته کارشناسی که در ارزیابی عمومی آن در سال ۱۹۹۴ در ذیل آمده است اقدام می نماید :

" اصل استقلال طرف های حاضر در چانه زنی های جمعی در ارتباط با کارمندان دولتی مشمول مقاوله نامه شماره ۱۵۱ معتبر بوده و قابل اجرا می باشند و جنیه های خاصی از خدمات ارائه شده در بخش دولتی مورد اشاره در بالا ، در عمل تا حدی انعطاف پذیر می باشند" .

دراین خصوص کمیته معتقد است که مواد قانونی مربوطه که به مجلس و یا مقامات و نهادهای بودجه ای اختیار می دهند نسبت به تعیین حدود میزان دستمزدها جهت استفاده در مذاکرات و یا ارائه یک بسته بودجه ای کامل که مذاکرات مربوطه براساس آن صورت خواهد گرفت و نیز تبصره های مربوط به استاندارد (برای مثال : کاهش ساعات کاری و یا سایر ترتیبات مربوط ، اعمال تغییر در دستمزدها براساس سطوح درآمد ، تعیین یک چهارچوب زمانی برای اعمال تغییرات پیش بینی شده در موارد قانونی) و یا ارائه مواردی که به مقامات مالی اختیار می دهد همراه با کارفرمایان در مذاکرات بصورت مستقیم مشارکت نمایند ، به شرط اینکه نقش چانه زنی های جمعی در آنها کمرنگ نگردیده باشد با مواد مطروحه در مقاوله نامه همگون می باشد .

درعین حال قابل ذکر است که کارگران و تشکل ها اساساً باید از اختیار کامل شرکت در مذاکرات و تدوین اصول کلی مربوطه برخوردار باشند . آنها همچنین قادر خواهند بود نسبت به دسترسی به کلیه اطلاعات مالی و بودجه ای و سایر اطلاعاتی که امکان ارزیابی و شرایط مربوطه براساس واقعیات موجود را برای آنها فراهم می سازد اقدام نمایند . در همین خصوص لازم به ذکر است که هرگونه پیش بینی به عمل آمده در مواد قانونی که براساس وضعیت اقتصادی یک کشور ، موجبات تحمیل یک جانبه و یا برای مثال در حد خاصی افزایش دستمزد را پیش بینی نموده و امکان انجام چانه زنی را علی الخصوص با اعمال ابزارهای فشار براساس کاربرد تحریم های شدید از میان می برد نادرست بوده و نباید به مورد اجرا گذاشته شوند .

دراین خصوص ، کمیته بر این عقیده می باشد که طرف های شرکت کننده در چانه زنی های جمعی در ارتباط با بخش عمومی با توجه به اینکه منابع مالی مربوط ، به وجود بودجه های دولتی وابسته می باشند لزوماً باید از وجود منابع قابل دسترس در ارگان ها و سازمان های مختلف دولتی مطمئن گردیده باشند (منابعی که به بودجه های دولتی وابسته می باشند) . در این خصوص کمیته هم چنین متذکر می گردد که با توجه به اینکه دوره مورد توافق در توافق نامه های جمعی در بخش دولتی لزوماً و همواره با دوره مورد اشاره در قوانین دولتی مطابقت ندارد این امر خود به بروز مشکلاتی منجر

خواهد گردید . در عین حال ، کمیته مشکلات جدی مالی و بودجه ای دولت ها علی الخصوص در طی دوره های طولانی مدت و رکود گسترده اقتصادی مورد لحاظ قرار می دهد . به هر حال ، علی رغم مسائل مذکور ، کمیته همچنین اذعان می دارد که مقامات و نهادهای دولتی باید تا حد امکان جهت چانه زنی های جمعی با هدف تنظیم و تعیین شرایط کاری کارمندان دولتی اولویت قائل گردند ، تحت شرایطی غیر از این ، اتخاذ تدابیری از این نوع باید از لحاظ قانونی محدود بوده و حفظ استانداردهای زندگی کارگران که بیش از سایرین تحت تاثیر شرایط سخت اقتصادی قرار دارند در اولویت قرار گیرد . به عبارت دیگر دولت ها باید نسبت به اتخاذ تدابیری اقدام نمایند که به حل هر چه بیشتر مشکلات بودجه ای منجر گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۸۸۹ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۵۶۱ بند ۳۸ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۸۰۶ بند ۱۲۲ ؛ گزارش ۳۰۶ پرونده شماره ۸۵۹ ، بند ۲۳۸ ؛ گزارش ۳۰۷ پرونده شماره ۱۸۷۳ بند ۹۸ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۹۲۱ بند ۵۷۱ ؛ گزارش۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۹۹ بند ۱۶۸ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۲۳ بند ۵۳۱ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۹۶/۲۱۸۰/۲۱۷۳/۲۱۶۶ ، بند ۲۹۰ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۳۸۸ بند ۸۲۹ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۵۶ بند۷۰۴ مراجعه شود .)

۱۰۳۹- اقدام کارفرمایان عهده دار نمایندگی سازمان ها و یا ارگان های دولتی در جهت کسب نظر وزارت امور دارایی و یا هر سازمان مالی و اقتصادی دیگر درخصوص تاثیرات مالی توافقات جمعی مطروحه در طی چانه زنی ها قابل پذیرش می باشد .

(به گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۷۸ بند ۵۳۷ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۹۳ بند ۵۹۰ مراجعه شود .)

۱۰۴۰- در راستای روند تثبیت سازی اقتصادی انجام چانه زنی های جمعی بعنوان ابزاری جهت تعیین شرایط کاری کارکنان دولتی بر صرفاً اتخاذ قوانین تحدید کننده دستمزد ها در بخش دولتی اولویت خواهد داشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۰۰ ؛ گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۲۳۸ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۴۹ بند ۴۰۶ مراجعه شود .)

۱۰۴۱- کمیته از این بابت که علی رغم درخواست های پیشین از دولت جهت عدم دخالت در روند چانه زنی های جمعی ، مجدداً در قبال لزوم اولویت قائل شدن برای انجام این چانه زنی ها به عنوان ابزاری جهت انجام گفتگو درخصوص اعمال تغییرات در شرایط کاری کارمندان دولت تخطی مشاهده شده است و مقامات قانون گذار نسبت به اتخاذ قانون کاهش هفته کاری در جهت کارکنان بخش دولتی و مدیران و علی الخصوص به این خاطر که قانون فوق بلافاصله پس از دخالت مقامات قانونی به اجرا گذاشته شده و موجبات ثابت ماندن میزان درآمدهای کارکنان دولتی را تا یکسال فراهم ساخته است تأسف خود را ابراز می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۰۱ مراجعه شود .)

۱۰۴۲- علیرغم اینکه اصل برخورداری طرف های شرکت کننده در چانه زنی های جمعی مباحث مربوط به کارکنان و کارمندان مشمول مقاوله نامه شماره ۱۵۱ هم چنان محترم و قابل اجرا محسوب می گردد ، اما وجود انعطاف پذیری در این امر با توجه به مشخصه های ادارات و یا بخش های عمومی امری پذیرفته خواهد بود . در عین حال مقامات دولتی موظف می باشند تا بالاترین حد ممکن نسبت به ارتقاء چانه زنی های جمعی به عنوان سازوکاری برای تعیین شرایط کاری کارمندان دولتی اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۳۱ بند ۵۹۴ و پرونده شماره ۲۳۵۶ بند ۷۰۴ مراجعه شود .)

۱۰۴۳- نظام برنامه ریزی شده ای که در آن کارکنان دولتی تنها به ارائه نقطه نظرات خود به شکل مکتوب علی الخصوص در مورد شرایط کاری مجاز بوده و تعیین نهایی شرایط مربوط به وضعیت اشتغال آنان به نظر مقامات صلاحیت دار منوط باشد با مقاوله نامه های شماره ۹۸، ۱۵۱، ۱۵۴ مغایر می باشد .

(به گزارش ۳۳۷ ، پرونده شماره ۲۳۳۱ بند ۵۹۴ مراجعه شود .)

(خ) سایر اشکال دخالت های اعمال شده از سوی مقامات و نهادهای دولتی

۱۰۴۴- درخصوص یکی از موارد طرح شده که ادعا شده بود مفاد ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ با توجه به برگزاری گفتگوهای طولانی و دخالت دولت از طریق تصویب مواد قانونی در راستای ادعاهای طرح شده از سوی یکی از تشکل ها نقض گردیده است کمیته خاطر نشان می نماید که این مبحث در صورت عدم کسب یک نتیجه منطقی بدان معنی است که تقریباً در هر کشوری که کارگران فاقد سازمان دهی قدرتمند کافی جهت تحقق میزان حداقل دستمزد منطقی خود مطابق با موارد ذکر شده در قوانین مصوب می باشند ، مفاد ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ درمعرض نقض قرار خواهد گرفت که این امر جایی برای دفاع نخواهد داشت . البته در صورتی که دولتی با اتخاذ سیاست های نظام مند ، قوانین مناسبی به منظور کسب نتیجه مطلوب در طی مذاکرات پیش بینی نموده باشد ، امکان بررسی و ارزیابی مجدد فراهم خواهد گشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۰۲ مراجعه شود .)

۱۰۴۵- در ارتباط با موردی که در پی افزایش کلی میزان دستمزدها در بخش خصوصی از طریق وضع مواد قانونی میزان افزایش دستمزدها از موارد تصویب شده در توافقات جمعی نیز فراتر رفته بود ، کمیته توجه دولت را به این واقعیت جلب نمود که توسعه هماهنگ روابط صنفی تنها در صورتی ارتقاء یافته و از جایگاه مناسبی برخوردار می شود که مقامات دولتی در راستای حل و فصل مشکلات مربوط به قدرت خرید کارگران راه حل هایی را مدنظر قرار دهند که انجام تعدیلات و تغییرات در توافقات به عمل آمده بین تشکل های کارگری و کارفرمایی را بدون رضایت طرفین به همراه نداشته باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۰۳ مراجعه شود .)

محدودیت های زمانی برای چانه زنی ها

۱۰۴۶- در ارتباط با یک مورد که در آن مواد قانونی مصوب ، محدوده زمانی حداکثر تا ۱۰۵ روز را جهت ارائه پاسخ از سوی کارفرمایان به پیشنهادات کارگران ، و محدوده زمانی حداکثر ۶ ماه جهت کسب توافقات مربوطه (که قابل تمدید تا یک دوره شش ماهه دیگر نیز بود) پیش بینی گردیده بود کمیته نظر خود را بدین شرح بیان می نماید که کاهش دوره های زمانی فوق با هدف تشویق و ارتقاء توسعه مذاکرات داوطلبانه ، بخصوص با توجه به اینکه کارگران مشغول به کار در کشور از حق برگزاری اعتصابات محروم بوده اند ارجح می باشد .

مدت زمان اعتبار توافقات جمعی

۱۰۴۷- دوره زمانی اعتبار توافقات جمعی عمدتاً به نظر طرف های شرکت کننده در مذاکرات بستگی داشته اما درخصوص اقدامات دولت باید متذکر شد که هر نوع قوانین مورد نظر باید نظرات منعکس شده در توافقات سه جانبه را به همراه داشته باشد .

(به گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۴۷ بند ۳۶۱ مراجعه شود .)

۱۰۴۸- کمیته اعتقاد دارد که اصلاحات اعمال شده در جهت حذف محدودیت ، حداکثر مدت اعتبار توافقات جمعی و تأثیرات آنها بر دوره های زمانی مورد نیاز جهت ارزیابی حق ایفای نقش نمایندگی در چانه زنی های جمعی و تغییر مشی تشکل ها و وابستگی آنها ، به هیچ وجه نقض اصول آزادی انجمن را به همراه نخواهد داشت . البته کمیته مستحضر است که حداقل بصورت بالقوه ، انعقاد توافقات جمعی برای یک دوره زمانی طولانی مدت ، امکان خطر تقویت تمایلات یک تشکل دارای حق نمایندگی جهت پذیرش تواقفات بلند مدت که نقض منافع اصیل کارگران را باعث گردد به همراه خواهد داشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۰۵ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۴۷ بند ۳۶۱ مراجعه شود .)

۱۰۴۹- آن دسته از مواد قانونی که دوره زمانی ۲ ساله را برای مدت زمان اجرای توافقات منعقده پیش بینی نموده باشد در صورت عدم حصول به هیچ گونه توافقی درخصوص دوره های طولانی مدت بین طرف های حاضر در مذاکرات ، ناقض حق انجام چانه زنی های جمعی محسوب نخواهد گردید .

(به گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۵۶ مراجعه شود .)

تمدید مدت زمان اجرای توافقات جمعی

۱۰۵۰- در ارتباط با مواردی که براساس آنها مقامات دولتی حکم بر توسعه توافقات جمعی منعقده بین تشکل های اقلیت و تشکل های مخالف نماینده اکثریت کارگران می دهند ، کمیته اعتقاد دارد که دولت ها باید نسبت به ارزیابی صحت بیشترین حق نمایندگی تشکل های صنفی دارای اکثریت آرا و کارگران اقدام نمایند چرا که در صورت عدم انجام ارزیابی مربوطه ، توسعه توافقات منعقده می تواند نوعی تحمیل آرا و عقاید به تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی را به همراه داشته باشد که این امر ، نهایتاً توسعه توافقات و حق انجام چانه زنی های جمعی آزاد تشکل های اکثریت را تحت الشعاع قرار خواهد داد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۰۶ مراجعه شود .)

۱۰۱۵- هرگونه توسعه توافقات جمعی باید براساس تحلیل های صورت گرفته از سوی سه طرف شرکت کننده در مذاکرات درخصوص تاثیرات این امر بر بخش های مورد نظر صورت پذیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۰۷ مراجعه شود .)

۱۰۵۲- هنگامی که توسعه حوزه توافقات مورد نظر ، کارگران غیرعضو شرکت ها و یا بنگاه های مورد نظر را شامل گردد ، این امر درصورتی که توافق در این خصوص از سوی تشکل هایی که بیشترین حق نمایندگی کارگران را برعهده دارند و شرکت ها و یا بنگاه های فوق خود بخش های متعدد دیگری را شامل نگردند فی النفسه به نقض اصول آزادی انجمن منجر نخواهد شد . (در این صورت تصمیمات مربوطه در این خصوص باید صرفاً توسط طرف های شرکت کننده در مذاکرات اتخاذ گردند .) .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۸ مراجعه شود .)

۱۰۵۳- توسعه یک توافقنامه به کل فعالیت های کارگری و کارفرمایی بر خلاف نظر تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی کارگران به مثابه تحدید حق انجام چانه زنی های آزاد از سوی تشکل های دارای اکثریت آراء کارگران خواهد بود و اتخاذ این روند شرایطی را فراهم خواهد آورد که وخامت وضعیت کارگران مورد نظر را به دنبال خواهد داشت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۰۹ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۷۲۵ بند ۲۹ مراجعه شود .)

رابطه بین قراردادهای استخدام فردی و توافقات جمعی

۱۰۵۴- هنگامی که در طی مراحل چانه زنی های جمعی با تشکل های کارگری ، صاحب یک بنگاه و یا شرکت با کارگران غیر عضو در تشکل ها براساس توافقات انفرادی و منفرد نسبت به ارائه پیشنهادات بهتر و عقد قرارداد کاراقدام نماید ، موجبات کمرنگ شدن قدرت مذاکره تشکل های کارگری مورد نظر را فراهم آورده و شرایطی پیش می آید که امکان اعمال تبعیض به نفع کارگران غیر عضو در تشکل ها فراهم گردیده و این در صورت وقوع این شرایط کارگران عضو تشکل ها را تشویق خواهد نمود نسبت به لغو عضویت در تشکل های خود اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۴۵ بند ۵۱۷ مراجعه شود .)

۱۰۵۵- از آنجائیکه توافقات منفرد درخصوص موضوعات خاص همواره بر توافقات جمعی مقدم می باشند ، نظام پیش بینی شده جهت انجام این توافقات به ارتقاء توسعه کامل و نیز استفاده بهینه از رویه های مربوط به مذاکرات داوطلبانه بین

کارفرمایان و یا تشکل های کارگری که با هدف تنظیم شرایط و اوضاع کاری از طریق انعقاد توافقات جمعی صورت می پذیرند منجر نخواهد گردید .

(به گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۷۸ بند ۵۸۲ مراجعه شود .)

۱۰۵۶- با وجود قرارداد های منفرد و توافقات جمعی و علی الخصوص امکان مقدم بودن قراردادهای منفرد بر توافقات جمعی تحت برخی شرایط خاص ، در کشورهای مختلف و نیز با توجه به وجود نظام های مختلف مربوط به چانه زنی های جمعی در آنها ، وظیفه اصلی کمیته این است که در خصوص همگون نمودن موارد طرح شده با مفاد مقاوله نامه ها و اصول مربوط به آزادی انجمن اقدام نماید . در ارتباط با مواردی که رابطه بین قرار دادهای منفرد و توافقات جمعی براساس توافق تشکل های کارگری و کارفرمایی تنظیم گردیده باشند کمیته معتقد است بررسی بیشتر در این خصوص غیر ضروری می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۱۰ مراجعه شود .)

۱۰۵۷- در ارتباط با یک ماده قانونی طرح شده ، کمیته امکان مصالحه درخصوص همطرازی قراردادهای جمعی و منفرد در قانون را با استفاده از اصول سازمان بین المللی کار مورد ملاحظه قرار داده و امکان اجرای آن را مشکل یافت . در واقع توسعه کامل و استفاده بهینه از رویه های مربوط به انجام مذاکرات داوطلبانه بین کارفرمایان و تشکل های کارفرمایی از یک طرف و تشکل های کارگری از طرف دیگر در اولویت قرار داشته و اتخاذ و انجام رویه های این چنینی باید ارتقا یابند . هدف این امر ، تنظیم شرایط کاری از طریق کاربرد توافقات جمعی است . دراین خصوص به نظر می رسد که ماده مربوطه امکان انجام چانه زنی های جمعی یا استفاده از توافقات جمعی و نه امکان ارتقاء آنها را فراهم آورده باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۱۱ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۱۷۲ بند ۳۵۴ مراجعه شود .)

تدابیر تشویقی در نظر گرفته شده برای کارگران جهت صرف نظر کردن از حق انجام چانه زنی های جمعی

۱۰۵۸- پس از بررسی موارد مختلفی که در آن ها کارگرانی که به دلیل صرف نظر کردن از حق خود جهت انجام مذاکرات جمعی از حق افزایش دستمزدهایشان محروم گردیده اند کمیته تأکید می نماید که این امر مشکلاتی را در رابطه با نقض اصول آزادی انجمن علی الخصوص در ارتباط با بند ۲ (ب) مقاوله نامه شماره ۹۸ بوجود می آورد . علاوه براین موارد ، مواد قانونی مربوطه به هیچ وجه موجبات تشویق و ارتقاء توسعه و بهره برداری کامل از ابزارهای مورد نیاز جهت مذاکرات داوطلبانه که با هدف تنظیم شرایط کاری با توسل به توافقات جمعی مورد اشاره در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ پیش بینی گردیده اند را فراهم نمی آورند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۱۳ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شماره ۲۰۲۰ بند ۵۰ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۸۶ بند ۳۸۲ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۱ ، بند ۶۳۷ مراجعه شود .)

تعطیلی شرکت ها و بنگاه های اقتصادی و به کارگیری توافقات جمعی

۱۰۵۹- تعطیلی و توقف یک بنگاه اقتصادی به خودی خود به حذف تعهدات ناشی از توافقات جمعی علی الخصوص در ارتباط با پرداخت های جبرانی درنتیجه اخراج از کار منجر نخواهد گردید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۱۴ مراجعه شود .)

۱۰۶۰- کمیته درخصوص موردی که به انجام رویه های مربوط به ورشکستگی و اعسار بنگاه های اقتصادی مربوط می شود معتقد است که اصرار بیش از حد بر اجرای مفاد توافقات جمعی می تواند ادامه عملکرد بنگاه های اقتصادی و مساله حفظ مشاغل کارگران را با تهدید مواجه سازد .

(به گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۸۸۷ بند ۶۷ مراجعه شود .)

رابطه بین مقاوله نامه های سازمان بین المللی کار (ILO)

۱۰۶۱- مقاوله نامه شماره ۱۵۱ که با هدف تکمیل و ارتقاء حق ایجاد تشکل و انجام چانه زنی های جمعی تدوین گردیده است با تاکید بر مواد قانونی مربوطه علی الخصوص حفاظت در قبال تبعیض و تعیین شرایط کاری جهت خدمات عمومی به هیچ عنوان با حق آزادی انجمن در تضاد نبوده و این حق اساسی را جهت کلیه کارگران براساس مقاوله نامه شماره ۸۷ کم رنگ نمی سازد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۱۵ مراجعه شود .)

۱۰۶۲- کمیته اذعان می دارد که ماهیت ویژه عملکردهای مربوط به کارکنان فعال در ادارات دولتی ، به ویژه این واقعیت که شرایط کاری آنها از طریق انجام چانه زنی های جمعی تعیین نمی گردند از سوی مقاوله نامه شماره ۹۸ مورد شناسایی قرار گرفته است . در همین خصوص مقاوله نامه شماره ۱۵۱ نیز که با هدف پیش بینی مواد قانونی مورد نیاز آن دسته از کارکنان بخش دولتی که مشمول مقاوله نامه شماره ۹۸ نمی گردند تدوین گردیده است ، موکداً اذعان می دارد که برخی از کارکنان دولتی (ازجمله شاغل در مشاغل فوق العاده محرمانه) را می توان مشمول مواد قانونی کلی تر پیش بینی شده جهت حفاظت از کارکنان دولتی درقبال اقدامات تبعیض آمیز و یا تضمین کننده روش های مشارکتی پیش بینی شده جهت تعیین شرایط کاری آنها مفروض ننمود . علاوه بر این کمیته معتقد است که خارج دانستن برخی کارگروه های کارگری از حوزه مشمول مقاوله نامه های شماره ۹۸ و ۱۵۱ را نباید به هیچ وجه در راستای کمرنگ ساختن حقوق اساسی کارکنان در جهت سازمان دهی خود براساس موارد مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ تعبیر نمود . در واقع هیچ یک از مفاد مصروحه در مقاوله نامه های شماره ۹۸ و یا ۱۵۱ مفهوم تحدید حوزه عملکرد مقاوله نامه شماره ۸۷ را در بر نداشته و بلکه برعکس شرایط مطروحه در این مقاوله نامه ها و علی الخصوص مقاوله نامه شماره ۹۸ عکس این امر را لحاظ می نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۲۰ مراجعه شود .)

۱۰۶۳- کمیته هم چنین شرایط مصروحه در ماده ۶ مقاوله نامه شماره ۹۸ را مورد تأکید ویژه قرار می دهد . در ماده ۶ مقاوله نامه شماره ۹۸ آمده است " مقاوله نامه حاضر وضعیت و شرایط کارکنان دولتی فعال در بخش های دولتی و کشوری و حقوق مربوط بدانها را تحت هیچ شرایطی مشمول خود قرار نمی دهد ." برخلاف ماده ۵ همین مقاوله نامه (در ارتباط با نیروهای مسلح و پلیس) ، ماده ۶ ، ضمن اذعان این امر که کارکنان و شرایط کاری کارکنان بخش دولتی مشمول این مقاوله نامه نمی گردند ، احتمال تداخل بین این مقاوله نامه و مفاد مقاوله نامه شماره ۸۷ را نفی نموده و صریحاً بر حقوق کارکنان بخش دولتی از جمله موارد تضمین شده در مقاوله نامه شماره ۸۷ تاکید می نماید . در همین خصوص لازم به ذکر است که مفاد مقاوله نامه شماره ۸۷ درصورت عطف به ماده ۶ مقاوله نامه شماره ۹۸ و تداخل آن با شرایط مصروحه در این مقاوله نامه تحدید می گردد . به همین ترتیب بند ۱ ماده ۱ مقاوله نامه شماره ۱۵۱ مصروح می دارد که این مقاوله نامه کلیه افراد شاغل در نهادهای دولتی را "تا حدی که تمهیدات مطلوبتری جهت آنان از سوی هیچ یک از مقاوله نامه های بین المللی کاری پیش بینی نگردیده باشند " مشمول خود قرار خواهد داد . بنابراین در صورتی که مقاوله نامه شماره ۹۸ حقوق اعطاء شده به بخش کارکنان بخش دولتی مصروحه در مقاوله نامه شماره ۸۷ را ناقض مفاد خود مفروض ننماید مفاد مقاوله نامه شماره ۱۵۱ نیز در خصوص این کارکنان قابل اجرا خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۲۱ مراجعه شود .)

۱۰۶۴- ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ در ارتباط با برخی فعالیت های بخش آموزش دولتی ، شرایط مطلوب تری را نسبت به شرایط پیش بینی شده درماده ۷ مقاوله نامه شماره ۱۵۱ پیش بینی می نماید . دراین خصوص شرایط پیش بینی شده در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ ، مفهومی از انجام مذاکرات داوطلبانه و استقلال طرف های شرکت کننده در این مذاکرات را به همراه دارد . دراین خصوص با توجه به مفاد مصروحه در ماده یک مقاوله نامه شماره ۱۵۱ ، مفاد مصروحه در ماده ۴ مقاوله نامه شماره ۹۸ و نیز مفاد مصروحه در ماده ۷ مقاوله نامه شماره ۱۵۱ که در آن از مقامات دولتی دعوت گردیده نسبت به ارتقاء چانه زنی ها از طریق اتخاذ تدابیر مورد نظر جهت تحقق این امر و نیز اتخاذ روش هایی که امکان مشارکت کارکنان را جهت تعیین شرایط کاری و استخدامی آنان فراهم می سازد اقدام می نمایند ارجحیت می یابند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۲۲ مراجعه شود .)

بخش شانزدهم

رایزنی با تشکل های کارگری و کارفرمایی

اصول کلی

(به بند ۱۰۹۰ نیز مراجعه شود .)

۱۰۶۵- کمیته در راستای حفظ هماهنگی اجتماعی در کشور ، اهمیت انجام رایزنی های منظم با نمایندگان کارگران و کارفرمایان را یادآور می گردد ؛ در این خصوص انجام رایزنی هایی این چنینی باید صرف نظر از آراء و عقاید و یا گرایش های سیاسی رهبران طرف های شرکت کننده در این رایزنی ها ، کل جنبش های کارگری و کارفرمایی را شامل گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۲۶و۹۲۴ ؛ و گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۱۶۵ مراجعه شود .)

۱۰۶۶- کمیته تأکید می نماید که اصل انجام رایزنی و همکاری بین مقامات دولتی و تشکل های کارگری و کارفرمایی در سطوح ملی و صنفی از اهمیت بالایی برخوردار می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۲۵ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۸۲ بند ۴۳۷ ؛ گزارش ۳۲۹ ، پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۶۶ مراجعه شود .)

۱۰۶۷- کمیته بر اهمیت ارتقاء گفتمان و رایزنی ها درخصوص موضوعات مورد علاقه طرفین بین مقامات دولتی و تشکل های دارای بیشترین حق نمایندگی بخش های دخیل تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۲۶ ؛ گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۸۰۸ بند ۳۸۰ ؛ گزارش ۳۲۰ ، پرونده شماره ۲۰۳۲ بند ۶۹۷ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۲۲۹ ، بند ۹۵۳ ؛ گزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۲۲۱ بند ۲۲۴ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۲۴ بند ۲۸۳ ؛ مراجعه شود .)

۱۰۶۸- کمیته ، بند ۱ توصیه های رایزنی (در سطوح ملی و صنفی) ۱۹۶۰ (شماره ۱۱۳) را که بر اتخاذ تدابیری جهت ارتقاء تاثیرات رایزنی و همکاری بین مقامات دولتی و تشکل های کارگری و کارفرمایی صرف نظر از اعمال تبعیض از هر نوع علیه این تشکل ها تاکید می نماید موثر ارزیابی می کند . براساس بند ۵ توصیه های فوق الذکر انجام چنین رایزنی هایی با هدف تضمین توجه مقامات دولتی به نظرات ، توصیه ها و مساعدت این تشکل ها بخصوص جهت تدوین و اجرای قوانین و مقررات موثر بر منافع ایشان صورت خواهد پذیرفت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۲۸ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۲ بند ۷۰۳ ؛ گزارش ۳۲۵ ، پرونده شماره ۲۱۱۰ بند ۲۶۳ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۴۴ ، بند ۱۲۵۴ مراجعه شود .)

۱۰۶۹- براساس موارد موکد در اعلامیه فیلادلفیا مبارزه علیه فقر در هرکشور باید بشکلی مستمر و شدید دنبال گشته و با توسل به تلاش های بین المللی ادامه دار و هماهنگ (که در آنها نمایندگان کارگران و کارفرمایان با برخورداری از موقعیت برابر با نهادهای دولتی ، در مباحث مربوطه و روند تصمیم گیری دمکراتیک با هدف ارتقاء رفاه عمومی مشارکت می نمایند) است که پیشبرد اهداف مربوطه امکان پذیر خواهد گشت .

(به گزارش ۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۵۴ بند ۱۰۶۶ مراجعه شود .)

۱۰۷۰- رایزنی های سه جانبه باید قبل از تسلیم پیش نویس مربوطه از سوی دولت به مجلس قانون گذاری و یا تدوین سیاست های کاری ، اجتماعی و یا اقتصادی صورت پذیرند .

(به گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۵۴ بند ۱۰۶۶ مراجعه شود .)

۱۰۷۱- برگزاری رایزنی ها در فضایی آکنده از اطمینان و اعتماد و احترام دو جانبه از اهمیت وافری برخوردار بوده و طرف های شرکت کننده در رایزنی ها باید از زمان کافی جهت ابراز نظرات خویش و بحث همه جانبه درخصوص آنها با هدف

دستیابی به یک نتیجه مناسب بهرمند گردند . در این خصوص دولت هم چنین باید جهت توافقات حاصله بین تشکل هـای کارگری و کارفرمایی اهمیت مورد لزوم را قائل گردد .

(به گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۶۷ بند ۲۹۶ مراجعه شود .)

رایزنی در طی آماده سازی و بکارگیری قوانین مربوط

۱۰۷۲- کمیته برارزش مشارکت تشکل های کارگری و کارفرمایی در طی آماده سازی و بکارگیری قوانین تاثیرگذار بر منافع ایشان تأکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۲۹ ؛ گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۲ بند ۷۰۳ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شـماره ۲۱۴۵ بنـد ۳۰۸ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۲۳ ، بند ۵۲۶ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۰۵ بند ۵۰۸ مراجعه شود .)

۱۰۷۳- کمیته توجه دولت ها را به اهمیت انجام رایزنی های لازم با تشکل های کارگری و کارفرمایی قبـل از اتخـاذ مـواد مربوط به قانون کار جلب می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۳۰ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۱ بند ۲۲۷۹ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شماره ۱۸۸۴ بنـد ۶۸۵ ؛ گزارش ۳۰۹ پرونده شماره ۱۸۵۱/۱۹۲۲ ، بند ۲۴۸ ؛ گـزارش ۳۱۱ پرونـده شـماره ۱۹۶۹ بنـد ۱۴۹ ؛ گـزارش ۳۲۹ ، پرونـده شـماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۶۵۱ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۷۶ بند ۴۱۰ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۸۱ بند ۵۷۴ مراجعه شود .)

۱۰۷۴- کمیته بر اهمیت انجام رایزنی های جامع و صادقانه درخصوص مسائل و یا قوانین پیشنهادی تـاثیر گـذار برحقـوق تشکل های کارگری و کارفرمایی تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۲۷ ؛ و برای مثال گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۴۵ بنـد ۳۰۸ و پرونـده شـماره ۲۱۳۲ بنـد ۶۶۰ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۴۴ بند و پرونده شماره ۲۲۲۹ بند ۹۳۸ ؛ گزارش ۳۳۱ ، پرونـده شـماره ۲۱۸۷ بنـد ۴۴۰ ؛ گـزارش ۳۳۲ پرونده شماره ۲۱۸۷ بند ۷۲۱ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۰۵ بند ۵۰۸ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شـماره ۲۳۲۴ بنـد ۲۸۳ ؛ گـزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۲۴۴ بند ۱۲۵۴ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۲۸۱ بند ۲۴۹ مراجعه شود .)

۱۰۷۵- معرفی و ارائه پیش نویس قوانین تاثیر گذار بر چانه زنی های جمعی و یا شرایط استخدام و کار باید با انجام رایزنـی های جامع و تفضیلی با تشکل های مربوطه کارگری و کارفرمایی مناسب قبلی همراه باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۳۱ ؛ گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۱۷ بند ۳۱۸ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شـماره ۱۹۶۹ بنـد ۱۴۹ ؛ گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۰۲۵ بند ۴۱۰ ؛ گزارش ۳۲۶ پرونده شماره ۲۰۹۵ بنـد ۱۹۳ ؛ گـزارش ۳۲۷ ، پرونـده شـماره ۲۱۱۸ بنـد ۶۳۷ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بند ۶۵۱ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۸۰ بند ۳۰۲ ؛ گـزارش ۳۳۲ ، پرونـده شـماره ۲۲۶۹ بند ۷۹۲ ؛ گزارش ۳۳۸ ، پرونده شماره ۲۳۲۶ بند ۴۳۶ مراجعه شود .)

۱۰۷۶- روند رایزنی درخصوص قوانین و حداقل دستمزدها کمک موثری در جهت توجیه مقبولانه تر برنامه ها و یا اقـدامات متخذه و به اجرا گذاشته شده از سوی مقامات دولتی محسوب گردیده و تصمیم گیری مناسب درخصوص اجرای موفق آنها را تضمین می نماید . دولت موظف است نسبت به کسب اجماع کلی تشکل های کارگری و کارفرمایی تا حد ممکـن اقـدام نموده و امکان مشارکت بیشتر آنان در تامین رفاه و پیشرفت جامعه را فراهم نماید . این امـر از ایـن جهـت بخـصوص بـا اهمیت است که جامعه امروز با مشکلات پیچیده و فزاینده ای روبرو بوده و هیچ یک از مقامات و یـا نهادهـای دولتـی بـه تنهائی قادر به طرح ادعای پاسخگویی نظرات و برنامه های متخذه از سوی آنان جهت کل اهداف مورد نظر نمی باشند .

(به گزارش ۳۲۰ پرونده شماره ۲۱۶۷ بند ۲۹۵ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۰۶۷ بند ۱۷۵ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شـماره ۲۲۵۴بنـد ۱۰۶۵ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۵۴۲ بند ۱۵۹۲ مراجعه شود .)

۱۰۷۷- درعین حال که امتناع از مجاز نمودن و یا ارتقاء مشارکت تشکل های کارگری و کارفرمایی در رونـد آمـاده سـازی قوانین و مقررات جدید تاثیر گذار بر منافع ایشان لزوماً نقض حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی را به همـراه نخواهـد داشت اما اصل انجام رایزنی و همکاری بین مقامات دولتی و تشکل های کارفرمائی و کارگری در سـطوح ملـی و صـنفی از

اهمیت وافری برخوردار می باشد . در این ارتباط کمیته براهمیت مفاد توصیه های مربوط بـه رایزنـی (در سـطوح ملـی و صنفی) ۱۹۶۰ (شماره ۱۱۳۰) تأکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۳۳ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۶۷ بند ۲۹۶ مراجعه شود .)

رایزنی و انعطاف پذیری درخصوص موضوعات کاری

۱۰۷۸- قراردادی ساختن فعالیت های بخش دولتی و یا ایجاد انعطاف پذیری بیـشتر در بخـش کـار (بـرای مثـال تعمـیم قراردادهای کوتاه مدت) بخودی خود ناقض آزادی انجمن نمی باشد . اگرچه شکی نیست که تعبیرات این چنینی با نتایج و عواقب عمده ای در حوزه اجتماعی و در تشکل های کارگری و کارفرمایی بخصوص از جنبه افزایش نـاامنی شـغلی همـراه باشند . در این خصوص تشکل های کارگری و کارفرمایی باید در ارتباط با حوزه و شکل تـدابیر متخـذه از سـوی مقامـات دولتی مورد ملاحظه قرار گیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۳۴ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۲۴ بند ۲۷۸ مراجعه شود .)

رایزنی و روندهای تعدیل ساختاری ، سهمیه بندی و کاهش تعداد کارکنان

۱۰۷۹- کمیته می تواند نسبت به ادعاهای طرح شده درخصوص برنامه های بهینه سـازی اقتـصادی و تعـدیل سـاختاری ، صرف نظر از دلالت نمودن آنها به وجود تعداد بیش از حد کارکنان و یا تبدیل شرکت ها و خدمات دولتی به خـصوصی بـه شرط عدم تاثیر گذاری این تدابیر در جهت افزایش اقدامات تبعیض آمیز و یـا دخالـت در امـور تـشکل هـای کـارگری و کارفرمایی اقدام نماید . در هر صورت کمیته تأسف خود را از این امر که در روند بهینه سازی و تعدیل ساختاری دولت هـا نسبت به انجام رایزنی و توافق با تشکل های کارگری و کارفرمایی اقدام ننموده اند ابراز می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۳۵ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۸۰۸ بند ۳۷۴ ؛ گزارش ۳۰۵ پرونـده شـماره ۱۸۷۵ بند ۱۸۰ ؛ گزارش ۱۴ پرونده شماره ۱۹۶۲ بند ۹۱؛ گزارش ۳۱۶ ؛ پرونده شماره ۱۹۹۶ بند ۶۶۵ ؛ گزارش ۳۲۱ ، پرونده شـماره ۲۰۵۲ بند ۲۵۰ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۵۱ بند ۵۳۵ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شـماره ۲۴۷۲ بنـد ۵۳۹ ؛ گـزارش ۳۳۴ ، پرونـده شـماره ۲۳۹۷ بند ۴۰۳ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۳۲۴ بند ۲۸۰ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۸۴ بند ۷۵۳ مراجعه شود .)

۱۰۸۰- بهینه سازی و روند کاهش کارمندان باید براساس رایزنی های مربوطه و توافقات حاصله با تـشکل هـای کـارگری و کارفرمایی و نه براساس احکام دولتی و تصمیمات متخذه توسط وزارت خانه ها تحقق یابند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۳۶ ؛ گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۱۶۹ بند ۶۲۷ ؛ گزارش ۳۳۷ ، پرونـده شـماره ۲۳۵۶ بنـد ۷۰۳ ؛ مراجعه شود .)

۱۰۸۱- کمیته بر انجام رایزنی ها بین دولت و تشکل های کارگری و کارفرمایی به منظور بحث درخصوص نتایج دسـت آورد های برنامه های تعدیل ساختاری در مورد کار و شرایط کاری کارکنان تاکید می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۳۷ ؛ گزارش ۳۰۶ ، پرونده شـماره ۱۷۸۷ بنـد ۲۸۹ ؛ گـزارش ۳۱۴ پرونـده شـماره ۱۹۶۲ بنـد ۹۱ ؛ گزارش ۳۲۱ پرونده شماره ۲۰۵۲ بند ۲۵۰؛ گزارش ۳۲۵ ؛ پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۳۳۳ و پرونـده شـماره ۲۰۵۲ بنـد ۴۱۲ ؛ گـزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۵۴ بند ۸۱۳ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شـماره ۲۰۶۸ بنـد ۲۶۳ ؛ گـزارش ۳۴۲ ، پرونـده شـماره ۲۱۸۷ بنـد ۷۲۸ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۸۸ بند ۸۲۸ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۱۰ بند ۷۱۹ مراجعه شود .)

۱۰۸۲- کمیته درخصوص برنامه های جدید مربوط به کاهش کارکنان تقاضا می نماید که مذاکرات مربوط بـین بنگـاه هـای مربوطه و تشکل های کارگری و کارفرمایی به نحوی مطلوب صورت پذیرند .

(به گزارش ۲۹۱ پرونده شماره ۱۶۴۸/۱۶۵۰ بند ۴۷۲ ؛ و گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۷۹۶ بند ۴۵۸ مراجعه شود .)

۱۰۸۳- هنگام به اجرا گذاشتن برنامه های بازنشستگی داوطلبانه ، تشکل های کارگری و کارفرمایی بخـش مربوطـه بایـد مورد رایزنی و مشاوره قرار گیرند .

(به گزارش ۳۱۶ ، پرونده شماره ۱۹۷۰ بند ۵۶۲ مراجعه شود .)

۱۰۸۴- درخصوص ادعاهای طرح شده در مورد تدابیر متخذه جهت تشویق کـارگران نـسبت بـه تـرک مناصـب خـود در چهارچوب برنامه تعلیق کارکنان مازاد ، کمیته تاسف خود را نسبت به عدم انجام رایزنی در طی طراحی برنامـه مربوطـه و نیز عدم کسب توافق با تشکل های کارگری و کارفرمایی ابراز نمود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۳۹ مراجعه شود .)

۱۰۸۵- علی رغم اینکه کمیته براساس توصیه های صندوق بین المللی پول درخصوص تدابیر اقتصادی متخـذه در شـرایط حاد اقتصادی از سوی دولت ها از صلاحیت تفسیر برخوردار نمی باشد ، اما با این حال متذکر می گـردد کـه جهـت اخـذ تصمیمات مربوط به تعلیق از کار شمار زیادی از کارگران باید به شکلی گسترده با هدف برنامه ریزی درمورد آینده شـغلی این کارگران با توجه به فرصت های موجود در کشور با خود تشکل های کارگری و کارفرمایی به گفتگو و مذاکره پرداختـه شود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۸۵۶ و ۹۴۱ ؛ و برای مثال گزارش ۲۹۹ ، پرونده شـماره ۱۸۰۲ بنـد ۲۸۱ ؛ گـزارش ۳۰۰ پرونـده شماره ۱۸۰۶ بند ۱۲۶ ؛ گزارش ۳۱۰ پرونده شماره ۱۹۲۸ بنـد ۱۸۳ ؛ گـزارش ۳۱۱ ؛ پرونـده شـماره ۱۹۵۱ بنـد ۲۲۸ ؛ گـزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۱۹۷۶ بند ۶۱۳ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونـده شـماره ۲۱۱۰ بنـد ۲۶۳ ؛ گـزارش ۳۲۹ پرونـده شـماره ۲۱۷۷/۲۱۸۳ بنـد ۶۵۱ ؛ گزارش ۳۳۰ ، پرونده شماره ۲۱۷۳ بند ۲۹۹ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۷۷ بند ۲۷۲ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۴۰۳ بند ۵۹۸ مراجعه شود .)

۱۰۸۷- با توجه به شرایط قابل مشاهده کارگران دارای دستمزد های ثابت تعیین شده از سوی دولت (خارج از رویـه هـای مربوط به چانه زنی های جمعی و نیز سیاست کلی دولت در این خصوص) کمیته اهمیت ارتقاء مؤثر رایزنی هـا و همکـاری بین مقامات دولتی و تشکل های کارگری و کارفرمایی را دراین ارتباط براساس اصول مصروحه در توصیه های شـماره ۱۱۳ که با هدف بررسی مشترک موضوعات مربوطه به منظور دست یابی به راه حل های مناسب و جـامع صـورت مـی پذیرنـد یادآور می گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۴۹ مراجعه شود .)

رایزنی درخصوص توزیع مجدد دارائی های تشکل های کارگری و کارفرمایی منحل شده

۱۰۸۸- در ارتباط با مورد طرح شده درخصوص توزیع مجدد سرمایه های تشکل های کارگری و کارفرمایی منحـل شـده ، کمیته خاطر نشان می سازد که بر دولت و تشکل های کارگری و کارفرمایی است که نسبت به جستجو و یـافتن ترتیبـات مناسب مربوطه ، همگون با اصول آزادی انجمن که مورد پذیرش کلیه طرف های شرکت کننده قرارداد داشته باشند اقـدام نمایند . در واقع بدین ترتیب تشکل های کارگری و کارفرمایی قادر خواهند بود نسبت به انجام فعالیت های خود به شکلی کاملاً مستقل و برابر اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۰۹ ، پرونده شماره ۱۹۳۸ بند ۱۸۱ مراجعه شود .)

بخش هفدهم

مشارکت تشکل های کارگری و کارفرمایی در ارگان ها و رویه های مربوطه

۱۰۸۹- کمیته متذکر می گردد که درموارد اعمال تبعیض و دعوت از یک تشکل خاص به مذاکرات جهت مشارکت در ارگان های مشترک و یا مشورتی که منجر به نقض آزادی انجمن می گردد این امر باید با توجه به واقعیت های ارائه شده از سوی کمیته مورد بررسی و قضاوت قرار گیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۴۲ ؛ گزارش ۲۹۹ ، پرونده شماره ۱۷۵۳ بند ۶۹ ؛ گزارش ۳۰۲۰ ، پرونده شماره ۱۸۴۱ بند ۷۷ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۱۸۷۱ بند ۷۹ مراجعه شود .)

۱۰۹۰-کلیه تصمیمات مربوط به مشارکت تشکل های کارگری در یک ارگان سه جانبه باید پس از مشورت کامل با کلیه تشکل های کارگری که صلاحیت عهده دار شدن نمایندگی آنان به اثبات رسیده باشد صورت پذیرد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۴۳ ؛ گزارش ۳۲۷ ، پرونده شماره ۲۱۳۲ بند ۶۶۰ ؛ گزارش ۳۲۸ پرونده شماره ۲۱۳۹ بند ۴۴۴ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۶۸ ؛ گزارش ۳۳۱ ؛ پرونده شماره ۲۱۳۲ بند ۵۸۶ مراجعه شود .)

۱۰۹۱- جلوگیری از عضویت تشکل های کارگری و کارفرمایی در کمیته های مشترک لزوماً نقض حقوق آنها را در بر نخواهد داشت . البته جهت جلوگیری از رخداد هر گونه نقض باید دو شرط مورد نیاز فراهم گردد : اول اینکه دلیل این امر باید در شخصیت تشکل مربوط و درخصوص عدم توانایی آن جهت ایفای نقش نمایندگی قابل مشاهده باشد ؛ دوم اینکه علی رغم عدم تحقق چنین مشارکتی تشکل مربوط باید به منظور دفاع مؤثر از منافع کارگران براساس موارد مصروحه در ماده ۱۰ مقاوله نامه شماره ۸۷ ، از سایر حقوق مربوطه برخوردار بوده و مختار باشد نسبت به انجام سایر فعالیت های مورد نظر خود در راستای موارد پیش بینی شده اقدام نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بندهای ۸۴۲ و ۹۴۶ ؛ گزارش ۳۰۵ ، پرونده شماره ۱۸۷۵ بند ۴۴۷ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۳۹ بند ۴۴۳ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۱۷ بند ۱۰۸۳ مراجعه شود .)

۱۰۹۲- در صورتی که تشکل دارای بیشترین حق نمایندگی کارگران و یا کارفرمایان در یک کشور ، مجاز به مشارکت در ارگان های سه جانبه و یا سایر ارگان های صنفی نباشد ، کمیته وقوع این امر را نقض صریح آزادی انجمن قلمداد می نماید.

(به گزارش ۳۰۲ ، پرونده شماره ۱۸۴۱ بند ۷۷ مراجعه شود .)

۱۰۹۳- در هنگام تشکیل کمیته های مشترک مسئول رسیدگی به امور تاثیر گذار بر منافع کارگران ، دولت ها موظفند نسبت به پیش بینی تمهیدات موردی نیز جهت حضور نمایندگان بخش های مختلف جنبش های کارگری و کارفرمایی دارای منافع عمده مرتبط با موضوعات مربوطه اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۴۴ ؛ گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۳۹ بند ۴۴۴ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ۲۳۰ مراجعه شود .)

۱۰۹۴- کمیته اذعان می دارد که عدم صدور مجوز جهت تشکل های اقلیت به منظور مشارکت و حضور در ارگان های مشورتی و ایفای نقش نمایندگی گروه های کاری اقلیت ، تحت شرایطی خاص ، ناقض آزادی انجمن نخواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۴۵ مراجعه شود .)

۱۰۹۵- در تعیین صحت ایفای نقش نمایندگی یک تشکل جهت مشارکت در دادگاه های داوری ، عدم مداخله دولت در این خصوص ، مگر جهت شناسایی واقعیات مربوطه ، ضروری بوده و کلیه تصمیمات متخذه دراین خصوص باید براساس بررسی های عینی به عمل آمده از سوی ارگان های مستقل صورت پذیرند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۴۷ مراجعه شود .)

۱۰۹۶- تشکیل یک گروه سه جانبه به منظور بررسی موضوع دستمزدها و اتخاذ تدابیر ضد تورمی باید براساس مفاد مصروحه در توصیه نامه شماره ۱۱۳ پیش بینی گردد . در توصیه نامه فوق بر ارتقاء رایزنی و همکاری میان مقامات و

نهادهای دولتی از یک طرف و تشکل های کارگری و کارفرمایی از طرف دیگر در راستای هدف کلی دستیابی به تفاهمات دو جانبه و تحقق برقراری روابط مطلوب میان آنها در راستای توسعه اقتصادی و بهبود وضعیت فعالیت های فردی در این خصوص و نهایتاً ارتقاء شرایط کاری و سطح رفاه تاکید گردیده است . در این ارتباط مقامات دولتی باید نسبت به کسب نظرات ، دیدگاه ها و مساعدت به تشکل های کارگری و کارفرمایی به شیوه ای مناسب درخصوص موضوعات مربوط به تدوین و اجراء قوانین و مقررات تاثیرگذار بر منافع این تشکل ها اقدام نمایند .

(به نشریه Digest بند ۹۴۸ مراجعه شود.)

۱۰۹۷- در عین حالی که اصول آزادی انجمن بر وجود نمایندگی نسبی محض (که شاید تحقق آن غیرممکن به نظر رسیده و در واقع به لحاظ خطرات ایجاد تشتت نمایندگی توصیه نمی گردد) دلالت نمی نماید . مقامات دولتی موظفند حداقل نسبت به شناسایی تکثر آراء در تشکل ها و انعکاس نظرات کارگران و انجام تلاش های عملی و منطقی جهت برخورد یکسان و برابر با کلیه تشکل های دارای حق نمایندگی اقدام نمایند .

(به گزارش ۳۲۸ ، پرونده شماره ۲۱۳۹ بند ۴۴۴ مراجعه شود.)

بخش هیجدهم

تسهیلات در نظر گرفته شده برای نمایندگان کارگران

اصول کلی

۱۰۹۸- مقاوله نامه شماره ۱۳۵ کلیه کشورهای عضو را مجاب می نماید تا نسبت به فراهم آوردن تسهیلات مورد نیاز جهت کمک به نمایندگان کارگران به منظور انجام هر چه سریع و مؤثرتر وظایف ایشان به نحوی که تعهدات مربوطه را خدشه دار نسازد اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۵۰ ؛ گزارش ۳۰۸ ، پرونده شماره ۱۸۹۷ بند ۴۷۴ ؛ گزارش ۳۳۷ پرونده شماره ۲۳۹۵ بند ۱۱۹۷ مراجعه شود .)

۱۰۹۹- مقاوله نامه مربوط به نمایندگان کارگران ۱۹۷۱(شماره ۱۳۵) و مقاوله نامه چانه زنی های جمعی ۱۹۸۷(شماره ۱۵۴) مفادی را شامل می گردند که صریحاً بر اتخاذ تدابیر مناسب جهت تضمین ارجحیت نقش تشکل های کارگری نسبت به نمایندگان انفرادی کارگران دلالت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۵۱ ؛ گزارش ۳۳۱ ، پرونده شماره ۲۲۴۳ بند ۶۱۸ مراجعه شود .)

جمع آوری بدهی ها

۱۱۰۰- کمیته توجه طرف ها را به توصیه های مربوط به نمایندگان کارگران ، ۱۹۷۱ (شماره ۱۴۳) درخصوص انجام تعهدات ناشی از هزینه های ساختمان های تحت اشتغال آنها و جمع آوری تسهیلات اعطائی کارگران در راستای انجام وظایف ایشان جلب می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند های ۴۳۶ و ۹۵۳ مراجعه شود .)

دسترسی به مدیریت

۱۱۰۱- در ارتباط با موردی که در آن بخش مدیریت یک شرکت و یا بنگاه از برقراری ارتباط با نمایندگان و تشکل های کارگری و کارمندی امتناع نموده بود ، کمیته متذکر می گردد که بند ۱۳ توصیه های مربوط به نمایندگان کارگران (شماره ۱۴۳) تصریح نموده است که نمایندگان کارگران با هدف اجرای برنامه های خویش باید بدون هرگونه معطلی غیر قابل توجیه از اختیار تماس با مدیریت و یا نمایندگان بخش مدیریت که از توانایی اخذ تصمیمات برخوردارند بهرمند گردند .

(به گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۲ بند ۴۹۳ مراجعه شود .)

دسترسی به محل کار

۱۱۰۲- کمیته توجه دولت ها را به این اصل که نمایندگان کارگران در جهت اجرای مناسب وظایف خویش باید از تسهیلاتی از قبیل اختیار دسترسی به محل کار کارگران برخوردار باشند ، جلب می نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۵۷ ؛ گزارش ۳۰۴ ، پرونده شماره ۱۸۵۲ بند ۴۹۳ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۲۵۵ بند ۱۳۱ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۱۶ بند ۵۰۵ مراجعه شود .)

۱۱۰۳- دولت ها موظفند دسترسی نمایندگان تشکل های کارگری به محل کارگران را با حفظ حقوق مربوط به محل مورد بازدید و بخش مدیریت ، امکان پذیر نمایند ، بدین ترتیب تشکل های کارگری قادر خواهند بود با هدف مطلع ساختن کارگران درخصوص مزایای اتحاد فکری و عمل میان آنان اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۵۴ ؛ گزارش ۳۰۹ ، پرونده شماره ۱۸۵۲ بند ۳۳۸ ؛ گزارش ۳۲۷ پرونده شماره ۱۹۴۸/۱۹۵۵ بند ۳۵۸ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۶۰۴ ؛ گزارش ۳۳۴ ؛ پرونده شماره ۳۰۴۶ بند ۴۴۶ ؛ گزارش ۳۳۳ پرونده شماره ۲۳۵۵ بند ۱۳۱ ؛ گزارش ۳۳۴ پرونده شماره ۲۳۱۶ بند ۵۰۵ ؛ گزارش ۳۳۵ پرونده شماره ۲۳۱۷ بند ۱۰۸۷ ؛ گزارش ۳۳۶ ، پرونده شماره ۲۳۱۶ بند ۵۸ و پرونده شماره ۲۳۵۵ بند ۱۱۲ مراجعه شود .)

۱۱۰۴- نمایندگان کارگران باید از حق دسترسی به کلیه محل های کار مورد نظر جهت اجرای هرچه بهتر وظایف خود برخوردار باشند .

(به گزارش ۳۱۸ ، پرونده شماره ۲۰۱۲ بند ۴۳۶ مراجعه شود .)

۱۱۰۵- آن دسته از نمایندگان تشکل های کارگری که در حوزه شغلی کارگران ، بخش مورد بازدید مشغول به کار نبوده اما عضو تشکل محسوب می گردند باید به محل کار کارگران در صورت ضرورت ، دسترسی یابند . در عین حال اعطای تسهیلاتی این چنینی نباید بر عملکرد حوزه مورد بحث تاثیر گذار باشد .

(به گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۱۶ بند ۵۰۵ مراجعه شود .)

۱۱۰۶- تشکل های کارگری در راستای اهداف واقعی خویش مختارند با هدف دفاع از منافع کارگران از تسهیلات مورد نیاز جهت اجرای هرچه صحیح تر عملکرد و وظایف خویش بعنوان نمایندگان کارگران و از جمله دسترسی به محل کار اعضای تشکل های کارگری برخوردار گردند .

(به گزارش ۳۳۴ ، پرونده شماره ۲۲۲۲ بند ۲۳۰ مراجعه شود .)

۱۱۰۷- جلوگیری دسترسی رهبران تشکل های کارگری به دفاتر خود با هدف بررسی موارد اختلاف به هر بهانه موجبات نقض جدی حق تشکل ها جهت انجام فعالیت های خود در فضایی آزاد را فراهم می سازد . این امر حتی در مورد تشکلی غیر از تشکل امضاء کننده توافقات جمعی نیز صادق می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۵۵ مراجعه شود .)

۱۱۰۸- اتخاذ اقدامات لازم از سوی تشکل های کارگری و مقامات آنها جهت امکان دسترسی کشاورزان ، کارگران محلی و کارگران فعال در بخش معدن به املاک و مستغلات مربوط به کارفرمایان صرفاً در جهت انجام فعالیت های عادی مربوط به تشکل ها ضروری می باشد .

(به نشریه Digest ۱۹۹۶ بند ۹۵۶ مراجعه شود.)

۱۱۰۹- کارفرمایان باید تلاش نمایند جهت نیل به توافقات مربوطه ، دسترسی تشکل های کارگری به دفاتر کارشان در محل کار آنان در طی ساعات اداری و یا خارج از آن را فراهم آورند . در این خصوص این اقدام نباید موجبات تضعیف عملکرد مؤثر سازمان ها و یا شرکت های دولتی مربوطه را فراهم آورد .

اوقات آزاد در نظر گرفته شده جهت فعالیت نمایندگان کارگران

۱۱۱۰- کمیته پس از بررسی ادعاهای مطروحه درخصوص عدم صدور مجوز جهت شرکت نمایندگان کارگران طی ساعات اداری در جلسات تشکل های کارگری ، ضمن توجه به مشخصه های نظام روابط صنفی در کشور ، با اذعان به اینکه اعطای تسهیلات مورد نظر در این خصوص نباید برقابلیت شرکت ها و یا بنگاه های مورد بررسی تاثیر گذار باشند ، متذکر می گردد که بند فرعی ۱ از بند ۱۰ برنامه توصیه نمایندگان کارگران ۱۹۷۱ (شماره ۱۴۳) چنین مقرر می دارد که نمایندگان کارگران در یک شرکت و یا بنگاه اقتصادی باید از زمان مورد نیاز در طی ساعات کاری ، بدون کسر حقوق و یا امتیازات و مزایای اجتماعی مربوطه ، به منظور انجام وظایف نمایندگی خویش بهره مند گردند . بند فرعی ۲ بند ۱۰ همچنین تصریح می دارد که در عین حال که نمایندگان کارگران بهرحال باید با مجوز صادره از سوی بخش مدیریت نسبت به ترک محل کار خود اقدام نماید اما عدم صدور این مجوز بدلایل غیر منطقی غیر قابل پذیرش خواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۵۲ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۳۴ بند ۱۳۰ و پرونده شماره ۱۹۴۴ بند ۵۴۲ ؛ گزارش ۳۱۸ پرونده شماره ۲۰۰۹ بند ۲۹۶ ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۳۱۲ ؛ گزارش ۳۳۰ پرونده شماره ۲۱۹۲ بند ۱۰۷۵ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۰۴۶ بند ۳۲۲ مراجعه شود .)

۱۱۱۱- اعطای تسهیلات به نمایندگان کارکنان بخش دولتی از جمله اعطای مجوز ترک محل کار در طی ساعات کاری نباید موجبات کاهش کیفیت اجرا و یا عملکرد دستگاه و یا سازمان مربوطه را فراهم سازد . این امر امکان انجام بررسی های مورد نیاز از سوی مقامات مسئول و امکان موافقت آنان با ترک محل کار در طی ساعات کاری با حفظ کیفیت عملکرد را فراهم خواهد آورد .

(به گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۰۶ بند ۳۵۳ مراجعه شود .)

تسهیلات مربوط به حضور در مکان های کاری و کارگری

۱۱۱۲- کمیته اذعان میدارد که مکان های موجود در حیطه هر بنگاه و یا سازمان از جمله دارایی های خصوصی محسوب می گردند که در عین حال ، محل کار و زندگی کارگران قلمداد می شوند . بنابراین مقامات تشکل های کارگری تنها از طریق دسترسی به این محل ها است که می توانند نسبت به انجام وظایف عادی خویش میان کارگران اقدام نمایند . به همین دلیل ورود مقامات تشکل های کارگری به این محل با هدف انجام وظایف قانونی خویش به شرط این که در فعالیت های عادی کارگران در طی ساعات کاری خللی وارد نیاورده و در راستای تمهیدات مقرره جهت حفاظت از اماکن صورت پذیرد ، مجاز قلمداد می گردد .

دراین خصوص کمیته همچنین قطعنامه مصوب کمیته در مورد اماکن متعلق به دستگاه ها یا سازمان ها را در اولین اجلاس خود در سال ۱۹۵۰ متذکر می گردد . قطعنامه مذکور تصریح می نماید که کارفرمایان موظفند درصورت وجود هرگونه مانع جهت سازماندهی تشکل های مستقل ، آزاد و دمکراتیک از سوی کارگران نسبت به رفع اینگونه موانع اقدام نموده و نیز تسهیلات لازم جهت تشکل ها و کارگران را به منظور انجام فعالیت های عادی خود از جمله آزادی در تعیین محل کار ، آزادی انجام جلسات و آزادی تردد به محل سازمان ها و یا بنگاه های مربوطه پیش بینی نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۵۸ مراجعه شود .)

اختلافات و مجادلات داخلی نهضت های کارگری و کارفرمایی

۱۱۱۳- حل و فصل موضوعات و اختلافاتی که نه بین تشکل های کارگری و کارفرمایی ، بلکه میان اعضاء جنبش های کارگری و کارفرمایی به وجود می آید صرفاً به عهده خود طرف های دارای اختلاف می باشد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۶۴ مراجعه شود .)

۱۱۱۴- تا زمانی که دولت درخصوص اختلافات میان اعضای جنبش های کارگری و کارفرمایی دخالت ننموده و موجبات نقض آزادی های مربوط به تشکل های کارگری و کارفرمایی در ارتباط با فعالیت های آزاد آنان را فراهم نیاورده باشد ، کمیته از صلاحیت ارائه توصیه های خود درخصوص اختلافات داخلی تشکل ها برخوردار نخواهد بود .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۶۳ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۲۰۷۰ بند ؛ گزارش ۳۲۵ پرونده شماره ۱۸۸۸ بند ۳۹۷ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۸۳ بند ۵۳۷ مراجعه شود .)

۱۱۱۵- علی رغم عدم برخورداری کمیته از صلاحیت بررسی ماهیت اختلافات در داخل جنبش های کارگری و کارفرمایی ، کمیته معتقد است شکایت طرح شده از سوی یک تشکل علیه تشکل دیگر ، در صورت فراهم آمدن کلیه شرایط بررسی شکایت ارائه شده می تواند سؤالاتی را درخصوص سیاست های کاری متخذه از سوی دولت فراهم نماید . (مثلاً حمایت نادرست دولت از تشکلی که شکایت علیه آن طرح گردیده و یا امتناع دولت از اجرای پذیرش یک مقاوله نامه بین المللی کاری) .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۶۴ ؛ گزارش ۳۳۲ ، پرونده شماره ۲۰۹۰ بند ؛ گزارش ۳۴۶ مراجعه شود .)

۱۱۱۶- درارتباط با موارد مطروحه درخصوص اختلافات طرح شده میان یک تشکل کارگری و یا کارفرمایی ، کمیته خاطرنشان می سازد که دخالت قضایی دراین امر می تواند موجبات روشن تر شدن وضعیت مطروحه از جنبه حقوقی با هدف حل و فصل موضوعات مربوط به رهبری و نمایندگی تشکل مربوطه را فراهم سازد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۶۵ ؛ گزارش ۳۰۷ ، پرونده شماره ۱۹۱۸ بند ۲۴۹؛ گزارش ۳۰۸ پرونده شماره ۱۹۱۵ بند ۲۷۱ ؛ گزارش ۳۱۱ پرونده شماره ۱۹۶۹ بند ۱۴۴ ؛ گزارش ۳۲۹ پرونده شماره ۲۱۲۴ بند ۴۵۸ ؛ گزارش ۳۳۶ پرونده شماره ۲۱۵۳ بند ۱۶۵ ؛ گزارش ۳۳۸ پرونده شماره ۲۳۸۲ بند ۵۲۷ مراجعه شود .)

۱۱۱۷- درصورت بروز اختلافات داخلی در یک تشکل و یا یک فدراسیون کارگری یا کارفرمائی ، براساس ماده ۳ مقاوله نامه شماره ۸۷ ، تنها انتظار از دولت این است که از اعمال هرگونه دخالت که موجبات تحدید حق تشکل های کارگری و کارفرمایی جهت تدوین قوانین و مقررات مربوط به خود با هدف انتخاب نمایندگان خویش به منظور سازمان دهی تشکیلات و فعالیت ها و نیز یکپارچه سازی برنامه های مربوطه در فضایی آزاد می باشد و نیز هرگونه دخالت که موجبات جلوگیری از اعمال قانونی حقوق مربوط به آنها را موجب گردد خودداری نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۶۶ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۴۵ بند ۲۰۷ مراجعه شود .)

۱۱۱۸- ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ با هدف حفاظت از تشکل های کارگری و در برابر تشکل های کارفرمایی و نمایندگان و یا اعضاء آنها و نه در برابر سایر تشکل های کارگری ، نمایندگان و یا اعضاء آنها تدوین گردیده است . در همین خصوص لازم به ذکر است که رقابت های داخلی در تشکل ها خارج از حوزه مقاوله نامه فوق قرار خواهند گرفت .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۶۷ مراجعه شود .)

۱۱۱۹- نظر به وجود دو کمیته اجرایی در داخل تشکل های کارگری که یکی از آنها تحت کنترل کارفرمایان قرار دارد ، کمیته بر لزوم اشاره صریح قوانین و مقررات به مجازات ها و غرامات مربوط به اعمال و اقدامات تبعیض آمیز علیه تشکل ها و نیز دخالت کارفرمایان در تشکل های کارگری با هدف بکارگیری موثر ماده ۲ مقاوله نامه شماره ۹۸ اشارت دارد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند های ۷۶۵ و ۹۶۸ مراجعه شود .)

۱۱۲۰- درخصوص اختلافات طرح شده در داخل یک تشکل ، کمیته از دولت ها می خواهد نسبت به ادامه تلاش های خود از طریق رایزنی قبلی با تشکل های مربوطه جهت تدوین رویه های بی طرفانه مورد نیاز به منظور فراهم نمودن شرایط مورد لزوم برای کارگران جهت انتخاب نمایندگان خود در فضایی آزاد اقدام نمایند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۷۰ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۴۵ بند ۲۰۷ مراجعه شود .)

۱۱۲۱- در صورتی که دو کمیته اجرائی به طور همزمان ادعاهایی را در مورد قانونی بودن فعالیت های خود طرح نمایند ، موضوع باید از طریق مقامات قضایی و یا یک داور بی طرف و نه توسط ارگان های دولتی حل و فصل گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۷۰ ؛ گزارش ۳۳۵ ، پرونده شماره ۲۳۶۵ بند ۲۰۷ مراجعه شود .)

۱۱۲۲- اختلافات پیش آمده در داخل یک تشکل کارگری باید با تلاش های افراد مسئول (مـثلاً از طریـق رأی گیـری ، از طریق توسل جوئی به یک میانجی مستقل با توافق طرف های مربوطه و یا از طریق دخالت مقامات و نهادهای قضایی) حل و فصل گردد .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۷۱ ؛ گزارش ۳۱۱ ، پرونده شماره ۱۹۶۹ بند۱۴۴ ؛ گزارش ۳۳۱ پرونده شماره ۲۲۱۷ بند۲۰۲ مراجعه شود .)

۱۱۲۳- رسیدگی به اختلافات داخلی تشکل های کارگری خارج از حوزه صلاحیت این کمیته قرار داشته و باید از سوی خود طرف های ذینفع و یا با توسل به مقامات و یا نهادهای قضایی و یا یک داور مستقل حل و فصل گردند .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۷۳ ؛ گزارش ۳۳۳ ، پرونده شماره ۲۰۶۸ بند ۴۸۵ مراجعه شود .)

۱۱۲۴- درخصوص اختلافات داخلی تشکل ها ، کمیته متذکر می شود که دخالت قضایی در این خصوص در جهـت روشـن شدن وضعیت از جنبه حقوقی با هدف حل و فصل مسایل مربوط به مدیریت و نمایندگی تشکیلات کارگری مربوطه کمـک مؤثری محسوب می گردد . در همین ارتباط از جمله دیگر ابزارهای قابل استفاده جهت حل و فصل اختلافات می تـوان بـه تعیین یک داور بی طرف مورد توافق از سوی طرف ها جهت حل و فصل مشترک مشکلات موجـود و یـا در صـورت نیـاز برگزاری انتخابات جدید اشاره نمود . در ارتباط با هر یک از این موارد ، دولت موظف است نـسبت بـه شناسـایی رهبـران تعیین شده بعنوان نمایندگان قانونی تشکل اقدام نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند۹۷۳ ؛ گزارش ۳۰۰ ، پرونده شماره ۱۹۲۱ بند ۱۵۳ مراجعه شود .)

۱۱۲۵- بروز خشونت حاصل از اختلافات درون تشکلی می تواند موجبات جلوگیری از اعمال آزادانه حقـوق تـشکل هـا را فراهم آورد . درصورت بروز چنین وضعیتی درصورت جدی شدن موضوع ، دخالت مقامات دولتی و از جمله نیروی پلیس به منظور حفاظت از این حقوق مناسب خواهد بود . دراین خصوص نقض حقوق تشکل ها از سوی دولت تنها درصورتی مطرح خواهدگشت که دولت در ارتباط با خشونت های حاصله به نحو نامناسب برخورد نماید .

(به نشریه Digest- ۱۹۹۶ بند ۹۷۴ مراجعه شود .)

ضمیمه ۱ :

رویه های ویژه جهت بررسی شکایات طرح شده نزد سازمان بین المللی کار درخصوص نقض آزادی انجمن

اهم مطالب مطروحه ذیل درخصوص رویه های مربوط به بررسی شکایات وارده در ارتباط با نقض حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی براساس مفاد مصوب هیئت حکام دفتر سازمان بین المللی کار و شورای اقتصادی اجتماعی سازمان ملل متحد ، درماه های ژانویه و فوریه ۱۹۵۰ و نیز تصمیمات متخذه از سوی هیئت حکام در طی اجلاس ۱۱۷ آن در نوامبر ۱۹۵۱ ، همچنین اجلاس ۱۲۳ در نوامبر ۱۹۵۳ ، اجلاس ۱۳۲ در ژوئن ۱۹۵۶ ، اجلاس ۱۴۰ در نوامبر ۱۹۵۷ ، اجلاس ۱۴۴ در مارس ۱۹۶۰ ، اجلاس ۱۷۵ در می ۱۹۶۹ ، اجلاس ۱۸۴ در نوامبر ۱۹۷۱ ، اجلاس ۲۰۲ در مارس ۱۹۷۷ ، اجلاس ۲۰۹ در می و ژوئن ۱۹۷۹ و اجلاس ۲۸۳ در مارس ۲۰۰۲ با توجه به رویه های داخلی مربوطه جهت انجام بررسی مقدماتی شکایات و نهایتاً براساس تصمیمات متخذه از سوی خود کمیته آزادی انجمن صورت گرفته است .

۱. پیرو مذاکرات انجام شده با شورای اقتصادی اجتماعی سازمان ملل متحد ، هیئت حکام در ژانویه ۱۹۵۰ نسبت به تشکیل کمیته حقیقت یاب و مصالحه آزادی انجمن با عضویت افراد مستقل اقدام نمود . هیئت حکام هم چنین نسبت به تعیین حوزه مسئولیت این کمیته و ارائه خط مش های مربوط به رویه های مورد استفاده آن تصمیمات لازم را اتخاذ کرد . مطابق این امر هیئت حکام ، ضمن تماس با شورای اقتصادی اجتماعی پیشنهاداتی را با هدف یکپارچه سازی رویه های مورد نظر جهت امکان استفاده از خدمات و امکانات آن نزد سازمان ملل مطرح نمود .

۲. شورای اقتصادی اجتماعی در طی دهمین اجلاس خود در تاریخ هفده فوریه ۱۹۵۰ ضمن توجه به تصمیم هیئت مربوطه نسبت به اتخاذ تصمیم به منظور تصویب یک قطعنامه اقدام نمود . این شورا در توجیه عملکرد خود متذکر گردید که این امر با قطعنامه شورا مورخ ۲ اوت ۱۹۴۹ همگون و از جمله اقدامات موثر جهت حفاظت از حقوق تشکل های کارگری و کارفرمایی محسوب می شود . نهایتاً شورا از طرف سازمان ملل متحد نسبت به پذیرش خدمات ارائه شده از سوی سازمان بین المللی کار و کمیته حقیقت یاب و مصالحه اقدام نمود و رویه های مربوطه را به عنوان همکاری موثر عملا به مورد اجرا گذارد که در سال ۱۹۵۳ نیز با موارد مکمل همراه گردید .

شکایات طرح شده نزد سازمان ملل متحد

۳. کلیه ادعاهای طرح شده نزد سازمان ملل متحد درخصوص موارد نقض حقوق تشکل های کارگری از سوی دولت ها و یا تشکل های کارفرمایی علیه کشورهای عضو ILO ، از سوی شورای اقتصادی اجتماعی به هیئت حکام دفتر سازمان بین المللی کار ارجاع و جهت طرح آن نزد کمیته حقیقت یاب و مصالحه مورد بررسی قرار می گیرد .

۴. درصورتی که دبیرکل سازمان ملل از طرف شورای اقتصادی اجتماعی عمل نموده و رضایت دولت های مربوطه را اخذ نموده باشد و درصورتی که شورای اقتصادی ، ادعاهای طرح شده را جهت انتقال به کمیته ، مناسب تشخیص دهد ، ادعاهای مشابه طرح شده نزد سازمان ملل متحد درخصوص هر یک از اعضای سازمان ، حتی اشخاص حقیقی غیر عضو ILO از طریق هیئت حکام ILO به کمیته ارسال خواهد گردید . درصورت عدم اعلام رضایت دولت ها ، شورای اقتصادی اجتماعی با هدف اتخاذ اقدام مناسب ، جانشینی را به منظور حفاظت از حقوق مربوط به آزادی انجمن جهت بررسی وضعیت پیش آمده تعیین خواهد نمود . درصورتی که هیئت حکام با ادعاهای مربوط به نقض حقوق تشکل ها علیه هر یک از اعضای سازمان ملل متحد که عضو ILO نیز نباشد روبه رو گردند ، ادعاهای مربوطه در اولین فرصت به شورای اقتصادی اجتماعی ارجاع داده خواهد شد .

ارگان های صلاحیت دار جهت بررسی شکایات

۵. براساس تصمیم متخذه از سوی هیئت حکام ، شکایات طرح شده علیه اعضای ILO باید در اولین فرصت به مسئولین هیئت حکام جهت انجام بررسی های اولیه ارائه گردند . پیرو مذاکرات صورت گرفته در طی اجلاس ۱۱۶ و ۱۱۷ خود هیئت مزبور ، تصمیم گرفت نسبت به تأسیس کمیته آزادی انجمن جهت انجام بررسی های اولیه اقدام نماید .

۶. بنابراین در حال حاضر سه ارگان دارای صلاحیت جهت رسیدگی به ادعاهای مطرح شده درخصوص نقض حق تشکل ها نزد ILO وجود دارند که عبارتند از : ۱- کمیته آزادی انجمن تاسیس شده از سوی هیئت حکام ۲- خود هیئت حکام و ۳- کمیته حقیقت یاب و مصالحه آزادی انجمن

ترکیب و عملکرد کمیته آزادی انجمن

۷. این کمیته ، یک ارگان تصمیم گیرنده است که منعکس کننده مشخصه هویت مشارکت سه جانبه مورد تاکید سازمان بین المللی کار می باشد . این ارگان از زمان تاسیس آن در سال ۱۹۵۱ شامل نه عضو بوده که کلیه اعضای آن به نسبت برابر ، نقش نمایندگی دولت ، گروه های کارگری و کارفرمایی را ایفا می نمایند . دراین خصوص هر عضو براساس ظرفیت و قابلیت های شخصی مربوط به خود در این ارگان مشارکت می نماید . همچنین ۹ نفر عضو علی البدل از سوی این ارگان معرفی می کردند که تنها در صورت غیبت اعضای اصلی به منظور حفظ ترکیب اصلی آن در جلسات ، حضور خواهند یافت .

۸. عملکرد جاری مصوب از سوی کمیته در فوریه ۱۹۵۸ و تاکید صورت گرفته در این خصوص در مارس ۲۰۰۲ جهت اعضای علی البدل این امکان را فراهم می نماید تا در صورت حضور اعضای اصلی نیز نسبت به مشارکت در فعالیت های کمیته اقدام نماید ، بدین ترتیب اعضای علی البدل در واقع به عنوان معاونین اعضای اصلی شناخته شده و باید از کلیه قوانین مقرر جهت اعضای اصلی تابعیت نماید .

۹. براساس آخرین بررسی های به عمل آمده در تاریخ مارس ۲۰۰۲ درخصوص رویه های جاری کمیته با توجه به قاعده حاکم جهت انتصاب اعضاء با توجه به قابلیت های شخصی آنان ابراز امیدواری مینماید که نامزدی اعضای مربوط به دولت نیز با هدف تضمین حفظ نمایندگی دائم دولت در این ارگان براساس قابلیت های فردی آنان اعلام گردد .

۱۰. هیچ یک از افراد و یا نمایندگانی که شکایتی بر علیه آنان طرح گردیده است و یا هیچ یک از افراد شاغل در مناصب رسمی و یا سازمان های ملی کارفرمایان و یا کارگرانی که شکایتی علیه آنان تسلیم گردیده است ، از حق شرکت

در جلسات برگزار شده توسط کمیته درخصوص شکایات فوق برخوردار نمی باشند . به همین ترتیب مدارک رسیده به کمیته در این خصوص نیز به آنان قابل ارائه نخواهد بود .

۱۱. کمیته همواره تلاش خواهد نمود نسبت به اتخاذ تصمیمات به اتفاق آرا اقدام نماید .

وظیفه و مسئولیت کمیته

۱۲. ILO برمبنای اساسنامه خود به ویژه با هدف بهبود شرایط کاری و ارتقاء آزادی انجمن در کشورهای مختلف تأسیس گردیده است . در این راستا موضوعات و مسائل طرح شده مربوط به این سازمان بیش از این در حوزه مسئولیت دولت قرار نداشته و اقدامات متخذه توسط کمیته در این جهت دخالت در امور داخلی کشورها محسوب نمی شود و دلیل این امر به حوزه مسئولیت و وظیفه ILO که از سوی اعضای آن تعریف و تعیین گردیده است باز می گردد.

۱۳. عملکرد سازمان بین المللی کار در خصوص آزادی انجمن و حفاظت از حقوق افراد با هدف تاثیر پذیری اصول کلی آزادی انجمن ، بعنوان یکی از پادمان های اولیه صلح و عدالت اجتماعی تنظیم گردیده است . عملکرد این سازمان در راستای تأمین و ارتقاء حق انجمن در راستای منافع کارگران و کارفرمایان پیش بینی گردیده است . این سازمان مجاز به ایراد اتهام برعلیه و یا در راستای محکومیت دولت ها نمی باشد . در واقع کمیته آزادی انجمن براساس رویه های تحول یافته در طول سالیان ، نهایت دقت و توجه خود را جهت خارج نشدن از حوزه های مربوط به فعالیت های خویش مبذول می دارد .

۱۴. وظیفه کمیته ، تعیین همخوانی و یا ناهمخوانی مواد قانونی و یا عملکرد های مربوط به اصول آزادی انجمن و چانه زنی ها جمعی براساس مفاد مصروحه در مقاوله نامه های مربوطه می باشد .

۱۵. وظیفه کمیته هم چنین بررسی و ابراز نظر درخصوص وارد بودن ادعاهای مطرح شده و انطباق شواهد ارائه شده با اصول پذیرفته شده می باشد . این امر مستقیماً به شواهد و ادله وارده مربوط بوده و صرفاً براساس ادعاهای طرح شده صورت نخواهد پذیرفت .

۱۶. با هدف اجتناب از امکان ایجاد سوء تفاهم و یا تغییر نادرست ، کمیته تأکید مینماید که وظیفه آن صرفاً به بررسی ادعاهای وارده محدود می گردد . در این خصوص وظیفه آن یکپارچه سازی نظرات قطعی و کلی ابراز شده درخصوص وضعیت تشکل ها در کشورهای خاص براساس اعلامیه های کلی و صرفاً به چهارچوب ارزیابی ادعاهای خاصی محدود می گردد .

۱۷. عملکرد معمول کمیته نباید بر اعمال تمایز نسبت به ادعاهای طرح شده علیه دولت ها و نیز افراد متهم به نقض آزادی انجمن دلالت داشته و بلکه باید نسبت به تعیین صحت و یا عدم صحت نقض اعمال آزادانه حقوق تشکل ها از سوی دولت ها جهت گیری نماید .

۱۸. کمیته (پس از بررسی های اولیه و با در نظر گرفتن ملاحظات صورت گرفته توسط دولت های ذی نفع که باید ظرف یک دوره زمانی منطقی ارائه گردند) موظف است نسبت به ارائه گزارش خود به ارگان تصمیم گیرنده درخصوص ضرورت و یا عدم ضرورت انجام بررسی های بیشتر درخصوص یک مورد طرح شده (برای مثال اینکه ادعاهای طرح شده موجبات نقض اعمال آزادانه حقوق تشکل ها را فراهم نیاورده و یا ادعاهای طرح شده صرفا از ماهیتی سیاسی برخوردار بوده و پی گیری موضوع امری لازم نمی باشد ، و یا اینکه ادعاهای طرح شده از ابهام بیش از حد برخوردار بوده و انجام بررسی درخصوص آنها جایی از اعراب ندارد ؛ و یا اینکه شکایات یا ادعاهای طرح شده از ادله کافی جهت احاله به کمیته حقیقت یاب و مصالحه برخوردار نمی باشد .) اقدام نمایند .

۱۹. کمیته مختار است از هیئت حکام درخواست نماید که این ارگان نسبت به یادآوری موارد غیرعادی مشاهده شده ، به دولت های ذینفع و درخواست از آنها جهت اصلاح اینگونه موارد اقدام نماید .

صلاحیت کمیته جهت بررسی شکایات

۲۰. کمیته اعتقاد دارد رسیدگی و تصمیم گیری راجع به موارد نقض اعمال شده مرتبط با مقاوله نامه های ILO درمورد شرایط کاری با توجه به اینکه این گونه موارد ناقض آزادی انجمن قلمداد نمی گردند در صلاحیت آن نمی باشد .

۲۱. کمیته خاطرنشان می نماید که رسیدگی به موضوعات و مسائل مربوط به قوانین تأمین اجتماعی خارج از صلاحیت آن می باشد .

۲۲. مسائل طرح شده مربوط به مالکیت زمین ها و دوره های زمانی مربوطه در این خصوص که از سوی قوانین ملی تعیین گردیده اند به مشکلات مربوط به حقوق تشکل ها مربوط نمی باشند .

۲۳. ارائه نظر در مورد نوع و یا مشخصه های روابط نظام صنفی در هر کشور از جمله میزان قابلیت قوانین تنظیم شده در حوزه صلاحیت کمیته قرار ندارد .

۲۴. کمیته همواره ضمن ملحوظ نمودن شرایط ملی حاکم از جمله تاریخ روابط کاری و زمینه های اجتماعی و اقتصادی هر کشور ، بر رعایت اصول آزادی انجمن تشکلی یکپارچه و موثر تاکید می نماید .

۲۵. در ارتباط با مواردی که در آنها دولت ها بر وجود ملاحظات صرفاً سیاسی در ارتباط با شکایات و موضوعات طرح شده تاکید می نمایند ، کمیته اعتقاد دارد که حتی سیاسی بودن یا ماهیت سیاسی داشتن موارد طرح شده ، هر مورد جهت تعیین وجود ارتباط با آنها با اعمال حقوق تشکل ها باید به نحو مطلوب مورد بررسی قرار گیرند .

۲۶. تعیین یک جانبه وجود و یا عدم وجود ارتباط موضوعات طرح شده در شکایات با قوانین کیفری یا با حقوق تشکل ها نباید از سوی دولت ها صورت گرفته و این امر صرفاً در حوزه صلاحیت کمیته و پس از انجام بررسی های مورد نیاز قرار خواهد داشت .

۲۷. درخصوص ادعاهای تفصیلی صورت گرفته علیه پیش نویس قوانین تعیین شده ، کمیته اعتقاد دارد که ارائه نظر درخصوص ادعاهای طرح شده درخصوص متونی که در بر دارنده اختیارات اجرایی قانونی نمی باشند نباید موجبات عدم ارائه نظر در مورد صحت و یا عدم صحت ادعاهای طرح شده از سوی کمیته را فراهم آورند . در این خصوص کمیته معتقد است که دولت و طرف های شاکی باید قبل از به اجرا گذاشته شدن لوایح قانونی از نظرات کمیته درخصوص لوایح مربوطه آگاه شده و در صورت لزوم ، نسبت به اعمال اصلاحات مورد نظر در مورد آنها اقدام نمایند .

۲۸. در مواردی که رویه پژوهش و یا استیناف نزد دادگاه ها و یا محکمه های بی طرف پیش بینی گردیده باشند و این رویه ها در ارتباط با موضوعات طرح شد مورد لحاظ قرار نگرفته باشند ، کمیته در طی بررسی های خود نسبت به ملاحظه انجام این امر نیز اقدام خواهد نمود .

۲۹. در ارتباط با رسیدگی به یک پرونده طرح شده از سوی مقامات قضایی مستقل و ذی صلاح که نسبت به اجرای نظرات ایشان تضمین های قبلی ارائه گردیده است کمیته اعلام می دارد با توجه به اینکه تصمیمات متخذه از سوی مقامات قضایی در این خصوص فراهم شدن اطلاعات تکمیلی را موجب می گردد ، بنابراین در هنگام بررسی این امر نسبت به تعلیق بررسی ها و تحقیقات خویش جهت یک دوره زمانی منطقی تا دریافت اطلاعات مربوطه به شرط عدم نقض منافع طرف های شاکی در طی این مدت اقدام خواهد نمود .

۳۰. اگرچه توسل به رویه های حقوقی داخلی ، صرفنظر از نتیجه ، عاملی است که باید لزوماً مورد بررسی قرار گیرد ، اما کمیته همواره بر این نظر بوده که با توجه به مسئولیت های تعیین شده خویش صلاحیت آن در رسیدگی و ادامه رسیدگی به ادعاهای طرح شده بدون توجه به ناتوانی قوانین داخلی در این خصوص اعمال خواهد گردید .

شکایات قابل رسیدگی

۳۱. شکایات مطرح شده نزد ILO چه مستقیم و چه از طریق سازمان ملل متحد باید از سوی تشکل های کارگری و کارفرمایی و یا دولت ها طرح گردیده باشند . ادعاها و شکایات واصله ، تنها هنگامی قابل رسیدگی می باشند که از سوی تشکل هایی که درخصوص شکایات از منافع مستقیم برخوردارند ، و یا از سوی تشکل های بین المللی کارگری و کارفرمایی با توجه به تاثیر مستقیم موضوعات طرح شده بر تشکل های وابسته بدانها طرح گردیده باشند . شکایاتی از این قبیل صرف نظر از شناسایی و یا عدم شناسایی مقاوله نامه های مربوط به آزادی انجمن از سوی کشورها قابل طرح و رسیدگی خواهند بود .

۳۲. کمیته درخصوص تصمیم گیری در این مورد که در چارچوب معیارهای در نظر گرفته شده ، اسااسنامه ILO یک تشکل خاص و یک تشکل کارگری و کارفرمایی را از آزادی کامل برخوردار میداند و نظرات و تعاریف ملی در این خصوص بی تأثیراست ، مخالف می باشد .

۳۳. کمیته هیچ یک از شکایات وارده از سوی تشکل ها را صرفا به دلیل انحلال آنها و یا پیشنهاد انحلال آنها از سوی دولت ها و یا به دلیل پناهندگی شاکیان در کشورهای دیگر غیر قابل بررسی قلمداد نمی نماید .

۳۴. عدم ارائه مقررات داخلی از سوی تشکلها براساس موارد مصروحه در قوانین ملی دلیل مکفی جهت غیرقابل بررسی ساختن شکایات قلمداد نمی گردد این امر با توجه به این واقعیت صورت می پذیرد که اصول آزادی انجمن بر اختیار کارگران جهت تأسیس تشکل های مورد نظر خود بدون کسب مجوز قبلی صحه می گذارند .

۳۵. عدم شناسایی رسمی یک تشکل از سوی دولت ، توجیهی جهت رد درخواست شکایت آن با توجه به موجودیت واقعی تشکل محسوب نمی گردد .

۳۶. در ارتباط با مواردی که جهت بررسی آنها در کمیته از طرف تشکل ها اطلاعات دقیق و کافی ارائه نگردیده است ، دبیرکل مختار خواهد بود از تشکل های مورد بحث درخواست نماید تا نسبت به فراهم آوردن و ارائه اطلاعات مورد نیاز در مورد کیفیت عضویت ، قوانین داخلی ، وابستگی های ملی و بین المللی تشکل های فوق و به طور کلی هر نوع اطلاعات مورد نظر دیگر که به ارتقاء فهم ماهیت موارد و شکایات رسیده منجر گردد اقدام نماید .

۳۷. در ارتباط با موارد شکایات رسیده که در آنها شاکیان به خاطر بیم از انتقام دولت از کمیته درخواست می نمایند از افشای اسامی شکات خودداری نماید ، دبیرکل موظف است پس از بررسی شکایات و صحت اظهارات و ادعاها نظر خود را در این خصوص به کمیته اعلام دارد . در این صورت کمیته پس از بررسی گزارش های واصله ، تصمیم گیری خواهد نمود .

تکراری بودن شکایات

۳۸. درخصوص هر مورد شکایت که در بردارنده موارد نقض بوده و کمیته قبلاً درخصوص آنها تصمیم گیری نموده است ، دبیرکل در اولین مرحله نسبت به احاله آن به کمیته جهت اتخاذ تصمیم مناسب در این خصوص اقدام خواهد نمود .

۳۹. کمیته تنها درمواردی نسبت به بازگشایی یک پرونده اقدام می نماید که در توصیه های نهایی تسلیم شده به هیئت مدیره صریحاً اشاره گردیده باشد که در صورت ارائه شواهد جدید نسبت به لحاظ شدن آنها در حکم و تصمیم گیری اقدام خواهد شد . به همین ترتیب کمیته نسبت به بررسی مجدد ادعاهای قبلی که در مورد آنها احکام و تصمیمات مورد نظر صادر شده باشند اقدام نخواهد نمود .(برای مثال آن گونه شکایات رسیده که با توجه به قوانین و مقرراتی که قبلاً مورد بررسی قرار گرفته اند در بر دارنده موارد جدیدی نبوده اند)

شکل شکایات

۴۰. شکایات ارسالی به کمیته باید به صورت کتبی ارسال گردند و از سوی نماینده ارگانی ذی صلاح ، امضاء و با ادله و مستندات مناسب درخصوص نقض حقوق تشکل ها همراه گردند .

۴۱. درصورت دریافت نسخ غیراصل شکایات ، چه به شکل مستقیم و چه به شکل غیرمستقیم از طرف سازمان ملل متحد ، موارد رسیده شکایات از سوی کمیته ، رسمی قلمداد نگردیده و در قبال آنها اقدامی صورت نخواهد پذیرفت .

۴۲. شکایات ارسال شده از سوی مجامع و یا تجمعاتی که از ماهیت دائمی برخوردار نیستند و فاقد هویت قطعی بوده و امکان مکاتبه با آنها وجود ندارد (چه به خاطر ماهیت موقتی آنها و چه به خاطر عدم درج هیچگونه نشانی در شکایات) قابل طرح و بررسی نخواهد بود .

قوانین و مقررات مربوط به روابط با شکات

۴۳. شکایاتی که به نقض موارد خاص مربوط به حقوق تشکل ها مربوط نمی گردند از طریق دبیرکل به کمیته آزادی انجمن احاله داده شده و این کمیته در مورد آنها تصمیم گیری می نماید . در ارتباط با موارد این چنینی دبیرکل می تواند تا قبل از تشکیل جلسات کمیته در این خصوص اقدام نموده و نیز مختار است ضمن تماس مستقیم با تشکل های شاکی به آنها اطلاع دهد که وظیفه کمیته صرفاً رسیدگی به سوالات و مشکلات مربوط به آزادی انجمن بوده و از آنها درخواست نماید موضوعات و مشکلات خود را به شکل صریح مشخص نمایند تا نسبت به رسیدگی به آنها اقدام گردد .

۴۴. دبیرکل به محض دریافت شکایات مربوط به موارد خاص نقض آزادی انجمن (بطور مستقیم از سوی تشکل های شاکی و یا از طریق سازمان ملل متحد) به شکات یادآور می گردد که نسبت به فراهم آوردن اطلاعات تکمیلی مورد نظر در راستای شکایات طرح شده در ظرف یک دوره یکماهه اقدام نمایند . درصورتی که اطلاعات تکمیلی مورد نظر پس از زمان تعیین شده یک ماهه ILO ارسال گردد این بر عهده کمیته خواهد که نظر خود را درمورد وجود ادله کافی و شواهد جدید و متقن با توجه به عدم توانایی شکات جهت ارائه ادله بیشتر در طی مدت زمان تعیین شده ابراز نماید . در صورتی که کمیته تشخیص دهد ادله موجود از قابلیت رسیدگی برخوردار نمی باشند پرونده مربوطه غیر قابل رسیدگی و بررسی تشخیص داده خواهد شد . از طرف دیگر در صورتی که شکات در راستای شکایات خود ظرف مدت یکماه از تاریخ اعلام دریافت شکایات خود از سوی دبیرکل از عهده ارائه مدارک متقن بر نیایند (غیرکافی بودن مدارک) این امر بر عهده کمیته خواهد بود که نسبت به اخذ و یا عدم اخذ تدابیر افزون تر تصمیم گیری نماید .

۴۵. درمواردی که نسخ بسیاری از یک شکایت مشابه از سوی تشکل های مختلف ارسال گردیده باشد ، دبیرکل موظف به انعکاس درخواستی مبنی بر ارائه اطلاعات تکمیلی به کلیه تشکل های فوق نخواهد بود و تنها کافیست موضوع را به تشکل مرکزی مرتبط موجود در کشوری که تشکل های مذکور در آن عضویت دارند و یا در صورت امکان آن را به نویسنده نسخ اصلی منعکس نماید . این امر البته در موارد خاص یا ویژه که اطلاع رسانی به کلیه تشکل های مرتبط اجتناب ناپذیر می باشد ، مصداق نخواهد داشت . در این ارتباط دبیرکل ضمن انعکاس موضوع به دولت مورد نظر ، از طریق ارسال اولین نسخه دریافتی ، مشخصات سایر شکات ارائه کننده شکایات یکسان را به آنان اعلام خواهد نمود .

۴۶. در صورتی که شکایات به دولت های ذیربط انعکاس یافته و دولت ها نیز نظرات و ملاحظات خود را در مورد آنها بیان نمایند و نیز هنگامی که موارد منعکس شده در شکایات با نظرات و ملاحظات دولت در مورد آنها کاملا در تناقض بوده اما ادله متقن و کافی در مورد آنها وجود نداشته باشد به نحوی که خود کمیته نیز جهت اتخاذ تصمیم مناسب با مشکل مواجه گردد ، کمیته مختار است نسبت به ارائه درخواست ، برشکات جهت فراهم اوردن اطلاعات مکتوب درخصوص مسائل مطروحه به منظور روشن تر ساختن آنها اقدام نماید . در واقع با اقدام در این جهت از یک طرف دولت ها به عنوان متهمان از فرصت کافی جهت پاسخ به توضیحات تکمیلی ارائه شده از سوی شکات برخوردار گردیده و از طرفی دیگر روش های جاری و یکسان در جهت کسب اطلاعات بیشتر از طرف شکات متحول گردیده که در راستای روشنتر ساختن موارد مصروح در شکایات مثمرثمر خواهد بود .

۴۷. براساس دو شرط مصروحه در بند قبلی ، کمیته می تواند همچنین در ارتباط با موارد مطروحه مناسب نسبت به اطلاع رسانی به شکات درخصوص ماهیت ملاحظات دولت اقدام نموده و آنها را دعوت نماید در این خصوص نظرات خود را طی یک دوره زمانی معین ارائه نمایند .

علاوه بر این دبیرکل مختار است با توجه به ملاحظات دولت درخصوص موضوعات مطروحه در شکایات نسبت به ارسال مستقیم مکاتبات به شکات از طرف کمیته بیش از برگزاری اجلاس بعدی کمیته اقدام نموده و نظر آنها و یا اطلاعات آنها را درخصوص موارد مطروحه و ملاحظات دولت با تعیین یک دوره زمانی مناسب که در عین حال حق دولت را جهت پاسخگویی مطابق با موارد مطروحه در بند قبلی محترم می شمارد جویا گردد .

۴۸. به منظور اطلاع رسانی منظم به شکات درخصوص مراحل اصلی رویه های مربوط به شکایات ایشان ، پس از هر جلسه تشکیل شده از سوی کمیته شکات درخصوص رسیدگی به پرونده آنها در طی جلسه فوق توجیه گردیده و در صورت عدم اتخاذ هیچگونه تصمیمی از سوی کمیته متعاقب خاتمه جلسه موارد مورد اشاره جهت بررسی بیشتر و ارائه اطلاعات افزونتر از سوی دولت به دولت انعکاس خواهند یافت .

"توصیه"

۴۹. درعین حالی که هیچ یک از قوانین رسمی ، تعیین دوره زمانی خاصی را جهت ارائه توصیه های مناسب در رویه های مربوط به بررسی شکایات ، پیش بینی ننموده اند ، شاید ارائه پاسخ های تفصیلی از سوی دولت در ارتباط با مواردی که وقوع آنها به زمان های بسیار دور باز می گردد اگر نه غیرممکن اما بسیار سخت باشد .

بازپس گیری شکایات

۵۰. درمواردی که کمیته با درخواست های تسلیم شده درخصوص بازپس گیری شکایات مواجه می گردد ، تمایل تشکل ها جهت پس گیری شکایات خویش اقدامی است که درخصوص آن ارائه توضیحات و دلایل کافی امری ضروری بوده و درخواست های رسیده در این خصوص به صورت خودکار قطع رویه مربوطه در ارتباط با مراحل تحقیق را به همراه نخواهد داشت در ارتباط با چنین مواردی کمیته از صلاحیت ارزیابی دلایل پس گیری آزادانه شکایات و نیز آگاهی از توضیحات ارائه شده در این خصوص به منظور اطمینان از اقدام در این راستا به شکلی کاملاً مستقل از سوی تشکل های ارائه کننده شکایات برخوردار می باشد . در همین ارتباط کمیته خاطر نشان می سازد ، مواردی وجود دارند که در آنها پس گیری شکایات از سوی تشکل های ارائه کننده آنها نه صرفاً به لحاظ واقعییت های مربوط به موارد شکایات و بلکه تحت فشارهای به عمل آمده از سوی دولت علیه شکات و هشدار دولت به شکات درخصوص سخت تر شدن شرایط برای آنها در صورت عدم بازپس گیری شکایات ایشان باز می گردد .

قواعد و مقررات مربوط به روابط با دولت های ذینفع

۵۱. هر کشور با عضویت در سازمان بین المللی کار موظف به محترم شمردن شماری از اصول مربوطه از جمله اصول آزادی انجمن که از جمله اصول متعارف مقاوله نامه های مربوطه محسوب می گردد خواهد بود .

۵۲. در صورتی که شکایات اصلی و یا سایر اطلاعات تکمیلی در پاسخ به اعلام دریافت شکایات واصله کاملا متقن قلمداد گردند ، شکایات فوق به همراه سایر اطلاعات مربوطه توسط دبیرکل در اولین فرصت به دولت های ذینفع انعکاس خواهند یافت و در عین حال از دولت ها نیز درخواست خواهد گردید که پش از اتمام یک دوره معین زمانی ، که با توجه به اجلاس آتی کمیته تعیین خواهد شد ، نسبت به ارائه ملاحظات خود در این خصوص اقدام نمایند . دبیرکل همزمان با انعکاس ادعاهای مطروحه دولت ها توجه آنها را به اهمیت قائل شده از سوی هیئت حکام درخصوص دریافت پاسخ های آنان در طی دوره زمانی فوق الذکر به نحوی که کمیته را قادر می سازد نسبت به بررسی موارد رسیده در اولین فرصت پس از وقوع رویدادهایی که به این ادعاها مربوط می باشند جلب می نماید . در صورت وجود تردید دبیرکل ، جهت تعیین متقن

بودن و یا مکفی بودن ادله موجود در شکایات به منظور مطلع ساختن دولت های مربوطه دراین خصوص و اخذ ملاحظات آنها ، وی مختار خواهد بود پیش از اخذ هرگونه تصمیم با کمیته رایزنی نماید .

۵۳. در مواردی که در آنها ادعاهای مطروحه درخصوص بنگاه های اقتصادی و یا شرکت های خاص طرح گردیده باشند در یادداشتی که براساس آن ادعاهای فوق به دولت منعکس می گردد از دولت ها درخواست می شود تا در جهت ارائه پاسخ ها و ملاحظات تکمیلی خود نظر کلیه تشکل ها و موسسات مربوطه را جویا گردند . اگرچه لازم به ذکر است که کاربرد این رویه نباید موجبات تأخیر در روند مربوطه و یا بررسی موارد مطروحه را فراهم آورد .

۵۴. قائل گردیدن تمایز بین موارد اضطراری براساس اولویت ها و سایر موارد ، قابل پذیرش است . موارد و موضوعاتی که جان افراد و یا آزادی های فردی و ایجاد شرایط جدید تاثیر گذار بر آزادی عمل نهضت ها (در مفهوم کلی آن) را متاثر می سازند و نیز مواردی که در نتیجه ادامه برقراری وضعیت اضطراری مطرح گردیده اند و همچنین مواردی که ممکن است موجبات انحلال تشکل ها را فراهم آورند از جمله موارد اضطراری قلمداد می شوند . درعین حال مواردی که قبلاً نیز نزد هیئت حکام مفتوح گردیده اند از وضعیت اضطراری مشابه برخوردار خواهند بود .

۵۵. در ارتباط با کلیه موارد در صورتی که اولین پاسخ ها و ملاحظات ارائه شده از طرف دولت ها از سوی کمیته پاسخ هایی کلی مفروض گردند ، کمیته از دبیرکل درخواست خواهد نمود تا نسبت به کسب و دریافت هرگونه اطلاعات تکمیلی از دولت ها با استفاده از هر نوع روش قابل تصور قضایی و قانونی اقدام نمایند .

۵۶. دبیرکل همچنین بدون تعمیق در ادله ارائه شده مختار است درخصوص تعیین این که ملاحظات دولت ها در ارتباط با موضوعات مربوطه و یا پاسخ های آنها به تقاضاهای مربوط به ارائه اطلاعات تکمیلی امکان بررسی شکایات را از سوی کمیته فراهم می آورد و یا خیر . اقدام نموده و در صورت تشخیص بر عدم کفایت ملاحظات و پاسخ های فوق ، از طرف کمیته و پیش از برگزاری اجلاس بعدی آن نسبت به مکاتبه مستقیم با دولت های ذینفع درخواست از آنها جهت فراهم آوردن اطلاعات مکفی در این خصوص تدابیر لازم را اتخاذ نماید .

۵۷. هدف اصلی رویه های جاری و پیش بینی شده در ILO به منظور بررسی ادعاهای مربوط به موارد نقض آزادی انجمن ، ارتقاء احترام به آزادی های تشکل های کارگری و کارفرمایی در قانون و در عمل می باشد . در حالی که رویه های مربوطه از دولت ها در قبال اتهامات غیر منطقی محافظت نمایند ، دولت ها نیز به نوبه خود باید جهت حفظ موقعیت خویش اهمیت یکپارچه سازی (جهت فراهم آوردن امکان بررسی های عینی) پاسخ های تفصیلی خود به ادعاهای طرح شده علیه آنان را مورد شناسایی قرار دهند . در این ارتباط کمیته تاکید می نماید که در ارتباط با کلیه موارد طرح شده نزد آن مراحل اولیه پاسخگویی دولت ها نباید صرفاً به ارائه پاسخ ها و ملاحظات کلی از سوی آنان محدود گردد .

۵۸. درارتباط با مواردی که دولت ها در ارائه ملاحظات خویش در مورد شکایات انعکاس یافته نزد آنان و یا ارائه اطلاعات تکمیلی تأخیر قائل می گردند ، کمیته در یک بند مقدماتی ویژه در گزارش خود ضمن اشاره به این که دولت هایی که پس از گذشت یک دوره زمانی مناسب هنوز در این خصوص اقدامی انجام نداده اند ، درجه بندی شکایات مطروحه علیه آنان را نیز خاطر نشان خواهد نمود . بند فوق در واقع نوعی درخواست اضطراری از دولت های ذینفع به شمار می رود . لازم به ذکر است که متعاقب این امر تماس های ویژه ای با این دولت ها توسط دبیرکل و از طرف کمیته در اولین فرصت ممکن آغاز خواهد گشت .

۵۹. در ارتباط با مورد فوق الذکر کمیته به کلیه دولت هایی که نسبت به ارائه پاسخ ها و ملاحظات خود در زمان تعیین شده غفلت نموده اند متذکر خواهد شد که درصورت عدم دریافت موارد درخواست شده ، کمیته در طی اجلاس بعدی خود نسبت به ارائه گزارش در این خصوص اقدام خواهد نمود .

۶۰. همچنین در یک بند ویژه در مقدمه گزارش کمیته مواردی نیز که در آنها عدم همکاری دولت ها با کمیته بروز مشکلاتی را موجب گشته اند مورد اشاره قرار خواهد نمود .

متعاقب این امر در اولین فرصت ممکن به دولت های فوق الذکر اطلاع داده خواهد شد که ریاست کمیته ، با نمایندگان آنان ، که در اجلاس ارگان تصمیم گیرنده و یا کنفرانس بین المللی کار شرکت نموده اند . تماس خواهند گرفت . در این راستا ریاست کمیته ، ضمن مذاکره با نمایندگان دولت های مورد بحث ، اهمیت موارد مربوطه را به آنان خاطر نشان نموده و از آنان دلایل تأخیر در ارسال نظرات و ملاحظاتشان را جویا گردیده و جهت اصلاح موارد مطروحه با آنان تبادل نظر خواهد نمود . پس از آن ریاست کمیته گزارشی را از نتایج مذاکرات خود به کمیته ارائه خواهد داد .

۶۱. در مواردی که ارسال پاسخ های مورد نیاز از سوی دولت ها قابل پیش بینی نمی باشند دفاتر خارجی ILO با دولت های مربوطه تماس گرفته و از آنان خواهند خواست نسبت به فراهم آوردن موارد مورد نیاز چه در طی دوره بررسی موارد مطروحه و یا در طی اتخاذ اقدامات توصیه شده از سوی کمیته ، که مورد تأیید هیئت حکام نیز می باشند اقدام نمایند . در این راستا اطلاعات تفصیلی در مورد شکایات مطروحه در زمینه های مورد نظر به دفاتر خارجی ILO ارسال گردیده و از آنان خواسته خواهد شد ضمن تماس با دولت هایی که در ارسال پاسخ های خود تاخیر نموده اند اهمیت ارسال سریع این پاسخ ها و ملاحظات را یادآور گردند .

۶۲. در مواردی که عدم تمایل دولت ها جهت همکاری کاملاً واضح و مبرهن می باشد کمیته می تواند بعنوان یک اقدام استثنایی نسبت به افشاء ادعاها و اتهامات طرح شده ، توصیه های ارگان تصمیم گیرنده و رفتار نامناسب دولت های فوق الذکر اقدام نمایند .

۶۳. رویه رسیدگی به شکایات مربوط به موارد نقض حقوق تشکل ها امکان رسیدگی دقیق به شکایات تسلیم شده علیه کشورهای عضو ILO را فراهم می سازد مشخص کرده است که امکان ادامه مشاهده عواقب حاصل از رویدادهای واقع شده که ارائه شکایات اولیه را موجب گشته اند پس از ایجاد یک دولت جدید عضو ILO نیز قابل تصور می باشد .دراین خصوص باید گفت در صورت برقراری چنین وضعیتی شکات حاضر باید نسبت به طرح شکایات خود و ارائه درخواست بررسی موارد نقض حقوق تشکل ها علیه دولت های جدید نیز اقدام نمایند .

۶۴. بین دولت های جانشین کشورها نوعی استمرار در کار و سیاست قابل مشاهده می باشد . این درحالی است که یک دولت را می توان مسئول عواقب اقداماتی دانست که دولت قبل از آن موجبات آنها را فراهم آورده است . دراین خصوص باید متذکر شد که در عین حال دولت جدید مسئول عواقب ادامه سیاست های دولت قبلی پس از به قدرت رسیدن خود شناخته می شود .

۶۵. درصورت تغییر نظام سیاسی در یک کشور ، دولت جدید باید نسبت به اتخاذ هرگونه تدابیر جهت حذف موارد منتج به ارائه شکایات حاصل از سیاست های نظام قبلی اقدام نماید ، هرچند که تدابیر مربوطه طی نظام قبلی اتخاذ گردیده باشند .

درخواست جهت تاخیر بررسی پرونده ها

۶۶. در مورد ارائه درخواست ها جهت تأخیر در بررسی پرونده ها از سوی تشکل های شاکی و یا دولت ، رویه و اقدامات متخذه از سوی کمیته تصمیم گیری موارد زیر را شامل می گردد :

- اینکه تقاضاهای مربوطه در آزادی کامل ارائه شده و یا خیر
- اینکه دلایل ارائه شده از صحت و درستی کامل برخوردارند و یا خیر
- و اینکه آیا با توجه به شرایط موجود این کار امکان پذیر می باشد و یا خیر

مأموریت های محوله در محل

۶۷. در مراحل مختلف رویه های رسیدگی به شکایات ، امکان اعزام نمایندگان ILO به کشور مورد بررسی ، برای مثال جهت ایجاد تماس مستقیم با آن کشور ، با هدف یافتن راه حل های مربوط به مشکلات موجود ، چه در طی دوره

بررسی پرونده جهت یافتن راه حل های مربوط به مشکلات موجود و چه در طی دوره بررسی پرونده و یا در طی مراحل اجراء توصیه های ارائه شده توسط هیئت حکام وجود خواهد داشت . البته برقراری تماس هایی این چنینی تنها با دعوت دولت ها و یا حداقل رضایت آنها قابل تصور است . علاوه بر این به محض وصول شکایات و ادعاهای مطروحه که از ماهیت های جدی برخوردار هستند ، دبیرکل پس از تایید قبلی ریاست کمیته از اختیار نصب یک نماینده که وظیفه آن ایجاد تماس های اولیه با هدف فوق الذکر می باشد برخوردار خواهد گردید . ماموریت نماینده مذکور عبارت خواهد بود از :

- انتقال موارد مربوط به رویدادهای مطروحه در شکایت به مقامات مسئول کشور میزبان
- ارائه توضیحات درخصوص اصول آزادی انجمن به مقامات مسئول کشور میزبان
- مشاهده عکس العمل اولیه مقامات مربوطه کشور میزبان پس از اطلاع یافتن از موارد شکایات مطروحه و نیز دریافت توضیحات و اطلاعات ارائه شده از سوی آنان دراین خصوص
- ارائه توضیحات درخصوص رویه های خاص پیش بینی شده در ارتباط با نقض حقوق آزادی تشکل ها به مقامات مسئول کشور میزبان و نیز علی الخصوص شیوه های برقراری ارتباط مستقیم که شاید متعاقباً از سوی دولت میزبان با هدف تسهیل ارزیابی کامل وضعیت از سوی کمیته و هیئت حکام مورد استعلام قرار گیرد .
- تقاضا از تشویق مقامات کشور میزبان جهت انعکاس ملاحظات دولت کشور میزبان و ارائه پاسخ های آن به شکایات مطروحه .

دراین خصوص گزارش نماینده دبیرکل جهت انجام بررسی های بیشتر در اجلاس آتی کمیته به همراه سایر اطلاعات موجود ارائه خواهد گردید . نماینده ILO ، یکی از مقامات رسمی ILO و یا هر فرد مستقل منصوب از سوی دبیرکل خواهد بود .

لازم به اشاره نیست که مأموریت اصلی ILO بررسی موضوعات و مشکلات در محل و تلاش جهت یافتن راه حل برای آنها خواهد بود . کمیته و هیئت حکام مسئول ارزیابی وضعیت و نتایج تماس های مستقیم برقرار شده می باشند .

۶۸. در صورتی که نماینده دبیرکل جهت انجام ماموریت های محوله در محل ، از امکان ملاقات با نمایندگان کلیه طرف ها در فضایی کاملاً آزاد برخوردار نگردد وی از امکان انجام وظایف خود به نحو مطلوب محروم خواهد گردید .

آگاهی از نظرات طرف ها

۶۹. کمیته در موارد مناسب و با توجه به کلیه شرایط موجود نسبت به آگاهی یافتن از نظرات طرفین دعوی و یا یکی از آنها در طی جلسات خود با هدف کسب اطلاعات کامل درخصوص موضوعات مطروحه مختار می باشد . کمیته دراین جهت مختار است اقدام مورد نیاز را تحت شرایط زیر انجام دهد :

الف) در مواردی که شکات و دولت ها نظراتی کاملاً مغایر با یکدیگر درخصوص موضوعات مورد بحث ابراز نموده و کمیته حضور نمایندگان آنها را جهت تکمیل آگاهی های خود مناسب ارزیابی می نمایند .

ب) در مواردی که کمیته تبادل نظر با دولت از یک طرف و شکات را از طرف دیگر درخصوص بعضی موضوعات با اهمیت به منظور آگاهی یافتن از شراط واقعی مورد بحث و تحولات نهایی مربوطه که امکان حل و فصل نهایی مشکلات را فراهم ساخته و نیز زمینه مصالحه براساس اصول آزادی انجمن را فراهم نماید مفید ارزیابی می کند .

ج) در سایر مواردی که مشکلات خاص در راه بررسی موضوعات مورد بحث و اجرای توصیه های به عمل آمده ، ایجاد شده و نیز هنگامی که کمیته ، گفتگو با نمایندگان دولت ها را مفید ارزیابی می نماید .

۷۰. در ارتباط با کلیه مواردی که بر لزوم ارائه توصیه ها از سوی هیئت حکام به دولت ها دلالت دارند ، کمیته در بندی در انتهای توصیه نامه های به عمل آمده به دولت ها پیشنهاد می نماید که نمایندگان آن را پس از یک دوره زمانی معین به منظور انجام ارزیابی های مورد نیاز و شناسایی اقدامات مناسب آنها جهت دیدار از کشورهایشان دعوت نمایند .

۷۱. وجود تمایز بین کشورهای تصویب کننده مقاوله نامه های مربوط به آزادی انجمن و کشورهایی که هنوز نسبت به تصویب آنها اقدام ننموده اند قابل پذیرش می باشد .

۷۲. درارتباط با گروه اول (کشورهای تصویب کننده مقاوله نامه ها) بررسی اقدامات صورت گرفته در مورد توصیه نامه های ارائه شده از سوی هیئت حکام به طور معمول برعهده کمیته کارشناسی کاربرد مقاوله نامه ها و توصیه نامه ها می باشد که توجه خود را به بند آخر گزارش کمیته درخصوص ناهمگونی بین قوانین ملی و اقدامات و شرایط پیش بینی شده در مقاوله نامه ها و مغایرت شرایط موجود با مفاد اسناد فوق معطوف می نماید . مشخص است که این امکان کمیته را از بررسی اثرات مربوط به برخی توصیه نامه ها از طریق رویه مورد اشاره در ذیل باز نخواهد داشت ؛ دراین ارتباط توجه به ماهیت و یا اضطرار برخی مشکلات و سوالات مربوط بی تاثیر نخواهد بود .

۷۳. در ارتباط با گروه دوم (کشورهایی که هنوز مقاوله نامه هایی را تصویب ننموده اند) در صورت عدم ارائه هرگونه پاسخ و یا در صورت ارائه پاسخ های ناکافی و ناکامل ، که ممکن است در دوره های مختلف زمانی نیز صورت پذیرند کمیته، دبیرکل را موظف خواهد نمود براساس ماهیت تکمیلی و نیز انجام اقدامات مورد لزوم براساس توصیه های هیئت حکام اقدام نمایند . دراین خصوص کمیته نیز خود در فواصل مختلف زمانی نسبت به ارائه گزارش در مورد آخرین وضعیت موجود اقدام خواهد نمود .

۷۴. کمیته همچنین مختار است به هیئت حکام توصیه نماید نسبت به تامین رضایت دولت در خصوص احاله پرونده ها و موارد مطروحه به کمیته حقیقت یاب و مصالحه اقدام نماید .

کمیته در طی هر اجلاس هیئت حکام ، گزارشی را درخصوص پیشرفت کلیه موارد و پرونده هایی که هیئت حکام و درخصوص انجام بررسی های بیشتر آنها تصمیم گیری نموده است ارائه می دهد . درارتباط با هر موردی که دولت مورد بحث ، از اعلام رضایت جهت احاله موضوع به کمیته حقیقت یاب و مصالحه خودداری نموده و یا ظرف مدت ۴ ماه از زمان طرح تقاضا از پاسخ به تقاضاهای مربوطه خودداری ورزد ، کمیته مختار است نسبت به درج موضوع درگزارش ارائه شده به هیئت حکام اقدام نماید تا نسبت به اجراء و اتخاذ تدابیر جایگزین از سوی هیئت حکام و براساس نظرات کمیته اقدام لازم صورت پذیرد .

در ارتباط با برخی موارد و پرونده های مطروحه هیئت حکام ، خود نسبت به انجام مباحث مورد نیاز جهت اتخاذ تدابیر لازم هنگام اعلام عدم تمایل و رضایت دولت ها جهت احاله موضوع به کمیته حقیقت یاب و مصالحه اقدام خواهد نمود .

ضمیمه مربوط به پرونده های مطروحه براساس ردیف های اشاره شده در متن

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱	پرو	۳۶	عربستان سعودی	۷۱	آمریکا	۱۰۶	آرژانتین
۲	ونزوئلا	۳۷	بریتانیا-هندوراس	۷۲	ونزوئلا	۱۰۷	برمه
۳	جمهوری	۳۸	بریتانیا-قبرس	۷۳	بریتانیا-هندوراس	۱۰۸	کاستاریکا
۴	مصر	۳۹	بولیوی و پرو	۷۴	برمه	۱۰۹	گوآتمالا
۵	هند	۴۰	فرانسه – تونس	۷۵	فرانسه -ماداگاسکار	۱۱۰	پاکستان
۶	ایران	۴۱	بریتانیا- گویان	۷۶	کاستاریکا	۱۱۱	اتحادجماهیر شوروی
۷	ایتالیا	۴۲	آمریکا-پاناما مجاری۱	۷۷	فرانسه،سرزمین های مختلف افریقا	۱۱۲	یونان
۸	اسراییل	۴۳	شیلی	۷۸	سوئیس	۱۱۳	فرانسه-مغرب
۹	هلند	۴۴	کلمبیا	۷۹	بلژیک	۱۱۴	آمریکا
۱۰	شیلی	۴۵	آمریکا و یونان	۸۰	جمهوری فدرال آلمان	۱۱۵	یونان
۱۱	برزیل	۴۶	آمریکا	۸۱	شیلی	۱۱۶	ایران
۱۲	آرژانتین	۴۷	هند	۸۲	لبنان	۱۱۷	آرژانتین
۱۳	بولیوی	۴۸	ژاپن	۸۳	برزیل	۱۱۸	فرانسه
۱۴	چکسلواکی	۴۹	پاکستان	۸۴	مکزیک	۱۱۹	اتحادیه آفریقای جنوبی
۱۵	فرانسه	۵۰	ترکیه	۸۵	اتریش	۱۲۰	فرانسه
۱۶	فرانسه/مغرب	۵۱	سار	۸۶	ایتالیا	۱۲۱	یونان
۱۷	فرانسه/تونس	۵۲	تریسته	۸۷	هند	۱۲۲	ونزوئلا
۱۸	یونان	۵۳	اسپانیا	۸۸	فرانسه/سودان	۱۲۳	جمهوری دمکراتیک آلمان
۱۹	مجارستان	۵۴	آرژانتین	۸۹	آمریکا	۱۲۴	کلمبیا
۲۰	لبنان	۵۵	یونان	۹۰	فرانسه	۱۲۵	برزیل
۲۱	نیوزلند	۵۶	اروگوئه	۹۱	بریتانیا-گویان	۱۲۶	کاستاریکا
۲۲	فیلیپین	۵۷	بریتانیا-گویان	۹۲	پرو	۱۲۷	گوآتمالا
۲۳	بریتانیا-سودان / گلیس-مصری	۵۸	لهستان	۹۳	ایران	۱۲۸	هلند
۲۴	بریتانیا-قبرس	۵۹	بریتانیا-قبرس	۹۴	کوبا	۱۲۹	پرو

۲۵	بریتانیا-ساحل طلایی	۶۰	ژاپن	۹۵	آمریکا	۱۳۰	سوئیس
۲۶	بریتانیا-هنگ کنگ	۶۱	فرانسه/ تونس	۹۶	بریتانیا	۱۳۱	گوآتمالا
۲۷	بریتانیا-گرانادا	۶۲	هلند	۹۷	هند	۱۳۲	یونان
۲۸	بریتانیا-جامائیکا	۶۳	اتحادیه آفریقای جنوبی	۹۸	فرانسه-تونس	۱۳۳	هلند-آنتیلز
۲۹	بریتانیا-کنیا	۶۴	ایتالیا	۹۹	فرانسه	۱۳۴	شیلی
۳۰	بریتانیا-مالزی	۶۵	کوبا	۱۰۰	السالوادور	۱۳۵	برمه
۳۱	بریتانیا-نیجریه	۶۶	یونان	۱۰۱	بریتانیا-گویان	۱۳۶	بریتانیا-قبرس
۳۲	بریتانیا-اوگاندا	۶۷	مصر	۱۰۲	اتحادیه آفریقای جنوبی	۱۳۷	برزیل
۳۳	آمریکا	۶۸	کلمبیا	۱۰۳	بریتانیا-ردزمایی جنوبی (زیمباوه)	۱۳۸	آمریکا-یونان
۳۴	سیلان	۶۹	فرانسه	۱۰۴	ایران	۱۳۹	اطریش
۳۵	مجارستان	۷۰	آمریکا-یونان	۱۰۵	یونان	۱۴۰	آرژانتین

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۴۱	شیلی	۱۷۶	یونان	۲۱۱	کانادا	۲۴۶	کوبا
۱۴۲	هندوراس	۱۷۷	هندوراس	۲۱۲	ایالات متحده آمریکا	۲۴۷	یونان
۱۴۳	اسپانیا	۱۷۸	بریتانیا-آدن	۲۱۳	جمهوری فدرال آلمان	۲۴۸	سنگال
۱۴۴	گوآتمالا	۱۷۹	ژاپن	۲۱۴	گینه	۲۴۹	یونن
۱۴۵	اتحادیه آفریقای جنوبی	۱۸۰	بریتانیا-سنگاپور	۲۱۵	یونان	۲۵۰	بلژیک
۱۴۶	کلمبیا	۱۸۱	آکوادور	۲۱۶	آرژانتین	۲۵۱	بریتانیارودزیای جنوبی
۱۴۷	اتحادیه آفریقای جنوبی	۱۸۲	بریتانیا	۲۱۷	پاراگوئه	۲۵۲	بریتانیا-گامبیا
۱۴۸	لهستان	۱۸۳	اتحادیه آفریقای جنوبی	۲۱۸	فرانسه/کامورون	۲۵۳	کوبا
۱۴۹	هند	۱۸۴	هایتی	۲۱۹	ایران	۲۵۴	کنگو- لئوپولدویل
۱۵۰	بریتانیا-جامائیکا	۱۸۵	یونان	۲۲۰	آرژانتین	۲۵۵	مغرب
۱۵۱	جمهوری دمنیکن	۱۸۶	بولیوی	۲۲۱	بریتانیا-آدن	۲۵۶	یونان
۱۵۲	بریتانیا/ردزمایی شمالی	۱۸۷	بریتانیا/رودزیای شمالی	۲۲۲	یونان	۲۵۷	فرانسه/سومالیلند فرانسه
۱۵۳	شیلی	۱۸۸	دانمارک	۲۲۳	مغرب	۲۵۸	آرژانتین
۱۵۴	شیلی	۱۸۹	هندوراس	۲۲۴	یونان	۲۵۹	آرژانتین
۱۵۵	اتحادجماهیرشوروی	۱۹۰	آرژانتین	۲۲۵	مکزیک	۲۶۰	ایران
۱۵۶	فرانسه /الجزایر	۱۹۱	سودان-آرژانتین	۲۲۶	هایتی-نیکاراگوئه-پارگوئه	۲۶۱	اتحادیه آفریقای جنوبی
۱۵۷	یونان	۱۹۲	آرژانتین	۲۲۷	شیلی	۲۶۲	کامرون
۱۵۸	مجارستان	۱۹۳	برمه	۲۲۸	یونان	۲۶۳	یونان
۱۵۹	کوبا	۱۹۴	بریتانیا-سنگاپور	۲۲۹	اتحادیه آفریقای جنوبی	۲۶۴	اروگوئه
۱۶۰	مجارستان	۱۹۵	فرانسه	۲۳۰	پاراگوئه	۲۶۵	ایران
۱۶۱	فرانسه- کامرون	۱۹۶	یونان	۲۳۱	آرژانتین	۲۶۶	پرتقال
۱۶۲	بریتانیا	۱۹۷	پاکستان	۲۳۲	مغرب	۲۶۷	آرژانتین
۱۶۳	برمه	۱۹۸	یونان	۲۳۳	فرانسه-کنگو	۲۶۸	آرژانتین
۱۶۴	ایالات متحده آمریکا /یونان	۱۹۹	آرژانتین	۲۳۴	یونان	۲۶۹	برمه

۱۶۵	آرژانتین	۲۰۰	اتحادیه آفریقای جنوبی	۲۳۵	کامرون	۲۷۰	شیلی
۱۶۶	یونان	۲۰۱	یونان	۲۳۶	ایران	۲۷۱	شیلی
۱۶۷	اردن	۲۰۲	تایلند	۲۳۷	مغرب	۲۷۲	جمهوری آفریقای جنوبی
۱۶۸	پاراگوئه	۲۰۳	مجارستان	۲۳۸	یونان	۲۷۳	آرژانتین
۱۶۹	ترکیه	۲۰۴	هند	۲۳۹	کاستاریکا	۲۷۴	لیبی
۱۷۰	فرانسه/ماداگاسکار	۲۰۵	برزیل	۲۴۰	یونان	۲۷۵	بریتانیا-آدن
۱۷۱	کانادا	۲۰۶	اروگوئه	۲۴۱	فرانسه	۲۷۶	اردن
۱۷۲	آرژانتین	۲۰۷	یونان	۲۴۲	مغرب	۲۷۷	سنگال
۱۷۳	ایالت متحده آمریکا/یونان	۲۰۸	فرانسه/ساحل عاج	۲۴۳	برمه	۲۷۸	جمهوری آفریقای جنوبی
۱۷۴	یونان	۲۰۹	جمهوری متحده عربی	۲۴۴	بلژیک	۲۷۹	بریتانیا
۱۷۵	یوگوسلاوی	۲۱۰	هایتی	۲۴۵	یونان	۲۸۰	فرانسه

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۲۸۱	بلژیک	۳۱۶	اکوادور	۳۵۱	اسپانیا	۳۸۶	هند
۲۸۲	بلژیک/بروندی	۳۱۷	نروژ	۳۵۲	گوآتمالا	۳۸۷	ویتنام
۲۸۳	کوبا	۳۱۸	مغرب	۳۵۳	یونان	۳۸۸	کاستاریکا
۲۸۴	جمهوری آفریقای جنوبی	۳۱۹	السالوادور	۳۵۴	شیلی	۳۸۹	کامرون
۲۸۵	پرو	۳۲۰	پاکستان	۳۵۵	جامائیکا	۳۹۰	ونزوئلا
۲۸۶	پرتقال	۳۲۱	جمهوری آفریقای جنوبی	۳۵۶	اسپانیا	۳۹۱	اکوادور
۲۸۷	هند	۳۲۲	سیرالئون	۳۵۷	کنگو(لئوپولدریل)	۳۹۲	کنگو
۲۸۸	جمهوری آفریقای جنوبی	۳۲۳	پرو	۳۵۸	مکزیک	۳۹۳	جمهوری عربی سوریه
۲۸۹	سنگال	۳۲۴	ایتالیا	۳۵۹	مغرب	۳۹۴	مکزیک
۲۹۰	کنگو- لئوپولدویل	۳۲۵	بریتانیا/سنگاپور	۳۶۰	جمهوری دومینیکن	۳۹۵	کلمبیا
۲۹۱	بریتانیا-آدن	۳۲۶	ولتای اولیا	۳۶۱	مغرب	۳۹۶	گوآتمالا
۲۹۲	بریتانیا	۳۲۷	کنگو(لئوپولدویل)	۳۶۲	مغرب	۳۹۷	اسپانیا
۲۹۳	جمهوری فدرال آلمان	۳۲۸	فنلاند	۳۶۳	کلمبیا	۳۹۸	ژاپن
۲۹۴	اسپانیا	۳۲۹	کوبا	۳۶۴	اکوادور	۳۹۹	آرژانتین
۲۹۵	یونان	۳۳۰	عراق	۳۶۵	کنگو	۴۰۰	اسپانیا
۲۹۶	پاکستان	۳۳۱	پرو	۳۶۶	بریتانیا/گویان	۴۰۱	بروندی
۲۹۷	اتحادجماهیر شوروی	۳۳۲	برزیل	۳۶۷	کنگو	۴۰۲	کنگو
۲۹۸	بریتانیا(ردزیای جنوبی)	۳۳۳	یونان	۳۶۸	اطریش	۴۰۳	دلتای اولیا
۲۹۹	یونان	۳۳۴	آرژانتین	۳۶۹	آرژانتین	۴۰۴	جمهوری آفریقای جنوبی
۳۰۰	جمهوری آفریقای جنوبی	۳۳۵	پرو	۳۷۰	پرتقال	۴۰۵	پرو
۳۰۱	لیبریا	۳۳۶	داهومی	۳۷۱	جمهوری فدرال آلمان	۴۰۶	بریتانیا/بریتانیای گویان
۳۰۲	مغرب	۳۳۷	فرانسه/سرزمین سومالی فرانسه	۳۷۲	کنگو	۴۰۷	پاکستان
۳۰۳	غنا	۳۳۸	کامرون	۳۷۳	هایتی	۴۰۸	هندوراس
۳۰۴	اسپانیا-پرتقال-جمهوری آفریقای جنوبی —ایران-یونان	۳۳۹	مغرب	۳۷۴	کاستاریکا	۴۰۹	بولیوی

۳۰۵	شیلی	۳۴۰	جمهوری آفریقای جنوبی	۳۷۵	قبرس	۴۱۰	پاراگوئه
۳۰۶	جمهوری عربی سوریه	۳۴۱	یونان	۳۷۶	بلژیک	۴۱۱	جمهوری دومینیکن
۳۰۷	سومالی	۳۴۲	عراق	۳۷۷	کنگو	۴۱۲	هلند/اتیلز
۳۰۸	آرژانتین	۳۴۳	سیلان	۳۷۸	هندوراس	۴۱۳	یونان
۳۰۹	یونان	۳۴۴	مالی	۳۷۹	کاستاریکا	۴۱۴	بریتاینا/رودزیای جنوبی
۳۱۰	ژاپن	۳۴۵	بریتانیا/سوئیتزیلند	۳۸۰	بریتانیا/رودزیای جنوبی	۴۱۵	بریتانیا/سندونیسنت
۳۱۱	جمهوری آفریقای جنوبی	۳۴۶	آرژانتین	۳۸۱	هندوراس	۴۱۶	پاکستان
۳۱۲	جمهوری دومینیکن	۳۴۷	ونزوئلا	۳۸۲	یونان	۴۱۷	ویتنام
۳۱۳	داهومی	۳۴۸	هندوراس	۳۸۳	اسپانیا	۴۱۸	کامرون
۳۱۴	جمهوری آفریقای جنوبی	۳۴۹	پاناما	۳۸۴	اکوادور	۴۱۹	کنگو
۳۱۵	بریتانیا-آدن	۳۵۰	جمهوری دومینیکن	۳۸۵	برزیل	۴۲۰	هند

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۴۲۱	بریتانیا-آدن	۴۵۶	بولیوی	۴۹۱	سیلان	۵۲۶	بولیوی
۴۲۲	اکوادور	۴۵۷	مکزیک	۴۹۲	مکزیک	۵۲۷	کلمبیا
۴۲۳	هندوراس	۴۵۸	کوبا	۴۹۳	هند	۵۲۸	مغرب
۴۲۴	هند	۴۵۹	اوروگوئه	۴۹۴	سودان	۵۲۹	پرو
۴۲۵	کوبا	۴۶۰	مکزیک	۴۹۵	فرانسه/کالدینای جدید	۵۳۰	اوروگوئه
۴۲۶	یونان	۴۶۱	اسپانیا	۴۹۶	هندوراس	۵۳۱	پاناما
۴۲۷	کنگو	۴۶۲	ونزوئلا	۴۹۷	اسپانیا	۵۳۲	پرو
۴۲۸	جمهوری دومینیکن	۴۶۳	کنگو(لئوپولدویل)	۴۹۸	یونان	۵۳۳	هند
۴۲۹	اسپانیا	۴۶۴	یونان	۴۹۹	فرانسه/سرزمین سومالی	۵۳۴	کلمبیا
۴۳۰	آمریکا	۴۶۵	بریتانیا	۵۰۰	کنگو(کین سأسا)	۵۳۵	ونزوئلا
۴۳۱	مالت	۴۶۶	پاناما	۵۰۱	اندونزی	۵۳۶	گابن
۴۳۲	پرتقال	۴۶۷	جمهوری دومینیکن	۵۰۲	اردن	۵۳۷	اندونزی
۴۳۳	اکوادور	۴۶۸	کنگو(لئوپولدویل)	۵۰۳	آرژانتین	۵۳۸	هند
۴۳۴	کلمبیا	۴۶۹	کوبا	۵۰۴	اسپانیا	۵۳۹	السال داور
۴۳۵	بحرین	۴۷۰	یونان	۵۰۵	مغرب	۵۴۰	اسپانیا
۴۳۶	هند	۴۷۱	ایتالیا	۵۰۶	لیبریا	۵۴۱	آرژانتین
۴۳۷	کنگو(لئوپولدویل)	۴۷۲	جمهوری آفریقای جنوبی	۵۰۷	اسپانیا	۵۴۲	داهومی
۴۳۸	یونان	۴۷۳	اکوادور	۵۰۸	یونان	۵۴۳	ترکیه
۴۳۹	پاراگوئه	۴۷۴	اکوادور	۵۰۹	اسپانیا	۵۴۴	جمهوری دومینیکن
۴۴۰	آمریکا/کانال پانامازون	۴۷۵	شیلی	۵۱۰	پاراگوئه	۵۴۵	ویتنام
۴۴۱	پاراگوئه	۴۷۶	پرو	۵۱۱	نیکاراگوئه	۵۴۶	کلمبیا
۴۴۲	گواتمالا	۴۷۷	اکوادور	۵۱۲	قبرس	۵۴۷	پرو
۴۴۳	بولیوی	۴۷۸	بریتانیا/آدن	۵۱۳	مغرب	۵۴۸	هایتی
۴۴۴	کاستاریکا	۴۷۹	نیکاراگوئه	۵۱۴	کلمبیا	۵۴۹	شیلی
۴۴۵	مغرب	۴۸۰	تونس	۵۱۵	فرانسه/سرزمین سومالی	۵۵۰	گواتمالا
۴۴۶	پاناما	۴۸۱	یونان	۵۱۶	پرو	۵۵۱	کوبا
۴۴۷	جمهوری دومینیکن	۴۸۲	قبرس	۵۱۷	یونان	۵۵۲	آرژانتین
۴۴۸	اوگاندا	۴۸۳	ویتنام	۵۱۸	کلمبیا	۵۵۳	آرژانتین
۴۴۹	بریتانیا/سنتکیتس	۴۸۴	هند	۵۱۹	یونان	۵۵۴	برزیل
۴۵۰	السالوادور	۴۸۵	ونزوئلا	۵۲۰	اسپانیا	۵۵۵	لیبی
۴۵۱	بولیوی	۴۸۶	مغرب	۵۲۱	بریتانیا/سنت ونیت سنت	۵۵۶	مغرب
۴۵۲	کلمبیا	۴۸۷	اسپانیا	۵۲۲	جمهوری دومینیکن	۵۵۷	جمهوری دومینیکن
۴۵۳	یونان	۴۸۸	بلژیک	۵۲۳	کانادا	۵۵۸	برزیل
۴۵۴	هندوراس	۴۸۹	یونان	۵۲۴	مغرب	۵۵۹	ترینیدادوتباگو
۴۵۵	ایرلند	۴۹۰	کلمبیا	۵۲۵	بریتانیا/برمودا	۵۶۰	مغرب

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۵۶۱	اوروگوئه	۵۹۶	پاناما	۶۳۱	ترکیه	۶۶۶	پرتقال
۵۶۲	جمهوری دومینیکن	۵۹۷	توگو	۶۳۲	برزیل	۶۶۷	اسپانیا
۵۶۳	کاستاریکا	۵۹۸	اکوادور	۶۳۳	آرژانتین	۶۶۸	اردن
۵۶۴	نیکاراگوئه	۵۹۹	هلند/آنتیلز هلند	۶۳۴	ایتالیا	۶۶۹	آرژانتین
۵۶۵	فرانسه	۶۰۰	یمن	۶۳۵	کاستاریکا	۶۷۰	قبرس
۵۶۶	جمهوری دومینیکن	۶۰۱	کلمبیا	۶۳۶	آرژانتین	۶۷۱	بولیوی
۵۶۷	اسرائیل	۶۰۲	گویان	۶۳۷	اسپانیا	۶۷۲	جمهوری دومینیکن
۵۶۸	مغرب	۶۰۳	مکزیک	۶۳۸	لستو	۶۷۳	ماداگاسکار
۵۶۹	چاد	۶۰۴	اوروگوئه	۶۳۹	آمریکا	۶۷۴	اندوزی
۵۷۰	نیکاراگوئه	۶۰۵	جامائیکا	۶۴۰	هند	۶۷۵	کلمبیا
۵۷۱	بولیوی	۶۰۶	پاراگوئه	۶۴۱	کلمبیا	۶۷۶	نیکاراگوئه
۵۷۲	پاناما	۶۰۷	اوروگوئه	۶۴۲	بریتانیا/هندوراس	۶۷۷	سودان
۵۷۳	بولیوی	۶۰۸	هند	۶۴۳	کلمبیا	۶۷۸	اسپانیا
۵۷۴	آرژانتین	۶۰۹	گوآتمالا-آرژانتین-اروگوئه	۶۴۴	مالی	۶۷۹	اسپانیا
۵۷۵	هند	۶۱۰	پاناما	۶۴۵	اکوادور	۶۸۰	بریتانیا
۵۷۶	آرژانتین	۶۱۱	کاستاریکا	۶۴۶	کاستاریکا	۶۸۱	جمهوری آفریقای مرکزی
۵۷۷	مغرب	۶۱۲	اسپانیا	۶۴۷	پرتغال	۶۸۲	کاستاریکا
۵۷۸	غنا	۶۱۳	موریس	۶۴۸	بریتانیا/سنتونیتسنت	۶۸۳	اکوادور
۵۷۹	گواتمالا	۶۱۴	پرو	۶۴۹	السالوادور	۶۸۴	اسپانیا
۵۸۰	آمریکا	۶۱۵	جمهوری دومینیکن	۶۵۰	السالوادور	۶۸۵	بولیوی
۵۸۱	پاناما	۶۱۶	برزیل	۶۵۱	آرژانتین	۶۸۶	ژاپن
۵۸۲	برزیل	۶۱۷	ونزوئلا	۶۵۲	فیلیپین	۶۸۷	کلمبیا
۵۸۳	آرژانتین	۶۱۸	مالزیا	۶۵۳	آرژانتین	۶۸۸	شیلی
۵۸۴	نیکاراگوئه	۶۱۹	هندوراس	۶۵۴	پرتقال	۶۸۹	موریس
۵۸۵	پاکستان	۶۲۰	پاناما	۶۵۵	بلژیک	۶۹۰	بریتانیا/هندوراس
۵۸۶	پاناما	۶۲۱	سوئد	۶۵۶	آرژانتین	۶۹۱	آرژانتین
۵۸۷	کاستاریکا	۶۲۲	اسپانیا	۶۵۷	اسپانیا	۶۹۲	برزیل
۵۸۸	آرژانتین	۶۲۳	برزیل	۶۵۸	اسپانیا	۶۹۳	اروگوئه
۵۸۹	هند	۶۲۴	بریتانیا-هندوراس	۶۵۹	گوآتمالا	۶۹۴	هندوراس
۵۹۰	لوکزامبورک	۶۲۵	ونزوئلا	۶۶۰	موریتانی	۶۹۵	هند
۵۹۱	سنگال	۶۲۶	گوآتمالا	۶۶۱	اسپانیا	۶۹۶	مکزیک
۵۹۲	جامائیکا	۶۲۷	آمریکا	۶۶۲	نیکاراگوئه	۶۹۷	اسپانیا
۵۹۳	آرژانتین	۶۲۸	ونزوئلا	۶۶۳	پاراگوئه	۶۹۸	سنگال
۵۹۴	هند	۶۲۹	نیکاراگوئه	۶۶۴	کلمبیا	۶۹۹	کانادا
۵۹۵	برزیل	۶۳۰	اسپانیا	۶۶۵	کاستاریکا	۷۰۰	گویان

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۷۰۱	کلمبیا	۷۳۶	اسپانیا	۷۷۱	اروگوئه	۸۰۶	بولیوی
۷۰۲	کاستاریکا	۷۳۷	ژاپن	۷۷۲	اسراییل	۸۰۷	آمریکا/پورتوریکو
۷۰۳	شیلی	۷۳۸	ژاپن	۷۷۳	مکزیک	۸۰۸	ساحل عاج
۷۰۴	اسپانیا	۷۳۹	ژاپن	۷۷۴	جمهوری آفریقای مرکزی	۸۰۹	آرژانتین
۷۰۵	آمریکا	۷۴۰	ژاپن	۷۷۵	اوگاندا	۸۱۰	فرانسه/گویان
۷۰۶	اروگوئه	۷۴۱	ژاپن	۷۷۶	جامائیکا	۸۱۱	اردن
۷۰۷	آرژانتین	۷۴۲	ژاپن	۷۷۷	هند	۸۱۲	اسپانیا
۷۰۸	بلغارستان	۷۴۳	ژاپن	۷۷۸	فرانسه	۸۱۳	کلمبیا
۷۰۹	موریس	۷۴۴	ژاپن	۷۷۹	آرژانتین	۸۱۴	بولیوی
۷۱۰	آرژانتین	۷۴۵	ژاپن	۷۸۰	اسپانیا	۸۱۵	اتیوپی
۷۱۱	مغرب	۷۴۶	کانادا	۷۸۱	یولیوی	۸۱۶	بنگلادش
۷۱۲	گوآتمالا	۷۴۷	گوآتمالا	۷۸۲	لیبریا	۸۱۷	فرانسه/سرزمین آفارس و لواس
۷۱۳	پرو	۷۴۸	برزیل	۷۸۳	کاستاریکا	۸۱۸	کانادا
۷۱۴	اکوادور	۷۴۹	سنگال	۷۸۴	یونان	۸۱۹	جمهوری دمینیکن
۷۱۵	نیکاراگوئه	۷۵۰	اسپانیا	۷۸۵	کلمبیا	۸۲۰	هندوراس
۷۱۶	بریتانیا/سنتونیتسنت	۷۵۱	ویتنام	۷۸۶	اروگوئه	۸۲۱	کاستاریکا
۷۱۷	کاستاریکا	۷۵۲	السالوادور	۷۸۷	برزیل	۸۲۲	جمهوری دومینیکن
۷۱۸	جمهوری دومینیکن	۷۵۳	ژاپن	۷۸۸	پرو	۸۲۳	شیلی
۷۱۹	کلمبیا	۷۵۴	جامائیکا	۷۸۹	گوآتمالا	۸۲۴	داهمی
۷۲۰	هند	۷۵۵	ژاپن	۷۹۰	جامائیکا	۸۲۵	نیکاراگوئه
۷۲۱	هند	۷۵۶	هند	۷۹۱	اسراییل	۸۲۶	کاستاریکا
۷۲۲	اسپانیا	۷۵۷	استرالیا	۷۹۲	ژاپن	۸۲۷	مکزیک
۷۲۳	کلمبیا	۷۵۸	کاستاریکا	۷۹۳	هند	۸۲۸	هند
۷۲۴	فیلیپین	۷۵۹	بریتانیا/هندوراس	۷۹۴	یونان	۸۲۹	ایتالیا
۷۲۵	ژاپن	۷۶۰	اسپانیا	۷۹۵	لیبریا	۸۳۰	برزیل
۷۲۶	اروگوئه	۷۶۱	موریس	۷۹۶	باهاما	۸۳۱	مکزیک
۷۲۷	نیجریه	۷۶۲	پرو	۷۹۷	اردن	۸۳۲	هند
۷۲۸	جامائیکا	۷۶۳	اروگوئه	۷۹۸	قبرس	۸۳۳	هند
۷۲۹	بنگلاش	۷۶۴	کلمبیا	۷۹۹	ترکیه	۸۳۴	یونان
۷۳۰	اردن	۷۶۵	شیلی	۸۰۰	برزیل	۸۳۵	اسپانیا
۷۳۱	آرژانتین	۷۶۶	یمن	۸۰۱	اروگوئه	۸۳۶	آرژانتین
۷۳۲	توگو	۷۶۷	جمهوری آفریقای جنوبی	۸۰۲	جمهوری دمینیکن	۸۳۷	هند
۷۳۳	گوآتمالا	۷۶۸	جمهوری دومینیکن	۸۰۳	اسپانیا	۸۳۸	اسپانیا
۷۳۴	کلمبیا	۷۶۹	نیکاراگوئه	۸۰۴	پاکستان	۸۳۹	اردن
۷۳۵	اسپانیا	۷۷۰	یونان	۸۰۵	مالت	۸۴۰	سودان

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۸۴۱	کانادا	۸۷۶	یونان	۹۱۱	مالزی	۹۴۶	پاراگوئه
۸۴۲	آرژانتین	۸۷۷	یونان	۹۱۲	پرو	۹۴۷	یونان
۸۴۳	هند	۸۷۸	نیجریه	۹۱۳	سریلانکا	۹۴۸	کلمبیا
۸۴۴	السالوادور	۸۷۹	مالزی	۹۱۴	نیکاراگوئه	۹۴۹	مالت
۸۴۵	کانادا	۸۸۰	ماداگاسکار	۹۱۵	اسپانیا	۹۵۰	جمهوری دومینیکن
۸۴۶	استرالیا	۸۸۱	هند	۹۱۶	پرو	۹۵۱	پرو
۸۴۷	جمهوری دمینیکن	۸۸۲	بریتانیا/سنت ونیتسنت	۹۱۷	کاستاریکا	۹۵۲	اسپانیا
۸۴۸	اسپانیا	۸۸۳	بریتانیا/بلیز	۹۱۸	بلژیک	۹۵۳	السالوادر
۸۴۹	نیکاراگوئه	۸۸۴	پرو	۹۱۹	کلمبیا	۹۵۴	گواتمالا
۸۵۰	کلمبیا	۸۸۵	اکوادور	۹۲۰	بریتانیا/آنتی گوا	۹۵۵	بنگلادش
۸۵۱	یونان	۸۸۶	کانادا	۹۲۱	یونان	۹۵۶	نیوزلند
۸۵۲	جمهوری آفریقای جنوبی	۸۸۷	اتیوپی	۹۲۲	هند	۹۵۷	گواتمالا
۸۵۳	چاد	۸۸۸	اکوادور	۹۲۳	اسپانیا	۹۵۸	برزیل
۸۵۴	پاراگوئه	۸۸۹	کلمبیا	۹۲۴	گوآتمالا	۹۵۹	هندوراس
۸۵۵	هندوراس	۸۹۰	یونان	۹۲۵	یمن	۹۶۰	پرو
۸۵۶	گواتمالا	۸۹۱	گواتمالا	۹۲۶	ایتالیا	۹۶۱	یونان
۸۵۷	بریتانیا/آنتی گوئا	۸۹۲	فیجی	۹۲۷	برزیل	۹۶۲	ترکیه
۸۵۸	اکوادور	۸۹۳	کانادا	۹۲۸	مالزی	۹۶۳	گرانادا
۸۵۹	کاستاریکا	۸۹۴	اکوادور	۹۲۹	هندوراس	۹۶۴	کانادا
۸۶۰	بریتانیا/سنت ونیتسنت	۸۹۵	مغرب	۹۳۰	ترکیه	۹۶۵	مالزی
۸۶۱	بنگلادش	۸۹۶	هندوراس	۹۳۱	کانادا	۹۶۶	پرتغال
۸۶۲	هند	۸۹۷	ساراگوئه	۹۳۲	یونان	۹۶۷	پرو
۸۶۳	ترکیه	۸۹۸	آمریکا/پرتوریکو	۹۳۳	پرو	۹۶۸	یونان
۸۶۴	اسپانیا	۸۹۹	تونس	۹۳۴	مغرب	۹۶۹	پرو
۸۶۵	اکوادور	۹۰۰	اسپانیا	۹۳۵	یونان	۹۷۰	یونان
۸۶۶	فرانسه	۹۰۱	نیکاراگوئه	۹۳۶	نیوزلند	۹۷۱	جمهوری دومینیکن
۸۶۷	بریتانیا/بلیز	۹۰۲	استرالیا	۹۳۷	اسپانیا	۹۷۲	پرو
۸۶۸	پرو	۹۰۳	کانادا	۹۳۸	هندوراس	۹۷۳	السالوادر
۸۶۹	هند	۹۰۴	السالوادر	۹۳۹	یونان	۹۷۴	پرو
۸۷۰	پرو	۹۰۵	اتحادجماهیر شوروی	۹۴۰	سودان	۹۷۵	گواتمالا
۸۷۱	کلمبیا	۹۰۶	پرو	۹۴۱	گویان	۹۷۶	یونان
۸۷۲	یونان	۹۰۷	کلمبیا	۹۴۲	هند	۹۷۷	کلمبیا
۸۷۳	السالوادور	۹۰۸	مغرب	۹۴۳	جمهوری دومینیکن	۹۷۸	گواتمالا
۸۷۴	اسپانیا	۹۰۹	لهستان	۹۴۴	مصر	۹۷۹	اسپانیا
۸۷۵	کاستاریکا	۹۱۰	یونان	۹۴۵	آرژانتین	۹۸۰	کاستاریکا

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۹۸۱	بلژیک	۱۰۱۶	السالوادر	۱۰۵۱	شیلی	۱۰۸۶	یونان
۹۸۲	کاستاریکا	۱۰۱۷	مغرب	۱۰۵۲	پاناما	۱۰۸۷	پرتغال
۹۸۳	بولیوی	۱۰۱۸	مغرب	۱۰۵۳	جمهوری دومینیکن	۱۰۸۸	موریتانی
۹۸۴	کنیا	۱۰۱۹	یونان	۱۰۵۴	مغرب	۱۰۸۹	ولتای اولیا
۹۸۵	ترکیه	۱۰۲۰	مالی	۱۰۵۵	کانادا	۱۰۹۰	اسپانیا
۹۸۶	جمهوری دومینیکن	۱۰۲۱	یونان	۱۰۵۶	هندوراس	۱۰۹۱	هند
۹۸۷	السالوادر	۱۰۲۲	مالزی	۱۰۵۷	یونان	۱۰۹۲	اوروگوئه
۹۸۸	سریلانکا	۱۰۲۳	کلمبیا	۱۰۵۸	یونان	۱۰۹۳	بولیوی
۹۸۹	یونان	۱۰۲۴	هند	۱۰۵۹	جمهوری دومینیکن	۱۰۹۴	شیلی
۹۹۰	سریلانکا	۱۰۲۵	هایتی	۱۰۶۰	آرژانتین	۱۰۹۵	شیلی
۹۹۱	کاستاریکا	۱۰۲۶	گواتمالا	۱۰۶۱	اسپانیا	۱۰۹۶	شیلی
۹۹۲	مغرب	۱۰۲۷	پاراگوئه	۱۰۶۲	یونان	۱۰۹۷	لهستان
۹۹۳	مغرب	۱۰۲۸	شیلی	۱۰۶۳	کاستاریکا	۱۰۹۸	اوروگوئه
۹۹۴	کلمبیا	۱۰۲۹	ترکیه	۱۰۶۴	اوروگوئه	۱۰۹۹	نروژ
۹۹۵	هند	۱۰۳۰	فرانسه/گویان و مارتینک	۱۰۶۵	کلمبیا	۱۱۰۰	هند
۹۹۶	یونان	۱۰۳۱	نیکاراگوئه	۱۰۶۶	رومانیا	۱۱۰۱	کلمبیا
۹۹۷	ترکیه	۱۰۳۲	اکوادر	۱۰۶۷	آرژانتین	۱۱۰۲	پاناما
۹۹۸	یونان	۱۰۳۳	جامائیکا	۱۰۶۸	یونان	۱۱۰۳	نیکاراگوئه
۹۹۹	ترکیه	۱۰۳۴	برزیل	۱۰۶۹	هند	۱۱۰۴	بولیوی
۱۰۰۰	السالوادور	۱۰۳۵	هند	۱۰۷۰	کانادا(نوااسکتیا)	۱۱۰۵	کلمبیا
۱۰۰۱	اسپانیا	۱۰۳۶	کلمبیا	۱۰۷۱	کانادا(انتاریو)	۱۱۰۶	جمهوری دومینیکن
۱۰۰۲	برزیل	۱۰۳۷	سودان	۱۰۷۲	کلمبیا	۱۱۰۷	هند
۱۰۰۳	سریلانکا	۱۰۳۸	بریتانیا	۱۰۷۳	کلمبیا	۱۱۰۸	کاستاریکا
۱۰۰۴	هایتی	۱۰۳۹	اسپانیا	۱۰۷۴	آمریکا	۱۱۰۹	شیلی
۱۰۰۵	بریتانیا(هنگ کنگ)	۱۰۴۰	جمهوری آفریقای مرکزی	۱۰۷۵	پاکستان	۱۱۱۰	تایلند
۱۰۰۶	یونان	۱۰۴۱	برزیل	۱۰۷۶	بولیوی	۱۱۱۱	هند
۱۰۰۷	نیکاراگوئه	۱۰۴۲	پرتغال	۱۰۷۷	مغرب	۱۱۱۲	بولیوی
۱۰۰۸	یونان	۱۰۴۳	بحرین	۱۰۷۸	اسپانیا	۱۱۱۳	هند
۱۰۰۹	کلمبیا	۱۰۴۴	جمهوری دومینیکن	۱۰۷۹	کلمبیا	۱۱۱۴	نیکاراگوئه
۱۰۱۰	اسپانیا	۱۰۴۵	پرتغال	۱۰۸۰	زامبیا	۱۱۱۵	مغرب
۱۰۱۱	سنگال	۱۰۴۶	شیلی	۱۰۸۱	پرو	۱۱۱۶	مغرب
۱۰۱۲	اکوادر	۱۰۴۷	نیکاراگوئه	۱۰۸۲	یونان	۱۱۱۷	شیلی
۱۰۱۳	ولتای اولیا	۱۰۴۸	پاکستان	۱۰۸۳	کلمبیا	۱۱۱۸	جمهوری دومینیکن
۱۰۱۴	جمهوری دومینیکن	۱۰۴۹	پرو	۱۰۸۴	نیکاراگوئه	۱۱۱۹	آرژانتین
۱۰۱۵	تایلند	۱۰۵۰	هند	۱۰۸۵	کلمبیا	۱۱۲۰	اسپانیا

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۱۲۱	سیرالئون	۱۱۵۶	شیلی	۱۱۹۱	شیلی	۱۲۲۶	کانادا
۱۱۲۲	کاستاریکا	۱۱۵۷	فیلیپین	۱۱۹۲	فیلیپین	۱۲۲۷	هند
۱۱۲۳	نیکاراگوئه	۱۱۵۸	جامائیکا	۱۱۹۳	یونان	۱۲۲۸	پرو
۱۱۲۴	بولیوی	۱۱۵۹	نیکاراگوئه	۱۱۹۴	شیلی	۱۲۲۹	شیلی
۱۱۲۵	آرژانتین	۱۱۶۰	سوری نام	۱۱۹۵	گواتمالا	۱۲۳۰	اکوادور
۱۱۲۶	شیلی	۱۱۶۱	بولیوی	۱۱۹۶	مغرب	۱۲۳۱	پرو
۱۱۲۷	کلمبیا	۱۱۶۲	شیلی	۱۱۹۷	اردن	۱۲۳۲	هند
۱۱۲۸	بولیوی	۱۱۶۳	قبرس	۱۱۹۸	کوبا	۱۲۳۳	السالوادر
۱۱۲۹	نیکاراگوئه	۱۱۶۴	مالت	۱۱۹۹	پرو	۱۲۳۴	کانادا
۱۱۳۰	آمریکا	۱۱۶۵	ژاپن	۱۲۰۰	شیلی	۱۲۳۵	کانادا(بریتانیا،کلمبیا)
۱۱۳۱	ولتای اولیا	۱۱۶۶	هندوراس	۱۲۰۱	مغرب	۱۲۳۶	اوروگوئه
۱۱۳۲	اوروگوئه	۱۱۶۷	یونان	۱۲۰۲	یونان	۱۲۳۷	برزیل
۱۱۳۳	نیکاراگوئه	۱۱۶۸	السالوادر	۱۲۰۳	اسپانیا	۱۲۳۸	یونان
۱۱۳۴	قبرس	۱۱۶۹	نیکاراگوئه	۱۲۰۴	پاراگوئه	۱۲۳۹	کلمبیا
۱۱۳۵	غنا	۱۱۷۰	شیلی	۱۲۰۵	شیلی	۱۲۴۰	کلمبیا
۱۱۳۶	شیلی	۱۱۷۱	کانادا(کبک)	۱۲۰۶	پرو	۱۲۴۱	استرالیا(سرزمین شمالی)
۱۱۳۷	شیلی	۱۱۷۲	کانادا(انتاریو)	۱۲۰۷	اوروگوئه	۱۲۴۲	کاستاریکا
۱۱۳۸	پرو	۱۱۷۳	کانادا(بریتانیا،کلمبیا)	۱۲۰۸	نیکاراگوئه	۱۲۴۳	گرانادا
۱۱۳۹	اردن	۱۱۷۴	پرتغال	۱۲۰۹	اوروگوئه	۱۲۴۴	اسپانیا
۱۱۴۰	کلمبیا	۱۱۷۵	پاکستان	۱۲۱۰	کلمبیا	۱۲۴۵	قبرس
۱۱۴۱	ونزوئلا	۱۱۷۶	گواتمالا	۱۲۱۱	بحرین	۱۲۴۶	بنگلادش
۱۱۴۲	تایلند	۱۱۷۷	جمهوری دومینیکن	۱۲۱۲	شیلی	۱۲۴۷	کانادا(آلبرتا)
۱۱۴۳	امریکا	۱۱۷۸	اسرائیل	۱۲۱۳	یونان	۱۲۴۸	کلمبیا
۱۱۴۴	شیلی	۱۱۷۹	جمهوری دومینیکن	۱۲۱۴	بنگلادش	۱۲۴۹	اسپانیا
۱۱۴۵	هندوراس	۱۱۸۰	استرالیا	۱۲۱۵	گواتمالا	۱۲۵۰	بلژیک
۱۱۴۶	عراق	۱۱۸۱	پرو	۱۲۱۶	هندوراس	۱۲۵۱	پرتغال
۱۱۴۷	کانادا	۱۱۸۲	بلژیک	۱۲۱۷	شیلی	۱۲۵۲	کلمبیا
۱۱۴۸	نیکاراگوئه	۱۱۸۳	شیلی	۱۲۱۸	کاستاریکا	۱۲۵۳	مغرب
۱۱۴۹	هندوراس	۱۱۸۴	شیلی	۱۲۱۹	لیبریا	۱۲۵۴	اوروگوئه
۱۱۵۰	السالوادر	۱۱۸۵	نیکاراگوئه	۱۲۲۰	آرژانتین	۱۲۵۵	نروژ
۱۱۵۱	ژاپن	۱۱۸۶	شیلی	۱۲۲۱	جمهوری دومینیکن	۱۲۵۶	پرتغال
۱۱۵۲	شیلی	۱۱۸۷	جمهوری اسلامی ایران	۱۲۲۲	بهاما	۱۲۵۷	اوروگوئه
۱۱۵۳	اوروگوئه	۱۱۸۸	جمهوری دومینیکن	۱۲۲۳	جیبوتی	۱۲۵۸	السالوادر
۱۱۵۴	کامرون	۱۱۸۹	کنیا	۱۲۲۴	یونان	۱۲۵۹	بنگلادش
۱۱۵۵	کلمبیا	۱۱۹۰	پرو	۱۲۲۵	برزیل	۱۲۶۰	کانادا(نیوفندلند)

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۲۶۱	بریتانیا	۱۲۹۶	آنتیگ	۱۳۳۱	برزیل	۱۳۶۶	اسپانیا
۱۲۶۲	گواتمالا	۱۲۹۷	شیلی	۱۳۳۲	پاکستان	۱۳۶۷	پرو
۱۲۶۳	ژاپن	۱۲۹۸	نیکاراگوئه	۱۳۳۳	اردن	۱۳۶۸	پاراگوئه
۱۲۶۴	باربادوس	۱۲۹۹	اوروگوئه	۱۳۳۴	نیوزلند	۱۳۶۹	هندوراس
۱۲۶۵	آمریکا	۱۳۰۰	کاستاریکا	۱۳۳۵	مالت	۱۳۷۰	پرتغال
۱۲۶۶	ولتای اولیا	۱۳۰۱	پاراگوئه	۱۳۳۶	جزیره موریس	۱۳۷۱	استرالیا
۱۲۶۷	پاپایو- گینه جدید	۱۳۰۲	کلمبیا	۱۳۳۷	نپال	۱۳۷۲	نیکاراگوئه
۱۲۶۸	هندوراس	۱۳۰۳	پرتغال	۱۳۳۸	دانمارک	۱۳۷۳	بلژیک
۱۲۶۹	السالوادر	۱۳۰۴	کاستاریکا	۱۳۳۹	جمهوری دومینیکن	۱۳۷۴	اسپانیا
۱۲۷۰	برزیل	۱۳۰۵	کاستاریکا	۱۳۴۰	مغرب	۱۳۷۵	اسپانیا
۱۲۷۱	هندوراس	۱۳۰۶	موریتانی	۱۳۴۱	پاراگوئه	۱۳۷۶	کلمبیا
۱۲۷۲	شیلی	۱۳۰۷	هندوراس	۱۳۴۲	اسپانیا	۱۳۷۷	برزیل
۱۲۷۳	السالوادر	۱۳۰۸	گرانادا	۱۳۴۳	کلمبیا	۱۳۷۸	بولیوی
۱۲۷۴	اوروگوئه	۱۳۰۹	شیلی	۱۳۴۴	نیکاراگوئه	۱۳۷۹	فیجی
۱۲۷۵	پاراگوئه	۱۳۱۰	کاستاریکا	۱۳۴۵	استرالیا	۱۳۸۰	مالزی
۱۲۷۶	شیلی	۱۳۱۱	گواتمالا	۱۳۴۶	هند	۱۳۸۱	اکوادر
۱۲۷۷	جمهوری دومینیکن	۱۳۱۲	یونان	۱۳۴۷	بولیوی	۱۳۸۲	پرتغال
۱۲۷۸	شیلی	۱۳۱۳	برزیل	۱۳۴۸	اکوادور	۱۳۸۳	پاکستان
۱۲۷۹	پرتغال	۱۳۱۴	پرتغال	۱۳۴۹	مالت	۱۳۸۴	یونان
۱۲۸۰	شیلی	۱۳۱۵	پرتغال	۱۳۵۰	کانادا (کلمبیای بریتانیا)	۱۳۸۵	نیوزلند
۱۲۸۱	السالوادر	۱۳۱۶	اوروگوئه	۱۳۵۱	نیکاراگوئه	۱۳۸۶	پرو
۱۲۸۲	مغرب	۱۳۱۷	نیکاراگوئه	۱۳۵۲	اسرائیل	۱۳۸۷	ایرلند
۱۲۸۳	نیکاراگوئه	۱۳۱۸	جمهوری فدرال آلمان	۱۳۵۳	فیلیپین	۱۳۸۸	مغرب
۱۲۸۴	گرانادا	۱۳۱۹	اکوادر	۱۳۵۴	یونان	۱۳۸۹	نروژ
۱۲۸۵	شیلی	۱۳۲۰	اسپانیا	۱۳۵۵	سنگال	۱۳۹۰	اسرائیل
۱۲۸۶	السالوادر	۱۳۲۱	پرو	۱۳۵۶	کانادا(کبک)	۱۳۹۱	بریتانیا
۱۲۸۷	کاستاریکا	۱۳۲۲	جمهوری دومینیکن	۱۳۵۷	یونان	۱۳۹۲	ونزوئلا
۱۲۸۸	جمهوری دومینیکن	۱۳۲۳	فیلیپین	۱۳۵۸	اسپانیا	۱۳۹۳	جمهوری دومینیکن
۱۲۸۹	پرو	۱۳۲۴	استرالیا	۱۳۵۹	پاکستان	۱۳۹۴	کانادا
۱۲۹۰	اوروگوئه	۱۳۲۵	سودان	۱۳۶۰	جمهوری دومینیکن	۱۳۹۵	کاستاریکا
۱۲۹۱	کلمبیا	۱۳۲۶	بنگلادش	۱۳۶۱	نیکاراگوئه	۱۳۹۶	هایتی
۱۲۹۲	اسپانیا	۱۳۲۷	تونس	۱۳۶۲	اسپانیا	۱۳۹۷	آرژانتین
۱۲۹۳	جمهوری دمینیکن	۱۳۲۸	پاراگوئه	۱۳۶۳	پرو	۱۳۹۸	هندوراس
۱۲۹۴	برزیل	۱۳۲۹	کانادا(کلمبیای بریتانیا)	۱۳۶۴	فرانسه	۱۳۹۹	اسپانیا
۱۲۹۵	بریتانیا-مونت سرات	۱۳۳۰	گویان	۱۳۶۵	پرتغال	۱۴۰۰	اکوادر

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۴۰۱	آمریکا	۱۴۳۶	کلمبیا	۱۴۷۱	هند	۱۵۰۶	السالوادر
۱۴۰۲	چکسلواکی	۱۴۳۷	آمریکا	۱۴۷۲	اسپانیا	۱۵۰۷	ترکیه
۱۴۰۳	اوروگوئه	۱۴۳۸	کانادا	۱۴۷۳	مغرب	۱۵۰۸	سودان
۱۴۰۴	اوروگوئه	۱۴۳۹	بریتانیا	۱۴۷۴	اسپانیا	۱۵۰۹	برزیل
۱۴۰۵	برکینافاسو	۱۴۴۰	پاراگوئه	۱۴۷۵	پاناما	۱۵۱۰	پاراگوئه
۱۴۰۶	زامبیا	۱۴۴۱	السالوادر	۱۴۷۶	پاناما	۱۵۱۱	استرالیا
۱۴۰۷	مکزیکو	۱۴۴۲	نیکاراگوئه	۱۴۷۷	کلمبیا	۱۵۱۲	گواتمالا
۱۴۰۸	ونزوئلا	۱۴۴۳	دانمارک	۱۴۷۸	پرو	۱۵۱۳	مالت
۱۴۰۹	آرژانتین	۱۴۴۴	فیلیپین	۱۴۷۹	هند	۱۵۱۴	هند
۱۴۱۰	لیبریا	۱۴۴۵	پرو	۱۴۸۰	مالزی	۱۵۱۵	آرژانتین
۱۴۱۱	اکوادر	۱۴۴۶	پاراگوئه	۱۴۸۱	برزیل	۱۵۱۶	بولیوی
۱۴۱۲	ونزوئلا	۱۴۴۷	سنت لوسیا	۱۴۸۲	پاراگوئه	۱۵۱۷	هند
۱۴۱۳	بحرین	۱۴۴۸	نروژ	۱۴۸۳	کاستاریکا	۱۵۱۸	بریتانیا
۱۴۱۴	اسرائیل	۱۴۴۹	مالی	۱۴۸۴	پرو	۱۵۱۹	پاراگوئه
۱۴۱۵	استرالیا	۱۴۵۰	پرو	۱۴۸۵	ونزوئلا	۱۵۲۰	هایتی
۱۴۱۶	آمریکا	۱۴۵۱	کانادا	۱۴۸۶	پرتغال	۱۵۲۱	ترکیه
۱۴۱۷	برزیل	۱۴۵۲	اکوادر	۱۴۸۷	برزیل	۱۵۲۲	کلمبیا
۱۴۱۸	دانمارک	۱۴۵۳	ونزوئلا	۱۴۸۸	گواتمالا	۱۵۲۳	آمریکا
۱۴۱۹	پاناما	۱۴۵۴	نیکاراگوئه	۱۴۸۹	قبرس	۱۵۲۴	السالوادر
۱۴۲۰	آمریکا(پرتریکو)	۱۴۵۵	آرژانتین	۱۴۹۰	مغرب	۱۵۲۵	پاکستان
۱۴۲۱	دانمارک	۱۴۵۶	آرژانتین	۱۴۹۱	تیرینداد وتوباگو	۱۵۲۶	کانادا
۱۴۲۲	کلمبیا	۱۴۵۷	کلمبیا	۱۴۹۲	رومانی	۱۵۲۷	پرو
۱۴۲۳	ساحل عاج	۱۴۵۸	ایسلند	۱۴۹۳	قبرس	۱۵۲۸	جمهوری فدرال آلمان
۱۴۲۴	پرتغال	۱۴۵۹	گواتمالا	۱۴۹۴	السالوادر	۱۵۲۹	فیلیپین
۱۴۲۵	فیجی	۱۴۶۰	اوروگوئه	۱۴۹۵	فیلیپین	۱۵۳۰	نیجریه
۱۴۲۶	فیلیپین	۱۴۶۱	برزیل	۱۴۹۶	آرژانتین	۱۵۳۱	پاناما
۱۴۲۷	برزیل	۱۴۶۲	بورکینافاسو	۱۴۹۷	پرتغال	۱۵۳۲	آرژانتین
۱۴۲۸	هند	۱۴۶۳	لیبریا	۱۴۹۸	اکوادر	۱۵۳۳	ونزوئلا
۱۴۲۹	کلمبیا	۱۴۶۴	هندوراس	۱۴۹۹	مغرب	۱۵۳۴	پاکستان
۱۴۳۰	کانادا	۱۴۶۵	کلمبیا	۱۵۰۰	چین	۱۵۳۵	ونزوئلا
۱۴۳۱	اندوزی	۱۴۶۶	اسپانیا	۱۵۰۱	ونزوئلا	۱۵۳۶	اسپانیا
۱۴۳۲	پرو	۱۴۶۷	آمریکا	۱۵۰۲	پرو	۱۵۳۷	نیجر
۱۴۳۳	اسپانیا	۱۴۶۸	هند	۱۵۰۳	پرو	۱۵۳۸	هندوراس
۱۴۳۴	کلمبیا	۱۴۶۹	هلند	۱۵۰۴	جمهوری دومینیکن	۱۵۳۹	گوتمالا
۱۴۳۵	پاراگوئه	۱۴۷۰	دانمارک	۱۵۰۵	جزیره باربادوس	۱۵۴۰	بریتانیا

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۵۴۱	پرو	۱۵۷۶	نروژ	۱۶۱۱	ونزوئلا	۱۶۴۶	مغرب
۱۵۴۲	مالزی	۱۵۷۷	ترکیه	۱۶۱۲	ونزوئلا	۱۶۴۷	ساحل عاج
۱۵۴۳	آمریکا	۱۵۷۸	ونزوئلا	۱۶۱۳	اسپانیا	۱۶۴۸	پرو
۱۵۴۴	اکوادر	۱۵۷۹	پرو	۱۶۱۴	پرو	۱۶۴۹	نیکاراگوئه
۱۵۴۵	لهستان	۱۵۸۰	پاناما	۱۶۱۵	فیلیپین	۱۶۵۰	پرو
۱۵۴۶	پاراگوئه	۱۵۸۱	تایلند	۱۶۱۶	کانادا	۱۶۵۱	هند
۱۵۴۷	کانادا	۱۵۸۲	ترکیه	۱۶۱۷	اکوادر	۱۶۵۲	چین
۱۵۴۸	پرو	۱۵۸۳	ترکیه	۱۶۱۸	بریتانیا	۱۶۵۳	آرژانتین
۱۵۴۹	جمهوری دومینیکن	۱۵۸۴	یونان	۱۶۱۹	بریتانیا	۱۶۵۴	پاراگوئه
۱۵۵۰	هند	۱۵۸۵	فیلیپین	۱۶۲۰	کلمبیا	۱۶۵۵	نیکاراگوئه
۱۵۵۱	آرژانتین	۱۵۸۶	نیکاراگوئه	۱۶۲۱	سریلانکا	۱۶۵۶	پاراگوئه
۱۵۵۲	مالزی	۱۵۸۷	کانادا	۱۶۲۲	فیجی	۱۶۵۷	پرتغال
۱۵۵۳	بریتانیا(هنگ کنگ)	۱۵۸۸	گواتمالا	۱۶۲۳	بلغارستان	۱۶۵۸	جمهوری دومینیکن
۱۵۵۴	هندوراس	۱۵۸۹	مغرب	۱۶۲۴	کانادا(نواسکیتا)	۱۶۵۹	السالوادر
۱۵۵۵	کلمبیا	۱۵۹۰	لستو	۱۶۲۵	کلمبیا	۱۶۶۰	آرژانتین
۱۵۵۶	عراق	۱۵۹۱	هند	۱۶۲۶	ونزوئلا	۱۶۶۱	پرو
۱۵۵۷	آمریکا	۱۵۹۲	چاد	۱۶۲۷	اوروگوئه	۱۶۶۲	آرژانتین
۱۵۵۸	اکوادر	۱۵۹۳	جمهوری آفریقای مرکزی	۱۶۲۸	کوبا	۱۶۶۳	پرو
۱۵۵۹	استرالیا	۱۵۹۴	ساحل عاج	۱۶۲۹	کره	۱۶۶۴	اکوادرو
۱۵۶۰	آرژانتین	۱۵۹۵	گواتمالا	۱۶۳۰	مالت	۱۶۶۵	اکوادرو
۱۵۶۱	اسپانیا	۱۵۹۶	اوروگوئه	۱۶۳۱	کلمبیا	۱۶۶۶	گوآتمالا
۱۵۶۲	کلمبیا	۱۵۹۷	موریتانی	۱۶۳۲	یونان	۱۶۶۷	اکوادرو
۱۵۶۳	ایسلند	۱۵۹۸	پرو	۱۶۳۳	بریتانیا(جزیره منا)	۱۶۶۸	قبرس
۱۵۶۴	سیرالئون	۱۵۹۹	گابن	۱۶۳۴	فدراسیون روسیه	۱۶۶۹	چاد
۱۵۶۵	یونان	۱۶۰۰	چکسلواکی	۱۶۳۵	پرتغال	۱۶۷۰	کانادا
۱۵۶۶	پرو	۱۶۰۱	کانادا(کبک)	۱۶۳۶	ونزوئلا	۱۶۷۱	مغرب
۱۵۶۷	آرژانتین	۱۶۰۲	اسپانیا	۱۶۳۷	توگو	۱۶۷۲	ونزوئلا
۱۵۶۸	هندوراس	۱۶۰۳	کانادا(کلمبیای برتانیا)	۱۶۳۸	مالاوی	۱۶۷۳	نیکاراگوئه
۱۵۶۹	پاناما	۱۶۰۴	کانادا(مانتیوبا)	۱۶۳۹	آرژانتین	۱۶۷۴	دانمارک
۱۵۷۰	فیلیپین	۱۶۰۵	کانادا(برونس ویک جدید)	۱۶۴۰	مغرب	۱۶۷۵	سنگال
۱۵۷۱	رومانی	۱۶۰۶	کانادا(اسکوتیای جدید)	۱۶۴۱	دانمارک	۱۶۷۶	ونزوئلا
۱۵۷۲	فیلیپین	۱۶۰۷	کانادا(نیوفوندلند)	۱۶۴۲	پرو	۱۶۷۷	لهستان
۱۵۷۳	پاراگوئه	۱۶۰۸	لبنان	۱۶۴۳	مغرب	۱۶۷۸	کاستاریکا
۱۵۷۴	مغرب	۱۶۰۹	پرو	۱۶۴۴	لهستان	۱۶۷۹	آرژانتین
۱۵۷۵	زامبیا	۱۶۱۰	فیلیپین	۱۶۴۵	جمهوری آفریقای مرکزی	۱۶۸۰	نروژ

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۶۸۱	کانادا	۱۷۱۶	هایئتی	۱۷۵۱	جمهوری دومینیکن	۱۷۸۶	گواتمالا
۱۶۸۲	هایتی	۱۷۱۷	کیپ ورد	۱۷۵۲	میانمار	۱۷۸۷	کلمبیا
۱۶۸۳	فدراسیون روسیه	۱۷۱۸	فیلیپین	۱۷۵۳	بروندی	۱۷۸۸	رومانی
۱۶۸۴	آرژانتین	۱۷۱۹	نیکاراگوئه	۱۷۵۴	السالوادر	۱۷۸۹	جمهوری کره
۱۶۸۵	ونزوئلا	۱۷۲۰	برزیل	۱۷۵۵	ترکیه	۱۷۹۰	پاراگوئه
۱۶۸۶	کلمبیا	۱۷۲۱	کلمبیا	۱۷۵۶	اندونزی	۱۷۹۱	چاد
۱۶۸۷	مغرب	۱۷۲۲	کانادا(آنتاریو)	۱۷۵۷	السالوادر	۱۷۹۲	کنیا
۱۶۸۸	سوران	۱۷۲۳	آرژانتین	۱۷۵۸	کانادا	۱۷۹۳	نیجریه
۱۶۸۹	ساحل عاج	۱۷۲۴	مغرب	۱۷۵۹	پرو	۱۷۹۴	پرو
۱۶۹۰	پرو	۱۷۲۵	دانمارک	۱۷۶۰	سوئد	۱۷۹۵	هندوراس
۱۶۹۱	مغرب	۱۷۲۶	پاکستان	۱۷۶۱	کلمبیا	۱۷۹۶	پرو
۱۶۹۲	آلمان	۱۷۲۷	ترکیه	۱۷۶۲	جمهوری چک	۱۷۹۷	ونزوئلا
۱۶۹۳	السالوادر	۱۷۲۸	آرژانتین	۱۷۶۳	نروژ	۱۷۹۸	اسپانیا
۱۶۹۴	پرتغال	۱۷۲۹	اکوادور	۱۷۶۴	نیکاراگوئه	۱۷۹۹	قزاقستان
۱۶۹۵	کاستاریکا	۱۷۳۰	بریتانیا	۱۷۶۵	بلغارستان	۱۸۰۰	کانادا(فدرال)
۱۶۹۶	پاکستان	۱۷۳۱	پرو	۱۷۶۶	پرتغال	۱۸۰۱	کانادا(جزیره پرنس ادوارد)
۱۶۹۷	ترکیه	۱۷۳۲	جمهوری دومینیکن	۱۷۶۷	اکوادر	۱۸۰۲	کانادا(اسکوتیای جدید)
۱۶۹۸	نیوزلند	۱۷۳۳	کانادا(کبک)	۱۷۶۸	ایسلند	۱۸۰۳	جیبوتی
۱۶۹۹	کامرون	۱۷۳۴	گوآتمالا	۱۷۶۹	فدرال روسیه	۱۸۰۴	پرو
۱۷۰۰	نیکاراگوئه	۱۷۳۵	کانادا(آنتاریو)	۱۷۷۰	کاستاریکا	۱۸۰۵	کوبا
۱۷۰۱	مصر	۱۷۳۶	آرژانتین	۱۷۷۱	پاکستان	۱۸۰۶	کانادا(یکن)
۱۷۰۲	کلمبیا	۱۷۳۷	کانادا	۱۷۷۲	کامرون	۱۸۰۷	اوکراین
۱۷۰۳	گینه	۱۷۳۸	کانادا(نیوفوندلند)	۱۷۷۳	اندونزی	۱۸۰۸	کاستاریکا
۱۷۰۴	لبنان	۱۷۳۹	ونزوئلا	۱۷۷۴	استرالیا	۱۸۰۹	کنیا
۱۷۰۵	پاراگوئه	۱۷۴۰	گوآتمالا	۱۷۷۵	بلیز	۱۸۱۰	ترکیه
۱۷۰۶	پرو	۱۷۴۱	آرژانتین	۱۷۷۶	نیکاراگوئه	۱۸۱۱	پاراگوئه
۱۷۰۷	مالت	۱۷۴۲	مجارستان	۱۷۷۷	آرژانتین	۱۸۱۲	ونزوئلا
۱۷۰۸	پرو	۱۷۴۳	کانادا(کبک)	۱۷۷۸	گواتمالا	۱۸۱۳	پرو
۱۷۰۹	مغرب	۱۷۴۴	آرژانتین	۱۷۷۹	کانادا	۱۸۱۴	اکوادر
۱۷۱۰	شیلی	۱۷۴۵	آرژانتین	۱۷۸۰	کاستاریکا	۱۸۱۵	اسپانیا
۱۷۱۱	هایئتی	۱۷۴۶	اکوادر	۱۷۸۱	کاستاریکا	۱۸۱۶	پاراگوئه
۱۷۱۲	مغرب	۱۷۴۷	کانادا	۱۷۸۲	پرتغال	۱۸۱۷	هند
۱۷۱۳	کینا	۱۷۴۸	کانادا(کبک)	۱۷۸۳	پاراگوئه	۱۸۱۸	زئیر
۱۷۱۴	مغرب	۱۷۴۹	کانادا(کبک)	۱۷۸۴	پرو	۱۸۱۹	چین
۱۷۱۵	کانادا	۱۷۵۰	کانادا(کبک)	۱۷۸۵	لهستان	۱۸۲۰	آلمان

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۸۲۱	اتیوپی	۱۸۵۶	اوروگوئه	۱۸۹۱	رومانی	۱۹۲۶	پرو
۱۸۲۲	ونزوئلا	۱۸۵۷	چاد	۱۸۹۲	گواتمالا	۱۹۲۷	مکزیک
۱۸۲۳	گوآتمالا	۱۸۵۸	فرانسه (جزیره پولنیزی فرانسه	۱۸۹۳	چاد	۱۹۲۸	کانادا(مانی توبا)
۱۸۲۴	السالوادر	۱۸۵۹	کانادا	۱۸۹۴	موریتانی	۱۹۲۹	فرانسه(گویان فرانسه)
۱۸۲۵	مغرب	۱۸۶۰	جمهوری دومینیکن	۱۸۹۵	ونزوئلا	۱۹۳۰	چین
۱۸۲۶	فیلیپین	۱۸۶۱	دانمارک	۱۸۹۶	کلمبیا	۱۹۳۱	پاناما
۱۸۲۷	ونزوئلا	۱۸۶۲	بنگلادش	۱۸۹۷	ژاپن	۱۹۳۲	پاناما
۱۸۲۸	ونزوئلا	۱۸۶۳	قنا	۱۸۹۸	گواتمالا	۱۹۳۳	دانمارک
۱۸۲۹	شیلی	۱۸۶۴	پاراگوئه	۱۸۹۹	آرژانتین	۱۹۳۴	کامبوج
۱۸۳۰	ترکیه	۱۸۶۵	جمهوری کره	۱۹۰۰	کانادا(انتاریو)	۱۹۳۵	نیجریه
۱۸۳۱	بولیوی	۱۸۶۶	برزیل	۱۹۰۱	کاستاریکا	۱۹۳۶	گواتمالا
۱۸۳۲	آرژانتین	۱۸۶۷	آرژانتین	۱۹۰۲	ونزوئلا	۱۹۳۷	زیمباوه
۱۸۳۳	جمهوری دمکراتیک کنگو	۱۸۶۸	کاستاریکا	۱۹۰۳	پاکستان	۱۹۳۸	کرواسی
۱۸۳۴	قزاقستان	۱۸۶۹	لاتویا	۱۹۰۴	رومانی	۱۹۳۹	آرژانتین
۱۸۳۵	جمهوری چک	۱۸۷۰	کنگو	۱۹۰۵	جمهوری دمکراتیک کنگو	۱۹۴۰	موریتانی
۱۸۳۶	کلمبیا	۱۸۷۱	برزیل	۱۹۰۶	پرو	۱۹۴۱	شیلی
۱۸۳۷	آرژانتین	۱۸۷۲	آرژانتین	۱۹۰۷	مکزیک	۱۹۴۲	چین- منطقه ویژه هنگ کنگ
۱۸۳۸	بورکینافاسو	۱۸۷۳	باربادوس	۱۹۰۸	اتیوپی	۱۹۴۳	کانادا(استاریو)
۱۸۳۹	برزیل	۱۸۷۴	السالوادر	۱۹۰۹	زیمباوه	۱۹۴۴	پرو
۱۸۴۰	هند	۱۸۷۵	کاستاریکا	۱۹۱۰	جمهوری دمکراتیک کنگو	۱۹۴۵	شیلی
۱۸۴۱	بوروندی	۱۸۷۶	گواتمالا	۱۹۱۱	اکوادور	۱۹۴۶	شیلی
۱۸۴۲	السالوادر	۱۸۷۷	مغرب	۱۹۱۲	بریتانیا(جزیره من)	۱۹۴۷	آرژانتین
۱۸۴۳	سودان	۱۸۷۸	پرو	۱۹۱۳	پاناما	۱۹۴۸	کلمبیا
۱۸۴۴	مکزیک	۱۸۷۹	کاستاریکا	۱۹۱۴	فیلیپین	۱۹۴۹	بحرین
۱۸۴۵	پرو	۱۸۸۰	پرو	۱۹۱۵	اکوادر	۱۹۵۰	دانمارک
۱۸۴۶	ساحل عاج	۱۸۸۱	آرژانتین	۱۹۱۶	کلمبیا	۱۹۵۱	کانادا(انتاریو)
۱۸۴۷	گواتمالا	۱۸۸۲	دانمارک	۱۹۱۷	کمر	۱۹۵۲	ونزوئلا
۱۸۴۸	اکوادر	۱۸۸۳	کنیا	۱۹۱۸	کرواسی	۱۹۵۳	آرژانتین
۱۸۴۹	بلاروس	۱۸۸۴	سوئیتزیلند	۱۹۱۹	اسپانیا	۱۹۵۴	ساحل عاج
۱۸۵۰	کنگو	۱۸۸۵	بلاروس	۱۹۲۰	لبنان	۱۹۵۵	کلمبیا
۱۸۵۱	جیبوتی	۱۸۸۶	اوروگوئه	۱۹۲۱	نیجریه	۱۹۵۶	گینه-بیسائو
۱۸۵۲	بریتانیا	۱۸۸۷	آرژانتین	۱۹۲۲	جیبوتی	۱۹۵۷	بلغارستان
۱۸۵۳	السالوادر	۱۸۸۸	اتیوپی	۱۹۲۳	کرواسی	۱۹۵۸	دانمارک
۱۸۵۴	هند	۱۸۸۹	برزیل	۱۹۲۴	آرژانتین	۱۹۵۹	بریتانیا(برمودا)
۱۸۵۵	پرو	۱۸۹۰	هند	۱۹۲۵	کلمبیا	۱۹۶۰	گواتمالا
شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۹۶۱	کوبا	۱۹۹۶	اوگاندا	۲۰۳۱	چین	۲۰۶۶	مالت

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۱۹۶۲	کلمبیا	۱۹۹۷	برزیل	۲۰۳۲	گواتمالا	۲۰۶۷	ونزوئلا
۱۹۶۳	استرالیا	۱۹۹۸	بنگلادش	۲۰۳۳	اوروگوئه	۲۰۶۸	کلمبیا
۱۹۶۴	کلمبیا	۱۹۹۹	کانادا(ساس کاچوان)	۲۰۳۴	نیکاراگوئه	۲۰۶۹	کاستاریکا
۱۹۶۵	پاناما	۲۰۰۰	مغرب	۲۰۳۵	هایتی	۲۰۷۰	مکزیک
۱۹۶۶	کاستاریکا	۲۰۰۱	اوکراین	۲۰۳۶	پاراگوئه	۲۰۷۱	توگو
۱۹۶۷	پاناما	۲۰۰۲	شیلی	۲۰۳۷	آرژانتین	۲۰۷۲	هایتی
۱۹۶۸	اسپانیا	۲۰۰۳	پرو	۲۰۳۸	اوکراین	۲۰۷۳	شیلی
۱۹۶۹	کامرون	۲۰۰۴	پرو	۲۰۳۹	مکزیکو	۲۰۷۴	کامرون
۱۹۷۰	گواتمالا	۲۰۰۵	جمهوری آفریقای مرکزی	۲۰۴۰	اسپانیا	۲۰۷۵	اوکراین
۱۹۷۱	دانمارک	۲۰۰۶	پاکستان	۲۰۴۱	آرژانتین	۲۰۷۶	پرو
۱۹۷۲	لهستان	۲۰۰۷	بولیوی	۲۰۴۲	جیبوتی	۲۰۷۷	السالوادر
۱۹۷۳	کلمبیا	۲۰۰۸	گواتمالا	۲۰۴۳	فدرال روسیه	۲۰۷۸	لتووانی
۱۹۷۴	مکزیک	۲۰۰۹	جزیره موریس	۲۰۴۴	کیپ ورده	۲۰۷۹	اوکراین
۱۹۷۵	کانادا(انتاریو)	۲۰۱۰	اکسوادر	۲۰۴۵	آرژانیتن	۲۰۸۰	ونزوئلا
۱۹۷۶	زامبیا	۲۰۱۱	استونی	۲۰۴۶	کلمبیا	۲۰۸۱	زیمباوه
۱۹۷۷	توگو	۲۰۱۲	فدرال روسیه	۲۰۴۷	بلغارستان	۲۰۸۲	مغرب
۱۹۷۸	گابون	۲۰۱۳	مکزیک	۲۰۴۸	مغرب	۲۰۸۳	کانادا(بونس ویک جدید)
۱۹۷۹	پرو	۲۰۱۴	اوروگوئه	۲۰۴۹	پرو	۲۰۸۴	کاستاریکا
۱۹۸۰	کولزامبورک	۲۰۱۵	کلمبیا	۲۰۵۰	گواتمالا	۲۰۸۵	السالوارد
۱۹۸۱	ترکیه	۲۰۱۶	برزیل	۲۰۵۱	کلمبیا	۲۰۸۶	پاراگوئه
۱۹۸۲	برزیل	۲۰۱۷	گواتمالا	۲۰۵۲	هایتی	۲۰۸۷	اوروگوئه
۱۹۸۳	پرتغال	۲۰۱۸	اوکراین	۲۰۵۳	بوسنی و هرزگوین	۲۰۸۸	ونزوئلا
۱۹۸۴	کاستاریکا	۲۰۱۹	سوئتزیلند	۲۰۵۴	آرژانتین	۲۰۸۹	رومانی
۱۹۸۵	کانادا	۲۰۲۰	نیکاراگوئه	۲۰۵۵	مغرب	۲۰۹۰	بلاروس
۱۹۸۶	ونزوئلا	۲۰۲۱	گواتمالا	۲۰۵۶	جمهوری آفریقای مرکزی	۲۰۹۱	رومانی
۱۹۸۷	السالوادر	۲۰۲۲	نیوزیلند	۲۰۵۷	رومانی	۲۰۹۲	نیکاراگوئه
۱۹۸۸	کاماروس	۲۰۲۳	کیپ ورده	۲۰۵۸	ونزوئلا	۲۰۹۳	جمهوری کره
۱۹۸۹	بلغارستان	۲۰۲۴	کاستاریکا	۲۰۵۹	پرو	۲۰۹۴	اسلواکی
۱۹۹۰	مکزیک	۲۰۲۵	کانادا(انتاریو)	۲۰۶۰	دانمارک	۲۰۹۵	آرژانتین
۱۹۹۱	ژاپن	۲۰۲۶	آمریکا	۲۰۶۱	نیوزلند	۲۰۹۶	پاکستان
۱۹۹۲	برزیل	۲۰۲۷	زیمباوه	۲۰۶۲	آرژانتین	۲۰۹۷	کلمبیا
۱۹۹۳	ونزوئلا	۲۰۲۸	گابن	۲۰۶۳	پاراگوئه	۲۰۹۸	پرو
۱۹۹۴	سنگال	۲۰۲۹	آرژانتین	۲۰۶۴	اسپانیا	۲۰۹۹	برزیل
۱۹۹۵	کامرون	۲۰۳۰	کاستاریکا	۲۰۶۵	آرژانتین	۲۱۰۰	هندوراس

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۲۱۰۱	نیکاراگوئه	۲۱۳۶	مکزیک	۲۱۷۱	سوئد	۲۲۰۶	نیکاراگوئه
۲۱۰۲	بهاما	۲۱۳۷	اوروگوئه	۲۱۷۲	شیلی	۲۲۰۷	مکزیک
۲۱۰۳	گواتمالا	۲۱۳۸	اکوادر	۲۱۷۳	کانادا (کلمبیای بریتانیا)	۲۲۰۸	السالوادر
۲۱۰۴	کاستاریکا	۲۱۳۹	ژاپن	۲۱۷۴	اوروگوئه	۲۲۰۹	اوروگوئه
۲۱۰۵	پاراگوئه	۲۱۴۰	بوسنی و هرزگوین	۲۱۷۵	مغرب	۲۲۱۰	اسپانیا
۲۱۰۶	موریتانی	۲۱۴۱	شیلی	۲۱۷۶	ژاپن	۲۲۱۱	پرو
۲۱۰۷	شیلی	۲۱۴۲	کلمبیا	۲۱۷۷	ژاپن	۲۲۱۲	یونان
۲۱۰۸	اکوادر	۲۱۴۳	سوئیتزیلند	۲۱۷۸	دانمارک	۲۲۱۳	کلمبیا
۲۱۰۹	مغرب	۲۱۴۴	گرجستان	۲۱۷۹	گواتمالا	۲۲۱۴	السالوادر
۲۱۱۰	قبرس	۲۱۴۵	کانادا(انتاریو)	۲۱۸۰	کانادا(کلمبیای بریتانیا)	۲۲۱۵	شیلی
۲۱۱۱	پرو	۲۱۴۶	صربستان و مونته نگرو	۲۱۸۱	تایلند	۲۲۱۶	فدرال روسیه
۲۱۱۲	نیکارگوئه	۲۱۴۷	ترکیه	۲۱۸۲	کانادا(انتاریو)	۲۲۱۷	شیلی
۲۱۱۳	موریتانی	۲۱۴۸	توگو	۲۱۸۳	ژاپن	۲۲۱۸	شیلی
۲۱۱۴	ژاپن	۲۱۴۹	رومانی	۲۱۸۴	زیمباوه	۲۲۱۹	آرژانتین
۲۱۱۵	مکزیک	۲۱۵۰	شیلی	۲۱۸۵	فدرال روسیه	۲۲۲۰	کنیا
۲۱۱۶	اندونزی	۲۱۵۱	کلمبیا	۲۱۸۶	چین، هنگ کنگ	۲۲۲۱	آرژانتین
۲۱۱۷	آرژانتین	۲۱۵۲	مکزیک	۲۱۸۷	گویان	۲۲۲۲	کامبرج
۲۱۱۸	مجارستان	۲۱۵۳	الجزایر	۲۱۸۸	بنگلادش	۲۲۲۳	آرژانتین
۲۱۱۹	کانادا(انتاریو)	۲۱۵۴	ونزوئلا	۲۱۸۹	چین	۲۲۲۴	آرژانتین
۲۱۲۰	نپال	۲۱۵۵	مکزیک	۲۱۹۰	السالوادر	۲۲۲۵	بوسنی و هرزگوین
۲۱۲۱	اسپانیا	۲۱۵۶	برزیل	۲۱۹۱	ونزوئلا	۲۲۲۶	کلمبیا
۲۱۲۲	گواتمالا	۲۱۵۷	آرژانتین	۲۱۹۲	توگو	۲۲۲۷	آمریکا
۲۱۲۳	اسپانیا	۲۱۵۸	هند	۲۱۹۳	فرانسه	۲۲۲۸	هند
۲۱۲۴	لبنان	۲۱۵۹	کلمبیا	۲۱۹۴	گواتمالا	۲۲۲۹	پاکستان
۲۱۲۵	تایلند	۲۱۶۰	ونزوئلا	۲۱۹۵	فیلیپین	۲۲۳۰	گواتمالا
۲۱۲۶	ترکیه	۲۱۶۱	ونزوئلا	۲۱۹۶	کانادا(کلمبیای بریتانیا)	۲۲۳۱	کاستاریکا
۲۱۲۷	بهاما	۲۱۶۲	پرو	۲۱۹۷	آفریقای جنوبی	۲۲۳۲	شیلی
۲۱۲۸	گابن	۲۱۶۳	نیکاراگوئه	۲۱۹۸	قزاقستان	۲۲۳۳	فرانسه
۲۱۲۹	چاد	۲۱۶۴	مغرب	۲۱۹۹	فدرال روسیه	۲۲۳۴	مکزیک
۲۱۳۰	آرژانتین	۲۱۶۵	السالوادر	۲۲۰۰	ترکیه	۲۲۳۵	پرو
۲۱۳۱	آرژانتین	۲۱۶۶	کانادا(کلمبیای بریتانیا)	۲۲۰۱	اکوادر	۲۲۳۶	اندونزی
۲۱۳۲	ماداگاسکار	۲۱۶۷	گواتمالا	۲۲۰۲	ونزوئلا	۲۲۳۷	کلمبیا
۲۱۳۳	جمهوری سابق یوگسلاوی	۲۱۶۸	آرژانتین	۲۲۰۳	گواتمالا	۲۲۳۸	زیمباوه
۲۱۳۴	پاناما	۲۱۶۹	پاکستان	۲۲۰۴	آرژانتین	۲۲۳۹	کلمبیا
۲۱۳۵	شیلی	۲۱۷۰	ایسلند	۲۲۰۵	نیکاراگوئه	۲۲۴۰	آرژانتین

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۲۲۴۱	گواتمالا	۲۲۷۶	کانادا(آبرتا)	۲۳۱۱	نیکاراگوئه	۲۳۴۶	مکزیکو
۲۲۴۲	پاکستان	۲۲۷۷	کانادا (آلبرتا)	۲۳۱۲	آرژانتین	۲۳۴۷	مکزیکو
۲۲۴۳	مغرب	۲۲۷۸	کانادا(کبک)	۲۳۱۳	زیمباوه	۲۳۴۸	عراق
۲۲۴۴	فدرال روسیه	۲۲۷۹	پرو	۲۳۱۴	کانادا(کبک)	۲۳۴۹	کانادا(نیوفوندلند و لابرادوها)
۲۲۴۵	شیلی	۲۲۸۰	اوروگوئه	۲۳۱۵	ژاپن	۲۳۵۰	مولداوی
۲۲۴۶	فدرال روسیه	۲۲۸۱	ماریتیوس	۲۳۱۶	فیجی	۲۳۵۱	ترکیه
۲۲۴۷	مکزیک	۲۲۸۲	مکزیک	۲۳۱۷	مولداوی	۲۳۵۲	شیلی
۲۲۴۸	پرو	۲۲۸۳	آرژانتین	۲۳۱۸	کامبوج	۲۳۵۳	ونزوئلا
۲۲۴۹	ونزوئلا	۲۲۸۴	پرو	۲۳۱۹	ژاپن	۲۳۵۴	نیکاراگوئه
۲۲۵۰	آرژانتین	۲۲۸۵	پرو	۲۳۲۰	شیلی	۲۳۵۵	کلمبیا
۲۲۵۱	فدرال روسیه	۲۲۸۶	پرو	۲۳۲۱	هایتی	۲۳۵۶	کلمبیا
۲۲۵۲	فیلیپین	۲۲۸۷	سریلانکا	۲۳۲۲	ونزوئلا	۲۳۵۷	ونزوئلا
۲۲۵۳	چین (منطقه ویژه هنگ کنک)	۲۲۸۸	نیجریه	۲۳۲۳	جمهوری اسلامی ایران	۲۳۵۸	رومانی
۲۲۵۴	ونزوئلا	۲۲۸۹	پرو	۲۳۲۴	کانادا(کلمبیای بریتانیا)	۲۳۵۹	اوروگوئه
۲۲۵۵	سریلانکا	۲۲۹۰	شیلی	۲۳۲۵	پرتغال	۲۳۶۰	السالوادر
۲۲۵۶	آرژانتین	۲۲۹۱	لهستان	۲۳۲۶	استرالیا	۲۳۶۱	گواتمالا
۲۲۵۷	کانادا(کبک)	۲۲۹۲	آمریکا	۲۳۲۷	بنگلادش	۲۳۶۲	کلمبیا
۲۲۵۸	کوبا	۲۲۹۳	پرو	۲۳۲۸	زیمباوه	۲۳۶۳	کلمبیا
۲۲۵۹	گواتمالا	۲۲۹۴	برزیل	۲۳۲۹	ترکیه	۲۳۶۴	هند
۲۲۶۰	برزیل	۲۲۹۵	گواتمالا	۲۳۳۰	هندوراس	۲۳۶۵	زیمباوه
۲۲۶۱	یونان	۲۲۹۶	شیلی	۲۳۳۱	کلمبیا	۲۳۶۶	ترکیه
۲۲۶۲	کامبوج	۲۲۹۷	کلمبیا	۲۳۳۲	لهستان	۲۳۶۷	کاستاریکا
۲۲۶۳	آرژانتین	۲۲۹۸	گواتمالا	۲۳۳۳	کانادا(کبک)	۲۳۶۸	السالوادر
۲۲۶۴	نیکاراگوئه	۲۲۹۹	السالوادر	۲۳۳۴	پرتغال	۲۳۶۹	آرژانتین
۲۲۶۵	سوئیس	۲۳۰۰	کاستاریکا	۲۳۳۵	شیلی	۲۳۷۰	آرژانتین
۲۲۶۶	لتونی	۲۳۰۱	مالزی	۲۳۳۶	اندوزی	۲۳۷۱	بنگلادش
۲۲۶۷	نیجریه	۲۳۰۲	آرژانتین	۲۳۳۷	شیلی	۲۳۷۲	پاناما
۲۲۶۸	میان مار	۲۳۰۳	ترکیه	۲۳۳۸	مکزیک	۲۳۷۳	آرژانتین
۲۲۶۹	اوروگوئه	۲۳۰۴	ژاپن	۲۳۳۹	گواتمالا	۲۳۷۴	کامبوج
۲۲۷۰	اوروگوئه	۲۳۰۵	کانادا(انتاریو)	۲۳۴۰	نپال	۲۳۷۵	پرو
۲۲۷۱	اوروگوئه	۲۳۰۶	بلژیک	۲۳۴۱	گواتمالا	۲۳۷۶	ساحل عاج
۲۲۷۲	کاستاریکا	۲۳۰۷	شیلی	۲۳۴۲	پاناما	۲۳۷۷	آرژانتین
۲۲۷۳	پاکستان	۲۳۰۸	مکزیک	۲۳۴۳	کانادا(کبک)	۲۳۷۸	اوگاندا
۲۲۷۴	نیکاراگوئه	۲۳۰۹	آمریکا	۲۳۴۴	آرژانتین	۲۳۷۹	هند
۲۲۷۵	نیکاراگوئه	۲۳۱۰	لهستان	۲۳۴۵	آلبانی	۲۳۸۰	سریلانکا

شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور	شماره	کشور
۲۳۸۱	لتوانی	۲۴۱۶	مغرب	۲۴۵۱	اندونزی		
۲۳۸۲	کامرون	۲۴۱۷	آرژانتین	۲۴۵۲	پرو		
۲۳۸۳	بریتانیا	۲۴۱۸	السالوادر	۲۴۵۳	عراق		
۲۳۸۴	کلمبیا	۲۴۱۹	سریلانکو	۲۴۵۴	صربستان و مونته نگرو		
۲۳۸۵	کاستاریکا	۲۴۲۰	آرژانتین	۲۴۵۵	مغرب		
۲۳۸۶	پرو	۲۴۲۱	گواتمالا	۲۴۵۶	آرژانتین		
۲۳۸۷	گرجستان	۲۴۲۲	ونزوئلا	۲۴۵۷	فرانسه		
۲۳۸۸	اوکراین	۲۴۲۳	السالوادر	۲۴۵۸	آرژانتین		
۲۳۸۹	پرو	۲۴۲۴	کلمبیا	۲۴۵۹	آرژانتین		
۲۳۹۰	گواتمالا	۲۴۲۵	بروندی	۲۴۶۰	آمریکا		
۲۳۹۱	ماداگاسکار	۲۴۲۶	بروندی	۲۴۶۱	آرژانتین		
۲۳۹۲	شیلی	۲۴۲۷	برزیل	۲۴۶۲	شیلی		
۲۳۹۳	مکزیکو	۲۴۲۸	ونزوئلا	۲۴۶۳	آرژانتین		
۲۳۹۴	نیکاراگوئه	۲۴۲۹	نیجریه	۲۴۶۴	باربادوس		
۲۳۹۵	لهستان	۲۴۳۰	کانادا (انتاریو)	۲۴۶۵	شیلی		
۲۳۹۶	السالوادر	۲۴۳۱	گینه استوایی	۲۴۶۶	تایلند		
۲۳۹۷	گواتمالا	۲۴۳۲	نیجریه	۲۴۶۷	کانادا(کبک)		
۲۳۹۸	موریتانی	۲۴۳۳	بحرین	۲۴۶۸	کامبوج		
۲۳۹۹	پاکستان	۲۴۳۴	کلمبیا	۲۴۶۹	کلمبیا		
۲۴۰۰	پرو	۲۴۳۵	السالوادر	۲۴۷۰	برزیل		
۲۴۰۱	کانادا(کبک)	۲۴۳۶	دانمارک	۲۴۷۱	جیبوتی		
۲۴۰۲	بنگلادش	۲۴۳۷	بریتانیا	۲۴۷۲	اندونزی		
۲۴۰۳	کانادا(کبک)	۲۴۳۸	آرژانتین	۲۴۷۳	بریتانیا(جرسی)		
۲۴۰۴	مغرب	۲۴۳۹	کامرون	۲۴۷۴	لهستان		
۲۴۰۵	کانادا(کلمبیای بریتانیا)	۲۴۴۰	آرژانتین	۲۴۷۵	فرانسه		
۲۴۰۶	آفریقای جنوبی	۲۴۴۱	اندونزی				
۲۴۰۷	بنین	۲۴۴۲	مکزیک				
۲۴۰۸	کیپ ورده	۲۴۴۳	کامبوج				
۲۴۰۹	کاستاریکا	۲۴۴۴	مکزیک				
۲۴۱۰	مکزیک	۲۴۴۵	گواتمالا				
۲۴۱۱	ونزوئلا	۲۴۴۶	مکزیک				
۲۴۱۲	نپال	۲۴۴۷	مالت				
۲۴۱۳	گواتمالا	۲۴۴۸	کلمبیا				
۲۴۱۴	آرژانتین	۲۴۴۹	اریتره				
۲۴۱۵	صربستان و مونته نگرو	۲۴۵۰	جیبوتی				

کمیته آزادی انجمن

وظیفه کمیته سه جانبه آزادی انجمن که براساس تشخیص شورای حکام سازمان بین المللی کار در سال ۱۹۵۱ تأسیس و تشکیل گردیده است ، رسیدگی به شکایات وارده درخصوص نقض آزادی انجمن از سوی دولت ها و یا تشکل های کارگری و کارفرمایی می باشد .

کمیته مزبور از زمان تأسیس خود یعنی حدود ۵۵ سال قبل تاکنون به ۲۵۰۰ پرونده مطروحه رسیدگی نموده که بیشتر تصمیمات متخذه و رویه های صادره از سوی آن ، موضوعات و مسائل متفاوت مربوط به آزادی انجمن و حفاظت از حقوق تشکل ها را شامل می گردد .

خلاصه گزارش حاضر و رویه ها و تصمیمات اشاره شده در آن براساس موارد مطروحه و تصویب شده ، به عنوان مرجعی قابل دسترس و موثر در ارتباط با حقوق تشکل ها و رابطه آنها با آزادی های مدنی در پنجاه و چهارمین اجلاس کنفرانس بین المللی کار ، ارائه شده است .

ترجمه و نشر : کانون عالی انجمن های صنفی کارفرمائی ایران ، دی ماه ۱۳۸۵